

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துறையங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இயற்றிய

பிரபுலிங்கலீலை

இதற்கு விருத்தியுரை

இந்திரபீடம்

கரபாத்திரசுவாமிகளாதினத்திற்குரிய

பிறைசை

அருணாசலசுவாமிகள்

பிரதம மாணக்கர்

குளம்பேட்டுக்கடுத்த ஈசூர் - கணக்கு

சச்சிதானந்தபிள்வள யவர்களாற்

செய்யப்பட்டு

அவரது மாணக்கருக்குரிய அத்வைத சங்கத்தாருக்கு

சில தர்மபரிபாலனத்தினிமித்தம் கொடுக்கப்பட்டு

ஷை சங்கத்தாரால்

சென்னை செஸ்ட்ரல் பிரெஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MADRAS.

1885.

Copyright, Registered.

சிரப்புப்பாயிரம்.

நிரோப்டக யமக நேர்பெறப் பாடியோன்
 அன்பு பழுத்த வுளத்தின னாகி
 மூவகை நச்சு மாய்வகை யியற்றி
 வணர்வழிச் செலாது டெய்றியினை மடக்கி
 செந்நெறி நின்ற சிவப்பிர காசன்
 கணக்கறு நூல்க ளியற்றின னாக
 ஒருவ ளியற்றிய பன்னூ நம்மினும்
 ஒன்றே சிறக்கு மொருபுடை மற்றைய
 வெருநூற் கண்ணே யொவ்வோ ரிலம்பகம்
 எய்ந்திமெ பொற்பரவ் விலம்பகத் துள்ளும்
 ஒவ்வோர் செய்யுளே யுயர்வின தாகும்ச்
 செய்யுளி னிரண்டொரு செப்பே விழுமிய
 வாகு மிவனூற் கங்ஙன மன்று
 தொடர் தொறுஞ் சுவையணி தொனிகுறிப் புயிர்சூழும்.
 எளிதி னுணர்ச்சியு மிரும்பொரு ளமைவுஞ்
 செய்கையும் வடநூற் றெள்ளிய முடிபும்
 பெற்றுறு மவற்றுட் பேரின் புறுத்தும்
 பெருமைசால் பிரபு லிங்க லீலக்
 கரிய வுரையொன் றாக்குக வென்று
 பூண்டகு புலமையோர் வேண்டெல் செய்ய
 யானை மருப்பின்வேலி போக்கித்
 தேத்தடைத் துளியிற செந்தினை விளைவித்
 தணில்வாற் குரல்களைக் கவர்வரு குரீஇயின
 மோப்புறக் கவண்வயி னெள்ளிய செம்மணி
 வைத்தெறி யிறவுளர் மொய்த்துவாழ் சீறார்
 சமூவிய வமர ரிடுக்கண் டவிர்ப்பப்
 புண்மலை பொடித்துச் சூருயிர் விழுங்கிய
 வொள்ளில வேற்படை யொருகரத் தேந்து
 முருகு வீற்றிருக்கு மொருதிருத் தணிகையான்
 தன்னால் விளங்கிய தமிழ்மொழி வையகத்
 திந்நான் வழக்குற் றிறைந்தன வென்று
 பண்டுபோ லியற்றக் கரண்டபே ரருளோ
 டகத்தியன் றானே யவதரித் தானெனப்
 புவிபுகழ் பெருமைப் புலவர் சிகாமணி
 உரியா னுரிப்பொரு ளொன்றுறக் கலக்குந்

சுரப்புப்பாயிரம்.

தகைசேர் வீர சைவ சித்தார்தன்
தேடரும் பெரும்புகழ் திகந்த நிதீஇய
பீடுறு கரவணப் பெருமா னையன்
உரையொன் றியற்றினன் மாயை யுற்பத்தி
யளவு மதன்பி னவன்றிருத் தோன்றல்
வடமொழி யொடுதமிழ் மாண்புற வுணர்ந்த
கந்த சாமியா முந்தூரப் புலவன்
மற்றைய கதிக்கு முற்றுவித் தனனே.

சுரப்புப்பாயிரம்.

முற்றிற்று.

பிரபுலிங்கலீலை

க தி யி ன ட் ட வ ணை.

				பக்கம்.
க	வது,	துதிக்கதி	...	ந
௨	,	லிகலாசகதி	...	௨௨
ந	,	மாயையினுற்பத்திகதி	...	௩௪
ச	,	மாயைபூசைகதி	...	௯௪
௩	,	பிரபுதேவர்வந்தகதி	...	௧௧௯
௬	,	விமலேகதி	...	௧௬௪
௭	,	மாயைநோலாகலகதி	...	௧௮௮
௮	,	வச-வண்ணர்வந்தகதி	...	௨௨௪
௯	,	அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி	...	௨௪௩
௧௦	,	அக்கமாதேவிதுறவுகதி	...	௨௭௨
௧௧	,	கொக்கிதேவர்கதி	...	௩௦௦
௧௨	,	முத்தாயியம்மைகதி	...	௩௧௬
௧௩	,	சித்தராமையர்கதி	...	௩௨௯
௧௪	,	வசவண்ணர்கதி	...	௩௬௪
௧௫	,	மருளசங்கரதேவர்கதி	...	௩௮௭
௧௬	,	இட்டலிங்ககதி	...	௪௦௦
௧௭	,	கதலிவனகதி	...	௪௨௧
௧௮	,	சாதகாங்ககதி	...	௪௩௧
௧௯	,	கோரக்கர்கதி	...	௪௪௨
௨௦	,	முனிவரர்கதி	...	௪௭௭
௨௧	,	சூனியசிங்காதனகதி	...	௪௮௮
௨௨	,	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	...	௪௯௭
௨௩	,	ஆரோகணகதி	...	௫௨௮
௨௪	,	மனோலயகதி	...	௫௫௮
௨௫	,	மான்மியகதி	...	௫௭௨

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீலை

பிரபுவெனல் எல்லாமா யல்லவுமாயிருக்குந்தன்மை.
லிங்கமெனல் ஆன்மா. லீலையெனல் திருவிளையாடல்.
எனவே; விஸ்வதைசுத பிராக்ஞமாயும்; அல்லாததூ
யும், விளங்குவ தான்மாவென விருமுகத்தாலுஞ் சோ
தனையாதிகளாற் கண்டாம். காணவே துக்கரிவிர்த்தி
தடையற்றவானந்த மெய்தற்கியைவதை யும்மையிற்று
னே யனுபவமாகப்பெற்றும். பெறவே; தானயலாகாது
தானேதானுதற்கையந்திரி பில்லாமையைத் தேர்ந்தாம்.
இந்நூற்பெயர் ஆன்மாவினது திருவிளையாட்டை யுண
ர்த்து நூலெனப் பொருடரலால், ஆராமவேற்றுமைத்
தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையெ
னக் காரணக்குறியாயிற்று.

லிங்கமெனல் அயலையெனில் தீரிபுடிதோடமும்
சுசாதிகாதிதோடமு மையமின்றி யெய்தற்பால வாத
லின் மறுக்கற்பாற்று. இக்கருத்தை மறுப்பார் அந்தர்
முக நாட்டக் கல்வி கல்லார்போலும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரபுலிங்கலீலை

முகவுரை.

இந்நூற் குரை சொலப்புருவார், இந்நூல் முககியவிடயம், மாயையும் அல்லமனு மாதலானும்; மாயையை மிததையெ னற்கும் அல்லமனைச் சததெனற்கு மவாவர் தாய்தந்தைப் பெயர் களே காரணமிடுகுறியா நின்றலானும்; அறிவேவடிவா விளங்கு பவர்க்கன்றி யேனையோர்க்குப் புலப்படுதற் கரிதாதலினனும்; கல்விமேலீட்டி லூக்கம திரிசொல்லின்கண் ணாதலின் இந்நூ லைத் திரிசொல்லாலாகியது கசடறக்கற்றோர்க் கிந்நூல் விட யத்தைத் காருண்ணியத்தால் விளக்கித் துக்கநிவிர்த்தி தடை யற்றவானந்தம் மிகப்பெருக்கற்காதலினனும்; இது விடயமண் தின் றழிபவர்க் கினிய பண்டங்காட்டித் தக்க அவுடதற் தருவார் டோலு மாதலினனும்; ஆன்மாவாகிற தன்னையன்றிச் சச்சிதா னந்த மில்லையெனலால் விழுமியது பயத்தலைன்னுமழகும், எவ ர்க்கும் முடிவிட மிதுவாதலானும், இதனைமுடித்துக் காட்டலா னும், முடித்துக்காட்டல் முடிவிடங்கூறலென்னும் உத்தியிரண் டெ, பரசிவப்பிரமமென்னுங் கவியில் நிர்விகாரத்தில் விகாரந் தொன்றியதாக நாட்டி, முடிவில் விகாரமயமாகிய மாயையென் னுங் கற்பிதம் அல்லமென்னும் நிர்விகாரத்தி லில்லாததாக நிறுத்தியது பழுதையிற் பாம்புபோலு மாதலால், தாஅனாட்டித் தகுது, ரீதுப்பென்னு மதமு மனமதற்கிடம்பெறு மாதலானு மிவற்றை நன்குணர்ந்த வனுபவிக ளாகவேண்டி மென்க.

உ

சாத்துகவிகள்.

இஃது

சேன்னைச்சுவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலவர்

கோமளபுரம்

இராஜகோபாலபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அண்சீர்க்கழிநெட லாசிரியவிருத்தம்.

பதியினிலேயிற் றொருநில பாசநிலையிற்
 றுலையில பசுவி னீடு
 விதியினிலேயிற் றெனவாகையி னெல்லிக்
 கனிபோல விளக்கி மேலோ
 மதியினிலேக குறுபிரபு லிங்கலிலைப்
 பெரிய மாணுந் கொல்காத
 துதியினிலேயு றச்சொற்றூனச் சச்சிதா
 நநதனெனுந் தூயமை யோனே.

இஃது

நைபிளனையவர்கள் மாணாகரும

இயற் றமிழ்ப் போதகாசிரியருமாகிய

மயிலை. சண்முகப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

என்சீர்க்கழிநெட லாசிரியவிருத்தம்.

முக்காலத்துள சத்தாமலம் னிராங்கார முன்னு
 கஞ்ஞானத தெழுவ முதுலகின் யாண்டும

சந்தத்துகவிகள் .

எக்காலத்தும மிலதாம சத்தாய மாயை”

யியைந்து மமகார மோகினியி லிடத்தெழலும்
அக்காலத் துளகாதை யெனப்பல கற்பனைக
ளமைதரநஞ் சிவப்பிர காசப் பெருமானாள்
இக்காலத் தப்பரிமே லழகரெனச் சச்சிதா
னநதமெம் மிறைவ னியம்பின னோருரையே.

இஃது

சென்னையாநகரம்

இராயபுரம்

வே. கி. நாராயணசாமிபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவும் பொழிற்றுறைமங் கலவீர
சைவ வெழிற் பூமானாத்
தூமேவு மநநெறிசெல் சிவப்பிரகா
சப்பெயர்கொள் தூயோன் சொற்ற
நாமேவும் பிரபுலிங்க லீலையென
நூற்குரையை நன்கு ரைத்தான்
காமேவு மீசூர்ச்ச சிதானந்த
னெனுமதுர கவிஞ ரேறே.

தேரிசை வென்பா.

இலிங்கமே தானென் றிலங்கற் குபிர
புலிங்கலீ லைப்பெருநூற் பொங்கி—யொலித்தலினைக்
கண்டினாசெய் தான்சச்சி தானந்தன் காண்போர்கற்
கண்டெனவே கொள்வார் களித்து.

சாத்துகவிகள்.

மரபுலிங்கந் தானாய் வயங்குதிரு ஞான
பிரபுலிங்க லீலையெனும் பேர் நூற்—கரியதிறத்
தின்னுரைசெய் தான்புலவ ரேத்துசச்சி தானந்தன்
மன்னுரைநே ருண்டோ தகை.

இஃது.

அஷ்டாவதானம்

புவை. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி வாசிரியவிருத்தம்.

தகைமிகுந்த ப்ரபுலிங்க லீலையெனுங்
கடற்படிநது சார வீர
வகைமிகுந்த நீர்மடுததுப் பொய்ப்புலமை
யெனும்பாந்தள் வாட ஞான
சிகைமிகுந்த புளையெனுமோர் தேன்மழையைப்
பொழிந்ததருட் செல்வப் பேற்றாற்
லிகைமிகுந்த புகழ்ச்சச்சி தானந்தக்
கருணைமுகில் சிறக்கத் தானே.

இஃது.

திருமூலர்மரபில சதாசிவப்பிரமயோகீசர் மாணாக்கர்

தே. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி வாசிரியவிருத்தம்.

சிறந்திடு ஞானச் சிவப்பிர காசச் செம்மலன்
புடனக மகிழ்நது

சாந்துகயிகள்.

செப்புதற் கரிய வல்லமன் சரிதத் தெள்ள மிர்
தந்துனைத் தெருட்டி-
அறத்தினை விளக்குபாவின மாக வறைந்துன
னத்தனைகன் குறவே
யாய்ந்துமே லுத்தி யனுபவப் படியே யகவிலக்
கணமவழா தமைத்து
இறப்பிறப பவித்தை நீங்கியே சுகவாழ்
வெளிதினி னடைந்திட வின்சத் •
தினியநற் பொழிப்பு கருத்தொடு விருத்தி
யெனுமுரை யிசைநதிட வுரைத்து
மறப்பிலா தனித்தா ணண்ணலீ சூர்வாழ மாதனன்
சச்சிதா னந்த மகிபனிவ் ளுலகி
லடியார்க ளாய் மாரிபோற்
பொழிந்தனன் மாதோ.

இஃது.

திருமுக்கடலென்னுந் திருப்பதியில் சதாநிட்டரா யெழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீமத். முனியப்பசுவாமிகள் மாணாக்கர்
மணிமங்கலம் திருவேங்கடமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசிக்கழிநெழில் விருத்தம்.

நந்தலில்லே தாந்தமகா வாக்கியமிங்
கோங்கவரு ணிலத்தே ழூந்த
செந்தமிழிப் பிரபுவிங்க ளீலைதனக்
சூனையொன்று தெரித்திட்டானால்

சாத்துகவிதாள்.

பந்தபிலப் பிரமமே சிவப்பிரகா
சையனெனப் படிவந் தாங்கி
வந்ததெனக் கடுக்கு மெழிற்
சச்சிதா நந்தகுரு மணியின் தம்மா.

அகம்பிரம மென்பதறி யாதவெறு மூடர்
சகம்பிரம மென்பதறிந் தோங்கவுரை—தந்தான்
மகம்பல வியற்றவுயர் மாநிடம தெல்லா
முகந்திவ ணுறுஞ்சச்சி தானந்த முனியே.

பேருலகு சித்திற் பிறங்குநிலை காட்டியருட்
சீருலவு தேசிகநற் சீயமே—நேரில்
அகம்பிரம மென்ன வறியா ரறியுந்
தகையிவ் வுரைதந்தான் றுள.

இஃது.

ஷையுரையாசிரியர் மாணுக்கராகிய
சென்னை. அ. முனிசுவாமிநாயகரவர்கள்
இயற்றிய
நேரிசையாசிரியப்பா.

கடல்கு மூலகினை கண்ணக னிலத்து
ளுடலேற் றுழல்பல் லுயிர்கண் மயக்கா
லொன்றையொன் றாக ஷ்ணரந்தவம் புரிந்து
வன்றுயர்க் கிடனாய் வருபிறப் பிறப்பாம்
வேலா வ்லயத் துழியே வீழ்ந்து
மாலான் மருண்டு வானா அக் கிடத்தலை
1 அரும்பரம் பொருள்கண் டகற் றுவான் மனித

சாத்துகவிகள்.

வருவெதெத் தென்ன வொளிர் துறை புங்கலத்
 திடைசிவப் பிரகா சன்னென விலங்கி
 யடைநீறி சைவ மதம்பதி னாறனுள்
 வீர சைவம விசேடம் தாசலின்
 பாரமீர் பங்குகள் பணிதரற் பொருட்டு
 வொருமூன் முயுட் பருவத் தூடே
 திருச்சுர தலமதிற் சிவபிராஅன் றனை
 மருகாமழ பூக்கொடு மகிழ்ந்தருச் சித்தும்
 பெருமிதத் தரும்பொன் பெண்டி விவற்றா
 லடைபய னென்றாயின் றென்றே யறிதர
 லடையுட னிலத்தி னசித்திடு காஹற்
 பறவற வெரிவழாஅ துஞர்றித்துன்னியு
 மதம்பொரு ளின்பமலீ டடைதரற் பொருட்டா
 யமந்தன முதனூற் கருத்துணர்ந் தானோர்
 கருமத்தனர் வழிநூற் சார்புநூ லிவற்றை
 மதியா தெளிய நனையென மதித்தவ
 மதிக்கும் புலவர் செருக்கினை மாழ்க
 வியற்றமிழ்ப் புலமை யெளிதி னுணர்ந்து
 புகழுடை யாதுபிர புலிங்க லீலையாந்
 திகழுமிந் நூற்குரை செய்குது மென்று
 நீடுறு கல்வியி னிகரகத் தியனாய்ப்
 பீடுறு சரவணப் பெருமா னையன்
 விரித்தன னுரையெழின் மாயைப் பாரவ
 தரித்திடுங் கதிமட் டும்பின் றனயனாய்த்
 தடித்திடுங் கந்த சாமி யையனும்
 வடித்தன னுரைவச வண்ணர் வந்துறுங்
 கதிவரை யினுமேற்கதிபதி னேழினுக்
 கதிகரியா யுரை யறைவதற் கியலா
 மற்போ யினரான் மாசறு ஞானங்

கழிப்பார் பலருங் கலின்பெறு மிந்நூற்
 குணாமுற் றிமொ றுரைத்தருள் கென்று
 நிராபரி பூரண நிலைதரு மிந்திர
 பீடங் கரபாத் திரனாற் பிறங்கு
 நாடரு மாழி னத்தைத் தொடர்ந்து
 வாழ்பிறை யாற்றரு ணசலன் மலர்ப்பத்
 தாழ்ந்தருள் பெற்றுச் சரித்திடு மீசூர்
 சத்திதா நந்த தயாநிதி தன்னை
 யுச்சி மீக்கரங் குவித்துற வழுதினியே
 வெண்டின ருளால் வியந்துரை செய்ததை
 நாண்டிடு மார்பிர நடனமுஞ் செய்தல
 கேலாக் களிப்போ டெவரு
 மேலாக் கொளவே வெளியிட் டனனே.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ச ரி த் தி ர ம்.

தொண்டைநாட்டிலே சப்தபுரிகளுள் ஒன்றாய் விளங்குகின்ற சாஞ்சீபுரியிலே (௨௬௫-௭௦) த்துக்குமுன் தொண்டைமண்டலத்தார் மரபி லுள்ளோருக்குக் குருவாகவிரந்த குமாரசுவாமிபண்டார மென்பவர் திருக்கார்த்திகைக்கு திருவண்ணாமலை யாத்தினை போகும்போது, வழியில் ஒரு நந்தவனத்திற் பகலிறங்கிச் சிவபூசைசெய்து அன்று சாயங்காலம் அந்தத்தலம்போய்ச் சேர்ந்து ஈசானிய தீர்த்தத்தில் அதுஷ்டானஞ் செய்துகொண்டு பூசைப்பெட்டக மெங்கேயென்று தம் முடைய பரிசாரகனைக்கேட்ட, அதற்கவர்கள் பகலிறங்கியிருந்த விடத்திற்குனே வைத்து மறந்துவந்ததாக விண்ணப்பஞ்செய்ய அப்பொழுது அவர் மிகவும் வியாகுலமுற்றவராய்; அந்தப்பரிசாரகரோடு உள்ளூர் மனித னொருவனைக்கூட்டிப் பகலிறங்கியிருந்த இடம்வரைக்கும் போய்ச் சோதனைசெய்து வரும்படி சொல்லியனுப்பிப் பின்பு தாமும் தமதுமனை லியும் ஓரிடத்திற் றங்கியிருந்து நம்முடைய ஆத்மார்த்தமாகிய உடைய வளைப் பிரியும்படி நேரிட்டதேயென்று சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு அன்றி ராமுமுதம் துயிலின்றிச் சிவத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போது, இவரது புண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே அண்ணாமலையார் ஒரு சங்கம ராசுத் திருவுருக்கொண்டு இவரிடத்திற்கு எழுந்தருளி நீர் மனோதுக்க மடையவேண்டிய தென்னவென்று கேட்ட; இவர் தமக்கு நேரிட்டிருக்கும் ஆபத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குச் சுவாமியானவர் நீர் அங்கம் வேறு இலிங்கம் வேறுக விருத்தலால் பிரியலாயிற்று. லிங்கங்க சம்பந்தியா யிருந்தால் இப்படிக்கு* நேரிடமாட்டாதே யென்று வீரசைவ சமயாசார நெறிகளைக் கிரமப்படி போதித்து உமது பூசைப்பெட்டகம் உதயத்தில் வந்துசேரும். ஆகிலும் நீர் இதுமுதல் லிங்கதாரணஞ் செய்து கொள்ளுமென்று அதுக்கிரகிக்க, அதற்கிவர் எனதுசிஷர் பந்துக்கள் முதலினவர்களுக்கு இச்செய்கை* விரோதமாக இருக்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அதுகேட்டுச் சுவாமியானவர் இந்தச்சிஷர் முதலியோ

ரால் உமக்கு யாதொரு பயனுமில்லை. ஆதலால், நாமுரைத்தபடியே சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டால் உம்மிடத்தில் மூன்றுபுத்திரரும் ஒருபுத்திரியும் அவதரிப்பார்கள். அவர்களால் 'இகபரசாதகமுண்டென்று அருளிச்செய்ய அதற் கிவருடன்பட்டனர். அப்போது சுவாமியானவர் இந்த ஆலயத்திற்குத் தெற்கு வீதியிலிருக்கும் குருதேவரிடத்திற்குச் சென்று தாரணதீகைச் செய்துகொள்ளுமென்று அதுக்கிரகித்து இதைக் குருதேவருக்குத் தெரிவித்து அந்தர்த்தானமானார்.

பின்பு விழயற்காலத்திற் பூசைப்பெட்டகம் வந்துசேர்ந்தது. அப்பொழுது குருதேவா உத்தரவிற்படி அவரது அடியார்கள் இவரைத் தேடிவந்ததைக் கண்ட அவர்களுடனே மடம்போய்ச் சேர்ந்து குருதேவரைத் தரிசித்து அவராலே தாரணதீகைச் செய்துக்கிரகிக்கப்பெற்றுத் திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா நிறைவேறிய பின்பு சச்சிப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்து தமது அதுஷ்டாதினத்தின்படியே சிவருக்கும் தாரணதீகைச் செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் மூன்று அண்ணாமலையார் அதுக்கிரகித்தபடியே மூன்று புத்திரர்களும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். அவர்களுக்கு முறையே சிவப்பிரகாசமென்றும், வேலாயுதமென்றும், கருணைப்பிரகாசமென்றும், ஞானாம்பை மென்றும் நாமகரணஞ் செய்து உரியபருவத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்து வளர்த்துவருவ காலத்தில்; தந்தையாகிய குமாரசுவாமியையார் சிவலிங்கயிக்கமானார். பின்பு ஜேஷ்டராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் தனது தாயாரையும் சகோதரர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அருணாசலம்போய்ச் சேர்ந்து குருதேவரைத் தரிசித்து அவ்விடத்திற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்யும் நாள்களுள், ஒருநாள் அந்தச் சோணசைலத்தை வலம்வரும்போது சோணசைலமாலையென்று நூறு செய்யுள் தோத்திரஞ் செய்தருளினார்.

இன்னும் இலக்கணப் பயிற்சிக்காகத் தக்ஷிணப் போக வெண்ணித் தனது சகோதரர்களுடனே புறப்பட்டு வால்கண்டபுரத்துக்குத் தெற்கே ஐந்துகடிகை தூரத்தில் துறைமங்கலமென்னும் கிராமத்துக்கு வடதுபக்கத்திலிருக்கும் ஓர் நந்தவனத்திலிறங்கிச் சிவபூசை செய்துகொண்டிருந்த செய்தியை அந்தக்கிராமாதிபதியாகியும் தாரணவாஞ்சியும் குருலிங்க சங்கமத்தினிடத்தில் மிகுந்த அன்புள்ளவராகியு மிருந்த அண்ணாமலையாட்டியார் கேள்வியுற்று அந்த நந்தவனத்துக்குவந்து அவரைத் தரிசித்தமாத் திரத்திலே அவருக்குப் பணிவிடைசெய்து அதுக்கிரகியு் பெறவேண்டுமென்றெண்ணிச் சுவாமிகளைநோக்கி இவ்விடத்திற் சிலகாலம்

வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து சுவாமிகளது அது மதிபெற்றுத் தங்கள் குருவாகிய சென்னபசுவையர் மடத்துக்கு அடுத்த மேல்புறத்தில் ஒருநிருமடங் கட்டிக்கொடுத்துத் தாமும் அவருக்குப் பக்திசெய்து கொண்டுவந்தார்.

சுவாமிகளுக்கே அங்கே இரண்டுவருஷகாலவரையில் அண்ணாமலை ரெட்டியாருக்குச் சின்மார்க்கங்களைப் போதித்துக்கொண்டிருந்தும் தாம் கொண்டகருத்தை நிறைவேற்றவேண்டித் தனிணம் போய்வரவேண்டுமென்று ரெட்டியாரிடத்திற்சொல்லிக்கொண்டு திருநெல்வேலிக் கெழுந்தருளியபோது அதன் கீழ்ப்புறத்தில் தாம்பிரபர்ணி நதிகிண்களாயி லிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறையில் தருமபுரத்தாதினத்தைச்சார்ந்த வெள்ளியம் பலவாண தம்பிரானென்பவர் இலக்கணத்தில் மிகுந்த வல்லவராயிருக்கின்ற ரென்பதைக்கேள்வியுற்று அவ்விடத்திற்சென்று அவரைக்கண்ட மாதிரத்தில் அவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைப் பார்த்து நீங்கள் நம்மிடத்திற்கு வந்தகாரியம் என்னென்றுவினவ; அதற்குச்சுவாமிகள் இலக்கணங்கற்கவேண்டி வந்தோமென்றுசொல்ல அப்போது தம்பிரான் இவரது இலக்கியப்பயிற்சியை அறிதறபொருட்டு (கு) என்றெடுத்து [ஊருடையானென்று] இடையில் வைத்துக் குவ்விதுதியாக ஒரு வெண்பா முடித்துக்காட்டுக வென்று கேட்க அதற்குச் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

வெண்பா.

குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டார்க்குக் கேழன்

முடக்கோடு முன்ன மணிவார்க்கு—வடக்கோடு

தேருடையான் நெவ்வுயிர்க்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள
வூருடையா னென்னு முலகு.

என்று அருளிய வெண்பாவில் வடக்கோடுதேருடையானென்றதற்குத் தம்பிரான் மிகவும்வியந்து சிவப்பிரகாசசுவாமிகளைத் தழுவிக்கொண்டு தமது ஆசனத்திற்சமமாக விருக்கச்செய்து அவருடைய சகோதரர்களுக்கு ஐந்திலக்கணங்களையும் ஒருபக்ஷத்துக்குள்ளே பாடஞ்சொல்லி நிறைவேற்றிய பின்பு சுவாமிகள் தங்களுக்கு அண்ணாமலைரெட்டியார் கொடுத்த முந்தாறுபொன்னையும் குருதக்ஷணையாக வைப்பித்தி உபசாரஞ்சொல்ல; அதற்குத்தம்பிரான் நமக்கிது வேண்டாம்; திருச்செந்தூரில் ஒருதமிழ்ப்புலவர் நம்மை தூஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார்; அவரைக் கல்லியிலாவென்று நமமிடத்திலவந்து வணங்கும்படி செய்விக்கவேண்டுமென்றுசொல்லச் சுவாமிகள் அதற்குரியந்து தம்பிரானுல் அனுப்பப்பட்ட

மாணக்கரோடு தீ மும் திருச்செந்துருக்குப்போய் முருகக்கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம் வரும்போது, அந்தத் தமிழ்ப்புலவர் சுவாமிகளோடு கூடவந்த மாணக்கரைக்கண்டு இவர் யாரென்று கேட்ட; அதற்குப் பதிலாகத் தம்பிரானிடத்திற் பாடங்கேட்டவரென்று சொன்னபோது; அந்தப்புலவர் தம்பிரானைத் தூஷிக்க ஒருவருக்கொருவர் கலகம் நேரிட்டு அப்போது புலவர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளோடு தூதனாகப்பாடி வெற்றிக் கொள்ளுவோமென்று நினைத்து; நீரோட்டகயமகமாகப் பாடுகிறதென்றும் அப்படிப்பாடுகையில் நம்மிருவரும் தோல்வியடைகிறவர் பாடிமுடித்தவருக்கு அடிமையாகிறதென்றும் பேசிக்கொண்டு, இருவரும் பாடத் தொடங்கினார்கள். அப்போது சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருச்செந்தி னீரோட்டகயமகவந்தாதியென (௩௦) கலித்துறைதோத்திரஞ் செய்து துடனே முடித்தார். அப்புலருக்குக் கொருபாடலும் நிரப்பாமையால் தோல்வியடைந்து சுவாமிகளை வணங்கி அடிமையாயினே னென்று சொல்ல; அப்புலவனாயும் கூட அழைத்துக்கொண்டு தம்பிரானிடத்திற்கு வந்து அடிமையாகச் செய்வித்ததால் தம்பிரான் திருவுளபுகிழ்ந்து சுவாமிகளைப் பார்த்துத் தேவரீர் சிதம்பரத்தில் சிலகாலம் வாசஞ்செய்யவேண்டுமென்று கேட்ட; அதற்கு உடன்பட்ட சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அவரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று தரிசனஞ்செய்தபின்பு, துறைமங்கலம் வந்துசேர்ந்து அண்ணாமலைரெட்டியாருக்கு முன்போலவே அதுக்கிரகித்துக்கொண்டிருக்கும்போது தமதன்பராகிய அண்ணாமலைரெட்டியார் பொருட்டு அவரது கம்பத்தக் கிராமமாகிய வாலிகண்டபுரத்துக்கு வாயுமூலையிலிருக்கும் வெங்கைமா நகரத்தில் வந்தெழுந்தருளிய பழமலைநாதர்மீது தோத்திரமாக வெங்கைக் கோவை, வெங்கைக்கலம்பகம், வெங்கையுலா, வெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தமுஞ் செய்தருளியபின்னர், அண்ணாமலைரெட்டியாரை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரத்திற்குப்போய் ஒரு திருமடங் கட்டுவித்து அதிற் சிலகாலம் வாசஞ்செய்திருந்து, பின்பு வீருத்தா சலத்துக் கெழுந்தருளி பழமலைநாதர்பேரில் அந்தாதியும், பிஷாடான நவமணிமாலையும், கொச்சக்கலிப்பூவும், பெரியநாயகியம்மைபேரில் (௧௬) கலித்துறையும், (௪௦) கழிநெடிலுக்குத்தமும் திருவாய்மலர்ந்தருளிச் 'சிலகாலம் அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்யும்போது, ஒருநாள் மணிமுத்தாநதியின் கரையிலிராநின்ற தோட்டத்தி லுதிர்ந்து கிடந்த மஜேரம்மியமாகிய ஒருமாமபுத்தையைச் சிவனைவேத்தியஞ் செய்ததக்க தெல்லு எகையெடுத்துக்கொண்டு வருகையில், அதைக்கண்ட தேரீட்டக காரன் சுவாமிகள் மனவருத்தமுறும்படி கோபித்தபோது அருளிச்செய்த

வெண்பா.

அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளா
வடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானு—வெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிகுதா தித்தன்வரத் தான்.

பின்பு வடதிசையை நோக்கிக் காஞ்சிபுரத்தைத் தரிசிக்கவரும் போது பேரூரவிநாயகியிலிருந்து சாந்தலிங்கசுவாமிகள் மார்த்தத்தில்வர அவரைக்கண்டு கூடவே அழைத்துக்கொண்டு பொம்மையபாளையத்துக் குச் சமீபமாக வந்தபோது சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சிவப்பிரகாசசுவாமி களைப்பார்த்து, நாம் சிவஞான சுவாமிகள் சன்னிதானத்துக்குப்போய்த் தரிசுஞ்செய்யவேண்டு மாதலால் அவர்பேரில் தோத்திரமாகச் சிலபா டல்கள் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததற்கு, அடியேன் ஈரஸ்துதி செய்கிறதில்லையென்று சொல்லிய அன்றிராத்திரி ஓரிடத்திற் றங்கியிருந்தபோது, இவரது ஸ்வப்பனத்தில் முருகக்கடவுள் மயில்வாகன ரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்களைவைத்து இம்மல னை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கணியவேண்டுமென்று திருவாக்குச் செய் தபடியால்; விடியற்காலத்திலே சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு தாம் கண்டஸ்வப்பனத்தைச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக் கறிவிக்க அதற்கவர் தேவரீர் பாமாலைதொடுக்கக் கூடாதென்று சொல் லியபடியால் அப்பாமாலை தொடுக்கவேண்டி ரூறிப்பித்தபடி யென்ற மாத்திரத்திலே பாலை சுவாமிகள்பேரில் தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதலு, கல்ம்பகம் இமமூன்று பிரபந்தமுஞ் செய்துகொண்டுபோய்ச் சன்னிதா னத்திலரங்கேற்றி ஞானோபதேசம்பெற்று அந்த ஞானசாரியரது கட் டளையின்படி தமது தங்கையாகிய ஞானம்பையைச் சாந்தலிங்கசுவாமிக ளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துப் பின்னர் காஞ்சிபுரம்வந்து சிலகாலம் வாசஞ்செய்துகொண் டிருக்கும்போது மேற்சொல்லிய பாலை சுவாமி கள்பேரில் பிள்ளைத்தமிழும், திருப்பள்ளியெழுச்சியும், அதியசயப்பதுஞ், செய்தருளினார். மற்றொருகாலத்தில் அண்ணாமலைரெட்டியார் சுவாமி களை விவாகஞ் செய்துகொள்ளும்படி பிரார்த்தித்தபோது அருளிய

கொச்சக்கக்கலிபா.

செய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுடனே யரவப்
பாய்கொண்டான் வந்துதொழும பட்டிச் சுரத்தரனே

நோய்கொண்டா லுங்கொளலா நூறுவய தளவிருந்தும்
பேய்கொண்டா லுங்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.

. பின்பு கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளை விவாகஞ்செய்துகொள்ளப்
பிரார்த்தித்தபோது அவர் செய்தருளிய பாடல்.

நானியென்பதை நாரியென் னுரைத்திடு நசையால்
வேணுவானது வளைந்துபோய்ப் புருந்தது வென்றும்
காணலாவதோ ருருவமெய் நாரியைக் கண்டால்
பூணுவார்மயல் காளைய ரென்பதும் புதிதோ.

என்று சொல்லிய பாடலின்கருத்தைச் சுவாமிகள் அறிந்து தனது
சகோதரரிருவரையும் இல்லறத்தி லிருக்கச்செய்து தாம் துறவறமாக
வெழுந்தருளியிருந்து, பிரபுலிங்கலீலை, சித்தநாதசிகாமணி, வேதாந்த
குடாமணி, சிவப்பிரகாசவிகாசம், தர்க்கபரிபாலக, திருக்கடவப்புரா
ணம், சதாமணிமாலே, நால்வர்நான்மணிமாலே, நிரஞ்சனமாலே, கைத்தல
மாலே, அபிஷேகமாலே, இஷ்டலிங்கப்பெருங்சுழிநெடில், குறுங்குழிநெ
டில், நன்னெறி, சிவநாமகிளம், அன்றியும் திருப்பதிகார்பெற்ற தலங்க
னொவ்வொன்றுக்கு இரண்டிரண்டு வெண்பாக்களும் செய்தருளினார்.
இவர் சகோதரர் வேலைய சுவாமிகள் நல்லூர்ப்புராணம், இஷ்டலிங்கக்
கைத்தலமாலே, கும்பகோணஞ் சாரங்கதேவாசரித்திரமாதிய வீரசிங்கா
தனப்புராணம், சுகநமச்சிவாயமூர்த்திகள் சரித்திரமென்னும் நமச்சிவாய
லீலை, கிருஷ்ணசரித்திரபாரிசாதலீலை, மயிலத்திரட்டைமணிமாலே, என்
னும் இப்பிரபந்தங்கள் செய்தருளினார். இவரது கனிஷ்டராகிய கருணைப்
பிரகாச சுவாமிகள் இஷ்டலிங்கவகவல், திருக்காளத்திப்புராணத்தில்
சோளத்திச்சருக்கம் வரையிலுஞ் செய்தருளி வெங்கைமாநகரத்தில்
(கஅ-ஆம்) வயதில் சிலலிங்கயிக்கராய்ச் சமாதியானார். அப்போது யாத்தி
ரையாக வெழுந்தருளியிருந்து வந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் செய்தருளிய

விருத்தம்.

முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனைபுனடு கண்டகுவை
முதிர்ச்சியாலே, தன்னியலை முழுதுமுரைத் தலையாமுன் னினை
ககலர்நது தடங்காளத்தி, மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்
தின் வலிதீர மண்ணின்மீதே, யென் னுடன்வந தவநரித்த ளைய
கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோவோ.

அப்பொழுது வேலையசுவாமிக ளருளிச்செய்த விருத்தம்.

ஆண்டதன லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற் றமயனினு
மதிகமென்றே, பூண்டவுல கதனினுள்ளோர் புகல்வதுகேட் டிரு
நதுமென்ன புதுஷுமதானே, காண்டருகண் மணியேநல் விளங்
கருணைப் பிரகாசக் காளாய்ந்தான், மாண்டனையென் றறிந்திரு
ந்து முயிர்நரித்தேன் யானுமிரு வன்னெஞ்சேனே.

பின்பு சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மிகவும் மகிமையோடிருந்து காள
த்திப்புராணத்தில் கண்ணப்பர்சுருக்கமும் நக்கீரர்சுருக்கமும் செய்தருளி
(௩௨-ஆம்) வயதிலே நல்காத்தூரில் பாலைய சுவாமினால் விடப்பட்டிருந்த
மடத்திலே சிவலிங்கயிக்கமாய்ச் சமாதியாயிற்று.

அப்போது வேலையசுவாமிகள் அருளிச்செய்த வெண்பா:

அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராயந் துறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தேனாறியயான்—முகலை
யருமபிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகாத்தேன் காண்.

பின்பு காளத்திப்புராணத்தைப்பாடி நிறைவேற்றிப் பெருமத் தூர்
மடத்தில் (௪௨-ஆம்) வயதில் சிவலிங்கயிக்கமாய்ச் சமாதியாயினர்.

உ

ஸ்ரீ கல்ஹர கிரியென்னுந் திருத்தணிகையில் நிகமாகமோக்த ஸிவருத்வைத ஸித்தாந்த ப்ரவர்தக வீரமாஹேஸ்வரரும், ஐகவிம்ஸதி சீக்ஷாஷ்டாவரண பம்சாசார சதுஷ்ஷஷ்டி ஸ்ரீலஸம்பந்நரும், ஸச்சிதா நந்த ஸ்வரூபை கலிம்க நிஷ்டாம்பரரும் ஆகிய விசுப்ரகூழிதேவர் ஸ்ரீசுப் ரஹ்மணிய ஸ்வாமி திருவருளினுல் மஹிமையோடு பாம்திபராய் விளங் கிருந்தனர். இவர்புத்திரர் முத்தைபர், இவர்தநயர் ஸாமபஸிவையர், இவர் குமாரர் மஹாவித்வானாகிய சுர்தப்பையர். திருத்தணிகை ஐங்கரமாலே, முருகர் தாலாட்டு, அனுபூதி, தயாநிதிபாலே, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், உலா, மலேவெண்பா, சிலேவைவெண்பா, வெண்பாவந்தாதி, சந்நிதி முறை, ஸ்தலபுராணம், வேலாயுதசதகம், திருப்பதியிலெழுந்தருளியிருக் கும் முருகக்கடவுளுக்கும் திருமாலுக்கும் சிம்லவையந்தாதி, அபிஷேக மாலையுரை, பழமலையந்தாதியுரை, திருச்செந்தினீரோட்டகயமகவந்தாதி யுரை இதுமுதலியுன தூதனமாகச்செய்தருளினார், பின்பு இவர் தவத் தினாலும் ஞானசத்திதரருடைய வரத்தினாலுந் தோன்றிய இவர் புதல்வர் புலவர்திலகராகிய சரவணப்பெருமானையர், திருவள்ளுவநாயனர்குறள் உரை, திருவள்ளுவர் மாலையுரை, இலக்கணக்கருக்கவிஞாவிடை, நன் னூற் காண்டிகையுரை, நைடதம் கைக்களைப்படலம்வரைக்கும் யுரை, நாலடிநானூற்றுரை, வெங்கைக்கோவையுரை, குளத்தூர்ப்புராணம், கோளதிபிகை, அணியியல்விளக்கம், இயற்றமிழ்ச்சுருக்கம், பிரபுலிங்க லீலை மாயையினுற்பத்திகதிவரைக்கும் உரை இவைமுதலியுன தூதன மாகச்செய்து அச்சிற்பதிப்பித்தனர். இவர்குமாரர் கந்தசுவாமியைய ரால் ஷை நைடதம் மற்றப்படலங்களுக்குரையும் வாதவூர் புராணவுரை யும், பிரபுலிங்கலீலை வசவண்ணர்வந்தகதிவரையில் பதவுரையும் செய் தருளினார், மற்றையகதிகளுக்குரை ஈசுர் - கணகரு - சச்சிதானந்தபிள்ளை யவர்களால் நிறைவேறலாயிற்று.

உ

கட்டிவின துணை.

மீருச்சிற்றம்பலம்.

பிரபுலிங்கலீலையா .

கணபதிகாப்பு.

சுரகுலாதிபன் ஸாயமலா கருகனம்

பெருக வார்கடல பெயர் வாரிற்றறிஞன

கரக நீரைக கவிழ்த்த மதகரி

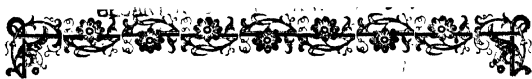
சரண நானூந தலைக்கணி யாக்குவாம்.

இதன்பொருள். சுரகுலாதிபன் - தேவரகுலத்துக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனது — தூய்மலர்ந்தனம் - தூய்மலர்களையுடைய பூங்காவானது — பெருக - ஓங்கும்படியாக — வார்கடல்பெய்தவயிற்றிஞன - நெடியகடலைப்பெய்தவயிற்றையுடையோனாகிய அக்ஸ்தியமுனிவனது — கரகநீரை - கமண்டலத்திலுள்ளநீரை — கவிழ்த்த — மதகரி - மதயானையினது — சரணம் - திருவடியை — நானும் - எந்நாளும் — தலைக்கு — அணியாகருவாம் - (யாம்) அணியாகச்செய்துகொள்ளுவாம். [எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதால் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டி]ன் - னு. பெருகவென்வினையெச்சம் கவிழ்த்தவென்பெயரொச்ச வினையென்கொண்டது. — யாமெனனு பெழுவாய் - வருவிக்கப்பட்டது. வீருந்திராகரண கடலுள்ளோளித்திருந்தபோது தேவர்கள்கூடி வெள்ளத்தென்பதறி அப்பினை வெளிப்ப

படுத்துதற் பொருட்டுக் கடனீர்முழுதும் உள்ளங்கையிலடக்கி ஆச மனஞ்செய்தலால்-வார்கடல்பெய்த வயிற்றிளே நென்றார்.—சீகாழி யிலே வைக்கப்பட்ட இந்திரனது பூங்காவனம் மழையின்றிவாடுதல் கண்டு அவன் தன்னைப்பூசித்து வேண்டலால் சகியகிரியிலே தவஞ்செ ய்திருந்த அகஸ்தியமுனிவனது கரகநீரைக் காகவடிவமாய்ச் சென்று கவீழ்த்துக் காவேரியாற்றை யுண்டாக்கினனென்பது காந்தபுராண கதையாதலின் இவ்வாறு அக்கடவுளுதவிச்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. வார்கட ல்பெய்தவயிற்றிளேனென்றமையால் அவனது கரகநீர் ஆறா தற்கு ஏற்புடைத்தாதல் குறிப்பிக்கப்பட்டது. தலை பலவயவங்களி னும் தலைமையுடைத்தாதலாலே - கரியின்றலையுடைய கடவுளைக்கரியெ ன்றார். தலைக்கணியாககலாவது - தலைக்குரியமுடிபோல் அதன்கண் ணே அது எப்போதும் இருக்கிறதாகச் சிந்தித்தல்.—ஒருகருமத்தை த் தன்னைவணங்கித் தொடங்கின் அதற்கு விக்கின நீக்குவதற்கும், வ ணங்காது தொடங்கின் அதற்கு விக்கின மாக்குதற்கும், தலைவனாகி விக் கினேச்சுவரனெனப் பெயர்பெற்று நின்றலின் சான்றோரொழுக்கத்தி ன்படி முன்னே தனிவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

துதிகதிமுதல் இருபத்தைந்து கதிகளாலே இந்தூல் சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது. அவற்றுள் முதலிலே துதிகதி சொல்லப்பட்டது. அதனுள் பூவாயென்பது முதல் பரவைகேள்வனென்பது ஈராசிய பத்துப்பாட்டு களாலே கடவுள்முதலியோரைக் குறித்துத் துதிசெய்து இதற்குமேல் அவையடக்க முதலியபிறவும் சொல்லப்பட்டினுந் தலைமைபற்றித் துதி கூதி யெனப்பட்டது.

முதலாவது

..:து தி க தி

—o—o—o—

சிவஸ்துதி.

பூவாய் நெடுங்கோட் டிறுபசுநதேன் கைகான் முடங்கு
பொறியிலித, னாவா யொழுநிற் றெனவுலக மளநத மாலு நான்
முகனுங், காவா யெனநின் றேததெடுப்பத தானே யுவநதெங்
கரதலத்தின், மேவா வமரநத மாமணியைத் தொழுது வினை
கு விடை கொடுப்பாம்.

(இ - ள்.) பூவாய் - மலர்கள்பொருந்திய — நெடுங்கோட்டுறு - நெடி
யமரக்கொம்பினது நுனியின்கண்ணேதங்கிய — பசுந்தேன் - பசியதே
னானது — (தன்னைப்பெறத்தகுதியுடையவனுக்குக் கிடையாமல்) — கை
கான்முடங்குபொறியிலிதன் - கைகளுந்கால்களு முடங்கிய அறிலில்லா
தவனது — நாவாய் - நாவினிடத்தே — ஒழுநிறென - (தானேவந்து)
ஒழுகினால் அதுபோல — உலகமளந்தமாலும் — நான் முகனும் — காவாயெ
ன - (அடியேங்களைக்) காத்தருளாயென்று — நின்று - (தன்னைப்பெறு
தற்கு உரியவழியிலே) நின்று — ஏத்தெடுப்ப - துதிசெய்யாநிற்க —
(அவரிடத்துச்செல்லாமல்) — தானேயுவந்து — எங்கரதலத்தில் - (தன்னை
ப்பெறமுயலுதற்குச் சாதனங்களில்லாத) எமதுஉள்ளங்கையிடத்து —
மேவா - விரும்பி — ஆமர்ந்த - எழுந்தரூளியிருக்கின்ற — மாமணியை -
மாணிக்கத்தை — தொழுது — வினைக்கு - (எம்மைப்பிறவியில் அழுத்தி
வருத்துகின்ற) கருமத்துக்கு — விடை - விட்டொழிதலை — கொடுப்பாம்.
எ - று. உபமேயத்தோடு பொருந்த உபமானத்திற்கும், உபமானத்தோ
டு பொருந்த உபமேயத்திற்கும் வேண்டுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்
டன. தேனினது துனிமையும், அருமையும், தோன்ற - பூவாயென்
றும், நெடுங்கோட்டுறுவென்றும் கூறினார். — தேனுக்குப் பசுமை - பத
னழியாமை. கைகான் முடங்கென்றதனால் - ஏறமாட்டாமையும் பொ

நியிலீயென்றதனில் பிறராற் கொணர்விக்கமாட்டாமையும் பெறப்பட்டன. ஒழுகிற்றென்றது - ஒழுகினென்னும் பொருளில்வந்தது. நாரணனை உலகமளந்தமாலென்றும், பிரமனை நான்மும்னென்றும், கடலால் சொல்லுதற்குத்தகுதியொன்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. உம் ஸம்பிரண்டும் எண்ணின்கணின்ற உயர்வுசிறப்பு. காவாயென்னும் எதிர்மறைவினைமுறது; வேண்டுககோடற் பொருட்டாய் உடம்பாட்டேவற் பொருளில் வந்தது. அப்படிப்பட்ட கடவுள்; தானே பக்குவநோக்காது வருதற்குக்காரணம் பேரருளுடைமையாம். சாதனம் பத்திமுதலியன. மாமணி - உவமையாகுபெயர். நல்வினையும் பிறவிக்ரு ஏதுவாகவின் வினையெனப் பொதுப்படக்கூறினார்.—இல்லாதபொருளை உவமானமாக சலால் இல்பொருளுவமையணி. இது முடவனுக்குக் கொம்புத்தேன் கிடைக்குமோ என்கிற உலகவழககைப்பற்றிவந்தது. வடநூலார் அபுதோவமையென்பர்.

சுத்தசாத்துவிந சுயஞ்சைதன்யசொப்பிரகாசமே இஷ்டலிங்கமெனாகாட்டவும், ஏனையராசத நாமங்களுக்க் கெட்டரிதெனக் குறிப்பிக் கவும் வந்தவர், மாலுமயனு மேத்தெடுப்பத் தானேயுவந்தென கரதலத்தின் மேவாயமர்ந்த மாமணியென்றார். இங்ஙனமன்றேல் புராணகதையா முடியும். இஃதெவகலிங்கபேதாபேத ரகிதலீலையெ யுணர்ந்துநூலாதலாற் பொருநதாதென்க. சுயஞ்சோதிபோ லியல்பாக வொளியுடைத்தாதலின் மாமணியென்றுவமித்தார். (சு)

நேவிஸ்துதி.

ஆதி பகவான் நனநூட றணிப்பான் பணிய வவ்விறைவன் பாத்த மிறைஞ்சு மதற்குநெற்றிப பகையு மல்குற் பகையுமாளு சீத மதியு மரவுமயிழுஞ் செயற்கு முவகை செயாமலலை மாது பணியு மதற்குமன மகிழு முமையை வணங்குவாம்.

(இ - ன்.) ஆதிபகவன் - கடவுள் —தனது - தன்னிடத்துண்டாகிய— ஊடல் - பிணக்கை —தணிப்பான் - தணித்தற்பொருட்டு —பணிய - வணங்க —அவ்விறைவன் - அந்தத்தலைவன் —பாதம் - தன்பாதங்களை— இறைஞ்சுமதற்கும் - வணங்குகின்ற செயலுக்காகவும் —நெற்றிப்பகையும் - தனது நெற்றியினையே பகைக்கப்பட்டதும் —அல்குற்பகையும் - அல்குலாலேபகைக்கப்பட்டதும்—ஆம் - ஆகிய —சீதமதியும் - குளிர்ச்சி

பொருந்தியபிறையும் —அரவும் - பாம்பும் —விழுஞ்செயற்கும் - வ்ணங்
குகின்ற செயலுக்காகவும் —உவகைசெயாமல் - மகிழ்ச்சிசெய்யாமல் —
அலைமாது - *தன்மாற்றாடாகிய கங்காநேவி —பணியுமதற்கு - வணங்கு
கின்றசெயலாகியே —மனமடைய - மிகவுணர்ச்சிபற்ற —உமையு
யை—வணங்குவாம். எ-று. முததொழிநருரிய மூவர்க்கும் முதலாயிநிற்
கின்றோ னாதலின் ஆதிபகவனென்றோ. பின் அலைமாதுபணியவென்
ததனால் - தன் மாற்றானைத் தலைமேல்வைத்திருக்கின்ற நென்பதுபற்றி
ஊடல்புகழ்த்ததெனக் குறிக்கப்படுகின்றது. தான்யாவராலும் வணங்க
ப்பட்டுத் தன்னால் வணங்கப்படுதற்கு ஒருவரும் இல்லாத தலைமையோ
னென்னுந் திறப்புத்தோன்ற, அவ்விறையனென்றார். நெற்றிப்பகை
அல்குறப்பகை இரண்டும் - அன்மொழித தொகைகள். இவ்விரண்டும்
வழிவம்பற்றிச் சொல்லப்படுதலின், அரவு அதன்படத்தொப்புமைபற்றி
க் சொன்னப்பட்டது. அலை - நீருக்காதலால் - ஆகுபெயர். மதிமுதலி
யானவ சாமாக வண்டிலவாயினும், கடவுள்வணங்கும்போது அவன்மு
டியிலிருந்து அடியிலுறுதல்பற்றி வணங்கினவாகச்சொல்லப்பட்டன.
[கடவுளாலே தொடங்கப்பட்ட ஊடலொழித்தல் மறவொருகாரணவுத
வியால் எளிதின் முடிதலின் எளிதுமுடிபணி. (சூத்திரம்) “எளிதின்
முடிபு தானெடுத்ததோர் காரியம் நிறிதொருகாரணம்பெற்று நன்காவ
தாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின். நெற்றிப்பகை அல்குறப்பகையெ
னச் சொல்லப்பட்டவற்றோடு சம்பந்தமுடைய மதியரவுகளை அம்முறை
யே சொல்லுதலால் நிரணிறையணி. (சூ) “நிரணிறைநிரணிறுத்தப்படு
பொருள்கட் வியைபுடையவற்றையம்முறை யிசைப்பதுவே” இலக்கண
மாதலின். உமாதேவிக்கு முயரசியின்றி மாறாள் வணங்கலாகிய விரு
ப்பம் கிடைத்தலால் இன்பவணி. (சூ) “இன்பமூவகைத்தென வியம்பு
வரவை விரும்பப்படுபொருண் முயலாதுமேவலும்” என்பது இலக்கண
மாதலின். இதனால் உமாதேவியைக் குறித்துக் கவிக்கு உண்டாகிய
ஆர்வத்துக்கு உவகைச்சுவை அங்கமாதலால் - சுவையணி. இங்ஙனம்
பலவனியும் சேர்ந்து வருதலால் - சேர்வையணியா மெனக்கொள்க.]

ஞானசத்தியே நிவிர்த்தியாதலின் *அதனைவணங்கப்புகுந்த விந்துலா
சிரியர் புராணசம்மத்தையொட்டி யிவ்வையதிகங்கற்பித்தாரொன்க. (உ)

கணபதிஸ்துதி.

மார னெடுத்த வளைக்குமொருதரும்பை யொடித்து மலர்சிதறி
நாரி யடுத்த வளிமலை சூலையக் துரந்த நயந்தோடி.

வீர மனத்து வினைப்பாகர் குறிப்பி னொழுதி வினையாடு
மீர மதிச்செஞ் சடைக்களினல் யானே யினைத்தா னேத்துவாம்.

(இ-ள்.) மாரன் - மன்மதனாலே — எடுத்து — வளைக்கும் - வளைக்கப் பட்ட — ஒருகரும்பை - (ஒப்பற்ற கருப்புவில்லாகிய) ஒருகரும்பை — ஒடித்து — மலர் - (அவ்வில்லி நெய்யப்படு மலரம்புகளாகிய) மலர்களை — சிதறி - இறைத்து — நாரியடுத்த - (அவ்வில்லுக்கு) நானாயடுத்த — அளிமாலை - (வண்டொழுங்காகிய) வண்டுக்கூட்டத்தை — ரூலைய - கலைந்துபோக — துரந்து - துரத்தி — நயந்து - விரும்பி — ஓடி — வீரமனத்து வினைப்பாகர் - வீரத்தன்மைபொருந்திய மனத்தையுடைய இருவினையொப்பி னராகிய (அஞ்சாமைபொருந்திய) மனத்தைக்கொண்டு செய்யப்படுகின்ற தொழிலையுடைய ஆதோரணரது — குறிப்பினொழுதி - கருத்தின்படி சென்று — வினையாகும் - வினையாகின்ற — அரமதிச்செஞ்சடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய பிறையைத்தாங்கிய செய்யசடையையும் — களி - களிப்பையுமுடைய — லயானை - நல்லயானையினது — இணைத்தான் - உபயபாதங்களையும் — ஏத்துவாம் - துதிசெய்வாம். எ - று. கடவுளர் முனிவர் மூத்தவிய யாவரையும் பெண்ணுசையினுட்படுத்தி அவரை வெல்லுதற்குச் சாதனமாகலின் - ஒருகரும்பென்றார். இருவினையொப்பாவது; கல்வினைப்பயனாகிய ஆக்கத்தினும், தீவினைப்பயனாகிய கேட்டினும் கருத்துவேறுபடாமை. பாகர் கருத்தின்படிசெல்லலாவது; அவர்கருத்தறிந்து அதற்கியையச்செல்லுதல். தன்வயத்தனும் நின்றும் அங்ஙனஞ் செல்லுதல் ஓர்வினையாட்டாமாதலின், வினையாடுமென்றார். தின்னுதற்பொருட்டுக் கரும்பையொடித்தலும், மலர்களைக் காணின் வினையாட்டாக வாரியிறைத்தலும், மதநீருண்ணுதற்கு மொய்க்கவருகின்ற வண்டுகளைத் துரத்தலும், பாகர்குறிப்பின்வழி செல்லுதலும் யானைகளுக்குச் சாதித்தன்மையாதலின் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. சொல்லவே - இக்கடவுள் மற்றைக்கடவுளர்போல் காமவேட்கையினுட்பாத நிலையினனென்பது கருத்து. [யானைமுகக்கடவுளுக்கும், யானைக்கும், வேற்றுமையிருக்க ஒற்றுமையை ஒற்றுதலால் ஒற்றுமை யுயர்வு நலிற்சியணி. உருவகவுயர்வு நலிற்சியணியெனவும்படும். யானைக்கு சுரமதிச் செஞ்சடை அதிகமாகச் சொல்லுதலால் - மிகையொற்றுமையுருவகமாம். (கு) “உயர்வுநலிற்சியாம் புலத்தினைவிடுத்துப் புலங்கொளினனையேபுதல்வது பாவலர் மேம்படுநலிற்சியால் வீவிலதாகும்.” இவ்

வுயர்வு நவீனசிக்குக் கரும்புமுதலிய * சிலிஷ்டரூபகங்கள் அங்கங்களாத
லின் - உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.]

உருவிலியை மாரனெனவும், கரும்பை வில்லெனவும், அளிமாணையை
நாரியெனவும், மலனையம்பெனவும் கற்பித்துக்கூறுதல் புராணசம்மத
ங்களுக்கியல்பாதனிணிந்தக்கணேசவணக்கத்தையும்தனோ டொட்டுகெ.()

• சுப்பிரமணியஸ்துதி.

பாக.மொருபெண் குடியிருக்கும் பரம னணியிற் பரித்தம
ணி, நாக நுழைவுற் றுடல்சுருண்டு கிடந்து நகுவெண் டலைப்
புழையிற், போக மெல்லத் தலைநீட்டிப் பார்த்து வாங்கப் போ
குமொரு, தோகை மயில்வா கனப்பெருமா டிணைத்தாட் கமலந்
தொழுதிடுவாம்.

(இ-ள்.) பாசம் - பாதியுடம்பின்கண்ணே — ஒருபெண் - பார்வதியா
னவள் — குடியிருக்கும் - நிலைத்திருக்கப்பெற்ற — பரமன் - கடவுளா
லே—அணியில் - ஆபரணம்போல்—பரித்த - தாங்கப்பட்ட—மணிநாகம்
மணியையுடையபாம்பு — நகுவெண்டலைப்புழையில் - சிரிக்கின்ற வெ
ண்டலையினது துளையில் — நுழைவுற்று - நுழைந்து — உடல்சுருண்டு
கிடந்து—போக - புறத்தின்போதற்பொருட்டு — மெல்ல - மெள்ள — த
லை - தலையை — நீட்டிப்பார்த்து — வாங்க - உள்வாங்காநிற்க — போ
கும் - (அக்கடவுளிடத்தே) செல்லுகின்ற — தோகைமயில்வாகனப் பெ
ருமான் - கலாபத்தையுடைய மயிலாகியவாகனத்தையுடைய முருகக்கட
வுளது — துணைத்தாட்கமலம் - இரன்பொதங்களாகிய தாமரைமலர்க
ளை—தொழுதிடுவாம் - வணங்குவாம். எ-று. இளையபிள்ளையாராதலின்
அஞ்சாது கடவுளிடத்து வாகனத்தோடு செல்லுதற்கு இயைபுண்டா
யிற்று. [அம்மலிகைக்கண்ட பாம்பின்சாதித்தன்மையைச் சொல்லுத
லால், தன்மைநவீனசியணி. (கு) “தன்மைநவீனசியோர் பொருண்மை
யையுள்ளவா றின்புறப்புகல்வதா மென்மனார் புலவர்.” என்பது இலக்
கணமாதலின்.] இதுவும் புராணசம்மதம். (சு)

* சிலிஷ்டரூபகம் ; ஒருசொல்லை விஷயமாகிய உபமேயத்துக்கும்,
விஷயியான உபமானத்துக்கும் ஆதல்.

அல்லமதேவஸ்துதி.

கலையை மதிக்கும் புலவர் தமைச் சித்தர் குழாத்தைக் கடவுளா
நிலையை மதிக்கு முனிவரரைத் திசைமா முகனை நிராவனையாச்
சிலையை மதிக்கு நெடியோனை விழுங்கி யுமிழாத் திறன்மாயை
தலையை மதிக்கு மல்லமன்செங் கமல மலர்த்தா டலைக்கணிவாம்.

(இ-ள்.) கலையை - அறுபத்துநாலுக்கலைகளையும் —மதிக்கும் - உணர்கு
ன்ற —புலவர் தமை - வித்வான்களையும் —சித்தர்குழாத்தை - சித்தரது
கூட்டத்தையும் —கடவுளா - தேவனாயும் —நிலையை - தத்துவநிலை
யை —மதிக்கும் - ஆராய்கின்ற —முனிவரரை - முனிவராரையும் —தி
சைமா முகனை - நான்முகனையும் —நிராவனையா - பெண்வழுவமாக —சி
லையை - கல்லை —மிதிக்கும் - அடியால் மிதித்த —நெடியோனை - நார
ணனையும் —விழுங்கி - உட்கொண்டு —உமிழா - (பின்) உமிழ்தல்செ
ய்யாத —திறல் - வலிமையையுடைய —மாயை - மாயையினது —தலை
யை —மிதிக்கும் - மிதித்துநிற்கின்ற —அல்லமன் - அல்லமதேவனது
செங்கமலமலர்த்தான் - செந்தாமரை போலுந்நிருவடிகளை —தலைக்கு
மது தலையின்கண்ணே —அணிவாம் - சூடுவாம். எ - று. அறுபத்
துநாலுக்கலைகள் ; வேதமுதலியன. சித்தர்குழாமென்றது ; காயசித்தி
பெற்ற சத்தியநாதர் முதலோராரையும், இவரை இறைவராகக்கொ
ண்ட நவகோடித்தாரையும். கடவுளொன்றது ; பதினெண்கணங்களி
லே இந்திதன்முதலிய தேவர்களை யுணர்த்துஞ்சொல்லாயினும் மற்றை
க்கணங்களையும் தழுவநின்றவின், உபலக்ஷணம். தத்துவநிலை - நிலமுத
லாகிய இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அதனதன் காரணங்களுள் ஒடு
க்கிக்கொண்டு சென்றால் காரணகாரியங்களிரண்டினின்றி முடிவாய் நிற
கின்றபொருள். முனிவரர் ; வதிஷ்டர்முதலியோர். திசைநான்காதலி
ன் - நான்முகனைத் திசைமுகனென்றார். நிராவனை - நிராயாகஇடப்ப
ட்ட வனையல்களையுடையவனெனவிரிதலின் - அன்மொழித்தொகை. நி
ரை - ஒழுங்கு. இராமாவதாரத்தில் அகலிகைக்குக் கௌதமர்சாபத்
தால்வந்த கல்வடிவத்தைக் காற்றுகளால் மாற்றினமையின் - சிலையைமி
திக்கு மென்றார். இம்மிதிக்குமென்றது - இறந்தகாலத்தில் வருதலின்
காலவழுபமைதி. அப்புலவர் முதலியோரைத் தனுகரணபுவனபூபாகங்
களாய் வியாபித்து உள்ளடக்கி விடாதுநின்றவின் . விழுங்கி யுமிழாவெ

துதிகதி.

ன்றார். மாயைதலையை மிதித்தலாவது ; அவளுக்கு உட்படாது கீழ்ப்படுத்திநின்றல். தலையமிதிக்குந் தானெனக் கூட்டுக.

புலவர்முதல் நெடியோனிறுவாக் கிடந்தவர்களை விழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயையென்றது ; உபாதிருகிதரல்லொன்றும், மாயைதலையுமிதிக்கு மல்லமென்றது ; மாயாசகித னல்லென்றருமென்க. (ரு)

வசவஸ்துதி.

வெள்ள வேணிப் பெருந்தகைக்கி யாஞ்செய் யடிமை மெய்யாகக், கள்ள வேடம் புனைநதிருந்த கள்வ றெல்லாங் களங்கமறு, முள்ள மோடு மெய்யடியா ராக வுள்ளத் துள்ளுமருள, வள்ள லாரும் வசவேசன் மலர்த்தா டலையால் வணங்குவாம்.

(இ - ள்.) வெள்ளவேணி - கங்கையைத்தாங்கிய சடையையுடைய — பெருந்தகைக்கு - கடவுளுக்கு — யாஞ்செய் - எம்மாலே செய்யப்படுகின்ற — அடிமை - பொய்யடிமையானது — மெய்யாக - மெய்யடிமையாதற் பொருட்டு — கள்ளவேடம் - பொய்க்கோலத்தை — புனைந்திருந்த - தரித்துவந்திருந்த — கள்வரெல்லாம் - திருடரெல்லாம் — களங்கமறுமுள்ள மோடு - மாசற்ற நெஞ்சத்தோடு — மெய்யடியாராக — உள்ளத்து - தனது திருவுளத்தில் — உள்ளும் - நினைத்தருளிய — அருள்வள்ளலாரும் - கருணையாலுளதாகின்ற கொடையையுடையோனாகிய — வசவேசன் - வசவேசனது — மலர்த்தான் - தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை — தலையால் — வணங்குவாம். எ - று. பெருந்தகை ; பெரியதகைமையுடையோனெனவிரிதலின், அன்மொழித்தொகை. மெய்யாக வணங்குவாமெனக்கூட்டிமுடிக்க. பின்மெய்யாகவெனலால் பொய்யடிமை யெனப்பட்டது. களவுசெய்தற்பொருட்டு வருதுணங்காய்களைச் சிவலிங்கங்கள்போல் வஸ்திரங்களிலே மறைத்துக்கூட்டிக்கொண்டு தன்மடத்திக்குள்ளேவந்திருடரைப் பந்தியிலிருத்திப் பூசைசெய்யச்சொன்னபோது அவர் அஞ்சி விழிப்பதுகண்டு அக்கணராதினைக்குத் தவறுவாராமல் அவரைத்தனது சம்பாவினையினுலே மெய்யடியாராக்கினென்பது வசவசரித்திரத்தில் சொல்லப்படுகின்றது. [இவ்விசேஷணம் எமதுபொய்யடிமையையும் மெய்யடிமையாக்க வல்லவனென்னுங்கருத்தை உட்கொண்டிருத்தலால், கருத்தடையணி. “கருத்தடை கருத்துடைவிசேடணத்தியல்வது.” என்பது இலக்கணமாதலின்.]

வழுதுணங்காய்களைச் சிவலிங்கமாகச்செய்த மகிமைபற்றி வசவண்ணனை வணங்கியதாகக்கூறியதென்க. இதுவும்புராணசம்மதம். (சு)

சென்னவசவஸ்துதி.

பங்க வளற்று வழிமாற்றி யொரு நல்வழியைப் பகர்வார்போற்
நங்கண் மதியிற் பலபிதற்றுஞ் சமய ருநாக டமைநீக்கி
பங்க நிலையிற் நிலிங்கநிலை யிற்றென்றருளும் வீரசைவ
சிங்க நிலைத்த வருட்சென்ன வசவன் நிருத்தாள் சிரத்தணிவாம்.

(இ - ள்.) பங்கவளற்றுவழி - பழுதாகிய சேற்றுவழியை — மாற்றி -
ஒழித்து—ஒரு நல்வழியை — பகர்வார்போல் - சொல்பவர்போல்—தங்
கண்மதியின் - தங்களுடையபுத்திகளுக்குத் தோன்றியவாறே — பலபி
தற்றும் - (தேசதேகிகளைக்குறித்துப்) பலவகைப்படப்பிதற்றுகின்ற —
சமயருநாகடமை - சமயவாழிகளுடைய சொற்களை — நீக்கி - ஒழித்து—
அங்கீகரி - அங்கத்தினதுகிலை — இற்று - இத்தன்மைத்து — இலிங்க
நிலை - இலிங்கத்தினதுகிலை — இற்று - இத்தன்மைத்து—என்று — அரு
ளும் - தெரிவித்தருளிய — வீரசைவசிங்கம் - வீரசைவத்திற் சிறந்தோ
னாகிய — நிலைத்தவருள் - நிலைபெற்ற வருளையுடைய — சென்னவசவன் -
சென்னவசவேசனது — நிருத்தாள் - அழகியபாதங்களை — சிரத்து -
முடியின்மீது — அணிவாம் - தரிப்பாம். எ - று. பங்கம் ; குழைசே
றெனின் இருபெயரொட்டாக்குக. பகர்வார்போல் அருளுமெனக்
கூட்டி ஒப்பணியாக்குக. “ஒப்பெனப்படுவ துண்மைவேற்றுமை யு
டம்பாடுடையவல் பொருளொடு புகழ்பொருட் கொருகாற்றன்மையி
னொப்புமையுரைப்பதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின், தங்கண் ம
தியினென்றமையால் வேதாகமவளவையிற்பட்டவையல்லவென்றதாயி
ற்று. பலபிதற்றல் ; அவறறோடு மாறுபட்டபிரமானங்களையும், யுத்தி
களையும் கற்பித்துக்கூறுதல். இங்ஙனங்கூறித் தமக்கும் பிறர்க்கும்
கேடுசெய்தலாற் பிதற்றுமென்றார். சமயமென்து ; காட்சிடொன்
றையே பிரமானமாகக் கொள்ளுமுலோகாயதன் முதலோரை. அங்க
நிலை ; அங்கம்—தூலகுச்சுமகாரண மெனமூன்றாய் நின்றனும், இலிங்க
நிலை ; இலிங்கம்—இஷ்டப்ராண பாவமென மூன்றாய் நின்றனும் பிறவு
மாம். அம்மெய்ப்பொருள்வினங்க நூல்செய்து யாவர்க்கும் விளக்கின
ராதலின், அருளுமென்றார். சிங்கமென்பது ; சிறப்புப்பொருளில் வ
ந்தது.

தங்களமதியிற் பலபிதற்றல் ; அல்லலில்லையெனற் கியைவனது யா
முண்டெனக் கொண்டுவாதித்தல். அங்கம் ; சோபாதிகம் நிருபாதிக

மெனவும், விங்கம் ; கற்பிதான்மாவெனவும் நிருவிதற்பான்மாவெனவும் பெயர்பெறும். புராணசம்மத வைதீகமாக்கிச் சென்னவசவனை யும் வணங்கியதென்க. (எ)

மடிவாலமாச்சையவ் துதி.

வார்க்குங் குமமென் முலைபாக ளடியா ரறுவை மாசடித்து த, தீர்க்குஞ் செயல்போல் விச்சலமன் னவன்றன் சேனைச் செய்திழையைத், தாக்குங் கரவாள் கொடுசின்ன பின்னமாகத் தடிநதிட்டுப், போக்குங் கருணை மடிவால மாச்சன் பொன்னங் கழல் போற்றி.

(இ - ள்.) வார்க்குங்குமமென்முலை - கச்சிதுக்கிச் செஞ்சார்த்தனியப் பெற்ற மெல்லிய முலையினது —பாசன் - கூற்றினடிகிய கடவுளுடைய —அடியார் - தொண்டரது —அறுவை - ஆடைகளிலுள்ள —மாசு - அழுக்கை —அடித்து - அவற்றைக் கல்லின் மேலறைந்து —தீர்க்குஞ் செயல்போல் - போக்குகின்ற செயல்போல்—விச்சலமன்னவன்றன் — விச்சலராஜனது —சேனை - சேனையினாலே —செய் - செய்ப்பட்ட —பிழையை - குற்றத்தை —தாக்குங்கரவாள் கொடி - வெட்டுதற்குரிய கைவாளைக்கொண்டு —சின்னபின்னமாக —தடிந்திட்டு - அச்சேனையைத் துணித்து —போக்கும் - போக்கிய —கருணை - அருளையுடைய —மடிவாலமாச்சன் - மடிவாலமாச்சையனது —பொன்னங்கழல் - பொன்போலந்திருவடிகளை —போற்றி - துதிசெய்வாம். எ - று. மென்மை ; இங்கேவழுவுழுப்புக்குணம். வார்க்குங்குமமுலை ; அன்மொழித்தொகை. கல்யாணபுரியிலே வசவேசனது மடாலயத்திலுள்ள அடியார்களது ஆடைகளைச் சுத்தப்படுத்தல் தனது திருப்பணியாதலின் ஒருநாள் அவற்றைக்கொண்டுசெல்லும்போது ஒருபவியானவன் அவற்றைத்தீண்டினமைகண்டு அவனைக் கைவாளினால் துணித்து அதுகேட்டு விச்சலராஜன் தன்னைக்கொலைசெய்யும்படி சேனையைவிட அதனையும் அழித்தலால் இவ்வாறுகூறினார். அப்பிழையைப்போக்காவிடற் செய்தோர்க்கு நரகம்வருமாதலின், போக்குங்கருணையென்றார். போற்றியென்பது ; தொழிற்பெயராய்கின்றது. இங்கே மாசுதீர்த்தலாகிய வுபமானமும், பிழை போக்கலாகிய வுபமேயமும், ஒருபொருட் செயலேயாதலின் ஒன்றி லொப்பணியெனப்படும்.

இதும் புராணசம்மத வைதீகருறைப்படி மடிவாலமாச்சையனைத் துதித்ததென்க. (அ)

நால்வர்ஸ்துதி.

பெண்ணிற் கரசு நானாக வென்பு பெருநீற் றறைபிரச
வண்ணக் கமல மலர்ப் பொய்கை யாகச் செங்கன் மாயையாய்
நண்ணச் சிறிய நரிகண்முடங் குளையப் பரியாய் நகர்புகுதப்
பண்ணற் குரிய வமுதுறழ்முத் தமிழ்நால் வனையும் பணிகுவாம்.

(இ - ள்.) என்பு - எலும்பானது —பெண்ணிற்கரசாக - பெண்களுக்கு
அரசியாகவும் —பெருநீற்றறை - பெரியசுண்ணவறையானது —பிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப் பொய்கையாக - தேனையும் அழகையும் உடையதா
மனா மலர்களையுடைய குளமாகவும்—செங்கல்—மாயையாய்நண்ண-பொ
னையுப்பொருந்தவும்—சிறியநரிகள் —முடங்குளையப்பரியாய் - மடங்கிய
புறமயிரையுடைய குதிரைகளாய் —நகர் - மதுரைநகரத்தில் —புகுத -
செல்லவும் —பண்ணற்குரிய - செய்தற்குரிய —அமுதுறழ் - அமிர்தம்
போல்கின்ற —முத்தமிழ் - இயலிசைநாடகமென்னு மூலகைப்பட்ட த
மிழ்ப்பதிகங்களை அருளிச்செய்த —நால்வரையும் - சம்பந்தர் அப்பா சுந்
தரர் மாணிக்கவாசகர் என்கிற நால்வரையும் —பணிகுவாம் - வணங்கு
வாம். எ - று. தான் - அசை. பெண்ணிற்கரசாதல்; உருவத்தால்
பெண்களிற்கிறந்தவளாதல். இது திருமயிலையில் அங்கம்பூம்பாவையா
யது. பொய்கையாதல்; தன்னென்றிருத்தல். இது சைனர் அரச
னைக்கொண்டு வைப்பித்தது. உரியவென்பெயொச்சக்குறிப்பு தமிழ்
முன்னும் பெயர்கொண்டது. இந்நால்வரும் முறையே திருக்கடை
க்காப்பு, தேவாரம், திருப்பாட்டு, திருவாசகம் இந்நான்குஞ்செய்து
சைவத்திற்குச் சமயாசாரியராய் நின்றலின் இங்ஙனந்தொகைசெய்து
கூறினானும் முன்செல்லப்பட்ட அவ்விசேடணங்களுக்கேனும் இந்
நால்வரையும் தனித்தனிக்கூட்டுக. இதுநிரலினையணி. மகத்துவங்கா
ரணமாக நால்வரையும் வந்தித்ததென்க. (கூ)

அடியார்பொதுஸ்துதி.

பரவை கேள்வன் நிருத்தொண்டத் தொகையு ளடியார் ப
த்தியெலா, முருவ மாகு நஞ்சோம் நாதன் றுதியு ளுறுசரண
ரரவ வணியா னடியார்கண் மற்றை யவர்க ளனைவருந்தாம், வி
ரவி நானு மிருப்பவிடங் கொடுக்கு முள்ளம் விரிந்தன்றே.

(இ - ள்.) பரவைகேள்வன் - பரவைக்குநாயகனாகிய சுந்தரமூர்த்திநா
யனாரது —நிருத்தொண்டத்தொகையுள்-நிருத்தொண்டத்தொகைப்பா

டலுளிருக்கின்ற — அடியார் - தொண்டர்களும் —பத்தியெலாம் —உருவமாகும் - ஒருவடிவாகக்கொண்ட —நஞ்சோமநாதன் - நமதுசோமநாதா ராத்திரியினது —திதியுருது - துதிப்பாடலுளிருக்கின்ற—சரணர் - தொண்டர்களும் —அரவவணியான் - பாம்பை அணியாகவுடைய கடவுளது —அடியார்கள் - தொண்டர்களாயுள்ள—மற்றையவர்கள் - அவ்வி ரண்டிலும் அடங்காதவர்களும் ஆகிய—அனைவரும் —விரவி - கலந்து— நாளும் - எந்நாளும் —இருப்ப - இருத்தற்கு —உள்ளம் - எமது நெஞ் சமானது —விரிந்து—இடம் - இடத்தை —கொடுக்கும்.எ - று. சைவ நூலாட்சிக்கேற்க அடியா னொன்றும், வீரசைவநூலாட்சிக்கேற்கச் சரணொன்றுங் கூறினார். குருபத்தி, லிங்கபத்தி, சங்கமபத்தி அனைத்துமடங்குதற்குப் பத்தியெலாமென்றார். அவையுருவமாகுதல் ; அந்தக்கரணங்களும், ஞானேந்திரியங்களும், கருமேந்திரியங்களும் அவற்றி ன் வழிநிறநல். மனம் நியாயநூலோரால் அணுருபமெனப்படுதலால் விரிந்தென்றார். [அனைவருமெனப்பட்ட பெரிய பாதேயத்தினும் மனமாகிய வாதாரத்தைப் பெரிதாகச் சொல்லலால் ; பெருமையணி.“பெருமையிடனிட்டுதுளதி னெவ்வாமையாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின்.] சைவத்திலும் வீரசைவத்திலுமுள்ள வடியார்களை வணங்கியதென்க(௧௦)

நூல்செய்தவர் பெயரும் நுதலியபொருளும்.

தண்ணிலவு புணைசடிவத் திறைபுகழல் லமதேவன் சரிதத் திம்பால், புண்ணியரஞ் செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத தான்முகந் து புசட்டி- னால், எண்ணரிய புகழ்மலயத் திருந்தவனோர் வடி வெடுத்தா னென்று கூறப், பண்ணியமுத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவ ப்பிரகா சப்பெருமபேர் படைத்து ளானே.

(இ - ள்.) தண்ணிலவு - குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரனை—புணை - தரித் த—சடிவத்து - சடையையுடைய —இறை - கடவுளால் —புகழ் - புகழ்ப்படுகின்ற —அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனது —சரிதத்திம்பால் - சரித்திரமாகிய தித்திப்புப்பொருந்திய பாலை —புண்ணியா - புண்ணியத்தையுடையவரது —அஞ்செவிவாயில் - உட்செவியாகிய வாயில்— தமிழ்ச்சங்கத்தால் - தமிழ்ச்செய்யுளாகிய சங்கினால் —முகந்து - மொண்டு —புசட்டினான் - புகவிட்டான்—எண்ணரிய - எண்ணக்கூடாத —புகழ் - கீர்த்திகளையுடைய —மலபுத்து - பொதியமலையின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற —இருந்தவன் - பெரியதவத்தோனாகிய அகஸ்தி

யமுனிவன் — ஒர்வடிவெடுத்தானென்று கூற - (இப்படி) ஒருதிருவுரு
வெடுத்து வந்தானென்று சொல்லும்படிக்கு — பண்ணிய - (தன்னாலே)
செய்யப்பட்ட — முத்தமிழ்க்கவிதை - இயலிச்சாடகமென்னு மூவ
கைத் தமிழ்ப்பாடல்களையுமுடைய — சிவப்பிரகாசப் பெரும்பேர்படை
த்துளான் - சிவப்பிரகாசனென்னும் பெரியதிருநாமத்தைப்படைத்திரு
க்கின்றவன். எ - று. ஆல் - ஏ - அசைகள். அகஞ்செவி ; அஞ்செவி
மெனவும், புகவிடு ; புகட்டெனவும் ஆயின. எண்ணக்கூடாத கீர்த்தி
களாவன ; விந்தமடக்கினை, கடல்குடித்தமை, இவ்வலவாதாவிக
ளைக் கொன்றழை, தென்புமியைவடபூமியோடு சமஞ்செய்தமை, த
மிழ்வளர்ந்தமை முதலியவற்றான் வந்தவை. [சரிதமுதலியவற்றிலே
பான்முதலியவற்றை ஆரோபித்தலால், உருவகவணி. “உருவகமறைவி
லதாய வேற்றிடத்திற், கேற்றப்படுபொருள் சிறப்புறுத்துவதாம்.” எ
ன்பது இலக்கணமாதலின்.] இது சிறப்புப்பாயிரமாதலின் இவர்க்கோ
தரரில் ஒருவர் செய்திருக்கலாம். இது தூல்செய்தோனது நாமங்
கூறல். (கக)

அனையடக்கம்.

அடலுறு மல்லம னரிய சீரோடு

படுதலி னயநதுபா ராட்டும் பன்முறை

மடனிகு முலகமென் மொழியை வந்துவாக்

கடலிலு முழ்குவர் கால மொன்றினே.

(இ - ள்.) அடலுறும் - வலிமையான்மிருந்திருக்கின்ற — அல்லமன் -
அல்லமனது — அரியசீரோடு - அரிதாகியபுகழோடுகூடி — படுதலின் -
தோன்றுதலால் — மடனிகும் - அநியாமையினீங்கிய — உலகம் - உலக
மானது — என்மொழியை - எனதெளியசெய்யுளையும் — பன்முறை - ப
லகாலும் — நயந்து - விரும்பி — பாராட்டும் - கொண்டாடும் — காலம் -
விசேடகாலத்தோடு — ஒன்றின் - பொருந்துமாயின் — உவர்க்கடலிலு
ம் - உப்புக்கடலிலும் — வந்து — முழ்குவர் - மனிதர் முழுகுவர் (ஆத
லால்). எ - று. கடவுளராலும் வெல்லக் கூடாத மாயையை வெல்லுத
லால் அடலுறுமென்றார். மொழி - ஆகுபெயர். அதனிழிவுசிறப்பு
ம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அரியசீரென்றதற்கேற்ப - எனியவெ
ன வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே உலகமென்றது ; உயர்ந்தோரை,
விசேடகாலம் ; கிரகணகாலமுதலியவை. எனியமொழிக்கும் உவர்க்க

டலுக்கும் பிம்பப் பிரதிபிம்பபாவஞ் சொல்லுதலால், எடுத்துக்காட்டினி. “எடுத்துக்காட் டிருவாக்கியத்திடைவடி, வெதிர்வடிவெனப் பொதுத்தன்மையை யிசைப்பதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின். மேலாய வான்மலாபத்தைநோக்கி யிந்தூலை யேற்றல். (கஉ)

படலதொகை.

நாற்கதி தருமிடர் கடந்து நச்சநர்
பார்க்கதி முதுவிரு பததைந் தாங்கதி
மேற்கதி பெறவருள் விளங்கு மல்லமன்
சீர்க்கதி யிருபதோ டைநதுளு செப்புவாம்.

(இ - ள்.) நச்சநர் - (தன்னை) விரும்பியோர் — நாற்கதி - தேவததி மனிதகதி விலங்குகதி நரககதி எனப்படுகின்ற நான்குகதிகளாலும் — தரும் - தரப்படுகின்ற — இடர் - துன்பங்களை — கடந்து — பார்க்கதிமுதல் - பிருதிவிதத்துவமுதலிய — இருபத்தைந்தாங்கதி - இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் — மேல் - மேலாகிய — கதி - முத்தியை — பெற — அருள்விளங்கும் - கருணையால் விளங்குகின்ற — அல்லமன் - அல்லமனது — சீர் - புகழையுடைய — கதி இருபதோடைந்தும் - இருபத்தைந்து கதிகளையும் — செப்புவாம் - சொல்லுவாம். ஏ - லு - இருபத்தைந்து தத்துவங்களாவன ; பூதங்கள் - ௫. ஞானேந்திரியங்கள் - ௫. கருமேந்திரியங்கள் - ௫. தன்மாத்திகைகள் - ௫. புருடன், மான், அகங்காரம், மனம் - மூலப்பகுதி - ௫. நச்சநர்பெறச் செப்புவாமெனக்கூட்டுக. பிறவியென்னிறந்த பதத்தவாயினும் அவற்றிலுயர்வு தாழ்வை விளக்க, நாற்கதியென்றார். (கங)

சம்பந்தம்.

கூன்றிய வைரிகள காதுங் காதையும்
வன்றுயர் மதனநோய் வளாக்கு மாற்றமும்
புன்றொழி லீனாவனும் பொழுது போக்கலு
மன்றரு ளல்லம னமல லீலையே.

(இ - ள்.) (இது) — கூன்றிய - வெதுப்புற்ற — வைரிகள் - பகைவராயினோர் — காதும் - (தம்மெதிரிகளைக்) கொலைசெய்த — காதையும் - சரித்திரமும் — வன்றுயர்மதனநோய் - வலியதுயரைச்செய்கின்ற காமநோ

யை—வளர்க்கும் - பெருக்குகின்ற—மாற்றமும் - சரித்திரமும்—புன்றொழிலினர் - இழிதொழிலுடையோர் —வறும்பொழுது - வீண்காலத்தை—போக்கலும்—போக்குதற்கு ஏதுவாகியசரித்திரமும்—அன்று - அன்றாகும்—அருள் - அருளையுடைய—அல்லமன் - அல்லமனது—அமலலீலை - மாசில்லாத திருவிளையாட்டு. எ - று. ' மாற்றம் - போக்கல் - ஆகுபெயர்கள். [இவ்வமலலீலையில் வைரிகள் காதுங்காதை முதலியவற்றினது தன்மையினில்லாமை பிரசித்தமாயிருக்கையில், அன்றென்றவிலக்கு இந்தநூல் அவைபோலாது உயிர்க்குறுதி யெளிதிற்பயப்பதென்னுங் கருத்துத்தோற்றுதலால், விலக்கணி. “ விலக்கறி கருத்துடை விலக்கினைச் சொல்வதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின்.] அமலலீலையாவது ; விகற்பமின்றித் தான்மாத்திரம் விளங்கலை. (௧௪)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறை யொழுஞ்செம் புண்ணி லீயென
வறுங்கடை புல்லியா கொள்வர் மாமல
ருறுங்களி வண்டினல் லயனெண் காதையைப்
பிறந்துள பயன்பெறு பெரியர் கொள்வனோ.

(இ-ள்.) புறம் - புறத்தே —ஒழுஞ் - ஒழுங்கின்ற —கறை - உதிரத்தையுடைய —செம்புண்ணில் - சிவப்புற்றபுண்ணில் —மொய்க்கும் —யென - ஈக்கள்போல் —வறுங்கதை—பயனில்லாத கதையை —புல்லியர் - கிறியோராயினோர் —கொள்வர் —மாமலர் - தாமமைமலரில் மொய்க்கும் —உறுங்களிவண்டின் - மிக்ககளிப்புடைய வண்டிகள்போல்—அல்லமன் - அல்லமனது —ஒண்காதையை - ஒள்ளியகதையை—பிறந்துளபயன் - மனிதராய்ப்பிறந்ததற்குப்பயனை —பெறு - பெறுதற்குரிய —பெரியர் - பெரியராயினோர் —கொள்வர். எ - று. மா - கிரு. உபமேயங்களுக்கேற்ப உபமானங்களிலே வேண்டுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. பிறந்துளபயனாவது ; அயலேத்தானாகக் காணுமையை. (௧௫)

பிரபோசனம்.

மயலலுந் தூன்றுனோன் மல்கு மன்பெறு
மியலெழுத் தெழுதுகோ லங்க லிங்கமாம்

வியனிலத் தளவுகோன் மதிவி ளக்நனை
யயர்வறத் தூண்டுகோ லமல லீலையே.

(இ - ள்.) அமலலீலை - இவ்வமலன துலீலையானது - மயலளற்று - மய
க்கமாகிய சேற்றுக்கு - ஊன்றுகோல் - மல்கும் - நிரம்பிய - ஆன்
பெனும் - குருவிங்குச்சங்கம பத்தியெனப்படுகின்ற - இயலெழுத்து - இ
லக்கணமுடையவெழுத்தை - எழுதுகோல் - அங்கலிங்கமாம் - வியனி
லத்து - விரிவானகிலத்திற்கு - அளவுகோல் - மதிவிளக்கிலை - அறிவர்
கிய விளக்கை - அயர்வற - சோர்வுநீங்க - தூண்டுகோல் - ஆகும். எ-று.
இங்ஙனங் கூறவே, இதுகேட்டற்கு மயக்கநீங்கலும், பத்திபெறுதலும்,
அங்கலிங்கவளவுகாண்டலும், தத்துவஞானமுறுதலும் பயனாதலறிக.
அங்கலிங்கங்களுள் ; அங்கமானது ஸ்தூலமுதலிய மூன்றாய்நிறநலன்
றிப் பத்தஸ்தலம் - கடு, மாஹேசுவரஸ்தலம் - கூ, பிரசாதிஸ்தலம் - எ,
பிராணலிங்கஸ்தலம் - ஐ, சரணஸ்தலம் - ச, ஜயிக்கியஸ்தலம் - ச, ஆ
அறுவகைப்பட்டு நார்பத்தூரான்காய்விரிந்தும், இலிங்கமானது - இஷ்ட
முதலிய மூன்றாய் நிறநலன்றி ஆசாரலிங்கஸ்தலம் - கூ, குருலிங்கஸ்த
லம் - கூ, சிவலிங்கஸ்தலம் - கூ, ஜங்கமலிங்கஸ்தலம் - கூ, பிரசாதலி
ங்கஸ்தலம் - கூ, மஹாலிங்கஸ்தலம் - கூ, குருஸ்தலம் - க, லிங்கஸ்தலம் -
க, ஜங்கஸ்தலம் - க, என ஆறும்மூன்றுமாக ஒன்பதுவகைப்பட்டு
ஐம்பத்தேழாய் விரிந்தும், தூற்றொருஸ்தலங்களாக நிறநலால் அங்கலிங்
கமாம் வியனிலமென்றார். இவையெல்லாங் சித்தாந்த சிகாமணியிற் கா
ண்க. அமலலீலை - வடநூன்முடிபு. [மயன்முதலியவற்றிலே சேறுமுத
லிய வற்றையும், இவ்வமலலீலையிலே ஊன்றுகோன் முதலியவற்றையும்
ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.]

மயலளற்றூன்றுகோலில் மயலாவது ; பொருளல்லவற்றைப் பெரு
ளாக்கிகோடலை. அங்கலிங்க மாநிலமென்னுது வியனென்றதை கொடுத்த
து ; லட்சியார்த்தத்தாலன்றி யேனையவளவையகன்ற கணிக்கப்படாமை
பற்றியென்க. சுருதியுத்தியதுபவமுரணது வாய்த்த சுவாநுபூதிப்பிரத்
யட்சஞ் சோர்வுறுது வளர்த்தற்குத் துணைக்கருவியாநின்றவின் மதிவிளக்கி
னையயர்வறத் தூண்டுகோ லமலலீலையென்றார். (௧௭)

விடையம்.

நன்றிகொ ளடிகணன் குறந் டந்துபொ
பென்றனி நாவினின் றெழுமிச் செய்யுளான்

வென்றிகொளல்லமன் சீர்த்தி மென்பயன்
கன்றலி லன்பராங் கன்றை யூட்டுமால்.

(இ - ள்.) என்றனிராவினின்னு - எனதொப்பற்ற நாவினின் றும்—எழும் - தோன்றுகின்ற —இச்செய்யுளான் - இக்காப்பியமாகிய பசுவானது —நன்றிகொள் - நன்மைகொண்ட —அழகனானரு - நான்கழக ளாகிய நாலுபாதங்களைக் கொண்டு —உற - மிகவும் —நடந்துபோய் — வென்றிகொளல்லமன் - வெற்றியைக்கொண்ட அல்லமனது —சீர்த்தி மென்பான் - புகழாகியமெல்லியபாலை —கன்றலி - பதனழிதலில்லாத —அன்பராங்கன்றை - சிவபத்தர்களாகியகன்றுகளை —ஊட்டும் - உண்பிக்கும். ஏ - று. [பாட்டழகன்முதலியவற்றிலே பசுவழகன்முதலியவற்றை யேற்றுதலால் உருவகவணி.]

பதனழிதலில்லாமையாவது ; நினைப்புமறப்புக்கிடையே நின்றலை. சீர்த்தி மென்பயனாவது ; அறிவன்றி யுயிரும் பரமு முளவேல் ஆனந்தமன்றிச் சிறுநின்பமும் பெரின்பமு முளவாம். அறிவேசமஷ்டியியஷ்டியுபாதிகளாயின் ஆனந்தமே சமஷ்டியியஷ்டியுபாதிகளாகலாமெனவும், அறிவன்றிச் சோதனையாதிமூன்றா லுயிர்பரமின்றெனின், ஆனந்தமன்றிச் சிறுநின்பபேரின்ப பேதமின்றும். சித்தசுடபேதபாதலால் சமஷ்டியியஷ்டியுபாதிக ளறிவுமானந்தமுமாகா வெனவும், அறிவன்றியானந்தம் வேறெனின் அறிவன்றி யறியாமையிருக்கவேண்டும். இன்றெனின் அறிவேயானந்தமாகவேண்டும். ஆனந்தமே யறிவாகவேண்டுமெனவும் பிரிதிவாதித்துண்மை விளக்குகிலையை. (கஎ)

இனிமூன்றுபாட்டுகளால் உற்பத்தி சொல்லப்படுகின்றது.

பரசிவம் பிரம மென்னப் பட்டொரு திரிவு மின்றி
யுபாமன மிறநது நின்ற வொருசிவ லிங்கந் தன்னின்
வருமுயர் சதாதி வன்றான் மற்றவன் தனைப் பொருநது
மருமைகொண் ஞான சநதி யவர்களாற் சிவனு திப்பன்.

(இ - ள்.) பரசிவம் —பிரமம் —என்னப்பட்டு - என்றுசொல்லப்பட்டு —ஒருதிரிவும் - யானொருவிகாரமும் —இன்றி - இல்லாதாகி —உபாமனம் - வாக்கையும் மனத்தையும் —இறந்து - கடந்து —நின்ற - (சச்சிதானந்தசொருபமாய்) நின்ற —ஒருசிவலிங்கந்தன்னின் - ஒருசிவலிங்கத்தினின்றும் —உயர் - உயர்வாகிய —சதாசிவன் —வரும் - தோன்றுவ

ன் —அவன்றனை - அவனை —அருமைகொள் - அருமைகொண்ட —ஞா
னசத்தி —பொருந்தும் - பொருந்துவன் —அவர்களால் - அவர்களினின்
•றும்—சிவன் உதிப்பன்: எ - று. தான் - மற்று - அசைகள். பரசிவ
ம் பிரமமென்னப்பட்டென்றானும் பரசிவமெனப்படுவது ; சித்தநா
த நூல்களாலெனவும், பிரமமெனப் படுவது ; வேதாந்த நூல்களா
லெனவுங் கொள்க.●

பரசிவம் பிரமமெனல் ; பரியாயநாமாதலின் ஒருபொருட்கிளவி.
இஃதறியாதார் மதஸ்தகைப்போல் வறியசொல்லாற் பேதித்து வழக்கி
தெல்போலும். ஒருதிரிவுமில்லாச் சிவலிங்கமெனல் ; சகாதிமுதலியவற்
ரால் முரணுதெய்தற்பாலதை. இங்ஙனமாய நிரவிகாரசிவலிங்கத்திற்
சதாசிவன்முதலிய பஞ்சமூர்த்திகளும் பஞ்சசத்திகளு மெய்தியது, கா
னனீர் கிளிஞ்சல் வெள்ளி கயிற்றிற்பாம்பு என்றபொலுமன்றோ? ஆ
தலினிவையனைத்துங் கற்பிதமென்றருத்தாபத்தியாற்காண “ ஒருதிரிவு
மின்றி யுமைமனமிறத்துநின்ற வொருசிவலிங்கத்தன்னிலென்றார். பி
ரமமொன்றேமெய் ஏனையவனைத்தும்பொய் எனற்குமுரணென்னை?
கண்டபடி கதைகட்டிப்பித்தற்றலொழிக. (கஅ)

சாற்று மச் சிவனுக் கிச்சா சத்தியவ் விருவரானுங்
தோற்றுவ னுருத்தி ரன்றான் சொல்லிய விவற்குச சததி
மாற்றருங் கிரியை யென்பர் மற்றிவ் விருவர் பாலும்
போற்றுவ மரிபு திப்பன் பொறியவன் சததி யாமால்.

(இ - ள்.) சாற்றும் - மேற்சொல்லப்பட்ட —அச்சிவனுக்கு —இச்சா
சத்தி —(சத்தியாவான்)—அவ்விருவரானும் - அவ்விருவரினின் றும் —உ
ருத்திரன் —தோற்றுவன் - தோன்றுவன் —சொல்லிய - சொல்லப்பட
ட்ட —இவற்கு - இவ்வுருத்திரனுக்கு —மாற்றரும் - மாற்றப்படாத—கி
ரியை - கிரியாசத்தியை —சத்தியென்பர் —இவ்விருவர்பாலும் - இவ்வி
ருவரினின் றும் —போற்றுவும் - (உலகைக்) காக்கின்ற —ஆரி - நாரண
ன் —உதிப்பன் - தோன்றுவன்—பொறி - திருமகள் —அவன் சத்தி
யாம். எ - று. தான் - மற்று - ஆல் - அசைகள். தோற்றுவனென்
னும் பிறவினை தன்வினைப்பொருளில் வந்தது. இதுவுமது. (கக)

அத்திரு மாலு மாவு மளிப்பவன் துதிப்பன் வண்டு
மொய்த்திசை முரனுஞ் செங்கேழ முளரிவா விவன் வற்குச

சத்திவெண் கமலை யன்னோர் தாவரு முலகத் தோற்ற
 னித்தனங் குருகு கேச னினைவுமாத்திரையி னுமால்.

(இ - ள்.) அத்திருமாலும் - அந்தாரணனும் - மாவும் - திருமகளு
 ம் - அளிப்ப - ஈன்றிட - வண்டு - மொய்த்து - இசை - இசைபோ
 ல் - முரலும் - ஒலிக்கப்பெற்ற - செங்கேழ் - சிவப்புநிறத்தையுடைய
 - முளரிவானவன் - தாமரைமலரிவிருக்கின்றபிரமன் - வந்து உதிப்
 பன் - தோன்றுவன் - அவற்கு - அவனுக்கு - வெண்கமலை - நாமகள் - ச
 த்தி - சத்தியர்வன் - அன்னோர் - அவ்விருவருங்கூடி - தர - படைக்
 க - உலகம் - 'உலகமும் - தோற்றம் - எழுவகைத்தோற்றமும் - வரு
 ம் - உண்டாகும் - நித்தன் - அழிவில்லாதவனும் - நங்குரு - நமதுகுரு
 வுமாகிய - ருக்கேசன் - அல்லாதேவனது - நினைவுமாத்திரையின் - நினை
 ப்பினைவிலே ஆம், எ - று, எல்லாவற்றிற்கும் ருக்கேசனது சங்கற்ப
 மே காரணமென்றபடி.

பரசிவம்பிரமமென்னப்பட்டென்னுங் கவிமுத லிக்கவிகாறுமுள்ள வ
 ன்தாழ்முக கருத்து; சருணநிரக்குணங்கமுன்ற தானென்னுநிலை தனக்க
 தோமுகத்ததாய நிரக்குணம் வாய்த்த வவசரத்துப் பரசிவம்பிரமமென
 வும், அந்தத்தானென்னுநிலையே தனக்கதோமுகத்ததாய சருணம்வாய்த்
 த வவசரத் தரிவானந்த வையிக்கியமெனப்படலாற் சதாசிவமெனவும்,
 அவ்வையிக்கியம்வாய்த்தல் சத்தஞானத்தாலாதலின் ஞானசத்தியெனவு
 ம், இங்நனமாகில்லா ததோமுகத்ததாயநிவானந்தமேகமெனற் கிடை
 யுறு வாய்த்தவவசரத்து அந்தத்தானென்னுநிலை மகேஸ்வரனெனவும்,
 அங்நனம் பேதமுறச்செய்தசத்தியிச்சாசத்தியெனவும், அந்தத்தானெ
 ன்னுநிலை இங்நனமாகில்லாதிதனிலு மதோமுகத்ததாயநிவாதானெ
 னலை மறந்தவவசரத்து ருத்திரனெனவும், இங்நனமாக மாறச்செய்தது
 கிரியாசத்தியெனவும், இந்தத்தானென்னுநிலை இதனிலுமதோமுகத்ததா
 யயல் தானென்னும் பிராந்தியை யாதோர் விக்கினமு மெய்தாது சாக்ரு
 மவசரத்து விஷ்ணுவெனவும், இங்நனங் காத்தற்கியைவதானின்ற சத்
 திக்கு இலக்குமியெனவும், இவ்வண்ணங்கீழ்ப்பட்ட டிதுவாகக் காணப்ப
 ட்ட இந்தத் தானென்னுநிலை யிதனிலு மதோமுகத்ததாயயல்தானெ
 ன்னும் பிராந்தியை ஸ்தூலமாகச்செய்யுமவசரத்துப் பிரமனெனவும், அ
 ங்நனமாகக் கருகியைந்தசத்தியை சரஸ்வதியெனவுங் கொள்க. இவைய
 னைத்து நினைவுமாத்திரையினுமா லென்றதனாற் சுற்பிதமெனவு முபக்
 கிரமசிருஷ்டியெனவு மெண்ண்கிடம்பெற்றும். இங்நனமன்றி வேறாக
 வுண்கொளின் முறனும்.

அல்லமதேவன்சிறப்பு.

ஆக்குறுஞ் செயல்தொன்றே யயன்றனக் காக்க லோடு
காக்குறுஞ் செயலி ரண்டுங் கண்ணனுக் காக்கல் காத்தல்
போக்குத லென்றிம் மூன்றும் புராநதகற் களிநத வர்க்கு
நீக்கரு மிறைமைநல்கி நிறுவினன் குருகு கேசன்.

(இ - ள்.) குரு - நமதுகுருவாகிய — குகேசன் - அல்லமதேவன் — அ
யன்றனக்கு - பிரமனுக்கு — ஆக்குறுஞ்செயல்தொன்றே - படைக்குந்
தொழி லொன்றனையே — கண்ணனுக்கு - நாரணனுக்கு — ஆக்கலோ
டு - படைத்தலோடு — காக்குறுஞ்செயல் - காக்குந்தொழிலுமாகிய — இ
ரண்டும் - இரண்டையும் — புராந்தகற்கு - உருத்திரனுக்கு — ஆக்கல்
காத்தல் போக்குதலென்று - படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமென
ப்படுகின்ற — இம்மூன்றும் - இம்மூன்றையும் — அளித்து - கொடுத்
து — அவர்க்கு - அம்மூவருக்கும் — நீக்கரும் - மாற்றப்படாத — இறை
மை - தலைமையை — நல்கி - தந்து — நிறுவினன் - வைத்தனன். எ - று.

மனதால் விளையும் பந்தமகலாக்காறுந் தூலதேகம் வந்துவந்தகல
லெல்லையின்மையின் இம்மூவரது கிருத்தியந் தூலததுபற்றியன்றோ ? அ
ன்றேல் ; சூக்குமததுபற்றியெனச் சுருதியுத்தியதுபவமிருக்கவேண்டும்.
அங்ஙனமின்றே, ஆதலின் பந்தவிளைவுபற்றி மனதெனவுளதாகவும், நா
சம்பற்றியிலதாகவுங் சோடலெவர்க்கு முடன்பாடாம். மனோவிளைவு
மகேஸ்வரனுக்கும், மனோநாசம் சதாசிவனுக்கு மியல்பாயெய்தி இருப்
பதா லதனைக் குறிப்பிற்காண விங்ஙன மொழிந்தாரென்க. (௨௧)

முதலாவது - துதிகதி முற்றிற்று.

கதி - க - இ கவி - ௨௧.

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால் வராயி னுச்சி வீற்றிருந் தருளு முக்கண்
வள்ளலா ரொடுகு னுற்று மதரரி நெடுங்கட் செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண் மதிது தற்றம் பிராட்டியல் லமனைக் காண்பான்
கள்ளமா யையையொ லத்து விடுத்தவக் கதியு னைப்பாம்.

(இ - ள்.) வெள்ளி - வெள்ளியின் மயமாகிய —மால் - பெருமைபொ
ருந்திய —வராயின் - கைலாசகிரியினது—உச்சி - சிகரத்தின்கண் —வீ
ற்றிருந்து - அரசிருந்து —அருளும் - (உயிர்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற—
முக்கண் - மூன்றுகண்களையுடைய—வள்ளலாரொடு - சிவனுடனே—கு
ன்று - சபதஞ் செய்துகொண்டு —மதர் - களிப்புப்பொருந்திய —அ
ரி - அரிகளையுடைய —நெடுங்கண் - நெடியகண்களையும் —செவ்வாய் -
செய்யவரையையும் —பிள்ளை - குழந்தையாகிய —வான் - காந்திபொருந்
திய —மதி - சந்திரன்போலுள்ள—நுதல் - நெற்றியையுமுடைய —தம்
பிராட்டி - தழுது தேவியானவள் —அல்லமனை - அல்லமதேவனை—கா
ண்பான் - காணுதற்பொருட்டு —கள்ளமாயையை - பஞ்சகம்பொருந்தி
ய மாயையை —ஒரலத்து - பூமியின்கண் —விடுத்த - அனுப்பினமை
யைச் சொல்லுகின்ற —அக்கதி - அந்தக்கதியை —உரைப்பாம் - சொ
ல்லுவாம். எ - று.

மேல் துதிகதியிற்குறித்த தானென்னுநிலை அத்தியாரோபத்தால் எ
ல்லாமாயும், அபவாதத்தால் அல்லவுமாயு மிருப்பதாகத் தொனித்த
லின் எல்லாமாநிற்குமவசரங் கைலாயபதியெனவும், அல்லவாநிற்கு மவ
சர மல்லமனெனவும் காரணவீடுகுறியாகக்கொண்டு இங்கே யெல்லா
மாநிற்கு மவசரத்திற் சத்தல் சத்திபென்றிரண்டாங்கிக் கூறத்தொடங்
கிது ரொன்பது கருத்து. (க)

(இதுதூ. ஆறுபாட்டுகளாற் கைலைச்சிறப்புக்கூறுகிறார்.

இயங்குவந் நிற்ப ளான யாவையுங் கலைமா தோடு
முயங்குபு முன்ன மீன்ற முளரிவா னவன்வ குத்து
வியன்புவி யண்டந் தன்னுள் விதித்தனன் றகுமி டங்கள்
வயங்கெழு மசுரர் நாகர் வானவர் முதலி யோர்க்கும்.

(இ - ள்.) இயங்குவநிற்பவான - சரங்களுமசரங்களுமான —யாவையும் - எல்லாவற்றையும் —கலைமாதோடு - நாமகளோடு —முயங்குபு - கூடி —முன்னம் - ஆதிகாலத்திலே —அன்ற —முளரிவானவன் - நான்முகக்கடவுள் —வியன்புவியண்டந்தன்னுள் - விசாலமாகிய பிருதிவியண்டத்துள் —வயங்கெழும் - வெற்றிபொருந்திய —அசுரர் நாகர் வானவர் முதலியோர்க்கும் - தானவர் உரகர் தேவர் முதலியோர்க்கும் —தகுமிடங்கள் - தகுதியானவிடங்களை —வகுத்து - பாகுபாடுசெய்து —விதித்தனன் - நிருமித்தான். எ - று. (உ)

நான்முக வண்டந் தன்னு ணனிசிறந் தொப்பி கந்த
தூன்முக யிழிக ளாற்கண் டும்பர்க ளுவகை பூப்பத்
தான்மிகு மருளான் மேனி சாத்திய பேரா னந்தக்
கூன்முக மதிய ணிந்த கொற்றவன் கைலைக் குன்றம்.

(இ - ள்.) தான் —மிகும் - வளர்கின்ற —அருளால் - கருணையினாலே —மேனி - திருமேனியை —சாத்திய - தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற —பேரானந்தம் - நிரதிசயானந்தத்தையுடைய —கூன்முகமதியணிந்த - கோணிய வடிவத்தையுடைய பிறையைஅணிந்த —கொற்றவன் - கடவுள்து —கைலைக்குன்றம் - கைலாசகிரியானது —உம்பர்கள் - தேவர்கள் —ஊன்முகவிழிகளால் - ஊனையுடைய முகக்கன்களாலே —கண்டி - பார்த்து —உவகைபூப்ப - மகிழ்கூர —நான்முகவண்டந்தன்னுள் - அப்பிரமாண்டத்தினுள்ளே —நனிசிறந்து - மிகச்சிறந்து —ஒப்பிகந்தது - உபமானமில்லதாயது. எ - று, சாத்தியகொற்றவன் ஆனந்தக் கொற்றவன் - அணிந்தகொற்றவன் எனக்கூட்டிக. (ங)

கொள்ளாவண் டிழிந்து தானு ருடைந்துமுக குழவு டைந்து,
கள்ளழிந் தொழுகு செம்பொற் கடுக்கைவேயந் தில

கு வேணி, வள்ளல்வெண் புகழ்தி ரண்ட வளங்கெழு கை
லைக் குன்றில், வெள்ளிவந் ததநி யாச மாகவே விளைந்த தம்மா.

(இ - ள்.) கொள்ளை - கொள்ளைகொள்ள - வண்டு - வண்டுகளான
வை - இழிந்து - தாது - பொடியிலே - குடைந்து - மூழ்கி - மூக்கு -
நாசியினால் - உழ - கிண்ட - உடைந்து - முறுக்கவிட்தலினாலே - கள் -
தேனானது - அழிந்து - வழிந்து - ஒழுக்கும் - ஒழுக்குகின்ற - செம்பொ
ற்கடுக்கை - செம்பொன் போலுள்ள கொன்றைமலர்ச்சை - வேய்ந்து -
குடப்பெற்று - இலகு - விளங்காநின்ற - வேணி - சடையையுடை
ய - வள்ளல் - கடவுளது - வெண்புகழ் - வெள்ளியபுகழ்களானவை - தி
ரண்ட - குவிந்தாகிய - வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய - கைலைக்குள்
றில் - கைலாசகிரியின்கண்ணே - வெள்ளி - வெள்ளியானது - வந்
து - அத்தியாசமாகவே - ஆரோபமாகவே - விளைந்தது. எ - று. அம்
மா - வியப்புக்குறிப்பு. உடைந்து - உடைதலா லென்கிற பொருளில்வ
ந்தது. அத்தியாசம் ; இப்பிபை வெள்ளியெனவறிதல்போல் ஒன்றை
மற்றொன்றாக வறிவது. [புகழ்மையையேற்றி அத்தியாசமாகவே னை
ந்ததென வெள்ளியை மறுத்தலால் ஒழிப்பணி. “ஒழிப்பு வேறொப்பீ ன
ற்றலி லொன்றொழிப்பது” என்பது இலக்கணமாதலின்.] (சு)

கண்பிசைந் தொருசே யின்னுங் கலுழினுந் தனைக்கொடுப்
பன், மண்பிசைந் துண்ட மாயன் மறித்திட வலிய னல்ல,
னண்பிசைந் திறைவ னுக்கே நாமிட னுவ மென்று, பண்பிசை
ந் தலைதி ரண்ட பரிசினின் றிநிமக் குன்றம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றம் - அந்தக்கைலாசகிரியானது - ஒருசேய் - ஒ
ருகுழைந்தையானது - இன்னும் - கண்பிசைந்து - கண்களைப்பிசை
ந்து - கலுழினும் - அழுதாலும் - தனைக்கொடுப்பன் - மண்பிசைந்து -
மண்ணைப்பிசைந்து - உண்ட - மாயன் - நாரணன் - மறித்திட (கொ
டேலெனத்) தடுத்தற்கு - வலியுனல்லன் - சமர்த்தனல்லன் - (ஆத
லால்) - நண்பிசைந்து - நட்புக்கு இசைந்து - இறைவனுக்கே - அக்க
டவுளுக்கே - நாம் இடனாவமென்று - பண்பிசைந்து - தன்குணத்தோடு
பொருந்தி - அலை - பாற்கடலானது - திரண்ட - குவிந்தாகிய - பரிசி
ன் - உருவம்போல் - நின்றிடம். எ - று. அலை - பரிசு - இரீண்டும் ஆகு
பெயர்கள். இன்னுமென்றது ; முன்னொருகாலத்தே பாலுக்குப் பால
கண்வேண்டியழுதிடப் பாற்கடலீந்த பிரா னெண்கையைக்காட்டி நின்

மது. குணம் ; வெண்ணிறமுதலியன. வெண்மைமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் அக்குன்றத்தை அவ்வலை நிரண்டவடிவாகக் குறித்ததால், தற்குறிப்பணி. “தற்குறிப் பல்பொருட் டன்மையி னியைபாற் பு கழ்பொரு ளதனையப் பொருளெனக் குறிப்பது.” என்பது இலக்கணமாதலின். (௫)

ஒழுகுறு மருவி வீட்ட மொலியினு னகுவெண் டிங்கள் பழகுறு முடற்க ளங்காற் பாகசா தனன்கூர்ங் கோட்டு மழகளி றுமிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு னூர்நி யழகுறு நடையா லன்றி யறிதரப் படாவக் குன்றில்.

(இ - ள்.) அக்குன்றில் - அம்மலையில் - ஒழுகுறும் - ஓடுகின்ற - அருவியீட்டம் - வெள்ளங்களின்கூட்டம் - ஒலியினால் - ஒசையினாலும் - நகுவெண் டிங்கள் - விளங்காநின்ற வெள்ளிய சந்திரனானது - பழகுறுமுடற்களங்கால் - வடிவிலேதங்கிய களங்கத்தினாலும் - பாகசாதனன் - இந்திரனது - கூர்ங்கோட்டு - கூரியகொம்புகளையுடைய - மழகளிற்று - இளமைபொருந்திய யானையானது - உமிழ்மதத்தால் - சொரிகின்ற மதத்தினாலும் - மலர்மிசைக்கடவுளூர்நி - மலர்மேலிருக்கின்ற பிரமனது வாகனமானது - அழகுறுநடையால் - அழகுபொருந்தியநடையினாலும் - அன்றி - அல்லாமல் - அறிதரப்படா - அறியப்படுவனவல்ல. எ-று. அன்றியறிதரப்படாவெனவே, இக்காரணங்களாலே அறியப்படுகின்றன வென்றதாயிற்று. பொதுக்குணமாகிய வெண்மையினாலே அம்மலையிலே மறைபட்ட அருவி முதலியவற்றுக்கு முறையே ஒலிமுதலிய காரணங்களாலே வேற்றுமை காணப்படுதலால், மறையாமையணி. “மறையா மையே யொப்புமை யான்மறை வேற்றுமை யேதுவால் வெளிப்படுவதுவே” என்பது இலக்கணமாதலின்.] (௬)

விளங்கொளி துளம்பு மந்த வெள்ளியங் விரியி னுச்சி, துளங்கொளி விரிக்குஞ் செம்பொற் சுடர்மணிச் செய்குன்றொன்று, களங்கு பரரைத் துய்ப்ப கருப்புரக் குவாலின் மீது, வளங்கெழு சுடரொன் றுற்று வயங்குதல் போலு. மன்றே.

(இ - ள்.) விளங்கொளி - விளங்குகின்றவொளியானது - துளம்பு - துளம்புகின்ற - அந்தவெள்ளியங்கிரியின் - அந்தக்கைலாசகிரியினது - உச்சி - சிகரத்தின்கண்ணே - துளங்கு - அசைகின்ற - ஒளி - கதிர்களை - விரிக்கும் - பூரப்புகின்ற - செம்பொன் - செம்பொன்னாலு

ம் —சுடர்மணி - கிரணங்கனையுடைய மாணிக்கங்களாலும் ஆகிய —செய்
குன்றொன்று - கிரீடாசைலமொன்று —(வயங்குதல்) - விளங்குதலான
து —கனங்குது - மறுவில்லாத —பராரா - பரிய அரையையுடைய —து
ய்ய - தூய்காகிய —கருப்புரக்குவாலின்மீது - கர்ப்புரராகியின்மேல்—வ
ளங்கெழுசுடரொன்று - வளம்பொருந்திய தீபமொன்று —உற்று - தங்
கி—வயங்குதல்போலும் - விளங்குதல்போலும். 'எ - று. அன்று -
எ - அசைகள். சுடருக்கு வளம்; தூண்டப்படாமை, மழுங்காமை,
அலையாமைமுதலியவை. வயங்குதல், முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. [அ
ச்செய்குன்று விளங்குதலை இச்சுடர் விளங்குதலாகக் குறித்தமையால்
தற்குறிப்பணி.] (எ)

அரசாட்சிமண்டபச்சிறப்பு.

இனையதிக் கைலை வெற்பி லிறையா சிருக்கை யொன்றுண்
டனையதை யனிய மாட்டா தப்புறம போயி னானென்
றெனையிகழ் பவர்க ளில்லை யிலங்குமம மண்ட பத்தின்
தனிவள மனந்த னாலுஞ் சாற்றிடற் கரிது மாதோ.

(இ - ள்.) இனையது - இப்படிப்பட்டதாகிய —இக்கைலைவெற்பில்—
இக்கைலாசுகிரியினிடத்து —இறையாசிருக்கையொன்று - கடவுளது
அரசாட்சிமண்டபமொன்று —உண்டு —அனையதை - அம்மண்டபத்
தை —அனியமாட்டாது - வர்ணிக்கமாட்டாமல் —அப்புறம் - அதன்பிற
பட்டதைச் சொல்லுதலிலே —போயினானென்று - சென்றானென்
று—என —இகழ்பவர்கள் —இல்லை.— இலங்குமம் மண்டபத்தின் - வி
ளங்காநின்ற அம்மண்டபத்தினது —தனிவளம் - ஒப்பற்றவளமான
து—அனந்தனாலும் - (ஆயிரநாக்களையும் குறைவற்ற புலமையையுமு
டைய) ஆதிசேஷனாலும் —சாற்றிடற்கரிது - சொல்லப்படுதற் கரிதாகு
ம் (ஆதலால்). எ - று. மாதா - ஓ - அசைகள். [எனையிகழ்பவர்களி
ல்லை யென்றது; அனந்தனாலுஞ் சாற்றிடற்கரிது என்ற வாக்கியப்பொ
ருளைக்கொண்டு சாதிக்கப்படுதலால் செய்யுட்குறியணி. “செய்யுட்கு
றியே பதப்பொருள்வாக்கியப் பொருளிவற்றேதுவொன் றுவதாமெ
ன்ப.” என்பது இலக்கணமாதலின்.] (அ)

வேறு.

ஆதனத்திருத்தற்சிறப்பு.

அன்ன மண்டபத் தங்கண லோர்பகன்
மின்னு செம்மணி வேதிகை யொன்றன்மேன்

மன்னு செங்கதிர் மண்டலத் துற்றன

னென்ன வந்தங் கிருந்தன னென்பவே.

(இ - ள்.) அன்னமண்டபத்து - அப்படிப்பட்ட மண்டபத்தில் — அங்கணன் - கடவுள் — ஓர்பகல் - ஒருநாள் — வந்து — அங்கு — மின்னு - விளங்காநின்ற — செம்மணி - பதுமராகமண்களாலாகிய — வேதிகையொன்றன் மேல் - ஒருமேடையின் மேல் — மன்னு - (உலகம்) நிலைபெற்றது ஏதுவாகிய — செங்கதிர்மண்டலத்து - சூரியம் பத்திலேபோல் — உறந்நென்ன - தங்கினுன்னென்று சொல்ல — இருந்தனன். ௭ - து. என் ப - ஏ - அசுகன். அங்கணன், அழகியகண்ணன். கண்ணிற்கு அழகு, அருள். மண்டலத்தென்றவிடத்தே கண்ணுருபும் உவமையுருபும் விகாரத்தால் தொக்குநின்றன. [கடவுளது செம்மணிவேதிகையினிருப்புக்கு, அவனது சூரியமண்டலத்தி னிருப்பை உவமானமாகக் கால் ஓர்ப்பணி.

(க.)

இதுதூ. ஆறுபாட்டுகளிற் கடவுள் சிறப்பி.

குழவி யாயுடற் கூனிந் தைத்தோ
விழவு வாண்மதி வேணியின் மேவுறக்
கிழவி யாகிக் கிரிக்கோன் மகப்பெறு
மழகு நீர்மக ளாயிடை வாழவுற.

(இ - ள்.) குழவியாகி - பிறையாகி — உடற்கூனி - உடலில்வளைவுற்று — நரைத்து - வெளுத்ததாகிய — விழவு - உற்சவகரமாயுள்ள — வாள் - ஒளிபொருந்திய — ஓர்மதி - ஒருசந்திரன் — வேணியில் - சடையின்கண்ணே — மேவுற - பொருந்தாநிற்கவும் — கிழவியாகி - உரியவளாகி — கிரிக்கோன் - மலையரசனது — மகப்பெறு - குழந்தையெனப்பெற்ற — அழகு - அழகையுடைய — நீர்மகன் - கங்கையானவன் — ஆயிடை - அந்தச்சடையினிடத்து — வாழ்வுற - வாழாநிற்கவும். ௭ - து. மலையரசனுக்கு கங்கையும் பார்வதியும் புதல்விகளென்பது சிலபுராணங்களி லிருத்தலின், கிரிக்கோன் மகப்பெறுமென்றதற்கு இங்ஙனம் பொருள்கூறப்பட்டது. அன்றி, பார்வதிகரத்திற் பிறந்தமைபற்றிச் சொல்லப்பட்டதெனின், கிரிக்கோனதுமகவாகிய உமைபெற்றவெனவுரைத்துக்கொள்க. [குழந்தையாயிருந்தும் கூனுற்று நரைத்துளதென்றும், கிழவியாயிருந்தும் மகவெனப்பெற்றும் அழகுடையளாயிருக்கின்றனென்றும், பகைமை தோன்றலால் முரண்போலியணிகள். “முர

ன்போலிய்யே முரண்வினைத் தழிவதாம்” என்பது இலக்கணமாதலி
ன்.] இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளிலுள்ள மேவுறமுதலிய வினையெச்சங்க
ள் ஏழாம்பாட்டில் இருந்தவென் வினைகொண்டு முடிந்தலால் குளக்
மெனப்படும். “குளகம் பல பாட்டொருவினை கொள்ளும்” என்றாரா
கலின். (௧௦)

அங்கி யென்றற் கபெபமே னேக்கிய
செங்க ணென்று நிருதுதல் சேர்தரத
திங்க ளென்றுந தினகர னென்றுமவா
ழங்கண் மல்கு மருண்மடை போன்றுற.

(இ - ள்.) அங்கியென்றற்கு - நெருப்பெனப்படுதற்கு —அடுப்ப -
பொருந்த—மேனேக்கிய—செங்கணென்று - செய்யவழியொன்று —நி
ருதுதல் - அழகிய நெற்றியினிடத்தே —சேர்தர - சேர்த்திராநிற்கவு
ம் —திங்களென்றும் - சந்திரனெனப்பட்டும் —தினகரனென்றும் - சூ
ரியனெனப்பட்டும் —வாழ் - வாழ்கின்ற —அங்கண் - அழகியகண்களிர
ண்டும் —மல்குமிருள் - பெருகுகின்ற அருள் (வெள்ளத்துக்கு) —மடை
போன்றுற - மதகுகள்போன்றிராநிற்கவும். எ - று. [கீர் கீழ்நோக்க
லும், நெருப்பு மேனேக்கலும், உடைமையின் ; செங்கணகிய காரியத்
திற்கு அதன்காரணமாகிய அங்கியோடு ஒத்தமேனேக்குதல் கூடலால்
தகுதியணி. “தகுதி காரணத்தொடு காரியந்தகுதலும்” என்பதிலக்க
ணமாதலின். என்றென்றவிரண்டும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில்
வந்தன. பின்னிருவிழிகளையும் அருண்மடைகளாகக் குறித்ததால் தற்
குறிப்பணி. (௧௧)

எண்ணு மன்ப் ரிதயமென் புட்படு
கண்ணி போன்றுவார் காதிடைந் தோடுற
நண்ணு மாதுமை நன்னுதற் பொட்டென
வண்ண நீல மணிமிடற் றொன்றுற.

(இ - ள்.) எண்ணும் - தியானஞ் செய்கின்ற —அன்பர் - அடியார்க
ளது —இதயமென்புள் - நெஞ்சங்களெனப்படுகின்ற பறவைகள் —ப்
டு - படுகின்ற —கண்ணிபோன்று —வார்காதிடை - நெடிய செவிகளி
டத்து —தோடு - தோடுகளானவை —உற - தங்காநிற்கவும் —நண்ணு
மாது - அடுத்தமாதாகிய உமை • உமாதேவியினது —நன்னுதல் - ந
ல்ல நெற்றியிடத்து —பொட்டென —கஸ்தூரிநிலகமானதுபோல் —வ

ண்ணீலம் - கருநிறமுடைய நஞ்சக்கறையானது —மணிமிடற்று - அழகியகண்டத்தினிடத்து —ஒன்றுற - பொருந்தாகிற்கவும். எ - று. கண்ணி ; பறவைகளைப்பிடித்தற்கு வைக்கப்படுவதோர் கயிற்றுமுடி. தோட்டை அக்கண்ணியாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இது இதயமென்புள்ளென்று உருவகத்தாற் பிழைப்பிக்கப்பட்டது. அன்பர்கள் அத்தோட்டையே ஒழிவின்றி நினைக்கின்ற ரொன்பதாம். திலகம் நெற்றிக்கு எப்படியோ அப்படிநஞ்சக்கறை கழுத்திக்கு அழகு செய்கின்றதென்க. [இது.ஒப்பணி.] (௧௨)

நகநக நுங்கொடி கண்களை நாணியே
முகநதி ரும்பு முறையிற் நிரும்புமான்
மமிழந்தி டங்கதிர் வீர மழுவலந்
தருந்த ருந்தரு மென்று தயங்குற.

(இ - ள்.) நகம் - மலையினாலே —தரும் - தரப்பட்ட —கொடி - பூங்கொடியினது —கண்களை —நாணியே - நாணுதலாலேதான் —முகம் - முகமானது —நிரும்புமுறையின் - நிரும்புமுறைப்படி —நிரும்புமான் - நிரும்புமானது —மமிழந்து —இடம் - இடதுகையிலும் —கதிர் - கிரணத்தையுடைய —வீரமழ - வீரம்பொருந்திய மழுவானது —தருந்தருந்தருமென்று - தருந்தருந்தருமென்று ஒலிசெய்து எரிதலினாலே (அப்படிநிரும்புதல்) தருந்தருந்தருமென்று (சொல்வதுபோன்று) —வலம் - வலதுகையிலும் —தயங்குற - விளங்கா நிற்கவும். எ - று. கொடிக்குமலையிற்றோன்றலு முண்மையின் - உமையை ; நகந்தருங்கொடியென்றார். இது ஒன்றுமையுயர்வு நவிற்கி. முகந்திரும்புதற்கு ஏதுவாகாத நாணுதலை ஏதுவாகக்குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. தருந்தருந்தருமென்றது ; ஒலிக்குறிப்பையும், துணிவுப்பொருளையும், பற்றிவந்த அடுக்கு. அப்படி யொலித்துக்கொண்டெரிசுற மழுவை அவ்வாறு சொல்வதாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பு. இதற்கு முன்னித் தற்குறிப்பு அங்கம், ஏந்தியோன் சொல்லுதலை மழுவின்மேலேற்றினார். ()

சொற்றெரிந்த சுடர்மணி கங்கண
முற்றி லங்க வொருகருங் கேழலின்
பற்றி நுந்த மதாணியிற் பட்டெனப்
புற்ற ருங்கலை யுற்றறா பொற்புற.

(இ - ள்.) சொற்றெரிந்த - வியரகரணதூல்களைத்தெரிந்த —சுடர்மணி - விளங்காநின்றமணியையுடைய —கங்கணம் - (சேஷன்வழிவமாகி

ய) கங்கணமானது —உற்று - (கையினிடத்துப்) பொருந்தி —இலங்க - விளங்காநிற்கவும் —ஒருகருங்கேழலின் - ஒருகரியபன்றியினது —பல் - கோடானது —மதானியின் - பதக்கம்போல் —திருந்த - (மார்பினிடத்துச்) சீர்பெறுநிற்கவும் —புல் - புலியினாலே —தரும் - தரப்பட்ட —கலை - உடையானது—அரை - அரையை—உற்று - அடைந்து —பட்டென - பட்டாடைபோல்—பொற்புற - அழகுசெய்யாநிற்கவும். எ-று. சொல் - ஆகுபெயர். சொற்றெரிந்தவென்றவிசேஷணத்தால் சேஷகங்கணமென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. ஒருகருங்கேழல் ; இரணியாஷணக்கொன்ற வராகம். புலி, தாருகவனத்து முனிவரால் விடப்பட்டது. அதனுரி உடையாதலிற்கலையென்றார். [பின்னையவிரண்டும் ஒப்பணிகள்.] (கச)

புரத்தை வென்ற நகைக்குமென் போதினோன்
சிரத்தை வென்றசெங் கைக்குஞ் சிலைமந்
னெரித்த கண்ணிற்கு மின்றெனக் கூற்றேஉத
தரித்த வீரக் கழலொடு தானுற.

(இ - ள்.) புரத்தை - முப்புரங்களை —வென்ற - (திக்கொளுவி)வென்ற—நகைக்கும் - சிரிப்புக்கும் —மென்போதினோன் - மெல்லிய தாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரமனது —சிரத்தை - தலையை —வென்ற - (உள்ளி) வென்ற —செங்கைக்கும் —சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை —எரித்த - எரித்து (வென்ற)—கண்ணிற்கும்—இன்றென - (இப்படிஒருவிருது) இல்லையென்னும்படிக்கு, கூற்று - யமனை—அதே - கொன்று —தரித்த - தரிக்கப்பட்ட —வீரக்கழலொடு —தான் - திருவடி—உற பொருந்தாநிற்கவும். எ - று. மதனையென்னு மிரண்ட னுருபுலிகாரத்தாற்றொக்கது. (கடு)

கடவுளிடத்துஉமையிருந்தமை.

இருந்த வாதி யிடத்தி லிருந்தனள்
பரந்த வானும் படியு முயிராகளு
மொருங்கு தோன்ற வுதவிக் கருவுறீஇ
வருந்தி லாத மணிவயிற் றன்னையே.

(இ - ள்.) இருந்த - வீற்றிருந்த —ஆதியிடத்தில் - கடவுளிடப்புறத்தே—பரந்தவானும் - அக்ன்றவின்னுலகமும்—படியும் - மன்னுலகமும்—உயிர்களும் - (இவற்றிலுள்ள)வுயிர்களும்—ஒருங்குதோன்ற - ஒரு

சேரத்தோன்ற — உதவி - ஈன்றும் — கருவுநீஇ - குலுற்று — வருந்தி
லாத — மணிவயிற்று - அழகியவயிற்றையுடைய — அன்னை - தாயாகிய
உமையாள் — இருந்தனள். எ - று. ஏ - ஈற்றசை. உயர்வு சிறப்பும்மை
வருவிக்கப்பட்டது. [குலுற்றுவருந்தலாகிய பிரசித்தகாரணமில்லாதிரு
ந்தும், உலகுயிரினைத்தும் ஒருங்குதோன்ற உதவலாகிய காரியம் பிறத்
தலைச் சொல்லுதலால் பிறிதாராய்ச்சியணி. “ பிறிதாராய்ச்சி யைப்பேசி
னுலகறி காரண மிலாதுறக் காரியம் பிறத்தலும்.” என்பது இலக்கணமா
தலின். இதற்கு இச்சா மாத்திரமாகிய வேறுகாரண முன்மை அறிக.]()

இதுமுதல் ஒன்பது பாட்டுகளில் உமாபேஷிசிறப்பு.

இறைவ னங்க னெனுமுச் சுடர்களு
முறவு கொண்ட விருளெனு மோதிமே
லறவ னென்றவன் வண்ணல் புனைந்தரு
ணறவு மிழ்ந்த நறுமலர் தாழ்ந்திட.

(இ - ள்.) இறைவன் - கடவுளது — அங்கனெனுமீ - அழகியகண்க
ளெனப்படுகின்ற — முச்சுடர்களும் - சந்திரனும், சூரியனும், அக்கினி
யும், ஆகிய மூன்றொளிகளும் — உறவுகொண்ட - நட்புக்கொள்ளங் பெ
ற்ற — இருளெனும் - இருளெனப்படுகின்ற — ஒதிமேல் - கூந்தலின்
மேல் — அறவனென்ற - தருமவடிவின்னெனப்பட்ட — அவ்வண்ணல் -
அத்தலைவனாலே — புனைந்தருள் - அலங்கரித்தருளப்பட்ட — நறவுமிழ்
ந்த - தேனைச்சொரிகின்ற — நறுமலர் - வாசனைபொருந்தியமலர்மாலையா
னது — தாழ்ந்திட - தொங்காநிற்கவும். எ - று. கூந்தலிலே இருண்
மையையேற்றலாலும், அதற்குமுச்சுடருறவை. அதிகமாகச்சேர்த்தலா
லும் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி. கடவுளதுபார்வை ஒழிவின்றி
அக்கூந்தலின்மேலே வைக்கப்பட்டுள தென்பதுகருத்து. தருமவடிவி
ன்னென்றது ; அறவாழியந்தன்னென்றதனாலும் அறிக. நறுமலர்மு
ல்லை மல்லிகைமுதலியன. அது மாலையை உணர்த்தலின் ஆகுபெயர்.
அண்ணல்புனைந்தருளெனவே, கடவுளுக்குத்தேவிமேலுள்ள ஆர்வமி
ருதிகாட்டப்பட்டதாயிற்று. இதுமுதல் ஒன்பது பாட்டுகளி லுள்ள தா
ழ்ந்திட முதலியவெச்சங்கள் அடுக்கிப்பட்டதாம்பாட்டில் இருந்தவென்
பெயரெச்ச வினைகொண்டு முடிதலால் ஞாகம். (௧௭)

ஏற்று வார்கொடி யென்னே சடைப்பிறை
யாற்றுவன் வீழ்வுற் றிறப்பதற் கெண்ணுற

தோற்ற மேவு சுடர்த்திரு நெற்றியின்
ஞாற்று மோர்மணிச் சுட்டி நலந்தர.

(இ - ள்.) ஏற்றுவார்கொடி - நெடிய இடபக்கொடியையுடைய — எந்த - கடவுளது — சடைப்பிறை - வேணியிலுள்ளபிறையானது — ஆற்றுள் - (அவ்விடத்திருக்கின்ற) கங்காநதியுள் — வீழ்வுற்று - விழுந்து — இறப்பதற்கு — எண்ணுற - நினைநாநிற்க — தோற்றமேவு - வடிவம்பொருந்திய — சுடர் - ஒளியையுடைய — திருநெற்றியில் — ஞாற்றும் - தொங்கவிடப்பட்ட — ஓர்மணிச்சுட்டி - ஒருரத்நச்சுட்டியானது — நலந்தர - அழகுசெய்யாநற்கவும். எ - று. [அப்பிறைக்கு அவ்வெண்ணுதலின் சம்பந்தமில்லாதிருக்க அதனைச் சொல்லுதலால் தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி.]

(௧௮)

ச ஞர்முக மென்னு முளரியி
லாசை கூரு மளிவிழிக் காரருள்
வாச மாமலர் வாய்க்கிள வெண்ணகை
தேசு லாமணி யாகச் சிறந்துற.

(இ - ள்.) ஈசஞர்முகமென்னுமுளரியில் - கடவுளது முகமெனப்படுகின்றதாமமைலரிடத்து — ஆசைகூரும் - ஆசைமிகுகின்ற — அளிவிழிக்கு - வண்டிகளாகிய கண்களுக்கு — ஆரருள் - நிறைவுற்ற அருளும் — வாசமாம் - வாசனையுடைத்தாயிருக்கின்ற — மலர்வாய்க்கு - செவ்வல்லி மலர்போலுள்ள வாய்க்கு — இளவெண்ணகை - சிறியவெள்ளிய சிரிப்பு — தேசுலாம் - ஒளிதவழ்கின்ற — அணியாக - ஆபரணங்களாக — சிறந்துற - சிறந்துதோன்றாநிற்கவும். எ - று. [முகத்திலே முளரியையும், விழியிலே அளியையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] தேவிபார்வை கடவுண்முகத்திலே இடைவிடாது செல்கின்ற தென்பது கருத்து. மற்றையவயவங்களுக்குப்போல் கண்களுக்கும், வாய்க்கும், அணியில்லாமையின் முறையே அருளும் புன்னகையும் அணியாக உருவகஞ்செய்யப்பட்டன.

(௧௯)

மாணப் பூணபுனை மற்றை புறுப்பெனப்
பூணுட் பட்டிடா தோலையின் பூணென
யாணர்ச் செம்பொ நிலன்கொளி யோலைமேற்
காணக் காதெனும் வள்ளை கவின்கெய.

(இ - ள்.) யாணர் - அழகிய — செம்பொன் - செம்பொன்னுலாகிய — இலன்கொளி - விளங்குகின்றகதிரையுடைய — ஒலைமேல் - கர்ணபத்திரங்

கனின் மேலே—காண - காணப்படுகின்ற—அக்காதெனும்வள்ளை - அந்தக் காதுகொணப்படுகின்ற பெயரையுடைய வள்ளைகளானவை—மாண - மாட்சிமைபாட—பூண் - ஆபரணங்களால்—பூனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட—மற்றையுறுப்பென - கைகான்முதலிய அவயவங்கள்போல—பூண் - ஆபரணத்துக்கு—உட்பட்டிடாது - உட்படாமையினாலே—ஒலையின் - அக்கர்ணபத்திரங்களை—பூணென - ஆபரணங்கள்போல—கவிஞ்செய - அழகுசெய்யாநிற்கவும். எ - று பூணெனக்காணெனமுடிக்க அக்காதெனச்சுட்டி கிறப்பிப்பொருளில்வந்தது. காதுகளை அப்பூண்களாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. ம - று பூறுப்புக்கு அவற்றி னனிக ள்போல் இக்காதுகளை தம்மேலேகருக்கு அழகுசெய்யின்றனவென்பதாம். காதெனும்வள்ளை யென்றமையின் ; இவ்வகாதுகளல்லவள்ளைகளோ யெனப் பொருள்படுதலின், வஞ்சகவொழிப்பணி. (௨௦)

ஒங்கு வாவுடை யுமாப னாயனரி

நாங்கு மாவி நணநதொழி நாளினும

வாங்கு முனெழின மங்கல நானெனளி

தெங்கு பூணர சென்னச் சிறந்திட.

(இ - ள்.) ஒங்கு - உன்னதமாகிய—உவாவுடை - யானையையுடை ய—உம்பன் - நெவனுகிய இத்திரனும்—அயன் - பிரமணும்—அரி - நார ணனும்—நாங்கும் - தம்மாலே தாங்கப்படுகின்ற—ஆவி - உயிர்சளான வை—தணந்து - உடல்களினின்றும் பிரிய—ஒழிநாளிலும் - அழியவருங் காலத்தும்—வாங்குமு - களையப்பட்டாத—எழில் - வலியையுடைய—மங்க லநான் - மங்களுக்குத்திரமானது—ஒளிதேங்கு - ஒளியால்நின்றந்த—பூ ண் - ஆபரணங்களுக்கு—அரசென்ன - அரசுபோல—சிறந்திட - சிறவா நிற்கவும். எ - று. தணந்து, தணப்பவென்பொருளில்வந்தது. இம்மு யருயிரிழப்புக்கடறவே தண்டாபுரிக் கியாயத்தால் ஒழிந்ததேவர்முதலி யோரழிவுகடறப்பட்டதாயிற்று. அக்காலத்தைச் சர்வசங்காரகால மென்பர். அச்சங்காரத்தொழில் செய்யவனாதலின் கடவுளுக்கும், அவ ன்சத்தியாதலின் தேவிகடும், நித்தியத்துவமுண்மை அறிக. அம்மங் கலநானைத் தலைமைபற்றிப் பூணரசுக்குறித்தலால் தற்குறிப்பு. (௨௧)

அர்வு லாஞ்சடை யண்ணலைப் பிள்ளைதான்

பருவ முனநின்று பாடவின் பாறநம

பொருவில் கொங்கைப் புகழெனப் பொங்கொளி
மருவு மார மணிவடந தாழ்ந்தது.

(இ - ள்.) அரவுலாம் - பாம்புகளுலாவுகின்ற—சடை - சடிலத்தையு
டைய—அண்ணலை - கடவுளை—பிள்ளை - (திருஞானசம்பந்தனும்)
பிள்ளை—பருவமுன்றினில் - மூன்றுவயதிலே,—பாட—(தமிழ்வேதம்)பா
டும்படிக்கு—இன்பால் - மதுரமாகியஞானப்பாலை—தரும் - கொடுத்தரு
ளிய—பொருவில்கொங்கை - ஒப்பில்லாத முலைகளினது—புகழென - கீ
ர்த்தியோல—பொங்கொளிமருவும் - மிக்கவொளிபொருங்கிய—ஆரமணி
வடம் - முத்துமணிகளின்வடமானது—தாழ்ந்தது - (அவற்றின்மீது)தொ
ங்காநிற்கவும். எ - று. தான் - அசை. ஆரமணி, இருபெயரொட்டி. சீ
காழியிலே அப்பிள்ளை உமையவளாலே தரப்பட்டபாலுண்டவளவிலே,
தோடுடையசெவியனெனப் பாடாததொடங்கலால் இவ்வாறுகூறியார்.
இது அபூர்வமாதவின் புகழுக்கு ஏதுவாயிற்று. கொங்கைகளின் மே
லுள்ள முத்துவடத்தை வெண்மைமுதலிய குணம்பற்றி, அவற்றை ஆதா
ரங்களாகவுடைய புகழாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௨௦)

பறந்திடாமணி வண்டு படுமலா
சிறந்த நீல மலரொடு சோபெற
மறந்திடாது மறைமுடியின்பொரு
ளறைந்து பைங்கிளி முன்கையமாநிடை.

(இ - ள்.) பறந்திடா - பறவாத—மணிவண்டு - ரத்தவளையல்களாகிய
கரியவண்டுதன்—படு - ஒலிக்கின்ற—மலர் - தாமரைமலர்—சிறந்த—நீல
மலரொடு - நீலோற்பலமலரோடுகூடி—சோபெற - அழகுபெறுநிற்கவு
ம்—பைங்கிளி - பச்சைக்கிளியானது—மறைமுடியின்பொருள் - வேதா
ந்தப்பொருளை—மறந்திடாது - மறவாமல்—அறைந்து - சொல்லிக்கொ
ண்டு—முன்கை - முன்னங்கையில்—அமர்ந்திட - தங்காநிற்கவும். எ - று.
மலர் ; தலைமைபற்றித் தாமரைமலருக்கு ஆக்கப்பட்டது. அம்மலருக்கும்
உமையவள்கைக்கும் பேதமுனதாக அபேதத்தை அத்தியவசயித்தலால்,
ஒற்றுமையுயர்வுநவீற்சியணி. இதற்கு மணிவண்டுன்னுஞ் சிலிவட்டரு
பகம் அங்கம். வேதாந்தப்பொருள் மகாவாக்கியார்த்தம். (௨௧)

தோறு டைப்பரன் ஞென்மனை யாட்டினை

பாலுக்குஞ் செவ்வாறெனும் பட்டினா

மீமலு திதது விளங்கவொண மேகலை
நூலி டைக்குறு நோய்புரி யாதுற.

(இ - ள்.) தோலுடைப்பரன் - தோலாகிய உடையையுடைய கட்டவு
ளது—தொன்மனையுடையதன்பால் - பழமையாகியமனைவியிடத்து—அ
டுத்தது - (இது) வந்தது—எவ்வாறெனும் - எந்தவழியாலென்று வியக்
கத்தக்க—பட்டு - பட்டாடையானது—அனாமேல்—உடுத்து - உடுக்கப்
பட்டு—விளங்க - விளங்காநிற்கவும்—ஒன்மேகலை - ஒள்ளிய மேகலாபர
னமானது—நூலிடைக்கு - நூல்போற்சிறிய இடைக்கு—உறு - (கூந்த
ன்முலைகளின் பாரத்துலுலே) வருகின்ற—நோய் - நோயை—புரியாது
ற - செய்யாதுநிற்கவும். எ - று, உடுத்தென்றது ; செய்யப்பட்டு வினை
ப்பொருளில் வந்தது. அடுத்ததெவ்வாறெனும் பட்டெனவே, விலைமதி
க்கப்படாச்சிறப்பிற்றென்றதாயிற்று. தருகியில்லாத தோலுடைப்பர
ன்மனைவிக்கும் அப்பட்டாடைக்கும் சேர்கைசொல்லலால் தகாமைய
ணி. “தகாமைமுரணுருக் காரியத்தோற்றமும் தகாதவைகூடலும்.”
என்பது இலக்கணமாதலின். உறுதிசெய்தலால் நோய்புரியாதுறவெ
ன்றார். (உச)

புத்தனிச்சம படினும் பொருமையை
யெய்து மன்றை யிருமணத் தம்மியி
லத்தன் வைத்த வடிக்கம லங்களின்
முத்த ரிச்செஞ் சிலம்பு முழங்குற.

(இ - ள்.) புத்தனிச்சம்படினும் - புதிய அனிச்சமலர் படினும்—பொ
ருமையை - பொறுக்கமாட்டாமையை—எய்தும் - அறிந்திருந்தும்—அ
ற்றையிருமணத்து - அந்நாளிலே நிகழ்ந்தபெரிய விவாககாலத்திலே—அ
ம்மியில் - அம்மிக்கல்லின்மீது—அத்தன் - கூடவுளால்—வைத்த - வைக்
கப்பட்ட—அடிக்கமலங்களில் - பாதாரசுத்தங்களிலே—முத்து - முத்து
களை—அரி - மணிக்கற்களாகவுடைய—செஞ்சிலம்பு - செம்பொறசிலம்
புகள்—முழங்குற - ஒலிசெய்யாநிற்கவும். எ - று, அனிச்சம் - ஆகுபெய
ர். அம்மலர் ரோப்பக்குழைவதாயினும், அவ்வடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம் போ
லுதலால் பொருமைசொல்லப்பட்டது. அம்மியில்வைத்தல் ; கையின
லேநீண்டி அதன்மென்மையை அறிந்தபின்னிகழ்ந்ததாதலின் எய்த்து
மென்றார். அடியின்மென்மை யுணர்ச்சியாகிய தடையுளதாகவும் அத
னை அம்மியில்வைத்தலாகிய காரியம்பிறத்தலைச் சொல்லுதலால், பிறிதா

ராய்ச்சியணி, விவாககற்பவிதி அங்ஙனஞ்செய்தற்கு ஏதுவாயிற்று. சேரத்தகாத அடிக்கும் அம்மிக்கல்லுக்குஞ் சேர்கை சொல்லப்படுதலால் தகாமையணியுந் தோன்றுகிறது. (௨௫)

இதுமுதல் - ௨௨ - பாட்டுகளில் - மகாசபை கூடுதற்சிறப்பு.

இருந்த வாரநு னெம்பெரு மாட்டிபாற்
குரும்பை நாணுமென் கொங்கைப் பொறையினால்
வருந்து நூற்பக வன்ன மருங்குலா
ரரம்பை மாந ரளப்பில ரெய்தினார்.

(இ - ள்.) இருந்த - (இப்படிப்பட்டசிறப்பு-) னிருந்த—ஆரான் - னிறைந்த அருளையுடைய—எம்பெருமாட்டிபால் - உமாதேவியிடத்து—குரும்பை - தென்னங்குரும்பைகள்— நாணுமென் - (இவற்றைக்காணின்) நாணுமெனப்படுகின்ற— கொங்கைப்பொறையினால் - முலைகளின் பாரத்தினாலே—வருந்தும் - வருந்துகின்ற—நூற்பகவன்ன - நூற்பிளவுபோறியிய—மருங்குலார் - இடையையுடையவராகிய—அரம்பைமாதர் - தெய்வமகளிர்—அளப்பிலர் - எண்ணிக்கையில்லாதவர்களாய்—எய்தினார் - அடைந்தார்கள். எ - று. (௨௬)

வேறு.

முல்லை யநதொடை யருந்ததி முதலெழு முனிவ
ரில்லறம்புரி துணைவிய ராமெழு வருமபோய
வல்ல ருமபெனக் குயிமுலைப் பனிமலை மகளைச்
சொல்ல ருந்துதி செய்துவாழ்த தெடுத்தனர் தொழுது.

(இ - ள்.) எழுமுனிவர் - வசிட்டரை முதலாகவுடைய எழுமுனிவர்களும்—இல்லறம்புரி - மனையறுத்தைச்செய்தற்கு—துணைவியராம் - துணையாதலை யுடையவராகிய—முல்லையந்தொடை - முல்லைப்பூமலையையுடைய—அருந்ததிமுதல் எழுவரும்போய்—வல்லரும்பென—குதாடுகருவியோபதாமரையரும்போ வென—குவி - குவிந்த—முலை - முலைகளையுடைய—பனிமலைமகளை - பார்வதியை—தொழுது - இறைஞ்சி—சொல்லருந்துதி - சொல்லுதற்கரிய தோத்திரங்களைச்செய்து—வாழ்த்தெடுத்தனர் - மங்கலவாழ்த்துப்பாடினார்கள். எ - று. முல்லைமலை கற்புடையார்க்கு உரித்தாதலின், அருந்ததிமுதலியோர்க்குச் சொல்லப்பட்டது. வல்லரும்பென்ற விடத்தே ஐயவோகாரங்கள் தொக்குநின்றன. (௨௭)

அன்ன மொன்றறி யாமுடிச் சங்கையை யறிந்து
துன்ன வந்தல முருமெயி னங்களின் றொகுதி
யென்ன வம்புயத தொஞ்சத கோடியிந திரைகண்
முன்ன டைநதுவெண கவரிக ளீரட்டினர் முறையால்..

(இ - ள்.) அம்புயத்து - தாமரைமலர்களிலிருக்கின்ற—ஒருசதகோடி-
நூறுநேரடியென்னுந் தொகையையுடைய—இந்திரைகள் - நிரமகளீ
ர - அன்னமொன்று - ஓரன்னப்பறவையால்—அறியா - தேடிக்காணப்
படாத—முடி - (கடவுள்) முடியிலுள்ள—கங்கையைஅறிந்து—துன்ன-
(அதனை) நெருங்கும்படி வந்து—அலமரும் - சுழல்கின்ற—எகினங்களின்
றொகுதியென்ன - அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம்போல—முன்னடை
ந்து—வெண்கவரிகள் - வெண்சா மரங்களை— முறையால் - முறையோடு
கூடி—இரட்டினர் - இருபுறத்தும் வீசினார்கள். எ - று. அன்னமொன்
றென்றது ; நாரணனோடுகூறும் அன்னவடிவங்கொண்டு சென்று அ
ம்முடியைக்காணுதுமிண்ட பிரமனை. வெண்மை சுழலன் முதலிய நிமித்
தங்களால் இரட்டப்பட்ட சாமரங்களை அவ்வன்னக் கூட்டமாகக் கு
றித்தலால், தற்குறிப்பணி. சதகோடியென்னுந் தொகைச்சொல் மிக்க
பன்மையைக்காட்ட வந்தது. பின் வருந்தொகைச்சொற்களும் இப்படி
யே அண்டந்தோறுமிருந்துவருதலால் பலராதல்அறிக. (உஅ)

அரவு கௌவிய கதினொனப் பட்டசாந தாற்றி
பரவை யல்குல்லெண் முத்தவா ணகைக்கொலை பயில்விற்
புருவ மென்மலர்க் குழற்சசி கோடிகள் புகன்று
மருவி யம்பிகை மருங்குநின் றசைத்தனர் மன்னே.

(இ - ள்.) பரவையல்குல் - பரப்பாகியஅல்குலையும்—வெண்முத்தவா
ணகை - வெள்ளியமுத்தம்போல் ஒளிபொருந்தியபற்களையும்—கொலைப
யில்விற்புருவம் - கொலைத்தொழிலிற் பழகிய வில்லுப்போலுள்ள புருவ
ங்களையும் —மென்மலர்க்குழல் - மெல்லியமலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்
ட கூந்தலையும் உடைய—சசிகோடிகள் - கோடியிந்திராணிகள்—புகண்
று - சென்று—மருவி - பொருந்தி—அம்பிகைமருங்குநின்று - உமாதே
விபக்கத்தினின்று—அரவுகௌவிய : பாம்பினாலே கௌவப்பட்ட—கதி
னொனப்பட்ட - கூடொன்று (கண்டோராற்) சொல்லப்பட்ட—சாந்தாற்
றி - சிற்றாலவட்டங்களை—அசைத்தனர். எ - று. மன் - ஓ அசைகள்.
பதுமராகத்தாற்செய்யப்பட்டவற்றிற்குச்சூரியனையும், முத்துக்களாற் செ

யப்பட்டவற்றிற்குச்சந்திரனையும், கொள்ளவேண்டிதலாலே கதிரெனப் பொதுப்படக்கூறினார். கண்டோர் அச்சிற்றாலவட்டங்களை அக்கதிர்களென்றுமயங்கலால், மயக்கவணி. “மயக்கங்கவிஞர்சம் மதவொப்புமையினுன் மறைபுலத்திடைப் புலங்கொளிநுகர்வாகும்.” (௨௯)

எமித்து வீணைக னுளர்நரம பிதுமிட நிதுவென்
நறித்த கேள்வராம பிரமநு மறிவரி தாகப்
படதத பாம்பணி பரன்புடை மாதுசீர பாட்டிற்
றொடுத்து வாலிய கலைமடந தையர்பலர் துதித்தார்.

(இ -ள்.) பலர் - பலராகிய—வாலியகலைமடந்தையர் - வெண்ணிறமுடைய சரஸ்வதிகள்—வீணைகளெடுத்து—உளர்நரம்பிது - தெறிக்கப்பட்ட தந்தியினொலியிது—மிடறிது - கண்டத்தினொலி இது—என்று—அடுத்த - (அவரோடு) நெடுங்காலமாகப்பழகிய—கேள்வராம் - கணவர்களாகிய—பிரமரும் - நான்முக்களும்—அறிவரிதாக - அறிதல் கூடாததாக—படத்தபாம்பணி - படத்தையுடைய பாம்புகளை அணிந்த—பரன்புடை - கடவுளருகிலிருக்கின்ற—மாதுசீர் - உமாதேவியினதுபுகழை—பாட்டில்—தொடுத்து - பிரயோகித்து—துதித்தார். எ - று. நரம்பு - மிடறு - ஆகுபெயர்கள். ஒப்புமையினாலே கண்டத்தொலி நரம்பொலிகளுக்கு விசேஷந் தோன்றாமையால் பொதுமையணி. “பொதுமையொப்புமையாற் சிறப்பொளிப்பதாம்.” என்பது இலக்கணமாதலின். (௩௦)

செப்ப மைநததன் னுமையிசை தாளமென் சிறுதாட்.
மெப்ப மைநதவொண் சதிதழீஇச் சுவைய பல்காய
முப்ப மைநதவின் கறியென நடிததன ருழையோ
டொப்ப மைநதகண் னுருத்திர கணிகைய ருவநது.

(இ - ள்.) உழையோடு - மான்கண்களோடு—ஒப்பு - ஒப்புமை—அமைந்த - நிறைந்த—கண் - கண்களையுடைய—உருத்திரகணிகையர்—உவந்து - மகிழ்ந்து—சுவைய - வேறுவேறு ருசியினவாகிய—பல்காயம் - பலவகைப்பட்ட காயங்களும்—உப்பு - உப்பு—அமைந்த - அளவொத்த—இன்கறியென—இனியகறி அவற்றைப்போல்—செப்பமைந்த - சொல்லமைந்த—தன் னுமை - மத்தளவொலியையும்—இசை - இராகவொலியையும்—தாளம் - தாளவொலியையும்—மென்கிறுதான் - மெல்லிய சிறிய அடிகளது—துப்பமைந்த - நன்மைபொருந்திய—ஒன்சதி - அழகி

யமிதிப்பையும்—தழீஇ - தழுவி—நடித்தனர் - ஆடினர். ஏ -று. தண் ணுமை, தானம், உழை, ஆகுபெயர்கள். பலவகைப்பட்டகாயங்கள் ; மிளகுமுதலியன. எப்படி இன்கறி அளவொத்தபலகாயங்களையும் உப் பையும் தழுவியதோ அப்படி உருத்திரகணிகையர் தண்ணுமையொலி முதலியவற்றைத்தழுவி நடித்தனரென்க. ஒப்பணி. (௬௧)

எந்தை பாலுமை முக்குணங் களுமுரு வெடுத்து
வந்த மாதர்களுருகின றனர்பணி மகிழூஉ
வந்த மாதருட் டமோருண மாலுமை யருளாற்
சந்த மாயையென் பெயர்கொடு தருக்கின் றனளே

(இ - ள்.) எந்தைபாலுமை - கடவுளிடத்திருக்கின்ற உமாதேவியின று—முக்குணங்களும் - சத்துவகுணம் ரஜோகுணம் தமோகுணம் எனப் படுகின்ற முக்குணங்களும்—உருவெடுத்துவந்த - வடிவங்கொண்டுவந் த—மாதர்கள்—பணிமகிழூஉ(அவளுக்குக்) குறநேவல்செய்தலிலே மகிழ்ந்து —அருகின்றனர் —அந்தமாதருள் —தமோகுணமாலு—உமையரு ளால்—சந்தம் - அழகையும்—மாயையென்பெயர் - மாயையெனப்படுகி ன்றபெயரையும்—கொடு - கொண்டு—தருக்கின்றனள் - செருக்கும்று கின்றாள். ஏ -று. ஏ - அசை. (௬௨)

தெள்ளு வார்திரைக் கங்கையுங் கங்கையுஞ் சிறிய
பிள்ளை யாகிய மதியமு மதியமும் பெரிது
துள்ளு மோரிள நெளவியு நெளவியுந் தொடர்பு
கொள்ளு மாறவ ணெருங்கின வருத்திர குழாங்கூள்.

(இ - ள்.) உருத்திரகுழாங்கள் - உருத்திரருடைய கூட்டங்கள்—தெ ள்ளுவார்திரை - தெளிவாகியநெடிய அலைகளையுடைய—கங்கையுங் கங் கையும்—சிறியபிள்ளையாகிய—மதியமுமதியமும் - சந்திரனுஞ் சந்திரனு ம்—பெரிதுதுள்ளும் - மிகவுந்துள்ளுகின்ற—இள - இளமைபொருந்தி ய—நெளவியு நெளவியும் - மாணுமானும்—தொடர்புகொள்ளுமாறு - உ றவுகொள்ளும்படியாக—அவண் - அச்சபையிடத்து—நெருங்கின. ஏ-று. ஓர் - அசை. உருத்திரகுழாமென்றது, குமரகோட்டமென்பதுபோல் முடிந்தது. (௬௩)

சங்க மொன்றுட னென்றுதாக் குறவொளி தழைக்குந்
துங்க நேமிபு கின்னவா யுறவலை சுருட்டிம

பொங்கு வேலைவா தெனவரிக் கணங்களற் புதத்த
வெங்க ணயகன் பேரவை யிடத்துவா திறுத்த.

(இ - ள்.) அரிக்கணங்கள் - நாரணருடையகூட்டங்கள்—சங்கமொ
ன்றுடனென்று—தாக்குற - தாக்காநிற்கவும்—ஒளிதழைக்கும் - ஒளிபெ
ருகுகின்ற—துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய—நேமியும் - சக்கரங்களும்—
அன்னவாயுற - அப்படியேதாக்குகின்றவையாயுறநிற்கவும்—அலைசுரு
ட்டும் - அலைகளைச்சுருட்டுகின்ற—பொங்குவேலைவந்தென - பொங்கியக
ருங்கடலானது வந்தாற்போல—அற்புதத்த - ஆச்சரியகரங்களாகி—எங்
கணயகன் - எமதுகடவுளது—பேரவையிடத்து - மகாசபையிடத்து—வ
ந்து—இறுத்த - சேர்ந்தன. எ - று.

(௧௪)

முகங்க ணன்கிலு நான்மறை விதிமுறை முழங்க
வுகந்து தையிரு நான்குநான் குச்சியிற் குயியச்
சகந்த ருஞ்செயற் பிரமர்க ளளப்பிலர் தையல்
பகுந்த மேனிய னவையிடைப் புகுந்தனர் பரவி.

(இ - ள்.) அளப்பிலர் - எண்ணிலராகிய—சகந்தருஞ்செயல் - உலக
தீதப்படைக்குந்தொழிலையுடைய—பிரமர்கள் - முகங்கணன்கிலும் -
நாலுமுகங்களிலும்—நான்மறை - நாலுவேடங்களும்—விதிமுறை - விதி
யொழுங்கின்படி—முழங்க - ஒலியாநிற்கவும்—நான்குச்சியில் - நாலுத
லைகளிலும்—உகந்து - உயர்ந்து—கையிருநான்கும் - எட்டுக்கைகளும்—கு
விய - கூம்பாநிற்கவும்—தையல்பகுந்தமேனியன் - உமையினாலே பங்கி
ட்டுக்கொளப்பட்ட மேனியுடையகடவுளது—அவையிடை - சபையி
ல்—பரவி—புகுந்தனர். எ - று.

(௧௫)

அயனு மாயனு மெனினுயர்ந் தவொன்ப தன்றிக்
கயிலை நாயக னமர்திரு வோலக்கங் காண்பா
னயன மாயிர மிலாமையி னதிகனா னென்று
வயிர வான்படை யிருநிர ளெண்ணிலர் வந்தார்.

(இ - ள்.) எண்ணிலர் - எண்ணிலராகிய—வயிரவான்படை - வச்சிரமா
கிய உயர்வுபொருந்தியஆயுதத்தையுடைய—இந்திரர்—அயனும் - பிரம
னும்—மாயனும் - நாரணனும்—எனினுயர்ந்தவரென்பதன்ஹி - என்னை
க்காட்டிலும் உயர்ந்தவொன்றுசொல்வது மாத்திரமன்றி—(உயர்ந்தவ
ரல்லர்)—கயிலைநாயகன் - கடவுள்—அமர் - தங்கிய—திருவோலக்கம் -

அரசிருப்பை—காண்பான் - காணுதற்கு—நயனமாயிரம் - ஆயிரங்கண்
களை—இலாமையின் - (என்போ) லுடையரல்லாமையால்—அதிகள் -
(அவரைக்காட்டிலும்) உயர்ந்தவன்—நானென்று - நானென்றுதனித்த
னி நினைத்துக்கொண்டு—வந்தார். எ - று, உயர்ந்தவரல்லவொன்றது,
சொல்லெச்சம், அதிகனுனென்றதை காண்பானயனமாயிரமில்லாமையி
னென்றவாக்கியப்பொருளினாலே சாதித்தலால் செய்யுட்குறியணி. (1)

உரகர் சித்தர்கள் வித்தியா தரர்குர நுயர்கிம்
புருடர் மெய்க்கதிர் முதலிய கோடிசை புரப்போர்
நிருதர் மற்றுளார் விழிபிதுங் கிடவுட னெருங்க
வரத னத்திரு வோலக்கங் காணிய வந்தார்.

(இ - ள்.) உரகர் - நாகர்—சித்தர்கள்—வித்தியாதரர்—சுரர் - தேவ
ர்—உயர்கிம்புருடர் - உயர்வுபொருந்திய கிம்புருஷர்—மெய்க்கதிர்முதலி
யகோள் - வடிவத்தையுடைய சூரியன்முதலிய கிரகங்கள்—திசைபுரப்
போர்—திக்குப்பாலகர்—நிருதர் - அரக்கர்—மற்றுளார் - மற்றுமுள்ளவர்க
ளும்—விழிபிதுங்கிட—உடனெருங்க - உடம்புகள்சுருங்க—வரதன் - க
டவுளது—அத்திருவோலக்கம் - அத்திருச்சபையை—காணிய - தெரிசித்
தற்கு—வந்தார். எ - று, மற்றுளாரொன்றதனால், இயக்கர்முதலியோரை
யுங்கொள்க. (௩௭)

அழிவு மாக்கமு முரையினற் செய்யவலி யடைந்தார்
மொழியும் யாக்கையு மனமுநல் லறங்களின் முயன்று
கழியு மாறுமுக காலமு முளர்தனை கழன்றார்
பழியி லாவதிட் டாதிமா முனிவரர் பரந்தார்.

(இ - ள்.) அழிவும் - கேடும்—ஆக்கமும் - பெருக்கமும்—உனாயினால் -
வாய்ச்சொல்லினாலே—செய்யும் - (பிறர்க்கு) உண்டாக்காரின்ற—வலிய
டைந்தார் - வலிமையை அடைந்தவரும்—மொழியும் - வாக்கும்—யாக்
கையும் - காயமும்—மனமும்—நல்லறங்களில்—முயன்று - முயலுதலா
லே—கழியுமாறு - ஒழியும்படி—முக்காலமும் - செலவுகிழ்ப்பெதிப்பென்
கின்றமூன்றுகாலங்களும்—உளர் - உள்ளவரும்—தனைகழன்றார் - பாசப
ந்தரீங்கினவரும் ஆகிய—பழியிலா - நிந்தையில்லாத—வதிட்டாதிமாமு
னிவரர் - வசிட்டனாமுதலாகவுடைய முனிவர்கள்—பரந்தார் - பரவி
னார்கள். எ - று, வாக்குமுதலியமூன்றும், நல்லறங்களின் முயலலாவ
து; கடவுளைத் துதித்தல் தியானித்தல் அருச்சித்தல் முதலியவை. (௩௮)

குழவி பால்குடிப் பதுகடல் குடிப்பது குழவி
பழகு மாறுணன் மண்ணெடுத்த துண்பது படைப்பு
முழுது மோர்தளர் நடைமகச் செயலெனு முரண்கொள்
வழுவி லாவருட் கணங்களெண் ணிகரதன வந்த.

(இ - ள்.) (இப்பூதங்களுடைய)—குழவி - குழந்தையினது—பால்குடிப்பது - முலைப்பால் குடித்தல்—கடல்குடிப்பது - கடலைக்குடித்தல்போல்வதாகும்—குழவி - குழந்தையினது - பழகுமாறுணன் - கற்கும்படிசொறுண்ணுதல்—மண்ணெடுத்துண்பது - பூமியையெடுத்து விழுங்குதல்போல்வதாகும்—ஓர்தளர்நடைமக - ஒருதத்தடிநடையையுடைய பிள்ளையினது—செயல் - விளையாட்டுத்தொழில்—படைப்புமுழுதும்—படைப்பினைத்தும் போல்வதாகும்—எனும் - எனப்புகழப்படுகின்ற—முரண்கொள் - வல்லமையைக்கொண்ட—வழுவிலாவருள் - தவறுதலில்லாதகருணையையுடைய—கணங்கள்-பூதக்கூட்டங்கள்—எண்ணிகர்தன - எண்ணிக்கையில்லாதனவாகி—வந்த - வந்தன. எ - று. சிறியபூதங்களின் புகழ்ச்சியாலே பெரியபூதங்களின் புகழ்ச்சிதோன்றுதலால், வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.

(நக)

செருக்கொடுஞ்சிவநிறைசெய்வாய்க்கிலை தீர்வு
விரிக்கி னென்றுமுன் சிறுவிதி தலையற வெட்டி
பெரிக்கு நல்கிரிந தனைசெயா மறிமுக மியைத்துத்
தருக்கி நின்றவவ் வீரன்வந தொருபுடை சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) செருக்கொடும் - செருக்கினால்—சிவநிறைசெய்வாய்க்கு - கடவுளை நிந்தித்தவாய்க்கு—விரிக்கின் - (வேதாகமங்களை) விரித்துப்பார்க்கில்—தீர்வு - பிராயச்சித்தம்—இலையென்று—முன்—சிறுவிதிதலை - (சிவநிறைசெய்த) தக்கனதுதலையை—அறவெட்டி—எரிக்குநல்கி - நெருப்புக்குக்கொடுத்து—நிந்தனைசெயாமறிமுகம் - நிந்தைசெய்யாத ஆட்டுமுகத்தை—இயைத்து - பொருத்தி—தருக்கினின்ற - களித்துநின்ற—அவ்வீரன் - அந்தவீரபத்திரன்—வந்து—ஒருபுடை - ஒருபக்கத்தை—சார்ந்தான். எ - று. வேதத்திலே நாரணன் யாகவடிவின னென்றும், கடவுள் யாகத் தலைவனென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்க நாரணனை அதற்குத்தலைவனாக வைத்துக் கடவுளை நிந்தித்தலால், தக்கனுக்கு அந்தண்டனை செயலாயிற்றென்க.

(சு0)

காதி யாயிர மால்களைப் பிழிந்துமாங் கனிபோற்
கோது வீசினுங் கடல்கவிழ்த் தனையசெங் குருதி
பாதி யாயினு நிரம்புறக் கபாலபா ணியனாய்
மாது பாதிய னவையிடைப் புருந்தனன் வடுகன்.

(இ - ள்.) ஆயிரமூல்களை - சகசிரநாரணரை—காதி - கொன்று—மா
ங்கனிபோற்பிழிந்து —கோதுவீசினும் - கோதுகளையெறிந்தாலும்—கட
ல்கவிழ்த்தனைய - கடலைக்கவிழ்த்தால் அதுபோற்பெருகுவதாகிய—செ
ங்குருதி - செய்ய உதிரத்தினுலே—பாதியாயினும் - பாதியள்வாயினும்—நி
ரம்புற - நிறைதலில்லாத—கபாலபாணியனாய் - பிரமகபாலத்தைக்கை
யிலேயுடையவனாகி—மாதுபாதியன்-கடவுளது—அவையிடை - சபையின்
கண்ணே—வடுகன் - வைரவன்—புருந்தனன். எ - று. கபாலத்துக்குச்
சொல்லப்பட்டவிசேடணப் பொருளால்அக்கபாலத்தின் பெருமைதொ
னிக்கின்றது.

(௪௧)

வீர மாதருக் கில்லையென் றுரைப்பதென் விளங்க
வீர மாதென வறிகிலி ரோவென விளம்பி
வீர யோகினி வெள்ளமோ டம்பொர விரும்பும்
வீர காளியும் புருந்தன னவையிடை விரைந்து.

(இ - ள்.) அம்பொர விரும்பும் - போர்செய்தற்கு விரும்புகின்ற—வீ
ரசாளியும்—மாதருக்கு - பெண்டிற்குக்கு—வீர மில்லையென்று—உரை
ப்பதென் - சொல்லுதற்குக்காரணம்யாது—வீரமாதென - வீரத்தன்
மையுடைய மாதென்று —விளங்கவறிகிலிரோவென - நன்றாகவறிகிலீ
ரோவென்று—விளம்பி- சொல்லிக்கொண்டு—வீரயோகினிவெள்ளமோ
டி - வீரத்துவம்பொருந்திய ஏவன்மகளீர்கூட்டத்தோடு கூடி—அவையி
டை - சபையினிடத்து—விரைந்து—புருந்தனன். எ - று. யாவராலும்
வெல்லப்படாத தாருகன் முதலியோரை. வெல்லலால் இவ்வாறுகூறி
வந்தனளென்க.

(௪௨)

ஐன்று ஞானமோ டியர்வுயி ராகநல் லொழுக்க
மூன்று காலெனக் கொண்டரன் முகத்திள முறுவ
றேன்று மாறுநின் றாடினன் சுடரவ னிருளைப்

போன்று மாயையைத் தொலைத்திடு பிருங்கியென் புனிதன்

(இ - ள்.) சுடரவன் - சூரியனுடன்—இருளைப்போன்று —மாயை
யை—தொலைத்திடு - நீக்குதல்செய்த—பிருங்கியென்புனிதன் -பிருங்கியெ

னப்படுகின்றமுனிவன்—ஊன்று - (நல்வழியிலே) ஊன்றப்பட்ட—ஞானமோடு—உயர்வயிராகம் - உயர்வாகிய வைராக்கியத்தையும்—நல்லொழுக்கம் - பரிசுத்தமான ஆசாரத்தையும்—மூன்றுகாலெனக்கொண்டு - தனது மூன்றுகால்கள் போலக்கொண்டு—அரன்முகத்து - கடவுளதுமுகத்திலே—இளமுறுவல் - புன்னகையானது—தோன்றுமாறு - உண்டாகும் வண்ணம்—நின்று—ஆடினன். எ - று. வீட்டுநெறிசெல்லுதற்கு ஞானமுதலியன சாதனங்களாதலின் காலெனக்கொண்டென்றார். ஒப்பணி.

(சந)

படிகொண் மாமுடிக் கங்கணத் திறைபதம் படுமொண்
முடிகள் யாவையும் படுகழ னந்தியெம் முதல்வ
னடிக ளேந்துகை யுறவடித் தொடுக்கியவ் வவையைக்
கடிகொண் மாலையம் பிரம்பொடு திரிந்தனன் களித்து.

(இ - ள்.) படிகொள் - பூமியைக்கொண்ட—மாமுடி - பெரியதலையையுடைய—கங்கணத்து - சேஷகண்ணத்தையுடைய—இறை - கடவுளது—பதம்படு - திருவடிகளிலே படுகின்ற—ஒன்முடிகள்யாவையும் - ஒளிபொருந்திய கிரீடங்களெல்லாம்—படு - படப்பெறுகின்ற—கழல் - திருவடிகளையுடைய—நந்தியெம்முதல்வன் - நந்தியாகிய எம்முடையதலைவனாவன்—ஏந்து - தாங்குகின்ற—கை - கைகளிலே—அடிகள்—உற - பட—அடித்து—அவ்வவையை - அச்சபையிலுள்ளாரா—ஒதுக்கி—(இருமருங்கிலும்) விலக்கி—கடிகொள் - மணங்கொண்ட—மாலையம்பிரம்பொடு - பூமாலையையுடைய பிரப்பங்கோலொடு—களித்துத் திரிந்தனன். எ - று.

(சச)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பெரியவாய் முழுவந்
துய்ய மாமதி யனையவெண் சுரிமுக சங்க
மைய வாணனும் பரீனுகம் பப்பெய ரவனுங்
கையும் வாயுமொத் ததிர்த்தனர் செவிகரங் கவிழ்ப்ப.

(இ - ள்.) ஐயவாணனும் - அழகியவாணசரனும்—பானுகம்பப்பெயரவனும் - பானுகம்பனெனப்படுகின்ற பெயரையுடையவனும்—பெய்யு மாமழைமுகிலென - பெயப்படுகின்ற பெருமழையையுடையமேகம்போல—பெரியவாய் - பெருங்குரலையுடைய—முழுவம் - முழுவவரீதியங்கனையும்—துய்யமாமதியனைய - களங்கமில்லாதநிறைமதிபோலுள்ள—வெள்.

வெள்ளிய—சுரிமுகசங்கம் - சுழிந்தமுகத்தையுடையசங்குகளையும்—செவிகரங்கவிழ்ப்ப - (யாவரும்) கைகளாலே காதுகளை மூடிக்கொள்ளாநிற்க—கையும் வாயுமொத்தி - கைகளாலும் வாய்களாலுமொத்து—அதிர்த்தனர் - முழக்கினார்கள். எ - று. வாய் ஆகுபெயர். வாணசுரனுக்கு, ஆயிரங்கைகள். பாணுகம்பனுக்கு ஆயிரம்வாய்கள். முன் வாணனும் பாணுகம்பனும் சொல்லப்பட்டமுறையே பின்முழுவமும் சங்கமும் அதன்பின் கையும் வாயும் சொல்லப்படுதலால், நிரனிறையணி. (சுரு)

துதிப்ப ரோர்சிலர் பாடுவ ரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்ப ரோர்சிலர் கைகளாற் றோளினை கொட்டி
யதிர்ப்ப ரோர்சிலர் நெக்குநெக் குருகிநெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்ப ரோர்சில ராயின ரவையிடை மிடைந்தோர்.

(இ - ள்.) அவையிடைமிடைந்தோர் - சபையிடத்துநெருங்கியோர்களில்—சிலர் துதிப்பர் —சிலர்பாடுவர்—சிலர்துள்ளிக்குதிப்பர் —சிலர்கைகளாற் றோளினைகொட்டி அதிர்ப்பர்—சிலர்நெஞ்சகநெக்குநெக்குருகி—மெய்விதிர்ப்பர்—ஆயினர். எ - று. (சுசு)

படைக்க லங்களி னொளியிமை யவரொளி பரித்த
தொடைக்க லங்களி னொளியரம் பையர்ப்பணத் தோளி
னிடைக்க லங்களி னொளியெலா மிருளிறை மிடற்றி
னடைக்க லம்புக நிறைந்தன பரந்தபே ரவையில்.

(இ - ள்.) பரந்தபேரவையில் - விரிந்தபெரியசபையின்கண்ணே—படைக்கலங்களின் - (நானாவித) ஆயுதங்களினது—ஒளி - காந்தியும்—இமையவர் - தேவர்களது—ஒளி - சரீரகாந்தியும்—பரித்ததொடைக்கலங்களின் - தாங்கப்பட்ட பொன்னரிமாலைகளுது—ஒளி - காந்தியும்—அரம்பையர் - தேவமகளிரது—பணத்தோளினிடை - வேய்போலுந்தோள்களிடத்துள்ள—கலங்களின் - ஆபரணங்களினது—ஒளி - காந்தியும் ஆகிய—எல்லாம் - இவையெல்லாம்—இருள்—இறைமிடற்றில் - கடவுளதுகண்டத்தின் கண்ணே—அடைக்கலம்புக—நிறைந்தன. எ - று. அடைக்கலம்புகல் ; பகைவரை அஞ்சியோர்* காக்கவல்லோரை அடைந்து அவருடைமையாய்நிற்பல். கண்டத்தின்மாத்நிரம் நஞ்சக்கறைகாணப்படுதலால், இவ்வாறு கூறினார். (சுஎ)

இதுமுதல் - கக - பாட்டுகளில் கடவுளுக்குநதேவிக்கும்
வாக்குவாதம்.

இன்னண மவையிடை யிருந்த வெம்பிரான்
றன்னொடு வினவுமோர் தகைமை புன்னுபு
கன்னலு மமுதமுங் கைப்ப வெம்முடை
யன்னேதன் வாய்திறந் ததைதன் மேயினுள்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இப்படிப்பட்டசிறப்புடன்—அவையிடையி
ருந்த - சபைநடுவேயிருந்த —எம்பிரான்றன்னொடு - கடவுளை—வினவு
மோர்தகைமை - வினாப்படுவதொருகாரியத்தை—உன் னுபு - நினைத்
து—கன்னலும் - சர்க்கரையும்—அமுதமும் - அமிர்தமும்—கைப்ப - கை
ப்பன்வாக —எம்முடையன்னை - எமதுதாயானவள் —தன்வாய்திறந்
து—அதைதன்மேயினுள் - சொல்லுற்றாள். எ - று. சர்க்கரைக்கும்
அமிர்தத்திற்கும் கைப்பின் சம்பந்தமில்லாதிருக்க அதைச்சொல்லுதலால்,
தொடர்புயர்வுநவீத்சியணி. (சுஅ)

தலைவரின் னவையிடைச் சார்ந்த விப்பெரு
நலனுடை யவொலா நணுகி வெம்பவத்
தலைகில ராகியின் படைவ ரோவலா
னிலையில ரோவிது நிகழ்த்துவா யென்றாள்.

(இ - ள்.) தலைவ - முதல்வனே—நின்னவையிடைச்சார்ந்த - உனது
சபையிடத்துவந்திருக்கின்ற —இப்பெருநலனுடையவொலாம் - இப்பெ
ரியசம்பத்தையுடையவரயாவரும்—வெம்பவத்து - வெவ்வியபிறவியிடத்
து—நணுகி - பொருந்தி—அலைகிலராகி—இன்படைவரோ - முத்தியைச்
சேர்வாரோ—அலால்—நிலையிலரோ - பிறவியில்அலையாரோ—இதுநிக
ழ்த்துவாயென்றாள் - இதைச்சொல்லுவாயாகவென்றாள். எ - று. ஓகா
ரமிரண்டும் ஐயவினாவில்வந்தன.

சத்தி சத்தனைநோக்கி ஐம்பத்துமூன்றாங்கவ்வையிலும் வினாவிய
சம்பாஷணையெப்பற்றிய தென்பதுகருத்து. (சுசு)

விளங்குகழை நன்றுரின் வினாவென் றெகதைமண்
ணளந்தவ னயன்முத லாயி னோருமின்

புளங்கொளு நாமரு பத்தொ டொன்றுத்
தனைந்துள கிரியையாற் சார்கிலா றொன்றன்.

(இ - ள்.) எந்தை - எமதுகடவுள்—விளங்கிழை - விளங்காரின்ற ஆப
ரணத்தையுடையவனே —நின்வினா - உனதுவினாவானது —நன்றென்
று - நன்றாயிருந்ததென்று —மண்ணளந்தவன் - ஈரணன் —அய
ன் - பிரமன்—முதலாயினோரும்—உளங்கொளும் - உள்ளத்திலே கொ
ள்ளப்பட்ட—நாமருபத்தொடு - பெயர்வழவுகளோடு —ஒன்றுற - பெர்
ருந்த—தனைந்துள - பந்தித்துள்ள —கிரியையால் - வினையுதிருக்கையினு
லே—இன்பு - பேரின்பத்தை—சார்கிலா றொன்றன் - அடையமாட்டா
றொன்றன். ஏ - று. (௫௦)

வேறு.

அனையதே மை ரூபக் கிரியைக ளனைத்தும் வெல்ல
நினைவுறு சூழ்ச்சி யொன்று நீயெனக் குரைத்தி யென்னுப்
பனிமலை தவஞ்செய் தீன்ற பவளவாய் மடந்தை கூற.
நனையவிழ் கொன்றை வேணி நம்பன்மற் றிதனைச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அனையதேல் - அப்படிப்பட்டதாயின் —நாமரூபக்கிரியைக
ளனைத்தும்வெல்ல—நினைவுறுசூழ்ச்சியொன்று—கருதப்பட்ட உபாயமொ
ன்று—நீ—எனக்கு—உரைத்தியென்ன - சொல்லென்று—பனிமலை - ம
லையரசனால்—தவஞ்செய்து—என்ற—பெறப்பட்ட—பவளவாய்மடந்தை -
பவளம்போலுள்ளவரையுடையமாதா—கூற - சொல்ல—(அதற்கு)—ந
னையவிழ் - அரும்பவிழ்ந்த —கொன்றை - கொன்றைமாலையைச்சூடி
ய—வேணி - சடையையுடைய—நம்பன் - கடவுள்—இதனைச்சொல்வா
ன். ஏ - று. மற்று - அசை. (௫௧)

போகபூ மியினிற் போக தனுவினாற் பொருந்த லாகா
தேகமா மின்ப சித்தி யியம்புறிற் கரும பூமி

யாகமா னதுகொண் டன்றி யாதலான் ஞாலத் தெய்தி .

யோகமா நெறியி னின்றோ ருண்மைசா தித்துக் கொள்வர்.

(இ - ள்.) ஏகமாம் - ஐக்கியமாகின்ற—இன்பசித்தி - பேரின்பப்பேற்
றை—இயம்புறில் - சொல்லுங்கால்—கருமபூமி - கருமபூமியின்கண்
ணை—ஆகமானதுகொண்டன்றி - (மக்க) ஞடம்பைக்கொண்டிடுறந்தல்
லாமல்—போகபூமியினில் —போகதீனுவினால் - போகவுடம்பைக்கொ

ண்டு—பொருந்தலாகாது - அடைதல் கூடாது—ஆதலால்—ஞாலத்தெய்தி - பூமியிலே பிறந்து—யோகமாநெறியினின்றோர் - யோகமாகியமார் க்கத்திலே நின்றவர்—உண்மை - தத்துவஞானத்தை—சாதித்துக்கொள்வர் - நிறைவேற்றிக்கொள்வார். எ - று. (ருஉ)

என்றிது கொழுநன் கூற விளங்கொடி யனைய தாயி
னென்றொரு மக்கண் ஞாலத் துவமையின் ஞான சித்தி
நன்றுற வுணர்த்த வல்ல குரவன்யார் நவிறி யென்னக்
குன்றணி மதிய மொப்பக் குனித்தவன் கூற லுற்றான்.

(இ - ள்.) என்று—இது—இந்தவாக்கியத்தை—கொழுநன்கூற - தன்கணவனுடையகடவுள்சொல்ல—இளங்கொடி - இளமைபொருந்திய பூங்கொடிபோல்பவன்—அனையதாயின் - அப்படிப்பட்டதானால்—ஞாலத்து - பூமியின் கண்ணே—ஒன்றொருமக்கள் - ஒவ்வொருமனிதர்—உவமையில் - ஒப்பில்லாத—ஞானசித்தி - ஞானநிலைப்பேற்றை—நன்றுற - நன்றாக அடையும்படி—உணர்த்தவல்ல - போதிக்கவல்ல—குரவன் - ஆசாரியன்—யார்— நவிறியென்ன - சொல்லென்றுவினாவ —அணிமதியமொப்ப—(முடியிலே) தரிக்கப்பட்டபிறைபோல்வனைய—குன்றுகுனித்தவன்—மேருமலையை வளைத்த கடவுள்—கூறலுற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான். எ - று. (ருக)

தொல்லையி லுயர்சுஞ் ஞானி தூய்நிராங் கார னென்போ
ரெல்லையி றவங்கள் செய்ய வெமது மெய் வடிவத் தானே
யல்லம நாம மைந்த னுயின மனையான் மன்னை
வில்லுறழ் நுதலாய் காண்டன் மிகவுனக் கரிய தென்றான்.

(இ - ள்.) தொல்லையில் - பன்டொருகாலத்திலே—உயர் - உயர்வாகிய—சுஞ்ஞானி—தூய் - பரிசுத்தமாகிய—நிராங்காரன்—என்போர் - என்னுசொல்லப்படுகிறதாய்தந்தைகள்—எல்லையில் - அளவில்லாத—தவங்கள்செய்ய - தவங்களைச்செய்தலினாலே—எமதுமெய்வடிவத்தான் - எம்முடைய தத்துவசொருபத்தினால்—அல்லமநாம மைந்தனுயினம் - அல்லமனென்னும்பெயரையுடைய புதல்வனுயினம்—அனையான்மன்னை - அப்படிப்பட்ட அல்லமனை—வில்லுறழ்நுதலாய் - விற்போதுள்ள நெற்றியையுடையவனே—காண்டல் - காணாதல்—உனக்கு—மிக—அரியதென்றான். எ - று.

சுஞ்ஞானி; பொருளைப்பொருளாகக்கொள்ளும்ஞானமுடையவன். நிராங்காரன்; அல்லதையானெனக்கோடல்தவிர்வோன். எமதுமெய்வடிவமெனலால் பொய்வடிவமொன்றுளதாகப்பெற்றும். பெறவே மாயாசகிதம் மாயாசகிதமென்றாயிற்று ஆகவே மெய்வடிவ மல்லமனெனவும் பொய்வடிவமயானெனவுங் குறிப்பிக்கக்கண்டாம். எனதுபொய்வடிவத்துக்கியைந்தசத்திரீயாதலின் உன்னாற்காண்டற்கரியனல்லமனென்பார் “அனையான்றனை வில்லுறழ்ந்துதலாய்காண்டல் மிகவுனக்கரியதென்ற” எனன்றார். சகுணத்தைப்பற்றி நிற்குணமெய்தல் தானென்பதற்குக்கற்பிதமேனும் வஸ்துசித்தார்தமின்றியக்க ணிலைதமொற்றம்வருவது பற்றிச் சகுணமாக்கவேண்டியதாயிற்று அங்ஙனஞ்சகுணமாக்குழிஅநேககோடிநிரை சத்திகளுளவாகக்காண்டலி னவையனைத்தையுந்தொகை யொருமையாகப் பொய்யுருவிசத்தியாக்கி அச்சத்தியாகியபுடைபெயர்ச்சிக்குவிறைமுதலொன்று வேண்டுவதாலதனைச்சத்தனுக்கியிங்கே கூறப்புகுந்ததென்க. எமதெனக்கிழமைப் பொருட்கியைந்த அதுவென்னு முருபுதந்ததால் மெய்வடிவஞ்சுயஞ்சோதியெனவும் பொய்வடிவங்கற்பனவடிவமெனவும் பொருள்படுகின்றது. விமலைதயில் - உள - ந்கவியிற்பரஞ்சோதிதிரண்டுகுழவியாகின னல்லமனெனலால் இங்கேயெமதுவடிவந்தானே அல்லமநாம மைந்தனினனெனல்பொருந்தும். எமதுமெய்வடிவத்தானே எனச்சொல்லியுனாகோடலும், ஆயினமெவத்தன்மைப்பன்மையாக்கலும் பொருந்தாதென்க. பொருந்துமெனின் மாறுகொள்க கூறலெனற்கியையும் எமதுமெய்வடிவமும் பொய்வடிவமும் யாமல்ல எம்மைத்தவிரவுமில் என்றகருத்தையுணரார்போலும். (௫ச)

என்றலு மிமைய வல்லி யெனக்கரி தென்ப தென்கொ

லுன்றனி யல்ல மன்ற னுண்மையை யறிய வேண்டி

*னின்றவர் தமக்கெ லாழு மெளிதென நெகிழ்ந்து னாப்ப
வன்றினர் புரமெ ரிதத வணிநக்க யாளன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) என்றலும்—என்றுசொல்லியவளவிலே—இமையவல்லி - *உமாதேவியானவன்—எனக்கு - (எல்லாவற்றுக்குங்கா ரணமாய்நிற்கிற) எனக்கு—அரிதென்பது—அரிதென்றுசொல்லுதற்குக்கா ரணம்—என் - யாது—உன்றனியல்லமன்றன் - உன்கூறுகியஒப்பற்ற அல்லமனது—உண்மையை—அறியவேண்டின் —நின்றவர்தமக்கெலாமும் - (எனக்கேயன்றி இச்சபையின்கண்ணே) நின்றோராவார்க்கும்—எளிதென - (அதுசெ

ய்வது) எளிதென்று—நெகிழ்ந்து - கலங்கி—உரைப்ப - சொல்லலும்—அ
ன்றினர்புரம் - பகைவரதுபுரங்களை—எரித்த—அணிநகையாளன் - அ
ழகிய சிரிப்பையுடையவன் —சொல்வான். ௪ - று. கொட் - ௪ - அ
சைகள்.

வல்லியென்பது உவமையாகுபெயர்.

(௫௫)

முனிவுறேல் வறிய வுன்றன் மொழியன் வல்லன் மாதே
வினைதபு மன்ப ரன்பால் வேண்டிய வடிவ னாகி
யனையவர் விழியிற் றோன்றி யருளுவ னலம தேவன்
றனதியல் பியாவ ரானுஞ் சாற்றிடற் கரிய தென்றான்.

(இ - ள்.) மாதே—முனிவுறேல் - கோபஞ்செய்யேல்—வறியவுன்றன்
மொழியளவல்லன் - வீணை உன் சொல்லளவிலேநிற்பவனல்லன் —வினை
தபுமன்பர் - வினைகளை ஒழித்துநின்ற அன்பராலே —அன்பால் —வேண்
டிய - வேண்டப்பட்ட —வடிவமாகி —அனையவர்விழியிற் றோன்றி - அவ
ரதுகண்முன்னேகாணப்பட்டு —அருளுவன் —அலமதேவன் றனதியல்
பு—யாவராலும் —சாற்றிடற்கு - சொல்லுதற்கு —அரியதென்றான்.
௪ - று. மாது - ௪ - அசைகள். நின்றவர்தமக்கெலாமுமெளிதென்றலா
ல் முனிவுறேலென்றான்.

மொழியளவாவது; உண்டு இல்லை ஆம் அல்லஎனப்பிரிதிவாதிக்குமெல்
லையை. அல்லனெனல்; இவற்றிற்குடன்படாமையை. வினைதபுதலாவது;
இருவினைக்குடன்படாத நாட்டத்தை. அனையவர்விழியாவது; அவஸ்தா
த்திரியநெறித்தாகாநோக்கத்தை. அலமதேவன் றனதியல்பாவது; ஞான
ஞ்ஞானங்களுக்குத் தட்டாநிலையை. (௫௬)

மெய்ம்மையிற் மாற்ற மாகும் வேறுளார்க் கியான்செய் மாயை
பொய்ம்மலி செயலிற் றப்பிப் போமெனிற் காண்ப லென்னு
வம்மலை மகட ருக்கி யதைதலு நின்ற னற்றன்
மைம்மலி குழலாய் காண்கு மென்றிது வள்ளல் கூறும்.

(இ - ள்.) வேறுளார்க்கு - (அவ்வல்லமனின்) வேறாயுள்ளவர்க்கு—யா.
ன் செய்மாயை - என்னாலே செய்யப்படுகிறமாயையானது—பொய்ம்ம
லிசெயலின் - பொய்யானிறைந்த செயலினின்றும்—தப்பிப்போமெனி
ன் - (அவனிடத்தே) தப்பிப்போமாகில்—இம்மாற்றம் - இச்சொல்—மெ
ய்ம்மையாகும்—காண்பலென்னு - கரீண்பேனென்று—அம்மலைமகள் - அ

வ்வுமாதேவி—தருக்கியறைதலும்—செருக்குற்றுச் சொல்லியவளவில்—நின்றனாற்றல்—உனது வல்லமையை—மைம்மலிகுழலாய்—கருமையால் நிறைந்த கூந்தலையுடையவளே—காண்குமென்று—பார்ப்போமென்று—இது—இச்சொல்லை—வள்ளல் - கடவுள்—கடும் - சொல்லுவான். எ-று. வேறுளார்; அயனரியான் முதலாயினோர். இம்மாற்றமென்றது முன்னே உன்றன் மொழியளவல்லனெனப்பட்டதை.

இங்கே மாயையெனல்; ஆவதையாகாததாகவும் ஆகாததையாவதாகவுஞ் செய்யுங்கடனாகடனசாமர்த்தியத்தை. பொய்ம்மலிசெயலாலது; இங்ஙனமாயசாமர்த்தியத்தை யேற்றற்கியைந்த புடைபெயர்ச்சியை. அது பொய்க்கோ மெய்க்கோ? மெய்க்கெனின் கடத்துக் குபாதானமாகியமண்ணுக்கு நான்குகாலத்தும் அபாவமெய்தவேண்டும் எய்தற்கியையாமை யால் கடமென்னு முபாதேயமெய்தற் பாலதாகும் ஆதலின் பொய்ம்மலி செயலேயெனல் பொருந்தும். (௫௭)

இன்னணஞ் சூளி யம்பி யினிவறி திருத்தி யாயிற்
பொன்னவீர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலை மடவாய் தோல்வி
நின்னிடை வருமென் றண்ண நிகழ்த்தலு மிமைய வல்லி
யென்னுரை தவறா தென்னா நெடுமொழி யிசைத்துப் பின்னர்.

(இ - ள்.) பொன்னவீர்சுணங்கு - பொன்போல்விளங்காநின்றதேமல்—பூத்த - படர்ப்பெற்ற—புணர்முலை - நெருங்கிய முலைகையுடைய—மடவாய் - மாதே—இன்னணம்—இவ்வண்ணமாக—சூளியம்பி - பிரதிஞ்ஞசொல்லி—இனி - இதுமுதலாக—வறிதிருத்தியாயின். - சும்மாவிருப்பையாயின்—தோல்வி - தோற்பு—நின்னிடை - உன்னிடத்து—வருமென்று—அண்ணல் - கடவுள்—நிகழ்த்தலும் - சொல்லியவளவிலே—இமையவல்லி - பார்வதிதேவியானவள்—என்னுரை - எனதுசொல்—தவறாதென்னா—ஒருபோதும்பழுதுபடாதென்று—நெடுமொழியிசைத்து - தன்மேம்பாட்டுரையைச்சொல்லி—பின்னர் - (அதன்) பின்பு. எ - று.

இமையவல்லி அன்மொழித்தொகை. (௫௮)

(மாயையைப்பூமிமேல்விடுத்தல்.)

ஆயிடை யருகு நின்ற தமோகுண வடிவ மாகு
மாயையை விளித்து நீபோய் மண்ணிடை யல்ல மப்பேர்

நாயகன் றனைய நிந்து நணுகுதி யென்று கூறி

யேமின ளவள்வ ணங்கி யிணையதொன் றியம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அந்தச்சபையினிடத்திலே—அருகுநின்ற - பக்கத்தினின்ற —தமோகுணவடிவமாகுமாயையை —விளித்து - அழைத்து—மண்ணிடை - பூமியிடத்து —நீபோய் —அல்லமப்பேர் நாயகன் றனை - அல்லமனென்னும் பெயரையுடையநாயகனை—அறிந்து —நணுகுதியென்றுகூறி-(இவ்விடத்துக்கு)வறக்கடவாயென்றுசொல்லி—ஏயினள் - அனுப்பினள்--அவள்வணங்கி—இனையதொன்று- இப்படிப்பட்டதொன்றை—இயம்புற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - று. நாயகன் றனையறிந்தெனலால்; அவனைக் காமவேட்கையில் வசப்படுத்தி அவன் கருத்தையறிந்து வாவென்று குறிப்பித்ததாயிற்று. நணுகுதியென்னு முன்னிலைவேனை நணுகிடென்னுமேவற்பொருளில்வந்தது.

யாதோர்புடைபெயர்ச்சிக்குமியையாதோன் சத்தனெனவே சாத்து விதமுதலியமுக்குணப்புடைபெயர்ச்சிக் கியைவதுசத்தியனத்தானேயமைதலின் இத்தேதமோகுணவடிவமாகுமாயென்றார். (௫௧)

(மாயைகுளுறவு.)

அல்லமனியல்ப றிந்தங் கணைகுவ னமுவு மாயின்
வல்லிதின் வலிந்து பற்றி யீர்த்திவண் வருவ லென்று
சொல்லின ளொருகுள் வேலை சுவறவுண் டிடுவ லென்று
புல்லிய வெறுப்பொன் றுற்றல் புகல்வது போல வன்றே.

(இ - ள்.) அல்லமனியல்ப றிந்து-அல்லமனதுதன்மையைஅறிந்து—அங்கு —அணைகுவன் - கூடுவேன் —நழுவுமாயின் - அகப்படாமற்போவானகில்—வல்லிதின் வலிந்துபற்றி - மிகவும் வலிமைசெய்துபற்றி—ார்த்து - இழுத்துக்கொண்டு—இவண் - இவ்விடத்துக்கு—வருவலென்று - வருவேனென்று —ஒருகுள்சொல்லினள் - ஒருபிரதிஞ்ஞையைச்சொன்னாள்—புல்லியவெறுப்பொன்று - ஒருகிற்றெறும்பானது —வேலை - கடலை —சுவற - வற்றும்படி —உண்டிடுவலென்று - குடித்துவிடுவேனென்று—ஆற்றல்புகல்வதுபோல - (தன்னிடத்தில்தலாது)வல்லமையைச்சொல்லுவதாயின் அதுபோல. ஏ - று. அன்று - ஏ - அசை. ஆயினென்றது சால்லெச்சம். அப்படிப்பட்டதோடொறும்பு இல்லாமையால்; இல்பொருளுவமை.

அருமைதோன்ற புல்லிய வெறுப்பொன்றற்றல் புகல்வதுபோல வென்றதனால் அவளதுகுள் பயனிலுவமை யணியெனினுமமையும். (௫௦)

(அவள் பூமியடைவு.)

தன்னள வறியரான் மாழ்கித் தண்மதி தவமும் வேணி
முன்னவ னவையு ணின்னு மொழிந்தவச் சூண்மு டிப்பான்
பன்னக முடிபு ரித்த பார்மிசைச் செலவை நெஞ்சத்
துன்னின ஷெய்தி னுளவ் வொளியிழை மாயை மாதோ

(இ - ள்.) அவ்வொளியிழைமாயை - விளங்காகின்ற ஆபரணத்தையு
டைய அந்தமாயையானவர்—தன்னளவறியார் - தனதனைவ அறியாத
வளாய்—மாழ்கி - மயங்கி—தண்மதிதவமும்வேணி - குளிர்ச்சிப்பொருந்
திய சந்திரன் தவழ்கின்ற சடையையுடைய—முன்னவன்—கடவுளது—அ
வையுணின்னு—சபையிலேநின்று—மொழிந்த - (தன்னுலே) சொல்லப்பட்ட
ட—அச்சுள் - அந்தப்பிரதிஞ்ஞையை—முடிப்பான் - முடித்தற்பொருட்
டு—பன்னகமுடிபரித்த - ஆகிசேஷனதுமுடியினுலேதாங்கப்பட்ட—பா
ர்மிசை - பூமியின்மேல்—செலவை - செல்லுகையை—நெஞ்சத்து—உ
ன்னினள் - நினைத்தவளாகி—எய்தினாள் - (அதனை) அடைந்தாள்.
எ - று. மாதா-ஓ-அசைகள்.

தன்னளவறியாது மாழ்கலாவது; தனதறிவு உபாதிசகித்தத்தெனக்
காணுதுமயங்கலே. (சுக)

கைலாசகதி - முற்றிற்று.

ஆகதி - உ-க்கு திருவிருத்தங்கள். அஉ.

மூன்றாவது

மாயையி னுற்பத்திகதி.

பூத லத்தைப் பொருந்துபு மாயையென்
 ரோத லுற்ற வொருபிடி நுண்ணிடை
 மாத வத்தர் மனங்கள் கலங்குறச்
 சாத முற்று வளர்ந்தமை சாற்றுவாம்.

(இ - ள்.) மாயையென்றோதலுற்ற - மாயையென்று சொல்லப்படுகி
 ற—ஒருபிடி நுண்ணிடை—ஒருகைப்பிடியளவாகிப் நுண்ணியஇடையையு
 டையவள்—பூதலத்தை—பூலோகத்தை—பொருந்துபு—அடைந்து —மாத
 வத்தர்மனங்கள் - முனிவர்களுடையநெஞ்சங்கள்—கலங்குற—கலங்கும்ப
 டி—சாதமுற்று - பிறந்து—வளர்ந்தமை - வளர்ந்த செய்தியை —சாற்று
 வாம் - சொல்லுவாம். எ - று.

நுண்ணிடை அன்மொழித்தொகை.

(க)

(இது ழு நான்குபாட்டுகளில் நாட்செச்சிறப்பு.)

கூளங்க வெண்மதி நெஞ்சங் கவற்றுமோர்
 துளங்கு சங்குடைத் தோன்றன் மணத்தணி
 வளங்கொண் மண்மகண் மார்பின் மதாணிபோல்
 விளங்கு மென்ப விளவல தேயமே.

(இ - ள்.) களங்கவெண்மதி - களங்கத்தையுடைய வெள்ளியசந்திர
 னது—நெஞ்சம்—மனத்தை—கவற்றும் - சவல்விக்கின்ற—ஒர்துளங்குசங்
 குடை - ஒப்பற்றஒளிசெய்கின்ற சங்கத்தையுடைய—தோன்றல் - நார
 ணனது—மணத்து - விவாககாலத்திலே—அணி - அலங்கரிக்கப்பட்
 ட—வளங்கொள் - பலவளங்களையுங்கொண்ட—மண்மகள் - பூமிதேவியி
 னது—மார்பில்—மார்பிலேயுள்ள—மதாணிபோல் - பதக்கம்போல்—விள
 வலதேயம்—விளங்கும். எ - று. என்ப-ஏ-அசைகள். கவலுதலுக்குத்
 தன்களங்கமில்லாமையே ஏதுவாகலால் கவற்றுமென்றார். வளங்களா

வன ; நிலவள நீர்வளங் குடிவளமுதலியன. பூமிக்குப் பேரழகுசெய்தல் பற்றி விளவலதேசத்தை அப்படிப்பட்டபதக்கமாகக் குறித்தலால் தற்கு திப்பணி. (உ)

வாவி யாவு மதன்பெருந் தூணிசெய்
யாவு மார னெடுக்குஞ் சிலையிடங்
காவெ லாமவன் காகள சாலைகள்
பூவை மார்மனை போர்க்கள மென்பவே.

(இ - ள்.) வாவி யாவும் - குளங்களெல்லாம்—மதன்பெருந் தூணி - மன் மதனது பெரிய அம்புக்கடிகளாகும்—செய்யாவும் - வயல்களெல்லாம்—மாரனெடுக்குஞ்சிலையிடம் - அம்மன்மதனாலே எடுக்கப்படுகிற விற்கா லைகளாகும்—காவெலாம் - சோலைகளெல்லாம்—அவன் காகளசாலைகள் - அவனதுதிருச்சின்னச் சாலைகளாகும்—பூவைமார்மனை - மங்கையர்வீடுகளெல்லாம்—போர்க்களம் - (அவனது) போர்க்களங்களாகும். எ - று. என்ப-ஏ-அசைகள். அவனென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. [குளங் களெல்லாம் தாமனாரீலோற்பலங்களுக்கும், வயல்களெல்லாம் கரும்புகளு க்கும், சோலைகளெல்லாம் ருயில்களுக்கும், மங்கையர் வீடுகளெல்லாம், காமலீலைகளுக்கும், இடங்களாயிருக்கின்றனவென்பவற்றை வேறுவிதங்களாலே கூறலால் பிறிதினவிற்கியணி. “பிறிதினவிற்கியேபெறப்படும பொருளைப் பிறிதொரு நடைகொளப்பேசுவதாகும்” என்பது இலக்கண மாதலின். இதனால் அந்நாடு விண்ணுலகம்போல் தொலைவில் போக்து யத்துவாழ்த்துகிடனுயுள தென்பது ஒலிக்கின்றது. (ங)

பொறைக்க யிற்றிற் புகழையின் செல்லெனும்
விறற்க யிற்றின் விருந்தைக் குரவார்சொன்
மறைக்க யிற்றின் மனத்தைத் திருவைநல்
லறக்க யிற்றி னசைப்பவ ரெங்குமே.

(இ - ள்.) பொறைக்கயிற்றின் - பொறுமையாகிய கயிற்றினாலே—பு கழை - புகழையும்—இன்சொல்லெனும் விறற்கயிற்றின் - இனியசொ ல்லாகிய வெற்றிபொருந்திய கயிற்றினாலே—விருந்தை - விருந்தினையு ம—குரவார்சொன்மறைக்கயிற்றின் - ஆசாரியராலே உபதேசிக்கப்பட்ட வேதாந்தப்பொருளாகிய கயிற்றினாலே—மனத்தை - நெஞ்சையும்—நல்ல றக்கயிற்றின் - நல்லவற்றாகிய கயிற்றினாலே—திருவை - செல்வத்தையு

ம்—அசைப்பவர்-கட்டுவோர் —எங்கும் - அந்நாடெங்கும்(உளர்.)எ - று.
ஏ - அசை. உளரொன்பது அவாய்நிலையால்வந்தது. “ஒறுத்தார்க்கொரு
நாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந்துணையும் புகழ்.” என்றலால்
பொறுமையுடையாரின்புகழ்கீங்கமாட்டாமையறிக. “அறத்தினூங்காக்க
முமில்லையதனை மறத்தலினூங்கில்லையே” என்றலால்அறஞ் செல்வத்தி
ற்குக்காரணமாமாறுகான்க, பொறை முதலியவற்றில் கயிறுமுதலிய வற்
றின் நன்மைகளை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (ச)

வறிய னாவன் வடதிசை மன்னவ
னறிவி லாள னனந்தனு மாவனேர்
சிறிய னாவன் சிலைமதன் பூம்பொழில்
வெறியு லாவும் விளவலத் தெய்தினே.

(இ - ள்.) பூம்பொழில் - மலர்ச்சோலைகளது—வெறியுலாவும் - மண
முலவாரின்ற —விளவலத்தெய்தின் - விளவல தேசத்தை அடைந்தா
ல்—வடதிசைமன்னவன் - குபேரன்—வறியனாவன் - தரித்திரனா
வன் —அனந்தனும் - ஆதிசேஷனும்—அறிவிலாளனாவன் - மூடனா
வன்—சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன்—ஏர்சிறியனாவன் - கு
ருபியாவான். எ - று. ஏ - அசை. இவ்வாறுகூறவே அந்நாட்டோர்
செல்வமுதலியவற்றால் - குபேரன் முதலியோரினு மிக்கவொன்றதாயி
ற்று. [குபேரன் வறியவனாகுமை முதலியவற்றை நாட்டுதற்பொருட்டு
விளவலத்தெய்தினெனலால், உய்த்துணர்வைப்பணி. “உய்த்துணர்வைப்
பேயொன்றை நாட்டுதற்பொருட்டிங்ஙன மாயினெனக் குறிப்பதுவே”
என்பது இலக்கணமாதலின். (ரு)

இது ஐ கச - பாட்டுகளில் நகரச்சிறப்பு.

இணையி லாத வினைய வளம்பல
நணுகி வாழும் விளவல நாட்டிலல்
வணியி னாப்ப ணமுத்தும் விலையிலா
மணியின் மேவும் வனவசை “மாநகர்.

(இ - ள்.) இணையிலாத - ஒழில்லாத—இணையவளம்பல - இப்படி
ப்பட்டவளங்கள் பலவற்றையும்—நணுகி - பொருந்தி—வாழும் - வாழ்
கின்ற—விளவலநாட்டில்—வனவசைமாநகர்—அவ்வணியிணப்பண் - அ
ப்பதக்கத்தினடுவே—அழுத்தும் - பதிக்கப்பட்ட—விலையிலாமணியின்-

விலையில்லாதநாயகமணிபோல் — மேவும் - பொருந்தும். எ - று. பலவு மென்னுமுற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இங்கே அவ்வணியென்றது, முன்னே மண்மகண்மார்பின் மதாணியென்றதைச் சுட்டி நின்றது. பூமிக்கு அந்நாடுபோல் அந்நாட்டுக்கு இந்நகரம் அழகுசெய்கின்றதென்றதாயிற்று. வனவசைநகரத்தை நாயகமணியாகக் கூறவே மீற்றைநகரங்கொல்லாம்*சுற்றிலுள்ள மணிகள்போலுமென்பது பெறப்பட்டது. வனவசைமாநகரத்தை அந்நாயக மணியாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. (௬)

படிக்கு ளீரப் பலாப்பழுத் தொண்புவி
வெடித்த வாயின னந்தன் மணிவயி
லமித்து வானத் தமர்மதி யைத்தொடாக்
கடுத்த வேள்குடைக் காம்பெனத் தோன்றுமால்.

(இ - ள்.) படிக்குள் - நிலத்தினுள்ளே—ரப்பலா - வேர்ப்பலாக்காய்—பழுத்து—ஒண்டுவெடித்தவாயில் - நன்மைபொருந்தியபூமிவெடித்தவழியால்—அனந்தன் - ஆதிசேஷனது—மணி - சிரோரத்தினத்தினது—வெயில் - கதிரானது—வானத்தமர்மதியை - ஆகாசமத்தியத்திலே தங்கிய பூரணசந்திரனை—அடுத்து - சேர்ந்து—தொடா - தொட்டு—கடுத்த - (விரகநோயினர்மேற்) கோபமுற்ற—வேள்குடை - மன்மதன்குடையினது—காம்பென - காம்புபோல்—தோன்றும். எ - று. ஆல் - அசை. மன்மதனுக்குக் குடையாதலின் சந்திரனை வேள் குடையென்றார்.. அம்மணிக்கதினா அக்குடைக்காம்பாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இதனால் அந்நிலம் எந்நிலத்தினு மிக்க செழுமையுடையதென்பது தொனிக்கின்றது. (௭)

நறவ விழ்ந்த நறுமலர் தோறும்வண
டுறவ ருநதி யிரா லுற்றொடுங்குமா
லறவர் தங்க ளகந்தொறு கையமுண்
டுறவா தங்குகை துன்னுதல் போலவே.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டுகளானவை—அவிழ்ந்த - மலர்ந்த—நறுமலர் தோறும் - பரிமளம்பொருந்திய ஒவ்வொருமலரிலும்—நறவு - தேனை—உறவருந்தி - மிகவுமுண்டு—இராலுற்றி - தங்குகளைச் சேர்ந்து—ஒடுங்குவ - அடங்கும்—அறவர் தங்குகளகந்தோறும் —இல்லறத்தோரது மனை

தோறும் —ஐயமுன் - பிச்சையேற்றுண்ட —துறவர் - துறவறத்தோர்—தங் குகைதுன்னுதல்போல - தமதுகுகைகளிலே அடங்குதல்போல
எ - று. ஏ - அசை. ஒப்பணி. (அ)

வாவிச் செங்க மலங்களில் வல்லிருண்
மேவித் துஞ்சி விடிதரு காலையிற்
காவிற் சென்று களிவண் டினங்குயில்
கூவத் தண்மதுக் கொள்ளைகொண் டெண்ணுமால்.

(இ - ள்.) களிவண்டினம்—வாவி - தடாகங்களிலுள்ள—செங்கமலங்
களில் - செய்யதாமரைமலர்களிலே—வல்லிருள் - இராப்பொழுது—மே
வித்துஞ்சி - விரும்பித்துயில்கூர்ந்து —விடிதருகாலையில் —காவிற்சென்
று - சோலையுட்புகுந்து—சூயில்கூவ - (அவ்விடத்துள்ள) கோகிலங்கள்
கூவாநிக் —தண்மது - குளிர்ச்சிபொருந்தியதேனை —கொள்ளைகொண்
டு—உண்ணும். ஏ - று. ஆல் - அசை. ஒருரிலேபுகுந்து அவ்விடத்தே
யுள்ளவற்றையெல்லாம் பிறர் கொள்ளைகொள்ளுங்கால் அவ்வூரார் கூவுவ
ராதலின் சூயில்கூவவென்றார். (க)

பெடையொ டிற்றுப் பிரிவில்பைங் டிள்ளைகள்
குடியி ருக்குங் குளிர் பொழில் வாய்மலர்ப்
பொடியு திர்க்கில வேலனி போய்வயன்
மடையு டைக்கு மதுப்பெரு வெள்ளமே.

(இ - ள்.) பெடையொடுற்று - தம்பேடுகளோடுகூடி. —பிரிவில் * பிரி
யாத—பைங்கிள்ளைகள் - பச்சைக்கிளிகள்—குடியிருக்கும் - வாசஞ்செய்
தற்கிடமாகிய—குளிர் பொழில்வாய் - குளிர்ச்சி பொருந்தியசோலையிடத்
து—மலர்ப்பொடி - பூந்தாதுவை —அளிபோய் - வண்டிகள்சென்று—உ
திர்க்கிலவேல் - உதிர்க்காதிருக்குமாயின்—மதுப்பெருவெள்ளம் - (அம்ம
லர்களிலிருந் தொழுகுகின்ற) தேனினதுபெரியவெள்ளமானது—வயன்
மடை - கழனிகளின்மடைகளை—உடைக்கும். ஏ - று. ஏ-அசை. உதி
ர்த்துச்சேராக்கிவிடுதலால், உடைக்கின்றதில்லையென்றதாயிற்று. தே
ன்பெருவெள்ளம் வயன்மடையுடைத்தற் பொருட்டு வண்டிகள்மலர்ப்
பொடி உதிர்க்கிலவாயினெனக் குறித்தலால், உய்த்துணர்வணி. (க0)

சேலு லாவித் திரியு நதிப்புனன்
மாலி யானை மறையக் கதிர்த்தலைச்

சாலி நீடித் தழைத்து வினையாயல்
காலி னோடிக் கடிது விழுமரோ.

(இ - ள்.) சேலுலாவித்திரியும் - கெண்டைகள் வினையாடித்திரிதற்கி
டமாயிருக்கின்ற - நதிப்புனல் - ஆற்றுநீரானது - மாலியானை - பெரிய
யானையானது - மறைய - மறையும்ளவாக - கதிர் த்தலை - கதிர்களைத்தலை
களிலேயுடைய - சாலி - செந்நெற்பயிர்களானவை - நீடி - ஓங்கி - தழை
த்துவினை - செழித்துவினைகின்ற - வயல் - கழனிகளிடத்து - காலிலோடி -
கால்களாலோடி - கடிது - வினாவிலே - விழும். எ - று. அரோ அரை.
ஆற்றுக்காற் பாய்ச்சற்சிறப்பு. (கக)

வரிக்க யல்செங் கமலம் வரிவனை
யிருக்கை யான்மல ரம்பினை யேந்தலால்
விரிக்கு மஞ்சிறை மென்னடைப் புள்வயல்,
செருக்கு வின்மதன் செங்கை நிகர்க்குமால்.

(இ - ள்.) விரிக்குமஞ்சிறை - விரிக்கின்ற அழகிய சிறைகளையும் - மெ
ன்னடை - மெல்லியநடைகளையுமுடைய - புள் - பறவைகளையுடைய - வ
யல் - கழனியானது - வரிக்கயல் - (மச்சோகையும்) நெடியமீனும் - செ
ங்கமலம் - (பதுமோகையும்) செந்தாமரைமலரும் - வரிவனை - (சங்கோகை
யும்) நெடியசங்கும் - இருக்கையால் - இருத்தலாலும் - மலரம்பினை - (ம
லர்களையுடையன) மலர்களாகியகணைகளை - ஏந்தலால் - தாங்குதலாலு
ம் - செருக்குவின்மதன் - கருப்புவில்லையுடையமன்மதனது - செங்கைநி
கர்க்கும் - செய்யகரம்போலும். எ - று. ஆல் - அசை. மன்மதன் உத்த
மநாயகதைலால் அவன்கைக்கு மச்சோகைமுதலியினவுடைமை சொல்
லப்பட்டது. சிலைவைப்பற்றிவருதலால், புணர்நிலையொப்பணி. (கஉ)

நளிர்கடற்றுயி னாரணன் நன்னுருக்
கொளவ ளிப்பவர் கையிற் கொடுத்திடும்
வளைபி றக்கு மிடமென வுண்புனற்
குளம னைத்துங் குடவளை மொய்க்குமால்.

(இ - ள்.) நளிர்கடற்றுயில் - தண்ணியகடலின்கண்ணேதுயில்கின்
ற - நாரணன் - தன்னுருக்கொள - தனதுசாரூப்பியத்தைப்பெற - அ
ளிப்பவர்கையில் - எவருக்குக்கொடுப்பனே அவர்கையிலே - கொடுத்தி
டும் - (அவனுலே) கொடுக்கப்படுகின்ற - வளை - சங்குகளானவை - பிற

க்ஞமிடமென - தோன்று மிடங்கள்போல் —வண்புனற்குளமனைத்து
ம் - வளம்பொருந்தியநீராயுடைய தடாகங்களனைத்திலும்—குடவளை - கு
டம்போலுள்ள சங்குகளானவை—மொய்க்குட்- எ - று. ஆல் - அசை.
அக்குளங்களை அப்படிப்பட்ட இடங்களாகக்குறித்தலால், தற்குறிப்ப
ணி. அக்குளத்துச்சங்குகள் பாஞ்சசன்னியம் போலுளவென்பது க
ருத்து. (க௯)

வேறு.

தாழ்ந்தோ ருயர்வ ரென்றுமிக வுயர்ந்தோர் தாழ்வ ரென்
றுமறந், சூழ்ந்தோ ருரைக்கு முரைகண்டா மதில்கூழ் கிடந்த
தொல்லகழி, தாழ்ந்தோ ரனநதன் மணிமுடிமே னின்றன் றுய
ர்நது தடவவாயைச், சூழ்ந்தோர் வரையி னுதிப்பவன்றூட் கீழ்
நின் ததுபோய்ச் சூழெயிலே.

(இ - ள்.) தாழ்ந்தோருயர்வரென்றும்—மிக வுயர்ந்தோர் தாழ்வரென்
றும்—அறஞ்சூழ்ந்தோர் - அறதூல்களை ஆராய்ந்தோரால்—உரைக்கும் -
சொல்லப்பட்ட—உரை - வாக்கியபிரமாணத்தை—கண்டாம் - அறிந்தோ
ம்—மதில்கூழ்கிடந்த - மதிலைச்சூழ்ந்துகிடந்த—தொல்லகழி - பழமையாகி
ய அகழியானது—தாழ்ந்து - தாழ்ந்தமையினாலே - ஓரனந்தன்மணிமுடி
மேல் - ஒப்பற்றஆதிசேஷன் துமணியையுடையமுடியின் மேல்—நின்றன்
று—நின்றது—சூழெயில் - (அந்நகரத்தைச்) சூழ்ந்துள்ளமதிலானது—உ
யர்ந்து - உயர்ந்தமையால் —தடவவாயைச்சூழ்ந்து - மேருவைவலம்வந்
து—ஓர்வரையின் - உதயகிரியினின்றும்—உதிப்பவன் - உதயஞ்செய்ப
வனது—தாட்கீழ் - அடியின்கீழ்—போய்—நின்றது. எ - று. ஏ-அசை.
மதில் சூரிமண்டலவரையு முயர்த்தப்பட்டும், அகழி நாகலோகவரையு
ந்தாழ்த்தப்பட்டி டிருத்தலின், உயர்தல் மதிலின்கண்ணும், தாழ்தல் அக
ழியின்கண்ணும் அரோபிக்கப்பட்டன. முதலடியிலே சொல்லப்பட்ட
அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளைப் பின்மூன்றடிகளிற் சொல்லப்பட்ட
வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளைக்கொண்டு சாதித்தலால், வேற்றுப்
பொருள்வைப்பணி. (௧௦௦)

சொற்போர் புரிவர் நான்மறையா நங்க முணர்ந்த தெர்
முகுலத்தோர், ஷிந்தோர் புரிவர் நெடியசிலை யிராம னனைய விற்
ல்வேந்தர், பொற்போர் புரிவர் பிறர்பொருளுந தம்போற் பேணி
ப் புரிவணிகர், நெற்போர் புரிவ ரநககிரில் வேளாண் குலத்து
நெறியினரோ.

(இ - ள்.) அந்நகரில்—நான்மறை - நாலுவேதங்களையும்—ஆறங்கம் - (அவற்றி)றங்கங்களையும்—உணர்ந்த - கற்றறிந்த—தொழுகுலத்தோர் - அந்தணர்—சொற்போர் - சொற்களாலே செயப்படும்போரை—புரிவர் - செய்வர்—நெடியசிலை—நீட்சிபொருந்தியவில்லினையுடைய — இராமனனைய - இராமன்போலும்—விறல் - வெற்றியையுடைய—வேந்தர் - அரசராயினோர்—விற்போர் , விற்களாலே செயப்படும்போரை—புரிவர் - செய்வர்—பிறர்பொருளும் - பிறருடையபொருள்களையும்—தம்போல் - தம்முடையவைபோல் —பேணி - காப்பாற்றி —புரி - (வாணிபஞ்) செய்கின்ற—வணிகர் - வணிகராயினோர்—பொற்போர் - பொருள்களாலே செயப்படும்போரை—புரிவர் - செய்வர், வேளாண்குலத்து - வேளாண்மையோடுகூடியகுலத்தினது—நெறியினர் - மரபிலே தோன்றியோர்—நெற்போர் - நெற்களாலே செயப்படும்போரை—புரிவர் - செய்வர், எ - று, ஏ - ஈற்றகை, புரிவரெனமுன்வந்த சொற்பொருளே பின்வந்தமையால், பின்வருவிளக்கவணி, “ பின்வருவிளக்கே முன்வருவிளக்கச் சொல்லே பொருளே யிரண்டுமே பின்வரல்.” (கரு)

உடுப்போர்க் குடுக்குந் துதில்களா லுண்போர்க் குண்ணும் பொருள்களாற், நொடுப்போர்க் கெடுக்கு மலர்களா லணிவோர்க் கணியுஞ் சுடரிழையா, லடுப்போர்க் கடுக்கு மனைகளாற் குறைபா டிடைய தன்றதுதான், கொடுப்போர்க் கிரப்பா ரில் லாத குறையொன் றுளது கூறுங்கால்.

(இ - ள்.) அதுதான் - அந்நகரத்தான்—உடுப்போர்க்கு—உடுக்குந்துதில்களால் - உடுத்தற்குவேண்டும் ஆடைகளாலும்—உண்போர்க்கு—உண்ணும்பொருள்களால் - உண்ணுதற்குவேண்டும் பண்டங்களாலும்—தொடுப்போர்க்கு - கட்டுவோர்க்கு —எடுக்குமலர்களால் - எடுத்தற்குவேண்டுமலர்களாலும் —அணிவோர்க்கு - அலங்கரித்துக் கொள்வோர்க்கு—அணியுஞ்சுடரிழையால் - அணிதற்குவேண்டும் ஒளியினையுடைய ஆபரணங்களினாலும்—அடுப்போர்க்கு - குடியிருப்போர்க்கு—அடுக்குமனைகளால்—குடியிருத்தற்குவேண்டுமீடுகளாலும்—குறைபாடுடையதன்று—குறைபடுதலையுடையதன்று —ஆயின் —கொடுப்போர்க்கு —இரப்பாரில்லாத—குறையொன்று—உடைத்து—கூறுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, எ - று, கொடுப்போர்க்கு இரப்பாரில்லாத குறையொன்றுடைத்தென்ற நிந்தையால், யாவரும் பெருஞ்செல்வத்தராய் வாழ்கின்றொன்றும் புகழ்ச்சிதோன்றலால், வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி, (கசு).

ஈச னளித்த வொருகோட்டி யானைக் கியாங்க ளிணையாயின்
வாச வனைத்தாங் கீரிருகோட் டியானை யெம்மை மானுமெனும்
பாச வுரற்கால் யானையொடு பாண்டி லிழுக்கும் பகடியரிற்
தேசி னிரதப் பரிசிறந்த வென்னும் பரிக டெருவகலா.

(இ - ள்.) ஈசனளித்த - கடவுளாலே தரப்பட்ட—ஒருகோட்டியா
னைக்கு - ஒருகொம்பையுடையயானைக்கு—யாங்கள் - (இரண்டுகொம்பு
களையுடைய) யாங்கள்—இணையாயின்—வாசவனைத்தாங்கு - இந்திரனை
ச்சுமக்கின்ற—சரிருகோட்டியானை - நாலுகொம்புகளையுடைய யானை
யானது—எம்மைமானும் - எங்கனையொக்கும்—எனும் - என்னுகளிக்கின்
ற—பாசவுரற்கால் - கயிற்றாற்கட்டப்படுகிற உரல்போலும் கால்களையு
டைய—யானையொடு - யானைகளோடு—பாண்டிலிழுக்கும் - (இரண்டுரு
ளைகளையுடைய) சகடங்களையிழுக்கின்ற—பகடு - கடாக்கள்—உயரின் -
தம்மி) னுயரும் றாயின்—தேசினிரதப்பரி - (ஒருருளையையுடைய) சூரிய
ரதத்தை யிழுக்கிறகுதிகைகள்—சிறந்த - (ஒன்றையுமிழுத்துச்செல்லா
த எம்மிற்) சிறந்தனவாகும்—என்னும் - என்னுகளிக்கின்ற—பரிகள் - கு
திகைகளானவை—தெருவகலா - வீதிகளினீங்காவாம். எ - று. யானை
யொடுபரிகளெனக் கூட்டிக. தேசு - ஆகுபெயர். பாண்டில், தேசி
னிரதமென்றதுணையானே இரண்டுருளை ஒருருளையென்பன குறிப்பாற்
பெறப்பட்டன. இணையாயின் மானுமெனவும், உயரின் சிறந்தவெ
னவும் சொல்லுதலால், உய்த்துணர்வைப்பணி. (கௌ)

மறையுங் கலைகள் பற்பலவு முழங்கு மொலியு மங்கலஞ்செய்
பறையுங் குழலும் யுாழமியம் பொலியுங் கரியும் பரிமாவு
நிறையுந் தெருவி லோடுமணித் தேரி னொலியு நிறைகடலி
னறையுந் திரையிற் சென்றுவிசும் பமரர் செவியி னடைநதிமொல்

(இ - ள்.) மறையும் - வேதங்களும்—கலைகள் பற்பலவும் - அறுபத்து
நான்குகலைகளும்—முழங்குமொலியும் - முழங்குகின்ற ஓசையும்—மங்க
லஞ்செய் - சுபகாரியங்கள் செய்கின்ற —பறையும் - தோற்கருவிகளையு
ம்—குழலும் - துளைக்கருவிகளையும்—யாழும் - நரப்புக்கருவிகளையும்—இ
யம்பு - முழக்குகின்ற—ஒலியும் - ஓசையும்—கரியும் பரிமாவும் - யானைக
ளாங்குதிகைகளாமாகியவில்தரால்—நிறையும் - நிறைந்திருக்கின்ற—தெரு
விலோடும் - வீதியின் கண்ணே ஓடுகின்ற —மணித்தேரின் - மணிகளையு
டைய தேர்களது—ஒலியும் - ஓசையும்—நிறைகடலின் - (கீரா) நிறை

ந்தகடலினது—அறையும் - (கரையை) மோதுகின்ற—திரையிற்சென்று - அலைகள் போலொன்றோடொன்று தொடர்ந்துசென்று—விசும்பமரர்செவியின் - வானத்திலுள்ளதேவரதுகாதுகளை—அடைந்திடும். எ-று. ஆல் - அசை. அத்தேவரது செவிகளுக்கும் இவ்வொலிகளுக்கும் ஈம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால், தொடர்புயர்வுநவீற்சியணி. இதுவும் ஒப்பணியுஞ் சேர்ந்துவருதலால், சேர்வையணி.(௧௮)

வேயை நகுமென் சுடர்த்தொடிய தோண்மா துமையை விடைகொண்டு, பேயு மகன்று வரற்கரிய கைலை மலையைப் பிரிந்தெய்தித், தூய மனமுங் கலங்கவருந் தவர்வேள் குவவுத் தோள்வீங்க, மாயை பிறந்த வனவசைமா நகரின் வளத்தை யார்சொல்வார்.

(இ - ள்.) வேயைநகுமென் - (இவை) மூங்கிலைப்பழிக்கின்றன வெனப்படுகிற—சுடர்த்தொடியதோள் - ஒளிபொருந்திய வளைகளை அணிந்ததோள்களையுடைய—மாதுமையை - உமாதேவியிடத்து—விடைகொண்டு - உத்தரம்பெற்றுக்கொண்டு—பேயுமகன்றுவரற்கரிய - பேயும் விட்டுநீங்கிவருதற்கரிய—கைலைமலையைப்பிரிந்து—எய்தி - (இப்பூமியை) அடைந்து—அருந்தவர் - முனிவரானவர்—தூயமனமுங்கலங்க - பரிசுத்தமாகியமனதிலே கலங்குதலடையவும்—வேள் - மன்மதஞானவன்—குவவுத்தோள்வீங்க - குவிவாகிய தோள்களிற் பூரித்தலடையவும்—மாயைபிறந்து—வனவசைமரநகரின் வளத்தை—யார்சொல்வார். எ - று. உமையையென்றது, உருபுமயக்கம். இடவளந்தெரியாதிகொட்டி. னியங்குகின்ற பேய்க்கு மின்பஞ்செய்தலின் பேயுமகன்றுவரற் கரியுவென்றார். யானொனவே ஒருவரும் இல்லையென்றதாயிற்று. (௧௯)

• இது ழு முன்றுபாட்டுகளில் அந்நகரரசன் சிறப்பு.

இம்மா நகரிற் கரசாகி யிருந்து வாழ்வோ
னம்மால் புணருஞ் செயன்மா தரையாகம் வைத்தல்
சும்மா புகழன்மென விந்தையைத் தோளில் வைத்தோன்
கைம்மாறு வேண்டா மழைபோன் மமதார னென்பான்.

(இ - ள்.) இம்மாநகரிற்கு - இந்தவனவசைமாநகரத்திற்கு—அரசாகியிருந்து—வாழ்வோன்—அம்மால் - அந்நாரணன் —புணருஞ்செயன்மாதரை - கூடுஞ்செயலுக்குரியமாதரை—ஆகம்வைத்தல் - மார்பின்கண்

னேவைத்திருத்தல் —சும்மா - வீனாகும் —புகழன்றென - புகழைத்தரு
வதன்றென்று சொல்லும்படி—விந்தையை - வெற்றித்திருவை—தோ
ளில்வைத்தோன்—கைம்மாறுவேண்டா - எதிர்நன்றியை விரும்பாத—
மழைபோல் - மேகம்போல்கின்ற —மமகாரனென்பான் - மமகாரனெ
ன்று சொல்லப்படுகிற பெயருடையவன். எ - று. புகழைத்தருவதை
ப்புகழென்றார். இதுபோல் அதுபுகழுக்குக் காரணமாகாமையால் ச
ம்மா புகழன்றெனவென்றார். (௨௦)

இறைதா னளக்குந் திறல்வேந்தர்க் கரிய சீரான்
குறைதா னிரக்கு மவர்க்கோடிக் குறுக நிற்பா
னிறைதான வெற்பு மணிநாகமு நின்று தாங்கும்
பொறைதா னெடுக்கு மிகுமாற்றல் பொருந்து தோளான்.

(இ - ள்.) இறைதானளக்கும் - (தனக்குக்) கப்பங்களைச் செலுத்துகி
ன்ற—திறல்வேந்தர்க்கு - வெற்றியையுடைய அரசர்க்கு—அரியசீரான் -
காணுதற்கரிய மேம்பாட்டையுடையவன்—குறைதானிரக்குமவர்க்கு—கு
றையைத்தீர்க்கும்படி. யிரப்பவர்க்கு —ஒடிக்குறுகநிற்பான் - வினாந்து
போய்க்காணும்படி. எளியனாய் நிற்பவன்—நிறைதானவெற்பும் - நிறைந்த
மத்தையுடைய மலைபோலுள்ள அஷ்டகஜங்களும் —மணிநாகமும்—மணி
யையுடையநவநாகங்களும்--நின்றுதாங்கும்—நின்றுசுமக்கின்ற—பொறை-
பூமிபாரத்தை—தானெடுக்கும் - தானொருவனேசுமக்கின்ற —மிகுமாற்
றல் பொருந்து - மிகுந்தவலிமைபொருந்திய—தோளான் - தோளையுடை
யவன். எ - று. நிறைதானவெற்பு ; அன்மொழித்தொகை. (௨௧)

இரப்பார் வரினே ரடிஞால மெளிய தன்றிக்
கரப்பார் கடிக்கும் பொருளன் றெனவீகை கற்றே
யுரைப்பா ருரைக்கு முரையாவும் புகழில் வைத்தோன்
றரைப்பா லுவமை யிலையாகத் தருக்கி வாழ்வோன்.

(இ - ள்.) இரப்பார்வரின் - (இப்பூமியை) யிரப்பவர்வந்தால்—ஞால
ம் - இப்பூமியானது—ஒரடி. (நாரணனுக்கு) ஒரடியுளடங்கியது—எளிய
தன்றி - எளியதல்லாமல்—கரப்பார்க்கும்குப்பொருளன்று - உலுத்தரா
லே மறைத்துவைக்கப்படுகிற பொருளுமன்று—என - என்று நினைக்கு
ம்படி—அகைகற்றே - கொடுத்தலைக்கற்று—உரைப்பாருரைக்கு முரையா
வும் - சொல்லுவோராலேசொல்லப்படுகின்ற சொற்களையெல்லாம் —பு
கழில்வைத்தோன் - (தனது) புகழிலே வைத்தவன்—தரைப்பால் - ம

ன்னுலகில்—உவமையிலையாக—தருக்கிவாழ்வோன் - செருக்குற்றுவாழ்வோன். எ - று. அம்மறைத்து வைக்கப்படுகிறபொருள் ; பொன்மணிமுதலியன். பொருளுமென்னுமெச்சவும்மை தொக்குநின்றது. ஓரடிமண்ணெவ்வளவு மேலும் அரியதுமன்று எனநினைப்பனென்றபடி. அப்படிப்பட்ட ஈகைகற்றலால் அவ்வையாவும் புகழில் வைக்கப்பட்டன. “உரைப்பார் ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்றிவார்மே னிற்கும்புகழ்” என்றமையானுமறிக. (உஉ)

(இதுழ இரண்டுபாட்டுகளில் அவன்மனைவி சிறப்படி.)

அன்னான் மனைவி வணர்வார் குழலைய வேற்கண்
மின்னார் மருங்கு தளர்ந்தொல்கி மெலிய விம்மிப்
பொன்னார் சுணங்கு விரிபூண் முலைப்பூங் கொம்பன்னு
ளின்னா ரமுத மொழிமோ கினியென்னும் பேரான்.

(இ - ள்.) அன்னான்மனைவி - அப்படிப்பட்ட மமகாரனுடையமனைவி யானவள்—வணர்வார் குழல் - வணங்கிய நெடிய கூந்தலையும்—ஐயவேற்கண் - அழகியவேல்போலுங்கண்களையும்—மின்னார் மருங்குதளர்ந்தொல்கி மெலிய - மின்னுகொழிபோலுள்ள இடையானது தளர்ந்து அசைந்து வாடும்படி—விம்மி - பருத்து —பொன்னார் சுணங்குவிரி - பொன்போல்கின்றதேமல்படரப்பெற்ற—பூண்முலை - ஆரங்களைக்கொண்டமுலைகளையுமுடைய—பூங்கொம்பன்னுள் - மலர்க்கொம்புபோல்பவள்—இன்னாரமுதமொழி - இனிமையானிறைந்த அமிர்தமபோலுஞ் சொல்லையுடைய —மோகினியென்னுமபேரான் - மோகினி யெனப்படுகிற பெயரையுடையவள். எ - று. (உ௩)

ஒன்றான நம்பன் மருங்கா யிழையுய்த்த மாயை
குன்றாத வாற்றன் முனிவோ ருளங்குன்று மாறு
பொன்றாத பொற்பிங் கிவள்பூங் கருப்போந்து பெற்றா
ளென்ற லிவளுக் கிணையா வினியாரைச் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) ஒன்றான - (வேதமுடியிற்சொல்லப்பட்ட) ஒரோபொருளான—நம்பன்மருங்கு - கடவுளதுபக்கத்திருக்கின்ற—ஆயிழை - உமாதேவியால்—உய்த்தமாயை - விடப்பட்ட மாயையானவள்—குன்றாதவாற்றல் - தளராதவலிமையையுடைய—முனிவோருளம் - முனிவரது மன

ம்—குன்றுமாறு - தளரும்படியாக —பொன்றூதபொற்பு - செடாதவழ
கை—இங்கு - இப்புமியின்கண்—இவள்பூங்கரு - இவளதுபொலிவுபொ
ருந்திய கருப்பத்திலே—போந்து - வந்து—பெற்றாளென்றால் —இவளுக்
கினையா - இவளுக்குஉபமானமாக—இனியாசைச்சொல்வாம். எ - று.
ஆயிழை; ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டஅணியையுடையவளென விரிதலின்,
அன்மொழித்தொகை. அப்படிப்பட்டமையை அப்படிப்பட்ட அழகை,
இவள் கருப்பத்தையடைந்து பெற்றாளென்ற வாக்கியார்த்தத்தினால் இ
வளுக்கொப்பிஸ்லை என்னலைச்சாதித்தலால், செய்யுட்குறியணி. (உச)

வேறு.

(அவ்விருவரும் மகவுக்காக நோற்றமை.)

இமமம காரணு மோகினி யென்னு
மைம்மலி மென்குழல் வாள்விழி மாது
மம்மக வின்மையி னைரஞ் செய்தி
மெய்ம்மெலி நோன்பு விளைத்தன னன்றே.

(இ - ள்.) இமமகாரணும்—மைம்மலிமென்குழல் - கருமையானிறைந்
த மெல்லிய கூந்தலையும்—வாள்விழி - வாள்போலுங் கண்களையுமுடை
ய—மோகினியென்னுமாதும்—அம்மகவின்மையின் - அழகியபிள்ளையில்
லாமையால்—ஆரஞ்செய்தி - நிறைந்ததுன்பத்தை அடைந்து—மெய்ம்மெ
லிநோன்பு - உடல்வாடுதற்கு ஏதுவாகியவிரதத்தை—விளைத்தனர் - செ
ய்தார்கள். எ - று. அன்று-ஏ-அசைகள், உடல்வாடுதல்; உண்டுகருக்க
ன் முதலிய வற்றா லென்க.

மமகாரம்; எனதல்லதையெனதாகக்கோடல். மோகம்; பிரியமல்லா
ததைப்பிரியமாகக்கோடல். இவ்விரண்டையு மாண்பெண்ணுக்கற்பித்
தது, இதிகாசமாக்கவேண்டி. (உரு)

(அவள் கருவில் மாயையுற்றமை.)

முன்னிய நோன்புசெய் மோகினி மாதின்
றன்னுத ரத்துமை தண்ணரு ளாலே
மன்னியன் மாரன் வலப்புய மாடக்
கன்னிகை மான்ய கருப்ப மடைந்தாள்.

(இ - ள்.) முன்னியநோன்புசெய் (பயன்) கருதப்பட்ட விரதத்தை
ச்செய்த—மோகினிமாதின்றன்னுதரத்து - மோகினியாகியமாதினதுவயி

ற்றிலே—உமைதண்ணருளாலே - உமாதேவியினது தண்ணியஅருளினு
லே—மன்னியன்மாரன் - அரசியலையுடையமன்மதனது—வலப்புயமா
ட - வலதுதோள் துடிக்க—கன்னிகைமாயை - கன்னிகையாகியமாயை
யானவன்—கருப்பமடைந்தான் - கருப்பத்தைச்சேர்ந்தான். எ - று. . ஆ
டவருக்குத் தோள்வலந்துடிப்பதுபின்வருமகிழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாதலின்
மாரனுக்குவலப்புயமரடிற்றென்க.

மாயை ; பொருளல்லதைப்பொருளாகக்கொள்ளும்பிராந்தி. (உ௬)

(கருப்பகாலக்குறி.)

முத்தணி கொங்கை முகங்கள் கறுத்தானா
மெய்த்திரு மேனி விளர்த்து நரமபு
பைத்தன மீது பரப்ப விருந்தாள்
பொய்த்துயில் கொண்டு புளிக்கு முவந்தாள்.

(இ - ள்.) முத்தணிகொங்கைமுகங்கள் - முத்துவடத்தால் அலங்க
ரிக்கப்பட்டமூலைகளின்முகங்கள்—கறுத்தாள்—மெய் உவடிவத்தைப்பற்
றிய—திருமேனி - அழகியநிறமானது—விளர்த்து—நரமபு - நரம்புகளா
னவை—பைத்தன - பசுமையுற்றனவாகி—மீதுபரப்ப - (அந்நிறத்தை)
மேலே பரப்பாநிற்க—இருந்தாள்—பொய்த்துயில்கொண்டு - பொய்த்து
க்கங்கொண்டு—புளிக்கும் - புளிஞ்சுவையுடையவற்றிற்கும்—உவந்தாள் -
மகிழ்ந்தாள். எ - று. முத்து - ஆகுபெயர். கறுத்தலாகிய உயர்நினை
தொடர்ந்தகினைவினை அத்தினை முதலோடுமுடிந்தது. முலைமுகங் க
றுத்தன் முதலிய குலுற்றோர்தன்மையைச் சொல்லுதலால், தன்மைநவி
ற்சியணி. (உ௭)

(கரு வுயிர்த்தமை.)

இன்னண மையிரு திங்க ளிருந்து
பின்னரு மோகினி பெண்மக வீன்றா
டன்னிகர் கின்ற சலஞ்சல மொன்றிங்
கின்னொளி முததினை யீன்றதை யொத்தே.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வண்ணமாக—ஐயிருதிங்களிருந்து - பத்
துமாத்திருந்து—பின்னரு - பின்பு—மோகினி—பெண்மகவீன்றாள் - பெ
ண்பிள்ளைபைப் பெற்றாள்—தன்னிகர்கின்றசலஞ்சலமொன்று - தனக்கு
த்தானே ஒப்பாயுள்ளவலம்புரிச் சங்கமொன்று—இங்கு—இன்னொளி

முத்தினை - இனியவொளியையுடைய ஒருமுத்தை — ஈன்றதையொத்து: எ-று. பின்னர், உகரச்சாரியை பெற்றது. மோகினி அம்மகவீன்றமைக்குச்சலஞ்சலம் இன்னொளி முத்தீன்றமை உபமானமாதலால், ஒப்பணி.

இவ்விருவர் பாலுமாயையுதித்ததெனல்; மமகாரமுமோகமுமேலிட்டவவ்சரத்திலுதிப்பது பிரார்தியெனக்குறிப்பிக்க, மோகினிபெண்மகவீன்றாளேன்றார். (உஅ)

(பிறந்துழி விழாவெடுத்தமை.)

சுங்கொர்மி தண்ணுமை சச்சரி தாளம்
வங்கியம் வெந்துடி வார்முர சங்கண்
மங்கல மங்கை மகப்பெறு நாளி
லங்கசன் வெம்முர சென்னவதிரந்த.

(இ - ள்.) சங்கு - சங்கமும்—தண்ணுமை - மத்தளமும்—சச்சரி - பிரமதாளமும்—தாளம் - தாளமும்—வங்கியம் - ஊதுகொம்பும்—வெந்துடி - விருப்பஞ்செய்கின்றவுடுக்கையும்—வார்முரசங்கள் - வாராலிறுக்கப்பட்ட முரசங்களும்—மங்கலமங்கை - நன்மைபொருந்திய மோகினியானவள்—மகப்பெறுநாளில் - பின்னைபெற்றநாளிலே—அங்கசன்வெம்முரசென்ன-மன்மதனதுவெவ்வியமுரசமாகியகடல்போல—அதிரந்த - ஒலித்தன. எ - று. ஒடு - இசைநிறை. கடலை அதற்குரியசொல்லாற் சொல்லாமற் பிறிதோரார்முற் கூறுதலால், பிறிதினவிர்சியணி. இது ஒப்பணிக்கு அங்கம். (உக)

(இதுவுமது.)

தூண்டொளி போன்மக டோன்ற வுவப்புற்
முண்டகை மன்னவ னந்தணர் கொள்ளப்
பூண்டிகின் மாமணி பொன்னில மற்றும்
வேண்டின யாவும் வெறுப்ப வளித்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்டகைமன்னவன் - ஆண்டன்மையையுடைய மமகார ராகுனவன்—தூண்டொளிபோன் - தூண்டப்பட்ட விளக்குப்போல்—மகள்—தோன்ற—உவப்புற்று - மகிழ்ச்சியடைந்து—அந்தணர்கொள்ள—பூண் - ஆபரணமும்—துகில் - ஆடையும்—மாமணி - பேரியரத்நமும்—பொன் - கனகமும்—நிலம் - பூமியும்—மற்றும் - பிறவும்—(ஆகியவி

வற்றுள்)—வேண்டினயாவும் - (அவரால்) விரும்பப்பட்டவைகளையெல்லாம்—வெறுப்ப - வெறுக்கும்படி—அளித்தான்—கொடுத்தான். ௭-௩

வேறு.

(அப்போது மன்மதன்செயல்)

இங்கொரு மாயை யென்னு மெழின்முனை தோன்றலோடும் பொங்குறு முவகை நெஞ்சம் பொறுக்கல னாகி யெய்யும்* வெங்கணை மழையுந் தூவு மென்மலர் மழையு மொன்றா வெங்கணு மதன வேணின் றிடையறச் சொரிந்தா னம்மா.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில்—ஒருமாயையென்னும் - ஒருமாயை யென்றுசொல்லப்படுகிற—எழின்முனை - அழகினது முனையானது—தோன்றலோடும்—தோன்றியமாத்திரத்தே—பொங்குறுமுவகை - மிகுகின்றம கிழச்சியை. —நெஞ்சம்பொறுக்கலனாகி - நெஞ்சினிடத்தே பொறுக்கமாட்டாதவனாகி—எய்யும் - (தன்னாலே) செலுத்தப்படுகின்ற—வெங்கணைமழையும் - வெவ்வித அம்புகளின்மாரியும் —தூவும் - இறைக்கப்படுகின்ற—மென்மலர்மழையும் - மெல்லியமலர்களின்மாரியும்—ஒன்றா - ஒன்றாக—மதனவேள் - மன்மதனுவன்—எங்கணுகின்ற - எவ்விடத்துந்தா னொருவனாகின்ற—இடையற - ஒழிவில்லாமல்—சொரிந்தான் -(மலர்சனைச்) சொரிந்தான்—அம்மா - ஆச்சரியம். ௭ - று. எழின்முனை தோன்றலோடுமெனவே, உயர்வொப்பில்லாத அழகே ஒருபெண்வழுவாங்கொண்டி பிறந்ததென்றதாயிற்று. ஒருவனேஒகோகாலத்தில் எங்கு நின்றாலும் தன்பஞ்செய்வதாகிய கணைமழையும் இன்பஞ்செய்வதாகிய மலர்மழையும் ஒன்றேயாதலும் அபூர்வங்களாதலின், அம்மாவென்றார்.

பிராந்திரபமான மாயை யுதித்ததுகாரணமாகக் காமனாலெய்தியசேட்டையினையதெனக்கூறியதென்பது. (௯௧)

(அப்போது தவஞ்செய்வோர்க்கு நேரிட்ட இடையூறு.)

கண்ணக னிலத்த கங்கைக் கரையிலு முழையி டத்தும் புண்ணிய வனத்து மெய்திப் புற்றுமாய் மரமாய் நூற்றுத் தண்ணிய புனலிற் றீயிற் சார்ந்துமூண் டியிடு நறது பண்ணிய தவத்தோர் நெஞ்சும் பதைத்தன மயலின் மூழ்கி.

(இ - ள்.) (அப்படிசொரிந்தகாலத்து)—கண்ணகனிலத்த - இடமகன்றிலத்திலுள்ளனவாகிய—கங்கைக்கரையிலும்—முழையிடத்தும் - மலைக்

குகையிடத்தும் — புண்ணியவனத்தும் — எய்தி - சென்று — புற்றுமாய் -
மேலேபுற்றுமூட்டும்—மரமாய் - மேலேமரமுனைக்கவும் — உற்றும்—யோ
கத்திலிருந்தும் — தண்ணியபுனலில் - (பனிக்கூலத்திலே) குளிர்த்தரீலு
ம்—தீயில் - (வேனிற்காலத்திலே) பஞ்சாக்கினிரவினும் — சார்ந்தும் -
சேர்ந்தும்—ஊண்யெயிறுந்து - ஆகாரரித்திரைகளை ஒழித்து—பண்ணிய -
செய்யப்பட்ட — தவத்தோர் - தவத்தையுடைய, முனிவரது—நெஞ்சு
ம் - மனங்களும்—மயலின்மூழ்கிப்பதைத்தன. எ - று. ஆய் இரண்டும்,
வினைபெச்சத்திரிபு. புண்ணியவனம், நைமிசமுதலியன.

அச்சேட்டையாலெய்தும்பய னினையதெனக்கூறியதென்பது. (௩௨)

(அவர் அதற்குக் காரணமாராய்ந்திருந்தமை.)

ஐம்பெரும் பூத மெல்லா மடுக்கழிந் தொழியும் போதுங்
கம்பமி னமது நெஞ்சங் கலங்கிய தென்னை கொல்லோ
வம்புறு செயலீ திங்கு வந்தவா நெவ்வா நென்னாச்
செம்பொரு ஞ்ணர்ந்த சீர்சால் செய்தவ ரிருந்த காலை.

(இ - ள்.) ஐம்பெரும்பூதம் - பஞ்சமகாபூதங்களும்—எல்லாம் - அவற்
றைப்பற்றியசராசரங்களும்—அடுக்கழிந்தொழியும்போதும் - நிற்குநிலை
குலைந்த அழியவருகிறமுடிவுகாலத்திலும்—கம்பமில் - நடுக்கமில்லாத—ந
மதுநெஞ்சம்—கலங்கியதென்னைகொல் - (இப்போது) கலங்கியதற்குக்
காரணமயாதோ —வம்புறுசெயலீது - ஆழ்வுமாவிய இச்செய்கையா
னது—இங்குவந்தவாறு - இங்கேவந்தவழி—எவ்வாறென்ன - எவ்வழி
யென்று—செம்பொருஞ்ணர்ந்த - தத்துவப்பொருளை அறிந்த—சீர்சால்-
சீரால்கிறைந்த—செய்தவர் - முனிவர்—இருந்தகாலை - இருந்தசமயத்து.
எ - று. ஓ - அசை.

அவ்விபரீதம் வருதற்கேதென்னெயெனவிசாரணைபிறந்ததென்கு. (௩௩)

(அப்போது தூர்வாசர்வந்தமை.)

தூளர்த்துழி யுதவுங் கல்வி தானெனத் துருவா சப்பேர்
கொளுந்தனி முனிவர் கோமான் குறுகலு முனிவ றெல்லா
முளங்கனி வரநின் றேததி யுயர்தவி சிடையி ருத்தி
வளங்கெழு மலர்க லீவி லுந்தனை செய்து சொல்வார்.

(இ - ள்.) தூளர்த்துழி - சோர்வுற்றவிடத்து—உதவுங்கல்விதானென-
உதவுகின்றவித்தைபோல—துருவாசப்பேர்கொளும் - தூர்வாசனென்கி

ற நாமதேயத்தைக்கொண்ட—தனி - ஒப்பற்ற —முனிவர்கோமான் - முனிவர்களிற்சிறந்தவன்—குறுகலும் - தம்மிடத்துச் சமீபித்தலும்—முனிவரொல்லாம்—உளங்கனீவர - (அவர்) மனமகிழும்படி—நின்று—எத்தி - துதிசெய்து—உயர்தவிசிடையிருத்தி - உயர்வாகிய ஆசனத்தின்மேலிருந்தருளப்பண்ணி—வளங்கெழுமலர்கள் - சிறப்புப்பொருந்தியமலர்களை—தூவி -(அவர்திருவடிகளிலே) சொரிந்து—வந்தனைசெய்து - தொழுது—சொல்வார் - (இதனைச்) சொல்வார். எ - று. சோர்வுற்றவிடத்துதவலாவது ; ஆபத்துவேனையிலே வந்து அதனைக்கூதற்கான உபாயத்தைத் தருதலாம். (௧௪)

(முனிவர்கள் வினா.)

என்றுமெம் முள்ள மெல்லா மெழுதிய விளக்குப் போல
நின்றிடு மின்றென் கொல்லோ நிலைதடு மாறா நின்ற
தென்றன்மு னிருந்த செய்ய சிறுகடர் போல் வைய
நன்றிதை புணரு மாறு நவின்றருள் செய்தி யென்றார்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே—என்றும் - எக்காலத்திலும்—எம்முள்ளமெல்லாம் - எம்முடைய மனங்களெல்லாம்—எழுதியவிளக்குப்போல - சித்திரதீபம்போல—நின்றிடும் - அசையாதிருக்கும்—இன்றென்கொல் - இன்றைக்கு என்னகாரணத்தினாலோ—தென்றன்முன்னிருந்த - மந்தானிலத்தின்முன்னிருந்த—செய்யசிறுகடர்போல - செவ்வையாகிய சிறியவிளக்குப்போல —நிலைதடுமாறாநின்ற - அசைகின்றன—நன்று - நன்றாக—இதையுணருமாறு - இதனையாங்கள் அறியும்படி—நவின்று - சொல்லி—அருள்செய்தியென்றார் - அருள்செய்யென்றார். எ - று. ஓ - அசை. மெல்லியநடையதாய் அவிக்கமாட்டாமைபற்றித் தென்றல் சொல்லப்பட்டது. ஒப்பணி. (௧௫)

(அதற்கு அவருத்தாம்.)

சங்கரி யொருகு ளாற்றன் றமோகுண வடிவ மாயை
மங்கையை விடுப்ப வன்னாள் வனைவசை நகரிற் பிள்ளைத்
திங்களி னுதித்தா ளின்று செய்தவக் கிழமை பூண்டி
ருங்கணெஞ் சதனு லாற்ற லுடைந்ததென் றவனு ளாத்தான்.

(இ - ள்.) செய்தவக்கிழமைபூண்டிர் - செயப்படுகின்ற தவவுரிமையை மேற்கொண்டவரோ—சங்கரி - பார்வதியானவள்—ஒருகுளால் - (௧

டவுளோடு செய்ப்பட்ட) ஒருசபத்தினால்—தன்றமோருணவழிவம் - தனதுதமோருணவழிவமாகிய—மாயைமங்கையை - மாயையென்னும் பெயருடைய மங்கையை—விடுப்ப - அனுப்ப—அன்னாள் - அவள்—வன் வசைநகரில்—இன்று—பிள்ளைத்திங்களின் - இளஞ்சந்திரன்போல்—உதித்தாள் - பிறந்தாள்—உங்கணெஞ்சு—அதனால்—ஆற்றலுடைந்ததென்று - வலிமையழிந்ததென்று—அவன் - அம்முனிவன்—உரைத்தான் - (அவர்களுக்குச்) சொல்லினான். எ - று. (௩௬)

(அதனை அங்கீகரித்தமை.)

அருந்தவ முனிவீ கூறிற் றுண்மையே யன்றி யெங்கள் பெருந்தவ முயலு நெஞ்சம் பிறழ்தரற் கேது வில்லை யிருந்துளம் வருந்தி யாய்ந்த வெம்மிடையைய மெல்லாம் பரிந்தன வருளா னீயெம் பால்வரு கையினு லென்று.

(இ - ள்.) அருந்தவமுனி - செய்தற்கரிய தவத்தையுடைய முனியே—கூறிற்று - உன்னாலேசொல்லப்பட்டது—உண்மையே—அன்றி - அல்லாமல்—பெருந்தவமுயலும் - பெரியதவத்தை முயலுகின்ற—எங்கணெஞ்சம் - எம்முடையமனங்கள்—பிறழ்தரற்கு - கலங்குதற்கு—ஏதுவில்லை - வேறொருகாரணம் இல்லை—இருந்து - (இங்கே) யிருந்து—உளம் வருந்தி - நெஞ்சம் வருத்தமுற்று—ஆய்ந்த - ஆராய்ந்த—எம்மிடையைய மெல்லாம் - எம்மிடத்துள்ள சந்தேகமெல்லாம்—அருளால்—நீ—எம்பால் வருகையினால் - எம்மிடத்து எழுந்தருளலால்—பரிந்தனவென்று - களையப்பட்டனவென்று சொல்லி. எ - று. வினைமுற்று - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது. (௩௭)

(அதனை விரித்துரைத்தமை.)

முனிவரர் துருவா சப்பேர் முனிவர்கோன் றனைவ மூத்திப் பணிமலை வல்லி யேவப் பட்டெழின் மாயை யென்னும் வனிதையிவ் வுலகில் வந்த வாறுவீ விரித்தி யாங்க ளினிதுணர் புறுமா ரோது கென்றலு மவனு னர்ப்பான்.

(இ - ள்.) முனிவரர்—துருவாசகப்பேர் - தூர்வாசனைப்படுகின்ற பெயரையுடைய—முனிவர்கேடன்றனை - முனிவரிற்சிறந்தோனை—வமூத்தி - அதித்து—பணிமலைவல்லி - உமாதேவியினுலே—ஏவப்பட்டு -

செலுத்தப்பட்டு—எழில் - அழகையுடைய —மாயையென்னும் —வனி
தை - மாத—இவ்வுலகில்—வந்தவாறு - வருதற்கு உண்டாகியகாரணத்
தை—யாங்கள்—இனிது - இனிதாக—உணர்வுறுமாறு - அறியும்படிக்
கு—நீ—விரித்து—ஒதுகென்றலும் - சொல்லுக வென்றலும்—அவன்—உ
ரைப்பான் - சொல்லுவான். எ - று. (நஅ)

(அவ்வாறுரைத்தமை.)

கயிலையோ லக்கத் துற்ற கண்ணுத லல்ல மன்ற
னியல்பினை யறித நேற்றா யென்றுமை யுடனுரைப்ப
மயிலிய லறிவ லென்று மாயையை விளக்கைக் காண்பான்
பயிலிரு னினைவிடுத்த பரிசென விடுத்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) கயிலை - கயிலாசகிரியில் —ஒலக்கத்துற்ற - திருக்கூட்டத்தி
லிருந்த—கண்ணுதல் - கடவுள்—அல்லமன்றனியல்பினை - அல்லமனதுத
ன்மையை—அறிதநேற்றாயென்று - நீ அறிபமாட்டாயென்று - உமையு
டன் —உரைப்ப - சொல்லினாக —மயிலியல் - மயில்போலுஞ்சாயலையு
டையஅவ்வுமையானவன்—அறிவென்று-அறிபமாட்டுவெனென்று—வி
ளக்கை—காண்பான் - கண்டிருதற்பொருட்டு —பயிலிருநினைவிடுத்தப
ரிசென - அதுஇல்லாதவிடத்தேதங்கிய இருளைவிடுத்தவிதம்போலுமெ
ன—மாயையைவிடுத்தான். எ - று. கண்ணுதல், மயிலியல், அன்மொ
ழித் தொகைகள். (நக)

(அவ்விடையுறு நீக்குமாறு கூறினமை.)

காரண மிதுவே யெங்கோன் கைலையை விடுதது மாயை
தாரணி தனில்வ ரற்குத் தக்கவம் மாரை! யென்று
மாரண விடங்க லந்த மயக்கமல் லமனென் றிட்ட
பேரணி கலுமுன்றன்னை நினைந்திழற் பெயரு மன்றே.

(இ - ள்.) மாயை—எங்கோன்கைலையைவிடுத்து - எமதுகடவுளதுகை
லாசத்தைவிட்டு—தாரணிதனில் - பூமியில்—வரற்கு - வருதலுக்கு —கா
ரணம்—இதுவே—தக்க - (அப்படிவருதலுக்குத்) தகுந்த—அம்மாயையெ
ன்னும்—மாரணவிடம் - மரணத்தைச் செய்கின்ற நஞ்சானது—கலந்த -
கலத்தலாலாகிய—மயக்கம் —அல்லமுனென்றிட்ட—பேரணி - பேரைய
ணிந்த—கலுமுன்றன்னை - கருடனை—நினைந்திழன் - திபாணித்தால்—பெ

யரும் - நீங்கிப்போம். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். காருடமந்திர
திபானத்தால் விஷரோகம் தீர்தலின் இங்ஙனம் ரூபகஞ்செய்யப்பட்டது.

(இதுவுமது.)

பிணிதப வேண்டில் வாழ்நாள பெரிதுற வேண்டிற் செல்வ
மணிதர வேண்டிற் கல்வி யறிதர வேண்டில் வானம்
பணிதர வேண்டின் முத்திப் பயன்பெற வேண்டி லென்று
மிணையறு மல்ல மப்பே ரொந்தையை நினைப்ப ளென்று.

(இ - ள்.) பிணிதபவேண்டில் - நோய்கெடவேண்டினாலும்—வாழ்நாள்
பெரிதுறவேண்டில் - ஆயுள் மிகுதியாயுறவேண்டினாலும் —செல்வமணித
ரவேண்டில் - செல்வமடையவேண்டினாலும் —கல்வியறிதர வேண்டில் -
கல்வியைக்கற்கவேண்டினாலும்—வானப்பணிதர வேண்டில் - விண்ணுல
கத்தார்வணங்கவேண்டினாலும் —முத்திப்பயன் பெறவேண்டில் - முத்தி
யாகிப் பயனைப் பெறவேண்டினாலும் —என்றும்—இணையறும் - ஒப்பற
றிருக்கின்ற—அல்லமப்பேர் - அல்லமனைன்னும் பெயரையுடைய—எந்
தையை - எம்முடையசுவாமியை —நினைப்பொன்று - திபானஞ்செய்
வாரொன்று. எ - று. (சுக)

புகன்றவ ருளத்திற் றுன்பம் போக்குபு துருவா சன்று
ளகன்றுதன் னிடத்த டைந்தா னன்றுதொட் டருந்த வத்தோர்
மகிழ்ந்தரு ளல்ல மனறன் மலரடி மனத்திற் றுங்கி
யுகந்தவன் புகழாய் வந்த வாறெலா முறைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்.) புரன்று - சொல்லி —அவருளத்திற்றுன்பம் - அவரதுமன
த்திலுள்ளதுக்கத்தை—போக்குபு - நீக்கி—துருவாசன்று—அகன்று -
(அவ்விடத்து) நீக்கி—தன்னிடத்தடைந்தான்—அன்றுதொட்டு - அத்தி
னந்தொடங்கி—அருந்தவத்தோர்—மகிழ்த்து—அருளல்லமன் றன் - அரு
ள்வடிவாகிய அல்லமனது—மலரடி - தாமரைமலர்போ ளுள்ளதிருவடிக
ளை—மனத்தில்—நாங்கி—உகந்து—விரும்பி—அவன்புகழாய்—வந்தவாறெ
லாம் - வந்தவிதமெல்லாம்—உரைக்கலுற்றார் - சொல்லலுற்றார். எ-று.

(அது நீங்கினமை.)

நெஞ்செனு மகலி லன்பா ரெய்நிறைத் துள்ளி மென்னும்
பஞ்சுறு நிரியி னுச்சி பற்றிட வல்ல மப்பே

ரஞ்சுட ரிலக வேற்றி யருந தவர் மாயை யென்னுந்

துஞ்சிரு ளகன்றி ருந்தார் தொல்லைமா தவங்கள் செய்து.

(இ - ள்.) நெஞ்செனுமகலில் - மனமாகியதகளியின்கண்—அன்பா நெய்நிறைத்து—பத்தியாகிய நெய்யைநிரப்பி—உள்ளமென்னும் - கருத்தாகிய—பஞ்சுறுகிரியினுச்சி-பஞ்சாலியன்றவர் த்தியினுச்சியில்—பற்றிட—அல்லமப்பேர் - அல்லமனெனப்படுகின்றபெயரையுடைய—அஞ்சுடர் - அழகியவிளக்கை—இலகடிவெற்றி - விளங்கும்படி ஏற்றி—அருந்தவர் - முனிவர்—மாயையென்னும் - மாயையாகிய—துஞ்சிருளகன்று - அழிவுக்கு ஏதுவாகிய இருணீங்கப்பெற்று—தொல்லைமா தவங்கள் - பழையமாதவங்களை—செய்து—இருந்தார். எ - று- உருவகவணி. (சுந)

மநதர கிரிப்பேர் பெற்ற மததெறி கடல்போ லேயர்
சிறதனை கலங்கி மெல்லத் தெளிநதமை தெரிந்து னாததாம்
வநதுமண் பிறநத வன்றே மாதவர் மனங்க லக்கும்
வெநதிநன் மமகாரன்றன் மகடிநம விளமப லுற்றும்.

(இ - ள்.) மந்தரகிரிப்பேர்பெற்றமத்து - மந்தரகிரியென்னும் பெயரால் பெற்றமத்தினால்—எறி - கலக்கப்பட்ட—கடல்போல்—ஐயர் கிந்தனை - முனிவர் துமனங்கள்—கலங்கி—மெல்லத்தெளிந்தமை - மெள்ளத்தெளிந்தவிதத்தை—தெரிந்துணாததாம் - தெரிந்துசொல்லினும்—மண் - பூமியினிடத்து—வந்துபிறந்தஅன்றே—மாதவர்மனம் - முனிவர் துமனத்தை—கலக்கும் - கலக்கிய—வெந்திதல் - வெவ்விவவலிமையையுடைய—மமகாரன்றன் - மமகாரரானது—மகடிநம் - புதல்வியினதுசெய்தியை—விளம்பலுற்றும் - சொல்லத்தொடங்கினும். எ - று. ஒப்பணி.

(தந்தைநாமகரணமுதலியசெய்தமை.)

காந்தம் வலியு மிரும்புபோற் கண்க டன்னே நெறப் பிணிதது
நேர்ந்த மனமோ ரணுவென்ன னியாய மன்றென் றம்மனததிற
போந்த வாசைப் பெருங்கடலைப் புகட்டு மகளைக் கணவெநது
வேந்தன் மாயை யெனுநாமம் விளம்பிச் சிறப்புப் பலசெய்தான்.

(இ - ள்.) காந்தம் - காந்தக்கல்லினாலே—வலியும் - ஈர்க்கப்படுகின்ற—இரும்புபோல் - இரும்பானதுஅதனோடுபோல்—கண்கள் - பார்வைகள்—தன்னோடு—பிணித்து - சுட்டிக்கொண்டு—மேர்ந்தமனம் - (யாவ)

ங்கொள்ளுதற்கு) இயைந்தமனம்—ஒரணுவென்னல் -(நியாயநூலோர்) ஒருபரமானுருபமென்று சொல்லுதல் —நியாயமன்றென்று —அம்மனத்தில்—போந்த—(தன்னைப்பற்றி) உண்டாகிட —ஆசைப்பெருங்கடலை —ஆசையாகியபெரியகடலை—புகட்டும் - புகவிடுகின்ற —மகளைக்கண்டு—உவந்து - மகிழ்ந்து—வேந்தன் - மமகாரராசன்—மாயையெனுநாமம்—விளம்பி - சொல்லி—பலசிறப்பு - மற்றுமுள்ளபலசடங்குகளையும் —செய்தான். எ - று. ஒப்பணியும், ஆசைக்கடலாகியபெரியஆதேயத்தினும்மனமாகியஆதாரத்தைப் பெரிதாகக்காட்டலால், பெருமையணியும்சேர்வை.

(இதுமூ - ச - பாட்டுகளில் மோகினிமகளைவளர்த்தமை.)

மாயைப் பெயர்கொண் மகளைநறு மஞ்ச டிமிர்ந்து கணைக்காலி
னேயக் கிடத்தி நீராட்டி யிணைக்க ணுந்தி நீருதி [தழுவி
நேயத் துகிலின் மெய்துடைத்து நெகிழ்மென் முலையோடு மறத்
வாயிற் றிவலை கொடுத்தேய்த்து மண்பொட்டணிந்து நீறிட்டு.

(இ - ள்.) மாயைப்பெயர்கொண்மகளை—நறுமஞ்சடிமிர்ந்து - பரிமளமஞ்சள்பூசி —கணைக்காலினேயக்கிடத்தி - கணைக்கால்களின் மேற்பொருந்தக்கிடத்தி—நீராட்டி—இணைக்கணுந்தி - இரண்டுகண்களிலுமஅதுவிழாமலொதுக்கி —நீருதி - உச்சிநீராயுதி —நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்து—விருப்பஞ்செய்ப்பட்ட ஆடையினுலே உடம்பைத்துடைத்து —நெகிழ்மென்முலையோடுமறத்தழுவி - தளர்ந்தமெல்லியமுலைகளோடு சேரத்தழுவி —வாயிற்றிவலை கொடுத்தேய்த்துமண்பொட்டணிந்து - வாயினெச்சிற்றுளிகொண்டிழைத்துநிலப்பொட்டிட்டு—நீறிட்டு - திருநீற்றுக்காப்பிட்டு. எ - று. தன்மைநவீற்சியணி. இதுமுதல் நான்குபாட்டுக்கள் ஒரு தொடர். (சசு)

கண்ணிற் கமைய மையெழுதிக் காற்குச் சதங்கை பொற்ற
ண்டை, நண்ணப் புனைந்து பொன்னனாளு ணடுவிற்பூட்டிப் பு
லிபுகிர்சேர், வண்ணப் பசும்பொ ண்னிமாற்பில் வனைந்து சிறுமெ
ன் றொடிசேர்த்திப், பெண்ணிற் கரசி திருநுதற்பொற் பிறை
மேற் சுட்டி யொன்றணிந்து.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கமையமையெழுதி - கண்களுக்கு (அழகு) நிறைய அஞ்சனந்தீட்டி—காற்குச்சதங்கை பொற்றண்டை நண்ண்புனைந்து—கால்களுக்குச்சதங்கைகளையும் பொன்னலாகிய தண்டைகளையும் பொருந்து

ம்படி அணிந்து—பொன்னரை ஞானமெவிற பூட்டி - பொன்னலாகிய கடிருத்திரத்தை இடையிலே பூட்டி—புலியுகிர் சேர்வண்ணப்பசும்பொன்னிமார்பில்வனைந்து - புலிகளுஞ்சேர்த்த அழகிய பசிய பொன்னலாகிய பதக்கத்தைமார்பிலே அணிந்து—சிறுமென்றொடிசேர்த்தி - சிறிய மெல்லிய வளையல்களைச் சேர்த்தி — பெண்ணிற்கரசி - பெண்களுக்கு அரசியாகிய அவளது—திருநுதற்பொற்பிறைமேற் சுட்டியொன்றணிந்து 1 அழகிய நெற்றியாகிய பொன்னிற முடைய பிறையின்மேலே சுட்டியொன்று சுட்டி. எ - று. வளையலுக்கு மென்மை வழுவமுப்பு. இதுவும் அவ்வணி. (௪௭)

போக்கும் பொருளாற் கண்மிச்சில் போக்கி யன்பான் முலையூட்டித், தூக்கும் பவளக் காற்பசும் பொற் றொட்டின் மலியக் கிடத்தியே, பார்க்குஞ் சுவைவா னமுதமே பார்வேந தணியே யென்றுயரந, தீர்க்குங் கரும்பே கண்மணியே திருவே யென்று சீராட்டி.

(இ - ள்.) போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சில் போக்கி - போக்குதற்குரியபொருளினாலே பார்வையால் வந்தகுற்றத்தைப் போக்கி—அன்பான் முலையூட்டி - ஆரையோடுமுலைப்பாலையுண்பித்து — தூக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற்றொட்டின்மலியக்கிடத்தி - தூக்கப்பட்ட பவளக்கால்களையுடைய பசிய பொன்னலாகிய தொட்டில் நிறையும்படி படுக்கவைத்து — பார்க்குஞ் சுவைவானமுதமே - பார்த்துமகிழ்கின்ற சுவையையுடைய திவ்வியமான அமிர்தமே—பார்வேந்தணியே - உலகத்தை ஆளுகிற அரசனுக்கு அழகுசெய்பவளே—என்றுயரந், தீர்க்குங்கரும்பே - எனது (மகவில்லையென்னுந்) துக்கத்தை ஒழித்த கரும்பே—கண்மணியே—திருவே—என்று —சீராட்டி. எ - று. போக்கும்பொருள் ; செஞ்சோற்றுநீர் முதலியன். (௪௮)

மிடிய நெருசெய் யாளனச்செய வினையக் காக்குஞ் செயல் போலப், படியில் கல்வி விரும்பினேன் பாடம போற்று மதுபோல, வொடிவில் செங்கோன் மீனுவேந்த னுலகம் புரக்கு முறை போலக், கொடிய நோன்பு செய்தின்ற கொடியை வளர்த்தான் மோகினியே.

(இ - ள்.) மிடியன் - வறியனாகிய—ஒருசெய்யாளன்—ஒருவயலையுடையவன் —அச்செய்வினைய - அவ்வயல்பயன்றரும்படி —காக்குஞ்செயல்

போல - காப்பாற்றுகின்றசெய்கைபோலவும்—படியில்கல்வி - ஒப்பில்லாதவித்தையை—விரும்பினோன்—பாடம்போற்றுமதுபோல - பாடத்தைக்காப்பாற்றுகின்றசெய்கைபோலவும் —ஒடிவில்செங்கோல் - கெடுதலில்லாதசெங்கோலையுடைய—மணுவேந்தன் - மணுவால்வழிநடக்கின்ற அரசன்—உலகம்புரக்கு முறைபோல - உயிர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற செய்கைபோலவும்—மோகினி —கொடியநொட்புசெய்தின்ற - வருத்தத்திற்கேதுவாகியவிரதங்களைச்செய்தபெற்ற—கொடியை - பூங்கொடிபோன்றமகளை—வளர்த்தான். ஏ - று. மணு, கொடி, ஆகுபெயர்கள். மோகினி அம்மிடியன்முதலியோர்செய்முதலியவற்றைப்போல் மகளை ஒழிவின்றித்தன்மனமுழுதும் அவளிடத்தேவைத்து நல்லனவெல்லாஞ்செய்து தீயனவெல்லாம் போக்கி வளர்த்தவின் இங்ஙனம் உபயித்தார். (சகசு)

(இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளில் மாயைவளர்த்தற்சிறப்பு.)

கள்ள மாயை தன்னெழில்போற் கண்ட தில்லையென்னமிக, வுள்ளம் வியந்து தலையசைப்ப தொப்ப வசையுஞ் சுடர்பார்த்து, மெள்ள விரலொன் றனைச்சுவைத்து மிளிர்பூஞ் சதங்கைத் தாளுதைத்து, விள்ளு மலர்வாய் குவித்தழுது மீள நகைத்துங் கிடக்குமால்.

(இ - ள்.) கள்ளமாயைதன்னெழில்போல் - வஞ்சகமுடையமாயையினழகுபோல் —கண்டதில்லையென்ன - (யான்) பார்த்ததில்லையென்று—மிசவுள்ளம்வியந்து - மிகவும் உள்ளத்திலே ஆச்சரியப்பட்டு—தலையசைப்பதொப்ப - சிரமசைப்பதுபோல—அசையும்—சுடர்பார்த்தும்—விளக்கைப்பார்த்தும்—விரலொன்றனை —மெள்ளச்சுவைத்தும்—மிளிர் பூஞ்சதங்கை - விளங்குகின்ற அழகிய சதங்கையையுடைய—தாளுதைத்து - கால்களையுதைத்துக்கொண்டு—விள்ளுமலர்வாய்—விளிந்தாலர்போலும்வாயை—குவித்தழுதும்—மீளநகைத்தும் - திரும்பச்சிறித்தும்—கிடக்கும். ஏ - று. ஆல் - அசை. அவ்விளக்கை அப்படிதலையசைப்பதாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியும், சுடர்பார்த்தல் முதலியகுழந்தைசாதித்தன்மையைச்சொல்லுதலால், தன்மைநவநிர்வணியும் சேர்ந்துவந்தன.

மாயை கவிழ முகங்கவிழ்ந்த மதன னிருந்தா னவளிருப்பப், போய சிலையொன் றெடுத்தெழுந்தான் பொன்னு ளியின்ற பாவையெழ, மேய வனங்க வேண்டந்தான் வேந்தன் பயந்த ம.

கண்டப்பத், தூய தவஞ்செய் தைந்தவித்த துறவி னோர்பா லோடினான்.

(இ - ள்.) மாயை—கவிழ - முகங்கவிழ்பருவமடைய — முகங்கவிழ்த் த மதனன் - (அதற்கு முன்னே நாணத்தால்) முகங்கவிழ்த்துகிடந்தமன்மத ன்—இருந்தான் - உட்காந்தான்—அவன்—இருப்ப - உட்காரும்பருவம டைய —போயசிலையொன்று - (அவன்) கைவிட்டுப்போனவிலொன் றை—எடுத்து—எழுந்தான் —பொன்னுலியன்றபாவை—பொன்னினாலா கிய பாவைபோலுள்ள அவன்—எழ - எழுந்துநிற்கும்பருவமடைய —மே யவனங்கயேள் - விரும்பப்பட்ட அம்மன்மதன்—நடந்தான் —வேந்தன் பயந்தமகள் - அரசனின்ற மகளாகிய அவன்—நடப்ப - நடக்கும்பருவம டைய—தூயதவஞ்செய்து - பரிசுத்ததவத்தைச்செய்து—ஐந்தவித்த - ஐ ந்தாசையுமொழித்த—துறவினோர்பால் - முனிவரிடத்துக்கு—ஒடினான். எ - று. பின் பின்னாகச்சொல்லப்பட்ட மன்மதனது இருத்தல் முதலி யவற்றுக்குமுன் முன்னாகச்சொல்லப்பட்ட மாயையினது கவிழ்தன் முதலி யவற்றைக்காரணங்களாகச்சொல்லலால், காரணமாலையணி. (ருக)

குழலும் யாழ் மினியவெனக் கூற வண்ண மென்கனிவாய் மழலை மொழிந்து முடற்கின்ப மருவ வோடி மேல்விழுந்தும் விழையு மமிழ்தின் மிகவினிமை வினைய துகருஞ் சுவையடிசில் செழிய சிறுகை யாலனைந்துஞ் செய்தாண் மோக மின்றோரை.

(இ - ள்.) குழலும் - புள்ளாங்குழலிசையையும்—யாழும் - வீணையினி சையையும்—இனியவெனக்கூறவண்ணம் - இன்பந்தருவனவென்று சொல்லாதபடி —மென்கனிவாய் - மெல்லியகணிபோலுள்ள வாயினா ல்—மழலைமொழிந்தும் - உருத்தெரியாச்சொற்களைப்பேசியும்—உடற்கி ன்பம்ருவவோடி - உடம்புக்கு இன்பமுண்டாகவோடி.—மேல்விழுந்து ம்—விழையுமமிழ்தின் - விரும்பப்படுகின்ற அமிர்த்ததைக்காட்டிலும்— மிகவினிமைவினைய - மிகவும் இன்பம்பயக்க—துகருஞ்சுவையடிசில் - உண்ணப்படுகின்ற அதுசுவையுண்டியை—செழியசிறுகையால் - கெழு மைபொருந்திய சிறியகைகளால்—அனைந்தும் - குழப்பியும்—சன்றோரை - சன்றோருக்கு—மோகஞ்செய்தாள். எ - று. குழல் : யாழ் - ஆகுபெய ர்கள். சன்றோரையென்றது உருபுமயக்கம். திருக்குறளில் “குழவினி தியாழினி நூன்ப தம்மக்கண் மழலைச்சொற் கேளாதவர்” எ-ம். “மக்க ண்மெய்திண்ட லுடம்பின்ப மற்றவர் சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு”

எ - ம், “ அமிழ்தினுமாற்ற வினிதேதம்மக்கள் சிறுகையளாவிய கூழ்.”
எ - ம், சொல்லப்பட்டமைகாண்க. தன்மை நவீற்சியணி. (௫௨)

பரவு பெருஞ்சீ ரல்லமனைப் பற்ற வந்த மதியாற்றன்
னுருவ நிழலைப் பற்றநினைந் தோடியோடிக் கலுழ்ந்திடுவாள்
பொருவின் மதிய மேன்முனிந்து பொங்கு மழலை வீசாமன்
மருவி யுறவு கொள்வாள்போல் வாவா வென்ன வழைத்திடுவாள்.

(இ - ள்.) ‘பரவுபெருஞ்சீரல்லமனை - (உலகமுழுதும் பரவியபெரியசீரையுடைய அல்லமனை—பற்றவந்தமதியால் - பிடிக்கவந்தமதிபோன்ற மதியினுலே —தன்னுருவ நிழலைப்பற்றநினைந்து - தனதுவடிவத்தின் சாயையைப்பிடிக்க நினைந்து—ஒடியோடி—கலுழ்ந்திடுவாள் - அழுவாள். பொருவின்மதியம் - ஒப்பில்லாத சந்திரனானவன்—மேல் - பிற்காலத்திலு—முனிந்து - கோபித்து—பொங்குமழலைவீசாமல் - கொதிக்கின்ற நெருப்பை வீசாதிருக்கும்படி—மருவி - அடுத்து —உறவுகொள்வாள்போல்—வாவாவென்ன அழைத்திடுவாள். எ - று. மதி; ஆகுபெயர். அது குறிப்பினுலே பேதைமையையுணர்ந்தி நின்றது. உருவநிழலைப்பற்றன் முதலிய தன்மை நவீற்சியும், அப்படியழைப்பவளிடத்தே அவ்வுறவுகொள்வாளது தன்மையைக் குறித்தலால் *தற்குறிப்பும் சேர்ந்துவந்தன. (.)

(அவள் பெதும்பைப் பருவமடைந்தமை.)

மாதிப் பரிசு தந்தைதாய் மகிழ வளர்வுற் றரசிருந்த, நீதி
க் கிழவ னிறப்பவவ னெறிசே ரிளஞ்சே யவன் றவிசின், மீது
ற் றதுபோன் முன்முனைத்த வெண்பல் விழவே றெயிறுதிப்ப
ப், பேதைப் பருவங் கடந்துமேற் பெதும்பைப் பருவ நண்ணி
னாள்.

(இ - ள்.) மாதா - மாயையானவள்—இப்பரிசு - இவ்விதமாக —தந்தைதாய்மகிழ—வளர்வுற்று - வளர்ந்து—அரசிருந்த - அரசுசெய்திருந்த—நீதிக்கிழவனிறப்ப - அரசனானவனிறக்க—அவனெறிசேர் - அவன் வழியிற்றோன்றிய —இளஞ்சேய் - இளம்புதல்வனானவன் —தவிசின் மீதுற்றதுபோல் - அவனது சிங்காதனத்தின்மே லிருக்கிறதுபோல்—முன்முனைத்தவெண்பல்விழ—வேறெயிறுதிப்ப - (அது இருந்தவிடத்தே)வேறுபல்முனைக்க—பேதைப்பருவங்கடந்து—மேலே - (அதற்கு) மேல்வருவதாகிய—பெதும்பைப்பருவம் —நண்ணினாள் - அடைந்தாள்.

எ - று. ஒப்பணி. பேதை ; ஏழாண்டளவிற்று, பெதும்பை ; பன்னிரண் டாண்டளவிற்று. (௫ச)

(அப்பருவச் சிறப்பு.)

செய்ய வல்ல கம்மியன்செய் சிங்கஞ் சுமந்த மணியனை மேற், பைய வந்து மணிமௌலிப் பார்வேந் திருக்கும் பரிசுபோ ல், வெய்ய குதம்பை வளர்த்தகல விழுநீர் வள்ளைக் காதினி டைத், துய்ய ப்சும்பொன் மணிகுயின்ற துணைத்தோ டமைய த் தோன்றினான்.

(இ - ள்.) செய்யவல்லகம்மியன்செய் - பண்ணவல்ல கம்மாளுலே பண்ணப்பட்ட —சிங்கஞ்சுமந்த மணியனைமேல்—மணிமௌலி - மணிக ளாலாகிய ஓரீடத்தையுடைய—பார்வேந்து - அரசனுவன்—பைய்வந் து - மெள்ளவந்து—இருக்கும்பரிசுபோல் - கொலுவிருக்குந்தன்மைபோ ல்—வெய்யகுதம்பை - வெவ்விய தக்கைகளானவை—வளர்த்தகல—வி ழுநீர் - மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடைய—வள்ளைக்காதினிடை - வள்ளை போலுள்ள காதுகளிடத்து —துய்யப்சும்பொன் - பரிசுத்தமானபசிய பொன்னிலே—மணிகுயின்ற - மணிகள் பதித்துச்செயப்பட்ட—துணைத் தோடமைய - ஒன்றற்கொன்று ஒப்பாகிய குண்டலங்கள்பொருந்த— தோன்றினான். எ - று. வருத்தப்படுத்திவளர்த்தலின், வெய்யகுதம் பையென்றார். ஒப்பணி. (௫ரு)

(இதுழ மூன்றுபாட்டுகளில் அப்பருவத்தின்வளர்ச்சி.)

மட்டுக் கணைவே ளரணுக வளர்த்த குழற்கா டலர்விரவிக் கட்டுற் றதுநம்பரன்களத்திற் கடுவும் விழிகள்¹ சிறிதுற்ற, முட் டித்² துறவாம் பறவைமயன் முடியிற் படுதன் மெல்லமறைந், தெ ட்டிப் பார்ப்ப வெனமுகங்கொண் டெழுந்த மார்பி லிளமுலைகள்.

(இ - ள்.) மட்டுக்கணை - தேனையுடையமலரம்புகளையேந்திய—வேளா ணுக - மன்மதனுக்குவன தூர்க்கமாக—வளர்த்த - வளர்க்கப்பட்ட—குழ ற்காடி - கூந்தற்காடானது—அலர்விரவி - (பழியொடுகலந்து)மலரொடுக லந்து—கட்டுற்றது - (காவலையுற்றது) கட்டப்படுதலையுற்றது—விழிகள் - கண்களானவை—நம்பரன்களத்திற்கடுவும் - நமதுகடவுளதுகண்டத்திலு ள்ளரஞ்சத்தின் குணத்தையும்—சிறிதுற்ற - சிறிதுபொருக்கின—இளமு லைகள்—துறவாம்பறவை - துறந்தோராகியபறவைகள்—முட்டி - முட்டு

ற்று—மயன்முடியிற்படுதல் - மயக்கமாகியகண்ணியிலே அகப்படுதலை—மறைந்து—மெல்ல—எட்டிப்பார்ப்பவனை - எட்டிப்பார்ப்பனபோல்—முகங்கொண்டு—மார்பில்—எழுந்த - புறப்பட்டன. எ - று. மலை, காடு, மதில், அகழி என அரண்மனைக்காதலின், இங்கேகாட்டரண் சொல்லப்பட்டது. இது உருவகம். கடு - துறவு - ஆகுபெயர்கள். நஞ்சத்தின் குணம் வருத்துதல். நஞ்சமாகிய உபமானத்தின் குணத்தை விழியாகிய உபமேயத்தில் ஆரோபித்தலால், காட்சியணி. அப்போது புறப்படுகிற முலைகளை அப்படி எட்டிப் பார்ப்பனவாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இதற்கு உருவகம் அங்கம். (௫௬)

அன்ன நடைபு மன்னமிலா வையர் நடையுந தளர்வெய்தக், கன்னி நடக்கு நடைகற்றாள் சுரும்பு கசக்கு மொழிபெற்றாண், மன்னு மலர்வீழ் சுரும்பினைய மைந்தர் பார்வைக் குறிப்புணர்ந்தாள், தன்னை யரிய ளெனவறிந்து தானே மனத்திற் தருக்கும் றாள்.

(இ - ள்.) அன்னநடையும்—அன்னமிலாவையர்நடையும் - அன்னத்தைவிட்டமுனிவரதொழுக்கமும்—தளர்வெய்த-சோர்வடையும்படி—கன்னி - மாயையானவள் —நடக்குநடைகற்றாள் —சுரும்புகசக்குமொழிபெற்றாள் - சுரும்பைக்கசப்பிக்கின்ற சொற்களைப்பெற்றாள்—மன்னுமலர்வீழ் - (வளத்தால்) மிக்கமலரின் கண்ணே வீழ்கிற—சுரும்பினைய - வண்டுகள் போல்கின்ற —மைந்தர்பார்வைக்குறிப்பு - காணையரது பார்வையின்குறிப்பை—உணர்ந்தாள் - அறிந்தாள்—(அதனால்) தானே தன்னை அரிய ளெனவறிந்து —மனத்தில் —தருக்கும் றாள் - செருக்கையடைந்தாள். எ - று. அவர்ணியங்களாகிய அவ்விரண்டிநடைகளுக்கும் தளர்வெய்தலாகிய ஒருதருமத்தில் முடிவுசெய்தலால், ஒப்புமைக்கூட்டவணி. கசக்குமென்றது பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. கசப்பித்தற்சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தமையால், உயர்வுநவ்றியணி. மலர்க்குவளம்; தேனும் பொடியும் லாசனையும். இவைபோல உபமேயத்தில் வடிவும் அழகும் இளமையுங்கொள்க. குறிப்பு; தன்மேற் காதற்கருத்து. இங்கே ஒப்பணி. செருக்கு; வடிவமுதலியவற்றால் பிறமகளிரை யெல்லாம் தன்னின்றழைத்தவராகமதித்தல். (௫௭)

இந்தக் கன்னி மதிமுழுநோக் கெய்திச் செவ்வாய் வலியடைந்து, சந்தச் சிங்கந தனையடுத்த கக்க வரவின் வலிசார்ந்து, முந

தைக் கொடியீனத்தலைவன் முனிவ ராகும் பகைவெல்லக், கந்தப் பகழி பலவேழக் கருப்புச் சிலையிற் றொடுத்தனனால்.

(இ - ள்.) இந்தக்கன்னி - இந்தமாயையினது —மதிமுழுநோக்கெய்தி - சந்திரன்போலுள்ள முகத்தின்முழுப்பார்வையைப்பெற்று —செவ்வாய்வலியடைந்து - சிவப்புநிறம்பொருந்திய வாயினது வலிமையையடைந்து—சந்தச் சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவரவின்வலிசார்ந்து - அழகியசிங்கம்போலுள்ள இடையினை அடுத்த தகுதியுடைய அரவுபோலுள்ள ஆல் குலினதுவலியையுஞ்சேர்ந்து—முந்தைக்கொடியீனத்தலைவன் - முதன்மையாகிய மீனக்கொடியையுடைய மன்மதனுனவன் —முனிவராகும்பகைவெல்ல - துறவோராகிய பகைவரைவெல்லுதற்பொருட்டு—கந்தப் பகழிபல - மணத்தையுடைய மலரம்புகள்பலவற்றை —வேழக்கருப்புச்சிலையில் - வேழமாகியகருப்புவில்லிலே—தொடுத்தனன். எ - று. ஆல் - அசை. வேழக்கரும்பு - இருபெயரொட்டு. முகமுதலியவை மதிமுதலிய உபமானச்சொற்களாலே சொல்லப்படுதலால், உருவகவுயர்வு நவின்சியணி. வர்ணிக்கப்படுகிற மன்மதன் செய்தியில் கன்னியிலிருக்கிறசந்திரனது முழுப்பார்வையும் அங்காரகபலமும் சிங்கத்திலேயிருக்கிற ராகுவலியுமாகிய கோசாரபலன்பார்த்துப் போர்க்குச்செல்லுகிற அரசரது செய்திதோன்றலால், சுருக்கநவின்சியணி. (நாஅ)

(மங்கைப்பருவ மடைநதமை.)

பாக மாகப் பொங்கியெழும் பதமே போலப் பொங்குமெழின்
மோக மாயை தன்பருவ முன்னி முடிவேந தயனுமா
லாகு மாட மொன்றுபுரிந் ததன்கட் கல்வி பற்பலவும்
போரு மாதர் பலர்கூழப் போற்றி யிருப்பச் செய்தனனால்.

(இ - ள்.) பாகமாகப்பொங்கியெழும்பதமேபோல-பக்குவமாகப்பொங்கியெழுக்கின்ற அன்னமபோல—பொங்குமெழில் - பொங்குகின்றவளர்ச்சியையுடைய —மோகமாயைதன்பருவமுன்னி - மோகத்தைச் செய்கின்ற மாயையினதுபருவத்தை நினைத்து—முடிவேந்து - கிரீடந்தையுடைய அரசனுனவன் —அயனுமாலாகும் - நான்முகனுங்கண்டு மயங்கத்தக்க—மாடமொன்றுபுரிந்து—ஒருகன்னியாமாடஞ்செய்து —அதன்கண்—கல்விபற்பலவும் - (கற்பிக்கப்பட்ட) நீர்நாவித வித்தைகளையும் —போரு மாதர்பலர் (அவற்றை) முடிவறக்கற்றுவல்ல மகசீர்பலரும்—கூழ - சூழ்ந்துநிற்க —போற்றியிருப்ப - (அவரோடு) சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்ப

டி—செய்தனன். எ - று. ஆல் - அசை. அவ்வன்னம் உண்ணுதற்கு எப்படியோ அப்படி இவ்வளர்ச்சி அனுபவித்தற்குத் தகுந்ததானமையறிக. இதனால் மங்கைப்பருவ மடைந்தமை பெறப்பட்டது. பற்பலவிததைகளாவன ; அக்ஷரலக்ஷணமுதலிய அறுபத்துநாலுக்கலைகள். போற்றியிருப்பவென்றதனால், அவையெல்லாம் முன்னரோ ஐயாண்டுதொடங்கிக்கற்பிக்கப்பட்டமை பெறப்பட்டது. (ருசு)

வேறு.

(இதுமூ' ஐந்துபாட்டுகளில் 'அவள்பொழுதுபோக்கு.)

வாய்த்துள வம்மணி மாட நண்ணுபு

பாத்தொடை பற்பல பயின்றுந் தந்திரி

நாத்தனி யாழைமா ணுக்க னென்றுதான்

பேர்த்துளர் விரல்களாற் பேசு வித்துமே.

(இ - ள்.) வாய்த்துள - (தனக்குத்) தகுந்துள்ள—அம்மணிமாடம் - அவ்வழியுமாடத்தை—நண்ணுபு - அடைந்து—பாத்தொடைபற்பலபயின்றும் - பலபலவாகியபாமாலைகளை அப்பியசித்தும் —தந்திரிநா - நரம்பாகிய நாவையுடைய—தனியாழை - ஒப்பற்றவீணையை—மாணுக்கனென்று - தனக்கு மாணுக்கனென்று சொல்லும்படி —பேர்த்துளர்விரல்களால் - அசைத்துத்தடவுகின்ற அங்குலிகளாலே—பேசுவித்தம். எ - று. இது முதல் ஐந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். யாழ்வாசித்தலை வேறு பிரித்துக்கூறலால், பாத்தொடைபற்பலவென்றது - யாழின் நி மீடற்றாற்பாடப்பட்டவற்றை. அவையாவன ; ஏழிசைகளின் முறைவழுவாது பைரவிமுதலாகிய முப்பத்திரண்டு இராகங்களாலும் அமைத்துப்பாடப்பட்ட பாட்டுகள். ஏழிசைகளாவன ; குரல், துத்தம், கைக்களை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன. முப்பத்திரண்டு ராகங்களாவன ; பைரவி, தேவக்கிரியை, மேகரஞ்சி, குறிஞ்சி, பூபாளம், வேளாவளி, மலகரி, பௌளி, ஸ்ரீராகம், இத்தோளம், பல்லதி, சாவேரி, படமஞ்சரி, தேசி, லலிதை, தேர்டி, வசந்தம், ராமக்கிரியை, வராளி, கைசிகம், மாளவி, நாராயணி, குண்டக்கிரியை, கூர்ச்சரி, பங்காளம், தன்னியாசி, காம்போதி, கௌளி, நாட்டை, தேசாக்ஷரி, காந்தாரி, சாரங்கம் என்பனவாம். பயின்றென்றமையால் பாடும்போது கண்ணிமைத்தன்முதலிய குற்றங்களின்றிப்பாடுதல் வல்லகிறப்பும் குறிப்பிக்கப்பட்டது. “ கண்ணிமையூர் கண்டந் தடியா கொடிநசையா, பண்ணவை வாய்தோன்றாபற்றெரியா, வெண்

னிலிவை, கள்ளார்நறுந்தெ ரியற் கைதவனே கந்தருவ, ருள்ளாளப்பாட லுணர்.” தனியாமென்றதனால் ; பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டி யாழ், சகோடயாழ், என்ஐறநான்கினுள்ளே சிறப்புடைய பேரியாமெ ன்பதும், அதுஇலக்கணப்படி தண்டு, பத்தர், நரம்பு, முறுக்காணி, கொ முவானி முதலிய வெல்லாம் அமைந்துள்ளதென்பதும் பெறப்படும். இவற்றிற்கு நரம்புகள், பேரியாழிற்கு, உக. மகரயாழிற்கு, கள. சகோ டயாழிற்கு, கசு. செங்கோட்டியாழிற்கு, எ. எனவறிக. பேர்த்தென மிருத்துக்கூறுதலால், பண்ணல், பரிவட்டிணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனப்படுகின்ற எட்டுகலை த்தொழில்களையுஞ் செய்தல் பெற்றாம். அவற்றுள் பண்ணல் ; பாடநினைக் கப்பட்டபண்ணுக்கு இணை கினை பகை நட்பான நரம்புகள் பெறுந் தன் மை மாத்திரை அறிந்து கட்டுதல். பரிவட்டிணை ; அக்கட்டப்பட்ட நரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் அனுகரணஞ்செய்துதடவிப்பார்த்தல். ஆ ராய்தல் ; ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதல். தை வரல் ; அதுசுருதி யேற்றுதல். செலவு ; ஆளத்திலே நிரம்பப்பாடுதல். கை யூழ் ; பாடநினைக்கப்பட்ட வண்ணத்திலே சந்தத்தைவிதிதல். விளையாட் டு ; வண்ணத்திற் செயப்பட்டபாடலெல்லாம் இன்பம் பிறக்கப்பாடுதல். குறும்போக்கு ; குடகச்செலவும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல். அன்றியும் வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல் பட்டடை எனப்படுகின்ற எண்வகை இசைக்கரணஞ் செய்தலுங் கொள் ளப்படும். பேசுவித்தென்றதனால் மிடற்றோசையும் எழாலும் வேற்றுமை காணப்படாமை அறிக.

(சு0)

• அங்கொரு மடவர லுதிர்ப்பத் தண்ணுமை

மங்கையர் சிலரிசை மரபிற் பாடுமக் •

கொங்கவழி மலரளி குமுறத் தென்றலாற்

பைங்கொடி யசைதல்போற் பாடி யாடியும்.

(இ - ள்.) அங்கு—ஒருமடவர ல்—ஒருமங்கையானவள்—தண்ணுமைய திர்ப்ப - மத்தளத்தை முழக்காநிற்க—மங்கையர்சிலர் —இசை - இராக ன்களை—மரபிற்பாடு - முறைமைப்படி பாடாநிற்க—பைங்கொடி - ஒரு பசுங்கொடியானது—கொங்கவழிமலர் - மணம் விரிந்தமலரின் கண்—அ ளிகுமுற-வண்டுஒலிசெய்யாநிற்க—தென்றலால்—அசைதல்போல்—பா டியாடியும் - பாடிக்கொண்டு நடித்தும். எ - று. குமுறல்போற்பாடியு ம அசைதல்போ லாடியுமெனக்கூட்டப்படுதலால், நிரளிறையணி, இத்

னோடுகூடி ஒப்பணிவந்தது. இச்செய்யுளில் மத்தளமுழக்குதற்கும் இசை பாடுதற்கும் மகளினாயே கூறுதலாலும், பாகமாகவென்னுஞ் செய்யுளிலும் கல்விப்பலவும் போகுமாதர் பலர்முழப்போற்றி யிருப்பவென்ற மையாலும் இவனது சந்தேபரதங்களுக்குரிய ஆடலாகியின், பாடலாகியின், யாழாகியின், தன்னுமையோன், குழலோன்முதலியோரும் மகளி ரோயாமாறுபெறப்பட்டது.

பரதமீவட்டுச் சிறந்ததாக மேற்கூறப்படுதலின், அதனியல்பு சிறிதுகூறுகின்றும். “கூத்து இருவகைப்படும். என்னை? “கூத்தின்வகையே குறைவறநோக்கி நேத்தும்கையா விருவகைப்படுமே.” அவைதாம் “சாந்திக்கூத்தும் வினோதக்கூத்துமென்றாய்ந்துவகுத்தனனகத்தியின்றனே.” என்ற ராகலின். அவற்றுள் சாந்திக்கூத்துநால்வகைத்து. என்னை? “சாந்திக்கூத்தே தலைவனின் பமேந்தினின்றமுடியவீரிருநடமவை சொக்கமெய்யே யவின்யநாடக மென்றிப்பாற்படே மென்மனாற்புலவர்.” என்ற ராகலின். அந்நான்கனுள் சொக்கக்கூத்தாவது; சுத்தநிருத்தம். அதுதூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது; தேசி, வடுகு, சிங்களம். இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தலின் அகமார்க்கமெனப்படும். அவினயம்; கதைதழுவாது பாட்டுகளின் பொருள் தோன்றக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யுங்கூத்து. நாடகம்; கதைதழுவியவருங்கூத்து. இனி வினோதக்கூத்து அறுவகைத்து. என்னை? “வினோதக்கூத்தே குரவைகலிநடங் குடக்கூத்துக்கரண நோக்குத்தோற்பாவை” என்ற ராகலின். அவற்றுள் குரவை; கைகோத்தாடுவது. கலிநடம்; கழாய்க்கூத்து. குடக்கூத்து; மாயனாடல். கரணம்; படிந்தவாடல். நோக்கு; பாரமு துண்மையு மாயமு முதலாயின. தோற்பாவை; தோலாற்பாவிசெய்தாடுவது. இன்னும் வசைக்கூத்தோடு ஏழென்பாருமுள். இவ்வேழம் இழிகுலத்தோராடற்குரியன.

இனி வென்றி, வசை, வினோதம் எனப்படுகிற பலவகைக்கூத்தையும் புணர்க்கப்படுகின்ற விலக்குப்பாட்டுமுவகைத்து. வெந்துவிலக்கு, படைவிலக்கு, ஊர்விலக்கு என. அவ்விலக்குறுப்பாய்வருவன பதினான்குவகைப்படும். என்னை? “விலக்குறுப்பென்பது விரிக்குங்காலை பொருளும் யோனியும், விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ்சுவையுஞ் சாதியுங்குறிப்புஞ் சத்துவமுவின்யமுஞ்சொல்லுஞ்சொல்வகைவண்ணமும் வரியுஞ்சேதமுமுனப்படத்தொகைஇ யிசையவெண்ணினோழாகும்” என்ற ராகலின். அவற்றுள் பொருள் நால்வகைப்படும். என்னை? “அறம்பொருளின் பம்வீடெ

ன நான்குந் திறம்படுபொருளுனச் செப்பினர்புலவர்.” என்ற ராகலின். யோனிநால்வகைப்படும். என்னை? “உள்ளோற்குள்ளதுமில்லோற்குள்ளது முள்ளோற்கில்லதுமில்லதுமெள்ளது தாத்தலியோனியாரும்” என்ற ராகலின். விருத்திநால்வகைப்படும். சாத்துவதி, ஆரபடி, கைசிகி, பாரதி என. சந்தியைந்துவகைப்படும். முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என. சுவைஒன்பதுவகைப்படும். என்னை? “உவகைநகையே யவலம்வெகுளி பெருமிதம்ச்ச மிளிவரன்மருட்கை நடுநிலையெனச்சுவையொன்பட்டென்ப” என்ற ராகலின். சாதிநால்வகைத்து. அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என. சூறிப்பாவது; அச்சுவைகளைக்கருதுமத்துணையே மெய்மைத்தாய்த் தன்கட் டோன்றுவது. சத்துவமாவது; அக்குறிப்பின் கணிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி. அது பத்துவகைப்படும். மெய்ம்மயிர்சிவிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்கமுடுத்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விளித்தல், வெம்பல், சாக்காடு, குரற்கிதைவு என. அவினயம் இருபத்துநாலுவகைப்படும். வெகுண்டோனவினயம், ஐயமுற்றோனவினயம், சோம்பிணோனவினயம், களித்தோனவினயம், உவந்தோனவினயம், அழுக்காறுடையோனவினயம், இன்பமுற்றோனவினயம், தெய்வமுற்றோனவினயம், ஞஞ்ஞையுற்றோனவினயம், உடன்பட்டோனவினயம், உறங்கிணோனவினயம், துயிலுணர்ந்தோனவினயம், செத்தோனவினயம், மழைபெய்யப்பட்டோனவினயம், பனித்தலைப்பட்டோனவினயம், வெயிற்றலைப்பட்டோனவினயம், நாணமுற்றோனவினயம், வருத்தமுற்றோனவினயம், கண்ணோவுற்றோனவினயம், தலைநோவுற்றோனவினயம், அழந்நெறப்பட்டோனவினயம், சிதமுற்றோனவினயம், வெப்பமுற்றோனவினயம், நஞ்சுண்டோனவினயம் என. சொல் மூன்றுவகைப்படும். உட்சொல், பூதச்சொல், ஆகாயச்சொல் என. என்னை? “நெஞ்சொடுகூறல் கேட்போர்க்குணத்த நஞ்சம்வரவறிவுதானேகூறலென் றம்மூன் றென்ப செம்மைச்சொல்லே” என்ற ராகலின். சொல்வகைநான்கு வகைப்படும். சுண்ணம், சுரிதகம், வண்ணம், வரிதகம் என. என்னை? “சுண்ண நான்கழசுரிதகமெட்டடி. வண்ணநான்குவரிதக மெண்ணுண் கெண்ணியவடித்தொகையெய்தவும்பெறுமே.” என்ற ராகலின். வண்ணம் மூவகைப்படும். பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணம் என. வரி எட்டுவகைப்படும். என்னை? “கண் கூடுகூறுநுள் வரிபுறவரி கிஷர்வரியைந்தோடொன்றவுரைப்பிற் காட்சிதேர்க்கியெடுத்தக்கோளென மாட்சியுள்வருஉமெண்வகைநெறித்தே” என்ற ராகலி

ன். சேதமாவது ; “ ஆரியந்தமிழெனுஞ் சீர்நடமிரண்டினு மாதிக்கதையை யவற்றிற்கேற்பச் சேதித்திடுவது சேதமென்றாகும்.”

இனித்தேவராடியபதினேராடலாவன. க்டவுளுக்கு பாண்டரங்கம், கோடுகொட்டி, உ. திருமாலுக்கு மல், அல்லியம், குடம், ந. முருகவேளுக்கு குடை, க. மதனவேளுக்கு பேடு, க. திருவுக்கு பரவை, க. விந்தைக்கு மரக்கால், க. இந்திராணிக்கு கடையம், க. சத்தமாதருக்கு துடி, க. ஆட கக.

இன்னும் கூத்திற்குரியன. பாடலும், வாச்சியமும், பாடற்பயனும், தாளமும், அத்தாளத்தின் வழிவருந்துக்கும், செய்முறையும் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள் பாடல் ; அகக்கூத்துக்குக்கந்தமுதலியனவும், புறக்கூத்துக்குத் தேவபாணிமுதலியனவும் உரியன. வாச்சியம் ; தோந்தம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கம் எனமூவகைத்து. பாடற்பயன் எட்டு. என்னை ? “இன்பந்தெளிவேநிறைவோடொளியேவன்சொ லிறுதி மந்தமுச்சமென வந்தவெட்டும் பாடலின்பயனை” என்றாகலின். தாளம் ; கொட்டும் அசையும், தூக்கும் அளவும், இயையப்புணர்ப்பது. என்னை ? “கொட்டமெசையுந்துக்குமளவு மொட்டப்புணர்ப்பதுபாணியாகும்.” புறக்கூத்திற்கு அனாமாத்தியாயுடைய ஏகதாளமுதல், பதினாறுமாத்திகாக னாயுடைய பார்வதிலோசனமீராகிய நாற்பத்தொருதாளங்களும் உரியன. அகக்கூத்திற்கு ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமுதலியவை உரியன. தூக்கென்பது ; இத்தாளங்களின் உழிட்டுருஞ்செந்துக்கு முதலிய வேழாம். என்னை ? “ ஒருசீர்செந்துக் கிருசீர்மதலை மூச்சீர்துணிபு நாற் சீர்கோயி லைஞ்சீர்நிவப்பே யறுசீர்கழாலேயெழுசீர்நெடுந்துக் கென்மனார் புலவர் ” என்றாகலின். உட்சொன்முதலியமூன்றையும் அவினயத் தோடேநாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்முறை நான்குவகைப்படும். கையுங் கருத்து மிடமுஞ் சரீரமுமென. அவற்றுள் கை இரண்டுவகையாம். பிண்டி, பிணையல் என, அவற்றுள் பிண்டியாவது ஒற்றைக்கை. அது முப்பத்துமூன்றுவகைப்படும். பதாகை, திரிபதாகை, கத்திரிகை, தூபம், அராளம், இளம்பிறை, சகதுண்டம், முட்டி, கட்கம், சூசி, கவகோசிகம், காங்குலம், கபித்தம், விற்பிடி, குடங்கை, அலாபத்திரம், பிரமரம், தாம்பிரகுடம், பைசாசம், முகுளம், பிண்டி, தெரிநிலை, மெய்நிலை, உன்னம், மண்டலம், சதுரம், மான்நிலை, சங்கு, நண்டு, இலதை, கபோதம், மகரமுகம், வலம்புரி என. பிணையலாவது ; இரட்டைக்கை. அது பதினெந்துவகைப்படும். அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கர்க்கடகம், சுவத்திகம், கடாவர்த்தம், நிட

தம், தோரம், உற்சங்கம், புட்டும், மகரம், சயந்தம், அபயாத்தம், வர்த்தமானம் என. இவைபெல்லாம் இங்கேவிரிக்கிற்பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்காட்டப்பட்டன. சங்கீதவிகற்பங்களையெல்லாம் பெருநாரை பேருங்குருகு முதலிய இசைத்தமிழ்தூல்களிலும், பரதவிகற்பங்களையெல்லாம் முறுவல், சயந்தம், குணதூல், செயிற்றியம் முதலிய நாடகத்தமிழ்தூல்களிலும் காண்க. (சூக)

வருமுலை யிறைக்கிணை யாக வந்துறக்
கரமெனு மேவலன் புடைக்குங் காட்சிபோல்
வினாமல ரோதிமேன் மிஞ்றி னாந்தெழப்
பருமணி குயின்றமென் பந்த டித்துமே.

(இ - ள்.) வருமுலையிறைக்கு-வளர்கின்றமுலையாகிய அரசனுக்கு — இணையாக - நேராக—வந்துற - வாராநிற்க—கரமெனுமேவலன் - கையாகிய (அவ்வரசனுடைய) சேவகன் —புடைக்குங் காட்சிபோல் - அடித்துத்துரத்தூற்றம்போல் —வினாமலரோதிமேல் - மணம்பொருந்திய மலரணிந்த கூந்தலின்மேலே —மிஞ்றினாந்தெழ - வண்டிகளொலித்தெழும்படி —பருமணிகுயின்ற - பருத்தமுத்துகளிற்செயப்பட்ட —மென்பந்தடித்தும் - மெல்லியபந்துகளை அடித்தும். ஏ - று. மிஞ்றினாந்தெழுவென்றதனால் கூந்தலவிழ்தல் பெறப்பட்டது. பந்தடித்தலைஅங்ஙனம் புடைத்தலாகக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணி. இதற்குஉருவகம் அங்கம். (சூஉ)

பூந்தொடை வார்குழல் புனைந்து நல்வினாச்
சாந்தமு நானமுந் தயங்கப் பூசிபு
மேந்திழை பலவுறுப் பிசையத் தாங்கிபு.
மாந்துறு சுவைபல வகைய மாந்திபும்.

(இ - ள்.) பூந்தொடைவார்குழல்புனைத்தும் - மலர்மாலையைநெடியகூந்தலிற்குடியும்—நல்வினாச்சாந்தமும், - நல்லமனமுடையசந்தனத்தையும்—நானமும் - கஸ்தூரியையும் —தயங்கப்பூசியும் - விளங்கும்படிபூசியும்—பலவுறுப்பிசைய - பலவவயவங்களுக்கும்பொருந்த —ஏந்திழைதாங்கியும் - அணிதற்குத் தகுதியாகிய ஆபரணங்களை அணிந்தும்—மாந்துறுசுவைபலவகைய - குடித்தற்குத் தகுதியாகிய பலவகைச் சுவையையுடைய பாணங்களைக் குடித்தும். ஏ - று. (சூரு)

தீங்கனி பாலொடு செம்பொற் பஞ்சரந்
நாங்குறு பைங்கிளி யூட்டித் தன்மொழி
யாங்கது பயில்வுற வளித்துங் கற்பகப்
பூங்கொடி யணையவன் பொழுது போக்குநான்.

(இ - ள்.) தீங்கனி - தித்திப்பாகியபழங்களை—பாலொடு—செம்பொற்
பஞ்சரம் - செம்பொன்னாலாகியகூண்டினாலே—நாங்குறு - நாங்கப்படுகி
ற—பைங்கிளி - பச்சைக்கிளியை—ஊட்டி - உண்பித்து—தன்மொழி - த
ன்சொல்லை —அதபயில்வுற - அதுகற்கும்படி —அளித்தும் - கொடுத்து
ம்—கற்பகப்பூங்கொடியணையவன் - கற்பகமலர்வல்லிபோல்பவன்—பொ
ழுதுபோக்குநான் - காலங்கழித்துவருநாளில் (ஒருநாளில்). எ - று, ஆங்
கு - அசை. (௬௪)

(இதுழை எட்டுப்பாட்டுகளில் மணத்தலைவனைத் தேர்தல்.)

தென்னவன் செம்பியன் சேரன் கொங்கண
மன்னவன் மாளுவன் மகத நாட்டிறை
யென்னுமிங் கிவர்தமுள் யாவர் கண்ணதோ
கன்னிதன் மணவினைக் கடனென் னுன்னியே.

(இ - ள்.) தென்னவன் - பாண்டியன்—செம்பியன் - சோழன்—சே
ரன்—கொங்கணமன்னவன்—மாளுவன் - மாளுவதேசத்தரசன்—மகத
நாட்டிறை - மகததேசத்தரசன் —என்னும் - எனப்படுகின்ற —இங்கு -
இவ்வுலகத்திலுள்ள —இவர்தமுள் —யாவர்கண்ணதோ - எவரிடத்த
தோ —கன்னிதன்மணவினைக்கடனென்று - என்புத்தல்வியினதுவிவாகத்
தொழிற்கடனென்று—உன்னி - நினைத்து. எ - று. (௬௫)

ஆய்ந்திருந் தனன்மம கார னாயிடைப்
போநதன னவன்குரு வாகப் போற்றுறுஞ்
சாந்தவாங் காரனா தருதிப் பேரினோன்
வேந்தனு மெதிர்கொளீஇ ஷிதியிற் றுழந்தனன்.

(இ - ள்.) மமகாரன்—ஆய்ந்திருந்தனன் - ஆலோசித்திருந்தானாக—அ
வன்—குருவாக - தனக்குக்குருவர்க—போற்றுகும் - வழிபடுகின்ற—சா
ந்தவாங்காரனும் - சாந்தத்தையுடையஅகங்காரனாகிய—தருதிப்பேரினோ
ன் - யோக்கியமான நாமத்தையுடையவன் —ஆயிடை - அவ்விடத்

து —போந்தனன் - வந்தான் —வேந்தனும் - அவ்வரசனும் —எதிர்கொ
ளீஇ - எதிர்கொண்டுஅழைத்து—விதியற்றாழ்ந்தனன் - விதிப்படிவணங்
கினான். எ - று.

(௯௬)

மன்னவன் வந்தன மரபிற் கொண்டவன்
கன்னித னெழினலங் காணப் போயினு
னன்னவ னெதிர்நடந் தாரி யன்றனைச்
சென்னியின் வணங்குபு சிறப்பு செய்தனன்.

(இ - ள்.) அவன் - அவ்வாசிரியன்—மன்னவன்வந்தனும் - அரசனது
வழிபாட்டை —மரபிற்கொண்டு - முறைப்படிஅங்கீகரித்து —கன்னித
னெழினலம் - மாயையினது வளர்ச்சியையும் நற்குணத்தையும்—காணப்
போயினான் - காணுதற்பொருட்டு (அவளிருக்கின்றவிடத்திற்) சென்றா
ன் —அன்னவன் - அவன் —எதிர்நடந்து —ஆரியன்றனை - ஆசாரிய
னை—சென்னியின்வணங்குபு - தலையால்வணங்கி—சிறப்புசெய்தனன் -
புகைசெய்தான். எ - று.

(௯௭)

மாந்தளி ராலிலை வயங்கு கோங்கரும்
பேந்தெழின் மமைல ரொய்தி யற்புதப்
பூந்துணர் வல்லினேர் பொன்னைக் கண்டவ
னோந்தனன் காரண மாதென் றுன்னியே.

(இ - ள்.) மாந்தளிர் மாந்தளிரையும்—ஆலிலை - ஆலிலையையும் —வ
யங்குகோங்கரும்பு - விளங்காநின்றகோங்கினதுஅரும்புகளையும்—ஏந்தெ
ழின்மமைலர் - தாங்கப்படுகிற அழகையுடையதாமமைலரையும்—எய்
தி - அடைந்து —அற்புதப்பூந்துணர்வல்லினேர் - ஆச்சரியகரமாகிய பூங்
கொத்தையுடையஒருகொடிபோல்கின்ற—பொன்னை - அத்திருவை—க
ண்டு—அவன் - அவ்வாசிரியன்—உன்னி - ஆலோசித்து—காரணமாதெ
ன்று - ஒருகாரணத்தால் அவதரித்த மாதென்று —ஓர்ந்தனன் - அறிந்
துகொண்டான். எ - று. கைம்முதலியவற்றை தளிர்முதலிய உபமான
ச்சொற்களாலே சொல்லுதலால், உருவகவுயர்வுவந்தியணி. மரை ; தலை
க்குறைவிகாரம். விஜாதியமான தளிரிலையரும்புமலர்கள் ஒருகொடியின்
கண்ணேகாணப்படுதல்அபூர்வமாமாதலால்,அற்புதப்பூங்கொடியென்றார்

மாதரு வுறுகுறி மதித்த றிந்தவ
னாதர வொடுமுடி யரசை நோக்கினின்

கோதையை யார்கொலோ தோளிற் கொள்பவ

ரோதுக வென்றலு முரைத்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மாதருவுறுகுறி - மாயையின துவழ்வத்திலுள்ளகுறியை—மதித்தறிந்தவன் - சிந்தித்து அறிந்தவன்—முடியரசை - கிரீடாதிபதியாகிய அரசனை—ஆதரவொடுநோக்கி - ஆசையாற்பார்த்து—நின்கோதையை - உன்புதல்வியை —தோளிற்கொள்பவர் - பாணிக்கிரகணம்பண்ணுவோர்—யார் —ஒதுகவென்றலும் - சொல்லுகவென்றவளவில் —உரைத்தன் மேயினான் - (அவன்) சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. குறியாவன ; கரதலகோகை முதலியன. (௬௯)

உணர்ந்தில னடியனே னெருநங் கோதைதன்

மணந்தனக் குரியவர் மனிதர் வானவர்

கணங்களு ளொருவரைக் கருத்திற் மேர்ந்துநீ

யினங்குற வெனக்கிவ ணியம்பு கென்றனன்.

(இ - ள்.) அடியனேன் — உணர்ந்திலன் - அறிந்திலேன் —மனிதர்வானவர்கணங்களுள்—மனிதருடையவுந் தேவருடையவுங்கூட்டங்களுள்—ஒருநங்கோதைதன்மணந்தனக்குரியவர் - நம்முடைய ஒருபெண்ணினது விவாகத்துக்குரியவராகிய—ஒருவரை—நீகருத்திற்மேர்ந்து - நீதிருவுளத்தறிந்து—இணங்குற - பொருந்த—எனக்கு—இவணியம்புகென்றனன் - இங்கேசொல்லுகவென்றான். எ - று. (௭௦)

கொங்கவிழ் தொடையினுய் கூன்கொக் கன்றுவான்

கங்கையை யடைவது கடவு ளன்னமே

மங்கையை யணைபவர் மனித ரல்லர்நஞ்

சங்கர னேயிவ டலைவ னென்றனன்.

(இ - ள்.) கொங்கவிழ்தொடையினுய் - மணம்விரிகின்ற மாலையையுடைய அரசனே—வான் கங்கையையடைவது - ஆகாசகங்கையைச்சேரவல்லது—கூன்-கூணையுடைய—கொக்கன்று—கடவுள்ளன்னமே - தெய்வத்தன்மைபொருந்தியஅன்னமேயாம்—மங்கையையணைபவர் - இப்பெண்ணைச்சேரவல்லவர்—மனிதரல்லர்—நஞ்சங்கரனே - நமதுகடவுளே—இவன் - இவளது—தலைவனென்றனன். எ - று. (௭௧)

மாலுநான் முகனுநா டரிய வள்ளலிவ்

வேலவார் குழலினுட் கெளிய னேவென

வாலமார் மிடற்றினே னன்பர் வேண்டிய

கோலமாய் நணுகுமீ துண்மைக் கூற்றென்றான்.

(இ - ள்.) மாலுநான் முகனும்—நாடரிய - தேடிய நிதற்கரிப —வள்ளல் - கடவுள்—இவ்வேலவார்குழலினுட்கு - இச்சா ந்தம்பூசியநெடிய கூந்தலையுடையவருக்கு—எளியனேவென —ஆலமார் மிடற்றினேன் - நஞ்சம்பொருந்தியகண்டத்தையுடையகடவுள் —அன்பர்வேண்டிய —கோலமாய் - வழவினனாகி—நணுகும் - சேருவன்—நது —உண்மைக்கூற்றென்றான் - நிசமானசொல்லென்றான். எ - று.

(௭௨)

(அவளுக்கு உபதேசஞ்செய்தமை.)

இன்னண மரசனே டியம்பி மாயையாங்
கன்னியை விளித்தவள் கருத்தி ணங்குறச்
செநிலை தனையுப தேசித் தேகினான்
மன்னிகர் குருபரன் மனதி டத்தரோ.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இன்னவண்ணமாக—அரசனேடு—இயம்பி—சொல்லி —மாயையாங்கன்னியை —விளித்து - அழைத்து—அவள்கருத்து —இணங்குற - பொருந்த —செநிலைதனை - செவ்வையான அனுஷ்டானத்தை—உபதேசித்து —தன்னிகர் குருபரன் - தன்னைத்தானெத்ததேசிகோத்தமன்—தனதிடத்து—ஏகினான். எ - று. உபதேசித்தெனவே திகைச்செய்தமையும் பெறப்பட்டது.

(௭௩)

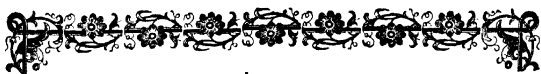
குருவருண் மொழிநெறி கொண்டு மாயையதான்
வரவன வசைநகர் மதுகை நாதனைப்
பரவின ளருச்சனை பயின்று பூசனைக்
தருவிகண் முழுவதுங் கடைப்பி டித்தரோ.

(இ - ள்.) மாயை —குரு - ஆசாரியனது—அருண்மொழிநெறி - உபதேசவாக்கியவழியை —கொண்டு - உட்கொண்டு —வரவனவசைநகர் - உயர்வாகியவனவசைநகரிலுள்ள—மதுகைநாதனை - மதுகேசுரனை—பூசனைக்கருவிகண்முழுவதும் - பூசோபகரணங்களனைத்தையும்—கடைப்பிடித்து - குறைவறச் சம்பாதித்துக்கொண்டு—அருச்சனைபயின்று—பூசித்து—பரவினன் - வழிபட்டான். எ - று.

(௭௪)

ஆகதி-ந-இ திருவிருத்தங்கள்-கருசு.

மாயையினுற்பத்திகதி முற்றும்.

நான்காவது

மாயைபூசைகதி

வேறு.

பதியை மேவுறுங் காதனெஞ் சகத்தினுட் பதித்து
மதுகை நா தனை வரன்முறை வரிவிழி மாயை
யுதய காலையிற் பூசைசெய் நாள்களு ளொருநாள்
விதியை யோதுவன் குவிமனத் தவர்கொள விரித்து.

(இ - ள்.) வரிவிழிமாயை - வரிபரந்தவிழிகளையுடையமாயை—பதியை
மேவுறுங்காதல்—பிராணநாயகனை யுடையவேண்டுமென்னுமிச்சையை—
நெஞ்சகத்தினுட்பதித்து - தனதிறத்திருத்தி—மதுகைநாதனை—மதுகே
சுவரரை —வரன்முறை - வேதாகமவிதிப்படி —உதயகாலையிற் பூசை
செய்நாள்களுள் - உதயகாலத்திற் பூசைசெய்துவருநாள்களுள்—ஒரு நா
ள்விதியை - ஒருநாள்செய்விதியை—குவிமனத்தவர்கொள - குவிந்தமன
த்தையுடையசான்றோர்கொள்ளும்படி—விரித்து - யான்விவரித்து—ஒ
துவன் - சொல்லுவன். எ - று

(க)

விதுவைச் சேய்மையிற் கண்டலர் குவளைகண் மெலிய
முதிர்விற்பூணிள முலையெழின் மாயைநன் முகமா
மதியைச் சேர்தரு வரிக்கருங் குவளைகண் மலரக்
குதிரைத் தேரவ நெழுந்தனன் குணதிரைக் குன்றில்.

(இ - ள்.) விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டு - சந்திரனைத்தூரத்திற்கண்
டு—அலர்குவளைகண்மெலிய - மலர்கின்ற நீலோற்பலங்கள்வாடவும்—மு
திர்விற்பூணிளமுலை - மிகுந்தவொளிபொருந்திய அணிகளணிந்தவிளமை
யாகியதனங்களையுடைய —எழின்மாயைதன் - அழகுபொருந்தியமாயை
யின்—முகமாமதியை - முகமாகியசந்திரனை —சேர்தருவரிக்கருங்குவளை
கண்மலர - சேர்ந்தவரிபொருந்தியுக்கண்களாகிய நீலோற்பலங்கள்மலர
வும்—குதிரைத்தேரவன் - பச்சைக்குதிரைபூண்டவிரத்தையுடையசூரி
யன்—குணதிரைக்குன்றிலெழுந்தனன் - கிழக்குத்திரைக்கணுள்ள்வதய
கிரியிலுதித்தனன். எ - று.

(உ)

அணைய காலையி லன்னமென் றாவிபெய் யணைமேற்
றணியண் மாமயில் போற்றுயின் றவடுயி றணந்து
வினையி னுன்மலி மஞ்சனச் சாலையுண் மேவி
யினிய வாசநீ ராடினள் சேடிய னோந்த.

(இ - ள்.) அணையகாலையில் - அப்பொழுது — அன்னமென் றாவிபெய் யணைமேல் - அன்னத்தின்மெல்லிய விறகாற்பதனமைத்துச்செய்தசயனத்தின்மீது — தனியண்மாமயில்போல் - தமிழனாகிப்பெருமைபொருந்திய வொருமயிலைப்போல்—துயின்றவள் - துயில்செய்தவளாகியமாயையானவள்—துயிறணந்து - விழித்துக்கொண்டு—வினையினுன்மலி - தொழில்நிறைந்த — மஞ்சனச்சாலையுண்மேவி - ஸ்நானசாலைக்குட்சென்று—சேடியரினியவாசநீரோந்த - பணிவிடைப்பெண்க ளினியவாகத்தூய்மை செய்து வாசமுட்டிய புனலெடுத்தேந்த — ஆடினள் - ஸ்நானஞ்செய்தனள். எ - று.

(௩)

விலைவ ரம்பறி யாமணிக் கோவைசூழ் விழிம்பு
கலைய ணிந்தொரு தலைமுலை மேலலங் கரித்தாண்
முலையொ டிருதுகில் கண்டநாண் முதற்றொடர் தன்றோ
விலகு றாங்கலை வல்லவர் கடபடா மென்றல்.

(இ - ள்.) (பின்பு) விலைவரம்பறியா - விலையிவ்வளவென்றறியப்படாது—மணிக்கோவைசூழ் - இரத்தனக்கோவைசூழ்ந்த — விழிம்பு - கரையை யுடைய — கலையணிந்து - பட்டாடையுடுத்து — ஒருதலை - அவ்வாடையி னொருமுன் றானையை—முலைமேலலங்கரித்தாள் - தனங்களின்மீதழகுபெறவணிந்தனள் — முலையொட்டுகின் கண்டநாண்முதற்றொடர்ந்தன்றோ - அவளதுதனங்களோடு பொருந்தியவாடையைக்கண்டநாண் தொடங்கிப் பல்லவர்—இலகுறுங்கலைவல்லவர் - தருக்கசாஸ்திரங்கற்றுப்பிரசித்தமாயிருக்குந்தார்க்கீகரள்—கடபடாமென்றல்-கடபடாமென் றுதாகரித்தல்-எ-று.

கலைவல்லவர்கடபடாமென்றல்; கடித்திற்படமும் படத்திற்கடமும் அந்நியோந்நியாபாவமெனவாதித்தலை. இக்கருத்தைமாற்றி இங்கேகடபடாமெனக்கூறியதென்க.

(௪)

மணிய மைந்தபொற் பாதுகை யொருத்திமுன் வைப்பப்
பணிய விழ்ந்தசெந் தாமரைப் பதங்கொடு பெயர்ந்தே

யணிய ணிந்திடு மண்டபத் தணைமிசை யமர்ந்தாள்
பணிய ணிந்திடு மங்கைய ரடைந்தனர் பலரோ.

(இ - ள்.) ஒருத்தி - ஒருசேடியானவள் — மணியமைந்தபொற்பாது
கை - பொன்னினுற்செய்து இரத் தினங்கள் பதித்த மிதியடிகளை—முன்
வைப்ப - கொணர்ந்துமுன்னேவைக்க — பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப்ப
தங்கொடு - மாயையானவள்கட்டவிழ்ந்த செங்கமலமலரையொத்தபாத
ங்களிற்றொடுத்துக்கொண்டு—பெயர்ந்து - நடந்துபோய் — அணியணிந்தி
டுமண்டபத்து - பூஷணமணிகின்ற அலங்காரமண்டபத்தில்—அணைமிசை
யமர்ந்தாள் - ஆசனத்திலவீற்றிருந்தனள்—பணியணிந்திடுமங்கையர்பலர்—
அணியணியும்வண்ணமகளிர் பலர்—அடைந்தனர் - அவ்விடத்தையடைந்
தனர். எ - று.

(ரு)

மார வேள்சிலை வளைந்திடப் பூட்டிய வண்டு
நாரி யோர்தலை நெகிழ்த்துவிட் டெனவொரு நாரி
கார வாமலர்க் குழற்சடை கைபுனைந தியற்றி
வீர வேனெடுங் கண்ணிதன் முதுகுற விடுத்தாள்.

(இ - ள்.) மாரவேள் - மன்மதன் — சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டுநா
ரி - தனதுவில்வளையும்படிபூட்டியவண்டாகியநாணியின்—ஓர்தலைநெகிழ்
த்துவிட்டென - கீழ்க்குதைப்பூட்டைக்கழற்றிவிட்டதுபோல—ஒருநாரி—
ஒருவண்ணமகள்—காரவாமலர்க்குழல் - மலர்புனைந்தகருமையாகியவள்க
த்தை—சடைகைபுனைந்தியற்றி—பின்னியலங்கரித்து — வீரவேனெடுங்க
ண்ணிதன் - சௌரியத்தையுடையவேலையொத்தநெடியகண்களையுடைய
மாயையின்—முதுகுறவிடுத்தாள்—முதுகிற்றொங்கவிடுத்தனள், எ - று,()

பின்னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ரரவ
முன்ன மார்தரு சுடர்களை யுமிழ்ந்திடு முறைபோற்
கன்னி வாணுதன் மிசைக்கதிர் பிறையொடு கவினப்
பொன்ன வாஞ்சுணங் கவிர்முலை யொருத்திகை புனைந்தாள்.

(இ - ள்.) பின்னும்வேணி-பின்னிவிடப்பட்டசடாரூபமாகிய —வார்கு
ழலெனுங்கரியபேரரவம் - நெடியகூந்தலெனப்படுகிற கரிய பெரும்பா
ம்பானது—முன்னமார்தருசுடர்களை - முன்னேவிழுங்கிய சூரியசந்திரர்
களை—உமிழ்ந்திடுமுறைபோல்-உமிழ்ந்திட்டுவைத்தமுறைபோல —பொ
ன்னவாஞ்சுணங்கணிமுலையொருத்தி - பொன்போலுந்தேமலர்பிரகாசி

க்கின்றமுலைகளை யுடையவொருபெண்—கன்னிவாணுதன் மிசை - மாயையினதுகாந்திபொருந்தியநெற்றியின்மேல்—கதிர்பிறை - சூரியப்ரபை சந்திரப்ரபை யென்றுசொல்லப்பட்டவணிகளை—கவின - அழகுற—கைபுனைந்தாள் - அலங்கரித்தாள். ஏ - று. ஒடு - அசை. (ஏ)

ஒதி யாகிய வறன்மிசைச் சுவடுற ஓர்ந்து
தீதி லாதவொண் சந்தனத் திலகவெண் மதிக்குப்
போது மோர்சிறு பாம்பென மயிர்வகிர்ப் பொருந்தச்
சோதி மாமணிச் சுட்டியொன் றொருத்தி தூக்•கினளால்.

(இ - ள்.) தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்கு - கனங்கமில்லாதவொள்ளிய சந்தனப்பொட்டாகியவெண்மையாகிய சந்திரனைக்கவர்த்தற்கு—ஒதியாகியவறன்மிசை—கூந்தலாகியகருமணவின்மேல்—சுவடுறஓர்ந்து - வடுப்பட்டச்சென்று—போதுமோர்சிறுபாம்பென-செல்லுகின்றவொருசிறுபாம்புபோல—மயிர்வகிர்ப்பொருந்த - மயிர்வடுவிலேபொருந்தும்படி. —சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்று - ஒளிபொருந்தியமாணிக்கச்சுட்டியொன்றை —ஒருத்தி - ஒருபெண் —தூக்கினள் - தொங்கவிட்டனள். ஏ - று. ஆல். அசை. (அ)

வேன லம்பதி கொலைவிட மூட்டிய வெவ்வேன்
மான வஞ்சன மெழுதிய விழிபொர வரலாற்
ருன தன்பகை தனைத்துணை கொண்டுருந தகைபோற்
பான லஞ்செவி மிசையணிந் தனளொரு பாவை.

(இ - ள்.) வேனலம்பதி - மன்மதனது—கொலைவிடமூட்டியவெவ்வேன்மான - கொலைசெய்ய நஞ்சுபூசப்பட்டகொடிய வேல்போல —அஞ்சனமெழுதியவிழி - மையிடப்பட்டகண்ணுனது—பொரவரலால்-தன்னோடு போர்செய்யவருதலினாலே—அதன்பகைதனை - அக்கண்ணின் பகையாகிய குவளைமலரை —தான்னுணைக்கொண்டுநுந்தகைபோல் - தான்படைத்துணையாகச் சேர்த்துவைத்திருக்கின்றதகைமைபோற்றோன்ற - பானல் - குவளைமலரை—ஒருபாவை - ஒருபெண் —அஞ்செவிமிசையணிந்தனள் - அழகியகாதின்மேற்குடினாள். ஏ - று. (க)

அடுத்து மாதவ மழிமிஞ்ஞன் தனங்கலே டமக்கு
விடுத்த வோலையைக் கண்கடம் மேற்பழி விளம்பிற்

கொடுத்த வேண்மிசை நிறைதகூ றுதற்குவைத் திருத்தல்
கடுத்து வாழ்தர வொருத்திபொன் னேலைகா தணிந்தாள்.

(இ - ள்.) அடுத்து - துறவோரையடுத்து—மாதவமழியினென்று - அ
வரதுபெரியதவத்தை யழியுங்களென்று —அனங்கவே டமக்குவிடுத்த
டோலையை - மன்மதனாலேதங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டவோலைச்சுருள்க
ளை—கண்கள் - கண்களானவை—தம்மேற்பழிவிளம்பின் - யாரோனுந்தம்
மேல்நிறைதசொல்வாராயின் —கொடுத்து - அவ்வோலைகளையவர்கையிற்
கொடுத்து—அவ்வேண்மிசை - அந்தமன்மதன்மேல் —நிறைதகூறுதற்
கு - நிறைதசொல்வதற்கு—வைத்திருத்தல்கடுத்து - தம்மருகேவைத்திரு
த்தலொத்து—வாழ்தர - தோன்றும்படிக்கு—ஒருத்தி—பொன் னேலை-
பொன் னேலைச்சுருள்களை—காதணிந்தாள் - காதுகளிலேதரித்தாள். எ - று.

தன்னை நிறைதசெய் வெண்ணகை மேற்பழி சார
மன்னி யங்கது நிகரற வாழ்மனை வாய்தன்
முன்னி றந்திடு வேனென ஞான்றுகொண் முறைமை
யென்ன வெண்மணி மூக்கணி யொருத்திநின் றிட்டாள்.

(இ - ள்.) தன்னைநிறைதசெய்வெண்ணகைமேல் - தன்னையிகழ்கின்ற
வெள்ளிபநகையின்மேல் —பழிசார - நிறைதசேரும்படி. —மன்னி - நிலை
பெற்று—அங்கதுநிகரறவாழ் - அப்பல்லானதுஒப்பறவாழ்கின்ற —மனை
வாய்தன்முன் - வீடாகிய வாயின்முன்னேசென்று —இறந்திடுவேனெ
ன - சாவேனென்று—ஞான்றுகொண் முறைமையென்ன - நானுக்கொ
ள் முறைமையதுபோற்றேன்ற —வெண்மணிமூக்கணி - வெள்ளைமூத்து
க்கோத்தமூக்கணியை—ஒருத்திநின்றிட்டாள். எ - று. (கக)

கற்றை யங்குழ னறுமலர் த்தொடையொடு கனமா
புற்ற ணங்குமென் றிலகுபூண் பிடித்ததை யொப்ப
விற்ற யங்குவா னுதலெழின் மாயைதன் மிடற்றிற்
பொற்ற டந்தகட் டணியொரு மடவரல் புனைந்தாள்.

(இ - ள்.) கற்றையங்குழல் - கற்றையாயுள்ளகூந்தலானது—நறுமலர்
த்தொடையொடு - நல்லமலர்மாலையோடு —கனமாயுற்று - பாரமாயுறுத
லாலே —அணங்குமென்று - வருந்துமென்று —இலங்குபூண்பிடித்ததை
யொப்ப - விளங்காகின்ற பொற்பூண் சேர்த்ததையொப்பாக—விற்றயங்
குவாணுதலெழிற் - விற்போற்றேன்றுகின்ற கார்திபொருந்திய நெற்றி

யையும் அழகையு முடைய—மாயைதன்மிடற்றில் - மாயையினுடையகண்டத்தில்—பொற்றடந்தகட்டணி - பொன்னுற் செய்யப்பட்டபரப்பாகியதகட்டுவழுவத்தையுடையவணியை—ஒருமடவரல் - ஒருபணிப்பெண்—புனைந்தாள் - தரித்தாள். ஏ - று. (கஉ)

கன்னி யத்தழ்வந தினமணிக் கற்கட கத்தின்
மன்னி யுற்றதற் புதமென வளைபல காக்க
வின்னு தற்கருந் கண்மட மாதுகை விளங்கப்
பொன்னி னற்கட கம்புனைந் தனளொரு பூனை.

(இ - ள்.) கன்னியத்தம்வந்து - மாயையினதுகைகள்வந்து, கன்னிராசியிலிருக்கின்ற அஸ்தகஷத்திரம்வந்து —இனமணிக்கற்கடகத்தின்மன்னியுற்றது - ஒருசாதியாயுள்ளமணிக்கற்கையுடைய கடகத்தினுள்ளேநிலைபெற்றது,கூட்டமாகியமுத்துக்கள்போன்றகற்கடகராசியிலேநிலைபெற்றிருக்கிறது—அப்புதமென - ஆச்சரியமென்று சொல்லவும் —வளைபலகாக்க - வளைகள்பலவற்றையுங்காக்கவும்—வின்னுதல் - வின்பொன்ற நெற்றியையும்—கருங்கண் - கரியகண்களையும்—மடம் - பேதைமையையுமுடைய—மாது - மாயையினது—கை - கைகளிலே—விளங்க - விளங்கும்படி—பொன்னினற்கடகம் - பொன்னாலாகியநல்லமணிக்கடகத்தை —ஒருபூவை - ஒருமங்கையானவள்—புனைந்தாள் - அணிந்தாள், ஏ - று. கன்னியத்த மென்பதுமுதல் உற்றது என்பதுவரையில் சிலேடை, (கங)

ஆயு மின்சுவை தரச்செலுங் கையுட னடுத்து
வாயி னெண்கவின் கர்ணிய மருவுறு மாபோன்
மாயை தன்கையிற் பொற்கட கத்தின்முன் வளைந்தா
டுய செம்பவ ளங்களைக் கோததொரு தோகை.

(இ - ள்.) ஆயுமின்சுவை - ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட இனியவறுவகைச் சுவைகளையுடையவுணவுகளை—தரச்செலும் - தருதற்குச் செல்லுகின்ற—கையுடனடுத்து - கையோடுகூட்டிச்சென்று—வாயினெண்கவின் கர்ணிய - வாயினதுஒள்ளிய அழகைக்காணுதற்பொருட்டு—மருவுறுமாபோல் - சேர்ந்திருக்குமாறுபோல—மாயைதன்கையில் - மாயையினதுகையில்—பொற்கடகத்தின்முன்—தூய - குற்றமில்லாத—செம்பவளங்களைக்கோத்து—ஒருதோகை - ஒருமயில்போல்பவள்—வளைந்தாள் - கட்டினாள், ஏ - று. (கச)

மங்க லத்தொழி லாடவர் மனநடக் கிற்காக்
குங்கு மப்பெருஞ் சேற்றினைக் குறித்திடு கற்போன்
மங்கை யர்க்கொரு திலகமா கியவெழின் மாயை
கொங்கை யிற்புனைந் தனனொரு பெண்மணிக் கோவை.

(இ - ள்.) மங்கலத்தொழிலாடவர்மனம் - சுபமானசெய்கைகளை யு
டையசாணையர துமனாகன்—நடக்கிற்கா - நடத்தற்பொருட்டாக—குங்கு
மம் -செஞ்சுந்தாகிப—பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்து—இடுகற்போல்—இ
டப்பட்டகற் கன்போற்றோன்ற - மங்கையர்க்கொருதிலகமாகிய - ஸ்திரீ
களுக்குத் திலகம் போற்றிற் தவளாகிய—எழின்மாயை - அழகையுடைய
மாயையினது—கொங்கையில் - முலைகளின்மேல்—ஒருபெண் - மணிக்
கோவை-நவாமணிவாடங்கலை—புனைந்தனன் - அலங்கரித்தான். எ-று. (௧௫)

பாயும் வெண்டி னாக் கருங்கட னிலச்சுமைப் பாயம்
ஹரி ரம்படங் கருந்திறை யிட்டன வனைய
மீயி லங்கொளி விரிமணி மேகலை வேயந்தான்
மாயை மங்கைத னல்குவி னெருநிரு மடந்தை.

(இ - ள்.) பாயும்வெண்டி னாக் கருங்கடனிலச்சுமைப்பாயமின் - பாய்
வின்ற வெள்ளியஅலைகையுடைய கடலாற் குழப்பட்ட நிலத்தைத்தலைச்சு
மையாகவுடைய சேஷனது—ஆயிரமபடங்கரும் - ஆயிரம்படங்களாலு
ம்—திறையிட்டனவனைய - அரசிறையிடப்பட்டதுபோல்வனவாகிய—மீ
யிலங்கொளியிரிமணிமேகலை - மேலாகவிளங்காநின்றகதிர்களைவிரிக்குள்
ற மணிகளாலாகிய மேகலாபரணத்தை —ஒருதிருமடந்தை - திருமகள்
போன்ற ஒருமாத்—மாயைமங்கைதன் - மாயையினது—அல்குலின் -
அல்குலின்மேல்—வேயந்தான் - அலங்கரித்தான். எ - று. (௧௬)

கதைய டிக்களி யானையின் வரவினைக் கண்டு
மறுகி ஹற்றவ ரிரிதர முணிமருங் கிடல்போ
லுறுத வத்தின ரறிந்தன னோடவொண் ணுதற்கு
நறும் லர்ப்புத்த டுணிந்தனன் சிலம்பொரு நங்கை.

(இ - ள்.) கதையடிக்களியானையின் - உரல்போலுமடிகளையும் களிப்
பையுமுடைய யானையினது—வரவினைக்கண்டு - வருதலைக்கண்டு—மறு
கணுற்றவ ரிரிதர - வீதியிற்சஞ்சரிக்கின்றவர்கள்அறித்தோட—மணி - ம

ணிகளை—மருங்கிடல்போல் - இருபக்கத்திலுங்கட்டிதல்போல—உறுதவ
த்தினர் - மிக்கதவத்தையுடையமுனிவர்—அறிந்தனரோட - தெரிந்து
ஒடும்படிக்கு—ஒண்ணுதற்கு - ஒள்ளியதுதலையுடைய மாயைக்கு—ஒருந
ங்கை - ஒருபணிப்பெண் - நறுமலர்ப்பதத்து - நல்லமலர்போன்ற அடிக
ளிலே—சிலம்பு - சிலமபை—அணித்தனள். எ - று. (௧௭)

கூடை மென்மலர் மணத்தினு லறிந்ததைக் குறுகப்
பாடும் வண்டினஞ் சூழ்தல்போ லிளைஞர்கண் பரப்பத்
தேட ரும்பொரு ளனையவட் குறுநுந் தேய்வ
பிடு றுங்குவி முலைக்கணிந் தனளொரு பேதை.

(இ - ள்.) கூடைமென்மலர் - குடலையகத்துள்ளமெல்லிய மலரை—ம
ணத்தினுலறிந்து—அதைக்குறுக - அதைச்சேர—பாடும் வண்டினம் -
இராகங்களைப் பாடுகின்றவண்டினங்களானவை—சூழ்தல்போல்—இளை
ஞர்கண்பரப்ப—ஆடவர்க்கண்களைச்செறிக்க—தேடரும்பொருளைய
வட்கு - சம்பாதித்தற்கரியபொருள்போல்வவளுக்கு—உறுநுந் தேய்
வை - மிக்கநல்லசந்தனக்குழம்பை—பீடுநும - பெருமைபொருந்திய—கு
விமுலைக்கு - குவிந்தமுலைகளிடத்தே—ஒருபேதை—அணித்தனள் - பூசு
னள். எ - று. (௧௮)

நின்றன் விம்பமே நினக்கெதி ரன்றிவே நிலலை
யென்று கண்கொளத் தெளிந்தபே ராடியொன் றெடுத்தா
குன்றெ னுங்குவி முலையவ ளெதிர்கொடுங் குழைமேற் ற்
சென்று சென்றுபா யிரிமதர் மழைக்கனோர் தெரிவை.

(இ - ள்.) நின்றன்விம்பமே - உனதுவடிவமே—கினக்கெதிர் - உனக்
குபமானமாகும்—அன்றி - அஃதல்லாமல்—வேநிலலை - பிரிதொன்றில்
லை—என்று - என்றுகாண்பிப்பவள்போல—கண்கொள - கண்களாற்கா
ணும்வண்ணம்—தெளிந்தபேராடியொன்று - தெளிந்தவொருபெரிய க
ண்ணடியை—குன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிர் - முலைகளெனப்படுகின்ற
குவிந்தமுலைகளையுடையவள் முன்னே—கொடுங்குழைமேல் - வளைவாகிய
குழையையுடையசெவிகளின்மேல்—சென்றுசென்றுபாய்—அரிமதர்ம
ழைக்கண் - அரிகளையும் அளிப்பையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய கண்களையு
டையவளாகிய—ஒர்தெரிவை - ஒருமாதா—எடுத்தார் - தாங்கினான்.
எ - று. (௧௯)

வீர வேள்வனை யாதசெங் கரும்பவன் வில்லி
 னுரி மேலிடா மலர்மறு விலாநகை மதியங்
 காரு ருதமின் கடற்பிற வாதவின் னீமுதம்
 வேரி லாதபூங் கொடியென விளங்கினன மாயை.

(இ - ள்.) வீரவேள்வனையாதசெங்கரும்பு - வீரத்துவந்தையுடையமன்
 மதனாலே வளைக்கப்படாத செங்கரும்பும் - அவன்வில்லினுரிமேலிடாமல
 ர் - அவன்வில்லின துராணின்மேல் தொடுக்கப்படாதமலரும் - மறுவிலா
 நகைமதியம் - குளங்கமில்லாதவொளியையுடைய சந்திரனும் - காருருத
 மின் - மேகத்தைச்சேராதமின்னலும் - கடற்பிறவாதவின்னமுதம் - க
 டலிலேதோன்றாதவினிதாகியவமுதமும் - வேரிலாதபூங்கொடியென -
 வேரில்லாதமலர்வல்லியுமென்றுசொல்ல - மாயைவிளங்கினன். எ - று.

மாத ரிவ்வகை யணியலு மதுகைநா யகன்றன்
 பாத தாமரை யருச்சனைப் பொருள்கள்பற் பலவு
 நீதி யாலனமந தனவினி நிகரிலெம் பிராட்டி
 போது வாயென வொருமட மாதெதிா புகன்றான்.

(இ - ள்.) மாதரிவ்வகையணியலும் - பணிப்பெண்களின்வண்ணமலங்க
 ரித்தலும் - மதுகைநாயகன் - மதுகேஸ்வரனது - பாததாமரை - பாததா
 மரைக்குச்செய்யப்பெறும் - அருச்சனைப்பொருள்கள் - பூஜோபகரணங்
 கள் - பற்பலவும் - பலபலவும் - நீதியாலனமந்தன - முறைமையால்நிறை
 ந்தன - இனி - நிகரிலெம்பிராட்டி - ஒப்பில்லாத எம்முடையதலைவி
 யே - போதுவாயென - பூசைக்குச்செல்லுவாயாகவென்று - ஒருமடமா
 து - இளமையையுடையவொருமடக்கையானவன் - எதிர்புகன்றான் - எதி
 ரோநின்றுசொல்லினான். எ - று. (உக)

மயி லெழுந்தென வெழுந்தனள் கோமகள் வாழ்த்திக்
 , குயிலெ முநதென வெழுந்தன மடந்தையர் குழாங்க
 , கியிலெ முநதென வெழுந்தன நூபுரத துழனி
 வெயி லெழுந்தென வெழுந்தன மணியணி விளக்கம்.

(இ-ள்.) கோமகள் - மாயை - மயிலெழுந்தென - மயிலெழுந்ததுபோல -
 எழுந்தனள் - குயிலெழுந்தென - கோகிலங்களெழுந்ததுபோல - மடந்தை
 யர்குழாங்கள் - மகளிர்கூட்டங்கள் - வாழ்த்தி - அவளைவாழ்த்தெடுத்து -

எழுந்தன — தூபுரத்துழனி—அவரடிச்சிலம்போசைகள்—துயிலெழுந்தென - தூக்கத்தினின்றுமெழுந்தாற்போல்—எழுந்தன—மணியணிவிளக்கம் - மணிகளாலாகிய ஆபரணங்களினது காந்திகளானவை—வெயிலெழுந்தென - வெயில்தோன்றுவதுபோல்—எழுந்தன. எ - று. (உஉ)

பொன் னிலங்கிய சிவிகைமுன் கொணர்ந்தனர் பெந்று
மன்னி யங்கதை யேறினன் மதர்விழி மாயை [ப்போர்
சின்னம் வெண்பணி லம்பிணை தண்ணுமை திமிலை
முன்னி னாந்தன மதியெழக் கடன்முழங் குதல்போல்.

(இ - ள்.) பொறுப்போர் - சுமப்போர் —பொன்னிலங்கிய - பொன் னொச்செய்யப்பட்டுவிளங்குகின்ற —சிவிகை - தண்டுகையை —முன்கொணர்ந்தனர் —அங்கு —மதர்விழிமாயை - களிப்புப் பொருந்தியகண்களையுடையமாயை—மன்னி - விருப்பமுற்று —அதையேறினன் - அச்சிவிகையிலேறினன்—சின்னம் - திருச்சின்னங்களும் —வெண்பணிலம் - தவளச்சங்கடங்களும—பிணை - பேரீயும்—தண்ணுமை - மத்தளமும்—திமிலை - பம்பையும்—மதியெழ-சந்திரனுதயஞ்செய்ய—கடல்—முழங்குதல்போல் - ஒலித்தல்போல்—முன்னினாந்தன-அவன்முன்னே ஒலித்தன.எ-று.உ௩)

ஆன்றி ரட்டுறுங் கண்ணன்வாய்க் குழலிலே தணிபுண்
மானறி ரட்டுறு மெனக்குழ லுதினர் மலர்விந்
கோன்றி ரட்டிய வழுதனை யாண்முனங் குறுகி
மூன்றி ரட்டிய முகமுடை முருகனு முருக.

(இ - ள்.) கண்ணன்வாய்க்குழல் - கோபாலனதுவாயாலுதப்பட்ட புள்ளாங்குழலானது —ஆன்றிரட்டிறும் - பலவிடங்களிலுஞ்சிதறி நின்றபசுக்களை ஓரிடத்திற்சேர்ப்பதாகும் —இஃது - இப்புள்ளாங்குழலோவெனின்—அணிபுண் - அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய—மானறி ரட்டிறும் - மான்போலுள்ளமகளினைச்சேர்ப்பதாகும் —என - என்று சொல்லும்படிக்கு —மலர்விந்கோன்றிரட்டிய - அழகியகருப்புவில்லையுடைய மன்மதனலே திரட்டியெடுக்கப்பட்ட —அமுதனையான் - அமுதம்போல்பவளாகிய மாயைக்கு —முடிங்குறுகி - முன்னேசிலமங்கையர் சென்று —மூன்றிரட்டியமுகமுடை - மூன்றையிரட்டுதலாலாகிய ஆறுமுகத்தையுடைய —முருகனும்—உருக - உள்ளங்குழையும்படி—குழல் - புள்ளாங்குழலை—ஊதினர். எ - று. (உ௪)

வயங்கு மாயையங் கரும்பினிற் ருழந்தவர் மாவி
னுயர்ந்த மாதரர் ருற்றிருந் தொழுஞ்சுண் மலரை
நயந்து சூழ்தரு மளியினண் ணினர்பிறர் காலா
லியங்கு மாதிரு புடையினு மிடையற வீண்டி.

(இ - ள்.) வயங்கும் - விளங்காநின்ற—மாயையங்கரும்பினில் - மாயை
யாகிய அழகிய கரும்பினின் றும் —தாழ்ந்தவர் - தாழ்ந்தவரும்—மாவினுயர்
ந்தமாதரர் - திருமகளினு முபர்ந்தவருமாகியமகளிர் —ஊற்றிருந்தொழு
ஞ்சுண்மலரை - தன்னுள்ளே ஊற்றாகவிருந்துஒழுகாநின்றதேனையுடைய
மலரை—நயந்துசூழ்தருமளியின் - விரும்பிச்சூழ்கின்றவன்கென்போல—
பிறர்காலாலியங்கும் - பிறருடையகால்களாலேசெல்லுகின்ற—மாதா - மா
யையினுடைய —இருபுடையினும் - இருபுறத்தும் —இடையற - இடை
வெளியில்லாமல்—சாண்டி - நெருங்கி—நண்ணினர் - சூழ்ந்தனர். எ - று.

வேள னித்தனன் தன்குடை யெனக்குடை விதிர்க்கும்
வாளெ னப்பிறழ் மதர்நெடுங் கண்ணிபான் மருவக்
காள மொத்தகண் மடந்தையர் பலரினங் கழுதின்
பாளையொத்தவெண் கவரிவீ சினரிரு பாலும்.

(இ - ள்.) வேள் - மண்மதனுனவன்—தன்குடை - தனதுசுந்திரனாகிய
குடையை—அளித்தனனென—இவனுக்குக்கொடுத்தானேவென்றுசொல்
லும்படிக்கு—குடை - வெள்ளைக்குடையானது—விதிர்க்கும்வாளென - அ
சைக்கப்பட்டவான்போல—பிறழ் - புரளுகின்ற —மதர்நெடுங்கண்ணிபா
ல் - களிப்பையு நெடுமையையுமுடையகண்ணையுடையமாயையின் பக்கத்
தில்—மருவ - பொருந்த—காளமொத்தகண்மடைந்தையர்பலர் - நஞ்சம்
போலுங்கண்ணையுடையமகளிர்பலர்—இளங்கழுதின் பாலையொத்த—வெ
ண்கவரி - வெண்சாமகாக்கை—இருபாலும் - இரண்டுபக்கத்திலும்—வீசி
னர். எ - று.

(உசு)

காம வெந்தழன் மூட்டல்போற் கடிமலர்ச் சிவிறி
தாம சைந்தன பொய்க்கணை சொரிந்துவிற் றடக்கைக்
கோம கன்றிருந் திழைபுள மறிதல்போற் சூறுகிப்
பூம டந்தையை வென்றவர் பூமழை பொழிந்தார்.

(இ - ள்.) காமவெந்தழல் - காமமாகியவெவ்வியநெருப்பை—மூட்டல்
போல் - மூட்டுதல்போல் —கடிமலர்ச்சிவிறி - மணம்பொருந்திய மலர்க

ளாற்செய்யப்பட்டவிரிகள் —அசைந்தன—விற்தடக்கைக்கோமகன் -
கருப்புவில்லேந்திய நெடியகையினையுடைய மன்மதனுனவன் —பொய்
க்கணைசொரிந்து - பொய்யும்புகளைச்சொரிந்து —திருந்திழையுளமறிதல்
போல் - மாயையினுடையகருத்தையறிதல்போல—பூமடந்தையைவென்
றவர் - அழகினுத்திருமகனைவென்றமகளிர்—குறுகி - நெருங்கி—பூமழை -
மலர்மாரியை—பொழிந்தார் - சொரிந்தனர், எ - று. தாம் - அசை.(௨௭)

பாகு வெள்ளிலை சந்தனங் குங்குமம் பளித

மோகை மான்மதம் வண்டிமிர் நறுமல ரொலியல்

பேர்கெ ழும்பணிப் பெட்டிமென் றுகிலுடைப் பேழை

தோகை மார்பலர் மருங்கினிற் சுமந்துபோ யினரால்.

(இ - ள்.) பாகுவெள்ளிலை - பாக்குவெற்றிலையும் —சந்தனம் - சந்தன
மும்—குங்குமம் - செஞ்சார்த்தம்—பளிதம் - பச்சைக்கர்ப்பூரமும்—ஒகை
மான்மதம் - மகிழ்ச்சியைச்செய்கின்றகஸ்தூரியும் —வண்டிமிர்நறுமல
ரொலியல் - வண்டுகளொலிக்கின்ற நல்லமலர்மாலையும் —பேர்கெழும்ப
ணிப்பெட்டி - பெருமைபொருந்திய ஆபரணப்பெட்டியும் —மென்றுகி
லுடைப்பேழை - மெல்லியவஸ்திரங்கனையுடைய பெட்டியுமாகியவிவற்
றை—தோகைமார்பலர் - பலமகளிர் —மருங்கினிற் சுமந்துபோயினர்.
எ - று. ஆல் - அசை. (௨௮)

கொங்கை யங்குவி முகிழ்விழிக் கயலிதழ்க் குமுத

மங்கை யம்புய முந்திவஞ் சுழியிவை யடுத்துப்

பொங்கு றுங்கவி னீர்பெரு காற்றினைப் புறையு

மங்க லந்திகழ் வுறுமணி மாளிகை மறுகு.

(இ - ள்.) கொங்கையங்குவிமுகிழ் - முலைகளாகியஅழகியருவிந்ததாம
ரையரும்புகளும்—விழிக்கயல் - கண்களாகியகெண்டைகளும்—இதழ்க்
குமுதம் - வாயாகியஆம்பலும்—அங்கையம்புயம் - அழகியகைகளாகியதா
மமாமலர்களும்—உந்திவஞ்சுழி - நாபியாகியசுழிகளும்—இவையடுத்து -
ஆகியவிலைகனையடுத்து—மங்கலந்திகழ்வுறும் - சுபம்விளங்குகின்ற—மணி
மாளிகை - அழகியவீடு கனையுடைய—மறுகு - வீதி—பொங்குறும் - மேற்
படுகின்ற —கவினீர்பெருகு - அழகாகியநீர்பெருகாரின்—ஆற்றினைப்பு
றையும் - ஆற்றையொத்தும், எ - று. (௨௯)

திங்கள் வாணுதன் மடந்தையர் செஞ்சிலம் பொலியுஞ்
சங்மி னோடணி கலன்களின் சிற்றொலி தாமுங்
கொங்கு லாமலர்த் தொடையளி யிசைகளுங் குழுமிப்
பொங்கு மாழியிற் பஹுளி பெருகுதல் போன்று.

(இ - ள்.) திங்கள்வாணுதல் - சந்திரன்போ லெனியொருத்தியநெற்றி
யையுடைய - மடந்தையர் - மகளிரது - செஞ்சிலம்பொலியும் - செம்பொ
ற்சிலம்போசையும் - சங்கினோடு - வளைகளோடு - அணிகலன்களின் சிற்
றொலிதாமும் - ஆபரணங்களின் துகிறியவொலியும் - கொங்குலாம் - பரி
மளமுலாவுகின்ற - மலர்த்தொடையளியிசைகளும் - மலர்மாலையினுள்ள
வண்டுகளினோசையும் - குழுமி - கூடி - பஹுளிபெருகுதல்போன்று -
பலநீர்த்துளிகள்சேர்ந்துபெருகுதலையொத்து - ஆழியின் - கடல்போல -
பொங்கும் - மிகுந்தொலிக்கும. எ - று.

(கூ)

துன்று பெண்படை சூழ்வர மாயையந் தோகை
வென்றி நங்கனன் மழுவினோன் விழியினால் வெனாக்
கொன்ற தென்னெனக் கேட்பமென் னுளவலி கொண்டு
சென்று றுஞ்செய லென்னவத் தெருவிடைச் சென்றான்.

(இ - ள்.) துன்றுபெண்படைசூழ்வர - இவ்வாறுநெருங்கியமகளிர்சே
னேசூழ்ந்துவாராநிற்க - மாயையந்தோகை - அழகிய தோகைபோல்பவ
ளாகியமாயை - வென்றியங்கனன்மழுவினோன் - வென்றியைக்கொண்டு
அழகாகப்பிரகாசிக்கின்றமழுவேந்தியபரமசிவன் - விழியினால் - நெற்றிக்
கண்ணினால் - வெனாக் - மன்மதனை - கொன்றதென்னென - கொன்றதற்
குக்காரணமயாதென்று - (அவரைக்) கேட்பமென்று - உளவலிகொண்
டு - ஐதரியங்கொண்டு - சென்றுறுஞ்செயலென்ன - போகின்றசெயல்
போல - அத்தெருவிடை - அவ்வீதியினிடத்து - சென்றான் - போயினா
ன். எ - று.

(கூக)

வேறு.

அரிமதர் மழைக்கணல் லரிவை தன்புடை
வருமட வரலியா வனப்பு காண்டலு
மெரிபுணர் விழியரி யேறு போல்பவர்
கரிநுகர் வெள்ளிலங் கலியை யொத்தனர்.

(இ - ள்.) அரிமதர்மழைக்கண் - அரிசனையும் களிப்பையும் குளிர்ச்சியை
யுமுடைய கண்களையுடைய - நல்லரிவைதன்புடை - நல்லமாயையினது

பக்கங்களில்—வரும் - சூழ்ந்து வருகின்ற—மடவரலியர் - மகளிரது—வா
னப்புகாரண்டலும் - அழகைக்கண்டவளவில் —எரிபுராவழி—தீப்போ
லுள்ள கண்களையுடைய—அரியேறுபோல்பவர் - ஆண்கிங்கத்தையொத்
தஆடவர் —கரிதுகர்வெள்ளிலங்கனியை - யானையாலுண்மீழப்பட்டவி
ளம்பழத்தை—ஒத்தனர். எ - து. (௩௨)

இடையொரு சற்றுவா னுதல்சற் றேழையர்
படையிழி சற்றுவாய்ப் பவளஞ் சற்றிணைக்
குடமொரு சற்றிவண் கொள்ளை கொள்ளநம
புடைபெய ரறிவெலாம் போயிற்றே யென்பார்.

(இ - ள்.) நம்புடைபெயரறிவெலாம் - நன்னடைக்குக்காரணமாகியந
மதுவிரிந்தஅறிவையெல்லாம் —ஏழையர் - மகளிரது —இடையொருசற்
று - இடையொருசுறியும்—வாணுதல்சற்று - ஒளிபொருந்தியநெற்றியொ
ருசுறியும்—படைவிழிசற்று - வாள்போலுள்ளவிழியொருசுறியும்—வாய்
ப்பவளஞ்சற்று - வாயாகியபவளமொருசுறியும் —இணைக்குடமொருசற்
று - இரண்டிருடம்போன்றமூலகனொருசுறியும் —இவன்கொள்ளைகொ
ள்ள - இவ்விடத்திலே கொள்ளைகொள்ளுதலாலே—போயிற்றேயென்பா
ர் - அவைமுழுதும்போயிற்றேஇனியென்செய்துமென்பார்கள். எ - து.)

இனத்தியல் பாமறி வென்ப துணமையே
மனத்துயர் செயுமயன் மாற்று நீறுநா
னனிச்சமெல் லடியினர் நுதலடுத்தலும்
பனித்துடல் வெதும்புமால் படுத்தலா லென்பார்.

(இ - ள்.) அறிவு - மனிதர்க்குள்ளஅறிவு—இனத்தியல்பாம் - அவர்
சேர்ந்திருக்குமினத்தினதுஇயல்பினையுடையதாகும்—என்பது - என்று
சொல்லப்படுவது—உண்மையே - சத்தியமே —மனத்துயர்செயுமயல் -
மனோதுக்கத்தைச்செய்கின்ற காமமயக்கத்தை—மாற்றுநீறு - நீக்குகின்ற
விழுதி —அனிச்சமெல்லடியினர் நுதலடுத்தலும் - அனிச்சமலரினுமெல்லி
ய அடியையுடையாரதுநெற்றியைச்சார்ந்தவளவில்—மால்படுத்தலால் -
காமமயக்கத்தைச்செய்தலால்—உடல் - எம்முடம்புகள்—பனித்துவெது
மபும் - வியர்த்துவேகின்றன —என்பார் - என்றுசொல்லுவார். எ - து.
நான் - அசை. (௩௩)

தொல்லைநஞ் சடர்துயர் சொல்லக் காத்தவன்
வல்லிபங் குடையருண் மதுகை நாயகன்
செல்லுமங் கையர்விழி நஞ்சு செய்வதுஞ்
சொல்லுது மவனெடு தொழுதுநா மென்பார்

(இ - ள்.) வல்லிபங்குடை - உமாதேவியைத்தனது பாதிபுடம்பின்க
ண்ணையுடைய - அருண்மதுகைநாயகன் - அருள்வழிவினனாகியமதுகே
ஸ்வரன் - தொல்லை-முன்னொருகாலத்திலே—நஞ்சடர்துயர்சொல்ல—ந
ஞ்சம்வருந்தலாலுண்டாகிய துன்பத்தைச்சொல்ல—காத்தவன் - அத்து
ன்பத்தைநீக்கிக்காத்தவன்— (ஆதலால்) —செல்லு மங்கையர்விழிநஞ்சு
செய்வதும் - மாயையோடு செல்லுகின்ற மகளிர துகண்ணாகிய நஞ்சுசெய்
யுந்துன்பத்தையும்—நாம் —தொழுது - வணங்கி —அவனெடுசொல்லுது
மென்பார் - அம்மதுகேசனெடுசொல்லுவோமென்பார். எ - று. (௧௫)

இக்குழுமகளிருள் யார்வ னப்பினன் ,
மிக்கவ னெனத்தமை வினாவி னொதிர்
முக்கனி கஞ்சுவை முதிர்ச்சி பெற்றுள
தெக்கனி யதனை நீ ரியம்புலி னென்பார்.

(இ - ள்.) இக்குழுமகளிருள் - இக்கூட்டமாகியமங்கையருள்—யார்வ
னப்பினன்மிக்கவனென - அழகிற்சிந்தவன் எவனென்று—தமைவினா
வினொதிர் - தம்மைக்கேட்பவர்க்குஎதிர்மொழியாக —முக்கனிகளுள் -
மா வாழை பலா வென்னுமூவகைப்பழங்களுள்—சுவைமுதிர்ச்சிபெற்
றுளது - முதிர்ந்தமதுரமுள்ளது—எக்கனி - எந்தப்பழம்—அதனை—நீ
ர்—இயம்புலிஎன்பார் - சொல்லுங்கனென்பார். எ - று. (௧௬)

கீரும்பினு மினியசெங் கயற்க னாரிளங்
ருரும்பையும் பயன்படாக் கோவை தன்னையும்
விரும்பின முலகர்முன் வீணி னெஞ்சகம்
வருந்துத னகைதரு மடமையே யென்பார்.

(இ - ள்.) கரும்பினுமினிய - கரும்பினுமிகவின்பஞ்செய்கின்ற—செ
ங்கயற்கனார் - சிவந்தகயல்போலுங்கண்களை யுடையமகளிரது—பயன்ப
டா - நமக்குபயோகமாகாத —இன்குரும்பையும் - ஸ்தனங்களாகிய
இன்குரும்பையையும் —கோவைதன்னையும் - அதரமாகியகோவைக்க

னியையும்—விரும்பினம் - விரும்பினேமாய் —உலகர்முன் —வீணினெஞ்சுகம்வருந்துதல் - பயனில்லாமல் மனம்வருந்துதற்குக்காரணம் —நகைதருமடமையெயன்பார் - யாவரும்நகைக்கத்தக்க நம்முடையஅறியாமையெயென்பார். எ - று. (௧௭)

விடங்குலா ம்தர்விழி விரைத்தண் பூங்குழ
னுடங்குநூ லிடைப்பிறை துதற்பொற் கொம்பனார்
குடங்கனா னுறுமிளங் குவவுக் கொங்கைபோ
லுடம்பெலா மூடினா லுய்யலா மென்பார்.

(இ - ள்.) விடங்குலாமதர்விழி - விஷம்பொருந்தியமதர்த்தகண்களையு
ம்—விரைத்தண்பூங்குழல் - பரிமளம்பொருந்தியதண்ணியமலர்வனைந்தக
ந்தலையும் —நுடங்குநூலிடை - துவள்கின்ற நூல்போலுள்ள இடையையு
ம்—பிறைதுதல் - பிறைபோலுள்ளநெற்றியையுமுடைய—பொற்கொம்ப
னார் - பொன்னாலாகிய, பூங்கொம்புபோல்பவர் —குடங்கள்—நாணுறும் -
நாணத்தக்க —இளங்குவவுக்கொங்கைபோல் - இளமையையும்திரட்சி
யையுமுடையதமதுமுலைகளேமூடியதுபோல —உடம்பெலாமூடினா—தே
கமுழுவதையுமூடினா —உய்யலாமென்பார் - பிழைக்கலாமென்பார்க
ள். எ - று. (௧௮)

இவ்வணங் கருத்தழிந் தினோரார் மாழ்குறக்
கொவ்வையங் கனியிதழ்க் கோதை மாரொடு
‘மௌவலங் குழலெழின் மாயை யென்பவ
ளவ்வரன் கோயிலி னருகு போயினான்.’

(இ - ள்.) இவ்வணம் - இத்தன்மையாக —கருத்தழிந்து —இனோரார்
மாழ்குற - காணையர்மயங்காநிற்க—கொவ்வையங்கனியிதழ் - கொவ்வைக்
கனிபோன்ற அழகியஅதர்த்தையுடைய—கோதைமாரொடும் - மங்கை
யரோடும்—மௌவலங்குழல் - மல்லினைகமாலையணிந்த அழகிய கூந்தலையு
டைய—எழின்மாயையென்பவள் - அழகியமாயையென்றுசொல்லப்படுப
வள் —அவ்வரன்கோயிலினருகு-அந்தத்துகேசர்கேரயிலினருகே—போ
யினான். எ - று. (௧௯)

சிவிகையி னிழிந்துதன் சென்னி தாங்கிய
குவிகையி னொடுபுகாக் கோபு ரத்துள்வெண்

கவிகைய னெனுமம காதன் கன்னிகட்

செலிகையி னணிபர னெதிர்சென் றுளரோ.

(இ - ள்.) வெண்கவிகையனெனும் - தவளக்குடையை யுடையவனென்று சொல்லப்படுகின்ற — மமகாரன்கன்னி - மமகாரவரசனது புதல்வி பானவன் — சிலிகையினிழிந்து - தண்டுகையினின்று மிழிந்து — தன்சென்னிதாங்கியருவிகையினொடு - தனதுதலையாற்றாக்கப்பட்டருவிந்தகையுடனே — சோபுரத்துள்புகா - கோபுரவாயிலுட்புகுந்து — கட்செவி - சர்ப்பகங்கணத்தை — கையினணிபரன் - திருக்கரங்களினணிகின்ற மதுகேசரது — எதிர்சென்றான் - சந்நிதியிற்சென்றான், எ-று. அரோ-அசை. (ச0)

வேண்டிய வனைத்தையு மேவன் மெல்லிய

ராண்டரு குறவமைத் தளிப்ப மாயைதான்

காண்டரு துதல்விழிக கடவுட் கன்புளம்

பூண்டன ளருச்சனை புரிதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மாயை - அப்படிசென்ற மமகாரன்புதல்வி — வேண்டியவனைத்தையும் - அப்பூசைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை யெல்லாம் — ஏவன் மெல்லியர் - பணிவிடைசெய்யும்பெண்கள் — ஆண்டு - அவ்விடத்தில் — அருகுறவமைத்து - பக்கத்திலே நிறைத்துக்கொண்டு — அளிப்ப - உதவாரிற் ப — காண்டரு துதல்விழிக்கடவுட்கு - காணத்தக்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய மதுகேசருக்கு — அன்புளம்பூண்டனள் - மனத்தின்கண் அன்புபூண்டவளாகி — அருச்சனை புரிதன் மேயினான் - பூசைசெய்யத்தொடங்கினான், எ - று. தான் - அசை. (சுக)

ஆதிய வரன்முறை செய்த ருக்கிய

மாதிய கொடுபர னணிநதி ருந்தபூ

வாதிய களைந்துமந் திரம றைந்துநம்

மாதியை மஞ்சன மாட்டன் மேயினான்.

(இ - ள்.) ஆதிய - பூசைக்கு முதலிலே செய்யவேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம் — வரன்முறைசெய்து - விதிப்படி செய்து — அருக்கியமாதியகொடு - அருக்கியமுதலானவைகளைக்கொண்டு — பரனணிந்திருந்தபூவாதியகளைந்து - கடவுளணிந்தமலர்முதலானவைகளைக்கழித்து — மந்திரமறைந்து - மந்திரஞ்சொல்லி — நம்மாதியை - நமதுகடவுளை — மஞ்சனமாட்டன் மேயினான் - நிரமஞ்சனமாட்டத்தொடங்கினான், எ - று. (சஉ)

வேறு.

தயிலமுட னுனிடத்தைந் தையமுத நறுநெய்பா நயிர்
செ முந்தேன், வயலினெழு கரும்புடைத்துக் கொள்சாறு பழ
ம் பிழிந்த மதுரச் சாறு, புயலளவு தாழையிள நீர்நறுஞ்சந்
தனக்குழம்பு போற்று நூலி, னியலினமை தபனமினை யொ
ன்றன்பி னென்றுமுறை யிறைவற் காட்டி.

(இ - ள்) தைலம் - எண்ணெயும்—ஆனிடத்தைந்து - பஞ்சகவ்வியமு
ம்—ஐயமுதம் - பஞ்சாமிர்தமும்—நறுநெய் - நல்லநெய்யும்—பால் - பா
லும்—தயிர் - தயிரும்—செழுந்தேன் - செழித்ததேனும்—வயலினெழு -
வயலிலேயெழுமின்ற —கரும்புடைத்துக்கொள்சாறு - கரும்பையுடைத்
தெடுத்துக்கொண்டவிரதமும்—பழம்பிழிந்தமதுரச்சாறு - கனிகளைப்பி
ழிந்ததித்திப்பையுடையவிரதமும்—புயலளவு - மேகமண்டலத்தையள
விய—தாழையிளநீர் - தெங்கினிடத்துக்கொண்ட இளநீரும்—நறுஞ்சந்
தனக்குழம்பு - பரிமளத்தையுடைய சந்தனக்குழம்பும்—போற்றும்
போற்றுகின்ற—நூலினியலினமை - வேதாகமவிதிப்படியமைந்த—தப்
னம் - ஸ்தபனகலசநீரும்—இவை - இவைகளெல்லாம்—ஒன்றன்பினெ
ன்று—முறை - முறையாக—இறைவற்காட்டி - மதுகேசருக்கு அபி
ஷேகித்து. எ - று. (சக)

சங்குலவு மென்கைநெடுஞ் சுடரிலேவேல் விழிமாயை சா
ம்பற் பூத்து, மங்கலமா கியுமேனி முழுவதுஞ்சந் தனத்திரளை
மலியச் சாத்தித், திங்களெனு மொருகிறுகூன் முதுகிப்பி யின்
றதெனச் சினவெள் ளேற்றான், கங்கைமுடி மீதினில்வெண் ணி
லவெறிக்கு நித்திலவக் கதையு மிட்டான்

(இ - ள்.) சங்குலவுமென்கை - வளைகளுவாவுமின்ற மெல்லியகைகளை
யும்—நெடுஞ்சுடரிலேவேல்விழி - நெடியதும் ஒளியதும் தகட்டுவடிவினது
மானவேல்போலுள்ள விழிகளையுமுடைய —மாயை—சாம்பற்பூத்தும் -
நீறுமேற்பூத்தும் —மங்கலமாகியமேனிமுழுவதும் - மங்களகரமாயுள்ள
திருமேனியினத்தும்—சந்தனத்திரளை - சந்தனவுருண்டைகளை —மலிய
ச்சாத்தி - நிறைய அப்பி—திங்களெனுமொருகிறுகூன் முதுகிப்பி - சந்திர
னெனப்படுகின்றகிறியதும்வளைந்த முதுகினதுமான ஒருசிப்பியினாலே—
ரன்றதென - பெறப்பட்டதென—சினவெள்ளேற்றான் கங்கைமுடிமீதி

னில் - முனிவையுடையவெள்ளிய இடபபூர்தியையுடைய கடவுளது கங்கையைத்தரித்த தலையின்மேல் - வெண்ணிலவெறிக்கும் - வெள்ளியசந்திரிகையைப்பரப்புகின்ற - நித்திலவக்கதையுமிட்டாள் - முத்தாலாகிய அக்ஷதையுமிட்டாள். எ - று. (சச)

பிறைதவழு நெடுஞ்சடையெம் பெருமானைச் சார்ந்துசர்ப்ப பிராந்தி மேவ, நறுமலர்மென் றொடைமாலே பலவனைந்து கூர்ங்கோட்டு நால்வாய்ச் சீற்றக், கறையடியீ ருரிசுமந்த திருமேனி யழகுறநுண் கலைபு னைந்திட், டிறைவனெலும் பணிநாண வவிர்மணிப்பூண் பற்பலவு மெடுத்த ணிந்தாள்.

(இ - ள்) பிறைதவழுநெடுஞ்சடையெம் பெருமானை - பாலசந்திரன் தவழுகின்ற நெடியசடையினையுடைய எமதுகடவுளை—சார்ந்து - அடுத்தது—சர்ப்பபிராந்திமேவ - சர்ப்பமென்னுமயக்கமுண்டாக —நறுமலர்மென்றொடைமாலேபலவனைந்து - நறியமலராலாகியது மெல்லியதுமாகிய தொடுக்கப்பட்டமாலேகள் பலதரித்து—கூர்ங்கோட்டு - கூரியமருப்புகளையும்—நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயையும்—சீற்றம் - கோபத்தையும்கறையடி - உரல்போலுள்ள அடிகளையுமுடையபானையினது—சுருரிசுமந்த - உரிக்கப்பட்ட போர்வையைத்தாங்கிய—திருமேனியழகுறநுண்—நுண்கலைபுனைந்திட்டு - நுண்ணியஇழையினாலாகிய ஆடையைத்தரித்து—இறைவன் - கடவுளது—எலும்பணிநாண - எலும்பாகிய ஆபரணங்களெல்லாநானும்படி - அவிர்மணிப்பூண் - விளங்குகின்றமணியினாலாகியஆபரணங்கள்—பற்பலவும் - பலபலவும்—எடுத்தணிந்தாள். எ - று. (சரு)

நற்றாமங் கமழ்ந்திய கல்லியாணி மணுளர்க்கு நானஞ்சாத்திப், பெற்றானங் கடிதலிலாக் கறிமருவு போனகங்கள் பிச்சை யல்லான், மற்றானான் றில்லாத பெருந்தகைக்கு நிழேதித்து வண்டு கிண்டி, யுற்றாதுங் கடிமலர்மென் குழன்மடவாள் வெள்ளிலையு முவந்த ளித்தாள்.

(இ - ள்.) நற்றாமங்கமழ் - நற்புகைகமழ்கின்ற—நித்தியகல்லியாணிமணுளர்க்கு - நித்தியகல்லியானியென்னும்பெயரையுடையஉமாதேவியினது மணத்திற்குரியகணவற்கு—நானஞ்சாத்தி-கஸ்தூரியணிந்து—ஊனம்பெற்று—கடிதலிலா - களையப்படுதலில்லாத - கறிமருவுபோனகங்கள் - கறிகள்பொருந்திய உண்டிகளை—பிச்சையல்லால் - பிச்சையுண்டியன்றி—

மற்றுண்ணென்றில்லாதபெருந்தகைக்கு - மற்றோருண்டியில்லாதகடவுளு
க்கு—நிவேதித்து—வண்டுகிண்டியுற்று - வண்டுகளானவைகிண்டிக்குடி.
யிருந்து—ஊதும் - ஊதுகின்ற—கடிமலர்மென்குழன்மடவாள் - மணத்
தையுடையமலரையணிந்த மெல்லியகூந்தலையுடையமாயை—உவந்து - ம
கிழந்து—வெள்ளிலையுமளித்தாள் - தாம்பூலமுங்கொடுத்தாள். எ - று. ()

நறியபுகை சேழுஞ்சுடர்மென் சிவிறியொடு வெண்கவரி
நாடு மாடி, நெறிமுறையி னெடுங்கடல்போ லியமுமுங்க ரின்று
தவி நிமலன் நன்னைப், பிறைறுதலிவ வகைபூசை புரிந்துதுதி
பலசெய்து பெருகு மன்பான், மறைபுகலு மஞ்செழுத்து மறை
ந்துவலம் வந்துமுனம் வணங்கிப் பின்னர்.

(இ - ள்.) நறியபுகை - பரிமளதூபமும்—செழுஞ்சுடர் - செழியதிப
மும்—மென்சிவிறி - மெல்லியவிசிறியும்—வெண்கவரி - வெள்ளியசாமர
மும்—நாடுமாடி - நிழல்பார்க்கின்றகண்ணாடியும்—நெறிமுறையின் - வி
திப்படி—நெடுங்கடல்போலியமுமுங்க - நெடியகடல்போல் வாத்தியமுமு
ங்க—நின்றுதவி - முன்னின்றுசமர்ப்பித்து—நிமலன்நன்னை - கடவு
ளை—பிறைறுதல் - பிறைபோலுள்ளநெற்றியையுடைய மாயையானவன்—
இவ்வகைபூசைபுரிந்து—துதிபலசெய்து—பெருகுமன்பால் - மிகுகின்ற
பக்தியினால்—மறைபுகலும் - வேதத்தாற்சொல்லப்படுகின்ற—அஞ்செழு
த்துமறைந்து - பஞ்சாட்சரியையுஞ்சொல்லி—வலம்வந்து—முனம்வண்
ங்கி - எதிர்வணங்கி—பின்னர். எ - று. (சஎ)

அன்பினுள முருகிவிழி சொரிநீரா லெழுதியமை யழிந்
தி ரூப்பப், பொன்புறையும் வடிவமயிர் பொடிப்பவெயர் வானு
தலின் பொட்ட ழிந்து, மின்புறையு நெடுஞ்சடிஸப் பொன்மலையி
னான்த வெள்ள மூழ்கி, யின்பினடிப் பவளென்ன வந்துநட ந
விலரங்கி லெய்தி னாளால்.

(இ - ள்.) அன்பினுளமுருகி - அன்பினுள்மனமுருகி—விழிசொரிநீரா
ல் - கண்களாற்சொரியப்பட்டநீரால்—எழுதிய மையழிந்திருப்ப - எழுதி
யிருக்கின்றமைககாந்திருக்க—பொன்புறையும் - பொன்போலுள்ள—வ
டிவம் - திருமேனியிலுள்ள—மயிர்பொடிப்ப - உரோமங்கள்சிலிர்க்க—
வெயர்வால் - வேர்வையினாலே—துதலின்பொட்ட ழிந்து - நெற்றித்திவ
கமழிந்து—மின்புறையும் - மின்னல்போலுள்ள—நெடுஞ்சடிஸப்பொன்
மலையின் - நெடியசடையையுடைய பொன்மலைபோலுள்ளகடவுளது—

ஆனந்தவெள்ளமூழ்கி - சிவானந்தவெள்ளப்பெருக்கினுல்மூழ்கி—இன்பி
னடிப்பவளென்ன - அந்தவின்பத்தால்கூத்தாடுகிறவன்போல—வந்து—
நடநவிலரங்கில் - நிருத்தஞ்செய்கின்றசபையில் —எய்தினான் - அடைந்
தான். எ - று. ஆல் - அசை. (சஅ)

அரங்கினிடை நடநவிலுஞ் செயற்கேற்ப வுடையணிந்தி
ட்டரும்பை வென்ற, குரும்பைமுலை யினைவம்பு கொண்டணிந்
து தவங்களெல்லாங் கொள்ளை கொள்ளுங், கருந்தடங்கண் மல
ர்க்கோதை சிற்றடியிற் கைபுணையக் கற்றமாதர், சுரும்புமுர
ன் மல்லிகைமென் போதனைய சிறுசதங்கை துளங்க வார்த்
தாரா.

(இ - ள்.) கைபுணையக்கற்றமாதர் - கையாலவங்கரிக்கக்கற்றபணிப்
பெண்கள் —அரங்கினிடை - நிருத்தமண்டபத்தினடுவே —நடநவிலுஞ்
செயற்கேற்ப - நடனஞ்செய்யுந் தொழிற்குத்தக —உடையணிந்திட்டு -
ஆடையையுடுத்திட்டு—அரும்பைவென்ற - கோங்குதாமரைமுதலியவரு
ம்புகளைவெற்றிகொண்ட —குரும்பைமுலையினை - தென்னங்குரும்பை
போலுள்ளமுலைகளை —வம்புகொண்டணிந்து - கச்சினுலி றுக்கி —தவங்க
ளெல்லாங் கொள்ளைகொள்ளும் - தவங்களையெல்லாங்கூட்டுண்கின்ற—க
ருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை - கரியபெரியகண்களையும் மலராலாகியமலை
யையுமுடையானது—சிற்றடியில் - சிறியஅடிகளிலே—சுரும்புமுரன்மல்
லிகைமென் போதனைய - வண்டுகொளிக்கின்றமல்லிகையினதுமெல்லி
யமலர்கள்போலுள்ள—சிறுசதங்கை - சிறியசதங்கைக்கோவைகளை—து
ளங்க - ஒலிசெய்யும்படி—ஆர்த்தார் - கட்டினார்கள். எ - று. (சக)

மாயைமுலைக் கிணையெனவென் முன்றானும் வந்ததென
வலக்கைத் தாளம், போயிடக்கைத் தாளமதைப் பொறுமையி
னாற் றுக்குதல்போற் புடைத்தொ ளிப்ப, வாயுரைக்கு மொழி
போலத் தண்ணுமையென கைகளால் வார்த்தை சொல்ல,
மேயகலைப் பெண்விளர்ப்ப வெழின்மாத ரிசைபாட வீணை கொ
ண்டு.

(இ - ள்.) மாயைமுலைக்கிணையென - மாயையினுடையமுலைகளுக்கு
ப்பாவேனென்று —என்முன் —தானும்வந்ததென - தானும்வந்ததென்

றுநினைத்து—பொருமையினால்—வலக்கைத்தாளம்போய்—இடக்கைத் தாளமதை - இடதுகைத்தாளத்தை—தாக்குதல்போல்—புடைத்து - அடித்து—ஒலிப்ப - ஒலிசெய்யாநிற்கவும்—வாயுரைக்குமொழிபோல - வாயாற்சொல்லப்படுகின்ற சொற்கள்போல—தண்ணுமை - மத்தளமானது—செங்கைகளால்—வார்த்தைசொல்ல - வார்த்தைசொல்லாநிற்கவும்—மேயகலைப்பெண்விளர்ப்ப - விரும்பப்பட்டகலைமகளானவள்நானும்படி—எழின்மாதர் - அழகிளையுடையமகளிர்—விணைகொண்டு—இசைபாட - பண்பாடாநிற்கவும். எ - று. (ரு0)

என்னொருகை யொடுமற்போரா புரிகவென நிற்பீவள்போ லி டையி னோர்கை, மன்னியுற வைததொருகை நீட்டியர னெதிர்பி ன்று மாயை வல்லி, கன்னன்மதன் றனைவருக வெனவிளித்தல் போற்றழங்கக் காற்ச தங்கை, பொன்னினிய லொருபாவை * ந டிக்கின்ற தென்னநடம் புரிய லுற்றாள்.

(இ - ள்.) மாயைவல்லி - கொடிபோன்றமாயை—என்னொருகையொ டு—மற்போர்புரிகவென - நீர் கைச்சண்டைசெய்யவருவீராகவென்று— நிற்பவள்போல்—இடையின் - இடையின்கண்—ஓர்கை - ஒருகையை— மன்னியுறவைத்து - பொருந்தவைத்து—ஒருகைநீட்டி—அரனெதிர்பி ன்று - மதுகேசர்சநிதியில்நின்று—கன்னன்மதன்றனை - கருப்புவில்லையு டையமன்மதனை—வருகவென - இங்கேஅஞ்சாமல்வாவென்று—விளித் தல்போல் - அழைத்தல்போல—காற்சதங்கை—தழங்க - ஒலிசெய்யாநி ர்க—பொன்னினியலொருபாவை - பொன்னாற்செய்யப்பட்டவொருப துமையானது—நடிக்கின்றதென்ன - நடனஞ்செய்கின்றதோவென்றும யங்கும்படி—நடம்புரியலுற்றாள் - நாட்டியஞ்செய்யத் தொடங்கினாள். எ - று. (ருக)

வேறு.

தண்ணுமை விளங்கலுறு தாளமிசை யெல்லாம்
வண்ணமலர் மெல்லடி வழிச்சதியி னிற்பக்
கண்ணிணைகொள் பல்வளைய கைவழி நடப்பப்
பெண்ணமுத மன்னவள் பெயர்ந்தன ணைத்தாளாள்.

(இ - ள்.) தண்ணுமை - மத்தளவோசையும்—விளங்கலுறுதாளம் - வி ளங்காநின்றதாளவோசையும்—இசை* - இராகத்தோசையும்—எல்லாம்-

ஆகியவியையெல்லாம் — வண்ணமலர்மெல்லடிவழிச்சதியினிற் ப - அழகியமலர்போல மெல்லியஅழகுகளின்வழித்தாகிய அடைவைக்கொத்துநிற்கவும் — கண்ணினை - இரண்டுகண்களின் பார்வைகளும்—கொள்பவ்வளைய - பலவளையல்களைக்கொண்ட—கைவழி - கைகளின்வழியே—நடப்ப - நடவாநிற்கவும்—பெண்ணமுதமன்னவள் - பெண்களுள்அமிர்தம்போற்சிநந்தவளாகியமாயை—பெயர்ந்தனன் - புடைபெபர்ந்து—நடித்தான் - நடனஞ்செய்தனன். எ - று. (௫௨)

வாயுநாசெய் சொற்பொருண் மலர்க்கர முரைப்ப
மீயுயர் விசும்பினெழு மென்புளொலி யெல்லாம்
பாயொளிய பஞ்சுறு பதத்துற மிதித்துப்
பேயொடு நடித்தவிதை பித்துற நடித்தான்.

(இ - ள்.) வாயுநாசெய்சொல்—வாயாற்சொல்லப்பட்டசொற்களின்—பொருள் - பொருளை—மலர்க்கரம் - மலர்போலுள்ளகைகளானவை—உரைப்ப - உரைசெய்யாநிற்க—மீயுயர்விசும்பின் - மேலாகியுயர்ந்த ஆகாசத்தின்கண்—எழும் - செல்லுகின்ற—மென்புளொலியெல்லாம் - மெல்லிய பறவைகளினோசை யெல்லாம்—பா யொளியபஞ்சுறு - பரவுகின்றவொளியையுடையசெம்பஞ்சுற்ற—பதத்து - அழகுகளிலிருந்து—உற - உண்டாக—மிதித்து—பேயொடுநடித்தவிதை - பேய்களோடாடியகடவுள்—பித்துற - மயங்கும்படி—நடித்தான் - ஆடினான். எ - று. (௫௩)

அந்தண னிருங்கலை யணங்கினை புமிழ்ந்தான்
செநதிருவை நேமியிறை சீயென வெறுத்தா
னிந்திர னருஞ்சசியை யெண்ணிலன் மறந்தான்
பைந்தொடி நடிப்பநரர் பட்டதெ னுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பைந்தொடிநடிப்ப - மாயையானவளிங்நனம் நடனஞ்செய்யாநிற்க—(அதைக்கண்ட) —அந்தணன் - பிரமன்—இருங்கலையணங்கினை - பெருமைபொருந்தியகலைகளை—உமிழ்ந்தான்—நேமியிறை - நாரணன்—செந்திருவை - திருமகளை—சீயென - யாவருஞ்சீயென்றுசொல்லும்படி—வெறுத்தான்—இந்திரன்—அருஞ்சசியை—அரியஇந்திரானியை—எண்ணிலன் & நினையாதவனாக—மறந்தான்—(கடவுளர்செய்தியேயிவ்வாறாயின்)—நரர்பட்டது - மானிடர்பட்டபாகைளை—என்னுரைப்பாம் - என்னசொல்லுவாம். எ - று. (௫௪)

பொன்னெயிலி னென்றிய புழைக்குண்முகம் வைத்துந்
துன்னிமுனர் நின்றவவர் தோளிடையிவர்ந்து
மின்னென நடம்பூரிடி மெல்லியன் மருங்கு
லென்னும்வெளி காணிய விடர்ப்படுவர் மைந்தர்.

(இ - ள்.) மைந்தர் - காணையர்—பொன்னெயிலின் - பொன்னிலாகிய
ய மதிலின்கண்—ஒன்றியபுழைக்குள் - பொருந்தியதுவாரங்களுள்—முக
ம்வைத்தும் - முகத்தைவைத்தும்—துன்னிமுனரின்நின்றவவர் - நெருங்கிமு
ன்னேநின்றவரது—தோளிடையிவர்ந்தும் - தோளின்மேலேறியும்—மி
ன்னெனநடம்பூரியும் - மின்னற்கொடிபோலாடல்செய்கின்ற —மெல்லி
யல் - மாயையினது —மருங்குலென்னும்வெளி - இடையாகிய ஆகாசத்
தை —காணிய - காணுதற்பொருட்டு —இடர்ப்படுவர் - துன்பப்படுவர்
கள். எ - று. (௫௫)

பற்றுமன மோடியிரு பார்வையினு மெய்தி
மற்றைய புலன்களை மறந்துநட மாடும் .
பொற்றொடியை நண்ணவுயர் பொன்மதி லுறுப்பி
னுற்றபொறி போலசை வொழிந்தினைஞர் நின்றார்.

(இ - ள்.) பற்றுமனமோடி - விஷயங்களைப்பற்றுகின்ற மனமானது
ஒடி—இருபார்வையினுமெய்தி - இரண்டுபார்வையிலும் அடைந்து—மற்
றையபுலன்களைமறந்து - மற்றவிஷயங்களைமறந்து—நடமாடும் - நடக்கின்
ற—பொற்றொடியைநண்ண - மாயையையடையாநிற்க—உயர் - உயர்வா
கிய - பொன்மதிலுறுப்பின் - பொன்னிலாகிய மதிலினதுறுப்பின்கண்
ணை—உற்ற - தங்கிய—பொறிபோல் - பதுமைசுழம்போல—அசைவொ
ழிந்து—இளைஞர் - காணையர்—நின்றார். எ - று. (௫௬)

இளங்கொடி மருங்குலவ ளின்னண நடிப்பக்
களங்களியை வென்றமணி கண்டனை யருச்சித்
துளங்குளி ரருந்தவ னுவந்திறை யணிந்த
வளங்கெழு முசந்தமலர் மாலையொ டளித்தான்.

(இ - ள்.) இளங்கொடிமருங்குலவள் - இளங்கொடிபோலும் இடை
யையுடையவளாகியமாயை—இன்னணம் - இத்தன்மையாக—நடிப்ப -
ஆடுகையில் —களங்களியைவென்றமணிகண்டனையருச்சித்து - களவின்

பழத்தைவென்றகரியகண்டத்தையுடையகடவுளைப்பூசித்து —உளங்குளிர் - தண்மையானஉள்ளத்தையுடைய—அருந்தவன் - வேதியனானவன்—
உவந்து - மகிழ்ந்து—இறையணிந்த - கடவுளணிந்த—வளங்கெழுமு - வளம்பொருந்திய—சந்தம் - சந்தனத்தை—மலர்மாலையொடு—அளித்தான் -
கொடுத்தான். எ - று. (ருஎ)

வணங்கிமது கேசனிரு மாலியம தேற்றங்
கணங்குமட வாருட னரங்கிடை யிருந்தா
ணுணங்கிழை மருங்குன்மிக நோமென விரைந்து
பிணங்குறு சதங்கையழு பிள்ளையி னடங்க.

(இ - ள்.) அணங்கு - மாயை—வணங்கி - தொழுது —மதுகேசனிரு
மாலியமது - மதுகேசனதுநிருமாலியத்தை—ஏற்று - பிரசாதமாகக்கைக்
கொண்டு—மடவாருடன் - மகளிருடனே —அரங்கிடை - நாட்டியமண்
டபத்திலே—துணங்கிழை மருங்குல் - துண்ணியதூல்போலுள்ள விடை
யானது—மிகநோமென - மிகவருந்துமென்று—இரைந்து - கூவி—பி
ணங்குறு - பிணக்குற்ற —சதங்கை - சதங்கையினோசை —அழுபிள்ளையி
ன் - அழுதபிள்ளையடங்குதல்போல —அடங்க —இருந்தான். எ - று.
அங்கு - அசை. (ருஅ)

மைத்தட நெடுங்கணிள வல்லிநிகர் மாயை
பத்தியொடருச்சனை பயின்றதை யறிந்தா
னித்தனாலகெங்கணு நிறைந்தவ னானதி
முத்தனரு ளல்லம முதற்பெயரி னானே.

(இ - ள்.) மைத்தடநெடுங்கண் - மையிடப்பட்டவிசாலமாகியநீண்டக
ண்களையுடைய —இளவல்லிநிகர்மாயை - இளங்கொடியையொத்தமா
யை— பத்தியொடு—அருச்சனைபயின்றதை - பூசைசெய்துவருவதை—நி
த்தன் - அழிவில்லாதவனும்—உலகெங்கணுநிறைந்தவன் - உலகமனைத்தி
னுநிறைந்தவனும்—அனதி - தோற்றமில்லாதவனும் —முத்தன்—இயல்பா
கவேபாசங்களினீங்கினவனுமாகிய —அருளல்லமமுதற்பெயரினான் - அ
ருளையுடைய முதன்மையாகிய அல்லமென்னும்பெயரையுடையவன்—
அறிந்தான் - உணர்ந்தான். எ - று. (ருக)

மாயைபூசைகதி - முற்றிற்று.

கூடகதி - ச - இ - திருவிருத்தங்கள்—உகடு

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தர மடியார் வேண்டு நினைவெலா நிரப்பா நின்ற
பெருந்தகை யல்ல மையன் பெயர்ந்தொரு மனித னாகி, வருந்துறு
மயன்ம னத்தால் வந்தனை புரிந்தா டன்பாற், பொருந்துறு பவன்
போற் செய்த புணர்ப்பினைப் புசன்று னைப்பாம்.

(இ - ள்.) நிரந்தரம் - எப்பொழுதும் — அடியார்வேண்டுநினைவெலா
ம் - அடியவர் எண்ணுகின்ற எண்ணமனைத்தையும் — நிரப்பாநின்ற - நி
றைவேற்றுகின்ற — பெருந்தகை - பேரருளையுடைய — அல்லமையன் —
பெயர்ந்து - தன்னியல்பினின்றும் வேறுபட்டு — ஒருமனிதனாகி — வருந்து
றுமயன்மனத்தால் - வருந்துகின்ற மயக்கத்தையுடைய மனத்தோடு — வந்
தனைபுரிந்தா டன்பால் - பூசித்தமாயையினிடத்து — பொருந்துறுபவன்
போல் - உடன்படுபவன்போல — செய்த — புணர்ப்பினை - செய்தியை —
புசன்று னைப்பாம் - விரித்துச் சொல்லுவாம். எ - று. வருந்துறலென்ப
து, மெலித்தல் விகாரம். (க)

தாமுறு நுகர்வும் வீடுந் தந்திட வல்லன் றானே
யாமென வியம்ப லாலே யல்லம தேவ னுண்மை
நீாமமு மறைய வேறோர் நாமமுற் றம்மா யைக்குக்
காமிய வினைப்ப யன்றான் கடைப்பிடித் தருள வெண்ணி.

(இ - ள்.) தாமுறும் - (உயிர்கள்) தம்மாலனுபவிக்கப்படுகின்ற — நுகர்
வும் - போகத்தையும் — வீடும் - முத்தியையும் — தந்திடவல்லன் - கொடுக்
கவல்லவன் — தானேயாமெனவியம்பலாலே - தானேயாமென்றுயாவரு
ஞ்சொல்லுதலாலே — அல்லமதேவன் — உண்மையார்மமுமறைய - அல்லம
னென்னும் உண்மையானபெயருமறையுடையது — வேறோர்க்காமமுந் து - ம
த்தளிகளென்னும் வேறொருபெயரையும்டைந்து — அம்மாயைக்கு — காமி

யவினைப்பயன் - காமியபூசைக்குத்தக்க பயனை —தான்—கடைப்பிடித் தருளவெண்ணி - உறுதியாக அருளிச் செய்யநினைத்து. எ - று.

பந்தத்தையு முத்தியையு நுகர்வும் வீடுமென்றார். காமியவினைப்பயனை ன்றதனால் கிட்காமியவினைப்பயனுளதாகப்பெற்றும், பெற்றதால் காமியவினைப்பயன் நுகர்வும், கிட்காமியவினைப்பயன் வீடுமெனக்கண்டாம். வீடெனல்; அறிவைச்சுகித்தல். பந்தமெனல்; அயலைச்சீகித்தவெனக்கொள்க.

கூதந்தரு திருநு தற்றீக் கண்ணினு னீறு பட்ட
மதன்செயல் செய்ய வன்றோன் வடிவுதான் கொண்ட தென்ன
முதிர்ந்தழ் கொழுகு மாறு முகங்களுட் சிறந்த வொன்றோ
டெதிர்ந்துள முருக னென்ன விளமையோ டழகு வாய்ப்ப.

(இ - ள்) திருநுதல் - (பரமசிவன்தனது) அழகியநெற்றியின் கண்ணு ள்ள—கத்தரு - வெப்பமாகிய—திக்கண்ணினுல்—நீறுபட்ட - பஸ்மமா ன—மதன்செயல்செய்ய - மன்மதனதுதொழிலைச்செய்தற்பொருட்டு— அன்றோன்வடிவு - அவனதுவடிவத்தை—தான் கொண்டதென்ன - தா ன்கொண்டதுபோலவும்—அழகுமுதிர்ந்தொழுகும் - அழகுமிருந்தொழுகு தற்கிடமாகிய—ஆறுமுகங்களுள் - ஆறுமுகங்களுள்ளும்—சிறந்தவொ ன்றோடு - சிறந்தவொருமுகத்தோடு - இளமையோடழகுவாய்ப்ப - இள மையுமழகுந் தன்னிடத்தேபொருந்த—எதிர்ந்துளமுருகனென்ன - தோ ற்றியமுருகனைப்போலவும். எ - று.

வடிவால் மன்மதனையும், இளமையால் முருகனையும் உவமித்ததால், ஒப்பணி. (ஈ)

அவிர்சடை முனிவர் மாத ரழுங்குறக் கொண்ட கோலங்
கவினுமீவ் வடிவங் கொள்ளக் கற்றுமுன் விட்ட தென்னக்
குவிமுலை மகளி ராவி கூட்டுனுங் கோல மென்னப்
புலியுறு மிரவி யென்னப் பொங்கொளி புருவொன் றுற்றான்.

(இ - ள்.) அவிர்சடைமுனிவர்மாதர் - விளங்காநின்றசடையுடைய முனிவரதுமகளிர்—அழுங்குற - மயங்கிவருந்துதற்பொருட்டு—கொ ண்டகோலம் - கொண்டபிஷ்டானவடிவம்—கவினும் - அழகுசெய்கி ன்ற—இவ்வடிவங்கொள்ள - இந்தவடிவத்தைக்கொள்ளுதற்கு—முன் கற்றுவிட்டதென்ன - முன்பழகிவிட்டதுபோலவும்—குவிமுலைமகளிர் - குவிந்தமுலைகையுடைய மங்கையரது—ஆவி - உயினை—கூட்டுனுங்கோ

லமென்ன - கொள்ளுகொள்ளும்வடிவம்போலவும்—புவியுறுமிரவியென்ன - பூமியின்கண் அடைந்தருளியன்போலவும் —பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான் - மிக்க வொளியையுடைய வொருவடிவங்கொண்டான். ஏ - று.

விட்டதென்ன, கோலமென்ன, இரவியென்ன, உருவொன்றுற்றான் என்பது, தற்குறிப்புவமையணி. (சு)

விளிம்புற நடுக்க ளங்கம் வீழ்ந்துகுழ மதியொன் றுண்டேல் வளங்கெழு மயிரொ முங்கு வள்ளல் வாண்முக நிகர்க்குந் துளங்குறு முநதி மேற்போய் மார்பிடைத் தோன்று ரோம மிளங்கரு நளின முண்டே லேய்க்குமென் றியம்ப நின்றான்.

(இ - ள்.) நடுக்களங்கம் - நடுவிலுள்ளகாங்கமானது—விளிம்புற - ஓரத்தின்பொருந்த—வீழ்ந்துகுழ - விழுந்துகுழந்த—மதியொன் றுண்டேல் - ஒருசந்திரனுளதாயின்—(அது)வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய—மயிரொ முங்கு - மயிரொழுங்கிலையுடைய—வள்ளல் - அல்லமனது—வாண்முகம் - ஒளியையுடையமுகத்தை—நிகர்க்கும் - ஒக்கும்—இளங்கருநளினமுண்டேல் - இளமைபொருந்திய கருந்தாமரை மலரொன் றுளதாயின் (அது)—துளங்குறுமுந்திமேற்போய் - ஒளிசெய்கின்ற நாயியின்மேற்சென்று—மாப்பிடைத்தோன்றுரோமம் - மாப்பினிடத்தேதோன்றுகின்றமயிர்ச்செறிவை—ஏய்க்கும் - ஒக்கும்—என்றியம்ப - என்றுசொல்லும்படி—நின்றான். ஏ - று.

முகத்துக்கும், மாப்புரோமத்துக்கும் உவமைகூறப்பெற்ற இங்ஙனமாயமதியும் நளினமுமெங்கணுமின்மையின், இல்பொருளுவமையணி. (ரு)

விலைவரம் பறியா வாடை விரித்துதெ ததாயி லங்க மலைவரும் புதிய சநந் மான்மதங் காத நாறக் கலைவரம் பறிந்து ளோர்தங் கருத்தினுக் கரிதா யென்புன் றலைவருங் கமலப் பொற்றா டம்பிரான் மலியச் சாத்தி.

(இ - ள்.) கலைவரம்பறிந்துளோர்தங்கருத்தினுக்கரிதாய் - அறுபத்துநாலுகலைகளினெல்லையை அறிந்துள்ளவரது கருத்திற்கெட்டாததாயிருந்தும்—என்புன்றலைவரும் - எனதுபுல்லியதலையின்கண்ணேவரத்தக்க—கமலப்பொற்றான் - கமலம்போலழகியதிருவடிக்கையுடைய—தம்பிரான் - அல்லமன்—விலைவரம்பறியாவாடை - விலையினளவறியுப்படாதபீதாம்ப

ரத்தை—அனாயிலங்க - அனாயில்விளங்கும்படி—விரித்துதித்து—மலைய
ரும்புதியசந்தம் - பொதியமலையிலுண்டாகிய புதிய சந்தனத்தையும்—மா
ன்மதம் - கஸ்தூரியையும்—காதநாற - காதம்வரைக்கும்வாசனைவீசும்ப
டி—மலியச்சாத்தி - திருமேனிமுழுவதறிநையப்பூசி. எ - று. இப்பாட்
டுமுதல் - கூ - பாடல்வரைக்கும்ஒருதொடர்பு. (க)

துளிர்ந்ததனை பொழிலிற் றேமாந த்டஞ்சினைக் குயின்
மு கம்போற், னுளித்தலை முகில்க வற்றுஞ் சுரிசுழற் சிகழி யா
ர்த்தித், ட்ளித்தொடர் மாலை வேய்நதவ் வலங்களைக் குறு
வோக் கெல்லாம, வெளிற்றுரைப் பொருள்போற் றேன்ற மெ
ன்றலைச் சாத்த ணிந்து.

(இ - ள்.) துளிர்ந்ததன்பொழிலில் - துளிர்ந்ததண்ணியசோலையில்—
தேமாந்தடஞ்சினை - தேமாவினதுபெரியகிளையில் வாசஞ்செய்கின்ற—கு
யின்முகம்போல் - குயிலினதுமுகத்தைப்போல—துளித்தலைமுகில் - கா
ர்காலமேகத்தை—கவற்றும் - வருத்துகின்ற—சுரிசுழற்சிகழியார் த்திட்டு-
சுருணடதலையினாமுடியாகக்கட்டி—அளித்தொடர்மாலையேய்ந்து - வ
ண்டிகள் தொடராநின்ற மாலையைச்சூடி—அவ்வலங்கல் - அந்தமாலையான
து—நோக்குறுவோர்க்கெல்லாம - பார்க்கின்றவர்க்கெல்லாம்—வெளிற்
றரைப்பொருள்போற் றேன்ற - வெளிப்படையான சொல்லிலுள்ளபொ
ருள்போலக்காணும்படி—மென்றலைச்சாத்தணிந்து - மெல்லியதலைச்சாத்
துதரித்து. எ - று. தலைச்சாத்து ; தலைப்பாகையென கிராமியமாக வழ
ங்குகின்றது. (எ)

குளத்திடை யிருப்பி னுணமை காண்குவ னென்ன வாலங்
குளத்திடை வாங்கி வைத்த கொள்கைபோற் றிலதந் தீட்டி-
யொளித்தனி மதிதன் பாங்க ருரோணியோ டொருபெண் கூட்
யளித்துற வைத்த தென்ன வணிமணி செவிகக ணிந்து. [டி]

(இ - ள்.) குளத்திடையிருப்பின் - கழுத்தினிடத்திலிருந்தால்—உண்
மைகாண்குவனென்ன - தனதுசூழத்தைத் தெரிந்துகொள்வார்களெ
ன்று—ஆலம் - நஞ்சத்தை—வாங்கிக்குளத்திடைவைத்தகொள்கைபோ
ல் - எடுத்து நெற்றியினிடத்துவைத்த செய்கைபோல—திலதந்தீட்டி -
கஸ்தூரிப்பொட்டிட்டு—ஒளித்தனிமதி - ஒளியையுடைய ஒப்பற்றசந்தி
ரணைவன்—தன்பாங்கர் - தன்னிருபுறத்திலும்—உரோணியோடு—ஒ
ருபெண் - அவளுக்குகிராகிய மற்றொருநகைத்திரத்தை—கூட்டி—அ

ளித்து - காப்பாற்றி—உறவைத்ததென்ன - பொருதவைத்திருத்தல்
போல—அணிமணி - அழகியகுண்டலமணியை—செவிக்கணிந்து - காது
களிலேதரித்து. எ - று. (அ)

விலையில்வெண் டரளக் கோவை வீரசங் திலிகே யூர
மில்குசெம மணிப்பொன் னாழி யிவைமுத லாய வெல்லாக்
கலனுமொன் கவினெ னுஞ்செங் கனலிற்பெய் நறுநெ யென்ன
மலைவினங் குருகு கேசன் வயங்குறுப் பெலாம ணிந்து.

(இ - ள்.) விலையில் - விலையில்லாத—வெண்டரளக்கோவை - வெள்ளி
யமுத்துமாலையும்—வீரசங்கிலி - வீரசங்கிலியும்—கேயூரம் - வாகுவலய
மும்—இலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி - விளங்காநின்றசெய்ய மணியமுத்
திய பொன்மோதிரமும்—இவைமுதலாய - இவற்றைமுதலாகவுடைய—
எல்லாக்கலனும் - எல்லா ஆபரணமும்—ஒண்கலினெனுஞ் செங்கனலிற
பெய் - ஒள்ளிய அழகென்கின்றசிவந்தநெருப்பிடுபெய்கின்ற --நறுநெ
யென்ன - நல்லநெய்போல—மலைவினங்குருகுகேசன் - மலைவிலாதமது
குருவாகிய அல்லமதேவர்—வயங்குறுப்பெலாமணிந்து - ஒளிபொருந்தி
ய அளவயவமெல்லாந்தரித்து. எ - று. (ஆ)

இந்திர திருவிற் கேற்ற விலக்கண முழுதும் வாய்த்த
சுந்தர குமரற் காவா விதனைத்தான் சுமப்ப தாக
வந்துள நெதுகொ லோவென் நெண்ணிமா னிடாம யங்க
நிர்தையின் முதுகின் பாறறண் ணுமையொன்று பிகழத் தாங்கி.

(இ - ள்.) இந்திரதிருவிற்கேற்ற - தேவேந்திரனுடையசெல்வத்தை
யனுபவித்தற்கேற்ற—இலக்கணமுழுதும்வாய்த்த - சுந்தரகுமரற்கு - அ
ழகியவிபவாடவனுக்கு—ஆஆ—இதனைத்தான்சுமப்பதாக - இந்தமத்தள
த்தைச் சுமப்பதற்கு ஏதுவாக—வந்துளது - வந்திருக்கிறவழி—எதுகொ
லோவென்று - யாதோவென்று—எண்ணி - நினைத்து—மானிடர்மயங்க -
மனிதர்களைக்கும்படி—நிர்தையின் முதுகின்பால் - பழிப்பில்லாதமுதுகி
னிடத்து—தண்ணுமையொன்று - மத்தளமொன்று—பிகழத்தாங்கி—தோ
ன்றச்சுமந்து. எ - று.

தகுதியாய அணியாலலங்கரிக்கப்பெற்றுத் தகாததாய்தண்ணுமையை
முதுகில்தாங்கல்சொல்லுதலால், தகாமையணி, என்னை “தகாமை முர
ணுநக் காரியத் தோற்றமுந் தகாதவை கூடலும்” என்றிலக்கணமிருத்
தலின் (கௌ)

சென்றருண் மதுகை நாதன் நிருமுன்வான் சுடர்வ லஞ்
சூழ், சூன்றுறழ் கொடிநெ மும்பொற் கோபுரத் தெநிர்போய்
நின்று, மன்றிடை நவில்குத தாடி மத்தளத் தொழில்கைக்
கொண்டா, னென்றுள மருள வெங்கோ னெறிந்துதண் ணுமை
ய திர்த்தான்.

(இ - ள்.) சென்று—அருண்மதுகைநாதன் நிருமுன் - அருளையுடைய
துகேசர துசுந்நிதியில்—வான்சுடர் - ஆகாசத்திலியங்குகின் றசந்திராதித்
தர்—வலஞ்சூழ் - சுற்றிவரப்பட்ட—சூன்றுறழ்—மேருபோலுள்ள —கொ
டிநெமும்பொற்கோபுரத்து - கொடிகள் கட்டிவைத்திருக்கப்பட்டநெடிய
பொற்கோபுரவாயிலுக்கு —எதிர்போய்நின்று —மன்றிடைநவில்குதத் தா
டி - சபையினிடத்தேசெய்யப்பட்ட கூத்தாட்டையுடையவன் —மத்
ளத்தொழில் கைக்கொண்டானென்று —உளமருள - யாவருமனமயங்
க—எங்கோன் - அல்லமதேவன்—தண்ணுமை - மத்தளத்தை—எறிந்து-
கையெறிந்து—அதிர்த்தான் - முழக்கினான். எ - று. (கக)

உரலசைந திடாத கிக்கு புறியினெய் யெடுத்த யின்றோன்
குரலசைந் தூது மோர்வேய்ங் குமுன்மொழி மாதா மாழ்கச்
சிரலசைந் தாடா நின்ற சிறகர்போன் மதத ளத்தை
விரலசைந் தறைத லன்றி மெய்யசை யாம னின்றான்.

(இ - ள்.) உரலசைந் திடாதகிக்கு - உரல்களையொன்றன்மேலொன்று
அசையாதகிக்கு—உறியினெய்யெடுத்து—அயின்றோன் - உண்டவனாகிய
கண்ணனது—குரலசைந் தூதும - கண்டமசைந் தூதப்பட்ட—ஓர்வேய்ங்
குமுல் - ஒருபுள்ளாங்குமுலிசைபோன்ற—மொழி - சொற்களையுடைய—
மகளிர் —மாழ்க - மயங்குப்படி. —சிரலசைந்தாடாநின்றசிறகர்போல் -
மீன்குத்திப்பறவையின்கண்ணே அசைந்தாடாநின்றசிறகைப்போல—ம
த்தளத்தை —விரலசைந்தறைதலன்றி - கைவிரலசைந்துதாக்குதலன்
றி—மெய்யசையாதுநின்றான். எ - று.

ஏனையர்போலல்லா துடலஞ் சுற்றுஞ்சலியாமல்தண்ணுமை மு முக்கலி
ன், வியப்பணி. (கஉ)

சூத்தமெய்ஞ் ஞான னந்தச சூரியன் கரத்தர லாக்கு
மத்தள முகின்று முக்க நடிதது மயில்கேட்டமமா

வித்தரை மனிதர் கையா லெஞ்செவிப் படாதிருந்த
புத்தொலி யிதுவென் றுள்ளம் வியநதிது புகலு மன்றே.

(இ - ள்.) சுத்தமெய்ஞ்ஞானந்தச்சூரியன் - சச்சிதானந்தசொருப
மாகியசூரியன்—கரத்தாலார்க்கும் - தன்கைகளால்முழக்கப்படுகின்ற —
மத்தளமுநின்முழக்கம் - மத்தளமாகியமேகத்தினதோசையை —நடித்து
ஹமயில்கேட்டு - நடனஞ்செய்திருக்கின்றமாயையாமியமயில்கேட்டு—அ
ம்மா—இத்தரைமனிதர்கையால் - இர்த்தப்பூமியின் சுணுள்ளமாந்தர்கையி
னல் —எஞ்செவிப்படாதிருந்த —புத்தொலியிதுவென்று புதியவோ
சையிதுவென்று—உள்ளம்வியந்து —இதுபுகலும் - இதனைச்சொல்லும்.
எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

மயில்போன்றவனை மயிலெனல், உவமையாகுபெயர். (௧௭)

மோட்டின முலையீ ரின்ன தண்ணுமை முழக்கங் காதாற்
கேட்டில மிவ்வா றுண்டென் றுரைப்பவும் கேட்டி லேமால்
வேட்டில கனைத்து நின்று வியக்ருமிவ் விஞ்சை கூற்றுக்
காட்டிய வவன்யாா கொல்லோ காணகவென்றணங்கு ரைத்தாள்

(இ - ள்.) மோட்டினமுலையீ - உயர்வும் இளமையும்பொருந்தியமுலை
யையுடையவர்களே—இன்ன தண்ணுமைமுழக்கம் - இப்படிப்பட்டமத்
தளவோசையை—காதாற்கேட்டிலம்—இவ்வாறுண்டென்றரைப்பவும் -
இப்படி. ஒன்றுண்டென்றசொல்லவும்—கேட்டிலேம் —உலகனைத்தும்-
உலகத்தாரனைவரும் —வேட்டுகின்று - இச்சித்துகின்று—வியக்கும் -
ஆச்சரியப்படத்தக்க —இவ்விஞ்சைகற்று - இந்தவித்தையைக்கற்றறிந்
து—காட்டியவவன்யார் —காண்கவென்று —பேரய்ப்பார்ப்பீராக வெ
ன்று—அணங்குரைத்தாள் - மாயைசொல்லினுள். எ - று.

ஆல் அசை. கொல்லோ—ஐயம். (௧௮)

மாதர்வல் விரைந்து சென்று மததள முழக்கி லின்ற
சோதியை யிழியாற் றஞ்செய் தொல்லைமா தவததாற் கண்டு
காதொடு பொருது மீளுங் கயனெடுங் கருங்கட் செவ்வாய்க்
கோதைதன் மருங்கின மீண்டு வநதிது கூட றுற்றார்.

(இ - ள்.) மாதர்வல்விரைந்துசென்று - அம்மகளிர்ஒடிப்போய்—மத்
தளமுழக்ககின்றசோதியை - மத்தளம் அடித்துக்கொண்டுகின்ற அல்லம
ரை—விழியால் —தாஞ்செய்தொல்லைமாதவத்தால் - குற்பிறப்பிற்றம்மர

லேசெய்யப்பட்ட பெருந்தவத்தால் —கண்டு —காதொடுபொருதுமீளுங்
கயனெடுங்கருங்கண் - செவிகளோடுபோர்செய்து திரும்புகின்றவையும்
கயல்போல்கின்றவையுமான நெடிய கரியகண்களையும் —செவ்வாய் -
செய்யவாயையுமுடைய—சோதை - மாயையினது—மருங்கின்மீண்டிவந்
து - அருகேதிரும்பிவந்து—இதுகூடறஜற்றார் - இதைச்சொல்லத்தொடங்
கினார். எ - று.

அல்லமனைச்சோதியெனல், உவமையாகுபெயர். (கரு)

கற்றதன் விஞ்சை போலக் கவினுநாங் கண்ட நிலலை
விறற்றொழி லனங்க வேளே மேனிகொண்டடைந்தா னென்ன
வுற்றன னொருவ னென்ன வொண்டொடி விளிமி னென்றான்
மற்றவர் விளித்து வந்து மாயைமா தெதிர்வி மித்தார்.

(இ - ள்.) கற்றதன்விஞ்சைபோல - கற்கப்பட்டதனதுமத்தளவித்தை
போலவே—கவினுநாங்கண்டநிலலை - அழகையுமாய்க்கண்டிலேம்—விற்
றொழிலனங்கவேளே - விற்போர்த்தொழிலைச்செய்கின்றவடிவமில்லாத
மன்மதனே—மேனிகொண்டடைந்தானென்ன - வடிவங்கொண்டடைந்
தான்போல—ஒருவனுற்றனனென்ன - ஒருவன்வந்திருக்கின்ற னென்
றுசொல்ல—ஒண்டொடி - மாயையானவன்—விளிமினென்றான் - அழை
யுமென்றான்—அவர்—விளித்துவந்து - அழைத்துவந்து—மாயைமாதெ
திர் விடுத்தார். எ - று. மற்று - அசை.

ஒண்டொடி ; அன்மொழித்தொடை. (க௬)

அந்நிலை யலம னுமத் தண்ணிலக் கண்ட போதே
செந்நில முகுதீர் போலச் செல்விமான் மயமே யாகிப்
பொன்னவி ரொருபூம் பாவை போன்றசை வறவி ருந்தாள்
கன்னல்வின் மதலே ளெய்து கையிளைத் தருகு நின்றான்.

.(இ - ள்.) அந்நிலை - அக்கோலங்கொண்டநிலையையுடைய—அலமனும்
த்தண்ணலை - அல்லமனைப்படுகின்றநாமத்தையுடையதலைவனை—க
ண்டபோதே—செந்நிலமுகுதீர்போல - செம்மண் ணிலத்திலேவிழுந்த நீர்
போல—செல்வி - மூயை—மான்மயமேயாகி - அவரினின்றும் உண்டா
கியகாமவேட்கை மயமாகி—பொன்னவி ரொருபூம்பாவைபோன்று -
பொன்னுற் செய்யப்பட்டவிளங்காநின்றவொருமுகிய பாவைபோல—அ
சைவறவிருந்தாள் - அசைவில்லையாகவிருந்தாள்—கன்னல்வின்மதலே

ள் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன்—எய்து - அம்புகளை அவன்மேலே செலுத்தி—கையினைத் தருகுநின்றான். எ - று. (க௭)

மயக்குமென் பதுபோய் மாயை மயங்குமென் றிடவி ருப்ப
வியக்குநின் றேயம் யாது வீரவே ளனையா யினபம்
பயக்குநின் பெயர்யா தெங்குப் பயின்றுறை குவைசொல் லென்
நயக்குமென் மொழியார் கேட்ப ஞானவா ரிதியு னைக்கும். [இ

(இ - ள்.) மயக்குமென்பதுபோய் - மாயையாவனாயு* மயக்குமெ
ன்றுசொல்லப்படுவதுபோய்—மயங்குமென் றிடவிருப்ப - தீானேமயங்கு
மென் றுசொல்லும்படியிருக்க—நயக்குமென்மொழியார் - விரும்பப்படுகி
ன்ற மெல்லியசொற்களையுடையமகளிர்—வியக்குநின்றேயம்யாது - மெச்
சப்படுகின் றநினைதுதேசமெது—வீரவேளனையா - வீரத்தன்மையையு
டையமன்மதன்போலழகுடையவனே—இன்பம்பயக்குநின்பெயர்யாது-
இன்பத்தைத்தருகின்றநினைதுபெயரொது—எங்குப்பயின்றுறைகுவை - எ
ங்கேபழகியிருப்பாய்—சொல்லென்னு - சொல்லென்று—கேட்ப - வினா
வ — ஞானவாரிதியுனைக்கும் - ஞானக்கடலாகிய அல்லமர்சொல்லுவார்.
எ - று. (க௮)

செல்வறழ் குழலீர் தேய மோபர தேயஞ் சூளால்
வல்லவ னென்ன வந்தோர் வலிநிலை யல்ல வென்னு
மல்லம னென்பே னென்று மன்புசெய் பவரி டத்திற் [ன்.
புல்லுவன் றொடர்பி லாம லென்றனன் பொய்ம்மை யில்லா

(இ - ள்.) செல்வறழ்குழலீர் - மேகம்போலுள்ளகந்தலையுடையீர்—
தேயமோபரதேயம் - எனதுதேசமோஅன்னியதேசம்—(முத்தியுலகமெ
ன்றபடி) —சூளால்வல்லவொன்னவந்தோர்வலி - சபதத்தால்வல்லவொ
ன்றுவந்தவரது வல்லமைகளை —நிலையல்லவென்னும் - நிலையல்லவென்று
சொல்லுகின்ற —அல்லமெனென்பேர் —அன்புசெய்பவரிடத்தில் —என்
றும்புல்லுவன் - எந்நாளுஞ்சேர்ந்திருப்பேன் —தொடர்பிலாமலென்றன
ன் - வேறோர்குடும்பத்தொடர்ச்சியின்றாமலென்றான் —பொய்ம்மையில்
லான் - மெய்மையையுடையவனாகிய அல்லமதேவன். எ - று.

பரதேயமெனற்குபயார்த்தம்; மேலாயதேயம். அதாவது, இனிப்பூர்
வபட்சப்படுத்தற் கையயாததேயம். எனவே,சிதாகாயமெனப்பெற்றும்,
பொய்ம்மையிலலானெனல்; உபாதிசகிதனல்லனெனக்காட்டற்கு.(க௯)

உலகுள விஞ்சை யெல்லா முணர்ந்தவெம் பிராட்டி தன்பான
மலைவற விஞ்சை கற்றோ தமமொடு மருவி யப்பாற்
செலவினை யொழிந்தி ருத்தி செலவமோ டைய வென்னு
விலவித முழுத மன்னு ரியம்பின ரிணங்கும வண்ணம்.

' (இ - ள்) உலகுளவிஞ்சையெல்லாம் - உலகத்தின்கண்ணுள்ள கல்விக
ளையெல்லாம்—உணர்ந்த - அறிந்த—எம்பிராட்டி தன்பால் - எமதுதலைவி
யிடத்து—மலைவற - ஐயு திரிபிலையாக—விஞ்சைகற்றோ தமமொடு - வி
த்தைகளைக்கூற வரோடு—மருவி - பொருதி —அப்பாற்செலவினையொ
ழிந்து - வேறொரிடத்திற் போதலைவிட்டு—செலவமோடு—ஐய—இருத்தி
பென்னு - இருவென்று—இலவிதமுழுதமனனா—இலவமலாபோல அத
ரததையுடைய அமிர்தம்போலபவா—இணங்கும்வண்ணம் - உடன்படும
விதம்—இயம்பினா - சொல்லினா. எ - று. (௨௦)

தனகனி வாயறி நந்து சாற்றவேண டியசொல லெல்லா
மினகுழுவனைய மாதா மிளம்பலு மகிழவுற நீது
புன்சடை மதுகை நாதன பூசனைப் பயனென நெண்ணி
மினகுழன மொழிம டநதை யிருந்தன னுரையா டாமல்.

(இ - ள்) இனகுழன்மொழிமடாதை - இனியவேணுநாதமபோலுள்
ளசொற்களையுடையமாயை —தன்கனிவாயறிந்து சாற்றவேண்டியசொ
ல்லெல்லாம் - தனதுகொவ்வைக்கனிபோன்றவாய்திறந்துசொல்லவேண்
டியசொல்லெல்லாம் —மின்குழுவனையமாதா - மின்னறகொடித்திரள
போலுள்ளமகளிர்—விளம்பலும் - சொல்லலும்—மகிழவுற—அது - இச்
சொல்லின்றனமை —புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்றெண்
ணி - புல்லியசடையையுடைய மதுகேசரது பூசையின்பயனென்று நினை
த்து—உரையாடாமல் - ஒன்றுமபேசாமல்—இருந்தனள் எ - று. (௨௧)

மோகினி தவஞ்செய்தினற முகிழமுலை மாயை தன்கைப்
பாகுவெள ளிலைய ளித்துப் பரிந்தரு குறும் டைப்பைப்
போகியென் பவளசி நந்த் போகிபோ னடித்து நின்ற
யோகிதன் கரத்த ளிப்பித துரியன பலவுஞ் செய்தாள்.

(இ - ள்) அருகும் - பக்கத்திலேறிகின்ற —அடைப்பைப்போகி
யென்பவள் - வெற்றிலைப்பை பிடித்திருக்கிற போகியெனப்படுகின்றவ
ள்—தவஞ்செய்து —மோகினியின்ற - மோகினியினாலேபெறப்பட்ட—

முடிமுலைமாயைதன் - தாமரையரும்புபோலுள்ள முலைகையுடையமா
சையது—கை - கையின்கண்—பரிந்து - விரைந்து—பாருவெள்ளிலை -
பாக்குவெற்றிலைகளை—அளித்து - கொடுத்து—உறந்தபோகிபோல்—நடி
த்துகின்ற—யோகிதன் - அல்லமரது—கரத்து - கைகளின்கண்—அளிப்
பித்து - கொடுப்பித்து—உரியனபலவும் - செய்தற்குரியபலவரிசைகளு
ட—செய்தான். எ - றீ. (உஉ)

அடிக்கம லங்கள் போற்று மடியவா வேண்டிற் றெல்லாங்
கொடுத்தருள் கருணை வளளல் கொண்டகோ ல்த்திற் கேற்
நடிப்பவ னாத லாலே நாமவேற் றடங்கண் மாயை [ப
யெடுத்துத வுறுவ நங்கை யேற்றன னிழிந்து னொன்போல்

(இ - ள்.) அடிக்கமலங்கள் போற்றுமடியவர் வேண்டிற் றெல்லாம் - த
ன்னுடையதிருவடித்தாமரைகளைப் புகழ்கின்ற அடியவராலே வேண்டப்
பட்டபொருண்முழுதும்—கொடுத்தருள் - தந்தருளுகின்ற—கருணைவள்
ளல் - அருட்கொடையினனாகிய அல்லமதேவன்—கொண்டகோலத்திற்
கேற்ப - தான் எக்கோலங்கொண்டானோ அக்கோலத்திற்கு ஏற்கும்வண்
ணம்—நடிப்பவனாதலாலே - ஆடுவோனாதலால்—நாமவேற்றடங்கண்மா
யை - அச்சத்தைத்தரும்வேல்போலுள்ள பெரியகண்களையுடையமாயை
யால்—எடுத்துதவறுவது - எடுத்துக்கொடுக்கப்பட்ட தாம்பூலத்தை—இ
ழிந்துனொன்போல் - தாழ்த்தாதிதான் போல—அங்கையேற்றனன் -
உள்ளங்கையால்வாங்கிக்கொண்டனன். எ - று. (உங)

விடைக்கொடிய மலன் றன்னை விடைக்கொடு புறம்போந் தங்க
மடங்கொடி மதவோள் வாளி மருமமபாயந துநுல ரைநது [ண்
நடக்கரி நாகு யம்பொ னகைமணிச் சிவிகை யூற்றது
நொடிக்கைநுண் ணிழைம ருங்குற் றோழியா ருழச் சென்றான்.

(இ - ள்.) மடக்கொடி - இளம்பூங்கொடிபோல்பவன்—விடைக்கொ
டியமலன்றனை - இடபக்கொடியையுடையகடவுளிடத்து—விடை
கொடு—அனுனைபெற்றுக்கொண்டு—புறம்போந்து - புறத்தில்வந்து—அ
ங்கண் - அவ்விடத்து—மதவோள்வாளி - மன்மதபாணங்கள்—மருமம்பா
ய்ந்துருவ - மார்பிலேபட்டுருவ—ரைந்து—நடக்கரிதூகி - நடத்தற்குவலி
யில்லாதவளாகி—அம்பொனகைமணிச்சிவிகையூற்று - அழகியபொன்
னாலும் ஒளிபொருந்திய மணியாலுஞ் செய்யப்பட்ட தண்டிகையிலேறி—
தொடிக்கை - வளையல்களிடப்பட்டகைகளையும்—துண்ணிழைமருங்குல் -

நண்ணியதூல்போச்சிறுத்த இடையையு முடைய —தோழியர் —சூழ-
சற்றிவர—சென்றாள் - போயினாள். எ - று. (உச)

நண்ணிவெண் குடைவேந் தன்பா னடம்புரி தொழிற்கி சைந்த
தண்ணுமை யல்ல மன்றன் சதுருரைத் துடனி ருப்பக்
கண்ணகன் ஞாலங் காக்குங் காவல னிசைவு கொண்டு
பெண்ணமு தனைய மாயை பிறங்குதன் மாடம் புக்காள்

(இ - ள்.) வெண்குடைவேந்தன்பானண்ணி - வெண்கொற்றக்குடை-
யினையுடைய அரசனிடத்துச்சென்று —நடம்புரிதொழிற்கிசைந்த —த-
ண்ணுமையல்லமன் றன் - மத்தளத்தொழில்வல்லஅல்லமனது—சதுருரை-
த்து - திறமையைச்சொல்லி—உடனிருப்ப - அவன்தன்னுடனிருக்கும்ப-
டி—கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலன் - இடமகன்றபூமியைக்காக்கின்-
ற அரசனது —இசைவுகொண்டு - அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு —பெண்-
ணமுதனையமாயை - பெண்வழுவாகச் செய்யப்பட்ட அமுதம்போல்கின்-
ற மாயையானவள் —பிறங்குதன்மாடம்புக்காள் - விளங்காநின்றதனது
உபரிகைக்குட்சென்றாள். எ - று. (உரு)

வலம்புரி வளைய னந்த மருங்குஞ்ந் துறச்சி றந்த
சலஞ்சல மிருப்ப தென்னத் தமனிய மணிமா டத்திற்
பொலங்குழை மகளிர் சூழப் பூந்தவி சிருந்து விஞ்சை
நலந்தெரி பவன்போ லெங்க ணம்பனோ டொயி ழைந்தாள்.

(இ - ள்.) வலம்புரிவளையனந்தம் - வலம்புரிச்சங்குகள்பல—மருங்கு-
ஞ்ந்துற - தன்னருகேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க—சிறந்தசலஞ்சலம் - அவற்றி-
றசிறந்ததூர்சலஞ்சலச்சங்கம் —இருப்பதென்ன —தமனியமணிமாடத்தி-
ல் - பொன்னா மணிபாலுஞ்செய்யப்பட்ட உபரிகையில்—பொலங் கு-
ழைமகளிர் - பொன்னினுற்செய்யப்பட்ட சூழையயணிந்த மகளிர்—சூ-
ழ - தன்னைச்சூழ்த்திருக்க —பூந்தவிசிருந்து - மாயைமலரணைமேலிருந்-
து—எங்க ணம்பனோடி - எம்முடையகடவுளாகியஅல்லமரோடி —விஞ்-
சைநலந்தெரிபவன்போல் - அவனதுமத்தளவித்தையின் குணத்தை ஆ-
ராய்ச்சிசெய்பவன்போல—உரைவிழைந்தாள் - பேசுதல்விரும்பினாள். ()

நினைவவன் புணர்ச்சி மேற்று நெடுங்கனோக் கனங்க னன்னா
னனிமிகு மழதின் மேற்று நாவெறுங் கூற்றின் மேற்று

புனைமலர் வணர்வார் கூந்தற்பொற்றொடிக்கு திதனு லன்றோ
மனமொழி மெய்யொ ருங்கு மங்கைய ரரிய ரென்பார்.

(இ - ள்.) புனைமலர்வணர்வார் கூந்தற்பொற்றொடிக்கு - அலங்கரிக்க
ப்பட்ட மலரையுடையநெடிய கூந்தலையும் பொன்னாலாகியவளைகளையுமு
டையமாயைக்கு - நினைவு—அவன்புணர்ச்சிமேற்று - அவ்வல்லமரது சை
யோகத்தின் மேலதாயிற்று—நெடுங்கணைக்கு - நெடியகண்சரின் பார்
வை—அனங்கனன்னான் - மன்மதன் போல்பவனது —நனிமிகுமுகின்
மேற்று - மிக்க அழகின்மேலதாயிற்று—நா - வாய்—வெறுங் கூற்றின்
மேற்று - பயனில்சொல்லின்மேலதாயிற்று—இதனுலன்றோ—மனமொ
ழிமெய்யொருங்கு - மன மொழி மெய்கள்ஒருமைப்பட்ட—மங்கையர்—
அரியரென்பார் - அரியரென்றுசொல்லுவார்கள் உலகுனோர், எ - று.

பொற்றொடி - அன்மொழித்தொகை. (உ௭)

திதறு கழைக்க ருமபிற் றீஞ்சுவை யிரத நீத்துக்
கோதினை யிருமபிக்குள்ளங் கொள்கைபோ னாவி யின்கட்
போதுறு மதம்வி டுத்துப் புன்மலங் கொள்ளு மாபோற்
பேதையெம் பிரானுன் முத்தி பெறுதுபுன் போகம வேட்டாள்.

(இ - ள்.) பேதை - மாயையானவன்—திதறுகழைக்கரும்பின் - குற்ற
மற்றகழையாகியகரும்பினின்றும்—தீஞ்சுவையிரதம் - மாதூரியமுடைய
சாற்றை—நீத்து - தள்ளிவிட்டு—கோதினை - விரும்பி—கொள்ளுங்கொ
ள்கைபோல் - கொள்கின்றசெயல்போலவும்—நாவியின்கண் - கஸ்தூரி
மிருகத்தினிடத்து—போதுறு - வாராநின்ற—மதம்விடுத்து - கஸ்தூரி
யைவிட்டு—புன்மலம் - புல்லியமலத்தை—கொள்ளுமாபோல் - கொள்
ளுமாறுபோலும்—எம்பிரானுல் - அல்லமரால்—முத்திபெறுது—புன்
போகம்வேட்டாள் - புல்லியபோகத்தைவிரும்பினான் எ - று. (உ௮)

ஒன்றிரண் டொழிய வாளி யுளவெலா மாரன் றூர்த்தான்
குன்றிரண் டனைய கொங்கைக் கோமக ளாற்றா ளாகி
மின்றிரண் டனைய மேனி விமலன்மேற் சாய்ந்து வீழ்வாள்
பொன்றிரண் டனைய மாதர் பொருநதலா னாணி'கின்றாள்.

(இ - ள்.) ஒன்றிரண்டொழிய - ஒன்றிரண்டிதவிர்—வாளியுளவெலா
ம் - பாணமுள்ளனவெல்லாம்—மாரன் றூர்த்தான் - மன்மதனிறைத்தா

ன்—ருன்றிரண்டனையகொங்கைக்கோமகள் - இரண்மலைகள் போலுள்
எழிலைகையுடைய வரசன் மகள்—ஆற்றாளாகி - பொறாளாகி—மின்றிர
ண்டனையமேனி - மின்னலானதுதிரண்டிருக்கொண்டதுபோல் விளங்கு
கின்றதிருமேனியையுடைய—விமலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வான் - அல்லமர்
மேற்சாய்ந்துவீழுவெழுங்கருத்தினள்—பொன்றிரண்டனையமாதர் - திரு
மங்கையர்க்குடி நிற்பதுபோற்றேன்றுகின்றமகளிர் - பொருந்தலால் - அ
வ்விடத்திருத்தலால்—நானின்றுள் - வீழாதுநானின்றுள். எ - று
ஒன்றிரண்டொழியவாளி என்பதற்கு ; கிடைகொல்லுதல்செய்யும்பாண
மொழியவென்பதுகருத்து. (உக)

தனிரியல் காமத் தீயிற் சருகுபட் டாற்றாளாகி
யுளநிகா மகளிர் சில்லோ ருடன்வர வெழுந்துட் போகி
யளிமல ரளகஞ் சோர வணிமுலை துகில்வி லங்க
வளமலி யணையின் மீது வாயுயிர்ப் பெறிந்து வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தனிரியல் - தனிர் போலுள்ளநிறமுடைய மாயையானவன்—
காமத்தியில்—சருகுபட்டு - சருகாய்ப்பட்டு—ஆற்றாளாகி - பொறாளா
கி—உளநிகர்மகளிர் சில்லோர் - தன்மனம்போல்கின்றமகளிர் சிலர்—உ
டன்வர—எழுந்துட்போகி - எழுந்துள்ளேசென்று—அளிமலரளக
ஞ்சோர - வண்டுகள் மொய்க்கப்பட்ட மலரையணிந்த கூந்தல்சோர—அ
ணி - அழகிய—முலைத்துகில்வி லங்க - முலைமேலாடை வி லங்க—வளமலி
யணையின் மீது - வளத்தானிணைந்தமலரணையின்மேல்—வாயுயிர்ப்பெறி
ந்து - வாயால்மூச்செறிந்து—வீழ்ந்தான். எ - று.

காமத்தி - உருவகம்.

(க௦)

வேறு.

அள்ளிக் கொளும்பே ரழகனரு னுமம புகலு மவாவாலு
முள்ளக் கருதநை யுயிர்போலு மகளிர்க் குணர்த்து முளத்தாலு
மெள்ளப் பவள வாய்திறந்து வீடே தலமன் மேவுதற்குப்
பிள்ளைப் பிறைவா னுதன்மடவீ றென்றான் பிறரை வென்றானே.

(இ - ள்.) பிறைவென்றான் - அல்லமனல்லாத ஆடவரைவென்றமா
யை—அள்ளிக்கொளும்பேரழகன் - கைகளான்மொண்டுகொள்ளத்தகும்
பேரழகையுடையவனது—அருணமம்புகலும் - (இஷ்டத்தை) அருளாநி
ன்றநாமத்தையுச்சரிக்கவேண்டுமென்கின்ற—அவாவாலும் - ஆசையினு

லும —உள்ளக்கருத்தை —உயிர்போலுமகளிர்க்கு - உயிர்போற்சிறந்த
தோழியர்க்கு —உணர்த்துமுளத்தாலும - சொல்லவேண்டுமென்கின்றநி
னைப்பினாலும் —மெள்ளப்பவனவாய்திறந்து —அலமன்மேவுதற்கு - அல்
லமன்குடியிருத்தற்கு—வீடேது—பின்னைப்பிறைவா னுதன்மடவீரென்றா
ள் - இளம்பிறைபோலும்ஒள்ளியநெற்றியையுடையதோழிகளையென்றா
ள். எ - று. (௩௧)

இறங்கு துறையி னீததாயிற் றென்ன மாயை யிடத்தும
யல், பிறந்த பொழுதே யுயிரளவாய் நின்றதென்னும் பெற்றிமை
யை, யறிந்து மகளிர் நின்கருத்தை யறிய வுணர்த்தி லல்லமற்கு
ச், சிறந்த மனையொன் றளிக்ருதுமென் றுரைத்துப் பின்னுஞ்
செப்புவார்.

(இ - ள்.) இறங்குதுறையின் - இறங்கியகீர்த்துறையிலே—நீத்தாயிற்
றென்ன - கீர்த்துதலுண்டாயினா போல —மாயையிடத்து —மயல் - கா
மவேட்கையானது—பிறந்தபொழுதே—உயிரளவாய்நின்றதென்னும்பெ
ற்றிமையை - உயிரொவ்வளவோ அவ்வளவாய் நின்றதென்னுத்தன்மை
யை—அறிந்து—மகளிர் - அத்தோழியர்—நின்கருத்தை —அறிய - யாம
றிய—உணர்த்தின் - அறிவிப்பாயாகில் —அல்லமற்கு —சிரந்தமனையொ
ன்று—அளிக்குதுமென் றுரைத்து - கொடுப்போமென் றுசொல்லி—பின்
னுஞ்செப்புவார் - மேலுஞ்சொல்லுவார். எ - று. (௩௨)

காம முனை தோன் றிற்றுனக்கென் றெங்கள் கருத்திற் றேன்றிற்
வாம முணிமே கலைமருங்குல் வடிவேன் மருட்டு மதர்விழியா [து
யாமு நினது நெஞ்சகமும் வேற லேசின் னிதயத்திற்
சேம மதனை நாணுமற் செப்பு கென்றார் திருந்திழையார்.

(இ - ள்.) வாமமுணிமேகலைமருங்குல் - அழகியமுணிகளாலாகியமேகலை
யாற்குழப்பட்டஇடையையும்—வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியாய் - வடிக்
கப்பட்ட வேலெனக்கண்டோனாமருள்விக்கின்றகளிப்புப் பொருந்தியத
ன்களையுமுடையவளே—காமமுனை - காமத்தின் அங்குரமானது—உன
க்குத்தோன்றிற்றென்று —எங்கள்கருத்திற்றேன்றிற்று—யாமும்—நின்
துநெஞ்சகமும் - உனதுமனமும்—வேறலேம் - ஒருபொருளையாவோ
ம்—நின்னிதயத்திற்சேமமதனை - உன்னுள்ளத்திலேகாவல்செய்யப்பட்
டிருப்பதை—நாணுமல்—செப்புகென்றார் - சொல்வாயாகவென்றார்—நி
ருந்திழையார் - திருந்திய அணிகலத்தைப்புடையவர். எ - று. (௩௩)

கன்னித் தன்மை யழியுமெனு நாணு முலகங் காக்குமொரு, மன்னற் குரிய மகளென்னும பெருமை தானு மத்தளிகன், நன்னைப் புணர்ந்தா ளென்றுவருந தகாட் மொழியுந தன்னுளத் தி, லுன்னிக் கருங்கண் மடமாயை யொன்று முரையா திருந்த னளால்.

(இ - ள்.) கன்னித்தன்மை யழியுமெனுநாணும் - தனதுகன்னிமை கெடுமென்றுண்டாகியாரணத்தையும் — உலகங்காக்குமொருமன்னர்க்கு ரியமகளென்னும்பெருமைதானும் - உலகத்தைபளிகின்றஅரசனுக்கும களென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பெருமையையும் — மத்தளிகன்நன்னைப்புணர்ந்தாளென்னு மொருதகாதமொழியும் - மத்தளக்காரனைக்கூ டினுளென்றுபின்வரக்கடவதாகிய பழிச்சொல்லையும்—தன்னுளத்தில்— உன்னி - ஆலோசித்துக்கொண்டு —கருங்கண்மடமாயை - கரியகண்களையுமடப்பத்தையுமுடையமாயையானவன் — ஒன்றுமுரையாதிருந்தனன் - எதிர்மொழியொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தான். எ - று. ஆல் - அசை. (கச)

இறைவி யொன்று முரையாமல் வாளாவிருப்ப வேவல்புரிந துறவி னின்ற சகலையெனு மாதா பிராட்டி யுனாயொடுதான் பிறவு மின்று வேறுபட்டா ளென்னே பெண்ணே யறியேனென் றறிவு கலங்கி பொருவுகலா விலாசி யணங்கை வினாவினாள்.

(இ - ள்.) இறைவி - மாயையானவன்—ஒன்றும் - ஓர் சொல்லும்—உரையாமல் - சொல்லாமல்—வாளாவிருப்ப - சும்மாவிருக்க—ஏவல்புரிநது - ஏவற்பணிசெய்து—உறவினின்ற - உறவினைக்கொண்டுகின்ற —சகலையெனுமாதா—பிராட்டி - நம்பெருமாட்டி—உனாயொடு - வாய்ச்சொல்வோடு —பிறவும் - மற்றைச்செய்கைகளும் —இன்று - தன்னிடத்திலேயாக—வேறுபட்டாள் - வேற்றுமையடைந்தாள் —பெண்ணே —என் - இதற்குக்காரணம்யாது—அறியேனென்று —அறிவுகலங்கி - உணர்வுமயங்கி —ஒருவுகலாவிலாசியணங்கை - அவனைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்றவிலாசியென்னப்பட்டஅணங்குபோல்வாளை—வினாவினாள். எ - று. (கரு)

இனியான் 'மறைப்ப தென்கொனாமக் கின்றுவந்த வல்லமறை, தனிநா யகன்பே ரழகென்னு நறவை யுண்டு தரியாமற், களிவாய் மடந்தை யுளம்ழிந்தா ளென்று விலாசி கட்டுரை

க்க, முனியா ளியைநது புன்னகைகொண் டிருந்தாண் மாயை முகங்கவழிந்து.

(இ - ள்.) நுமக்கு - உங்களுக்கு —இனியான்மறைப்பது —என் - யாது—இன்றுவந்த —அல்லமனுத்தனிநாயகன் - அல்லமனாகியஒப்பற்ற ஆடவனது—பேரழகென்னும்—நறவையுண்டு - மதுவைக்குடித்து—தரியாமல் - பொறுக்கமாட்டாமல் —சுனிவாய்மடந்தை - கொவ்வைப்பழம்போலுள்ளவாயையுடையமாயை —உளமழிந்தானென்றுவிலாசிகட்டுரைக்க - சுருத்தழிந்தானென்றுவிலாசியென்பவன்சொல்ல—மாயை—இயைந்து—(அதற்கு) சம்மதித்து—முனியாள் - கோபஞ்செய்யாளாகி —முகங்கவழிந்து—புன்னகைகொண்டிருந்தாள். எ - று. (நக)

மாயை யிடையை புளண்முலையான் மற்றை மாதர் போலென்று, தூயமதிரு ரனுமிதித்துச் சொல்லு மருங்குற் றேகைதான், வாயி லிளவெண் ணகைதோன்ற வாளா விருப்பக் கண்டமய, லாயி னுடைய னெனமாத ரநிந்தா ரருத்தா பத்தியினால்.

(இ - ள்.) மாயை—இடையையுள் - மருங்குலையுடையன் —முலையால்—மற்றைமாதர்போலென்று—தூயமதிருர் - தார்க்கிகரால்—அனுமிதித்து - அனுமானத்தாலறிந்து —சொல்லும் - சொல்லப்படுகின்ற—மருங்குல் - இடையையுடைய—தோகை - மயில்போல்பவன்—வாயினிளவெண்ணகை—தோன்ற - தோன்றாநிற்க —வாளாவிருப்ப-சும்மாவிருக்க—கண்டு - அதுநோக்கி —ஆயின் - ஆராயுமிடத்து —மயலுடையனென - காமவேட்கையை யுடையனென்று—அருத்தாபத்தியினால் —மாதர்—தோழியர்—அறிந்தார். எ - று.

அருத்தாபத்தியாவது; நித்தியவுபவாசியை அவனதுபாரித்தவுடலாலிரவிற்கரந்துண்பானென்றுணர்கை. அஃதிருவகைப்படும், திஷ்டாருத்தாபத்தி சிரவனாருத்தாபத்தியென. அவற்றுளிதுருஷ்டாருத்தாபத்தி. அனுமானமாவது; காரியத்தார் காரணமுண்டெனக்கோடலை. அதுமுவகைப்படும். பிரிதிக்கை ஏது திட்டாந்தமென. (நள)

வல்லி யுள்ள மறிந்தனமும் மாயைதனைபு மயக்கவல்ல வல்ல மன்றன் கருத்தையினி யறிய வேண்டு மென்றவர்தாஞ்

சொல்ல வொல்லை மதமானி யென்பாள் யானத் தோன்றறனை
மெல்ல வுள்ள மறிவெலென்ச் சென்றாள் வினோத விமலன்பால்.

(இ - ள்.) வல்லியுள்ளமறிந்தனம் - இம்மாயையினதுகருத்தையறித்
தேம்—இம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல - அல்லமன்றன்கருத்தையினியறி
யுவேண்டுமென்று - அவர்தாஞ்சொல்ல - அந்தத்தொழியர்சொல்ல—ஒ
ல்லை - வினாவில்—மதமானியென்பாள்—யான்—அத்தோன்றறனை - அ
ந்தஅல்லமனை—மெல்லவுள்ளமறிவெலென் - மெள்ளக்கருத்தையறிந்துவரு
வேனென்று - வினோதவிமலன்பால் - அச்செலவுக்கேற்றதிருவினாயாட்
டையுடையஅல்லமனிடத்தில்—சென்றாள் - போயினாள். எ - று.

மாயைதனையுமென்பதிலும்கை இழிவுகிறப்பு. (௧௮)

மங்கை வருமவ் வரவையறிந் தவளோர் மாற்றம் வகுத்திடு
முன், தங்கு மனையிற் சென்றிருப்ப னுங்க டலைவி யெனைத்தே
டிந், திங்க ணுதல்வெண் ணகைக்கருங்கட் செவ்வாய்த் திரு
வே செப்புகவென், தெங்க டலைவ னியம்பமத மானி யியம்பன்
மேயினாள்.

(இ - ள்.) எங்கடலைவன் - அல்லமதேவன் - மங்கைவருமவ்வரவைய
றிந்து - மதமானிதன் னிடத்திற்குவரும் அவ்வரவின் காரணத்தையறிந்
து—அவளோர்மாற்றம் வகுத்திடுமுன்—அவளொருசொல்சொல்வதற்குமு
ன் - தங்குமனையிற்சென்றிருப்பன் - நானிடங்கியிருக்குமிடத்துக்குப்
போயிருப்பேன் - தங்கடலைவியெனைத்தேடிந் - திங்கணுதல் - பிறை
போலுள்ளநெற்றியையும்—வெண்ணகை—வெள்ளியபற்களையும்—கருங்க
ண் - கரியகண்களையும்—செவ்வாய் - செய்யவரையுமுடைய—திருவே-
திருமகள்போல்பவளே—செப்புகவென்று - சொல்வாயாகவென்று—இ
யம்பன்மேயினாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. (௧௯)

வீடு புறநீ வேண்டற்க வைய மொது விளங்குமணி

மாட நினதே யிவனுறைக வரசர் கோமான் மகளிதய

பீட மதனி லுனைவிடா திருத்தி யிருந்தாள் பிரிவறநீடவே.

கூட வுறையும் விருப்புடைய ளென்றாள் குறிப்பு வெளிப்ப

(இ - ள்.) ஐய - வீடுபுறநீவேண்டற்க - வீட்டைப்புறத்திலே நீவிரும்
பாதொழிக—எமது - விளங்குமணிமாடம் - விளங்காநின்ற மணிகளாலா
கிய மாடமானது—நினதே - உன்னுடையதே - இவனுறைக - இவ்விட

த்திருப்பாயாக—அரசர்கோமான்மகன் - அரசர்க்கரசன்புதல்வி—இதய
பீடமதனில் - தனதுநெஞ்சமாகிப் பீடத்தின்கண்ணே—உனைவிடாதிரு
த்தியிருந்தான்—பிரிவற - பிரிவில்லாமல் —நீ —கூட - தன்னோடுகூட—
உறையும்விருப்புடையனென்றான் - இருக்கவேண்டிமென்னும் ஆசையு
டையவனானான்சொல்லினான் —குறிப்பு - அவன்குறிப்பு —வெளிப்
பட. ௭ - று. (சுரு)

ஒன்று மில்லே னானீவிர் மிகவு முடையீ ரும்மிறைவி
வென்றி யரசர் குலமடந்தை சாதி யறியா விகிர்தன்மா
னன்றி மகளிர் நீயிர்நான் மைந்த நென்ற லடாதம்மா [னான்.
வென்று முங்க ளுடனுறைவென் மெந்தை நகைகொண் டியம்பி

(இ - ள்.) நானென்றுமில்லேன் - நானொருபொருளு முடையேனல்
லேன்—நீவிர்மிகவுமுடையீர் - நீரொல்லாப்பொருளுமிகவுமுடையீர்—உ
ம்மிறைவி - உங்கள்தலைவி —வென்றியரசர்குலமடந்தை - வெற்றியையு
டையவேந்தர்குலத்திற்பிறந்தபெண்—சாதியறியாவிகிர்தன்யான் - யான்
இன்னசாதியென்றுஅறியப்படாதவேறுபாட்டையுடையவன்—அன்றிநீ
யிர்மகளிர் - அல்லாமலுநீங்கள்பெண்டிர்கள் —நான்மைந்தனென்றால் -
நானாடவனென்றால்—என்றுமுங்களுடனுறைவு - என்றைக்குமுங்களுட்
னையிருத்தல்—அடாதென்று - தகாதென்று—எந்தை - அல்லமதேவ
ன்—நகைகொண்டியம்பினான்—புன்கிரிப்புக்கொண்டிசொல்லினான். ௭-று.

நள்ளா தொழியி னன்றியவ ணட்டா ளாயிற் பினைப்பேத
ங், கொள்ளா ளொருவர் மாட்டுமெனி லுயிர்போற் சிறப்பிற்
கொண்டவுனை, யெள்ளா ளென்ன வேண்டுமோ வென்சொ லெல்
லா மிருந்தறிதி, வள்ளா லெனவின் மொழிபுகன்றாண் மாற்ற ம
றிகத மதமானி.

(இ - ள்.) மாற்றமறிந்தமதமானி - பேச்சில்வல்லமதமானியென்பா
ள்—வள்ளால் - அல்லமதேவனே —அவன் - அந்தமாயையானவன் —நன்
ளாதொழியினன்றி - சினேகம்பண்ணுவிட்டாலல்லாமல் —நட்டாளாயி
ன் - சினேகம்பண்ணுளையானால்—ஒருவர்மாட்டும் - ஒருவரிடத்தும்—பி
னைப்பேதங்கொள்ளான் - பின்புவேறுபாடுகொள்ளான்—எனில் - என்றா
ல்—உயிர்போல்—சிறப்பிற்கொண்டவுனை - சிறந்தபொருளாகக்கொள்ள
ப்பட்டவுனை—எள்ளாளென்ன வேண்டுமோ - இகழ்ச்சியெய்யாளென்
னசொல்லவேண்டுமோ —என்சொல்லல்லாம் —இருந்தறிதியென - சில

காலமிருத்தரிவாயாசுவென்று—இன்பொழிபுகன்றான் - இன்சொல்சொல்லினான். எ - று. (சஉ)

காரிற் சிறந்த மலர்க்குழலாய் நின்சொ லெல்லாங் கவர் பொருளைப், பாரித திருநத தேறுகிலேன் பணியொன் றொருவா பாற்பரிவோர், தூரத் திருநது வருங்காலந் துணிந்து வருத னுணிவென்றா, னூரிக் கிணங்கு மவன்போல நடித்து விடுத்து நழுவுவோன்.

(இ - ள்.) நாரிக்கிணங்குமவன்போல - மாயைக்குஉடன் படுவோன் போல—நடித்து - ஆடி—விடுத்துநழுவுவோன் - விட்டுப்போகும்ல்லம தேவன்—காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் - மேகம்போற்சிதந்த மலர்களைமுடித்த கூந்தலையுடையவளே—நின்சொ லெல்லாம்—கவர்பொருளை - உபயாற்புத்தங்களை—பாரிதிருந்த - பரப்பியிருந்தன—தேறுகிலேன் - அவற்றினுண்மையைத்தெரிகிலேன்—ஒருவர்பால் - ஒருவரிடத்து—பணியொன்று புரிவோர் - ஒருதொழிலைச்செய்வோர்—தூரத்திருந்து - தூரமானவிடத்தேருடியிருந்து—வருங்காலத்துணிந்து - தாம்தொழில்செய்தற்குவருங்காலத்தைத் துணிந்து—வருதல் - வருவது—துணிவென்றான். எ - று.

மன்னர் மன்னன் மகடிருவோ லக்கங் காணு மைந்தரோ
மன்னை யுன்னு மவளல்ல டலைவ னாக வுன்னினளா
லென்ன ளன்ன மனையாய்நுந் தலைவிக் கியற்கை யுயர்த்திடுதன்
முன்ன மென்ன வடங்கியொழு குறுத லெனக்கு முறையென்றான்

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன்மகன் - அரசர்க்கரசன்மகன்—திருவோலக்கங்காணு மைந்தரோடு - திருச்சபையைக்காணும்ஆடவரோடு—உன்னையுண்ஹமவளல்லன் - உன்னைப்பொருவனாகநினைப்பவளல்லன்—தலைவனாகவுன்னினளென்ன - முதல்வனாகநினைத்தாளொன்றுசொல்ல—அன்னமனையாய் - அன்னமபோலுந் தையையுடையவளே—நுந்தலைவிக்கியற்கை - உங்களுடையதலைவிக்குச் சுபாவகுணம்—உயர்த்திடுதல் - உயர்த்திச்சொல்லுதல்—முன்னமென்னவடங்கியொழுகுறுதல் - முன்போலவேயடங்கிடத்தல்—எனக்கு முறையென்றான். எ - று. ஆல் - அசை.

சொற்போர் செய்து மறைப்பதினி யென்னும் யாங்க டொழுமிறையா, நிற்போய் நினை யெதிர்த்தளவே கரியுண் ளினளி

னிறையழிந்தாள், கற்போனின்ற வருந்தவரும் காணு முன்ன முனைக்கண்ட, தற்போனின்ற தடுமாற நினைப்போ லிருந்த தலைவியே.

(இ - ள்.) நாம் - இருவரும் —சொற்போர்செய்துமறைப்பது - சொற்சனாலேபோர்செய்து மறைக்கத்தக்கது —இனியென் - இனியாகு—யாங்கடொழுமிறையாநிற்போய் - எங்களால்வணங்கப்படுதலைவனாக நிற்பவனே —கற்போனின்றவருந்தவரும் - மலைபோற்சலியாதுநின்றஅரியதவத்தினரும்—காணுமுன்னம் - தன்னைக்காணுதற்குமுன்பு —உனைக்கண்டதற்போனன்று - உன்னைக்கண்டதான் போலேநின்று—தடுமாறமயங்க—நினைப்போலிருந்த - உன்னைப்போல் கலங்காதுநின்ற—தலைவியாயை—நினைபெதிர்த்தனவே - உன்னையெதிர்ப்பட்டவளவில்—கரியுண்விளவின் - யானையாலுண்ணப்பட்டவிளம்பழம்போல —நிறையழிந்தாள் - உள்ளீடழிந்தாள். எ - று. (சுரு)

என்று மங்கை கூறுதலுந் தலைவியிடைய நியறிவை, யன்றி இன்று புதியன்பா னறிவ னேயிங் காத்தமா, நின்ற வுன்றன் மொழிகேட்கு மதுவே யெனக்கு நெறியென்றான், குன்றை வென்ற குயிமுலையாள களிப்ப வெமையாட் கொள்ளுவோன்.

(இ - ள்.) என் றுமங்கைகூறுதலும் - என் றுமதமானிசொல்லுதலும்—தலைவியிடையம் - மாயையினதுகருத்தை—நியறிவை - நியறிவாய்—அன்றி, அல்லாமல்—இன்றுபுதியன்பான் - இன்றைக்குப்புதியவனாய்வந்தான்—அறிவனே - அறியாமட்டுவனே—இங்கு—ஆப்தமாகின்றவுன்றன் - உண்மைகூறுபவளாயிருந்தவுனது—மொழி - சொல்லை—கேட்குமதுவே - பிராரணமாகக்கேட்டுநடத்தலே —எனக்குநெறியென்றான் - எனக்குவழியென்றுசொல்லினான்—குன்றைவென்ற - மலையைவெற்றிகொண்ட —குயிமுலையான் - குவிந்ததனத்தையுடையமாயையானவன்—களிப்ப - மகிழ்வுபடடி—எமையாட்கொள்ளுவோன். எ - று. (சுரு)

நல்ல சகுன மென்னவெதிர். கண்டு வந்தாய் நாமநீ, வல்ல வசுரர் சுராமுனிவ லல்லா மியங்கு மாயையையோரா, புல்லி னெளிய னெனப்பல்ல நின்ற யெனப்புன் முறுவெனாடு, சொல்லி மகிழ்வு கொண்டிறைவி பான்மீண் டனாசு கூடாநொடியே.

(இ - ள்.) நம்பி - ஆடவரிந்நிற்போனே —நீ —நல்லசகுனமென்னவெதிர்கண்டுவிந்தாய் - வல்ல வசுரர்சுராமுனிவ லல்லாம் - வல்லவராக

ய அசுரரும் சுரரும் முனிவருமாகியாவரும்—மயங்குமாயையைய. மயங்கு
தற்கிடனாகியமாயையைய—ஓர் புல்லினெளியளென - ஒருதிரணம்போலெ
ளியளெனும்படி—புல்ல - தானாய்வந்துதழுவ—நின்றாயென—புன்முழவ
லொடு - சிறுநகையோடு—சொல்லி—மகிழ்வுகொண்டு—அச்சுடர்த்தொ
டி - அக்கார்திபொருந்தியவனைகளையுடையவன்—இறைவிபால் - தலைவியி
டத்து—மீண்டனன் - திருப்பிவந்தான். எ - று- (சஎ)

அங்கு மாயை மதமானி சென்ற தற்பி னகந்தளர்ந்து
மங்கை வாய்மை கூறியுடம் படுக்கு மோமன் மகடனக்குப்
பங்க மாமென் நென்னுயிரைச் சீறியகலப் பண்ணுமோ
விங்கு நானென் செய்வளென வறியே னென்ன விருந்தயர்
[வாள்.

(இ - ள்.) அங்கு—மாயை—மதமானிசென்றதற்பின் - மாதமானியெ
ன்பவளல்லமனிதத்திற்குப்போனபின்பு—அகந்தளர்ந்து - மனஞ்சோர்ந்
து—மங்கை - அத்தோழி—வாய்மைகூறி - உண்மையைச்சொல்லி—உ
டம்படுக்குமோ - சமமதிக்கச்செய்வாளோ—மன்மகடனக்குப்பங்கமா
மென்று - அரசன்மகளுக்குப்பழுதாமென்று—என்னுயிரை - என்னுயிர்
போற்சிறந்தவனை—சீறி - கோபித்து—அகலப்பண்ணுமோ - நீங்கச்செய்
வாளோ—இங்கு—நான்—என்செய்வளென—இவ்விருந்தினெதுசெய்வா
ளென்று—அறியேனென்ன—இருந்தயர்வாள்—இருந்துசோர்வாள்.(சஅ)

என்னே வறிந்து போயினா சந்து பொருந்தா தெய்து
மோ, வன்னே வரசன் மகளென்ன வஞ்சியழக னகலுமோ,
வின்னே ரன்ன நினைவின்றி யெனையே நினைந்திட் டிருக்கு
மோ, பொன்னே நிறமும் வாண்முகங்கண் டலது துயரம்
போகாதே.

(இ - ள்.) என்னேவறிந்துபோயினான் - எனதுகாமநோயையறிந்துசெ
ன்றவன்—சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - தூதுபொருந்தாமல்வந்துவிடு
வாளோ—அன்னே - ஐயோ—அரசன்மகளென்ன - ராஜபுத்திரியென்று—
அஞ்சி—அழகன் - அழகையுடைய அவ்வல்லமன்—அகலுமோ - நீங்கு
வானே—இன்னோரன்னநினைவின்றி - இப்படிப்பட்டநினைப்பில்லாம
ல்—எனையே நினைத்திட் டிருக்குமோ - என்னையே நினைத்துக்கொண்டிரு
ப்பானே—பொன்னேநிறமும்வாண்முகங்கண்டலது - பொன்போன்ற

காந்திபொருந்திய (அவனது) முகத்தைக்கண்டாலல்லது — துயரம்போ
காது. எ - று. ஏ - அசை. (சுக)

என்னப் பலவு நினைந்துமட மாயை யிருப்ப விஞ்ஞைமார்
மின்னற் கருங்க ணிடனாக் குறிக ணல்ல விளங்குதலாம்
கன்னிக் குவகை கைகூடு மென்ன விருக்குங் காலைதனி [ளால்,
லன்னப் பெடைபோ எனடந்துமத மானி களிப்புற் றடைந்தன

(இ - ள்) என்னப்பலவுநினைந்து - என்றுபலவகையுநினைந்து—மடமா
யையிருப்ப - இளமைபொருந்தியமாயையானவளிருக்க — இஞ்ஞைமார் -
தோழிகள் — மின்னற் கருங்கணிடனாக் - பிரகாசிக்கின்றகரியவிடதுகண்
துடிப்பதினாலும் — குறிகணல்லவிளங்குதலால்—நல்லசகுனங்கள் காணப்ப
டுதலாலும்—கன்னிக்கு—மாயைக்கு — உவகை - மகிழ்ச்சி — கைகூடுமென்
ன—இருக்குங்காலைதனில் - இருக்கும்போது—மதமானி — அன்னப்பெ
டைபோனடந்து—பெட்டையன்னம் போனடந்து—களிப்புற்றடைந்தன
ள் - மகிழ்ச்சிகொண்டிடுசுந்தாள். எ - று. ஆல் - அசை. (ரு0)

வண்டா மரைபோன் முகமலர்ந்து வந்தாள் சென்ற மதமானி
கண்டார் மகளி ரவனுள்ளங் காயோ பழமோ கழறென்றார் .
தண்டார் வணமென் குழன்மடவீர் பழமே யென்று சாற்றினான்
கொண்டா ருவகை யவர்மாயை யுவகை யாரோ கூறுவார்.

(இ - ள்.) சென்றமதமானி - தூதாகப்போனமதமானியென்பவள் —
வண்டாமரைபோல்—வளம்பொருந்தியதாமரைமலர்போல—முகமலர்ந்து—
முகமலர்ச்சியடைந்து—வந்தாள்—கண்டார்மகளிர் - அவள்வரவைக்கண்
டவராகிய மகளிர் — அவனுள்ளம் - அவ்வல்லமன்கருத்து — காயோபழ
மோ—கழறென்றார் - சொல்லென்றார்கள்—தண்டார்வணமென்குழன்ம
டவீர் - குளிர்த்தமலர்மாலையையணிந்தமெல்லிய கூந்தலையுடையதோழிக
ளே—பழமேயென்று—சாற்றினான் - சொல்லினான்—அவர் - அத்தோழி
கள்—உவகைகொண்டார் - மகிழ்ச்சிகொண்டார்கள்—மாயையுவகை—மா
யைகொண்டமகிழ்ச்சி கைய—யாரோகூறுவார்—யார்சொல்லுவார்கள். எ - று.

காயோபழமோவெனல்; கைகூடிற்றோ இல்லையோவெனக்குறிப்பித்
தலை. (ருக)

மன்ன னறியி னென்னாமோ வறியோ மிதனை மறைமினெனப்
பன்னி மகளி ருளத்தூட்க்கிக் கங்குல் வரவு பார்த்திருந்தா

ரன்ன மனையா எல்லமன்ற னுடம்பா இரைத்த வம்மொழியே
கன்னன் மதவே னெய்தபசும் புண்ணின் மருந்தாக் களிப்புற்றான்

(இ - ள்.) இதனை-இச்செய்தியை—மன்னனறியின் —என்னுமோ-யா
தாமுடியுமோ —அறியோம் —மறைமினென - மறையுங்களென்று —ப
ன்னி - சொல்லி —மகளிர்—உளத்தடக்கி - மனதிலடக்கி —கங்குல்வர
வு - இரவினதுவருதலை—பார்த்திருந்தார்—அன்னமனையாள் - அன்னம்
போன்ற நடையையுடையாயை—அல்லமன்றன் - அல்லமனுடைய—உ
டம்பாடுரைத்த - சம்மதியைச் சொல்லிய —அம்மொழியே —கன்னன்
மதவேன் - 'சுருப்புலிலை யுடையமன்மதனால் —எய்த - எய்யப்பட்ட
அம்பினுண்டாகிய—பசும்புண்ணின் - பசியபுண்ணிற்கு —மருந்தா—ஒள
வுதமாகவெண்ணி—களிப்புற்றான். எ - று.

(ருஉ)

புனலின் விளையா டிருமைந்தர் தம்மு னெழுந்து போயோ
டிப், புனலின் விழுவான் போல்விழுந்த தொளிஞா யிறுபோய்ப்
புணரியிடைப், புனலின் விழுநது மூழ்குபுவந தெழுவான் போ
லக் குணதுகடற், புனலின் மிசைவந தெழுநததிருள் பருகிப்
புதுவெண் டிங்களே.

(இ - ள்.) புனலின்விளையாடிருமைந்தர் - நீர்விளையாடுதற்றொழிலையு
டையஇரண்டிபிள்ளைகள்—தம்முனெழுந்து - தமக்குள்ளேஒருவன்சபதத்
தாலெழுந்து—போயோடி -ஒடிப்போய்—புனலின்விழுவான்போல் - நீ
ரிலேவிழுகிறவன்போல—ஒளிஞாயிறு - பிரகாசத்தையுடையசூரியன்—
புணரியிடை - மேலைக்கடலில் —போய் —விழுந்தது —புனலின்விழு
ந்து - நீரிலேவிழுந்து —மூழ்குபுவந்து - முழுகிவந்து —எழுவான்போ
ல—எழுகின்மற்றொருவன்போல—இருள்பருகி - இருளையுண்டு—புது
வெண்டிங்கள் - புதியவெண்மைபொருந்தியசந்திரன் —குணதுகடற்புன
லின்மிசை - கீழ்க்கடனீரின்மேல் —வந்தெழுந்தது - வந்துதயமாயிற்று.
எ - று.

(ருக)

தொக்க கமலம் வாய்மூடக் கள்ளுண் டிடருஞ் சுரும்பின
ங்கண், மொய்க்கு நறுமென் ருளைவாய் திறந்த முகிறுஞ் சினம்
பொழிவிற், புக்க மணிநீர்க் கயத்தினைதேர் ருருகு விணமீன் பூ
த்தனவாற், செக்க னொனுஞ்செந தீயினிடைப் பொரிநது தெறி
த்த பொரிபோல.

(இ - ள்.) தொக்க - நெருங்கிப்—காமம் - தாமரைமலர்கள்—வாய்மூ

ட - குவிர்தவளவில்—கள்ளுண்டு - மதுபானஞ்செய்து—இடறும் - மயங்குநின்ற—சுரும்பினங்கள் - வண்டின்கூட்டங்கள்—மொய்க்கும் - மொய்க்கின்ற—நறுமென்குவளை - நறியமிருதுவாகிய உற்பலமலர்கள்—வாய்நிறந்த - மலர்த்தன—முகிறுஞ்சினம்பொழிலில் - மேகமண்டலத்தையளவுகின்ற இளஞ்சோலையினிடத்தில்—மணிரீர்க்கயத்து - அழகியநீரையுடையதடாகத்தில்—இளைதேர் - உணவைநாடாநின்ற—குருகு - நானாகள்—புக்க - அடைந்தன—செக்கொனும்—செவ்வானமாகிய—செர்தீயினிடை - சிவந்தநெருப்பினிடத்தில்—பொரிந்து—தெறித்த பொரிபோல—விண்மீன்பூத்தன - ஆகாயத்தினிடத்தில் நட்சத்திரங்கள்—தோன்றின, எ - று. ஆல் - அசை. செக்கொனுஞ்செந்தி, உருவகவணி. (ருச)

தூய சோதிப் பகலவன்போய் மேலைப் புணரி தோய்நதிடலுமாயை நாமங் கொண்டிருந்த மணிமென் கலாப மயிலைவாயை கோம்பி கண்கினைந துடலஞ் சிவப்புற் றடங்கல்போன் மேய மாலைப் பொழுநிலிருஞ் செக்கர் தோன்றி வீந்ததால்.

(இ - ள்.) தூய - பரிசுத்தமாகிய—சோதி - பிரகாசத்தையுடைய - பகலவன் - சூரியன்—போய்—மேலைப்புணரி - மேற்குச்சமுத்திரத்தில்தோய்ந்திடலும் - முழுகியவளவில்—மாயைநாமங்கொண்டிருந்த - மாயையென்னும்பெயரைக்கொண்டிருந்த —மணிமென்கலாபம் - ரத்நங்கனிழைத்த சிறந்தமேகலையாகிய, அழகியதுமெல்லியதுமாகிய தோகையையுடைய—மயிலை—வானுயகோம்பி - ஆகாசமாகிய பச்சோந்தி—கண்டு—கினைந்து - கோபித்து—உடலம் - சரீரம்—சிவப்புற்று - சிவந்து—அடங்கல்போல்—மேய - பொருந்திய—மாலைப்பொழுதில்—இரும் - பரந்த—செக்கர் - செவ்வானம்—தோன்றி—வீந்தது - அடங்கியது. எ - று.

மயில்போல்பவனை மயிலெனல் ; உவமையாகுபெயர், வானுயகோம்பி ; உருவகவணி. (ருரு)

காலைய ரும்பிப் பகலெல்லாம் போதா யிருந்த காமமலர் மாலை மலாநது பொறும் லொரு மாயை நாம மணிகவல்லி மூலை யிருந்து புறம்போரது விரிவெண் ணிலாடென் முற்றத்திற் பிலி மஞ்ஞா யெனவீழ்நது மதநோய் மிகவாய் பிதற்றுமால்.

(இ - ள்.) காலையரும்பி - காலைப்பொழுதில் அரும்பி—பகலெல்லாம்—போதாயிருந்த - மலரும்பருவத் தரும்பாயிருந்த—காமமலர் - காமமாகிய

பூ—மாலேமலர்ந்து - மாலேப்பொழுதில் மலர்ந்ததினால்—பொழுமல் - சகி
க்காமல்—ஒரு - ஒப்பற்ற—மாயைநாமம் - மாயையென்னும் பெயரையு
டைய—மணிவல்லி - அழகியகொடியானது—மூலையிருந்து—புறம்போர்
து - வெளியேவந்து—விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்தில் - பரந்த வெண்
மையாகிய நிலாமுற்றத்தில்—பீலிமஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய ம
யிலைப்போல்—வீழ்ந்து—மதநோய்மிக - காமலிகாரமதிகப்பட—வாய்பி
தற்றும். எ - று. ஆவ - அசை. காமமலர் ; உருவகவணி. (ருசு)

தாய்வாயுடைந்து மிருந்தலையை மோதி மோதிச் சலித்தலறக்
காய்வாய் நிலவே யுடன்பிறந்தா னிருந்து வாழுங் கடிமனையை
நீவா னெழுந்து வந்தழிப்பா யென்ற லந்தோ நிலையின்றித்
தேய்வாய் நின்னோ டியைபில்லா வென்னை யென்ன செய்யாயே.

(இ - ள்.) நிலவே—நீ—தாய்வாயடைந்து - தாயினிடத்திற்குள்ளி—
மிருந்தலையை மோதிமோதிச் சலித்தலறக்காய்வாய் - அவன்மிகவும்தலை
யைமோதி மோதிவெறுத்து அலறும்படிக்கோப்பியாய். [பெருகி அலையை
வீசிவீசி அலைந்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை வீசுவாயென்பது கருத்து]
(அன்றியும்)—உடன்பிறந்தான் - கூடப்பிறந்தவளாகியதிருமகள்—இருந்
து—வாழும் - வாசஞ்செய்கின்ற —கடிமனையை - வாசனை பொருந்திய
தாமரைமலராகிய காவலைக்கொண்ட வீட்டை—வான் - ஆகாசத்தில்—
எழுந்துவந்தழிப்பாயென்றால்—அந்தோ - ஐயோ—நிலையின்றித்தேய்வா
ய் - என்றுமொருதன்மைத்தாயிராது தேய்பவனே—நின்னோடு - உன்
னுடனே—இயைபில்லா - யாதொருசம்பந்தமுமில்லாத —என்னை —எ
ன்னசெய்யாய். எ - று.

நீவானெழுந்தென்பதில் - வகரமாசெதுகை. (ருஎ)

தூக்கன் மகத்தி லொருஞான்று தாளிற் படுநீ தலையேறி
மிக்க முனிவர் மந்திரநீ ரிறைப்ப வின்னு மீண்டிலாய்
நக்கன் பவள வாய்ப்பட்டுக் களத்தே யிறங்கு நஞ்சுநீனை
யொக்கு மென்ப தறியாமை யன்றோ வொளிர்வெண் மதியமே.

(இ - ள்.) ஒளிர்வெண்மதியமே - பிரகாசியாகின்ற வெள்ளியசந்திர
னே—தக்கன்மகத்தில் - தக்கனுடையயாகத்தில்—ஒருஞான்று - ஒருநா
ள்—நக்கன் - கடவுளுடைய—தாளிற்படுநீ - பாத்தத்திட்டநீ—தலையே
றி—மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர்—மந்திரநீரிறைப்ப - மந்திரசலத்

தையிறைக்கவும்—இன்னும்—மீண்டிலாய் - இறங்கவில்லை—பவனவாய்ப்பட்டு - (அவனது) பவனமபோற் சிவந்த வாயிற்ப்பட்டு—களத்தே - கண்டத்திலே—இறங்கும் - இறங்குகின்ற—நஞ்சு - விஷம்—நினை - உன்னை—ஒக்குமென்பது—அநியாமை. எ - று. (நிஅ)

அங்க மதினஞ் சிருத்தினே னங்க மல்லா வவிர்சடை மேற்
றங்க நினைவைத் திட்டதுநின் கொடுமை கருதித் தானன்றோ
பொங்கு மமுத கலையென்ன நின்னைப் புகறல் வெண்டிங்கா
ளிங்கு மனிதர் காராட்டை வெள்ளா டென்ப தொக்குமால்.

(இ - ள்.) வெண்டிங்காள் - வெண்மையாகிபசந்திரனே —அங்கமதி
ல் - கண்டத்தினிடத்தில் —நஞ்சிருத்தினேன் - விஷத்தைவைத்தபரம
சிவன்—அங்கமல்லா - உபாங்கமாகிய—அவிர்-பிரகாசியாநின்ற —சடை
மேல்—தங்க - பொருந்த —நினைவைத்திட்டது - உன்னைவைத்தது —நி
ன்கொடுமைகருதித்தானன்றோ - உனதுதிமையைநினைத்தேயல்லவா—
பொங்கும் - பிரகாசியாநின்ற—அமுதகலையென்ன - அமுதகிரணத்தையு
டையவனென்று—நின்னை - உன்னை—புகறல் - சொல்லுதல் —இங்கு -
இவ்வுலகத்தில் —மனிதர் —கார் - கருமையாகிய —ஆட்டை—வெள்ளா
டென்பதொக்கும் - வெள்ளாடென்றுசொல்வதற்கொப்பாகும். எ - று.
ஆல் - அசை.

காராட்டைவெள்ளாடென்பதொக்குமெனல்; மங்கலம். (நிகு)

உருப்ப மிகுவன் றழல்சி வப்புற் றுலகர் காண வொளித
ரவு, நெருப்பு வெண்மையென்பதுநன் னியாயர் நின்னைக்கு
றித்தன்றோ, பொருப்பு நறுஞ்சந் தனச்சேறு புலர்ந்து பொ
ரியப் பூவணையும், விருப்ப மலருங் கொளுந்த வழல் வீசி யெழுந்
த வெண்டிங்காள்.

(இ - ள்.) பொருப்பு - பொதியமலையிற்றிறந்த—நறுஞ்சந்தனச்சேறு -
நல்லசந்தனக்கட்டையாலாகியகுழம்பு—புலர்ந்து - உலர்ந்து—பொரிய -
பொரியும்படியாக்கவும்—பூவணையும் - புஷ்பசயனமும்—விருப்பமலரும் -
விருப்பத்தைச்செய்யும்பூமாலைகளும்—கொளுந்த - ஓரியும்படியாகவும்—
அழல்வீசியெழுந்த வெண்டிங்காள் - அக்கிரியைச்சொரிந்துஉதித்த வெ
ண்மையாகிய சந்திரனே —உருப்பமிகுவன்றழல் - வெப்பமிகுந்தஅக்கி
னி—சிவப்புற்று - சிவந்து—உலகர்காண - உலகத்தார். (பிரத்யக்ஷமாக

க்) காண்பபடி—ஒளிதரவும் - பிரகாசியாநிற்கவும்—நன்னியாயர் - நல்லதார்க்கீகர்—நெருப்பு—வெண்மையென்பது - வெண்ணிறத்தையுடைதென்றுசொல்வது - நின்னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்தையாராய்ந்தல்லவா. எ - று.

செந்தழைப்போற் சுதிதலின் மதியைவெண்டழலெனத்தார்க்கீகர் கூறுதல் முரணியைபணி - ஞாயங்காரணமாகவாதித்தலின் தார்க்கீகரை நன்னியாயமொன்றார். (கூ0)

இன்றோ நுலகி லெனக்கொன்று பிறர்க்கொன் றுகி யிருக்கின்றாய், நன்றோ வுனக்கு மதியமே ஞாயி நேபோல் வாழாமன், முன்றோ கையர்க ளியாவரையு மொப்பக் காண முயற்சியா, லன்றோ தேய்நது போகின்ற யநதோ வதனை யறியாயோ.

(இ - ள்.) மதியமே - சந்திரனே—இன்று-இப்பொழுது—ஒருலகில் - ஒருலகத்தினிடத்தே —எனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றுகியிருக்கின்றாய் - எனக்கொருதன்மையாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மையாகவுமிருக்கின்றாய் —நன்றோவுனக்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்குநன்மையா—முன் - முற்காலத்தில்—தோகையர்களியாவரையும் - மனைவியர்கள் இருபத்தேழுபேரையும்—ஒப்பக்காணமுயற்சியால்-சமமாகநோக்காதசெய்கையால்—அன்றோ—ஞாயிறேபோல் - சூரியன்போல—வாழாமல் —தேய்ந்துபோகின்றாய்—அந்தோ - ஐயோ—அதனை - அக்காரியத்தை —அறியாயோ. எ - று.

முன்றோகையர்க ளியாவரையு மொப்பக்காணமுயர்ச்சியினு லன்றோ தேய்ந்து போகின்றயெனற்குநீயுதயமாகுங்காலுனக்கெதிரிற் காணப்படுநாயகணையகலாமங்கையர்க்குப் பிரியமாகவும் அகன்றமங்கையர்க்கு வெறுப்பாகவு நீகாணப்படுதலின் மாதந்தோழந்தேய்ந்து போகின்றயெனப்பொருள்சொள்ளினு மொருசாரமையும். (கூக)

கொல்லா நோன்பு முனிமலையிற் றோன்றி யென்னைக் கொல்கின்றாய், பொல்லா மந்த மாருதமே யென்னே கருணை பூண்டிலாய், சொல்லாய் திருப்பாற் கடலினிடைத் தோன்றுங்கடுவிற் தன்குணமே, யல்லா லமுத குணமுண்டோ ரின்னை வெறுப்ப தறிவன்றே.

(இ - ள்.) பொல்லாமந்தமாருதமே-கொடிதாகியஇளந்தென்றலே — கொல்லாநோன்புமுனிமலையில் - கொல்லாவிரதத்தையுடைய அகஸ்திய

முனிவாசஞ்செய்கின்றபொதியமலையில்—தோன்றி - பிறந்தும்—என்னை
க்கொல்கின்றாய் —என்னோ - யாதுகாரணமோ —கருணைபூண்டிலாய் -
அருளையடையவில்லை.—சொல்லாய் —திருப்பாற்கடலினிடை —தோன்
றுங்கடவில் - பிறந்தவிஷத்தினிடத்தில்தன் குணமேயல்லால் - அதன
துதியகுணமேயல்லாமல்—அமுதகுணமுண்டோ— (ஆதலால்) நின்னை
வெறுப்பதறிவன்று—உன்னைவெறுத்துச்சொல்வதறிவல்ல. எ - று.

தோன்றியுமென்பதிலும்மை எஞ்சியது. தென்றற்காற்றுஇவளுக்குத்
தீமையாத்தோற்றவின் கடுவிறற்றன்குணமே யல்லாலமுத குணமுண்
டேர்வெனவெறுத்தல் ; இயைபுநவிற்கியணி. (சுஉ)

உயிர்த்த பொழுதே நின்குரல்கே ளாமுன் னோடிற் றீன்
றதாய். நயத்தின் வளர்த்த தாய்குரல்கேட் டலுமே நடுங்கத்
துரந்ததாம், பயத்த மலர்ப்பூக் காவகத்தி லிருநது பல்காற் கூ
வினற், செயிர்த்து நின்னைக் குயிலேநான் வெறுத்தல் செப்ப
வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) குயிலே—உயிர்த்தபொழுதே - பெற்றபொழுதே—என்ற
தாய் - பெற்றதாய்—நின்குரல்கேளாமுன் - உன்னோசைகேளாமுன்ன
மே—ஒடிற்று - ஒடிவிட்டது—நயத்தின் - இன்பத்தின்—வளர்த்ததா
ய் - செவிலித்தாய்—குரல்கேட்டலுமே—உன்னோசையைக்கேட்டவளவி
ல்—நடுங்க - அஞ்ச—துரந்தது - உன்னைத்துரத்திவிட்டது—பயத்த -
பிரயோசனத்தைச்செய்யாநின்ற—மலர் - புஷ்பத்தையுடைய—பூங்கா
வனத்தில் - பூஞ்சோலையினிடத்தில்—இருந்து—பல்காற்கூவினால் - பல
தரங்கூவினால்—செயிர்த்து - டோபித்து—நின்னை - உன்னை—நான்வெ
றுத்தல் - நான்வெறுத்துச்சொல்லுதல்—செப்பவேண்டுமோ - சொல்ல
வேண்டுமோ. எ - று.

குயிலானது என்றதாய்க்கும் வளர்த்ததாய்க்கும் வெறுப்புத்தருதல்
போல் எனக்கும் வெறுப்புத்தருதலால் தன்மைநவிற்கியணி. (சுங)

கன்னற் சிலையா யென்மனத்தைக் கலக்குங் காளே கவின்
கண்டு, முன்னிற் பதற்கு நாணியோ விங்கே நின்று முனிகின்
றாய், தன்னிற் பெரிய ரில்லையெனு மவனைச் சமரிற் ருக்காம,
னன்னர்த் துளிரின் மெலியாரை யடர்த்தா யாண்மை நன்றரோ.

(இ - ள்.) கன்னற்சிலையாய் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனே—க
வின்கண்டு - அழைப்புப்பார்த்து—முன்னிற்பதற்கு—நாணியோ - இலச்

பூ—மாலைமலர்ந்து - மாலைப்பொழுதில் மலர்ந்ததினால்—பொழுதும் - சகி
க்காமல்—ஒரு - ஒப்பற்ற—மாயைநாமம் - மாயையென்னும் பெயரையு
டைய—மணிவல்லி - அழகியகொடியானது—மூலையிருந்து—புறம்போர்
து - வெளியேவந்து—விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்தில் - பரந்த வெண்
மையாகிய நிலாமுற்றத்தில்—பீலிமஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய ம
யிலைப்போல்—வீழ்ந்து—மதநோய்மிக - காமவிகாரமதிகப்பட—வாய்பி
தற்றும். எ - று. ஆல - அசை. சாமமலர் ; உருவகவணி. (௫௬)

தாய்வாயுடைந்து மிருந்தலையை மோதி மோதிச் சலித்தலறக்
காய்வாய் நிலவே யுடன்பிறந்தா ளிருந்து வாழுங் கடிமனையை
நீவா நெழுந்து வந்தழிப்பா யென்ற லந்தோ நிலையின்றித்
தேய்வாய் நின்னோ டியைபில்லா வென்னை யென்ன செய்யாயே.

(இ - ள்.) நிலவே—நீ—தாய்வாயுடைந்து - தாயினிடத்திற்குள்ளி—
மிருந்தலையை மோதிமோதிச் சலித்தலறக்காய்வாய் - அவன்மிகவும்தலை
யைமோதி மோதிவெறுத்து அலறும்படிக்கோப்பியாய். [பெருகி அலையை
வீசிவீசி அலைந்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை வீசுவாயென்பது கருத்து]
(அன்றியும்)—உடன்பிறந்தான் - கூடப்பிறந்தவளாகியதிருமகள்—இருந்
து—வாரும் - வாசஞ்செய்கின்ற —கடிமனையை - வாசனை பொருந்திய
தாமரைமலராகிய காவலைக்கொண்ட வீட்டை—வான் - ஆகாசத்தில்—
எழுந்துவந்தழிப்பாயென்றால்—அந்தோ - ஐயோ—நிலையின்றித்தேய்வா
ய் - என்றுமொருதன்மைத்தாயிராது தேய்பவனே—நின்னோடு - உன்
னுடனே —இயைபில்லா - யாதொருசம்பந்தமுமில்லாத —என்னை —எ
ன்னசெய்யாய். எ - று.

நீவாநெழுந்தென்பதில் - வகரமாசெதுகை. (௫௭)

தூக்கன் மகத்தி லொருநூன்று தாளிற் படுநீ தலையேறி
மிக்க முனிவர் மந்திரநீ ரிறைப்ப வின்னு மீண்டிலாய்
நக்கன் பவள வாய்ப்பட்டுக் களத்தே யிறங்கு நஞ்சுநீனை
யொக்கு மென்ப தறியாமை யன்றோ வொளிரவெண் மதியமே.

(இ - ள்.) ஒளிரவெண்மதியமே - பிரகாசியாகின்ற வெள்ளியசந்திர
னே—தக்கன்மகத்தில் - தக்கனுடையயாகத்தில்—ஒருநூன்று - ஒருநா
ள்—நக்கன் - கடவுளுடைய—தாளிற்படுநீ - பாதத்திற்பட்டநீ—தலையே
றி—மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர்—மந்திரநீரிறைப்ப - மந்திரசலத்

தையிறைக்கவும்—இன்னும்—மீண்டிலாய் - இறங்கவில்லை—பவளவாய்ப் பட்டு - (அவனது) பவளமபோற் சிவந்த வாயிற்பட்டு—கனத்தே - கண்டத்திலே—இறங்கும் - இறங்குகின்ற—நஞ்சு - விஷம்—நினை - உன்னை—ஒக்குமென்பது—அநியாமை. எ - று. (நிஅ)

அங்க மதினஞ் சிருத்தினே னங்க மல்லா வவிர்சடை மேற்
றங்க நினைவைத் திட்டதுநின் கொடுமை கருதித் தானன்றோ
பொங்கு மமுத கலையென்ன நின்னைப் புகறல் வெண்டிங்கா
ளிங்கு மனிதர் காராட்டை வெள்ளா டென்ப தொக்குமால்.

(இ - ள்.) வெண்டிங்காள் - வெண்மையாகியசந்திரனே —அங்கமதி
ல் - கண்டத்தினிடத்தில் —நஞ்சிருத்தினேன் - விஷத்தைவைத்தபரம
சிவன்—அங்கமல்லா - உபாங்கமாகிய—அவிர்பிரகாசியானின்ற—சடை
மேல்—தங்க - பொருந்த —நினைவைத்திட்டது - உன்னைவைத்தது —நி
ன்கொடுமைகருதித்தானன்றோ - உனதுநீமையைநினைத்தேயல்லவா—
பொங்கும் - பிரகாசியானின்ற—அமுதகலையென்ன - அமுதகிரணத்தையு
டையவனென்று—நின்னை - உன்னை—புகறல் - சொல்லுதல் —இங்கு -
இவ்வுலகத்தில் —மனிதர் —கார் - கருமையாகிய —ஆட்டை—வெள்ளா
டென்பதொக்கும் - வெள்ளாடென்றுசொல்வதற்கொப்பாகும். எ - று.
ஆல் - அசை.

காராட்டைவெள்ளாடென்பதொக்குமெனல்; மங்கலம். (நிகு)

உருப்ப மிருவன் றழல்சி வப்புற் றுலகர் காண வொளித
ரவு, நெருப்பு வெண்மையென்பதுநன் னியாயர் நின்னைக் கு
றித்தன்றோ, பொருப்பு நறுஞ்சந் தனச்சேறு புலர்ந்து பொ
ரியப் பூவணையும், விருப்ப மலருங் கொளுந்த வழல் வீசி யெழுந்
த வெண்டிங்காள்.

(இ - ள்.) பொருப்பு - பொதியமலையிற்பிறந்த—நறுஞ்சந்தனச்சேறு -
நல்லசந்தனக்கட்டையாலாகியகுழம்பு—புலர்ந்து - உலர்ந்து—பொரிய -
பொரியும்படியார்களும்—பூவணையும் - புஷ்பசயனமும்—விருப்பமலரும் -
விருப்பத்தைச்செய்யும்பூமாலைகளும்—கொளுந்த - ஏரியும்படியாகவும்—
அழல்வீசியெழுந்த வெண்டிங்காள் - அக்கிரியைச்சொரிந்துஉதித்த வெ
ண்மையாகிய சந்திரனே —உருப்பமிருவன்றழல் - வெப்பமிருந்தஅக்கி
ரி—சிவப்புற்று - சிவந்து—உலகர்காண - உலகத்தார். (பிரத்யக்ஷமாக

க்) காண்ப்படி—ஒளிதரவும் - பிரகாசிப்பாநிற்கவும்—நன்னியாயர் - நல்லதார்க்கீகர்—நெருப்பு—வெண்மையென்பது - வெள்ளைநிறத்தையுடைதென்றுசொல்வது —நின்னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்தையாராய்ந்தல்லவா. எ - று.

செந்தழைப்போற் சுடுதலின் மதியைவெண்டழலெனத்தார்க்கீகர் கூறுதல் முரணியைபணி - ஞாயங்காரணமாகவாதித்தலின் தார்க்கீகரை நன்னியாயொன்றார். (க௦)

இன்றோ ருலகி லெனக்கொன்று பிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய், நன்றோ வுனக்கு மதியமே ஞாயி றேபோல் வாழாமன், முன்றோ கையர்க ளியாவனாயு மொப்பக் காண முயற்சியா, லன்றோ தேய்ந்து போகின்ற யந்தோ வதனை யறியாயோ.

(இ - ள்.) மதியமே - சந்திரனே— இன்று-இப்பொழுது—ஒருலகில் - ஒருலகத்தினிடத்தே —எனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய் - எனக்கொருதன்மையாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மையாகவுமிருக்கின்றாய் —நன்றோவுனக்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்குநன்மையா—முன் - முற்காலத்தில் —தோகையர்களியாவனாயும் - மனைவியர்கள் இருபத்தேழுபேரையும்—ஒப்பக்காணமுயற்சியால்-சமமாகநோக்காதசெய்கையால்—அன்றோ—ஞாயிறேபோல் - சூரியன்போல—வாழாமல் —தேய்ந்துபோகின்றாய்—அந்தோ - ஐயோ—அதனை - அக்காரியத்தை —அறியாயோ. எ - று.

முன்றோகையர்க ளியாவனாயு மொப்பக்காணமுயர்ச்சியினு லன்றோ தேய்ந்து போகின்றயெனற்குநீயுதயமாகுங்காலுனக்கெதிரிற் காணப்படுநாயகணையகலாமங்கையர்க்குப் பிரியமாகவும் அகன்றமங்கையர்க்கு வெறுப்பாகவு நீகாணப்படுதலின் மாதந்தோறுந்தேய்ந்து போகின்றயெனப்பொருள்சொள்ளினு மொருசாரமையும். (க௧)

கொல்லா நோன்பு முனிமலையிற் றேன்றி யென்னைக் கொல்கின்றாய், பொல்லா மந்த மாருதமே யென்னே கருணை முண்டிலாய், சொல்லாய் திருப்பாற் கடலினிடைத் தோன்றுங்கடுவிற் றன்குணமே, யல்லா லமுத குணமுண்டோ ரின்னை வெறுப்ப தறிவன்றே.

(இ - ள்.) பொல்லாமந்தமாருதமே-கொடிதாகியஇளந்தென்றலே — கொல்லாநோன்புமுனிமலையில் - கொல்லாவிருத்தையுடைய அகஸ்திய

முனிவாசஞ்செய்கின்றபொதியமலையில்—தோன்றி - பிறந்தும்—என்னை
க்கொல்கின்றாய் —என்னோ - யாதுகாரணமோ —கருணைபூண்டிலாய் -
அருளையடையவில்லை—சொல்லாய் —திருப்பாற்கடலினிடை —தோன்
றுங்குவில் - பிறந்தவிஷத்தினிடத்தில்—தன்ருணமேயல்லால் - அதன
துதியருணமேயல்லாமல்—அமுதருணமுண்டோ— (ஆதலால்) நின்னை
வெறுப்பதறிவன்று—உன்னைவெறுத்துச்சொல்வதறிவல்ல. எ - று.

தோன்றியுமென்பதிலும்மை எஞ்சியது. தென்றற்காற்றுஇவனுக்குத்
தீமையாத்தோற்றவின் கவிற்றன்ருணமே யல்லாவமுத ருணமுண்
டேர்வெனவெறுத்தல் ; இயைபுநவிற்கியணி. (சுஉ)

உயிர்த்த பொழுதே நின்குரல்கே ளாமுன் னோழந் தீன்
றதாய். நயத்தின் வளர்த்த தாய்குரல்கேட் டலுமே நடுங்கத்
துரந்ததாம், பயத்த மலர்ப்பூக் காவகத்தி லிருநது பல்காற் கூ
வினா, செயிர்த்து நின்னைக் குயிலேநான் வெறுத்தல் செப்ப
வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) குயிலே—உயிர்த்தபொழுதே - பெற்றபொழுதே—என்ற
தாய் - பெற்றதாய்—நின்குரல்கேளாமுன் - உன்னோசைகேளாமுன்ன
மே—ஒடிற்று - ஒடிவிட்டது—நயத்தின் - இன்பத்தின்—வளர்த்ததா
ய் - செவிலித்தாய்—குரல்கேட்டலுமே—உன்னோசையைக்கேட்டவளவி
ல்—நடுங்க - அஞ்ச—துரந்தது - உன்னைத்தூர்த்திவிட்டது—பயத்த -
பிரயோசனத்தைச்செய்யாநின்ற—மலர் - புஷ்பத்தைபுடைய—பூங்கா
வனத்தில் - பூஞ்சோலையினிடத்தில்—இருந்து—பல்காற்கூவினா - பல
தரங்கூவினா—செயிர்த்து - ஓகாபித்து—நின்னை - உன்னை—நான்வெ
றுத்தல் - நான்வெறுத்துச்சொல்லுதல்—செப்பவேண்டுமோ - சொல்ல
வேண்டுமோ. எ - று.

குயிலானது என்றதாய்க்கும் வளர்த்ததாய்க்கும் வெறுப்புத்தருதல்
போல் எனக்கும வெறுப்புத்தருதலால் தன்மைநவிற்கியணி. (சுங)

கன்னற் சிலையா யென்மனத்தைக் கலக்குங் காளை கவின்
கண்டு, முன்னிற் பதற்கு நாணியோ விங்கே நின்று முனிசின்
றாய், தன்னிற் பெரிய ரில்லையெனு மவனைச் சமரிற் ருக்காம,
னன்னர்த் துளிரின் மெலியாரா யடர்த்தா யான்மை நன்றரோ.

(இ - ள்.) கன்னற்சிலையாய் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனே—க
வின்கண்டு - அழகைப்பார்த்து—முன்னிற்பதற்கு—நாணியோ - இலக்

சைப்பட்டோ—இங்கேநின்ற—முனிகின்றாய் - கோபிக்கின்றாய்—தன்
னீர் - தன்னைக்காட்டிலும்—பெரியரில்லையெனும் - அழகிலுயர்ந்தவரில்லை
யென் நெண்ணும்—அவனை - அவ்வல்லமனை—சமரில் - பொரில்—தாக்க
காமல் - தோற்கச்செய்யாமல்—நன்னர் - நல்ல—தனிரின் - துனிராவி
ட—மெலியாரா - மெல்லியராகியமாதரை—அடர்த்தாய் - பொருநா
ய்—ஆண்மை - ஆண்பிள்ளைத்தன்மை—நன்று - நன்றாயிருந்தது. ஏ - று.
அரோ - அசை.

வறியோரைவாட்டாது எளியோரைவாட்டல் மன்மதனுக்கியைதலின்
இயைபு நவீந்தியணி. (சுச)

என்று புலம்பி மயன்முதிர்ந்து மாயை யிரங்கி யிருந்தயர
மன்றன் மலர்பெய் மெல்லணைப்பும் பள்ளி யறையின் மதமானி
றென்று நம்பி யல்லமனை முன்றற் திருத்தித் தேனாயுண்
வென்றி மடங்கற் கிடுதல்போ லவனை விடுத்தா ளவ்வறையுள்.

(இ - ள்.) என்றுபுலம்பி - இப்படிசொல்லிப் பிரலாபித்து —மா
யை—மயல்முதிர்ந்து - மயக்கமதிகரித்து—இரங்கி - அழுது—இருந்து—
அயர - மனஞ்சோர—மன்றல் - வாசனைபொருந்திய—மலர்பெய் - புஷ்
பங்களால் நிறைத்த —மெல் - மிருதுவாகிய - அணை - சயனத்தையுடை
ய—பூம் - பொலிவுபொருந்திய —பள்ளியறையில் —மதமானி —சென்
று - போய்—நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்த—அல்லமனை—முன்றற் திருத்தி - மு
ன்னே அழைத்துக்கொண்டுவந்திருக்கச்செய்து —தேனாயுண் - தவ
னையாகியவுணவை —வென்றிமடங்கற்கு - வெற்றியைக்கொண்டசிகங்கத்
திற்கு —இடுதல்போல் - உண்ணவைத்தல்போல்—அவனை - அம்மா
யையை—விடுத்தாள் . அனுப்பினாள்—அவ்வறையுள் - அப்பள்ளியறையி
னிடத்தே. ஏ - று.*

தேனாயுண் வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போல, அறையுள்ளமன்முன் அ
வனை விடுத்தாளெனல் ஒப்பணி. (சுரு)

வேறு.

வேனினை பகலின் வெய்யபா லையுணீர் வேட்டவ னந்நி
லத் துறுநீர், தானெதிர் கணடு பருகவோ டுதல்போற் றண்மல
ரணைமிசை யாமர்ந்த. ஞானநல் விளக்கை விழியுறக் கண்டு நகை
யொடு திருமுக மலர்ந்து, பானலங் கண்ணி புணர்முலை விம்மப்
பரிந்துமேல் விடுநதுபுல் லினளால்.

(இ - ள்.) வேனில் - கோடைக்காலத்தில் - நண்பகலில் - உச்சிப் பொழுதில்—வெய்ய - வெப்பத்தையுடைய —பாலையுள் —நீர்வேட்டவன் - தாகங்கொண்டவன்—ஆநிலத்துறுநீர் - அப்பாலேநிலத்திலுள்ளநீராகியகானலை—தான்—எதிர்கண்டு—பருக - குடிக்க—ஒடுதல்போல்—தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலரணைமிசை - புஷ்பசயனத்தின்மீது—அமர்ந்த - இருந்த—ஞானநல்விளக்கை - நல்லஞானதிபமாகிய அல்லமனை—விழியுறக்கண்டு - கண்கள்நிரம்பக்கண்டு—நகையொடு - புன்சிரிப்போடு—திருமுகமலர்ந்து - அழகிய முகமலர்ச்சியையுடையவளாய்—பானலங் கண்ணி - நீலோர்பலத்தை யொத்த கண்ணையுடையவளாகியமாயை—புணர்முலைவிம்ம - நெருங்கியஸ்தனங்கள் பூரிக்க—பரிந்து - விரும்பி—மேல்விழுத்து—புல்லினன் - அணைத்துக்கொண்டான். எ - று.

தற்பிரியத்தையன்றி வேறொன்றின்மெனக் காட்டக் கானனீரை யுவமித்ததென்க. (சுசு)

நாடிய வாடி நிழலென வணைமே னண்ணுறத் தோன்றிய விறையை, யோடினள் விழுந்து தழுவுறத் தழுவி வருமையாலணைமிசை விழுந்தே, யாடியி னிழலைப் பற்றநீட் டியகை யாடியிற் றுக்கநின் றழுது, வாடுறு மழலைப் பேதையே போல வருந்தினன் மதர்விழி மாயை.

(இ - ள்.) மதர்விழிமாயை - களித்தவிழியையுடைய மாயை—நாடிய - பார்த்த—ஆடிநிழலென - கண்ணாடியிற் காணப்படுகிற பிரதிபிம்பத்தைப் போல்—அணைமேல் - சயனத்தின்மேல்—நண்ணு - பொருந்த—தோன்றிய—காணப்பட்ட—இறையை—அல்லமனை—ஒடினன் - ஒடி—விழுந்து —தழுவுறத்தழுவு —உறமையால் - கையிலகப்பட்டாமையால் — அணைமிசை - சயனத்தின்மேல் —விழுந்து —ஆடியினிழலை - கண்ணாடியின்பிரதிபிம்பத்தை —பற்ற-பிடிக்க —நீட்டியகை —ஆடியிற் றுக்க - கண்ணாடியிற்பட —நின்றழுது - அழுதுகின்ற —வாடுறும் - வாடுகின்ற —மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய —பேதையேபோல - இனங்குழந்தைபோல —வருந்தினன்—அருத்தமுற்றான். எ - று.

தற்பிரிதிபலனமே வுபாதித்திரியமாகக் காண்டலன்றி வேறின்மெனக் காட்ட ஆடிநிழலை யுவமித்ததென்க. (சுஎ)

சொல்லரு மழகன் றிருவரு விழியிற் றேன்மலான் மீளவுமெழுந்து, புல்லினன மலர்மென் கைகளால் வெளியைப் புல்

லலபோற் சுவைத்தனன் வெறுவாய், வல்லியிவ் வாறு வெளிமய
| க் குற்று வளளறன் கைப்படா மையினு, லல்லம னலனி துருவெ
ளி யென்ன வயிர்த்தன ஞண்மையை யன்றே.

(இ - ள்.) சொல்லருமழகன் - சொல்லிடங்காத வழகையுடையஅல்
லமனது—திருவுரு - வடிவம் —விழியிற் றோன்றவால் - கண்ணிற்காணப்
படலால்—மீளவும் - மறுபடியும்—எழுந்து—மலர்மென்கைகளால் - மல
ர்போன்றமெல்லியகைகளால் —வெளியைப்புல்லல்போல் - வெளியைஅ
ணைத்தல்போல —புல்லினன் - அணைத்தான் —சுவைத்தனன்வெறுவா
ய் - வெறுவாயைச்சுவைத்தான்—வல்லி - மாயை—இவ்வாறு - இப்படி
யாக —வெளியாய்குற்று - வெளியைக்கண்டமயங்கி —வள்ளல் - அல்லம
ன்—தன்கைப்படாமையினால் - தன்கையிலகப்படாமையினால் —அல்லம
னன் —அதுருவெளியென்ன - இதுஉருவெளித்தோற்றமென்று —உ
ண்மையை - அவனதுமெய்யாகியவடிவை —அயிர்த்தனன் - சத்தேசித்
தான். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

சிதாநாயகேதடிப்புற்று அல்லமருகக் காண்டலைக்குறிப்பிக்க வெளி
பைப்புல்லல்போலென் றுவமித்தார். வல்லி ; உவமையாகுபெயர். (கஅ)

• அநந்தவ நெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்ற அமுதையாய்
வைத்திடு மனயிற், சுரநதவ றுதல்போ லல்லம தேவன் கட்டபுல
க ஆற்றுமென் றோளிற், பொருநதுற வெளிபோல் வராமையா
ற்றீயிற் புழுவுவெப் பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினன் காம
மல்லம னன்றி வாடினார் யாகடந டிடுவார்.

(இ - ள்.) அருந்தவம் - செய்ததற்கரியதவத்தை —நெடுநாள் —முயன்
று - செய்து—பெற்ற - தான்பெற்ற—அமுதையாய்வைத்திடுமனயில்—
சுரம - கை—தவறுதல்போல்—அல்லமதேவன்—கட்டபுலத்துற்றும்—கண்
ணினிடத்திற்குன்றியுள்—மென்றோளில் - மெல்லியதோளிடத்தில்—
பொருந்துற - அணைக்க —வெளிபோல் —வராமையால் - அகப்படாமை
யால்—தயில் - ஒருப்பினிடத்தில்—புழுவுவென - புழுப்போல—பதைப
தைத்து—அரிவை - மாயை—வருந்தினன் - வருத்தமுற்றான்—காமம்—கா
மத்தை—அல்லமனன்றி—வாடினார் - உருவமுடையவர்கள் —யார்கட
ந்திடுவார் - யார்கீக்குவார்கள். எ - று.

அல்லமதேவகோல முருவெளித்தோற்றமெனக் காட்ட அல்லமதேவ
ன் கட்டபுலத்துற்று மென்றோளிற் பொருந்துற வெளிபோல் வராமையா
லென்றார். (கஆ)

கன்னிகை யென்று மிறைமக னென்றுங் கருதிடா தவாவி
ளேத் திட்டு, மென்னினை முலைகண் மார்புநத் தழுவி யிதழ்சுவை
த் தணைமிசைப் புணர்வுந், நின்னலி லின்பக் கடலிடை மூழ்க
யிவன்றனற் பெற்றிலே னென்று, தன்னக கைந்து வெய்துயிர்ப்
பெறிந்தா டவத்தனா யலைத்தவம் மடந்தை.

(இ - ள்.) தவத்தனா யலைத்தவம்மடந்தை - துறவினாவருத்தியவம்
மாயை கன்னிகையென்றும் - விவாகமில்லாதவளென்றும் - இறைமக
ளென்றும் - இராசபுத்திரியென்றும் - கருதிடாது - ஆலோசியாது—அ
வாவினைத்திட்டும் - ஆசையைச்செய்தும்—என் - என்னுடைய—இணைமு
லை - இரண்டாகியஸ்தனங்கண்—மார்புநத்தழுவி - மார்பினிடத்திற்பொ
ருத்தவனைத்து—இதழ்சுவைத்து - அதரபானஞ்செய்து—அணைமிசை-
சமனத்தின்மீது—புணர்வுந் - புணர்ந்து—இன்னலில் - துன்பமில்லா
த—இன்பக்கடலிடை - இன்பக்கடலினிடத்தில் —மூழ்க —இவன்றன
ல் - இவ்வுல்லாநால்—பெற்றிலேனென்று - பெற்றுக்கொள்ளவில்லையெ
ன்று—தன்னககைந்து - தன்மனதுநொந்து—வெய்துயிர்ப்பெறிந்தான் -
வெவ்விய பெருமூச்சுவிட்டான். எ - று. (எ0)

பொழிந்திழி மழையால் வளிநனைந் திடமேற் புகைநதெ
ழு மெரியில்வான் வேமேன், முழங்கு வெண் டிணைப்பே ராழி
யக் கலய முனிவனை யழுத்துமே னஞ்ச, மெழுநநன் றன்
னை வருத்துமேன் மயக்க மெய்துவ னல்லம தேவ, நொழிந்த
வர் தம்மை யொழிவற மயக்கு மொருத்தியு மவன்றனை மயக்
கும்.

(இ - ள்.) பொழிந்து - மேகத்தாற் பெய்யப்பட்டு—இழி - விழாநின்
ற—மழையால் - சலதானாகனால்—வளி - காற்று—நனைந்திடமேல் - ந
னையுமாகில்—புகைந்தெழும்—எரியில் - நெருப்பினால் - வான்வேமேல்.-
ஆகாயம்வெருமாகில்—முழங்கு - சத்தியாநின்ற—வெண்டிணை - வெண்
மையாகிய அலையையுடைய—பேராழி - பெரியகடல்—அக்கலயமுனிவ
னை - அவ்வகத்தியனை—அழுத்துமேல் - அழுத்தப்பண்ணுமாகில்—நஞ்ச
ம் - விஷம்—எழுந்து—அரன்றன்னை - பரமசிவனை—வருத்துமேல் - து
ன்பப்படுத்துமாகில்—அல்லமதேவன்—மயக்கமெய்துவன் - மயக்கம
டைவான்—ஒழிந்தவர் தம்மை - அவ்வல்லமனல்லாதவரை—ஒழிவற -

எப்பொழுதும்—மயக்கும் - மயக்காநின்ற —ஒருத்தியும் - மாயையும்—
அவன்றனைமயக்கும் - அவ்வல்லமனைமயக்குவாள். எ - று.

மழையால் வளிரனைதலும் அக்கினியாலாகாயம் வேதலும் கருங்கட-
லகத்தியமுனியை யமிழ்த்தலும் விஷமானதுசிவனைவதைத்தலும். மெங்ங-
னமின்றோ அதுபோல, மாயையா லல்லமன்மயங்காநெனல் முரணி-
யைபணி. (எக)

விண்ணினைக் குத்திக் கையினைப் பவர்போல் வேனெடுங்
கண்ணியங் கிருந்த, வண்ணலைத் தழுவித் தழுவிமெய் வரு-
ந்தி யவசமுற் றணைமிசை புறங்கி, யெண்ணுறு நினைவா லவ-
ள்புணர்ந் ததுபோ ளின்கன வொன்றுகண் டெழுந்தாள், க-
ண்ணக நிலத்தி னிருள்சூழப் பவனுங் கருங்கடன் முகட்டி-
னி லெழுந்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணினை - ஆகாயத்தை —குத்திக்கையினைப்பவர்போ-
ல்—வேனெடுங்கண்ணி - வேலையொத்தநெடியகண்களையுடையமாயை—
அங்கிருந்த—அண்ணலை - அல்லமனை—தழுவித்தழுவி —மெய் - சரீர-
ம்—வருத்தி—அவசமுற்று - பரவசப்பட்டு —அணைமிசை - சயனத்தின்
மீது—உறங்கி—எண்ணுறுநினைவால் - முன்னெண்ணிய நினைப்பினால்—
அவன் - அவ்வல்லமதேவன்—புணர்ந்ததுபோல்—கடியதுபோல—இன்-
இனிய—கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள்—கண்ணகநிலத்தில் - இடமகன்
றவுலகத்தில்—இருள்சூழப்பவனும் - சூரியனும்—கருங்கடன் முகட்டினி-
ல் - கரியகடலின்மேல்—எழுந்தான் - உத்தித்தான். எ - று.

உபமானமு முபமேயமுமொத்திருத்தலின் ஒப்பணி. (எஉ)

காலையின் மாலே வார்குமுன் மாதர் கண்டுகொ செய்வளல்
லமன்றன், கோலமென் சொல்லென் விழியெதிர் தோன்றிக்
குறுகிலென் கைப்படா னதனும், சாலவு கைந்து துயின்ற
னன் கனவிற் றடமுலை குழைந்திடப் புல்லி, கேலுநல் வரு-
ள்செய் துன்னைநா னென்றும் விடுகிலே னென்றன னென்-
றாள். ௪.

(இ - ள்.) காலையில் - உதயகாலத்தில் —மாலேவார்குமுல் - பூமாலே
யணிந்த நீண்ட—கூந்தலையுடைய —மாதர்கண்டு - தோழிகளைக்கண்டு—

உலாசெய்வள் - சொல்லுவாள் - அல்லமன்றன் - கொலமென் சொல்வேன் - வினைபாட்டையென் சொல்வேன் - விழியெதிர் தோன்றி - கண்ணெதிரோதோன்றி - குறுகில் - கிட்டினால் - என்கைப்படான் - என்கைகருக்ககப்படான் - அதனால் - சாலவும் - மிகவும் - னைந்து - வாழ - துயின் தனன் - நித்தினாசெய்தேன் - கனவில் - தடம் - பருத்த - முலை - குழைந்திடப்புல்லி - குழையவண்ணத்து - மோலும் - மறுபடியும் - நல்லருள்செய்து - நல்லகிருபைசெய்து - னனை - நான் - யான் - என்றும் - எப்பொழுதும் - விடுகிலெனென்றனன் என்றான். எ - று. (68)

அருந்தவ மழிக்கு மழகுடை யணங்கிற் ககப்படா விதலினன் யாரோ, புரந்தர நயன்மால் சுரர்முனி வரர்கிம் புருடர்வித் தியாதர றென்னப், பரந்தவா தமமு ளல்லிவ னொருவன் பாரத்திடிற் பராபர னென்று, திருநதிழை மகளிர் மனததுளே வியந்து தெரிவையோ மொத்தன்மே பினரால்.

(இ - ள்.) அருந்தவம் - துரவினரரிபதவத்தை - அழிக்கும் - அழிக்காதின்ற - அழகுடை - அழகையுடைய - அணங்கிற்கு - இம்மாயைக்கு - அகப்படா - உட்படாத - விதலினன் - வெற்றியை யுடையவன் - யாரோ - புரந்தரன் - இத்திரன் - அயன் - பிரமன் - மால் - விஷ்ணு - சுரர் - தேவர்கள் - முகிவரர் - கிம்புருடர் - வித்தியாதரர் - என்ன - என்னுசொல்ல - பரந்தவர் தம்முளலன் - விரிந்தவியருள்சேர்ந்தவனல்லன் - இவனொருவன் - இவன் தனியானவன் - பாரத்திடி - பராபரனென்று - மேலானகடவுளென்று - திருந்திழைமகளிர் - திருந்தியவணிகளை யுடைய தோழிகள் - எனத்துளே - வியத்து - அதிசயித்து - தெரிவையோடு - மாயையுடனே - உரைத்தன்மேயினர் - பேசத்துடங்கினர். எ - று. ஆல் - அசை.

பராபரமெனல்; பரம் அபரமெனலை. பரம் அறிவு, அபரம் அறியாமையெனக்கொண்டு இடைநிறநலெனக்காண்க. (எசு)

ஆசைநின் னுளத்தின் மிகவளர்ப் பதற்கா யல்லம னிவ்வகை நடித்தான், பேசுறு கனவின் பயனுனக் குறைப்பிற் பின்புனை மெய்புற வணைவன், வாசமென் குழலா யென்றவண் மனத்தின் வருததமற் றிடவற்றி நுரைத்தார், காசணி மருங்குன் மடநகையர் மாயை கவலைதாந் துள்ளுளே களித்தாள்.

(இ - ள்.) ஆசைநின்னுளத்தில் - உன்னுள்ளத்திலாசையை—மிகவுள
ர்ப்பதற்காய் - அதிகப்படுத்துவதற்காக—அல்லமன்—இவ்வகைநடித்தா
ன் - இவ்விதமாகவினையாடினான் —பேசுறு - சொல்லிய —கனவிற்பய
ன் - கனவிற்பிரயோசனத்தை —உனக்குரைப்பில் - உனக்குச்சொல்
லில்—பின்பு - மறுபடியும்—உனை-உன்னை —மெய்யுறவணவன் - சரீர
த்திற்பொருந்தக்கூடுவான்—வாசமென்குழலாயென்று - வாசனை பொரு
ந்தியமெல்லியகூந்தலையுடையமாயையேயென்று —அவன்மனத்தில் - மா
யையினதுஉள்பாத்தில்— வருத்தமறநிட - வருத்தநீங்க—அறிந்து-ஆலோ
சித்து—காணினி - மேகலையணிந்த —மருங்குல் - இடையையுடைய—மட
ந்தையர் - தோழிகள்—உரைத்தார் - சொன்னார்கள்—மாயை—கவலைநீர்
ந்து - துக்கநீங்கி —உள்ளுள்ளேகளித்தான் - மனநினுள்ளேசந்தோஷித்
தான். எ - று. (எரு)

இன்னன மாயை மாநிடை நிகழ்ந்த வியலபினை மோகினி
சிலர்போய்ப், பன்னுற வறிகது மானமிக் கூரப் பருவரற் கட
லிடைப் படிந்து, தன்னொரு மகள்வாழ மள்ளிகை யெய்தித் த
னையையப் பாங்கிமா ரொடுகூ, யென்னிது செய்தா யையகோ
பேதா யென்றுரைந் தின்னன புகன்னுள்.

(இ - ள்.) இன்னனம் - இப்படியாக —மாயைமாநிடை - மாயையே
ன்னும பெயரையுடைய பெண்ணினிடத்து—நிகழ்ந்த - நடந்த—இயல்பி
னை - செய்கையை—சிலர்போய் - சிலதோழிகள்போய்—பன்னுற - சொ
ல்ல—மோகினி - மோகினியென்னுந்தாய்—அறிந்து —மானமிக் கூர - அ
பிமானமதிகரிக்க —பருவரற்கடலிடைப்படிந்து - துன்பக்கடலில்மூழ்
கி—தன்னொருமகள்வாழ் - ஒப்பற்றதன்மகள்வாழாரிற்ற—மாளிகையெ
ய்தி - உபரினையைடைத்து—தனையையப் பாங்கிமா ரொடுகூய் - தோ
ழிகளோடு மகளையும்ழைத்து —என்னிதுசெய்தாய் - என்னகாரியஞ்செ
ய்தாய்—ஐயகோ—பேதாயென்று - அறிவில்லாதவளே யென்று—ரைந்
தி - மனம்வாடி—இன்னனபுகன்னுள் - இவைகளைச்சொன்னான். எ று.

மானமு முயிரு மொருங்கூரில் லாத வழியுயிர் தன்னையே
விடுத்துத், தானுறு பொருளாய் மானமே கொளுமுன் நக
தைதன் செவிப்படி லென்னும், பானுவு மதியு மியங்குறு ம
ளவும் பறியிது வழிவழி வராதோ, யானுனை வருநதி யின்
றது மிதற்கோ வென்செய்தாய் பாயியென் றிசைப்பான்.

(இ - ன்.) மானமுமுயிருப.—ஒருங்குகுநில்லாதவழி - ஒன்றாகநில்லாதவிடத்து—உயிர் தன்னையேவிடுத்து - உயிராவீட்டு—தானுறுபொருளாய் - தானடையவேண்டியபொருளாக—மானமேகொளும்—மாவத்தையேகாக்கும்—உன்றந்தைதன - உன்பிதாவினது—செவிப்படிவென்னும் - காதில்வீழ்ந்தாலயாதாகும்—பாணுவமதியுமியங்குறுமளவும் - சூரியசந்திரர்களுள்ளவரைக்கும்—பழியிது - இப்பழியானது—வழிவழிவராதோ - சந்ததிதோறுமவழங்காதோ—யானுனை - உன்னைநான்—வருந்தி - வருத்தப்பட்டு—என்றதுமிதற்கோ - பெற்றதுமிதற்குத்தானோ—ஏன்செய்தாய்பரவியென்று - பாவியென்னகாரியஞ்செய்தாயென்று—இசைப்பான்—சொல்லுவான். எ - று.

(எஎ)

குரவர்தா மியைநது கொடுத்தில ராயிற் குமரவே ளணையவ னோனு, மருவரா நிற்பர் தந்தைதாய் தங்க ளாணையி னொழுகுகன் னியர்தா, முருவிலா றொனினுங் குரவருண் மகிழ்வுற்ற தவறுநி னணையவர் தமமைப், பரவுவான் கடவு ளாகவே நினைநது பண்பொடும் பயிலுவ ரன்றே.

(இ - ன்.) தந்தைதாய்தங்கள் - மாதாபிதாக்களது—ஆணையினொழுகு, ஆக்கினைவழியினடக்கும்—கன்னியர்தாம்—விவாகமில்லாதபெண்கள்—குரவர்தாமியைந்து - மாதாபிதாக்கள்சம்மதித்து—கொடுத்திலராயில்—கொடுக்காவிட்டால்—குமரவேளணையவனோனும் - முருகவேளையொத்த ஆடவராயினும்—அருவராநிற்பர் - அருவருப்பார்கள்—அருவிலா றொனினும் - குருபிகளாயினும்—குரவருண்மகிழ்வுற்று - தாய்தந்தையர் சந்தோஷித்து—உதவுநின் - கொடுக்கில்—அணையவர்தம்மை - அவ்வாடவரை—பரவு - துதிக்கப்படும்—வாங்கடவுளாகவேநினைந்து—மேலாகியதேவனாகவே ஆலோசித்து—பண்பொடும் - இனிமையோடும்—பயிலுவர் - கடிவாழ்வார். எ - று.

(எஅ)

மணம்புரி வதன்முன் குரவரா ணையினு மணவினை முற்றிய பின்ன, ரிணங்குற வருளசெய் கொமுநன ணையினு மிருப்பர்தம் வயமில் றென்று, மணங்கனை யவாதா மென்பதை யறிந்து மடாதவிச் செயலினைச் செய்தாய், பிணங்குவா ரிலையென்றிருநதனை போலும் பேதைநீ யென்றுதாய் முனிந்தாள.

(இ - ன்.) அணங்கணையவர்தாம் - சிதய்வமகளிரை பொத்தஸ்கிரீகளுள்—மணம்புரிவதன்முன் - கல்யாணஞ்செய்தற்குமுன்னே—குரவரா

ணையினம் - தாய்தந்தையரது ஆக்ஞையினும்—மணவினைமுற்றிய பின்ன
ர்—அலயானஞ் செய்தபின்பு—இணங்குறவருள்செய் - தன்வசப்பட
றுதஞ்செய்யாரின்றி—கொழுநலணையினும் - மணவனது ஆக்ஞையிலு
ம்—இருப்பர் - நிற்பார்கள்—தமவயமில்லான்றும் - எப்போதும் தன்வ
சத்தினரல்லர்—என்பதை - என்றசொல்லப்படுவதை—அறிந்தும் -
தெரிந்திருந்தும்—பேதை - அறிவில்லாதவளே—நீ—அடாதவிச்செயவி
னைச்செய்தாய் - உனக்குத்தகாத இக்காரியத்தைச் செய்தாய்—பிணங்
குவாரிலேயென்று - உன்னைக்கோபிப்பா ரில்லையென்று—இருந்தனை
போலும்—ஊன்று—தாய் - தாயாசிய மோசினி - முனிந்தாள் - கோபித்
தாள், எ - று. (௭௯)

தான்செயுந் துணையுந் தாய்செயு முனிவுந் தன்மனந் தனை
நனி வருதத, நான்செய்வ தென்னென் றிருநில நோக்கு நா
ணிநீர் யிழியுந் யிருந்தா, டென்செய்மென் மொழியான் மொ
யினி கண்டு ழைந்தவிர்த் தகங்கரை துன்மேன், மான்செயும
யிழியாய் பிழையிலே யென்றாண மனங்கரை வன்னைபோ லு
ண்டோ.

(இ - ன்.) தேன்செய்மென்மொழியான்—தேன்போலுமதுரமாகியசொ
ல்லையுடையமாயை—தான்செயுந்தவறும் - தான்செய்தகுற்றமும்—தாய்
செயுமுனிவும் - தாய்செய்வின்றகோபமும்—தன்மனந்தனை - தன்மன
தை—நனிவருத்த - மிகவுமவருத்த—நான்செய்வதென்—(இதற்கு) நா
ணென்னசெய்வென்—என்று—நாணி—வெட்கமுற்று—இருநிலநோக்கி—
(தலைவணங்கி) பெருமைபொருந்தியபூமியைப்பார்த்து—நீர்விழியுந் - க
ண்ணீர்சிந்த—இருந்தாள்—மோகினி—கண்டு - அதைப்பார்த்து—சினந்
தவிர்த்து - கோபநீங்கி—ஆகங்கரைத்த - மனமுருகி—மான்செயுந்விழி
யாய் - மானினதுகண்போன்றகண்ணையுடையமாயையே—உன்மேல்—
பிழையிலேயென்றான் - குற்றமில்லையென்றுசொன்னான்—மனங்கரைவு -
மனதுகரைதலில்—அன்னைபோலுண்டோ - தாய்போலொருவருண்
டோ, எ - று. (௮௦)

மங்கைமீர் நீயிர் குழந்தை நிருந்தும் வளைதரு வேலியில்
பயிர்போ, லெங்கடம மடந்தை நிறையழிந் தொழிய வென்
செய்தீர் பாவகா ளென்று, ளங்குறு மடவார சொல்வொம பி

ராட்டி. யருளொடு கேண்மதி மதனா, லுங்குல மடந்தை யுயிரா
யிடா திருந்த துன்றவ மென்முறைந் துரைத்தார்.

(இ - ள்.) மங்கையர் - தோழிகளே - நீயிருந்தனரிருந்தும் - நீங்க
ளிருந்திருந்தும் - உணர்வு - உணர்ந்த - வேலியில் - வேலியில்லா
த-பயிப்போல்-எங்கீடாமடந்தை-எங்கள்பெண்ணையமையினது-
நிறையழிந்தோழிய-உற்பிழந்துநீங்க-என்செய்தீர் - என்னகாரியஞ்செ
ய்தீர்கள்-பால்காள்-என்றான் - என்றுசொன்னான் - அங்குறுமடவார் -
அடிவிடத்திருந்ததோழிகள்-சொல்வர்-எம்பிராட்டி - லுங்குலமடவா
யே-அருளொடுகள்-மதனா - மன்மதன் செய்யுந்தன்பத்தால்-உ
ங்குலமடந்தை - உங்குலப்பெண்ணையமையை - உயிர்விடாதிருந்த
து-உன்வென்று - நெந்துரைத்தார் - மனமவருந்திச் சொன்னார்க
ள். எ - று. மதி - முன்னிலை அசை. (அக)

பாங்கியர் பகரச் சினஞ்சிறி தவிர்து பாங்கியர் குழவி
னுட்கிறப்புந், ஞேங்கிய சகளை நன்முக நோக்கி யுரைப்பண்
மோ கினியெனு மரசி, பூங்களை மதவெ ளனையவல லமனை
ப் புறத்துநின் நகற்றிடா தெங்க, வீரங்கநா முகமெல்லிய
ன்முனம் விடுத்தா யென்கொலோ வெனவெ ளுரைப்பாள்.

(இ - ள்.) பாங்கியர்பகர - (இப்படித்) தோழிகள் சொல்லியவளவி
ல்-மோகினியெனுமரசி - மோகினியென்று சொல்லப்பட்டரசஸ்தி
நீ - இனஞ்சிறிதவிர்து - கோபஞ்சிறிதுநீங்கி - பாங்கியர்குழவினுள் -
தோழியர்கூட்டத்துள்-சிறப்புந்ஞேங்கிய - மிகவுஞ்சிறந்த-சகளைதன்
முகநோக்கி - சகையின்முகத்தைப்பார்த்து-உரைப்பள் - சொல்லுவா
ள்-பூங்களைமதவெளைய - புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதனையொ
த்த-அல்லமனை-புறத்தினின்றகற்றிடாது - வெளியேநின்றதுரத்திவி
டாமல்-எங்கள் - எங்களுடைய - ஈரங்கதிர்முகம் - சீதளசிரணத்தை
யுடைய மதிபோன்ற முகத்தையுடைய-மெல்லியன்முனம் - மாயையி
ன்முன்னே-விடுத்தாய் - அனுப்பினாய்-என்கொலோவென - இது
என்னகாரணமோவென்று சொல்ல-அவளுரைப்பாள் - சகளைசொல்லு
வாள். எ - று. (அஉ)

மானிடப் பிறவி யரிததி லுரசர் மக்களா குதலரி ததனி,
அன்னுறுப் பமைத லரிததி லரிதா லுணர்வொதி பேரகங்கு

ஊகர்த, றுனெனப் பெரியர் கூறலா லன்னாய் தவம்பல முயன்றுநீ பெற்ற, மீனெனப் பிறமுங் கண்ணியை வெகுண்டு வெறுப்பது தகாதென வுரைத்தாள்.

(இ - ள்.) மானிடப்பிறவி - மனிதராப்பிறத்தல் — அரிது-கிடைத்தற்கரிது—அதில் - அப்படிபிறத்தலிலும்—அரசர்க்களாகுதல் - அரசர் பிள்ளைகளாய்ப்பிறத்தல் — அரிது-கிடைத்தற்கரிது — அதனில் - அப்படிபிறத்தலிலும்—ஊனுறுப்பமைதலரிது - அவயவங்கள் குறையின் நிப்பிறத்தல்கிடைத்தற்கரிது—அதில்-அப்படி கிடைத்தாலும் — உணர்வொடுபோகங்கணுகர்தல் - அறிவுடனெயிருந்துபோகத்தையனுபவித்தல் — அரிது-கிடைத்தற்கரிதாகும்—எனப்பெரியர்கூறலால் - இப்படியென்றுபெரியோர் சொல்லுதலால்—அன்னாய் — தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற - நீ அனேகதவங்களைச் செய்துபெற்ற — மீனெனப்பிற முங்கண்ணியை - மீன்போலப்புரளாநின்ற கண்களையுடையமாயையை — வெகுண்டு - கோபித்து — வெறுப்பது — தகாதெனவுரைத்தாள்-உனக்குத்தகுதியின்றி ன்றுசொன்னான் - று. ஆல் - தான் - அசைகள். (அங்)

மோகினி சகளை புகன்மொழி கேட்டு முகமலர்ந தென்ற வப் பயனும், பாகெனு மொழியா டவறிலள யாமோர் பயின்மண மரசர்மேற் றென்ப, ராகலி லிவளுக் கல்லமன் றுனெ யருமணத தலைவனங் கவன்பாற், போகமவேண்டியவா கொள்கென்ப புகன்று புகன்றனள் பின்னுமோர் மாற்றம்.

(இ - ள்.) மோகினி — சகளைபுகன்மொழிகேட்டு - சகளைசொல்லிய சொற்களைக்கேட்டு—முகமலர்ந்து—என்றவப்பயனும்—என்றவத்தினதுபிரயோசனமாகிய — பாகெனுமொழியான் - பாகையொத்த சொல்லினை யுடையமாயை—தவறிலன் - குற்றமுடையவளல்லன்—யாமோர் பயின்மணம் - கார்தருவவிவாகம் — அரசர்மேற்றென்பர் - அரசர்களுக்குரித்தென்றுசொல்லுவார்கள்—ஆகலில் — இவளுக்கல்லமன்றானே — அருமணத்தலைவன் - அரியவிவாசத்திற்குரியநாயகன் — அங்கவன்பால் - அவனிடத்தில் — போகமவேண்டியவா கொள்கென - வேண்டியவாறுபோகத்தையனுபவிக்கவென்று—புகன்று - சொல்லி — பின்னும்—ஓர்மாற்றம் - ஓர் சொல்—புகன்றனள் - உரைத்தாள். ஏ - று. (அச)

உலகெலா மறிய வதுவைசெய் காறு முலகமன் னவனறி யாமற், நிலக்கா ணுதலா னொழுக்கநீர் *மறையின் றேமொழி

யீரிவ டுமை, நலமெலா துமதே யாதலா னுமக்கு நான்சொல்வ தென்னென மகளுக், கலகிலா வ்வகை செய்துபோ யினடன் ன கததினுண் முனிவுற வததாள்.

(இ - ள்.) தேமொழியீர் - மதுரமாகியசொல்லையுடையதோழிகளே— உலகெலா! ரிய - உலகமுழுவதும்படி—வதுவைசெய்காதும் - கலியாணஞ்செய்யுமாறு— உலகமெல்லாம்—உலகத்தாரும் அரசனும்அறியாமல்—திலகவாணதலாள் - திலகத்தையணிந்தவொள்ளியநெற்றியையுடைய மாயயினது—ஒழுக்கம் - செய்கையை—நீர்—மறைமின் - மறையுங்கள்—இவள்-இவளது—தீமைநலமெலா துமதே - நன்மையுத்தீமையும்உடனாகும்—ஆதலால்—துமக்கு - உங்களுக்கு—நான்சொல்வது—என்னென - என்னவென்று—மகளுக்கு—அலகிலா - அளவில்லாத—உவகைசெய்து-மகிழ்ச்சியைச்செய்து—பொயினன்—தன்னகத்தினுள் - தன்னதில்—முனிவுறவந்தாள் - கோபம்பொருந்தவந்தவளாகிய மோகினி. எ - று. . (அடு)

என்பிழை பொரும லன்னையோ டென்பா லிருந்தவ றோசொ லி னநது, லன்புடையன்னே முடியுமோ வென்ன ளறைந்தன் னை மாயகேட் டறைவாள், பொன்புரை சகளை நங்குரு வுனக்கு பரமராயே தலைவனென் றிருப்ப, பின்பிது நீசெய்தனையெ னி னின்னைப் பிழைசொல்வா மேற்பிழை யுண்டோ.

(இ - ள்.) மாயை—என்பிழைபொருமல் - என்குற்றத்தைப்பொறுக்கால்—அன்னையோடு - தாயுடனே—என்பாலிருந்தவரோ - என்னிடத்திலிருந்ததோழிகளே—சொலின் - சொன்னால்—அதனால்—அன்புடையனனை - என்னிடத்தில்ஆசையையுடையதாய்—முனியுமோவென்ன - கோபிப்பாளாவென்று—அறைந்தனள்—சொல்லினுள்—பொன்புரை-இலக்குமியையொத்த—சகளை—கேட்டஹவாள்—(மாயைசொல்லியவைகளைக்)கேட்டுச்சொல்லுவாள்—நங்குரு - (சாந்தவாங்காரணென்னும்பெயரையுடைய) நம்முடையகுருவானவர்—உனக்கு—புரடியே - பரமசிவனே—தலைவனென்றிருப்ப - நாயகனென்றுசொல்லியிருக்கவும்—பின்பு—இதுநீசெய்தனையெனில் - இந்தக்காரியத்தை நீசெய்தாயாகில்—நின்னை—உன்னைக்குறித்து - பிழைசொல்வார்மேல்—குற்றஞ்சொல்லுமவரிடத்தில்—பிழையுண்டோ? குற்றமுண்டோ. எ - று. (அக)

மானனை மாய்நக் தாயறிந் தமைமான் மறைந்தது நொய்
துபட் டன்றிக், கோனிதை யறிவ னென்னெளி தாமோ கோ
மள வல்லிநீ கேண்மோ, போனது போக வினியவன் றன்
னைப் புறத்தினில் விடுவதே யறிவு, தானென வுரைத்தாண்
மாயைகேட் டயர்ந்து தாங்கநு துயரமோ டிருந்தான்.

(இ - ள்.) மானனையாய் - மானையொத்தமாயையே - நந்தாயறிந்த
மைமால் - நாமமுடையதாயறித்தபடியால் - நொய்துபட்டு - அற்பமா
ய் - அரைந்தது - அன்றி - அல்லாமல் - கோனிதையறிவனெனில் - இ
தை அரசன் அறிவானாயின் - எளிதாமோ - கோமளவல்லி - அழகியகொ
டியையொத்தமாயையே - நீகேண்டோ - நீகேட்பாயாக - போனதுபோ
க - இனியவன்றான் - இனிமேலாகிலும் அவ்வல்லமனை - புறத்தினி
ல்விடுவதே - அப்புறப் படுத்துவதே - அறிவுதானெனவுரைத்தான் - விவே
கமென்றசொன்னார் - மாயைகேட்டு - அயர்ந்து - சோர்ந்து - தாங்கநு
ந்துயரமோடு - சுரத்தக்கரியதுன்பத்துடனே - இருந்தான். எ - று.()

அல்லமனறிந்து துநதிரு மடந்தைக் கமித்ததென் புகலெ
னச் சகளை, வல்லிநின் மாயை விலையிடைப் பட்ட மறையெலா
மிறைமனை நிறைந்த, தொல்லைநல வினையா லறித்திலன் வேந்த
னொருவனும யாமுய்ய வேண்டிச், சொல்லுவ தொன்றுண டை
யநீ புறத்தோர் சூழலி லிருந்தனன் நென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்பு) அல்லமனறிந்து - துநதிருமடந்தைக்கு - உங்கள்
திருமகனையொத்தமாயைக்கு - அடுத்ததென்புகலென - நேரிட்டகாரிய
மென் சொல்வாயென்று கேட்க - சகளை - சகனையென்னுந்தோழியான
வள் - வல்லி - கொடியையொத்தமாயை - நின் - உன்னுடைய - மா
யைவிலையிடைப்பட்ட - மறையெலாம் - இரகசியங்களெல்லாம் - இறை
மனைநிறைந்த - அரசன்வீடு நிரம்பின - தொல்லைவல்லியைநால் - ப
ழையபுண்ணியத்தால் - வேந்தனொருவனும் - அரசனொருவன் மாத்திர
ம் - அறித்திலன் - யாமுய்யவேண்டி - நாமெல்லாம்பிழைக்கவேண்டி -
சொல்லுவதொன்றுண்டு - ஐயநீ - புறத்தோர் சூழலில் - வெளியிலோரிட
த்தில் - இருத்தனன் நென்றான் - இருப்பது நல்லகாரியமென்று சொன்
னான். எ - று.

0

வல்லிக்கொடியோல்பவனை வல்லியென்றது ; உவமைப்பாடுபெயர். (1)

மாயையை யகன்ற னடக்கககா லெழுமோ வாயிடை மா
ற்றமொன் றுண்டோ, போயொரு விடய முணமனம் வருமோ
பொருந்துறும் பகலிர ஷுளவோ, காயமு முயிருங் கலநதுவா
ழ்வுறுமோ கண்டன மெனவெனை மொருவா, நீயறி வுறவிங்
குரைப்பவ ருளனோ நேரிழா யென்றன னண்ணல்.

(இ - ள்.) மாயையையகன்றால் - மாயையைவிட்டுவிட்டு—நடக்கக்
காலெழுமோ—வாயிடை - வாயினிடத்தில்—மாற்றமொன்றுண்டோ -
ஓர்சொல்வருமோ—போயொருவிடயம் - ஒருவிதயத்தினிடத்திலேபோ
ய்—உணமனம்வருமோ - மனம்உண்ணுதற்குச் செல்லுமோ—பொருந்து
றும்பகலிரவுளவோ - பொருந்திய இராப்பகலுள்ளனவாருமோ—காயமு
முயிருங்கலந்துவாழ்வுறுமோ - உடலும் உயிருஞ் சேர்ந்தின்பமனுபவிக்கூ
மோ—கண்டனமெனவெனையொருவர் - என்னையொருவர் கண்டோ
மென்று—நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோ - இவ்விடத்தில்நீயறியச்சொ
ல்லுவாருண்டோ —நேரிழாயென்றனண்ணல் - பெண்ணையென்று
சொன்னான் அல்லமன். ஏ - று மாயையென்றது - பிரகிருதியை.

இங்கே மாண்புபெற்றது ; அறிவின்முடைபெயர்ச்சியை. அன்றேல்
ஒருமுதலாகவேண்டும். இல்லாமைமயின் பொருந்தாதென்க. மாயையை
யகன்றாலெனலே முதலிலைத்தீர்பமாக்குக. அப்புடைபெயர்ச்சி பிரவிர்த்
தி நிவிர்த்தியெனவிரண்டாம். நிவிர்த்தியேனுப பிரவிர்த்தியைக் கெ
டுக்கவந்த வவசரத்ததாதலின் அதுவுங்கூடாதென்பார், மாயையையகன்
றாலென்றார். சிதாகாயம், சிவம். *அதின்சலனம்போற்காண்கை, சிற்சத்தி.
அச்சலனப்பிரதிபலனமே யனந்தபேதகோழினா சித்தாகவும், சடமா
கவுங் காண்கை மாயாசத்தி. இவ்விருவகை சத்தியாந்தரமுஞ்சிதாகாய
ஞ் சலிபாது சலிப்பதுபோற்காண்டல் பகிர்முகத் தாதலானும், அதன்
புறமில்லாமையானும் பொருந்தாதென்க. *இதுபகிர்முகத்தோ டந்தா
முகத்திற்கு மியைதலின் இயைபுநவீற்சியணி. அகன்றாலெனலாலாறே
காரமு மெதிர்மறைக்கும். அகலாக்காலென்னில் ஓகாரமெய்தா வுடன்
பாட்டு வினைமுற்றிற்கு மியையுமென்க. தூலமுதல் பிரகிருதிகாறுமு
ள்ள வவ்வற்றின் முடைபெயர்ச்சியனைத்தும் மாயையை யகலில் நிகழா
வெனப்படலா லத்தியாசவுபாதிமெனக்கண்டாம். காணவே பிரதிபிம்
போபாதிபும் அவிச்சின்னோபாதிபு மாயாகாரியமெனப் பெற்றும். அறி
வயனுட்டத்தில் வருத்தஞ் சற்றும் மீலப்படாதென்க. (அசு)

கருத்தினை யறியா தவன்மொழி தனக்குக் காட்டிய பொருளை யொ கொண்டு, விரைததுணர் மலர்மென் குழலினுள் புணரும் விதியுள் தென்னிலெங்கொடியைத், தரித்தெவ னொருநீயிருப்பினு முனக்குத் தருமிதி லேயம்வேண் டாவென், றுரைத்தனள் கருநீண யென்றுசெய் குவனென் றுமுன்றவ ளண்ணலை நோக்கி.

(இ - ள்.) கருத்தினையறியாத - அவன்நினைப்பின் பொருளையறியாமல்—அவன்மொழி - அவ்வல்லமன் சொல்—தனக்குக்காட்டிய பொருளை யொகொண்டு - தனக்கறிவித்த அாதத்தத்தையே மனதிற்கொண்டு—வினைத்துணர்மலர் மென் குழலினுள் - வாசனைபொருந்திய பூங்கொத்தை யணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையை—புணரும் - கூடும்—விதியுள்தென்னில் - ஊருள்ளதாகில் —எங்கொடியை - எங்கள்பெண்ணை —தரித்தெவனொருநீயிருப்பினும் - ஒருமனதையீ எவ்விடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பாயுயினும்—உனக்குத்தரும் - கொண்டுவிடுத்துனக்குக்கொடுக்கும் —இதிலேயம்வேண்டாவென்று - இத்தக்காரியத்தில் சாதேகம் வேண்டிவதில்லையென்று—உரைத்தனள்—சொல்லினுள்—கருநீணயென்று செய்குவனென்று—எப்போதுகிருபைசெய்குவானென்று —உமுன்றவள் - திரிந்தவளாகியசகனை —அண்ணலைநோக்கி - அல்லாநினைப்பார்த்து. எ-று.

இங்கே கருத்தெனல் ; அந்தர்முக நாட்டத்தை. இருப்பினுமென்பதிலும்மே இழிவுசிறப்பு. உனக்கேடென்பதி லேகாரமெஞ்சியது. கொடி, உவமையாகுபெயர். (கூ௦)

சுகனையிவ் வாறு மொழிந்த நங்காய் சாலவு நன்றுநன் றென்று, நகைமதி 'தவமுஞ் செஞ்சடை மதுகை நாயகன் றிருமுனஞ் சென்று, முகிழ்முலை நடிக்கும் பொழுதுதன் செயல்செய் முயற்சியி னின்றனன் மனக்குத், தகுமென வளர்ப்பே ரறிவின ற்றமனைத் தானலா தந்திரப் படாதான்.

(இ - ள்.) சுகனையிவ்வாறுமொழிந்த - இப்படியாகச்சகனைசொல்ல—நங்காய் - பெண்ணே —சாலவுநன்றுநன் றென்று - மிகவும்நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சொல்லி —நகைமதி - வெள்ளியசந்திரன்—தவமும—செஞ்சடை - சிவந்தசடையையுடைய—மதுகைநாயகன் - மதுகேசனது —திருமுனுஞ்சென்று - சந்திரியில்வந்து —முகிழ்முலை - அருமபை

யொத்தமுலைகளையுடையமாயை — நடிக்கும்பொழுது - ஆடும்பொழுது—
தன்செயல்செய்முயற்சியினின்றனன் - தன்தொழிலைச் செய்யுஞ் செய்
கையிலிருந்தான்—தனக்குத்தகுமென - இதுதனக்குத்தக்கதென்று—வ
ளர்பேரறிவினால் - வளராகின்றபெரிய அறிவினால்—தன்னைத்தானலா
து—அறிதரப்படாதான் - அறியப்படாதவனாகியஅல்லமன். எ - று.

நன்று நன்றெனல் ; உவப்பாலெய்திய வடுக்கு. முகிழ்முலை, சினைப்புற
த்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. தன்னைத்தானலா தறிதரப்படா
தானெனல் ; அறிவேவடிவா விளங்கலை. தன்னைத்தானலாது -தன்னைத்
தானறியவேண்டுவதன்றி—அறிதரப்படாதான் -ஏனையவற்றுகொன்றா
லு மறியப்படாதவன் எனப்பொருள்கொள்க. பேரறிவென்னுது வள
ரொன்றமிகையால் அனுபவநிலைக்குத்தக்கவாறு வளர்தலெனப்பெற்றா
ம். தனக்குத் தகுமெனநின்றனனெனமுடிக்க. அறியவேண்டுவதென
ல், இசையெச்சம்.

(சுக)

பிரபுதேவர் வந்தகதி முற்றிற்று.

ஆடகதி - ௫ - ௫ - திருவிருத்தங்கள் - ௩௦௫ -

ஆரவது

விமலைகதி

வேறு.

அமலை மொவ வாகனிலத தெயதுது||
சமல மாயை தனக்கருண் மூர்த்தியா
நமல னல்லம ஸீதியை யன்பினால்
விமலை கடறிய வண்ணம் விளம்புவாம்.

(இ - வ்.) அமலையேவ - பார்வதிஅனுப்ப—அகனிலத்தெய்துது-அகன்
பூமியினிடத்தில்வந்து —விமலை - ரஜோகுணவடிவமாகியவிமலையான
வள்—சமலமாயைதனக்கு - மலத்தோடுகூடியவளாகியமாயைக்கு —அ
ருண்மூர்த்தியாம் - அருள்வடிவினனாகிய —நமலனல்லமன் - நின்மலனா
சியஅல்லமனது—நீதியை - ஒழுக்கத்தை—அன்பினால் - பத்தியோடு—கூ
றியவண்ணம் - சொல்லியதன்மையை—விளம்புவாம் - சொல்லுவாம்.
எ - று.

கூறியவண்ணம், கூறியபடிபென வினைபெச்ச மாக்காதழி வழுவாம்.
ஆயிற்றென்னுபவினை பெஞ்சியது. (க)

மதுகை நாநனை நாடொறு மாயைதூ
னதிக வநதனை யாற்றிந மல்லம
னுதவு மான்மனத் தோங்க விருநதன
முதிக னெண்ணில செல்ல நிலத்தினே.

(இ - ள்.) மதுகைநாதனை - மதுகேசுவரனை —நாடொறும் - தினந்
தோறும் —மாயை —அதிகவந்தனையாற்றி - மிருந்தபூசனையைச்செய்
து—நமல்லமன் - ரம்முடையஅல்லமதேவன்—உதவு - கொடுத்த—மா
ல் - மயக்கம் —மனத்தோங்கவிருந்தனள் - மனத்திலநிகரிக்கவிருந்தா
ள்—திதிகனெண்ணிலசெல்லநிலத்தினே - பூமியினிடத்திலெண்ணில்லாத
நாள்கள்போக. எ - று. (உ)

ஆய காலையி லம்பிகை ஞாலமேன்
மாயை போய்நெடு நாளினும் வந்திலன்
போயி ராதவட் *கொண்டிவண் போதென
வேயி னுணல் விமலையை யென்பவே.

(இ - ள்.) ஆயகாலையில் - இப்படியாகவிருந்தநாளில்—அம்பிகை - உ
மாதேவி—ஞாலமேல் - பூமியினிடத்து—மாயைபோய் —நெடுநாள் - அ
னேகநாளாயிற்று—இனும்வந்திலன் - இன்னமும்வரவில்லை—போய் - நீ
அவ்விடத்திற்குச்சென்று—இராத - தாமசப்படாது—அவீட்கொண்டு -
அவனையழைத்துக்கொண்டு —இவன்போதென - இவ்விடத்தில்வாவெ
ன்று—நல்விமலையை—ஏயினான் - அனுப்பினான். ஏ - று.

இனுமெனல், இடைக்குறை. போதுகவேன்றற்பாலது, போதென்றா
யது கடைக்குறை. ஏயினானெனல் ; ஏயினானென்றாயது எதுகைத்திரி
பு என்ப-ஏ-அசைகள். (ங)

கூறையில் சோதித் கயிலையி னின்றுநம்
மிறையி யேவ ிிறைஞ்சி வருமுலைப்
பொறையி னுலையிழந தானெனப் பூமிசை
மறுயி லாமதி போல்பவள் வந்தனள்.

(இ - ள்.) கூறையில்சோதித் கயிலையினின்று - களங்கமில்லாதபிரகாச
த்தையுடைய கயிலாசத்திலிருந்து—நம்மிறைவியேவ - நம்பிராட்டியாகி
யபார்வதியனுப்ப —இறைஞ்சி - (அப்பார்வதியை) வணங்கி—வருமுலை-
வளர்ந்துவருகின்றமுலையினது —பொறையினால் - பாரத்திரால் —விழந்
தானென - விழந்தானென்றுசொல்லும்படி —பூமிசை - பூமியின்மீது—
மறுவிலாமதிபோல்பவள் - களங்கமில்லாதசந்திரனையொத்தவள் —வந்
தனள். ஏ - று.

முலைப்பொறையாற் கீழேவிழந்ததாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி.
விழந்தாலென, விழந்தாலெத்தகைத்தோவதுபோலவென் றுணாகறல்
சிறப்பு. (சு)

வந்து பொன்னெயில் வட்ட வனவதை
நந்த பொன்மணி மாட நணுகியே
சந்த மாயை தனதெதிர் நின்றனள்
கந்த மென்மலர்க் கற்பக வல்லிபோல்.

(இ - ள்) வந்து—பொன்னெயில்வட்ட - பொன்னாற்செய்தமதில்கூழ்
ந்த—வனவசை - வனவசைஎன்னும் நகரினிடத்தில் —நந்து-செல்வமிகு
ந்த—பொன்மணி - பொன்னுலும்மணியினுலுஞ்செய்யப்பட்ட—மாதம்-உ
பரிகையினிடத்து —நனுகி - சேர்ந்து —சந்தம் - அழகையுடைய —மா
யைதனதெதிர் - மாயைக்கெதிரோ—கந்தம் - வாசனைபொருந்திய—மென்
மலர் - மேல்லியமலரையுடைய—கற்பகவல்லிபோல் - கற்பகக்கொடி
போல—நின்றனள், எ - று.

பொன்னெயில்வட்டா, பொன்மதிலை வட்டமாகவுடைய எனல்
சிறப்பு. (ரு)

நின்ற போதெதிர் கண்டு நிலவுல
கன்று போலுமில் வாயிழை வாழிட
மென்று மாயை யெழுநது தொழுதனை
யொன்று மேவி யிருப்ப வுதவினாள்.

(இ - ள்.) நின்றபோது - இப்படியாகநின்றபோது—எதிர்கண்டு - எதி
ரோபார்த்து —இவ்வாயிழை - இம்மாத —வாழிடம்—நிலவுலகன்றுபோ
லும் - பூலோகமல்லாதபோலும் —என்று-இப்படியென்றாலோகித்து—
மாயையெழுந்து—தொழுது - வணங்கி—அணையொன்று - ஓராசனம்—
மேவியிருப்ப - விரும்பியிருக்க—உதவினாள் - கொடுத்தாள். எ - று.

ஆயிழை; அன்மொழித்தொகை. (சு)

அருகி ருந்து வணைய ரிருவரு
மிருக ரங்களு மேநது மணியென
வுருவ மைநதிவ னெத்தன னொன்றுகூழ்
புரம டநதையர் புருதி வியநதனா.

(இ - ள்.) அருகிருந்த - சேர்த்திருந்த—அணையரிருவரும் - அததன்மை
யராபியிரண்டுமாதரும் —இருகரங்களும் - இரண்டுகைகளும்—ஏத்தும
ணியென - ஏந்தியரத்தினம்போல—உருவமைத்து - அழகமைந்து—இவ
னெத்தனொன்று - இவ்விடத்தொத்திருந்தாொன்று—கூழ் - கூழ்த்த—
புரமடநதையர் - அந்நகரத்துமாதர்கள் —புத்திவியந்தனர் - புத்தியிலதிச
ய்த்தாங்கள். எ - று.

உத்துமணியென வென்றதனால், ஒப்பணி. (எ)

மாயை வந்த மடநதையை நோக்கியே
நீயி ருந்ததெங் குன்பெயர் யாது
மேய தனமையென் னென்று வினாவூந்
தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மாயை—வந்தமடந்தையை - வந்தமாதை—நோக்கி - பார்த்து—நீயிருந்ததெங்கு - நீவாசஞ்செய்ததெவ்விடம்—உன்பெயர்யாது - உன்பெயரொது—நீமேயதன்மையென்னென்று - நீவந்தகாரியம்யாதென்ற—வினாவூந் - கேட்டவனவில்தேயுநுண்ணிடை - தேயுநுண்ணியவிடையையுடைய விமலை —செப்புதன்மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று.

நுண்ணிடை, சினைப்புரத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. (அ)

கூயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென்
பெயரி யாம்பின் விமலை பெருங்குல
சயில மங்கைநன் றன்புடை யேயினான்
வியனி லந்தனில் வந்துனை மேவினேன்.

(இ - ள்.) கற்பகவல்லி - கற்பகக்கொடியையொத்தமாயையே—என்னிடம் - நான்வாசஞ்செய்யுமிடம்—கயிலை —என்பெயரியம்பின் - என்பெயரைசொல்லில்—விமலை—பெருங்குலச்சயிலமங்கை - பெருமபொருந்திய இமயமலையின்புதல்வியாகிய பார்வதி—நின்றன்புடை - உன்னிடத்தில்—ஏயினான் - அனுப்பினான் —(ஆதலால்) வியனிலந்தனில் - விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில்—வந்து—உனைமேவினேன் - உன்னையடைந்தேன். எ - று.

கற்பகவல்லி ; உவமைபுறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. (க)

என்ன மன்மக ளெம்பெரு மாட்டிதான்
மன்னும் வெந்துயர் மக்கட் பிறப்பினேன்
தன்னை புன்னிரின் றன்னை விடுத்ததென்
பன்னு கென்னப் பகர்தரன் மேயினான்.

(இ - ள்.) என்ன - என்றுசொல்ல—மன்மகன் - இராசபுத்திரியாகிய மாயையானவன்—எம்பெருமாட்டி - எழுதுதலையாகிய பார்வதி—மன்னும்வெந்துயர் - நிலைபெற்றவெவ்விய துக்கத்தையுடைய—மக்கட்பிறப்

பினைன்றனை - மானிடப்பிறப்பையுடைய என்னை—உன்னி - நினைத்
து —நின்றனை - உன்னை —விடுத்ததென் - அனுப்பியது யாதுகா
ணம்—பன்னுகென்ன - சொல்லாயென்றுகேட்க —பகர்தரன்மேயின
ள் - (விமலை) சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (க௦)

வேறு.

அல்லமன் வலிநிலை யறிநது வாவென
நல்லுமை நினைவிட நன்றென் நெங்கைநீ
வல்லமை பேசியிம மணலில் வந்தபின்
சொல்லிய நின்பெருஞ் சூனம நகநனை.

(இ - ள்.) அல்லமன்வலிநிலை - அல்லமனது வலியினிலைமையை—அ
றிந்துவாவென—நல்லுமை - நன்மைமிகுந்த உமாதேவி —நினைவிட -
உன்னையனுப்ப—நன்றென்று - நல்லதென்று—எங்கைநீ - எந்தங்கை
யாகியநீ—வல்லமைபேசி - சபதஞ்சொல்லி—இம்மண்ணில் - இப்பூவுல
கத்தில்—வந்தபின்—சொல்லிய - அக்கயிலையிற் சொல்லிய - நின்பெரு
ஞ்சூன் - உனதுபெரியசபதத்தை—மறந்தனை - மறந்தாய். எ - று. (கக)

நின்னையு மறிநிலை நீயென் றுவிவ
ணுன்னுறு மனமொழி யுறாத வல்லமன்
நன்னைநீ யறிவுறுந தன்மை யுண்டுகொல்
கன்னிமா துமைதம கலையை யல்லையோ.

(இ - ள்.) கன்னி - மாயையே—நீ—நின்னையும் - உன்னையே—அறிந்
திலைமென்றால்—இவண் - இவ்விடத்து—உன்னுறாம - நினையாநின்ற—ம
னமொழியுறாத - மனவாக்கிற் கெட்டாத—அல்லமன்றனை - அல்லம
னை—நீ —அறிவுறந்தன்மையுண்டுகொல் - அறியுந்தன்மையுண்டோ—
மாதுமை - உமாதேவியினது—தமகலையையல்லையோ - தமோகுணம
சமல்லவா நீ. (கஉ)

ஓடும மருந்தயின் றுறங்கல் பொறுரை
யாடிய சூனமறந தயர்ந்தி ருத்தலா
னாடின் நினைத்ததற கென்னை நல்லுமை
யேடவிழ் மலர்க்குழா லேயினு ளென்றான்.

(இ - ள்.) ஏடவிழ் மலர்க்குழால் - இத்தங்கள்விரிந்தபூவையணிந்தகூர்
தலையுடையமரையையே—ஓடுமருந்தயின்று -(ஒருவன்)ஓடிதர்குமருந்தை

யுண்டு —உறங்கல்போல் - நித்தினாசெய்தல்போல —உரையாடிய
சொல்லிய—சூள் - சபதத்தை—மூந்து —அயர்ந்திருத்தலால் - சோர்ந்
திருத்தலினால் —நாடிநின்றனைத்தற்கு—உன்னைத்தேடியழைத்துவருதற்
கு—என்னை—நல்லுமை—நன்மைமிகுந்தடமாதேவி—ஏவினாளைன்றான் -
அனுப்பினான்றுசொன்னான். எ - று.

குழால் ; சினைப்புறத்திப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை. (கங)

கதினொழு பகலெனக் கண்டி டாதுதன்
மதியொழு மிரவென மனந்தெ ளிந்துதன்
றிதியொடு நினைவுமோர் சிறித றிந்தனன்
யிறியுண ரிறைமகள் விமலை சொல்லினால்.

(இ - ள்.) விதியுணரிறைமகள் - ஞாய நூல்களையறிந்த அரசன் மகளாகி,
யமாவய—விமலைசொல்லினால்—கதினொழுபகலென - சூரியனுதயமாகியப
கலிநகண்டபொருள்போல—கண்டி டாது - அறியாது—தன்மதியெழுமி
ரவென - சூளிர்த்தசந்திரனுதயமாகிய இரவிநிறகண்டபொருள்போல—
மனந்தெளிந்து —தன் றிதியொடுநினைவும் - தனதுபூர்வஸ்தியுடனேதா
ன்செய்துவந்தசபதத்தையும்—ஓர்சிறிது—அறிந்தனன். எ - று. (கச)

மூலகா ரணனெனச் சிலர்மொ ழிநிதி
மாலுமோர் மானிடப் பிறப்பில் வந்துதன்
சிலமோர்ந திலனென்றிற் சிறிய பேதைநான்
ஞாலமேன் மயங்குத னவிறல் வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) மூலகாரணனென - பிரபஞ்சத்திற்கு மூலகாரணனென்
று—சிலமொழிந்திடும் - சிலசமயத்தோராற் சொல்லப்படும்—மாலும் -
நிருமாலும்—ஓர்மானிடப்பிறப்பில்வந்து—இராமனாகஅவதரித்து—தன்சீ
லமோர்நதிலனெனில் - தனது பூர்வநிலையையுறிந்திலனென்றால்—சிறி
யபேதைநான் - மிகவுமறியா மையையுடையவளாகியநான்—ஞாலமேன்
மயங்குதல் - இவ்வுலகத்தில் மயங்குதலை—நவிறல்வேண்டுமோ - சொ
ல்லவேண்டுமோ. எ - று.

ஓர் மானிடப்பிறப்பாவது ; ராமாவதாரத்தை. வேண்டுமோவென்
பதிலோகாரம் எதிர்மறை. வல்லி ; அன்மொழித்தொகை. (கரு)

அல்லம னியல்பெலா மறியப் பூந்துணா
வல்லிகின் குமுதவாய் மலாநது கூறெனச

சொல்லின் நினையடி. தொழுத மாதொடு
யில்லுறழ் நறுநுதல் விமலை கூறுவாள்.

(இ - ள்.) அல்லமனியல்பெலாம் - அல்லமனதுஸ்வபாபுருணங்களை
யெல்லாம்—அறிய—பூந்துணர்வல்லி - பூங்கொத்தையுடையகொடியை
யொத்த விமலையே—நிக்குமுதவாய்மலர்ந்து - குமுதத்தையொத்த வுன்
நிருவாய்மலர்ந்து--கடறன - சொல்லென்று - சொல்லிநின்று—இணை
யடிதொழுதமாதொடு - தன்னுபயபதங்களைத்தொழுத மாயையுடன்—
யில்லுறழ் நறுநுதல் - வில்லையொத்த அழகியநெற்றியையுடைய—விமலை
கூறுவாள். எ - று.

(௧௬)

கயிலையி லுபையொடு கண்ணு தற்பிராப
செயலுறு மல்லபன் செயதி கூறலு
மயலுற விருநநுநா வறிந்து ளேனதை
மயிலியல் கெளன வகுத்தன் மெயினான்.

(இ - ள்.) கயிலையின் — உபையொடு - உமாதேவியுடன்—கண்ணுதற்
பிராபன் - நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவன் —செயலுறுமல்லபன் - எ
செயலையுமுடையஅல்லமனது —செய்திகூறலும் - சரித்திரங்களைச்சொ
ல்லும்—அயலுறவிருந்துநான்-நான் பக்கத்திலிருந்து —அறிந்துளேன் -
அறிந்திருக்கின்றேன்—அதை - அச்சரித்திரத்தை—மயிலியல்கேளேன் -
மயிலினதுசாயலையுடையமாயையேகேளேன்று —வகுத்தன்மேயினான் -
விரித்துச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று.

மயிலியல் ; அன்மொழித்தொகை.

(௧௭)

வேறு.

படியில் வள்ளி காவையெனும் பதியிற் தனக்கு நிக
நில்லா, னொடியில் கருணை நிராங்கார னென்னு முண்மைப்
பெயரினான், மடியில் கந்தி னவன்றேவி மாசு தீர்ந்த சுஞ்ஞா
லரி, கடியின மறையா கமவிதிகள் கண்ணுற் றறிய வொழு
குவார்.

(இ - ள்.) படியில் - இவ்வுலகத்தில்—வள்ளிகாவையெனும்பதியில் - வ
ள்ளிகாவையென்னுமரீயில்—தனக்குநிகரில்லான் - தனக்கொப்பில்லாதவ
னாக - ஒடிவில்கருணை - இடையருந்திருபையையுடைய —நிராங்கார

னென்னுமுண்மைப்பெயரினான் —மடிவில்சுழ்பின்-கெட்டாதகற்பையுடைய —அவன்றேவி-அந்நிரங்காரன்மனையான்—மாகதீர்த்தசுஞ்ஞானி-குறநீங்கியசுஞ்ஞானியென்பான் —கடிவில் - நீக்கப்படாத—மறையாகமலிதிகள் - வேதாகமலிதிகளை—கண்ணுற்று - இவர்களைப்பார்த்து—அறிப - உலகத்தார்தெரிந்துகொள்ள—ஒழுகுவார் - நடப்பார்கள். எ - று. (௧௮)

மெய்ம்மை சிவமே யல்லாது விரியு முலகம் பொய்யென்பா, ரிம்மை மறுமை நிலையல்ல வென்ன நிகழ்ந்த கருத்தினோர், செம்மை நெறியிற் புறமொடகந் திரியுங் கரணங் காமாதி, பொய்ம்மை வினையி லொருநூல் பொருளாய்த் துணிநது வீலெப்பார்.

(இ - ள்.) மெய்ம்மைசிவமே - சிவமேஉண்மை —அல்லாது - அஃதல்லாததாயிருக்கிற—விரியும் - விரிந்த—உலகம.பொய்யென்பார்—இமமே மறுமைநிலையல்லவென்ன - இருபிறப்பும்அழியப்படுவதென்று—நிகழ்ந்த கருத்தினோர் - கொண்டகருத்தையுடையவர்கள்—செம்மைநெறியில் - நல்லநெறியில்லாத—புறமொடகம் - அகத்துப்புறத்தும்—திரியுங்கரணம் - திரியாநின்றமனத்தினும்—காமாதி - காமமுதலானதுகளும்—பொய்ம்மை வினை - பொய்யாகியசெய்கையும்—இலவர்-இல்லாதவர்கள்—குரு-ஞானசாரியனுலுபதேசிக்கப்பட்ட—நூல்-சாஸ்திரத்தைபே—பொருளாய்த்துணிந்து - வஸ்துவாகரிச்சயித்து —வீலெப்பார்-மோகத்தையிச்சிப்பார்கள். எ - று.

சிவத்தின்பிரிதிபலனமுலகென்றுணர்த்த மெய்ம்மைசிவமேயல்லாது விரியுமுலகம்பொய்யென்றார். அல்லாது - அல்லாமல்—செம்மைநெறியில் - தமதுஸ்வாதுபூதிநிலையில்—புறமொடகந்திரியும் - கருங்குபோலகம்புறத்திலலைந்துதிரியும்—கரணம் - மனதும்—காமாதிபொய்ம்மைவினை - காமக்குரோதமுதலியபொய்ச்சேட்டைகளும்—இல்லவர் - இல்லாதவர்களாய் - குரு - ஆசிரியருபதேசத்தையும்—நூல்-பிரபலகருதியையும்—பொருளாய் - உறுதிப்பொருளாக —துணிந்து - ஐயந்திரிபின்றித்துணிந்து—வீலெப்பார் - நிரதிசயானந்தத்தைவிரும்புவர் எனப்பொருள்கோடல், சிறப்பு. ஆதியென்றதனால், குரோதலோபமுதலியவற்றைக்கொள்க. பொய்ம்மை வினையென்றது ; மித்தியாத்தியாசமுதலிய வெண்வகைவினையினையுங்கோடற்கென்க. (௧௯)

இனைய ராகி யிருக்குநா ளில்வாழ்க் கையினின் றிடுதலாற், நனைய ரின்மை யானெஞ்சந் தளாவான் போன்று டி

பிராங்கார, னிணையுந் தியான மில்லாத நெஞ்ச ஞான மில்லாத, விணையும பொறு மக்களிலா மிக்க வாழ்வென் நியமபியே.

(இ - ள்.) இணையராகி - இத்தன்மையராகி - இருக்குநான் - இருக்குங்காலத்தில் - இவ்வாழ்க்கையினின்றிடுதலால் - இவ்வறத்திலிருத்தலால் - தனையின்மையால் - புத்திரரில்லாமையால் - நெஞ்சந்தளர்வான் போன்று - மனந்தளர்பவனையொத்து - நிராங்காரன் - மக்களிலா - பிணைகளில்லாத - வாழ்வு - நிணையுந் - நிணையாநின்ற - தியானமில்லாத - நெஞ்சம் - மனத்தையும் - ஞானமில்லாத - விணையும் - கர்மத்தையும் - பேரூம் - ஒக்கும் - என்றியம்பி - என்றுசொல்லி. எ - று.

தியானமாவது ; உலகெதுயாரொன வவற்றினுண்மைவிளங்குகாறும் மனநிறநலை. ஞானமில்லாதவிணையாவது ; சரியையுரியையோடுகிர்ந்தியங்கனை. (உ௦)

இந்த வுலகிற் குதவியா யியன்ற தொழில்கள் பலசெய்யு, மைந்தன் வேண்டு மெனநிற்போன் மக்கட் பதடி யாகுவா, னந்த வுலகிற் காநினைப்போ னறங்கூ மகனா மததுவிதா, னந்த முதவ மகவிரிப்போன் ஞானி யாகு மெனநெண்ணி.

(இ - ள்.) இத்தவுலகிற்குதவியாய் - இயன்றதொழில்கள் பலசெய்யும் - தருத்தபலதொழில்களைச் செய்கின்ற - மைந்தன் வேண்டுமெனநிற்போன் - புத்திரன் வேண்டுமென்றிருப்பவன் - மக்கட் பதடியாகுவான் - மனிதருக்குட்பதராவான் - அந்தவுலகிற்காநினைப்போன் - மேலுலகிற்கென்றுநினைக்குமவன் - அங்கூர்மகளும் - தருமமிருந்தஆண்மகனாவான் - அத்துவிதானந்தமுதவும் - ஒன்றாகியவானந்தத்தைக்கொடுக்கும் - மகவிரிப்போன் - புத்திராபேஷையுடையவன் - ஞானியாகும் - என்றெண்ணி - என்னுநினைத்து. எ - று.

இயன்றதொழில்கள் ; அருத்தல்பொருத்தல்களுக்கியைந்த தொழில்களை, அந்தவுலகிற்காநினைத்தல் ; சாமியத்தவங்களை. அத்துவிதானந்தமுதவல் ; நிட்காமியதவப்பேற்றை. (உ௧)

உடம்பைப் பொறியைக் கரணத்தை யுயிரைத் தானென் னுழலாம, லடங்கத் துறந்து தனையறிந்து பேதா பேதமென்னுமயல், கடநகலிட் டிருக்கும் பரிமுத்தி காடடும புத

ல்வன் வேண்டுமென, விடும்பைப் பிறவி நோய்தணிப்ப வெண்ணு மனததா னெண்ணினுன்.

(இ - ள்.) இடும்பை - துன்பத்தைச்செய்யும் - பிறவிநோய்தணிப்ப - பிறவித்துன்பத்தைக்கெடுக்க - என்னுமனத்தான் - என் னுகின்மனதையுடையநிராங்காரன் - உடம்பை - சரீரத்தை - பொறியை-ஐம்பொறிகளை - கரணத்தை - மனதிகளை - உயிரை - பிராணவாயுவை - தானென்றுமுலாமல் - தானென்றுகினைத்துத்திரியாமல் - அடங்கத்துறந்து - அவைமுழுதுமொழித்து - தனை - தன்னை - அறிந்து - பேதாபேதமென்னும - மயல்கடந்திட்டிருக்கும் - மயக்கம்நீங்கியிராநின்ற - பரமுத்திகாட்டும - மேலானமோகஷத்தையறிவிக்கும் - புதல்வன்வேண்டுமென - புத்திரன்வேண்டுமென்று - எண்ணினான். ௭ - று.

தனையறிதலாவது ; சொப்பிரகாசத்தைத்தானெனக்காண்டலை. பேதாபேதமென்னுமயல் ; உருவகவணி. அர்த்தவாதம், உபாசனாபரவாதம், துதிபரவாதம், உபசாரிகவாதம், சகுணசாதூர்ஸவாதம், சாதிவியயத்திவாதம் என்னுமிவற்றைப்பேதவாதமெனவும்; காரணகாரியவாதம், அம்சாம்சிகவாதம், விம்பப்பிரதிவிப்பவாதம், குணகுணிவாதம், விகாரவாதம், என்னுமிவற்றையபேதவாதமெனவுங் கூறுப. இவ்விருவகைவாதங்களையும் பிராந்தியென்றது; தானென்னுநிலை இவற்றிற்குடன்படாபையானும் பேதநிலையைநிக்ரமிக்க அபேதநிலைதோன்றினமையானுமென்க. இங்கெவையிடைபெனல் ; சிதாபாசனை. (௨௨)

. இரண்டோ டிரண்டு மூவிரண்டை யிரண்டா றிரண்டு மீமிசையென, ணிரண்டோ டிரண்டு கொண்டிருந்த விதம்ப்பங் கயங்கள் கடந்துபோ, யிருந்த குளித்தின் மேலோ ரா யிராதோட் டமல கமலமிசை, யிருந்த சோதி தனைக்கண்டெம் மெண்ண முடிப்பே மெனவெழுந்து.

(இ - ள்.) இரண்டோ டிரண்டு - நான்கும் - மூவிரண்டு - ஆறும் - ஐயிரண்டு - பத்தும் - ஆறிரண்டு - பன்னிரண்டும் - மீமிசை - இவற்றின்மீது - என்னிரண்டு - பதினாறும் - இரண்டு - இரண்டும் - கொண்டிருந்த - ஆகியவிலவெண்களைக்கொண்டிருந்த - இத்தீர்ப்பங்கயங்கள் - இதழ்களையுடையஆறாடாகமலங்களையும் - கடந்துபோய் - தரிசித்துச்சென்று - இருந்தகுளித்தின்மேல் - நெற்றியின்மீதுருந்த - ஓராயிரத்தோட்டி - ஒப்பற்றஆயிரமிதழ்களையுடைய - அமலகமலமிசை - தீன்மலமாகியக

மலத்தின்மேல்—இருந்தசோதினைக்கண்டு - வீற்றிருக்கின்றசோதிவடிவமாகியசிவத்தைத்தரிசிதது—எம்மெண்ணமுடிப்பேமென - எம்முடைய எண்ணத்தைநிறைவேற்றுவோமென்று—எழுந்து. எ - று. ஆராதாரகமலங்களுக்குஇதழ்களாவன ; மூலாதாரத்திற்கு - ச, சுவாதிட்டானத்திற்கு - கூ, மணிபூரகத்திற்கு - ம, அராகத்திற்கு - மஉ, விசத்திக்கு - மசு, ஆக்ஞைக்கு - உ. ஓடு - அசை. (உக)

வேறு மொருவ னுடனிருப்புந் வேண்டா தவததிற்
கென்பதொடு, மாறாய் மனையுங் கொழுநனும்போய் வனத்திற்
கமலா சனத்திருந்து, தேரூர் புனல்போற் றெளிந்தமனந தி
தந்துந் திறவா விழியொடுதம், பேரூ மிட்ட லிங்கத்திற் பிற
ழா தமையும் படிவைத்து.

(இ - ள்.) தவத்திற்கு—வேறுமொருவனுடன் - அந்நியமாகியவொருவனுடனே—இருப்புந் - இருத்தலுந்—வேண்டா - கூடாது —என்பதொடுமாறாய் - என்றசொல்வதற்குமுரணாய்—வனத்தில் —மனையுங்கொழுநனும்போய் - ஸ்திரீயும்புருஷனுமாகச்சென்று —கமலாசனத்திருந்து-பத்மாசனத்திலிருந்து —தேரூர்புனல்போல் - தேரூரங்கொட்டையாற்றெளிந்தநீர்போல—தெளிந்த.பிரபஞ்சவாழ்க்கையினின்றுதெளிந்த —மனந - மனதை—திறந்துத்திறவாவிழியொடு - சமரோக்கத்தோடு —தம்பேரூம் - தமதுதவப்பயனாகிய—இட்டலிங்கத்தில் -பிறழாது-தப்பாது—அமையும்படிவைத்து - பொருத்தும்படிவைத்து. எ - று. (உச)

தூறிபோ லுடல் கேரிநாது தாய்க்கு மருங்கி னிருநாடி,
நெறிபோய் மீளும் வளியாடனை நிறுவி கநிரா டியிற் செலுத்தி,
யறிவோர் கிறிதுஞ் சலியாம லன்னப் பெயாமந திரமா
றிக், குறிப்பா யிருநக் வொருகுறியைக் குறித்துக் கொண்
டங் கிருநதனரால்.

(இ - ள்.) தூறிபோல் - ஸ்தம்பத்தைப்போல்—உடலும் - சரீரம்—கேரிநுத்து - நேராவிருந்து—தயங்கும் - பிரகாசிக்கும்—மருங்கினிருநாடி - இடைபிங்கலையென்ன மிருநாடியின் —நெறிபோய்மீளும் வளியதனை - வழியேபோய்திருப்புங்காரை—நிறுவி - கும்பித்து—நகராடியிற் செலுத்தி - சுழிமுனையிற்செலுத்தி—அறிவு—ஒர் கிறிதுஞ்சலியாமல் - எவ்வளவுமையாமல்—அன்னப்பெயர்மந்திரமாடி - அம்சமங்கிரத்தை மாறிக்

கொண்டு—குறிபோயிருந்த - குறிகடந்திருந்த—ஒருகுறியை - ஒருவன் துவை—குறித்துக்கொண்டு - நாடிக்கொண்டு —அங்கிருந்தனர் - அவ்வனத்திலிருந்தார்கள். எ - று. ஆல், அசை.

குறிபோயிருந்தவொருகுறியாவது ; வாச்சியாத்தநெறித்தானின்ற நிலைய. (உரு)

வாயு நிற்ப மனகின்று மனநதா னிற்பப் பொறிகின்று பாய பொறிக ணிற்பயிடர் படுபுன் புலன்க ணிலுநனவா லாய புலன்க ணின்றமையா லுலந் தோன்றா துள்ளத்தே தூய பரமா னநதபரஞ் சோதி தோன்றக் கண்டிருந்தார்.

(இ - ள்.) வாயுநிற்பமனகின்று - பிரானவாயுவானது நிற்க அதன் பின்பு மனதுகின்று—மனந்தானிற்பப் பொறிகின்று - மனதுநிற்க ஐம் பொறிகள்கின்று —பாயபொறிகள்கிற்ப - பரவியபொறிகள்கிற்க — இடர்படு - துன்பப்படாநின்ற —புன்புலன்கள் - அற்பமாகிய விஷயங் கள்—நின்றன - தோன்றாதிருந்தன —ஆயுபுலன்கணின்றமையால் - ஆகியவிஷயங்கள் தோல் முதிருத்தலையால் —அகிலந்தோன்றாது - பிரபஞ்சத்தோன்றாமல் —உள்ளத்தே - அகத்தினிடத்தே—தூய - பரிசுத் தமாயி—பரமானந்த பரஞ்சோதி - பரமானந்தஸ்வரூபமாகிய பரம சிவம்—தோன்றக்கண்டிருந்தார் - தரிசனமாகப் பார்த்திருந்தார்கள். எ - று.

தூயபரமானந்தபரஞ்சோதி தோன்றக்கண்டிருந்தாரெனல் ; லட்சி யார்த்தமெனக்குறிக்கவென்க. (உசு)

ஒருங்கு மனமோ டினையசிவ யோக சமாதி•நவநிங்க ணிரம்ப விருந்த காலத்து நெற்றி மிசையிற் பரஞ்சோதி திரண்டு குழவி யுருவாகிச் சென்று புறமுற் றிடவதனை யிருமபு மிருவர் தாமுமுடன் விழிக டிறந்து கண்டனரால்.

(இ - ள்.) ஒருங்குமனமோடு - குவிந்தமனத்தோடு—இனைய - இத் தன்மையவாகிய—சிவயோக சமாதி—நவநிங்கள் - ஒன்பதுமாதம்—நிரம்ப - பூர்ணமாக —இருந்தகாலத்து —நெற்றிமிசையில் - நெற்றியின் மேல்—பரஞ்சோதி - பரசிவம்—திரண்டகுழவியுருவாகி - குழந்தைவடிவாகக்கூடி—சென்றுபுறமுற்றிட - வந்துபுறத்திலிருக்க—அதனை - அக்குழந்தையை —விரும்புமிருவர்தாமும் - இச்சித்திருந்தவிருவும் —உ

டன் - அப்பொழுதே—விழிகழறந்துகண்டனர் - கண்களைவிழித்துக் கண்டார்கள் எ - று. ஆல் - அசை.

இங்கேவொருங்குமனமானது ; இவ்விருவர்களுமுநிலையிற் பேதியாது நிறறலை. அல்லமனைப்பரஞ்சோதிநிறன்செழுமவியருவானெனலை ; அன்பருக் குபாதிரகிதனாகின்று இங்ஙனமாய ஸ்வாதுபூதிப்பிரத்யட்ச நிலைவிளக்கிவந்ததா லேற்றறபாலதாமென்க. அறிவினதுபிராந்தியே முத்ததுவாதலைமுரணாதிநாடற்கு. ஞாயஞ் சோதனைபொருத்தமுளவாயிருக்கப் பிராந்திரகித்தத்திலறிவே பரஞ்சோதியாகத் திரளஞ்செழுமவியாதற்கு முரணென்னை ? அகம்புறமொத்தஸ்வாதுபூதிப்பிரத்யட்சமென்பார் அதனை விருபுமிருவர்தாமு முடன்விழிகழறந்துகண்டனரென்றார். (உஎ)

வெம்மை யொழிந்து நிலத்திழிந்து விளங்கு கதிரோ பனிரீங்கி, வெம்மை யான வருமதியோ பிடுமிந் தனங்க ணுகராத, செம்மை யொளிவான் பேரழலோ தெரியா தென்ன வொளிராததலா, தமமையறியா ஷுனாகையுந் தழைப்பச சோதி மதலையே.

(இ - ள்.) அவர்தம்மை - அத்தாய்தந்தையரிடாவரை — அறியா - ஒருபொதுமறியாத—உவகை - சந்தோஷமானது—உள்தழைப்ப - உள்ளத்திலதிகரிக்க —சோதிமதலை - பரசிவமாகிய குழத்தை —வெம்மையொழிந்து - வெப்பநீங்கி —நிலத்திழிந்து - பூமியில்வந்து —விளங்குகதிரோ - பிரகாசியாகின்றசூரியனே—பனிரீங்கி - பனியின்றி —எம்மையான - எங்கனியானவேண்டி—வருமதியோ - வந்தசத்திரனே—பிடுமிந் தனங்கணுகராத - இடமின்றி விநாகுணத்தையாத —செம்மையொளிவான்பேரழலோ - செய்யகாந்தியை யுடையபெரிதாகிய அக்கினியோ—தெரியாதென்ன - அறியக்கூடாதென்று சொல்லும்படியாக —ஒளிந்தது - பிரகாசித்தது. எ - று. (உஅ)

அலைந்து பிறப்பி லாங்கார வஞ்ஞா னிகளா மானிடரு மலிந்த சுரரு முனிவரரு மற்றை யோரும் பெறுவனோ தொலைந்த மாயை நிராங்கார சுஞ்ஞா னிகள்போன் மலவீருளோ ளலிந்து வளர்ச்சி சிதாநந்த நந்தா விளக்கா மதலையையே.

(இ - ள்.) தொலைந்தமாயை - மாயைநீங்கிய —நிராங்கார சுஞ்ஞானிக ள்போல்—மலவீருளை—நலிந்து - கெடுத்து—வளர் - வளராகின்ற—சு-

சிதானந்த - சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகியும்—நந்தா - கெடாத—விளக்கா
ம் - தீபமாகிய—மதலையை - குழந்தையை—அலைந்துபிறப்பில் - பிறப்பி
லலைந்து—ஆங்காரவஞ்ஞானிகளாம்—மானிடரும் - மனிதரும்—மலிந்த
சுரரும் - நிறைந்ததேவர்கீளும்—முனிவாரும் - முனிவர்களும்—மற்றை
யோரும்—பெறுவரோ - பெறுவார்களோ. எ - று.

சச்சிதானந்தம் - சச்சிதானந்தமென்னுமிலக்கணம்—நந்தா - குன்று
த—விளக்காம் - விளக்குப்போல்வதாகிய—மதலையை-குழந்தையை, என்
ப்பொருள்கோடல் சிறப்பு. (௧௬)

பேரா னந்தம் பிள்ளையாப் பெற்ற வவர்க்கு விடயாகது
னோரா னந்தம் பெற்றுடனே யொழிபு மூலகா தமனைநாய
னேரா விமலப லாகுமோ நிகர்தாந தமயிற் ருமென்று
வாரா ரிளமென் முகிழ்முலைநன் மடவா யுரைப்ப தன்மியை.

(இ - ள்.) வாரார் - கச்சனிந்த—இளமென்முகிழ் - இளமைபொருந்
திய மிருதுவாகிய அருமையெடுத்த—முலைன்மடவாய் - தனங்கனையு
டையமாயையே—பேரானந்தம் - பெரியவானந்தத்தை—பிள்ளையாப்
பெற்றவவர்க்கு - புத்திரனாகப்பெற்ற அந்நிராங்கார சுஞ்ஞானிகளுக்
கு—நிகர்தாந்தமயிற்றாமென்று - ஒப்புமைதங்களுக்குள் தாங்கமென்
று—உரைப்பதன்றி - சொல்லுவதல்லாமல்—விடயத்துள் - விஷயங்க
ளுக்குள்—ஒரானந்தம்பெற்று - ஓர் ஆனந்தத்தையடைந்து—உடனே
யொழியும் - அப்பொழுதேநீங்கும்—உலகாதம்மை - உலகத்தாரை—நா
ம்—நேராவியம்பலாகுமோ - ஒப்பாகச்சொல்லக்கூடுமோ. எ - று. (௧௭)

பண்டு பாசந் தபுசிலரும் பரஞ்சோ தியைத்தரந் தம்முளே
கண்டு வாழ்வு பெறுநரலாற் கண்ணிற் காட்டு மவரில்லை
தொண்டு படுமிந் நிராங்கார சுஞ்ஞா னிகடம் முட்கண்டு
கொண்ட வொளியை யுலகுய்யக குழவி யாக்கிக் காட்டினரால்.

(இ - ள்.) பண்டு - பூர்வத்தில்—பாசந் தபு - பாசந்நகிய—சிலரும் - சி
லபெரியோர்களும்—பரஞ்சோதியை - பரமசிவத்தை—தாம் - தாங்க
ள்—தம்முளே - தமக்குள்ளே—கண்டு - தரிசித்து—வாழ்வுபெறுநரலா
ல் - வாழ்வடைந்தார்களல்லாமல்—கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை - கண்ணிற்
காண்பித்தவர்களில்லை—தொண்டுபடும் - அடிமைப்படும்—இந்நிராங்கா
ர சுஞ்ஞானிகள்—தம்முட்கண்டுகொண்ட - தம்முள்ளேகண்ட—ஒளி

யை - சோதியை—உலகுய்ய - உலகங்களெல்லாம்பிழைக்க —குழுவியா
க்கி - குழந்தையாக்கி—காட்டினர் - காட்டினார்கள். எ - று. (௩௧)

சங்குந தெய்வ துநதுமியுந் தழங்க மலர்மா மழைபொழிந்த
வெங்குந நிசைகள் விளங்கினகன் றீன்ற மலடுதறிதளிர்ந்த
பங்கங் கலந்த புனறெளிந்த பதகர் மனமுந தெளிந்தவருள்[ள்.
பொங்குந துறவர் மனமகிழந்த புனிதன் மகவாய்த் தோன்றுநா

(இ - ள்.) புனிதன் - பரமசிவன்—மகவாய் - குழந்தையாய் —தோ
ன்றுநான் - உதித்தநாளில்—சங்குந்தெய்வதுந்துமியும்—தழங்க - ஒலிக்
க—மலர்மாமழைபொழிந்த - பெருமைபொருந்திய புஷ்பவருஷம்வருஷி
த்தன—எங்குதிசைகள்விளங்கின - திசைகளெங்கும் பிரகாசித்தன—க
ன்றீன்றமலடு - மலடுகள்கன்றையீன்றன—தறிதளிர்ந்த - ஸ்தம்பங்க
ள்துளிர்ந்தன—பங்கங்கலந்தபுனறெளிந்த - சேறுகலந்தசலங்கள்தெளி
ந்தன—பதகர்மனமுந்தெளிந்த - பாபிகள்மனதுந்தெளிந்தன—அருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்த் - அருள்நிறைந்த துறவிகள் மனமுஞ்சர்
தோஷித்தன. எ - று

மாயையுதித்தகாலத் தெங்கும் பிராந்திமயமானற்போல, அல்லமனு
தித்தகாலத் தெங்கும்பிராந்திரகித மாயதைத் தெரிவித்ததென்க. (௩௨)

நையா மனத்து நிராங்காரன் ஞானந நிரளாம பிள்ளைநனை
மெய்யா முனக்க ணன்றியுமில் விழியுங் காணப் பெற்றனமென்
றெய்யா ஷுவகைக் கடன்மூழ்கி யெஞன் மார்போ நிறத்தழுவி
கையா லெடுப்ப வெங்குநிறை கனவான் கனவா னெய்தாகி.

(இ - ள்.) நையா - லாடாத—மனத்து - மனதையுடைய—நிராங்கார
ன்—ஞானத்திரளாம்பிள்ளைநனை - ஞானவடிவாகியபிள்ளையை —மெய்
யாமுனக்கணன்றியும் - உண்மையாகிய வகக்கண்ணல்லாமலும் —இவ்வி
ழியும் - இந்தப்புறக்கண்ணினாலும்—காணப்பெற்றனமென்று - பார்க்க
ப்பெற்றோமென்று—எய்யா - தம்மையறியாத—உவகைக்கடல் - சந்
தோஷசமுத்திரத்திஷ்ட—மூழ்கி—ஏறான் - களாயேறாதவனாய்—மார்போ
நிறத்தழுவி - மார்புடனே பொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு —கையாலெடுப்
ப—எங்குநிறைகனவான் - எங்குநிறைந்தகனவான்—கனவான் - கனவா
நிறுத்தான்—பொய்தாகி - இலேசாகி. எ - று.

ஊனக்கண்ணுலும் காணப்பெற்றது ; நீட்காமியதவப்பேற்றி னுறுதியாலென்க. எங்குநிறைகனவானெனல் ; தானலப்பொருளிடங்காலமின்மையைத் தெரிவித்தற்கென்க. (௧௧௧)

செவ்வாய் ஞான மயில் கொழுநன் செந்தா மரைத்தாள் வணங்குபுந், மிவ்வாய் மகன நியல்புநீ யியமபா யென்ன வவன் றெறிந்து, சைவா கமமு மாரணமுஞ் சாற்றற் கரிய நமமகவை, யெவ்வா றுரைப்ப னியான்மடவா யென்று வியநது கூறுவான்.

(இ - ள்.) செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுடைய—ஞானமயில் - மயிலே யொத்தசுஞ்ஞானி—கொழுநன் - தன்புருஷனாகிய நிராங்கரானது—செந்தாமரைத்தாள் - சிவந்ததாமரைமலையொத்த பாதங்களை—வணங்குபு - வணங்கி—நம் - நம்முடைய—இவ்வாய்மகனது - இந்தச்சிறந்தபின் னையினது—இயல்பு - தன்மைகளை—நீயியமபாயென்ன - நீசொல்வாயெ ன்றுகேட்க—அவன்றெறிந்து - அந்நிராங்கரனாராய்ந்து—சைவாகமமு ம் - சிவாகமங்களாலும்—ஆரணமும - வேதங்களாலும்—சாற்றற்கரிய - சொல்லுதற்கருமையாகிய—நம்மகவை - நம்முடைய குழந்தையினது த ன்மைமை—எவ்வா றுரைப்பன்யான்—யானென்பபடிசொல்லுவேன்—மடவா யென்று - மாதேயென்று—வியந்துகூறுவான் - அதிசயித்துச் சொல்லுவான். எ - று.

ஞானமயில் உவமைப்புறத்துப் பிறந்த வன்னொழித்தொன்க. ஏனைய வாரணமுமாகமு மென்னுதது ; அத்தியாரோபத்திற்கு மபவாதத்திற்கு முறனுருகிலையைக் கூருமைபற்றியென்க. (௧௧௨)

நாமபார்க் குழவி யாகாம னம்பாற் குழவி யாயினான் டுணர்நீம்பாற் கடலிற் றுயில்வொலுஞ் செந்தா மரைமே ஹுறையோ நாமபார்க் கரிய வடிமுடியோன் றானே யைய மிதற்கில்லை காமபாற் புரிந்த தனையதோட் கனிவர்த்த தடங்க ணுயென்றான்

(இ - ள்.) காமபாற்புரித்தனையதோள் - மூங்கிலிணை செய்ததை பொத்ததோளையும்—கனிவாய் - கோவைக்கனியையொத்த வாயையு ம்—தடங்கணய் - விசாலமாகிய கண்களையுமுடைய சுஞ்ஞானியே—நா ம்—பார்க்குமுழவியாகாமல் - பூமியிற் குழந்தையாகப்பிறவாமல்—நம்பாற் குடவியாயினான் - நம்மீடத்திற் குழந்தையாகப்பிறந்தவன்—கீம்பாற்கட

விற்றுயில்வோனும் - மதுரமாகியபாற்கடலில் நித்தினைசெய்யுந் திருமா
லும்—செந்தாமரைமேல்—உறைவோனும் - வாசஞ்செய்யும்பிரமனும்—
பார்க்கரிய - காணக்கூடாத—அடிமுடியோன்றானே - அடியையுமுடி-
யையுமுடையபரமசிவனே (இவன்) - ஐயமீதற்கில்லை - இதற்குச்சர்
தேகமில்லை—என்றான், எ - று. தாம் - அசை.

தடங்களுயென்றது ; அன்மொழித்தொகை. (௧௫)

ஆன்ற மாய்செய் சையோகத் தன்றித் தவயோ கத்
தின, லீன்ற பொழுதிற் தன்மகனை யிருந்து சான்றோ னெ
னக்கேட்டுத், தோன்று முவகைக் கடற்படிந்தாள் சுஞ்ஞா
னித்தாய்* பசுமபொன்மலை, போன்று வளர்ந்து மருங்குன்மிடி-
போக்க வறியா யிளமுலையாய்.

(இ - ள்.) பசுமபொன்மலைபோன்று-பசியபொன்மலையெய்து —
வளர்ந்தும்—மருங்குன்மிடி - இடையின்வறுமையை—போக்கவறியா-நீ
க்கவறியாத—இளமுலையாய் - இளமையாகிய முலையையுடைய மாயை
யே—சுஞ்ஞானித்தாய்—ஆன்றமயல்செய் - மிகுந்தமயக்கத்தைச்செய்யு
ம்—சையோகத்தன்றி - புணர்ச்சியினால்லாமல்—தவயோகத்தினால்—
ஈன்றபொழுதில் - பெற்றபொழுதில் —தன்மகனை—சான்றோனெனக்கே
ட்டி - பெரியோனென்றுசொல்லக்கேட்டதனால்—தோன்றும - உண்டா
கிய—உவகைக்கடற்படிந்தாள் - சந்தோஷக்கடலில்மூழ்கினாள். எ - று.
இருந்து - அசை.

ஈன்றபொழுதினு மென்ருவும்மை எஞ்சியது. இங்ஙனமாயமக்கட்
பேற்றினருமையை “ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.” என்பதனாற் காண்க. இருந்தெனற்குப்
பருவகாலம் வருமளவு மிருந்தெனப் பொருள்கொள்க. (௧௬)

வேறு.

மீத நெஞ்சக மொடுதம் மதியி னென்றை யறைந்திது
மெய்த்து லும்பொரு ளென்றதை வேத மாகம மோதுமென்
றுததி கொண்டிடை செய்தெதி ரொன்றை நிக்தைசெய் சமயர்
பித்தை யல்லெனு மல்லமாப் பிரபுவெ லும்பெய ரிட்டனர்.[தம்

(இ - ள்.) மீதநெஞ்சகமோடு-மயக்கம்பொருந்திய மனதினுடனே—
தம்மதியின் - தங்கள்புத்தியினால்—ஒன்றையறைந்து - ஒருபொரு

னைச்சொல்லி—இது - இதுவே —மெய்த்துறும்பொருளென்று—உண்மை
ப்பொருளென்று—அதை - அப்பொருளை—வேதமாகமமோதுமென்று—
வேதாகமங்கள்சொல்லுமென்று—உத்திகொண்டொசெய்து - யுத்தியினா
ற்சொல்லி —எதிரொன்றை - பிரத்தியக்ஷமாகியவொருபொருளை —
நிந்தைசெய்சமயர்தம்.— நூவுக்கின்றசமயவாதிகளின் —பித்தையல்லெ
னும் - மயக்கத்தையல்லவென்றுசொல்லும் —அல்லமாப்பிரபுவெனும்பெ
யரிட்டனர். எ - று.

மத்தநெஞ்சகமென்றது ; அல்லதையாமெனக்கோடல் பற்றியென்க.
சனாயர்தம்பித்தாவது ; விதிமதிக்குப் பொருந்தாமைகூறலை. அல்லவெ
ன்பதில் அகரங்கடைக்குறை. உத்திகொண்டொசெய்தலாவது ; ஒழுங்
கின்றி வாதாடலை. (௩௭)

வினையி னுலொரு வன்றரு மேனி யாளன் லாதொரு
மனித னுமி டடித்திடும் வடிவ னாதலி னல்லம
னினையு மாறு தவழத்துபின் னின்று மெல்ல ஈடந்துபோய்
வனையு மாமணி மாளிகை மறுகி னுடல் பயின்றனன்.

(இ - ள்.) வினையினுலொருவன்றரும் - கடவுள்இருவினைகளைக்கொ
ண்டுகொடுக்கப்பட்ட —மேனியாளனலாது - உருவமுடையவனல்லாம
ல்—ஒருமனிதனாகிநடித்திடும் - அக்கடவுள்தானேயொருமனிதனாகியாடி
க்காட்டும்—வடிவனாதலின் - திருவுருவையுடையவனாதலினால் —அல்லம
ன்—நினையுமாறு - நினைத்தபடி —தவழ்து —பின்னின்று - பின்புநின்
று—மெல்லநடந்துபோய் —வனையுமாமணிமாளிகை - மாணிக்கங்களாற்
செய்தபெரிய உபரிகைகளையுடைய—மறுகில் - வீதியில்—ஆடல்பயின்ற
னன் - திருவினையாடறசெய்தான். எ - று. (௩௮)

வருக வெங்கட மாவியே வருக கண்ணாக ரமுதமே
வருக வெங்குல தீபமே வருக கேடறு செல்வமே
வருக பாச விசைனே வருக ஞான் வினோதனே
வருக வென்றனை மகிழ்தர வந்தீ மேல்விழு மல்லமன்.

(இ - ள்.) வருகவெங்கடமாவியே - வரக்கடவாயிங்களுடையபுயி
ரே —வருககண்ணகரமுதமே - வரக்கடவாய் கண்ணனுண்னுமமீர்த
மே—வருக - வரக்கடவாய் —எங்குலதீபமே—வருக - வரக்கடவாய்—
கேடறுசெல்வமே - கேடா தஜகவரியமே—வருக - வரக்கடவாய்—பாச

விஞ்சனே - பாசத்தைக்கெடுப்பவனே —வருக - வரக்கடவாய்—ஞான
விஞேதனே - ஞானவினையாட்டையுடையவனே —வருகவேன்று - வர
க்கடவாயென்றுசொல்லி —அனை - சுஞ்ஞானித்தாய் —உளமகிழ்தர -
உள்ளஞ்சந்தோஷிக்க—வந்துமேல்விழும—மேலேவந்துவிழுவான் —அல்
லமன். எ - று. (௧௬)

மாயை யாலுள வாடிய வாடிவு நாம மழித்துள
தூய வொரபிர மந்தனை யழியு மாறறி வித்தல்போன்
மேயு பேதையா மணலமை வீதி தாளகொ டழித்தனன்
பொயு லாவுவன் மானிடன் போல வேயினே யாடுவோன்.

(இ - 'ள-) மானிடன் போலவே - மனிதனைப்போலவே —வினையாடு
வோன் - திருவினையாடல்செய்யுமல்லமன் —மாயையாலுளவாகிய - மா
யையினுண்டாகிய—வடிவுநாமமழித்து - நாமரூபங்களைக்கெடுத்து —உ
ளதாயவொரபிரமந்தனை - உள்ளதாகியவொருவஸ்துவை —அறியுமாறறி
வித்தல்போன் - அறியும்வழியறிவித்தல்போல —மேயுபேதையர் - கூடி
யபேதைப்பருவப்பெண்கள் —மணலமை - மணலினுஞ்செய்த—வீடு - சி
நுவீடுகளை—தாள்கொடழித்தனன் - தனதுதிருவடிகளாழித்து—போ
யுலாவுவன். எ - று.

மாயாகாரியமெனக்காட்ட மாயையாலுளவாகிய வடிவுநாமமெனவும்;
இலதாயமாயையெனவிளக்க; உளதாயவொர பிரமமெனவுங் கூறிஞ
னென்க. (௧௭)

நானி யக்வி வியங்குறு ஞால மென்றறி வித்தல்போற்
ருனு ருட்டுநல் வீதியிற் றமனி யசகிறு தேரினை
யான டக்கரு நெஞ்சக மிதனை யொக்குறு மென்பது
போன மக்குயி 'ராயினேன் புதிய பம்பர மாடுமால்.

(இ - ன்.) நானியக்கினியங்குறும் - நானசைத்தாலசையும்—ஞாலமெ
ன்றறிவித்தல்போல் - இவ்வுலகமென்றுதெரிவித்தலைப்போல —சுல்வீதி
யில்—தமனியக்கிறுதேரினை - பொன்னினுஞ்செய்யப்பட்டகிறுதேனா—
நாணுருட்டும் - தான்செலுத்துவான்—யானடக்கருநெஞ்சகம - யான்தே
ருதஉள்ளம் —இதனையொக்குறுமென்பதுபோல் - இதையொக்குமென்
றுசொல்பவனைப்போல—மக்குயிராயினேன் - மக்குயிராயிருக்குமல்ல
மன்—புதிய - 'புதிதாகிய —பம்பரமாமும் - பம்பரமாவான். எ - று.

“நியதிவிநியங்குறுஞ்ஞாலமென் றழிவித்தலெனல் ; சைதன்யமின்றி யக்கண் உலகமெங்ஙனமுளதாமின்றியக்கண் எவ்வகைச்சித்துபேதங் களு மெங்ஙனமியங்குமெனலைக்குறித்தற்கென்க. யானடக்கரு நெஞ்ச னமென்றது ; சங்கற்பராசமலீலாதெனக்குறிக்க. (சக)

ஆடி யொன்றெநிர் கொண்டு மம மான னந்தெரி வார்களுபோற் கூடி யொண்குரு வெநிர்கொடு கொண்டு தன்பெரு விஞ்சைக னாடி யொண்கலை கற்றல்போ னாட கம்பல செய்தனன் சிடு னும்பழ மறைகளும் பேச நுமபுக ழாளனே. .

(இ - ள்.) 1-இதுர்ப்பழாரைகளும்-பெருமைபொருந்தியபழையவேதங் களும்—பேசரும்புகழாளன் - சொல்லுதற்கரியபுகழையுடைய அல்லம ன்—ஆடி யொன்றெநிர்கொண்டு - எந்நொயொருகண்ணாடி யைக்கொண் . 2—தம மான னந்தெரிவார்கள்போல் - தம்முடையமுகத்தைப் பார்க்கின் னவர்களைப்போல —கூடி யொண்குரு-ஞானத்தையுடையகுருவைச்சேர்ந் து—எதிர்கொடுகொண்டு - அக்குருவை யெதிர்கொண்டு-தன்பெருவி ஞ்சைகள் - தன்னுடையபெரிதாகிய வித்தைகளை —நாடி - ஆராய்ந்து— டுண்கலைகற்றல்போல் - ஒள்ளியதூல்களைக்கற்றுக் கொள்ளுதல்போல— ாடகம்பலசெய்தனன் - பலகூத்துகள்செய்தான். எ - று.

எதிர்கொடு - எதிர்கொண்டு—கொண்டு-அழைத்துக்கொண்டுவந்து எ னப்பதப்பொருள் கொள்க. (சஉ)

தத்தை தாயுள மின்புறத் தனது பேரரு ளாலிள மைநத னாழி யிருந்தொரு வால லீலை நடித்தரு ளெநதை தானுல கெங்கனு மெய்தி மக்கூட மவல்வினை சிந்து மாறு நினைந்திது செப்பன் மேயின னென்பவே.

(இ - ள்.) தத்தைதாயுளமின்புற-தாய்தகப்பன்மனஞ்சந்தொழிக்க — னதுபேரருளால் - தனதுபெரிதாகியவருளினால்—இளமைந்தனாகியிருந் . 2 - இளம்பிள்ளையாகியிருந்து—ஒருவாலலீலைநடித்தருள் - ஒருபாலியவி ளையாட்டை விளையாடிய—எந்தைதான் . எமது கடவுளாகியபிரபுதேவ ன்—உலகெங்கனுமெய்தி-உலகமுழுமையும்போய் —மக்கடம்வல்வினை ; னிதருடையவலியபாவங்களை —சிந்துமாறு - கெடுக்கும்படி —நினைந் . 3—இதுசெப்பன்மேயினன் - தாய்தத்தையரோ டிதுசொல்லத்தொடங் னுன். எ - று. (சந)

உங்கள் பாவனை யொருமையா லுருவ மாமக னாகிநா
னிங்கு மேவி யிருந்தன னினிந டந்துல கெங்கணுந்
தங்குமாதவர் முதலியோரா தங்க ளெண்ண முடிப்பனென்
றெங்க ணாத னியம்பவவ் விருவ ரும்புகல் கின்றனர்.

(இ - ள்.) உங்கள் பாவனையொருமையால் - உங்களுடையவொருங்
குபட்டநிலைப்பினால்—உருவமாமகனாகிநான் - நான் புத்திரனாகவடிவங்
கொண்டு—இங்குமேவியிருந்தனன் - இவ்விடத்தின்பொருந்தி யிருந்தே
ன்—இனிநடந்துலகெங்கணும். - இனியுலகமுழுமையும்போய்—தங்குமா
தவர்முதலியோர்தங்கள் - அங்கங்குபவசியாரின்ற முனிவர்முதலினோர
து—எண்ணமுடிப்பனென்று - நீனைப்பைநிறைவேற்றுவேனென்று—
எங்கணாதனியம்ப - எங்கள் கடவுளாகிய பிரபுதவன்சொல்ல - அவ்வி
ருவரும்புகல்கின்றனர் - அத்தாய்தந்தையரிருவருஞ் சொல்லுகின்றார்க
ள். எ - று. (சச)

பிறப்பெ லாங்கட லிற்படும் பிழையேமுறு புணையனய்
துறப்பின் வீடெனு மொண்கரை துன்னு ருதமிழ் வேமென
மறப்பி லாவிரு குரவரு மனமு னைந்துரை செய்திடச்
சிறப்ப ஞான சிகாமணி தெனியு மாறுரை யாடினான்.

(இ - ள்.) பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் - பிறவியென்னுங்கடலிலுண்டா
கிய—பிழையேம் - குற்றத்தையுடையஎங்களுக்கு—உறுபுணையனய் - கி
டைத்ததெப்பத்தையொத்தவனே—துறப்பின் - எம்மைநீங்குலையாயி
ன்—வீடெனுமொண்கரை - மோகமுமென்னுமொள்ளிய கரையினிடத்தி
ல்—துன்னுருதமிழ்வேமென - சேராதுமூழ்கி விடுவோமென்று—மறப்
பிலா விரகுரவரும் - மறவாததாய்தந்தையரிருவரும்—மனமுனைந்துரை
செய்திட - மனம்நைந்துசொல்ல—சிறப்ப - விளங்க—ஞானசிகாமணி -
ஞான சிரோரத்திரமாகிய அல்லமன் —தெனியுமாறுரையாடினான் - அ
வர்தெனியும்படிசொன்னான். எ - று. (சரு)

சுற்று நுமமை யகன்றிடேன் றளரன் மின்மன மென்றுநான்
சொற்ற தைய முமக்கெனிற் றுணியுமாகம வேதநூல்
கற்று னோரை வினய்நிராங் கார ஞானிக டமையிவ
ணுற்ற வல்லம னகல்வனே லுறாமி னென்றுணர் மின்களே.

(இ - ள்.) சுற்றும்மையகன்றிடேன் - சிறிதுபொழுதுமங்களைவிட்டு

நீங்கமாட்டேன் — தளரன் மின்மனமென்றும் - எப்போதுமனந்தளர
வேண்டாம—நான் சொற்றதையமுமக்கெனில் - நான் சொல்லிய துங்க
ளுக்குச் சந்தேகமாகவிருந்தால் — துணியுமாகமவேதநால் - நிச்சயிக்கும்
வேதாகமசாஸ்திரங்களை — கற்றுள்ளோனாவியும் - கற்றவர்களைக்கேட்
டு—நிராங்காரஞானிகடமை - நிராங்காரசுஞ்ஞானிகளை — இவனுற்ற -
இவ்விடத்திற்பொருந்திய — அல்லமன் — அகல்வனேல் - நீங்குவானுகி
ல்—உணர்மினென்று - சொல்லுங்களென்று — உணர்மின்கள் - அறியுங்
கள். ஏ - று. (சக)

என்று பொன்னுமிய் வுடன்முத லியாவும் வேறென நீக்கு
பின்ற தமமில்வே நலனெனு நிலையை நின்றுதா தான்மிய
மொன்று நும்பரி சுரைசெயு வுணரும் வண்ண முணர்த்தினுன்
பின்ற வின்றிய வல்லமாப் பிரபுவெ னுங்குரு ராயனே.

(இ ள்.) பின்றவின்றிய - பின்னிடுதலில்லாத — அல்லமாப்பிரபுவெ
னுங்குருராயன்—என்று - இப்படியென்றசொல்லி—பொன்னுமிய்வுட
ன்முதல் - இறக்குமிந்தச்சீரமுதலாகிய — யாவும்வேறெனநீக்கு—எவை
களையும்வேறாகத்தள்ளி—நின்றதம்மில்வேறலெனும் - சேஷித்தநின்
றதம்முள் வேறல்லனென்கிற—நிலையைநின்று - நிலையிலேயிருந்து—தா
தான்மியம் - ததாத்மத்வம் — ஒன்றுநும்பரிசுரைசெயு - ஒன்றுத்தன்
மையைச்சொல்லி—உணரும்வண்ணமுணர்த்தினுன் - அவரறியும்படிய
றிவித்தான். ஏ - று.

உபாதிநாட்டத்தாற் பலவாகக்காணப்படுதலின் ஆன்மாவை தம்மி
லென்றும், தூலமுதற்பிரகிருதி வரையாயுள்ளவை யான்மாவல்லவெ
னக்கண்டுழிச் சமஸ்தவியரு மறிவாவிளங்கலின் நின்றதம்மில்வேறலனெ
ன்றும், அறிவுநாட்டத்தி லேகமேவாத்வைதம் வாய்த்தலின் தாதான்
மிய மொன்றுநும்பரிசென்றும், அவர்களது சத்திக்களவாக மகாவாக்
கியார்த்தத்தை யுணர்த்தினனென்பார்; உரைசெயுவுணரும்வண்ணமுண
ர்த்தினுனென்றுங் கூறினர். பின்றவின்றியவல்லமனென்றது ; சர்வமூர்
தானாக விளங்குதலைக்குறிக்க. இங்கே தாதான்மியமென்றது ; ஐக்கிய
த்தை. (சஎ)

நூதை தாயில னாகிய தானு வாகிய சங்கரன்
மைந்த னும்மக வில்லெனு மனவ ருத்த மகற்றா

(முந்தி மத்திக் குயினன் முத்தி நல்கவு மெய்தினே
மிந்த மாதவ ரலதிலை யென்று மக்க தெத்தனர்.

(இ - ன்) தந்தைதாயிலனாகிய - தாய்தந்தையில்லாதவனாகிய —தாணு
வாகியசங்கரன் - எல்லாவற்றிற்குமாதாரமாகிய பரமசிவன் —மைந்தன
ய் - பின்னையாகி—மகவிலலெனும் - குழந்தையில்லையென்றென்னும் —ம
னவருத்தமகற்றவும் - மனோதுக்கத்தைப் போக்கவும் —முந்ததேசிகனு
கி - தேசிகோத்தமனாய்—நன்முத்திநல்கவும் - மேலான முத்தியைக்கொ
டுக்கவும்—எய்தினோர் - கிடைக்கப்பெற்றவர்கள் —இந்தமாதவரலது -
இந்தமகத்தாகியதவத்தையுடைய நிராங்காரசஞ்ஞானிகளல்லாது —இ
லையென்று - வேறொருவருமில்லையென்று —மக்கதித்தனர் - உலகத்
தாராதுதித்தார்கள். எ - று

தந்தைதாயிலனாகிய சங்கரன் தாணுவாகிய சங்கரன் எனக்கூட்டிப்
பொருள்கொள்க. (சஅ)

ஆதலால் லெழி லல்லம னருளி னாலு கின்றது
வாதமாமுநன் முத்தியான் மலைத ருங்கொடி யறிதியென்
முத்தி னுரை னதுபொழு துடனி ருந்தன னென்றவண்
மேதை மாயை யறிந்திட விமலை கூறின னென்பவே.

(இ - ன்) ஆதலால்—எழில் - அழகையுடைய —அல்லமனருளினால் -
அல்லமனதுகிருபையினால்—உறுகின்றது - வருகிறது—வாதமாமுநன்மு
த்தியான் - வாதித்தவில்லாதநல்லமோகும்—மலைதருங்கொடி - பார்வதி
யே—அறிதியென்று - அறிவாயாகவென்று—ஒகினுரைன் - பரமசிவன்
சொல்லினான்—அதுபொழுது - அப்பொழுது—அவன் - அவ்விடத்து—
உடனிருந்தனனென்று - நானுங்கூடவிருந்தேனென்று —மேதை - பே
ரறிவையுடையவனாகிய—மாயையறிந்திட—விமலை—கூறினன்—சொன்
னான். எ - று.

எல்லாவழக்கு மிறந்தது முத்தியாதலால் வாதமாமுநன்முத்தியென்
ருர். கொடிபோல்பவனைக் கொடியென்றது ; அன்மொழித்தொகை. ()

எளளி னெண்ணெ யெனப்பட ரிந்த னத்தெரி யென்னவாய்
யிளஞ மென்மலர் மனமென விரவி யெங்கணு நிற்பினும்
எள்ள லல்லம னன்பர்தம் மனம டைந்து யிளங்குவன் [ல்.
நெள ளு மின்சுவை விம்முபா றிரண்மு லைக்கணி னொழுக்கல்போ

(இ - ள்.) எள்ளினெண்ணெயென - எள்ளினிடத்தில்கெய்ப்போலவு
 ட - படரித்தனத்தெரியென்ன - மிருந்தகட்டைகளிடத்திலக்கினிபோல
 வும்—வாய்விள்ளும் - வாய்திறக்கும்—மென்மலர்மணமென - மெல்லியம
 லரினிடத்துவாசனைபோலவும்—விரவி - கலந்து—எங்கணுநிற்பினும் - எ
 ய்விடத்துமிருந்தாலும்—வள்ளுஸல்லமன் - கொடையையுடையோனாகிய
 அல்லமன்—தெள்ளுமின்சுவைவிம்மு - தெள்ளியவினிபசுவைமிருந்த—
 பால் - பாலானது—திரண்முலைக்கணில் - திரண்டமுலையினிடத்தில்—ஒ
 முகல்போல்—அன்பாதம் - அடியார்களுடைய—மனமடைந்து - மனநிலி
 ருந்து—விளங்குவன் - காணப்படுவன். எ - று.

பால் முலைக்கண்ணி லொழுருமாறுபோன்று, அல்லமன் அன்பரது
 மனதில் நிரதிசயானந்தமாக விளங்குவனென்றதன லிஃதொப்பணி. எ
 ள்ளிலெண்ணெய் இந்தனத்தெரி மலர்மணம் என்னுமுவமை சர்வத்.
 திலுஞ் சலட்சணமா வல்லமனிற்குநிலையைக் காட்டற்கென்க (ரு௧)

விமலேகதி - முற்றுப்பெற்றது.

ஆட்கதி - ௬ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௪௫௩.

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

நல்லெழில் விமலையின் னணந வின்றிட
முல்லவெண ணகைவரு முயற்சி யெண்ணியே
புல்லுவ னவனையென் றெழுந்த போதினி
ல்லம் என்கன்றமை யறியக் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) நல்லெழில்விமலை - சிறந்த அழகையுடையவிமலை — இன்ன
ணம் - இப்படியாக - நவின்றிட - சொல்ல - முல்லவெண்ணகை - முல்
லையரும்பைமொத்தவெள்ளியத்தங்களை யுடையமாயை—வருமுயற்சியெ
ண்ணியே - தான்வந்தகாரியத்தையாலோசித்து — புல்லுவனவனையென்
று - அவனைப்பிடித்துக் கொள்ளுவேனென்று—எழுந்தபோதினில்—அ
ல்லமனகன்றமை - அல்லமனீங்கினதன்மையை — அறியக்கூறுவாம் -
யாவருமறியச்சொல்லுவாம். எ - று.

வெண்ணகை ; அன்மொழித்தொகை.

(க)

முகிழ்மதி யணிபவன் முதல்விக் கோதிய
வகைபெற விமலைதான் வகுப்ப மாயைகேட்
டகநெகிழ வுற்றுநா மல்ல மப்பெருந்
தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாற் றென்றாள்.

(இ - ள்.) முகிழ்மதியணிபவன் - பாலசத்திரனைச்சூடியபரமசிவன்—
முதல்விக் கோதிய - பாவதிக்குச்சொல்லியசரித்திரத்தை —வகைபெற
விரிவுதோன்ற—விமலைதான்வகுப்ப - விமலைசொல்ல—மாயைகேட்டு—
அகநெகிழ்வுற்று - மனத்தளர்ந்து —நாம் —அல்லமப்பெருந்தகைதனை -
அல்லமமென்னும்பெரியோனை —அடைவதெவ்வாறு - சேர்வதெப்ப
டி—சாற்றென்றாள் - சொல்லென்றுசொன்னாள். எ - று.

(உ)

மழுவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை
யுழருந யியற்றினை யாமி னல்லமன்

விழியெதிர் தோன்றிநீ மனத்துவேண்டிய
தொழிவற நல்குவ னுனக்கென் றோதினா.

(இ - ள்.) மழுவலமுயரிய - வலதுபான் மழுவையணிந்த—வள்ளல் - பரசிவனை—அறகுழ - அழகுபெற—வந்தனையிறற்றினையாயின் - பூசை செய்வாயாகில் —அல்லமன்—விழியெதிர் தோன்றி - கண்முன்னேவந் து—நீமனத்துவேண்டியது - நீமனதினிடத்திலிருப்பியதை—ஒழிவற நல்குவனுனக்கென்றோதினா - உனக்குத்தவறாது கொடுப்பனென்று சொன்னாள். ஏ - று.

(ங)

முதல்விரீ யுரைசெயு முன்ன மேயருண்
மதுகைநா யகன்றனை வழிபட்டேத்தினே
னதுதரும் பயனிலை யறிநது னேனெனப்
புதுமயன் மூழ்கினாள் புலர்ந்து கூறினா.

(இ - ள்.) முதல்வி - தலைவியாகியவிமலையே —நீயுரைசெயுமுன்ன மே - நீசொல்லுமுன்னமே —அருண்மதுகைநாயகன்றனை - அருளையு டையமதுகைசுரனை —வழிபட்டேத்தினேன் - பூசைசெய்துதித்தே ன்—அதுதரும்பயனிலை - அப்பூசைகொடுக்கும் பிரயோசனமில்லை—அ றிந்துளேனென - அறிந்திருக்கின்றேனென்று —புதுமயன்மூழ்கினாள் - புதியமயக்கங்கொண்டவளாகிய மாயை —புலர்ந்துகூறினாள் - மனம் வா டிச்சொன்னாள். ஏ - று.

என்றும் புதிதாகக் காண்டலின், புதுமயலென்றார்.

(ச)

வெருவற விவளக விழியி லாமையாற்
பரசிவ பூசனைப் பயனி லென்றன
ளரகர வென்றுகா தங்கை வைத்திஃ
துரைசெயும் விமலைதன் னுளங்க லங்கியே,

(இ - ள்.) இவள் - இம்மாயை—வெருவற - அச்சமின்றி —அகவிழியி லாமையால் - ஞானநேத்திரமில்லாமையால் - பரசிவபூசனை—பயனிலெ ன்றனள் - பிரயோசன மில்லையென்றுசொன்னாள் —அரகரவென்று— காத்தங்கைவைத்து - காதை உள்ளங்கையால்மூடிக்கொண்டு—விமலை— உளங்கலங்கி - மனங்கலங்கி —இஃதுரைசெயும் - இதுசொல்லுவாள் ஏ - று.

அகங்கையை அங்கையெனல் ; வீகாரம்.

(ரு)

பயனிலை யருச்சனை பயின்று மென்றனை
யயனரி முதலிய வமரர்க் காயினு
நயமொடு சதாசிவ நாதன் பூசனை ,
முயலுத லன்றியோ ரொண்ண முற்றுமோ.

(இ - ள்.) அருச்சனையின்றும் - சிவபூசைசெய்தும்—பயனிலை - பிரயோசனமில்லை—என்றனை - என்றுசொன்னாய்—அயனரிமுதலிய - பிரமலிஷ்ணுக்கள்முதலாகிய—அமரர்க்காயினும் - தேவர்களுக்கானாலும்—நயமொடு - வீருப்பத்தோடு —சதாசிவனாதன் பூசனை —முயலுதலன்றி - செய்தாலன்றி—ஒரொண்ணமுற்றுமோ - ஒர் எண்ணமாவது நிறைவேறுமோ. எ - று.

(சு)

வாசவ னரியயன் வான நாட்டுளோர்
பாசமின் முனிவரர் பலரு மண்ணிடைப்
பூசனை விதிமுறை புரிந்த வாலயங்
காசணி யல்குலாய் காண்கி லாய்கொலோ.

(இ - ள்.) காசணியல்குலாய் - மேகலையையணிந்த அல்குலையுடைய மாயையே—வாசவன் - தேவேந்திரனும்—அயன் - பிரமனும்—அரி - விஷ்ணுவும்—வானநாட்டுளோர் - மற்றைத்தேவர்களும்—பாசமில் - பந்தமில்லாத—முனிவர்பலரும் - பலமுனிவர்களும்—மண்ணிடை - பூமியினிடத்தில்—பூசனை - சிவபூசை—விதிமுறை - ஆகம்பபடி—புரிந்த - செய்த—ஆலயம் - சிவாலயங்களை—காண்கிலாய்கொல் - பார்த்ததில்லையா. எ - று.

(எ)

மலைமகள் சூரர மகளிர் பாற்கட
லலைமகண் முனிவரில் லறக்கி ழத்தியர்
கலைமகள் விழிநுதற் கடவுட் பூசையா
னிலைமைக ளடைந்தமை நினைநதி லாய்கொலோ.

(இ - ள்.) மலைமகள் - உமாதேவியும்—சூரமகளிர் - தெய்வப்பெண்களும்—பாற்கடலலைமகள் - திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய திருமகளும்—முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - மாதவர்மனைவியரும்—கலைமகள் - சரஸ்வதியும்—விழிநுதற்கடவுட்பூசையால் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன்

பூசையினால்—நிலைமைகளடைந்தமை - பதங்கள் பெற்றதன்மையை—நி
னோர் திலாய் - சிந்திக்கவில்லை. எ - று. கொல் - ஓ - அசைகள். (44)

சித்தியு மாபுனாஞ் சிறப்புங் காமிய
புத்திய ரடைவரப் புத்தி நீக்கினோர்
முத்தியை யடைவொம் முதல்வன் பூசையார்
சத்தியஞ் சத்தியந் தளர்ம ருங்குலாய்.

(இ - ள்.) தளர்மருங்குலாய் - தளர்சின்ற இடையையுடைய மாயை
யே - எம்முதல்வன்பூசையால் - எமதுதலைவனாகிய பரமசிவனு துபூசையி
னால்—சித்தியும் - அட்டமாசித்திகளையும் —ஆயுளும் - வாழ்நாளையும்—சு
றப்பும் - மேன்மையையும்—காமியபுத்தியர் - காமியங்களில்லிருப்பமு
டையவர்—அடைவர் - பெறுவார்கள்—அப்புத்திநீக்கினோர் - அக்காமிய
த்தைவிரும்பாதவர்கள் - முத்தியையடைவர் - மோக்ஷத்தைப்பெறுவர்
ர்கள் —சத்தியஞ்சத்தியம். எ - று.

காமியமாவது ; இம்மையில்செல்வம் மக்கட்பேறு முதலியவையும், ம
றுமையில் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம்.

காமியபுத்தியர் ; காமியத்தவச்சித்தமுடையோனா. அப்புத்திநீக்கி
னோ நித்காமியத்தவத்தினனா. சத்தியஞ் சத்தியம் உண்மைவிளக்கவ
ந்த வடுக்கு. (க)

பீடுறு மானிடப் பிறப்பு வாய்த்துநல்
லேடவிழ் மலரினா லிறையைப் பூசியார்
பாடமை நாளெலாம் பாழ்க்கி றைப்பவர்
மூடரை யெண்ணுங்கான் முந்தி நிற்போ.

(இ - ள்.) பீடுறும் - கிடைத்தற்கரிய—மானிடப்பிறப்பு வாய்த்தும் - ம
னிதப்பிறவிகடைத்தும்—நல்லேடவிழ்மலரினால் - இதழ்கள்விரியாகின்ற
தல்வபுஷ்பங்களினால் —இறையைப்பூசியார் - விவனைப்பூசைசெய்யாரா
கி —பாடமைநாளெலாம்—பெருமைபொருந்தியதங்களாயினையெல்லாம்—
பாழ்க்கிறைப்பவர் - மூடரையெண்ணுங்கால் - அறிவில்லாதவர்களை
யெண்ணுமிடத்தில்—முந்திநிற்பர் - முதலிலெண்ணப்படுவார்கள். எ - று.

பூசியார் ; வினையாலணையும்பெயர்.

(க0)

கூர்ப்படு தோளிமுகக் கண்ணன் ருண்மலர்
தேம்படு மலர்கொடு பூசை செய்பவர்

பாமபொடு பழகிலாப் பரம னென்றவர்
பூம்பத மனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே.

(இ - ள்.) காம்படுதோளி - மூங்கிலைவென்றதோள்களையுடையமாயை
யே—மூக்கண்ணன் - மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவனது —தாண்மல
ர் - பாததாமரைகளை—தேம்படுமலர்கொடு - வாசனைபொருந்தியபுஷ்பங்
களைக்கொண்டு—பூசைசெய்பவர் - அருச்சிக்கின்றவர்களை—பாம்பொடுப
ழகிலாப்பரமனென்று - சற்பாபரணமில்லாதசிவனென்று —அவர்பூம்
பதம் - அவர்களுடையபொலிவாகியபாதத்தை—மனமகிழ்ந்து - மனஞ்ச
ந்தோஷித்து—உலகம்போற்றும் - உலகத்தார்துதிப்பார்கள். ஏ - று.

தாண்மலனொன்னுமிடத்து தாமரைமலரையன்றி யேனையமலரன்றெ
ன்றும், தேம்படுமலனொன்னுமிடத்துப் பொதுப்படவெல்லா மலனொன்று
ங்கொள்க. பரமசிவமாகப் பாவிப்பதைப் “பாம்பொடுபழகிலாப் பரம
னென்றவர், பூம்பதமனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே.” என்றார். (கக)

நோய்ப்பிறப் பிலாதகண் ணுதலைப் பூசியா
வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மதிபெ ருநா
னாய்ப்பிறப் புற்றதி னறிஞ ரொள்ளு
நாய்ப்பிறப் பாற்றவு நன்று நன்றரோ.

(இ - ள்.) நோய்ப்பிறப்பிலாத - நோயும்பிறப்பில்லாத —கண்ணுத
லை - பரமசிவனை—பூசியா - பூசைசெய்து—தலைக்கு—வாய்ப்புற - பொ
ருந்த—ஒருமதிபெறு - ஒருசந்திரனைப்பெற்றுக்கொள்ளாத—நரனாய் - ம
னிதனாய்—பிறப்புற்றதின் - பிறப்படைந்திருத்தலைப்பார்க்கினும்—அறிஞ
ர் - பெரியோர்களால்—எள்ளு - இகழப்படாத—நாய்ப்பிறப்பு—ஆற்ற
வும் - மிகவும்—நன்றுநன்று. ஏ - று. தலைக்கொருமதிபெறல் - சிவசாரு
ப்பியம்பெறுதல். ஏ - று.

கண்ணுதல் ; அன்மொழித்தொகை. சான்றோராற்பழிக்கப்பட்டிச்
சிவபூசையியற்றுவதில் பயனின்றென்பது கருத்து. பூசியாவென்பது
உடன்பாட்டில் வந்தவினையெச்சம். நன்று நன்று. இழிவைக்குறிக்க
வந்த வடுக்கு. (கஉ)

பொருவின டாகமம் புகன்ற மநதிரக்
கிரியைகள் வழுவறக் கிளக்கு நல்லநுட்

சூரபர னருளினுற் கொண்டு செய்குநா
பரசிவ பூசனைப் பயனை கண்ணுவார.

(இ - ள்.) பொருவிவிழகமம் - ஒப்பில்லாதகமங்களில் —புகழ் - சொல்லிய —மந்திரங்கியைகள் - மந்திரங்களைபுகழ்கியைகளையும்—
வழுவறக்கிளக்கும் - குற்றமற்றவுபதேசிக்கும் —நல்லகுட்டுருபரன் - அரு
ளையுடையநல்லவாசாரியன்—அருளிஞல் - அணுகிறகத்தினால் —கொண்
டு - பெற்றுக்கொண்டு —செய்குநர் - பூசைசெய்கின்றவர்கள் —பரசிவபூ
சனை - மேலாகியசிவபூசையினது—பயனை - பிரயோசனத்தை —கண்ணு
வார் - அடைவார்கள். எ - று. (௧௩)

அண்ணலை முகங்களு மருளு மாகம
கண்ணிய விதிமுறை நன்குசெயயினு
மெண்ணு மன்புளந் தில்லை யெயெனிற
பண்ணிய பூசனை பயன்ற ராகரோ.

(இ - ள்.) அண்ணல் - பரசிவனது—ஐம் முகங்களும்—அருளுமாக
ம் - தந்தவாகமத்தில்—கண்ணிய - பொருந்திய —விதிமுறை - விதிப்ப
டி—நன்குசெய்யினும் - தவறாதுசெய்தாலும்—எண்ணுமன்பு - அளவிட
ப்படாதவன்பானது —உளத்து - உள்ளத்தினிடத்து —இல்லையெயெனி
ல் - இல்லையாகில்—பண்ணியபூசனை —பயன்றராகர - பிரயோசனத்தை
க்கொடுக்காது. எ - று. அரோ - அஹ. (௧௪)

பூசைசெய் தன்னைபும பூசிக் கப்படு
மீசன தியல்பையு மிறைவன் பூசைசெய்
யாசறு பொருளையு மறிவ நிறதுயா
தேசிக னருளினுற் றொரிய வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) பூசைசெய் - அருச்சிக்கின்ற—தன்னையும்—பூசிக்கப்படும்-
தன்னுற்பூசைசெய்யப்பட்ட —சசனதியல்பையும்—பரசிவனதுதன்மை
யையும்—இறைவன்பூசைசெய் - பரசிவனதுபூசைக்குவேண்டிய—ஆச
றுபொருளையும் - குற்றமற்றதிரவியங்களையும்—அறிவறிந்துயர் - அறியத்
தக்கவைகளையறிந்துயர்ந்த —தேசிகனருளினால் - ஆசாரியனதுஅணுகிற
கத்தினால்—தெளியவேண்டும் - அறியவேண்டும். எ - று.

தன்னையும், இயல்பையும், பொருளையும், அறிந்தென்னது அறிய
றித்தென்றது ; சைதன்யமாகக் காணவேண்டுமெனற்கு. ஏன்னை “ பூ

சனேபு மஹாபல பொருளுகந்திதமையு, மீசலையுப டேபுதர பநியத
நிவெனயே.” என்றா தத்துவராயர். (௧௫)

மந்திர தந்திர வழுக்கள் வந்தவோ
நிந்தனை புறவிட யந்திற் சென்றதோ
பைந்தொடி பூசனை பயனி லென்று
நிந்தனை செய்ததென் நிகழ்த்து வாயென்றான்.

(௫ - ன்.) மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ - மந்திரதந்திரவழிகளில்முந்
தநகள்வந்தனயோ - நிந்தனை - மனது - புறவிடயத்திற்கென்றதோ -
பெளிப்புலன்களிற்போயிற்றோ - பைந்தொடி - பசியவனையலையுடைய
பாபையே - பூசனை - சிவபூசை - பயனிலென்று - பிரயோசனமில்லை
யென்று - நிந்தனைசெய்தது - என் - என்னகாரணம் - நிகழ்த்துவா
யென்றான் - சொல்லுவாயென்றசொன்னான். எ - று.

இவசேதந்திரமென்றது ; வேதநெறித்தாச்சேதலை. (௧௬)

என்றுநல் விமலைமா தியம்பப் பூசையால்
வென்றிகொ ளல்லவன் விழியிற் றோன்றிய
நன்றியை யறிந்தில னாராநி நிற்றலால்
வன்றுயர் மனமுற மாயை கூறுவான்.

(௫ - ன்.) என்று - இப்படியென்று - நல்விமலைமாது - நல்லவிடலையா
னவன் - இயம்ப - சொல்ல - பூசையால் - தான்செய்தசிவபூசையால் -
வென்றிகொளல்லவன் - மாயையைக்கடந்தவல்லமன் - விழியிற்றோன்
றிய - கண்ணிற்காணப்பட்ட - நன்றியை - உதவியை - அறிந்திலன் - அ
றியாதவளாய் - அழகிநிற்றலால் - அவ்வல்லமன் தன்கையிலகப்படாமையால் -
வன்றுயர் - மிகுந்ததுன்பம் - மனமுற - மனத்தின்பொருந்த - மா
யைகூறுவான் - மாயைசொல்லுவான். எ - று. (௧௭)

வேறு.

ஒன்றைபு முணர்க லேனென்குரு வுரைத்த வாற்று
லின்றன விலங்க பூசை யியற்றியும் பயனென் றில்லை
யென்றனர் பருவ முற்றோர்க் கிருமறை யுபதே சிப்ப
கூன்றிவன் மனிதர்க் கோதி னதுபயன் பநிவ துண்டோ.

(இ - ன்.) ஒன்றையும் - வேறொன்றையும் - உணர்விலேஒன் - நான்ரி
 னெத்ததில்லை - எங்குரு - எங்காசாரியன் - உணர்த்தவாற்றால் - சொ
 ன்னநெறியால் - இன்றாவ - இன்றையவரைக்கும் - இலங்கழை - நி
 யுழையை - இயற்றியுமி - செய்தும் - பயனென்றில்லை - பிரயோசன
 பொன்றமில்லை - னன்றன் - என்றுசொன்ன - பருவமுற்றோர்க்கு -
 பக்குவப்பட்டோர்களுக்கு - இருமறை - பெரியமந்திரங்களை - உபதேசி
 ப்பதன்றி - உபதேசிப்பதல்லாது - வன்மணிதர்க்கோரின் - அபக்குவர்
 சருபதேசித்தால் - அதுபயன்படுவதுண்டோ - அதுபிரயோசனப்படு
 மோ. எ - று.

இயற்றியும், என்பதிலும்மக மிழிவிடப்பட்டது. (சுசு)

நெறிபலமுறையுடையதாய் நனைநிலைநாளை யாநதோ
 மறுமுறு மனத்த னாகி மாயையால் கொண்டிருந்தா
 னறியிலாக் கறியிப் பார்த்தா மறியில ராவ னென்று
 வெறிமலர் வணர்வார் கூடதல் விமலைதன் மனைந்த னர்ந்து.

(இ - ன்.) நெறிபலமுறையுடையதாய் - பலநெறிகளைமுறையாகச்சொ
 ல்லியும் - நிரோத்திலாதனை - அக்காரியத்தைநூலோதித்திலன் - அந்தோ -
 னெயோ - மறுமுறுமனத்தனாகி - கலங்கியமனதையுடையவனாகி - மா
 யை - மால்கொண்டிருந்தான் - மயக்கங்கொண்டிருந்தான் - அறிவிலர்க்
 கு - அறிவில்லாதவர்களுக்கு - அறிவிப்பார் - அறிவிக்கின்றவர்கள் - அறி
 விலராவனென்று - அறிவில்லாதவராவானென்று - வெறிமலர் - வாசனை
 பொருத்திய மலரையணிந்த - வணர் - தாழ்ந்த - வார் - நீண்ட - கூந்த
 ல் - அளகத்தையுடைய - விமலை - தன்மனைத்தனார்ந்து - தன்மனஞ்சோர்
 ன். எ - று. (சுசு)

இவண்மனம் கவன்றி நுந்த நிதனைநா னறிய லென்று
 குவிமுலை விமலை சொல்வான் கோற்றொடி மடந்தாய் நின்மே
 லவீழ்மல ரம்பு பட்ட நாயிருந தன்தெ னக்கு
 கயிலுநி மறையே லன்னை நகமக னாணை யென்றான்.

(இ - ன்.) இவண்மனம் - இம்மாயினதுமனம் - கவன்றிருந்தது -
 கவலைகொண்டிருந்தது - இதுதனைநானறிவென்று - இக்காரியத்தைநா
 ன்தெரிந்துகொள்வெனென்று - குவிமுலை - குவித்தமுலையையுடைய - வி
 மலைசொல்வான் - கோற்றொடிமடந்தாய் - அழகியவளையையுடையமாய

யே—நின்றோல் - உன்மேல் —அவிழ்மலரம்பு - விரிந்தபுஷ்பபாணம்—பட்டதாயிருந்தன்று - பட்டதாயிருந்தது—எனக்கு—நவிலுதி - சொல்வாய்—மறையேல் - ஒளிக்கவேண்டாம். —அன்னை - தாயாகிய —நகரகன் - பார்ப்பதியினது — ஆனையென்றான். எ - று. (௨௦)

ஆனையை வெருவி மாயை யம்பலத் தாடா நின்ற
தானுவ முளமயி ரும்புந தண்ணுமைத் தொழிலான் கண்கட்
கடனெனு, பழநின் மிக்கா னெருவன்வந் தனன் னானைக்
காண லு மெனைநான் காணே னென்றனள் கற்றா போல.

(௨௦ - ள்.) ஆனையைவெருவி - ஆனைக்குப்பயந்து—மாயை—அம்பலத் தாடாநின்ற - சிதம்பரத்திலுந் தனஞ்செய்கின்ற —தானுவம் - சபாபதியுள்—உளம்விருப்பும் - பனதிலாசைகொள்ளும் —தண்ணுமைத்தொழிலான் - மத்தளத்தொழிலுடையவனுள் —கண்கட்டு - கண்களுக்கு—கடனெனும் - ஆகாரமென்றுசொல்லத்தக்க —அழகின்மிக்கான் - அழகிற்மிருந்தவனுராய—ஒருவன்—வந்தனன் - வந்தான்—அன்னானை - அந்தன்மையையுடையவனை—காணலும் - கண்டவனவில் —எனைநான் காணேன் - காணென்னைக்கானேன் — என்றனள் - என்றுசொன்னாள்—கற்றாபோல - ஞானிகளபோல.

எனைநான்கானேனென்றது, மோகபேலீட்டாலென்க (௨௧)

அல்லமனனைய னாம மவன்றனக கலநென் னெஞ்சக்
கல்லுரு குறுது முக்கட் கடவுளுக் கன்று மேரு
விலலுரு ஷாவ னுனடோ விளங்கிழாய நின்னைக் காணு
நல்வினை யொன்றி நம்ப நானுயிர் தரித்தே நென்றான்.

(௨௧ - ள்.) அனையனாம் - அத்தன்மையையுடையவனதுபெயர் —அல்லமன்—அவன்—னைக்கலது—அவனுக்கல்லாது —என்னெஞ்சக்கல் - எனம் னாமாகியகல்—உருகுது - உருகாது—முக்கட்கடவுளுக்கன்றி - முன்று கண்களையுடையபரமேனுக்கல்லாது—மேரு - வில்லுருவாவதுண்டோ - வில்லடிவாகுமோ —விளங்கிழாய - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடைய விபலையே—நின்னைக்கானும்—உன்னைப்பார்க்கவேண்டிய—நல்வினையொன்றிருப்ப - புண்ணியமொன்றிருத்தலால் —நானுயிர் தரித்தேனென்றான் - நானுயிராடிருத்தேனென்றான். எ - று. (௨௨)

நீர்வி லல்ல மன்வே னெடுங்கண்வா ணுதன்ம டந்தாய்
நானவி லல்ல மன்ற னச்சமுன் னனக்குத் தக்க
மாவிட வடி வங் கொண்டு வந்தனன் போலு மன்னான்
ஞானநல் விழிபி னன்றி நயநதுதன் னுண்மை காட்டான்.

(இ - ன்.) வேனெடுங்கண் - வேல்போன்றநெடியகண்களையும் — வா
னுதல் - ஒளிபொருந்தியநெறியையுமுடைய — மடந்தாய்—மாயையே—
நாவிலல்லமன் - நீசொல்லியவல்லமன் — நானவிலல்லமன்றான் - நான்
சொல்லியவல்லமனே — நச்சமுன்றனக்குத்தக்க - விரும்புமுனக்கேற்
க — மானிடவடிவங் கொண்டு - மனிதவடிவங் கொண்டு — மந்தனன் னோ
லும — அன்னான் - அவ்வல்லமன் — ஞானநல்விழிபினன்றி
நேத்திரங்களுக்கல்லாது — நயந்த - விரும்பி — தன்னு
தன்மெய்வடிவத்தைக்காட்டான் . எ - று.

இங்கே தக்கவென்றது ; காமியத்தவற்றிற்குத் தக்க வெவ்
வ் கொள்க.

(உரு)

என்னநல் விமலை கூற விலங்கிலை நெடுவெற் கண்ணி
தன்னிக ரலமன் சச்சி தானநத சம்பு வென்ற
யன்னவ னலனி வன்றான் மத்தள வல்ல மன்காண்
முன்னெடு பின்ம யங்க மொழிந்தனை யணங்கே யென்றான்.

(இ - ன்.) என்ன - இப்படியென்று — நல்விமலைகூற-நல்லவிமலைசொ
ல்ல — இலங்கிலை - பிரகாசியாநின்றவிலைபோன்ற — நெடுவெற்கண்ணி -
நெடியவேலையொத்தகண்களையுடைய மாயை — தன்னிகரலமன் - தன
க்குத்தானையொத்தவல்லமன் — சச்சிதானந்தசம்புவென்றான் - சச்சிதா
னந்தவடிவவாகியவனென்றான்—அன்னவனலன் - அத்தன்மையையு
டையவனல்லன்—இவன்றான்—மத்தளவல்லமன் - மத்தளத்தொழிலை
யுடையவல்லமன்—முன்னெடுபின்மயங்க - முன்னும்பின்னுமயங்க—மொ
ழிந்தனை - சொன்னான் — அணங்கேழுன்றான் - விமலையெயன்றான்.
எ - று.

முன்னெடு பின்மயங்கலாவது ; அல்லவென்றபாலதை யாமெனக்கோ
டலை.

(உசு)

வேண்டிய வடிவங் கொண்டு வேண்டிய வாறு செய்யு
மாண்டரு ளல்ல மற்றீ தாமென்று மாகா தென்றுங்

கோண்டரு நினது நெஞ்சாற் குறித்திடப் படுவது நன்மொ ள். பூண்டிகழிளமென் கொங்கைப் பொற்றொடி யென்று சொன்னா

(இ - ள்.) வேண்டியவடிவங்கொண்டு - தான்விரும்பிய உருவத்தைக் கொண்டு—வேண்டியவாறுசெய்யும் - வேண்டியபடிசெய்யும்—ஆண்டருளல்லமற்கு - யாவளையும்அடிமைகொண்டருளாநின்ற அல்லமனுக்கு—தாமென்றும் - இக்காரியமாகுமென்றும்—ஆகாதென்றும் - இக்காரியமாகாதென்றும்—கோண்டரு - மாறுபட்ட—நினதுநெஞ்சால் - உன்மனதில்—குறித்திடப்படுவதுண்டோ—நிச்சயிக்கக்கூடுமோ—பூண்டிகழ் - ஆபரணங்கள் விளங்குகின்ற—இளமென்கொங்கை - இளமைபொருத்திய மிருதுவாகியமுலையையுடைய—பொற்றொடி - பொன்வளையலைணிந்த மாரையே—என்றுசொன்னான். எ - று (உரு)

தருக்கரின் ஊடனு னாத நகாநினி யரங்கி லென்றன் கருத்துறு மனையன் நன்னைக் காட்டுவல் கண்டு நீபின் புரைத்தரு னினைய னென்ன வுணர்ந்தறி வரிய னென்று தெரித்தவ னாயி னன்னான் நிறுவினைக் காண்ப லென்றான்.

(இ - ள்.) தருக்கரின்ஊடனுநாதத் - உன்ஊடனதர்க்கித்தபு பேசுதல்—தகாது—இனி - இனிமேல்—அரங்கில் - நடனசாலையில்—என்றன்கருத்துறும் - என்மனதிற்பொருத்திய—அனையன்றன்னை - அவ்வல்லமனை—காட்டுவல் - காட்டுவென்—கண்டு - நீஅவனைப்பார்த்து—பின்பு—உரைத்தருவினையனென்ன - இத்தன்மையனென்று சொல்வாயாக—உணர்ந்து (பலதூல்களிலும்) ஆராய்து—அறிவரியனென்று - அறிதற்கரியவனென்று—தெரித்தவனாயின் - நீ முன்னறிவித்தவனையாகி—அஞ்ஞன்றிறலினை - அப்படிப்பட்டவனது வல்லமையை—காண்பலென்றான் - பார்ப்பேனென்று சொன்னான். எ - று. (உரு)

சூண்டுகொண் மணியின் நன்மை காட்டுநற் கறிநது னோரைக் கொண்டிசெல் பவர்போல் வந்த கோதையை யுடன்கொண் டே பண்டிதன் பூசைக் கெய்தும் யரிசுபோன் மகளிர் சூழத் [கிப் தொண்டையங் கழிவாய் மாயை சுடர்மணிக் கோயில் புக்காள்.

(இ - ள்.) கண்டுகொண்மணியின்றன்மை - பார்த்துப்பெற்றுக்கொள்ளும் ரத்தினத்தின்றுணத்தை—காட்டுதற்கு - அறிந்துசொல்வதாகு—அறிந்துனோரை - தெரித்தவர்களை—கொண்டிசெல்பவர்போல் -

அழகு, துடிக்கொண்டு போகுபவர்போல—வந்தசோலையை - கையிலி
குத்து வந்தவிமலையை — உடன்கொண்டேகி - தன்னுடனழைத்துக்கொ
ண்டிபோய்—பண்டு - முன்பு—தன்பூசைக்கெழுந்த பரிசு போல்—தான்
முசைசெய்தற்குப் போகுநீதனமைபோல—மகனிர்குழ - மாதர்குழந்து
வர—தொண்டையங்கனிவாய்மையை - அழகியகோவைக் கனிபோன்ற
அதரத்தையுடைய மானிய— சுடாமணி - பிரசாசம்பொருந்திய ரத்தின
ங்கன்பதித்த—கோயில்புக்கான் - மதுசேஸ்வரருடைய ஆலயத்திற் போ
யினாள், எ - று. (உஎ)

அருச்சுணை முன்பு போனன் குற்றாப்துரை நாதன்
நிருச்சர னாககள் போற்றிச் சேயரி நெடுங்குட் செவ்வாய்
விரைநதுவா மலர்மென் கூந்தல் விமலைமா தோடும் வந்து
நிருத்தமண் டபம்பு ருந்தா னிரைவனைத் தளிரக்கை மாயை.

(இ - ள்.) நிரைவனைத்தளிரக்கைமாயை - வரிசையாகவளையல்களைய
ணித்த தளிர்போன்றகையையுடைய மாயை—அருச்சுணை - பூசையை—
முன்புபோல் - தான்முன்புசெய்துவந்ததுபோல—நன் குற்றாபு - நன்றா
கச்செய்து—மதுரைநாதன் - மதுசேசுவரனுடைய —நிருச்சரணங்கள்
போற்றி - நிருவடிகளைத்துதித்து—(பின்பு)—சேயரிநெடுங்குண் - செவ்
வரிபரந்த நெடியபடங்களையும்—செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும்—விரைத்
துணர்மலர்மென்கூந்தல் - வாசனைபொருந்தியமொத்தாகிய பூவையணிந்
த மெல்லியகூந்தலையுமுடைய—விமலைமாதோடும் - விமலையோடும்—வந்
து—நிருத்தமண்டபம்புருந்தான் - நடனமண்டபத்தினுள்ளே பிரவேசித்
தான். எ - று. (உஅ)

அல்லம விவன்றன்னுன்னென்று றறிதர வறிதி நாமத்
சொல்லுக வெனவ டிக்குந் தோற்றம்போன் மத்த ளத்தை
வல்லவ னதைத லோடு மாயைநெஞ் சூச் லாடச்
சில்லரி மணிச்சி லம்பு சிலம்புற வாடு வின்றான்.

(இ - ள்.) அல்லமணிவன்றன்னுன்னென்று - இவன்றணிவன்றன்னல்
மனைன்று—அறிதர - அறியும்படி —வறிதிராமல் - சுமமாராமல்—
சொல்லுகவென - சொல்லென்று—அடிக்குந் தோற்றம்போல் - அடிக்கு
ங்காட்சிபோல —மத்தளத்தை —வல்லவன் - வல்லவனாகிய பிரபுதேவ
ன்—அறைதலோடும் - (தாமதாமென்று) அடித்தவளவில்—மாயை—நெ
ஞ்சுசலாட - தன்மனது' னஞ்சலாட—சில்லரி - சிலவாகியபரலையுடை

ய—மணிச்சிலம்பு - ரத்தினத்தினுற்செய்த சிலம்புகள்—சிலம்பு - ஒவிக்
கும்படி—ஆடுகின்றான் - நடனஞ்செய்கின்றான். எ - று. (2.5)

முன்னுற நின்ற ஞான மூர்த்திமேல் யிழியு மார்த்துப்
பின்னுற நின்ற மூர்த்தி மான்மிசைப் பெயரு நெஞ்சு
மன்னுற விருத்தி நின்று மாயைதா னடித்தாள் கண்டோர்
தன்மைய னமுமா ஸ்ரேஞ்சுந தன்மிசை வந்து வீழ.

(இ - ள்.) முன்னுறநின்ற - முன்னேநின்ற — ஞானமூர்த்திமேல் - ஞானவடிவின்னாகிய மதுகேசனிடத்து—விழியும் - பார்வையையும் — ஆர்த்து - மத்தளமடித்து—பின்னுறநின்ற - பின்னேநின்ற — மூர்த்திமான்மிசை - சிறந்தவடிவையுடைய அல்லமனிடத்து—பெயரும் - விஷயங்களிற் செல்லுந்தன்மையையுடைய—நெஞ்சும் - மனதையும— மன்னுறவிருத்தி - நிலபெற வைத்து—நின்று —பாயைதான் - மாயையானவள் —கண்டோர்தன்னயனமுமா - தன்னெப்பார்க்கின்றவர்களுடையகண் கரும் — மானெஞ்சும் - மயக்கமுற்ற மனமும்—தன்மிசைவந்துவீழ - தன்மேல்வந்துவிழும்படியாக—நடித்தாள் - நித்தனஞ்செய்தாள். எ - று.

ஞானமூர்த்தியென்றது, மூத்தியைத்தரத்தக்கதாகவும் மூர்த்திபரான் மிசையென்றது, மோகததைவினைவிபதமாகவும் கருதிக்கூறியபெயரென்க.
(30)

அரத்தம துறாப ளிங்கா யரிமநர் மழைக்கண் மாயை
கருத்துறு காமந தன்பாற் காணுநத தோன்றி னென்று
வருத்துறு செயல்கொண் மாயை மருவிய குணம் தெதுப்
பரத்தினிற் றேன்று மென்று பரவாது முணமையன்றே.

(இ - ள்.) அரி - இலோகங்களையும்—மநர் - செருக்கையும்—மழை - குளிர்ச்சியையுமுடைய—கண் - கண்களையுடைய —மாயை - மாயையினது—கருத்துறு காமந - மனநிலை தவிரகம்—அரத்தமதுறுபளிங்காய்—செந்நிறஞ்சேர்ந்தபளிங்குக்காப்பாய்—தன்பால்—தன்னிடத்தில் —காணுநத தோன்றி - காணும்படிவிளங்கி—நின்றான் - (அல்லமன்) நின்றான்—வருத்துறு—வருத்துகின்ற—செயல்கொள்—செய்கையைக்கொண்ட—மாயை - மாயையினிடத்தில்—மருவிய - பொருந்திய —குணம் - சத்துவமாதவியகுணங்கள் —அடுத்து - சேர்ந்து —பரத்தினில் - பிரமத்தினிடத்தில்—தோன்றுமென்று.காணப்படுமென்று—பகர்வதும்—சொல்வதும் —உண்மையன்றே - மெய்மையன்றே. எ - று.

ஆடியடுத்தது காட்டு மாறுபோன்று, பரமம் மாயைக்குக் காமிய நி
ட்காமியத்திற் கியைந்தவாறு, காமியவல்லமனாகக் காணப்பட்டதென்க.

கூத்துக்குப் புகுந்த நம்பி கொட்டுக்கு நாணு ருமற்
சீர்த்தப்பு நடன வின்று சிந்தைவே ருநி நின்றான்
வார்த்தைக்குட் பட்டாத ஞான வாரியை வாயாற் சொல்ல.
மூத்துக்கு மதியை வென்ற முகத்தியர் குழாத்து ணணி.

(இ - ள்.) கூத்துக்கு - ஆட்டுவித்தவின் பொருட்டு—புகுந்த—வந்த—ந
ம்பி - அல்லமனது—கொட்டுக்கு - மத்தளவோசையின்வரிசைக்கு —சீர்
த்தப்பு - சதிதப்பிய—நடனவின்று - நடனஞ்செய்து —நாணுருமல் - (மா
யையானவன்) வெட்கமுருமல் —வார்த்தைக்குட்பட்டாத - சொற்களுக்கு
கெட்டாத —ஞானவாரியை - ஞானக்கடலாகிய அல்லமனை —வாயாற்
சொல்ல—மூத்துக்கு - முதிர்ந்து குறையாநின்ற—மதியைவென்ற —சந்
திரனைவென்ற—முகத்தியர்குழாத்துள் - முகத்தையுடைய மகளிர்கூட்
டத்தில்—நாணி - வெட்கமுற்று—சிந்தை - மனது—பேருகிநின்றான் -
வேறுபட்டுநின்றான். எ - று.

ஏனையஞானம்போற, பூர்வபட்சப்படுத்தற சிையயானையின் வார்த்
தைக்குட்பட்டதவென விசேஷணந் தந்தார். (102)

கையொடு செல்லா நின்ற கடைக்கணான் மாயை காட்ட
வையனை விமலை கண்ணுற் றதிசய முடைய ளாகி
வையக மதனின் மிக்க முனிதரு ளினையன் போல
மெய்யழகு குடையான் றன்னை வேறுகண் டிலனென் றுள்ளி.

(இ - ள்.) கையொடு —செல்லாநின்ற - போகாநின்ற —கடைக்கண
ன்—மாயைகாட்ட - மாயையானவன்காண்பிக்க—ஐயனை - அல்லமனை—
விமலை—கண்ணுற்று - பார்த்து—அதிசயமுடையளாகி - ஆச்சரியமுடை
யவளாகி—வையகமதனில் - உலகத்தில்—மிக்க - மிகுந்த—மனிதருள். -
மனிதர்களுக்குள்ளே —இனைபன்போல - இத்தன்மையையுடையவன்
போல —மெய்யழகுடையான் றன்னை - உண்மையான அழகையுடையவ
னை —வேறுகண்டிலனென்று - வேறேகண்டதில்லையென்று —உள்ளி -
ஆலோசித்து. எ - று. (103)

மாறநு மலம னேயிவ் வடிவுகொண டவளசெய் பூசைப்
பேறநு ஞாதற்குற் றானே பெருந்தவத தாற்பி னந்த

வேறொரு மகனே வென்று விடலையை யத்த ளாகித்
தேறில ணிற்ப மாயஞ் செய்துநின் தனனெங் கோமான்.

(இ - ள்.) மாறநம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற - அல்லமனே - அல்லமனே—இவ்வழவுகொண்டு - இவ்வுருவங்கொண்டு—இவன்செய்ப்புகை-இம்மாயைசெய்கின்ற புகையினது—பேறருளுதற்கு - பலனைக்கொடுத்தற்கு—உற்றானே - வந்தானே—பெருந்தவத்தால் - பெரியதவத்தினால்—பிறந்த - வேறொருமகனேவென்று - மற்றொருபுருஷனேவென்று —விமலை—ஐயத்தாகி - சந்தேகித்தவளாகி—தேறிலணிற்ப - தெளியாதவளாயிருக்க—மாயஞ்செய்துநின்னன் - மயக்கஞ்செய்துநின்றான்—எங்கோமான் - எழுதுதலையனுகிய அல்லமன். எ - று.

. மாறநம் யாதொன்றானு மாறுதற்கரியவெனப்பொருளகோடல் சிறப்பு. அன்றோல் தேற்றேகாரத்தாற பயனென்னை. (௧௪)

தமமில்வே லையினிற் செய்மைத தடதொரு வனைக்கண் டன்னு
னமைவுற வருதல் போத லையமுற் றறியார் போல
நிமலனை விகாரி யென்று நிகழ்கிரு விகாரி யென்றும்
விமலையே மயங்கு மென்னின் மாயையை வெறுப்ப தென்னே.

(இ - ள்.) தமமில்வேலையினில் - இருளில்லாதபொழுதில்—செய்மைத்தடத்து - நூரவழியில்—ஒருவனை—கண்டு - பார்த்து—அன்னான் - அவன்—அமைவுற - பொருந்த—வருதல்போதல் - வருதலையும்போதலையும்—ஐயமுற்று - சந்தேகித்து—அறியாப்போல - அறியமாட்டாதவர்போல—நிமலனை - அல்லமனை—விகாரியென்றும் - விகாரத்தையுடையமனிதனென்றும்—நிகழ் - பிரகாசியாகின்ற—நிருவிகாரியென்றும் - விகாரமில்லாதகடவுளென்றும்—விமலையே—மயங்குமென்னில் - மயங்குவாளாகி—மாயையைவெறுப்பதென் - மாயையை வெறுத்துச்சொல்வதென்னு. எ - று.

விகாரம் மாயாசகிதமெனவும் ; சிர்விகாரம் மாயாரசகிதமெனவுங் குறிப்பிக்க விண்ணக்கூறியதென்க. கருவயப்படாதலின் விமலையேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். (௧௫)

நீர்கிலை கோலாற் காணு நீர்மையோ லிக்கு நின்றோன்
சீர்கிலை மாயை தன்னுற் றெளிவுற வறிய லென்னு

வாரிசை வடிவ மாயைக கிணையனே யலம னென்று
வாரிசை முலைம டநதை வடிக்கணற் காட்டி னாரால்.

(இ - ள்.) நீர்நிலை - சலத்தினுழத்தை—கோலாறகாணும் - கோலாலறி
யும்—நீர்மைபோல் - தன்மைபோல —இங்குநின்றேன் - இவ்விடத்தில்
சிற்றவனது—சீர்நிலை - குணத்தின் தன்மையை —மாயைதன்னால் - மா
யையினால்—தெளிவுற - சந்தேகமில்லாமல் —அறிவென்னு - அறிவே
னென்று—வாரிசைவடிவம் - அழகினிருப்பிடமாகியவடிவத்தையுடைய—
மாயைக்கு —இணையனே - இவனே —அலமனென்று - அல்லமனென்
று—வாரிசை - கச்சணிந்த —முலை - ஸ்தனத்தையுடைய —மடந்தை -
விமலை —வடிக்கணல் - கூர்மைபொருந்தியகண்ணால் —கூட்டினுள்,
எ - று. (௩௬)

கண்ணினுற் கேட்குஞ் சோசால் கங்கனத நிறைவன் முன்னர்
கண்ணினுற் குமரர் நெஞ்சக் கட்டவிழ்த தாமி வாட்குக்
கண்ணினுற் கூற வந்த கைலைமா தறிந்தா ளன்னுள்
கண்ணினுற் கண்டி ஞானக் கண்ணினுற் காண்பான் தன்னை.

(இ - ள்.) கண்ணினுற்கேட்கும - கண்ணுலேகேட்கும்படியாகிய —சீ
ர்சால் - சிறப்புமிருந்த —கங்கனத்திறைவன் - முன்னர்பாம்பாகியகடக
த்தையுடையமதுகேசனதுசந்தியில் —கண்ணினால் - தன்கண்களால்—
குமரர் - காளையரது —நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்து - மனவலியைநீக்கி —ஆடு
வாட்கு - ஆடுகின்றமாயைக்கு —வந்தகைலைமாது - கைலாசத்திலிருந்து
துவந்தவிமலை—கண்ணினுற்கூற - கண்ணினுலேகாட்ட —அன்னுள் - அந்
தமாயையானவன்—ஞானக்கண்ணினுறகாண்பான் தன்னை - ஞானநேத்
திரத்தினுற்காணப்பட்ட அல்லமனை—கண்ணினுற்கண்டு - கண்ணுலேபா
ர்த்து—அறிந்தான். எ - று.

ஞானக்கண்ணினுற் காண்பான் தன்னை யென்றதனால், அன்னாரும்
ஞானக் கண்ணினுற்கண்டறிந்தாளெனப் பொருள் கொள்க. (௩௭)

வல்லிதன் மனதறிற் காம மாய்ந்துவண கைலைக் குன்றில்
சொல்லிய குணெஞ் சததிற் றேன்றலுஞ் சுழன்றி டிப்போ
யல்லமன் மீதுவீழ்வா ளாகமேல வீழ்ந்த பற்றிப்
புல்லிய நினைந்து சென்றுள் புல்லிய நெறியி னின்றாள்.

(இ - ள்.) புல்லியநெறியினின்றான் - அற்பமாகியகாமத்தைக்கருகின்

நவளாகிய—வல்லி - மாயை—தன்மனத்தில்—காமமாய்த் து - ஆசைகெட்
டு—வண்கலைக்குன்றில் - வளம்பொருந்தியகைலாசுகிரியில் —சொல்லி
ய—சூள் - சபதம்—நெஞ்சத்தில் - மனதில்—தோன்றலும் - தோன்றிய
வளவில்—சுழன்றாடிப்போய்—அல்லமன்மீதுவீழ்வாளாக - அல்லமன்
மேல்விழுகிறவள்போல —மேல்வீழ்ந்து —பற்றி - பிடித்து —புல்லிய -
கட்டிக்கொள்ள—நினைந்து - நினைத்து—சென்றான் - போனான்.

மனத்திற் காமமாய்த் தென்றமையானும் சொல்லியருணெஞ்சத்திற்
சென்றது மென்றமையானும் இவன் மத்தளக்கார வல்லமனன் றெனக்
கருதியதாகக் கண்டாம். (௩௮)

கூண்டன் னவள்க ருததைக் காரிகை மனத்திற் காம
முண்டல முணரக் காட்டி வழிக்கொள்வ லென்று ளத்திற்
கொண்கை தவறி வீழ்ந்த சூடமென மத்த ளந்தான்
விண்கெ வெறிந்து போகட டோடினன் விரைந்து வீரன்.

(இ - ள்.) வீரன் - அல்லமன் —அவள்கருத்தை - அம்மாயையினதுநி
னைவை—கண்டனன் - அறிந்து—காரிகைமனத்துள் - இம்மாயையினது
மனத்தினுக்கும்—காமம் - காமத்தை—முண்டலமுணரக்காட்டி - இவ்
வுலகமறியச்செய்து—வழிக்கொள்வலென்று - போவேனென்று—உளத்
திற்கொண்டு - மனதில்கினைத்து —கைதவறிவீழ்ந்தசூடமென - கைதப்பி
விழுந்தசூடம்போல—மத்தளம்—விண்கெ - உடையும்படி—எறிந்துபோ
கட்டு - எறிந்துவிட்டு —ஒடினன்விரைந்து—சீக்கிரமாகஒடினான். எ - று.

இத்தனை யாட்ட மெல்லா மிவடிகுத னாலென் றெண்ணி
மத்தள மதனை வீசிப் போகல்போல் வள்ளல் போகப்
பித்தடைந தனன்கொ லென்று பித்துறீஇ மாத ரெல்லாங்
கைத்தளிர் விரன்மு ட்க்கிக் கவுளடி வைத்து நின்றார்.

(இ - ள்.) இவட்கு - இம்மாயைக்கு—இத்தனையாட்டமெல்லாம்—இ
தாலென்று—எண்ணி - நினைத்து —மத்தளமதனை - மத்தளத்தை—வீ
சி - எறிந்து—போகல்போல் - போவதுபோல—வள்ளல்போக - அல்ல
மதேவன்போக —மாதரெல்லாம் - ஸ்தரீகளெல்லாரும் —பித்தடைந்
தனன்கொலென்று - இவன் பைத்தியங்கொண்டானாவென்று —பித்
துறீஇ - மயக்கங்கொண்டு—கைத்தளிர்விரல் - தளிர்போன்றகைவிரல்
களை—முடக்கி—கவுளடி - கபோலமுலத்தில்—வைத்துநின்றார். எ - று.

பறையடித் தின்று காறு மறைத்தவிப் பாவை செய்கை
பறையுடைத் தொழிநீதுக்காளை பாரொள் மறியச் செய்தான்
கறையடிக் களிநல் பாளைக் கருங்கழற் சிறந்த துப்பி
னிறைமகட் குயிரி லாதென் றிருளையர் மனமு னைந்தார்.

(இ - ள்.) பறையடித்து - வாத்தியமடித்து — இன்றகாறும் - இன்
றுவரையில் — மறைத்த — இப்பாவைசெய்கை - இம்மரலையினது செ
ய்கையை — பறையுடைத்து - வாத்தியத்தையுடைத்து — ஒழிந்து - நீங்
கி — காளை - அல்லமன் — பாரொலாம் - உலகமெல்லாம் — அறியச்செய்
தான் — கறையடி - உரல்போன்ற அடிகளையும் — களி - செருக்கையுமு
டைய — நல்லாளை - நல்லயாணையையும் — கருங்கழல் - பெருமை பொரு
ந்திய வீரக்கழலையும் — சிறத்தப்பின் - கோபத்தையும் வலியையுமுடை.
ய — இறைமகட்கு அரசன்மகளாகிய மாயைக்கு — உயிரிலாதென்று —
இருளையர் - தோழிகள் — மனமுனைந்தார் - மனம் வருந்தினார்கள். எ - று.

பாவைபோல்பவளைப் பாவையென்றது ; உவமையாக்குபெயர். (சக)

சிலைமத னின்று செய்யுஞ் செருவினுக் கன்றி வெள்ளி
மலைதனி லியம்பு மாற்றம் வழுவிற்றென் றுளம ழிந்தான்
கலவிசெய் தலைவ னீங்கக் கைப்பொருட் கழுதி ரங்கு
முலைவிலை மகளிர் போல முத்தவா ணகைப் பொற் கொம்பு,

(இ - ள்.) முத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு - முத்தையொத்த ஒளி
பொருந்திய பற்களையுடைய கற்பகக் பூங்கொம்புபோல்பவளாகியமா
யை — சிலைமதன் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் — இன்றுசெய்யும் -
இப்போதுசெய்கின்ற — செருவினுக்கன்றி - சண்டைக்கேயல்லாமல் —
வெள்ளிமலைதனில் - கைலாசகிரியில் — இயம்புமாற்றம் - சொல்லியபிரதி
க்ளை — வழுவிற்றென்று - தவறியதென்றும் — கலவிசெய்தலைவன் - போ
கநாயகன் — நீங்க - நீங்குதலினாலே — கைப்பொருட்கு - கையில்வருந்தி
ரவியத்துக்கு — அழுதி ரங்கும் - துக்கிக்கின்ற — முலைவிலைமகளிர் போல -
தாசிகளைப்போல — உளமிழிந்தான் - மனங்கலங்கினான். எ - று.

செருவினுக்கன்றியு மென்பதிலும்மை, எஞ்சியது. (ச௨)

மாலைவாய் மரையே போலு மாணியவாண் முகத்தைக் கண்டு
வேலுலாங் கருங்கட் செவ்வாய் விமலைமா தவளு ளுத்திற்

சாஸுமா நஞர நிரது தடங்கனாய் தளரே லீநின்
சிலநா யகன்போந தேத்துந் தேடிநாங் காண்போ மென்றான்.

(இ - ள்.) மாலைவாய் - மாலைக்காலத்து—மாயேபோலும் - தாமரை
மலனாயொத்த—மாயைவாண்முகத்தை - மாயையினது ஒளிபொருந்திய
முகத்தை—கண்டு - பார்த்து—வேலுலாம் - வேல்வடிவமுலாவுகின்ற—
கருங்கண் - கரியகண்களையும்—செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுமுடைய—வி
மலைமாதா - விமலையானவள்—அவளுளத்தில் - அம்மாயையினது உள்ளத்
தில்—சாலும் - மிகவும்—ஆரஞர் - நிறைந்ததுக்கத்தை—அறிந்து—தடங்
கனாய் - விசாலமாகிய கண்களையுடைய மாயையே—நீ—தளரேல் - வரு
ந்தாதே—நின் - உண்ணுடைய—சிலநாயகன்போம் - ஒழுக்கத்தையுடைய
தலைவன்போகின்ற—தேத்துய - இடத்தும்—தேடி—நாங்காண்போ
மென்றான். எ - று.

தாமரையை, மரையென்றுது ; விகாரம் - தேயத்துமெனற்பாலது ;
தேத்துமென்றுது ; இடைக்குறை. (சாக)

சிலைநுதல் விமலை சொல்லாற் நெளிநதுள மிறையை நோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன் மாயை காட்டினிற்றொடர்நதுபோனான்
மலர்தொடரளிகள போல மாயையைத் தொடர்நது சென்றார்
கொலைபடு மயின் மாநதுக் குழைபொரு தடங்க ணல்லா.

(இ - ள்.) சிலைநுதல் - விலையொத்தநெறியையுடைய—விமலை - வி
மலையினது—சொல்லால்—தெளிந்துளம் - மனத்தெளிந்து—இறையை
நோக்கி - அல்லமனைநாடிக்கொண்டு—கலைதொடருழைபோல் - ஆண்
மாணத்தொடருகின்ற பெண்பான்போல—மாயை—காட்டினில்—
தொடர்ந்துபோனான்—கொலைபடும் - கொல்லுதலையுடைய—அவிலமர்த்
து - வேலோடுயுத்தஞ்செய்து—குழைபொரு - காதுடன் போசெய்கின்
ற—தடங்கணல்லார் - விசாலமாகியகண்களையுடையஸ்தீர்கள்—மலர்
தொடரளிகளபோல - புஷ்பத்தைத்தொடருகின்ற வண்டுகளபோல—
மரையையைத்தொடர்ந்து—சென்றார் - போனார்கள். எ - று. (சச)

மெய்த்தவம் பழின்று பெற்று வேந்தர்க்குங் கொடாமன் முக்க
ணத்தனுக் கென்று வாளா வரசன்வைத்திருந்த பாவை
மத்தளி கன்பின் போனான் மநடனை யந்தோ வாணடு
புகுதின்மெலவைதகி ருத்தல் பாவமென் நிகழ்ந்தா கண்டோர்.

(இ - ள்.) அரசன் - மமகாரன் —மெய்த்தவம்பயின்று - உண்மையான தவத்தைச் செய்து—பெற்று—வேந்தர்க்குங்கொடாமல் - அரசருக்கும் விவாகஞ்செய்துகொடாமல்—முக்கணத்தனுக்கென்று - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கென்று—வானா - வீணை—வைத்திருந்த—பாவை - பெண் —மத்தளிகன்பின்போனாள் - மத்தளங்கொட்டுவோன்பின்னே போனாள்—அந்தோ - ஐயோ —மகடனை - மகளை —ஆண்டுபத்தின்மேல் வைத்திருத்தல் - பத்துவருஷத்தின்மேல்கல்யாணஞ்செய்துகொடாமல் வைத்திருப்பது—பாவமென்று—இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தனர்—கண்டோர் - பார்த்தவர்கள். எ - று. (சுடு)

பாவமும் பழியு நல்கும் பல்வகைப் புகழ் நங்கள்
யாவையு மழிக்கு மெய்து மின்பமு மதனா லெய்து
நோவுநன் மரபுஞ் செய்யு நோன்புநல் லொழுக்கு மேன்மை
சாவுமென னுறாம னிற்குந் தயங்குபுன் காம மென்பார்.

(இ - ள்.) தயங்கு - பிரகாசியாநின்ற—புன்காமம் - அற்பமாகியகாமமானது—பாவமுந் பழியும் - பாவத்தையும் பழியையும் —நல்கும் - கொடுக்கும் —பல்வகைப்புசுழ்நங்கள் - பலவகைப்பட்டகீர்த்தியையுமாதருமத்தையும்—யாவையும - மரநெவைகளையும் —அழிக்கும் - கெடுக்கும் —எய்தமின்பமும - தன்னாலவருஞ்சிற்றின்பத்தையும் —அதனாலெய்துநோவும் - அய்வின்பத்தாலவருந்துன்பத்தையும் —நன்மரபும் - நல்லபரம்பரையையும்—செய்யுநோன்பும்—செய்தின்றவிரதங்களையும் —நல்லொழுக்கும் - நல்லொழுக்கத்தையும்—மேன்மை + மேம்பாட்டையும் —சாவும் - இறப்பையும்—எண்ணுறாமல் - எண்ணுதிருக்கும்படி—நிறகும் - நிலைபெறும்—என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (சுசு)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும் பதைபதைக்குமென் பதங்க
ளஞ்சு றுளபரன் மிதிப்பதை நீருண வவாவாள்
விஞ்சு ஞாயிறு முதிர்கதிர் வேதுப்பினை வெருவாள்
நெஞ்சு யோகிமே லிருத்தியந் நிராவளை சென்றாள்.

(இ - ள்.) பஞ்சின்மேல்—மிதிப்பினும் - மிதித்தாலும் —பதைபதைக்கும் - பதைபதைக்கின்ற —மென்பதங்கள் - மெல்லியபாதுங்கள்—பரன் மிதிப்பதை - பருக்கைக்கல்மேல் மிதிப்பதைக்குறித்து —அஞ்சுறு

ள் - அச்சமுறாள்—நீருணவவாவாள் - நீர்ப்ருகுதலைவிரும்பாள் —ஞாயி
று - சூரியனது —விஞ்சு - மிகவும்—முதிர் - முதிர்ந்த —கதிர் - கிரணங்
களுடைய—வெதுப்பினை - வெப்பத்தைக்குறித்து —வெருவாள் - பய
ப்படாள்—நெஞ்சு - மனதை—யோகிமேலிருத்தி - அல்லமன் மேல்வை
த்து—அந்நிரைவனை - அந்தமாயை—சென்றாள். எ - று.

நிரைவனை ; அன்மொழித்தொகை.

(சௌ)

கரீம வெந்தழ லாலுடல் வெந்துளங் கரிந்த
கேரீம டந்தைய லாலலை மேல்வரு குளிர்தண்
பூம டந்தையப் பாலையிற் போமெனிற் புனலிற்
ரூமி ளங்கயல் சுடுமணல் வீழ்ந்தெனத் தளரும்.

(இ - ள்.) காமவெந்தழலால் - வெவ்வியகாமாக்கினியால் —உடல்
வெந்து - சரீரம்வெந்து—உளங்கரிந்த - உள்ளங்கருகிய—கோமடந்தைய
லால் - ராஜபுத்திரியாகியமாயை யல்லாமல்—அலைமேல்வரும் - பாற்கட
லிற்பிறந்த—குளிர்தண் - மிகவும் குளிர்ச்சிபெர்ருந்திய—பூமடந்தை - சீ
தேவியானவள் —அப்பாலையிற் போமெனில் - அப்பாலையில்த்திற்போவா
ளாகில்—புனலில் - சலத்தில்—தாமிளங்கயல் - தாவாநின்றஇளமைபொ
ருந்தியகெண்டையானது—சுடுமணல்வீழ்ந்தென - சுடுகின்றமணலில் வீ
ழ்ந்ததுபோல—தளரும் - சோர்வாள். எ - று.

கடலையையென்றது, சினையாகுபெர்.

(ச௮)

பான லங்கருங் கண்ணிபோ கியகொடும் பாலே
யானை தன்புழைக் கைகிகர் துளியிடை விடாமல்
வான நின்னுபெய் யினுந்தழற் பட்டவல் லிரும்பின்
மேன கந்தெறி திவலைபோற் சுவறுறும் விரைந்து.

(இ - ள்.) பானலங்கருங்கண்ணி - நிலோற்பலமலரையொத்தகரியக
ண்களையுடையமாயை —போகிய —கொடும்பாலே - கொடியபாலையில்
ம்—யானைதன் - யானையினுடைய—புழைக்கைகிகர் - துதிக்கையைபொ
த்த—துளி - நீர்த்தாரைகளை—இடைவிடாமல் - ஓயாமல்—வானம் - மே
கமானது—நின்றுபெய்யினும் - நெடுங்கால நின் னுபெய்தாலும் —தழற்ப
ட்ட - அக்கினியிற்காயப்பட்ட—வல் - வலிய—இரும்பின்மேல்—நகந்தெ
றி - நகத்தால்தெறித்த—திவலைபோல் - நீர்த்துளிபோல—விரைந்து - சீ
க்கிரத்தில்—சுவறுறும் - சுவறிப்போம். எ - று.

(சகூ)

மால் ருந்திய போதுதன் வயிற்றிடை யிராதிப்
பாலே யன்றுட னுமிழ்ந்தில னாகின்மெய் பதைத்து
வேலை யின்மலை ஷீழநதத னுலுமுண் வெண்ணெ
யாலும் வெந்தழ றணிந்துயி ருய்குவ னலனே.

(இ - ள்.) மால் - நாரணன்—அருந்தியபோது - இவ்வுலகத்தையுண்ட
பொழுது —தன்வயிற்றிடையிராது - தன்வயிற்றிலிராமல் —இப்பாலே -
இந்தப்பாலேநிலத்தை—அன்று - அந்நாளில்—உடனுமிழ்ந்திலுனில் - உ
டனேயுமிழாவிட்டால் —மெய்பதைத்து - சரீரம்பதைத்து—வேலையின்
மலை - சமுத்திரத்தினிடத்தில் —வீழ்ந்ததனாலும் —உண்வெண்ணெ
யாலும் - வெண்ணெயையுண்டதிலும்—வெந்தழறணிந்து - வேவ்வியதா
பம்மீங்கி—உயிருய்குவனலன் - பிழைத்திருக்கமாட்டான். எ - று.

உமிழ்ந்திலனுகிலுயிருய்குவனலனென்றதனால் ; தகாமையணி. (௫௦)

நாயி னுவினீர். சிறுமுயற் குருளைக ணக்குங்.
திய பாலையிற் றனைமறந் தவசத்திற் சென்ற
மாயை மானுபின் றொடர்ந்துசென் மலர்முக மாதர்.
வாயி னீரறீஇக் கண்கணீர் சுரந்தன வந்து.

(இ - ள்.) நாயினுவினீர் - நாயினது நாவிலுள்ளசலத்தை —சிறுமுய
ற்குருளைகள் - சிறியமுயற்குட்டிகள் —நக்கும் - நக்குகின்ற —தியபாலையி
ல் - கொடியபாலேநிலத்தில் —தனைமறந்து —அவசத்தில் - பரவசப்பட்
டு—சென்ற - நடந்த—மாயைமானுபின் - மாயையினதுபின்னே —தொ
டர்ந்துசெல் - தொடர்ந்துபோகின்ற —மலர்முகமாதர் - தாமரைமலர்
போன்றமுகத்தையுடையமகளிர்—வாயினீரறீஇ - வாயில் சலமற்று—
கண்கணீர் - கண்களில்சலம்— வந்து சுரந்தன. எ - று. (௫௧)

கான னீனொனச் சிறிதிடங் கடிது சென் றினைப்பார்
மான னாரசிலர் வாய்க்கடை னாவினால் வருடித்.
தானே யோர்கர முகத்தெதி.ரசைத்துமெய் தளர்வார்
வேனி லாகொடி தென்றுதம் விதியினை வெறுப்பார்.

(இ - ள்.) மானனாரசிலர் - மானையொத்தசிலஸ்தீர்கள் —கானனீனொ
ன - கானலைச்சலமென்றுகினைத்து—சிறிதிடம் - கொஞ்சதூரம் —கடி
துசென்று - விரைந்துசென்று —இளைப்பார்—வாய்க்கடை - கடைவா

யை—நாவினா—வருடி - தடவி—தானையோர்கரம் - ஒருகையால்முன்
தானையை—முகத்தெதிரசைத்து - தங்கள்முகத்துக்கெதிரேவீசி —மெ
ய் - சரீரம்—தளர்வார் —வேனில் - வேனிற்சாலம்—ஆ—கொடிதென்
று - கொடியதென்று —தம்விதியினை - தமதுவிதியை —வெறுப்பார்.
எ - று. (௫௨)

மாத ரிவ்வணந் தொடர்ந்துபின் வரவெழின் மாயை
பாததாமரை வருந்தின பாலையு ணடந்தவ்
வாதி நாயகன் றனை மறித் துதவிசெய் தறன்மெல்
லோதி யோடுற வாவமென் றுழைகண்முன் னோடும்.

(இ - ள்.) மாதர் - ஸ்திரீகள் —இவ்வணம் - இத்தன்மையாக—
தொடர்ந்து—பின்வர - பின்னேவர—எழின்மாயை - அழகையுடைய
மாயையினது —பாததாமரை - தாமரைமலர்போலுள்ளபாதங்கள் —பா
லையுள் - பாலையில்—நடந்து—வருந்தின—(ஆதலால்) அவ்வாதிநாய
கன்றனை - அவ்வல்லமதேவனை—மறித்து - தடுத்து—உதவிசெய்து—அ
றன்மெல்லோதியோடு - கருமணலையோத்த மெல்லியகூந்தலையுடையமா
யையோடு—உறவாவமென்று - சினேகமாவோமென்று—உழைகள் - மா
ன்கள்—முன்னோடும் - முன்னேயோடும். எ - று.

மான்களிவர்களைக்கண்டு வெருண்டோடுங்காட்டி, அல்லமனைமறுத்து
மாயைக்குறவாவமென்றோடுதல் போன்றிருத்தலின் தோற்றவணி.(௫௩)

கூந்தன் மேல்விரி முகிறரக் கோபம்வாய் காட்ட
வேந்து கொங்கையின் வடமலை யருவியை யேய்ப்பக்
காந்த ளங்கைக டரவருங் காரொனக் கலாபம்.
வாய்ந்த மஞ்ஞைகண் மகிழ்வந் தன்னப்பெரு வனத்தில்.

(இ - ள்.) கூந்தல் - தலையிரானது—மேல்விரிமுகிறர - மேலே பர
ந்தமேகத்தின்து தோற்றத்தைத்தருதலாலும்—கோபம்வாய்காட்ட - உ
தடானது இந்திரகோபத்தைக்காட்டலாலும் —ஏந்துகொங்கையின்வட
ம் - ஏந்தியஸ்தனங்களின் மேலிருக்கும் முத்துமலைகள்—மலையருவி
யை—ஏய்ப்ப - ஒத்தலாலும்—காந்தளங்கைகடர - அழகியகைகள் காவி
ன்மலரின் தோற்றத்தைத் தருதலாலும்—வருங்காடுன - வருகின்றகா
ர்கால்மென்று—கலாபம் வாய்ந்த மஞ்ஞைகள் - தோகையுடையமயில்க

ள்—மகிழ - சந்தோஷிக்க—பெருவனத்தில் - பெரியகாட்டில் —வந்தன
ள் - மாயைவந்தாள். ஏ - று.

கூந்தல் - வாய் - வடம் - கை - முதலியவதிஷ்டானங்களில் முகில்-
கோபம் - மலையருவி - கார்தன் முதலியவாரோபங்களைக் கற்பித்தலால்
உருவகவணி. (ருச)

சிங்க முங்கரி யும்பணி செயத்தவஞ் செய்யு
வங்கு றுந்தவர் மாயைதன் முலையிடை யாமா
தங்க முஞ்சிறு சிங்கமும் கண்டென தளர்ந்து
பொங்கு றுந்துய ரோடெழுந் திரிந்துபோ யினரால்.

(இ - ள்.) சிங்கமும்—கரியும் - யானையும்—பணிசெய - தங்களுக்கு
வேலைசெய்யும்படி—தவஞ்செய்யு - தவஞ்செய்து—அங்குறுந்தவர் - அ
வ்வனத்தில்தாசஞ்செய்கின்றமுனிவர்—மாயைதன் - மாயையினது—
முலையிடையாம் - ஸ்தனமும் இடையுமாகிய—மாதங்கமும் - யானையையு
ம்—சிறுசிங்கமும் - சிறுசிங்கத்தையும்—கண்டு - பார்த்து —உளந்தளர்ந்
து - மனஞ்சோர்ந்து —பொங்குறுந்துயரோடு - மிகுந்ததுக்கத்துட
னே —எழுந்து—இரிந்துபோயினர் - ஒடினார்கள். ஏ - று.

முலையையு மிடையையும், மாதங்கமாகவுஞ் சிங்கமாகவுந் கற்பித்த
லால் உருவகநிரலையணி. (ருரு)

கொடிய வாள்வரி வேங்கையைக் கண்டமான் குழாம்போ
னெடிய வார்சடை முனிவரர் கலங்குறு நிலையுந்
தொடியு லாவுமென் றோண்மட வார்வரு துயரு
முடியு மாறநுள் செயநினைந் தனனருண மூாததி. (ருசு)

(இ - ள்.) கொடிய - கொடியாகிய —வாள்வரிவேங்கையை - வாள்
போன்றவரிகளையுடையபுலியை—கண்ட - பார்த்த—மான் குழாம்போல்.
மான்கூட்டங்கள்போல —கொடியவார்சடை - மிகவுரிண்ட சடைகளையு
டைய—முனிவரர் - முனிவரிற்சிறந்தோர்—கலங்குறுநிலையும் - மனங்க
லங்குகின்றநிலையும்—தொடியுலாவும் - வளைகளுலாவுகின்ற —மென்றோ
ள் - மெல்லியகைகளையுடைய—மடவார்வருதுயரும் - ஸ்தரீகள்வருகின்
றதுக்கமும்—முடியுமாறு - நீங்கும்படி—அருள்செயநினைந்தனன் —அரு
ண்மூர்த்தி - அருள்வடிவாகிய அல்லமீன். ஏ - று. (ருசு)

மாயை போகவோர் கணத்தினிற் றுரப்பனீர் மனத்தி
னோயு றீரொன வொருமுனி போனினு நுவன்று
தூய மாதவர்க் கருள்செய்து தொல்லைல் லுருவாய்த்
தேயு நுண்மருங் கணங்கெதிர் தோன்றினன் சிரித்து.

(இ - ள்.) மாயைபோக - மாயைநீங்கும்படி—ஓர்கணத்தினில் - ஒரு
கணத்தில் —துரப்பன் - ஓட்டுவேன் —நீர் - நீங்கள் —மனத்தில்—
நோயு றீரொன—வருத்தமுறவேண்டாமென்று —ஒருமுனிபோல்—நின்று
அல்லமன்நீன்று—நுவன்று - சொல்லி —தூயமாதவர்க்கு - பவித்ரமாகி
யமுனியருக்கு —அருள்செய்து - அணுகிர்கஞ்செய்து —தொல்லைல்லு
ருவாய் - பழையஅல்லமனாய் —தேயு நுண்மருங்கு - தேய்ந்தநுண்ணியஇ
டையையுடைய—அணங்கெதிர் - மாயைக்கெதிரோ —சிரித்து —தோன்
நினன். எ - று.

(௫௭)

பொங்கு மாறழல் வெஞ்சுரம் புக்கபூ வையர்க்குக்
கங்கை பாறெதிரா நாலெனக் கண்ணெதிர்த் தோன்று
மெங்க னாயகன் திருவடித் தாமரை யிணையைத்
தங்க ளாகுலந தீர்துமெய் குளிர் தரச் சாராதார்.

(இ - ள்.) பொங்குமாறழல் - மிகுந்தஅக்கினியானதுசொலிக்கின்ற—
வெஞ்சுரம் - வெவ்விதபாலைகளில்—புக்கபூவையர்க்கு - சென்றமாத
ருக்கு—கங்கையாறெதிர்த்தாலென - கங்காநதியெதிர்ப்பட்டதுபோல—
கண்ணெதிர்தோன்றும் - கண்ணுக்கெதிரோ தோன்றிய—எங்களுகன் -
எமதுதலைவனாகிய அல்லமதேவனது—திருவடித்தாமரையிணையை - அழ
கியஉபயபாதா ரவிந்தங்களை—தங்களாகுலந்தீர்த்து - தங்கள்வருத்தம்நீங்
கி—மெய்குளிர் தர - சரீரங்குளிர்ச்சியடையும்படி —சார்ந்தார் - அடைந்
தார்கள். எ - று.

(௫௮)

பெருக ளற்றினி லழுநதியங் கெழுபவன் பிடித்த
கரநெ கிழ்த்துவிட் டகல்பவன் போலிளங் காளாய்
வினாம லாக்கனை பட்டுள் றையுமெல் லியலை
யருள றத்துறந் தனையென்கொ லென்றன ரவர்தாம்.

(இ - ள்.) இளங்காளாய் - இளமையையுடையஅல்லமனே—பெருகு -
மிகுந்த—அளற்றினில் - சேற்றில்—அழுந்தி - மூழ்கி—அங்கெழுபவன் -

அவ்விடத்தில்நின்றும்எழுந்திருக்கின்றவன்—பிடித்த - பிடிக்கப்பட்ட—
கரநெகிழ்த்துவிட்டு - கையைநீக்கிவிட்டு—அகல்பவன்பேரல் - நீங்குகின்
றவனைப்போல—வினாமலர்க்கணைபட்டு - வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபா
ணம்பட்டு—உளநையும் - மனம்வருந்துகின்ற—மெல்லியலை—மாயையை—
அருளறத்துறந்தனை - அருளின்றிநீங்கினாய் —என்கொலென்றனர் - யா
தோவென்றார்—அவர்தாம் - அம்மகளீர். எ - று. (டுக)

பற்றி யாயிடை விடுத்தது நீயிரோ பற்றி
யிற்றை நாளுமை விடுத்திலே னிதனையிவ் வுலக
முற்று மோதுறுந் தம்பிழை மொழிருந் ருளரோ
குற்ற நாடியே திலரிடை கூறுந் ரல்லால்.

(இ - ள்.) பற்றி - பிடித்து—ஆயிடைவிடுத்தது - அவ்விடத்தில் விட்
டது—நீயிரோ - நீங்களோ—பற்றி - பிடித்து—இற்றைநான் - இந்நாள்வ
ரையில் (நான்)—உமை - உங்களை—விடுத்திலேன்—இதனை —இவ்வுலக
முற்றும் - இந்தலோகமெல்லாம்—ஒதுறும் - சொல்லும்—ஏதிலரிடை -
அயலாரிடத்தில் —குற்றநாடி - குற்றத்தைத்தேடி —கூறுந்ரல்லால் -
சொல்வார்களேயன்றி—தம்பிழை மொழிருந் - தங்குற்றத்தைச் சொல்
பவர்—உளரோ. எ - று. (சு௦)

என்ன வோதலு மல்லமனேந்திழை மடவார்
மன்னன் மாமகண் மனத்தெழு காமநோய் வளரு
முன்ன நீமுனி யாதிருந் தின்றுதான் முனிந்தா
யென்னை யேறவிட் டேணியை வாங்கினை யென்றார்.

(இ - ள். அல்லமன்—என்னவோதலும் - என்றுசொல்லியவளவில்—
ஏந்திழைமடவார் - ஆபரணத்தைத்தாங்கிய மங்கையர்—மன்னன் மாமக
ண்மனத்து - இராசபுத்திரியாகிய மாயையினதுமனதில்—எழுகாமநோ
ய் - உண்டாகியகாமவியாதி —வளருமுன்னம் - வளருகிறதற்கு முன்ன
ம்—நீமுனியாதிருந்து - நீகோபியாமலிருந்து—இன்றுதான் முனிந்தாய் -
இன்றைக்குத்தான் கோபித்தாய் —என்னை - என்னகாரியஞ்செய்தாய்—
ஏறவிட்டு - மேலேறும்படிசெய்து—ஏணியைவாங்கினை —என்க—
என்றுசொன்னார்கள். எ - று. (சுக)

தொல்லை நின்றிரு மேனிரோ லுள்ளமுந் தாய்தாய்
நல்லை யென்றுனை நம்பினேன் வஞ்சக நடிப்பு

வல்லையென்பதை யறிந்தில னானென வன்சொற்
சொல்லி நின்றனண் மாயையெம் பிரானிது சொல்லும்.

(இ - ள்.) மாயை—தொல்லை - ஆதியில் —நின்றிருமேனிபோல் - உ
ன்வடிவம்போல—உள்ளமும் - மனமும்—தூய்தாய் - பரிசுத்தமாகி—ந
ல்லையென்று - நல்லவனாகியிருப்பாயென்று—உனை - உன்னை—நம்பினே
ன்—வஞ்சகநடிப்புவல்லையென்பதை - வஞ்சகமாகிய அபிநயத்தில் வல்ல
வனாகியிருப்பாயென்பதை—அறிந்திலனான் - நான்அறியேன் —என -
என்று—வன்சொல் - குறாமான சொல்லை—சொல்லுகின்றனள் —எம்
பிரான் - அல்லமதேவன்—இதுசொல்லும் - இதைச்சொல்வான், எ-று.

வஞ்ச நாடக நடிப்பது மாயைதன் செயலோ
தஞ்ச வல்லமன் றன்செய லோவெனத் தடங்கட்
பஞ்சின் மெல்லடி யாய்கட வுளரையும் படிறி
னெஞ்ச மாதவர் தமைபுங்கேட் டறிதிரீ யென்றான்.

(இ - ள்.) தடங்கண் - விசாலமாகியகண்களையும் —பஞ்சின்மெல்லடி
யாய் - பஞ்சுபோல் மெல்லிய பா தங்களையுமுடையமாயையே —வஞ்சநா
டகநடிப்பது - வஞ்சகமாகிய நாடகத்தையபிநயிப்பது —மாயைதன்செ
யலோ - மாயையினது செய்கையோ —தஞ்சவல்லமன் றன்செயலோ -
ஆதாரமாகிய அல்லமதேவனது செய்கையோ—என - என்று—கடவுள
ரையும் - தேவரையும்—படிறினெஞ்சமாதவர்தமையும் - பொய்யில்லாத
நெஞ்சத்தையுடைய முனிவரையும்—நீ—கேட்டறிதி - கேட்டறி—என்
றான் - என்னுசொன்னான். எ - று. (சுந)

கள்ளன் மங்கையைக் களவுசெய் பொருளினைக் கண்டு
கொள்ளு நன்குறி புகல்விப்ப தொக்குமென் கூத்தைத்
தள்ள ருஞ்சுரர் முனிவராற் சொல்விக்குந் தகைமை
வள்ள லென்றுபுன் னகைகொளிஇ யுரைக்கும் மாயை.

(இ - ள்.) வள்ளல் - அல்லமன்—என்கூத்தை - எனதுநடிப்பை—த
ள்ளருஞ்சுரர்முனிவரால் - நீக்கக்கூடாததேவராலும் முனிவராலும்—
சொல்விக்குந்தகைமை - சொல்விக்குந்தகுதி—கள்ளன்—மங்கையை - த
ன்மனைவியை—களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு கொள்ளுநன்குறி - திரு
டப்பட்ட பொருளைக்கண்டறியும்படியாகிய நல்லகுறிகளை —புகல்விப்ப

தொக்கும் - சொல்விப்பதற் கொப்பாகும்—என்று—அம்மாயை—புன்ன
கைகொளீஇ - புன்னிரிப்புக்கொண்டு—உரைக்கும் - சொல்வான். எ-று.

கள்ளனது களவை, அவன்மனைவியால் வெளிப்படுத்தத் துணிதல்
போல அல்லமனது நடிப்பை யவனதடியார்களைற் சொல்லிக்குந் த
கைமையென்றது, தற்குறிப்பணி. (௬௪)

நெஞ்சம் யாதினு லெனையகன் றிடவரி நினைக்குங்
கஞ்சன் மாயையை யிலனெனக் கழறவா யுண்டோ
விஞ்சம் வானிறை யென்னையெம் மெய்யினால் விடுவான்
றஞ்ச மாயையென் றிகழ்தரத் தக்கசொற் கற்றோய்.

(இ - ள்.) மாயை—தஞ்சமென்று - எளியவனென்று—இகழ்தரத்தக்
க - இகழ்த்தருந்த —சொற்கற்றோய்—சொல்லைக்கற்ற அல்லமதேவனே—
அரி - விஷ்ணு—நெஞ்சமியாதினால் - எந்தமனதினால்—எனை - என்னை—
அகன்றிட - நீங்க—நினைக்கும் - நினைப்பான் —கஞ்சன் - பிரமதேவ
ன்—மாயையிலனென உதான்மாயையிலலாதவனென்று—கழற - சொ
ல்ல—வாயுண்டோ—விஞ்சம்வானிறை - சிறந்தசுவர்க்கத்திற்குத்தலைவ
னாகிய இந்திரன் —என்னைஎம்மெய்யினால்விடுவான் - எந்தச்சரீரத்தினு
ல் விடுவான். எ - று. விஷ்ணுவுக்குமார்பில் இலக்குமியிருத்தலானும் -
பிரமனுக்கு முகத்தில் சரஸ்வதியிருத்தலானும் - இந்திரனுக்குமெய்யில்
பெண்குறிகளிருத்தலானும் - அவர்கள் மாயையைக்கடந்தவரல்லவொன்
பது கருத்து. (௬௫)

என்னை யஞ்சிமா வழங்குகாட் டிருக்குமா தவொன்
றன்னை வென்றிட வல்லரோ வல்லவொன் றன்னைப்
பின்னை வென்றிட வல்லரியார் பேசுதி யென்று
மின்னை வென்றநுண் ணிடைசொல வல்லமன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) என்னையஞ்சி - எனக்குஅஞ்சி —மாவழங்குகாட்டிருக்குமா
தவர் - மிருகங்கள்சஞ்சரிக்குங்காட்டிலிருக்குமுனிவர்கள்—என்றன்னை
வென்றிடவல்லரோ - என்னைவெற்றிகொள்ளவல்லரோ—அல்ல—என்
றன்னை - என்னை —பின்னைவென்றிடவல்லர் - பின்புவெல்லத்தக்க
வர்கள்—யார் —பேசுதியென்று - சொல்லென்று —மின்னைவென்ற
நுண்ணிடைசொல - மின்னலைவென்றதுட்பமாகிய இடையையுடைய
மாயைசொல்ல—அல்லமன்—விளம்பும் - சொல்லுவான். எ - று.

நுண்ணிடை ; அன்பொழித்தொகை.

(௬௬)

என்ற னுணையைக் கடப்பவ ரிலையிலே யென்று
வென்றி கூறினே யேலவர் நிற்கவேல் விழியாய்
நின்ற வாருயிர் முயற்சியா னிகழ்த்திய மாற்ற
மன்றி வாழ்மறை யாகமத் தறிதியென் றறைந்தான்.

(இ - ள்) என்ற னுணையை - என்னுடைய ஆக்கையை—கடப்பவர்—
இலையிலையென்று—வென்றிகூறினேயேல் - வெற்றியைச் சொல்லுவாயாகி
ல்—அவரீழ்க் - அவர்களிருக்கட்டும்—வேல்விழியாய் - வேலையொத்தக
ண்களையுடையமாயையே —நின்றவாருயிர்முயற்சியால் - நிலைபெற்றுநி
றைந்த உயிரின் செய்கையினாலே —நிகழ்த்தியமாற்றமன்றி - சொல்லிய
சொல்லில்லாமல் —வாழ்மறையாகமத்து - நிலைபெற்றவேதாகமங்களி
டத்து—அறிதியென்று - அறிபென்று —அறைந்தான் - சொன்னான்.
எ - று.

(௭௭)

நாலு வாக்குநீ பார்ப்பினு நானவற் றினுக்கு
மூல காரண மாகுவன் மொழிந்தவிம் மாற்ற
நூலெ லாமுரைத் திடுமெனச் செருக்கொடு நுவன்றான்
மாலெ லாம்பிறப் பதற்கிட மாகிய மாயை.

(இ - ள்.) மாலெலாம் - மயக்கங்களெல்லாம்—பிறப்பதற்கிடமாகிய மா
யை—நாலு வாக்கு - பரா, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, என்கிறவா
க்குநான்கினையும்—நீபார்ப்பினும் - நீபார்த்தாலும் —நான் —அவற்றி
னுக்கும் - அவைகளுக்கும்—மூலகாரணமாகுவன் —மொழிந்தவிம்மாற்ற
ம் - நான் சொல்லியவிச்சொல்—நூலெலாமுரைத்திடுமென - சாஸ்திரங்
களெல்லாஞ்சொல்லுமென்று—செருக்கொடு - செருவத்துடனே—நுவ
ன்றான் - சொன்னான். எ - று.

சத்தியே முக்கியமெனப் பிரிதிவாதிப்பதால் “ நாலு வாக்கு நீ பார்ப்
பினு நானவற்றினுக்கு மூலகாரணமாகுவனென்றார்.” மாலெலாம்பிறப்
பதற்கிடமாகிய மாயையென்றது; பேதபுத்தியா லனந்த விபரீதந் தோ
ற்றலைக் காட்டற்கென்க.

(௬௮)

ஆட்டு கிற்பனில் வகிலமு மென்றனை நின்னை
யாட்டு கிற்பவ ராரொன வறிந்திலே பேதாய்

கேட்டு நின்னையோர் பொருளென மூடலே கிளப்பார்
நாட்டு மென்னைநன் கறிந்துயர் ஞானிக ணவில்வார்.

(இ - ள்.) பேதாய் - அறிவில்லாதவளே—இவ்வகிலமும் - இவ்வுலக
ங்கனையெல்லாம்—ஆட்டுகிற்பன் - ஆட்ச்செய்வேன்—என்றனை - என்று
சொன்னாய்—நின்னைப்பாட்டுகிற்பவர் - உன்னையாட்ச்செய்கிறவர்—யாரொ
ன - ஆரொன்று—அறிந்திலை - அறியாய்—மூடலே—நின்னை - உன் தன்
மையை—கேட்டு—ஒர்பொருளென - ஒருவஸ்துவென்று—கிளப்பார் -
சொல்லுவார்—நாட்டுமென்னை - நிலை நிறுத்துகின்றவென்றே— நன்கறி
ந்துயர் - நன்றாக வறிந்துயர்ந்த —ஞானிகள்—நவில்வார் - சொல்வார்
கள். எ - று. (கக)

ஆரையாரிருந் தாட்டுவ ரோவதை யறியே
மார வேள்செயு நோய்மறித் ததன்பினென் வாதும
பாரொ னாவியம் பினன்பசிக் கனமிடிற் பசினோய்
தீரு மாமருந் துதவுவ னென்பவர் சீர்போல்.*

(இ - ள்.) ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோ —அதையறியேம்—மாரவேள்
செயுநோய் - மன்மதன்செய்யுந்துன்பத்தை—மறித்து - கெடுத்து—அத
ன்பின்—என்வாதம்பாரொன - எனதுதர்க்கத்தைப்பாரொன்று —பசிக்
ரு—அனமிடில் - அன்னமிட்டால்—பசினோய்—தீரும் - தீரும்படி—
மாமருந்துதவுவன் - பெரியமருந்துகொடுப்பேன்—என்பவரீர்போல் -
என்றுசொல்லுமவர்தன்மைபோல —இயமபினன் - மாயைசொன்னான்.
எ - று.

மாரவேள்செயு நோய்மறித்தலாவது ; என்னைப் புணரவேண்டியவா
று புணரலை. என்பசிக்கன்னமிடில் உன்பசிக்கு மருந்துதருவேனென
ல்போ லிவர்கூறும் வசனமென்க. (எ0)

காமியாகிரீ யருச்சனை கடைபிடித் தமையா
மை வேனெடுங் கண்ணினாய் காமியோ னடித்தேன்
நீமை நெஞ்சினும் குணினேந் தனைநினைத் திண்டேன்
போமி னாருட னென்றனன் வன்சொலாந் புனிதன்.

(இ - ள்.) நாமவேனெடுங்கண்ணினாய் - அச்சஞ்செய்கின்ற வேல்போ
ன்றநெடியகண்களையுடைய மாயையே—நீ—காமியாகிரீ - காமியத்தை
அபேஷித்தவளாகி—ஆருச்சனைகடைப்பிடித்தமையால் - பூசனையைஉ

றுதியாகக்கொண்டமையால்—காமிபோல்—நடித்தேன் - அபிநயித்தேன்—தீமையொஞ்சினால் - பொல்லாங்கையுடையமனதினால்—ஞன் - சபதத்தை—நினைந்தனை - நினைத்தாய்—(ஆதலால்) —நினைத்திண்டேன் - உன்னைஸ்பரிசிக்கமாட்டேன்—மினாருடன் - ஸ்திரீகளுடனே —போ—என்றனை - என்று சொன்னான்—வன்சொலால் - கடினமாகிய சொல்லாலே—புனிதன் - பரிசுத்தமாகிய அல்லமன். எ - று.

காமியத்தவத்திற்குக் காமியார்த்தமும், நிட்காமியத்தவத்திற்கு நிட்காமியார்த்தமுமெனலையல்லமன் குறிப்பித்தனனென்க. (எசு)

வேறு.

மண்ணுலகி விழிகுலமத் தளத்தொழிலோன் றனைவிரும்பி வறிது மீண்டா, எண்ணன்மக ளெனும்பழியை மாளாம னிறுவிப்போ யங்கைகொட்டி, விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்டாடியா தெவ்வாறு விமலன் பங்கிற், பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பவென மாயையுளம பிழையுற்றான்.

(இ - ள்.) மண்ணுலகில் - பூலோகத்தில்—அண்ணன்மகள் - ராசகுமாரி—இழிகுலமத்தளத்தொழிலோன் றனை - ஈனமாகிய குடியிற்பிறந்த மத்தளங்கொட்டுகின்றவனை—விரும்பி—வறிது - பயனில்லாமல் - மீண்டாள் - திரும்பினாள்—எனும்பழியை - என்னும் அபவாதத்தை—மாளாமல்—நிறுவி - நிலைநிறுத்தி—போய் - கைலாசத்திற்குப்போய்—விண்ணுலகம் - தேவர்கள்—அங்கைகொட்டிநகைசெய்ய - கைகொட்டிச்சிரிக்க—சூண்டமுடியாது - பிரதிக்கொளைய நிறைவேற்றாமல்—விமலன் பங்கிற் பெண்ணரசிதன்முகத்தில் - பரமசிவனுடைய பாதிதேகத்திலிருக்கின்ற பார்வதியினது முகத்தில் - எவ்வாறு —விழிப்பவென - விழிப்பேனென்று—மாயை—உளம் பிழையுற்றான் - மனதில் துன்பத்தையடைந்தாள். எ - று.

அங்கையெனல் ; விகாரம்.

(எஉ)

அன்பினு லன்பர்ப்பெறற் கெளியனு மெனைச்சுனொன் ற றைந்து வந்து; லன்பினும் பெறவேண்டி நின்றழிந்தா யிதுதருமோ மாயை மாதே, முன்பினாக் கடுவிதைத்துக் கரும்பாக வேண்டியிக முயன்று நெஞ்சிற், நுன்பராய்த் திரியுமவர் போலென்றான் மாயைதனைத் துரக்க வல்லான்.

(இ - ள்.) மாயைதனைத் துரக்கவல்லான் - மாயையைத் துரத்தவல்ல வனாகிய அல்லமதேவன்—முன்பு—இது - இனிமையாகாத—கடு - கசப் பாகியவஸ்துவை—விதைத்து—கரும்பாகவேண்டி - (பின்பு) கரும்பாக விளையவிரும்பி—மிகமுயன்று - மிகவும் முயர்ச்சிசெய்து—நெஞ்சில் - மனதில்—துன்பராய் - துன்பத்தையுடையவர்களாய்—திரியுமவர்போல்—சஞ்சரிக்குமவர்போல்—அன்பர் - பக்தர்—அன்பினால் - பக்தியினால்—பெற்றுகெளியனுமென - அடைதற்கெளியவனாகிய என்னை—சூனொன்ற றைந்து - ஒருபிரதிக்கொளையச்சொல்லி—வந்து —வன்பினுபெறவேண்டி நின்று - வலியதன்மையினுந் பெறுதற்குவிரும்பினின்று —அழிந்தாய் - மனவேதனையடைந்தாய்—இதுதகுமோ—மாயைமாதே—என்றான் - எ என்றுசொன்னான். எ - று.

முன்னர்நாக்கடுவிதைத்துப் பின்னர் தீங்கரும்பாகவேண்டிமுயல்வார் போன்று முன்னர்சூனொன்றறைந்து பின்னர் ரன்பாவென்னைப் பெற வேண்டல் பிரிதியைபணி. (எங்)

கனாகுறுக வந்தகலங் கவிந்தநாய் கன்போலக் கலங்குகின் ற, வரைபுரைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு விமலையுள் மறு கி மாழ்கி, யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினிய னோக்குறு வியல் பு போல, வருளபுரிதி யையவிவள் குணநோக்கா தென்றுதொ மு தஞ்சிச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கனாகுறுகவந்தகலம் - கனாயைக் கிட்கிடப்படிவந்த கப்பலா னது—கவிழ்ந்த - கவிழ்ப்பெற்ற—நாய்கன்போல - வாணிபன்போல—கலங்குகின்ற—வரைபுரைமென்முலை மாயைதனை - மலைபோன்றும் மிருது வாகியு மிருக்கிறஸ்தனங்களையுடைய மாயையை—விமலை—கண்டு - பார் தது—உளமறுகி - மனஞ்சுழன்று—மாழ்கி - மயங்கி—ஐப - அல்லமதேவ னே—இரதம் - ரசகுளிகை—உறு - தன்னைச்சேர்ந்த—களிம்புமலி - க ளிம்புரிறைந்த —செம்பினியல் - செம்பினதுகுணத்தை—நோக்குறுவிய ல்புபோல - பாராததன்மைபோல —இவள்குணநோக்காது - இவள்கு ணத்தைப் பாராமல் —அருள்புரிதியென்று - கிருபைசெய்வாள்—என்று— தொழுது - பணிந்து—அஞ்சி - பயந்து—சொன்னான். எ - று. (எசு)

இலங்கிலேவென் மருட்மிமதர் விழிவிமலாய் வறியவோ டி- ரதந் தன்ன, னலங்கிளாபொன் னுருளாகி லென்னாலிம் மாயை

யின்ப ந ணுகு மென்று, புலங்களறி வரியபர மானந்த சிவயோ
கி புகல மாயை, கலங்கியளி பசம்புண்ணிற் செவ்வேல்பட் டெ
னவழுங்கிக் கழறு கின்றாள்.

(இ - ள்.) இலங்கிலைவேன்மருட்டும் - விளங்கிபிலையையொத்தவே
லைமயங்கச்செய்கின்ற—மதர்விழிவிமலாய் - மதர்த்தக்ண்களையுடையவிம
லையே —வறிபவோடு - பயனில்லாத ஓடானது —இரத்தத்தன்னால் - ரச
குளிகையினால்—நலங்கிளர்பொன்னுநுவாகில் - நலம்விளங்கியபொன்னுரு
வமானால்—ஒன்னால்—இம்மாயை - இத்தமாயை—இன்பநணுகுமென்று-
சுகத்தைப்பெற்றுவளென்று—புலங்களறியரிய - இந்திரியங்களாலறியக்கூ
டாத —பரமானந்தசிவயோகி - பேரானந்தஸ்வரூபியாகிய அல்லமதேவ
ன்—புகல - சொல்ல—மாயை —கலங்கி —அளிபசம்புண்ணில் - அளிந்த
பச்சைப்புண்ணில்—செவ்வேல்பட்டென - சிவந்தவேல்பட்டதுபோல—
அழுங்கி - வருந்தி —கழறுகின்றாள் - சொல்லுகின்றாள். எ - று. (எடு)

நனவொருபுன் கனவாக மயங்கவெனைப் புணர்தலினானா
ம் வென்றி, பெனதெனதென் றுளஞ்செருக்கி மடமாயை கூறுத
லு மெங்கள் கோமான், கனவினுக்கா வுறுமுணவு குறையுமோ
பசியதனும் களைவ துண்டோ, நினைவில்வரு கனவொன்று கண்
டி.றுமாந தனைபேதாய் நீதா னென்றான்.

(இ - ள்.) நனவு - ஜாக்கிரமே—ஒருபுன்கனவாக - அந் பமாகிபவொ
ருகனவாக—மயங்க - திரிய —எனைப்புணர்தலினால் - என்னைப்புணர்ந்த
தினாலே—நாளும் - எப்போதும்—வென்றி - ஜயமானது—எனதென்தெ
ன்று - என்னுடையதேயென்று —உளஞ்செருக்கி - மனதிற்கெருக்குந்
து—மடமாயை - பேதமையுடையமாயை—கூறுதலும் - சொல்லியவ
ளவில்—எங்கோமான் - எங்கள் தலைவனாகிய அல்லமதேவன் —கனவினு
கர்வுறுமுணவு - கனவினுண்ணப்பட்டவுணவு—குறையுமோ —பசியதன
ற்களைவதுண்டோ - அதனாலேபசியைநீக்குவதுண்டா —பேதாய் - பேத
மையுடையவளே —நினைவில்வருகனவொன்று - நினைவில்வந்த ஒருகன
வை—கண்டு—நீதான்—நீயே—இறுமாந்தனை-செருக்குற்றாய்—என்றான்.
எ - று.

சிம்பிரிதிபலனமே நனவாதலானும், அந்நனவே செகமாகத்தோற்ற
லானு மத்தோற்றத்திற் கர்த்தத்துவ போக்த்தத்துவங்கொண்டு தழுவவ
வாவுதலினு மிதினை மித்தையென்றுகாட்ட “ நனவொருபுன்கனவா

கமயங்க வெனவும், கனவினுக்வுறுமுனைவு குறையுமோ பசியதனற்
களைவதுண்டோவெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. நினைவில்வருகனவாவ
து; விழிப்பிற்சொர்ப்பனங்காண்டலெனலை. எனவே, காட்சிப்பொருள்,
கருத்துப்பொருளனைத்தும், தத்தமக்கெனச் சுயம்பாகவு மோர்முதலா
கவும் புகாமல், மெய்போற்காண்டலையும், நினைபாவிடமாகவேற்றலையு
மறுத்தற் கிங்ஙனங் கூறியதாகப்பெற்றும். அனைத்துங்கனவாக்காண்
டல்; சொப்பிரகாசத்தி லென்ப தருத்தாபத்தி. (௭௬)

எவ்வண்ண முனாவன்மை கொண்டிரீ தள்ளினுந் தள்ளி
போகேன், கைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனனையாய் நீனைத்தமு
விக் கட்டிக் கொண்டு, செவ்வண்ண னமர்கைலைக் கேகியென்கு
ண்முடிப்பலெனச் செருக்கிச் சொன்னாள், மைவண்ண மலர்க்கு
முலாள் வான்நிரட்டி விழுங்குவலென் மாற்றம் போல.

(இ - ள்.) கைவண்ணமலர்ப்பகழிமதனனையாய் - அழகியபுஷ்பபாணத்
தைக் கையிற்கொண்டமன்மதன்போன்ற அல்லமதேவனே - நீ - எவ்வ
ண்ணம் - எவ்வகையாக - உனாவன்மைகொண்டு - சொல்வன்மைகொ
ண்டு - தள்ளினும் - தள்ளினும் - நானின்றுபோகேன் - இப்பொழுது
நான் போகேன் - நீனைத்தமுவி - உன்னைக்கலந்து - கட்டிக்கொண்டு -
செவ்வண்ண னமர்கைலைக்கேகி - செய்யநிறத்தையுடைய பரமசிவனமர்ந்
தகைகாசத்திற்குப்போய் - என்ருண்முடிப்பலென - என்பிரதிக்கையைய
நிறைவேற்றுவேனென்று - மைவண்ணமலர்க்குமுலாள் - கருகிறமுடைய
மலர்கூட்டியகூந்தலையுடையமாயை - வான்நிரட்டிவிழுங்குவலென்மாற்
றம்போல - ஆகாயத்தைத்திரட்டி விழுங்குவேனென்கிறசொல்லைப்போ
ல - செருக்கி - செருக்கையடைந்து - சொன்னாள். எ - று. (௭௭)

முடிக்குமலர்க் குழன்மடவாள் குண்முடிப்ப லெனுமொ
ழிக்கு முறுவல் செய்து, பிடிக்கவலை பாயிலெனைப் பிடிநடையா
ய் பிடியென்று பிரர்ன்ம றைந்தான், மடக்கொடிதன் விழியினு
ற் காண்பதும்போய் மதிமயங்கி வறிது நின்றாள், சுடர்த்தொடி
மென்றோ ண்மடவா ரின்றிழந்தோ மிவளையெனத் துயருழந்தார்.

(இ - ள்.) முடிக்குமலர்க்குமுன்மடவாள் - மலனாமுடித்தகூந்தலையு
டையமாயை - குண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு - சபதத்தை நிறைவேற்று
வேனென்று சொன்ன சொல்லுக்கு - முறுவல்செய்து - நகைத்து - பிடி

நடையாய்-பெண்யானையையொத்தநடையையுடையமாயையே—எனை .
என்னை—பிடிக்க—வலையாகில்—ஸாமர்த்தியமுடையவளானால்—பிடிபெ
ன்று—பிரான் - அல்லமதேவன்—மறைந்தான்—மடக்கொடி - மடபை
யையுடைய கொடியையொத்தமாயை —தன்விழியினால் - தனதுகண்
களால்—காண்பதும்போய்—மதிமயங்கி - புத்திகலங்கி—வறிதுநின்றான்
பயனில்லாமல்நின்றான்—சுடர்த்தொடிமென்றேண்டவார் - பிரகாசி
கின்ற வளைகள்பொருந்திய மெல்லிய கைகளையுடைய மாதர்கள் —இன்
று - இப்பொழுது—இவளை - இம்மாயையை —இழந்தோம் —என-என்
று—துயருந்தார் - துக்கித்தார். எ - று.

மடக்கொடி ; அன்மொழித்தொகை.

(எஅ)

வெண்டிங்க ணிலவுவா யிடைப்புநினுஞ் சகோரமெனு
மென்பு ளன்றி, யுண்டிங்கு வாழுமுயி ருளதோநம் மல்லமன
மொருவன் றுனும், பண்டங்கு மொழிமாயை கைப்படினு மவன்
பிடிக்கப் படுவ னோதான், ரெண்டன்பின் வழிநின்று மனமாச
தீர்ந்தபெருந் தூயோர்க் கல்லால்.

(இ - ள்.) வெண்டிங்கணிலவு - வெண்மையாகியசந்திரனுடையநிலா
வானது—வாயிடைப்புநினும் - வாயில்லுழைந்தாலும்—சகோரமெனுபெ
ன்புள்ளநி - சகோரமென்கிறமெல்லியபட்சியல்லாமல் —உண்டு - அந்
லவைப்புசித்து—வாழுமுயிர் - வாழ்கின்ற உயிர்கள்—இங்குளதோ - இ
வ்வுலகத்திலுண்டோ —(அதுபோல) நம்மல்லமனமொருவன் றுனும் - ஓ
ப்பற்றநமது அல்லமதேவனும் —பண்டங்குமொழிமாயை கைப்படின
ம் - இசைபொருந்திய சொல்லையுடைய மாயையின்கையிலகப்பட்டா
லும்—தொண்டன்பின்வழிநின்று - அடிமைத்திறத்ததாகிய பக்தியின்வழ
யில்நின்று —மனமாசதீர்த்த - மனதின்குற்றங்களைந்த —பெருந்தூயோ
ர்க்கல்லால் - பெரியபரிசுத்தாத்துமாக்களுக்கன்றி—அவள்பிடிக்கப்படு
வோ - அவளால்பிடிக்கப்படுவோ. எ - று.

அன்பர்க்கன்றிமாயையாற் பிடிக்கப்படுவோவெனலால், இஃதற
மைநவீற்சியணி.

(எக)

மாயைதனை வொதித்துத் தள்ளுபுதன் னிலேநின்று மாயா
வாதி, யாயினனல் வீரசை சித்தாநத குலதிப மாபி னானை

ள், றேபுமன நிறுவியிறப் பெதிர்வுநிகழ் வெணங்கால முணரு
மாற்றம், றூயமுனி வரொல்லா மல்லமனைத் தொழுதுதவந்
தொடங்கி வாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) நல்வீரசைவசித்தார்த்தகுலதீபமாயினேன் - நன்மைபொருந்
தியவீரசைவசித்தார்த்தபரம்பரைக்குத்தீபமாகிய அல்லமதேவன்—மாயை
தனை - மாயையை—வாதித்து - வாதஞ்செய்து—தள்ளுபு - தள்ளி—த
ன்னிலைநின்று - தனதுஸ்வபாவஸ்திதியிலிருந்து—மாயாவாநியாயின
ன்—என்று—ஓயுமனநிறுவி - தளர்ந்தசித்தத்தையறிந்து—இறப்பெதிர்
வுநிகழ்வெணங்காலம் - முக்காலத்தையும்—உணருமாற்றல் - அறியுஞ்ச
க்தியையுடைய—நூய - பரிசுத்தமாகிய—முனிவரொல்லாம்—அல்லம
னைத்தொழுது—தவந்தொடங்கி - தவத்தையாரம்பித்து—வாழ்ந்தார்.
எ - று.

யாவனொருவன் சித்தப்பிராந்தி செகப்பிராந்திவயத்த தாகாதகன்
றேன் கற்பனைகட்கிணங்குவதெங்கன மின்முயிருக்க, அவனையினை
ய மதத்தனெனல்பொருந்தாது. தத்தமதத்துட்பொருந்தவவாவிலிதி
ற்கோடல் ; தத்தமதத்திற்குச் சிறப்புறுவான்வேண்டியென்க. (அ)

மாயைகோலாகலகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி-எ - இ - விருத்தம் - ௪௩௬.

எட்டாவது

வசவண்ணர்வந்தகதி.

வேறு.

அசைவி லல்லமற் கரியுமை நற்கலை
வசவ தேவன் வலிய கணங்கடாங்
கசியு மன்பிற் கயிலையி னின்றிதென்
றிசையில் வந்த திறமுரை செய்குவாம்.

(இ - ள்.) அசைவில் - நிலைதிரியாத—அல்லமற்காய் - பிரபுதேவனைக்
காணும்பொருட்டாய் —உமைநற்கலை - உமாதேவியினுடையசத்துவகலை
யும்—வசவதேவன் - வசவேசனும்—வலியகணங்கள் - வல்லமையுடைய
சிவகணங்களும்—கசியுமன்பின் - ஊறுகின்றஅன்பினோடும்—கயிலையினி
ன்று—தென்றிசையில்வந்த - தெற்குத்திசையில்வந்தவதரித்த—திறம் -
வகையை—உரைசெய்குவாம் - சொல்லுவோம். எ - று. (க)

தீங்கு காணுஞ் சிறுவிலை நாட்கடன்
வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ
னீங்க ஞான நெடுந்தகை மாயைநின்
தேங்கு மாழி யியக்கமு மின்றியே.

(இ - ள்.) தீங்குகாணும் - (உயிர்கள் பசியால்) தீமையடையத்தக்க—
சிறுவிலைநான் - குறைந்த விலையையுடைய கூடாமகாலத்தில்—கடன்வாங்
குமோர்பொருள் - கடன்வாங்கிய ஒருபொருளை —போக்கும்வறியர்போ
ல் - இழக்குந்தரித்திரர்போல—ஞானநெடுந்தகை - ஞானமாகியநெடிய
தகைமையையுடைய அல்லமதேவன் —நீங்க - மறைந்துபோய்விட—மா
யை —ஆவியியக்கமுமின்றி - சுவாசமசைதலுமின்றி —நின்றேங்கும் -
நின்றுவியசனப்படாநின்றனள். எ - று.

நெடுந்தகையான ; நெடுந்தகையெனலன் மொழித்தொகை. இயக்
கமுமென்றதனால் - ஆவியுமெனவீருக்கவேண்டும், இல்லாமையாலெஞ்

சியதென்க. எனவே, யாதோர்யோசனையும் போக்குவரத்தாங்கியசல
எழு மின்மெனப்பெற்றும். (உ)

மத்த எங்கொடு வந்தவன் றன்னொடு
பொய்த்த நுண்ணிடை போயின னென்னவே
சித்த நாணுந் துயரமுந் தின்றிடப்
பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர்.

(இ - ள்.) மத்தளங்கொடுவந்தவன் றன்னொடு - நாடோறும் தன்மடி
த்துக்கொண்டுவந்த அல்லமனென்பவனோடு - பொய்த்த நுண்ணிடை -
பொய்யென்று சொல்லப்பட்டதுட்பமாகிப் இடையையுடையமாயை -
போயினன் - என்ன - என்றயலார்சொல்ல - பெற்றவர் - அவனைப்பெற்
றதாய்தந்தையர் (கேட்டு) - சித்தம் - மனதை - நாணும் - வெட்கமும் -
துயரமும் - வியசனமும் - தின்றிட - தின்ன - பித்தர்போல் - வெறிப்
போல - பின்றொடர்ந்தனர் - (அம்மாயை) பின்றொடர்ந்துசென்றா
ர், எ - று.

நுண்ணிடை ; அன்மொழித்தொகை. வதைத்தலைத்தின்றிடலென
ல் ; 'இலக்கணை. (ங)

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெயு
மக்க ளின்றி மலடர்தா மாதலு
மிக்க வன்பிணி மேவலு நல்லவென்
றுக்க நெஞ்சுட னோடினன் மன்னவன்.

(இ - ள்.) தக்க - தகுந்த - தந்தைதாய் - பிதாவும் அன்னையும் - சா
ய - தலைசாய்க்க - பழிசெயும் - பழியைவினைக்கின்ற - மக்களின்றி - ம
க்களில்லாமல் - மலடர்தாமாதலும் - தாங்கள்மலடராயிருத்தலும் - மி
க்கவன்பிணி - மிகுந்த வலியுடைய - மேவலும் - அடைதலும் - நல்ல
வென்று - நல்லனவென்று - உக்கநெஞ்சுடன் - அழிந்தமனத்துட்
ன் - ஓடினன் மன்னவன் - அரசனோடினன். எ - று. செய்யுள்விதா
ரத்தாற் சாய்க்க வென்பது சாயவென்றாயிற்று. (ச)

கூர்ப் சிக்குக் கவன்று தசைதின
வாய்ப் தைக்கு மறவர் வலையிடைப்
போய்வி முக்குழக் கன்று புகுந்தவண்
டாய்ப் தைப்பது தன்னெதிரீ காணுமோ.

(இ - ள்.) காய் - சுடுகின்ற—பசிக்கு—கவன்று - கவலையுற்று—தசை
தின - மாமிசந்தின்ன—வாய்ப்பதைக்குமறவர் - வாய்ப்பதைக்கின்றவேட
ருடைய—வலையிடை - வலையினுள்—குழுக்கன்று - இளமையாகியமான்
ன்று—போய்விழ - போய்விழுந்தகப்பட்டுக்கொள்ள—தாய் - அதனது
தாயாகியபிணைமான்—புகுந்தவண் - அவ்விடத்திற்சென்று—பதைப்பது.
துடிப்பதை—தன்னெதிர் - (என்மகள்) தன்னெதிரில் —காணுமோ -
காண்பாளோ, எ - று. காண்பாளாகில் என்னைநினைந்து திரும்புவனெ
ன்பது கருத்து. (ரு)

கூண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக்
கொண்டு போகக் குடம்பைகண் டேங்கியே
துண்ட மாரினா சோரப் பறவைகண்
மண்டு நோயின் மறுகுதல் காணுமோ.

(இ - ள்.) வார்சிலைக்கானவர் - நீண்டவில்லையுடையவேடர்—பார்ப்பி
னை - குஞ்சுகளை—கண்டு - (தேடி) கண்டு—கொண்டுபோக - எடுத்துக்
கொண்டு போய்விட—பறவைகள் - பட்சிகள் —குடம்பைகண்டு - கூண்
டில் (வந்து) பார்த்து—ஏங்கி - ஏக்கமுற்று—துண்டம் - மூக்கினலகில்—
ஆர் - பொருந்திய—இரை - உணவு—சோர - சோரந்துவிழ—மண்டினோ
யின் - மிகுந்தவியாசுலத்தினாலே—மறுகுதல் - சுழலுதலை—காணுமோ -
(என்மகள்) காண்பளோ, எ - று. இதுவுமது. (சு)

அரின்மி தித்திட் டதர்படப் பூம்பனை
மரமு றிதது மழைமதக் கைம்முக
வுரல டிப்பிறை யொணமருப் பஞ்செவிக்
கரிந டப்பக கலங்கி யிரியுமோ.

(இ - ள்.) மழைமதம் - 'மழைபோல் சொரிசின்ற மதத்தையும்—கை
முகம் - துதிக்கையையுடையமுகத்தையும்—உரலடி - உரலையொத்தகா
ல்களையும்—பிறையொண்மருப்பு - பிறையையொத்த வொள்ளியதந்தங்க
ளையும்—அஞ்செவி - அழகியகாதுகளையுமுடைய—கரி - மதயானைகள்—
அரில் - தூறுகளை—அதர்பட - வழியாக—மிதித்திட்டு—பூம்பனை - பூக்
களாற்சிறந்தகிளைகளையுடைய—மரமுறித்து - மரங்களைமுறித்து —நடப்
ப - நடக்கக்கண்டு—கலங்கியிரியுமோ - (என்மகள்) அஞ்சியோடுவளோ
எ - று. (எ)

பரற்கண் மென்பதம வைத்துப் பதைக்குமோ
சுரத்து மேனி துவண்டு வெதும்பிநீ
நிரக்கு மோமக ளென்செயு மோவெனத்
தரிக்க நுநதுயா தாயடைந் தேகினுள்.

(இ - ள்.) மகள் - என்மகளாகிய (மாயை) பரற்கண் - பருக்கைக்கற்
களின்மேல் - மென்பதம் - மெல்லியபாதங்களை - வைத்து - பதைக்
குமோ - துடிப்பளோ - சுரத்து - பாலைநிலத்தில் - மேனி துவண்டு -
தேகத்தள்ளாடி - வெதும்பி - வாடி - நீநிரக்குமோ - தண்ணீரகேட்ப
ளோ - என்செயுமோவென - என்னவகை செய்வளோவென்றெண்
ணி - தாய் - அன்னையானவள் - தரிக்கரு - பொறுத்தற்கரிய - துயர
டைந்தேகினுள் - துன்பமடைந்து சென்றனள். எ - று. (அ)

பொன்னை யன்ன புதல்வி பொருட்டிவண்
மன்னர் மன்னன் மனத்தில ள்ளாநதெழு
மின்னல காணவு மூழொன நிரந்ததென்
றுன்னி மாழகியள் வுரையி னோயினா.

(இ - ள்.) பொன்னையனை - நுருமசனையொத்த - புதல்விபொருட்டி -
மகளாகிய (மாயையின்) பொருட்டி - இவளை - இவ்விடத்து - மன்னர் ம
ன்னன் - அரசர்க்கரசனாகிய (மகாரனுடைய) - மனத்திலவளாந்தெழு -
மனத்திலநிகரித்தெழுகின்ற - இன்னல்காணவும் - துயரத்தைக்காணவு
ம் - ஊழொன் நிரந்ததென்று - உன்னி - எண்ணி - மாழ்கி - மயங்கி - அ
வ்வூரர் - அவ்வனவசைமாநகர ஜனங்கள் - பின்போயினார் - அவ்வரச
ன்) பின்சென்றனர். எ - று. (ஆ)

அயர்நது நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான்
முயன்று மெய்ததவ முற்றும் பயின்றுனைப
பயந்த தற்குப் பயனன் றுதவினை
நயந்தெ மக்கெனத் தநதை ந்வின்றனன்.

(இ - ள்.) தந்தை - பிதாவாகியமகாரன் - அயர்ந்துநிற்கும் - சேரர்வ
டைந்துநிற்கின்ற - அரிவையைக்கண்டு - மாயையைப்பார்த்து - நான்மெ
ய்த்தவமுயன்று - நான்மெய்ம்மையாகிய (பல)தவங்களையெத்தனித்து -
முற்றும்பயின்று - (அவை) முழுதுஞ்செய்துமுடித்து - உனைப்பயந்ததற்
கு - உன்னைப்பெற்றதற்கு - நயந்து - விஷ்வாசித்து - எமக்கு - எங்களு

க்கு—பயனன்று - நல்லபிரயோசனத்தை—உதவினயென - உதவின
யென்று—நவின்றனன் - சொல்லினன். எ - று. (௧௦)

என்னை நீங்கி யிழிதொழில் செய்பவன்
றன்னை நாடித் தலைமையிழந்தெனே
கன்னி நீகொடுங் காட்டில்வந் தாயென.
வன்னை யோவென் றறற்றி யழுதனள்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயாகியமோகினி—கன்னி . கன்னிகையாகிய
(மாயையே)—நீ—என்னைநீங்கி — இழிதொழில்செய்பவன்றன்னை - மத்
தளமடித்தலாகிய இழிதொழில்செய்கின்றவனை—நாடி - விருமபி—தலை
மையிழந்து - மஹா ராஜபுத்தரியென்னுந் தலைமையையிழந்து—என்றே - எ
ன்னகாரணத்தாலோ—கொடுங்காட்டில் - கொடியகாட்டினிடத்து—வ
ந்தாயென - வந்தனையென்றுசொல்லி—ஒவென்று—அரற்றி - புலம்பி—
அழுதனள். எ - று. (௧௧)

மகனா மல்லன் வல்லமன் மாயாநாய
மகனா மல்லன் வரைபுரை தோளினாய
இகளும் வாட்க ணரசியு நீயுமின்
ககலு மென்று விமலை யறைருவான்.

(இ - ள்.) வரைபுரைதோளினாய் - மலையையொத்ததோள்களையுடைய
அரசனே—அவ்வல்லமன்—மகனாமல்லன் - மனிதனாமல்லன்—மாயை—
நாய - உங்களுடைய—மகனாமல்லன் — (ஆதலால்) —இகளும் - பொருகி
ன்ற—வாட்கண் - வரையொத்தகண்களையுடைய—அரசியுநீயும் - பட்ட
மணியாகியமோகினியும்நீயும் —இங்கு - இவ்விடத்தினின்றும்—அகலு
மென்று - நீங்குமென்று—விமலை—அறைருவான் - சொல்லுவான். எ - று.

வினைப்ப யன்கொள வேண்டெ ரோரிடந்
தனைப்பொ ருந்துறச் சம்பந்த மாத்திரத்
தெனக்கி னுரிவ னென்றி மாணமொன்
றனைப்பொ ருந்தி யழிவ ரறிவிவார்.

(இ - ள்.) வினைப்பயன்கொள - (தாமுன்செய்தவரு) வினைப்பயனை
யனுபவிக்க—வேண்டெர் - விரும்பினவர் —ஒரிடந்தனை - (தமக்குவிதி
க்கப்பட்ட) ஒரிடத்தை—பொருந்துற - அடைய—சம்பந்தமாத்திரத்து -
அத்தத்தொடர்ச்சியளவினாலே —எனக்கினுரிவரென்று - இவ்வொனக்கி

ன்னமுறையினொன்று—அபிமானமொன்றனைப் பொருந்தி - ஓரபிமான
த்தை யடைந்து—அறிவிலார்—அழிவர் - வருந்துவர். எ - று. (௧௯)

தனைய ராகியுந் தந்தைதா யாகியு
முனையு ருத வுயிரிலை யாதலா
லினையர் கேளீ றினைய ரயலென
நினையு நேன்மிளிர் நெட்டிலை வேலினாய்.

(இ - ள்.) மிளிர்நெட்டிலைவேலினாய் - பிரகாசிக்கின்ற நெடியவிலை
போன்றவேற்படைதாங்கியவரசனே—தனையராகியும் - (உனைக்குப்) பு
த்திரராகியும்—தந்தைதாயாகியும் - தந்தையாகியுந்தாயாகியும்—உனையு
ருதவுயிரிலை - உன்னைச்சேராதவுயி (ரிவ்வுலகி) வில்லை—ஆதலால்—இ
னையர்கேளீர் - இன்னொருனக்குஉறவர்—இனையரயலென - இன்னொரு
னக்கு அன்னியனொன்று—நினைவுநேல் - நீநினையாதே. எ - று. (௧௯)

வேனெ டங்கண் விமலை யிவைசொலப்
பான லங்கண் பனிமதி வாண்முகப்
பூந றுங்குழற் பொற்றொடி மாயைமுன்
முன டைந்தமை தந்தைக் குணர்த்தியே.

(இ - ள்.) வேனெடுங்கண்விமலை - வேலைப்போல்நீண்டகண்களையுடை
யவிமலை—இவைசொல - இந்நியாயங்களைச்சொல்லுகையில்—பானலங்க
ண்—நீலோற்பலமலரையொத்தகண்களையும்—பனிமதிவாண்முகம் - சீதள
சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்தியமுகத்தையும்—பூந்றுங்குழல் - பூமலை
யையணிந்துமணநாறுகின்ற அளகத்தையும்—பொற்றொடி - பொன்னு
லாகியவனையையுமுடைய—மாயை - மாயையானவன்—தந்தைக்கு - தன்
பிதாவாகிய மமகாரராகுணுக்கு—முன் - பூர்வத்தில்—தானடைந்தமை -
தான்கயிலாயத்திலிருந்துவந்தசெயலை—உணர்த்தி - அறிவித்து. எ - று.

பூந்றுங்குழலில் தந்தகரமினம்பற்றிவந்தவெதுகை. (௧௯)

காவி யங்கட் கனியிதழ் மாதுமை
யேவ வந்தவென் னெண்ண முடித்திலன்
போவ னங்கிப் புரிசூழ லோடுநா
னீவிர் நோவன்மி னென்னை நினைந்தெனா.

(இ - ள்.) காவியங்கண் - கருங்குவஜாமலரையொத்த அழகாகியகண்
களையும்—கனியிதழ் - கொவ்வைக்கனியையொத்த அதீர்த்தையுமுடை

ய—மாதுமை - உமாதேவியானவள்—ஏவவந்த-அனுப்பவந்த —நான்—
என்னெண்ணமுடித்திலேன்—(ஆதலால்)—இப்புரிசுழலோடும் - கட்ட
ப்படுகின்ற கூந்தலையுடைய இந்தவிலையோடும்—போவனங்கு - அக்கயி
லாயத்திற்குப்போவேன்—நீவிர்-நீங்கள் —என்னையினந்து—நோவன்மி
ன் - வருந்தாதீர்கள்—என - என்றுசொல்லி. எ - று.

புரிசுழல் ; அன்மொழித்தொகை.

(க௬)

விநாநதெ முநது விமலை யணங்கொடு
வருநது நெஞ்சக மாயையக் காட்டினோர்
பிரிந்த முங்குரல் பின்றொடர்ந் தேகவே
பொருநத ருங்கயி லைத்தடம் போயினான்.

(இ - ள்.) வருந்துநெஞ்சகமாயை - (பிரபுதேவர்தன்வசப்படாமையி
ன்பொருட்டு) வருந்துகின்ற மனதையுடையமாயையானவள் —விரைந்
தெழுந்து - சீக்கிரமாயெழுந்து—விமலையணங்கொடு - விமலையென்னுமா
தொடு—அக்காட்டினோர்—அக்காட்டினிடத்துத்தன்பொருட்டுவந்திருந்த
பரிசனங்கள்—பிரிந்தமுங்குரல் - பிரிவுற்றுஅழுகின்றசத்தம் —பின்றொ
டர்ந்தேக - பின்னே தொடர்ந்துசெல்ல—பொருந்தரும் - (வெபுண்ணிய
யமில்லாதவர்களால்) அடையக்கூடாத —கயிலைத்தடம் - கயிலைமலையி
னிடத்து—போயினான். எ - று.

(க௭)

அழுது வாய்விட் டரற்றிலன் றன்னுடல்
புழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன்
பழுதி லாததன் பாவைகா னுமையா
லெழுது மோவிய மென்னநின் றுனரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் - மமகாரராஜன்—பழுதிலாத —தன்பாவை-த்
ன்புத்திரியானவன் —காணுமையால் - காணப்படாமையால் —அழுதுவா
ய்விட்டரற்றிலன் - வாய்திறந்துபுலம்பி அழாதவனாகியும்—தன்னுடல்புழு
தியாடப்புரண்டிலன் - தனதுதேகமானது புழுதியினையப்புரளாதவனாகி
யும்—எழுதுமோவியமென்னநின்றான் - எழுதியுத்திரம்போல (அசைவி
ன்றி) நின்றான். எ - று.

(க௮)

விழுவண் மீள வெழுவுண் மெலிந்துரைந்
தழுவுண் மேனி யசைநது நிலங்கையா

ஹுமுவன் வாய்கொண் டியிர்ப்ப ளிறப்பலென்
 றெமுவன் கைநெரித் தேங்குவ ளன்னையே.

(இ - ள்.) அன்னை - தாழாகிய (மோகினி) —விழுவன் —மீள் - திரும்
 பவும்—எழுவன் - எழுந்திருப்பன் —மெலிந்துரைந்தழுவன் - மனமினைத்
 துஇரங்கிஅழுவன்—மேனியசைந்து-சரீரந்தள்ளாடி—நிலங்கையாலுமுவ
 ன் - நிலத்தைக்கையால்துழுவன் —வாய்கொண்டியிர்ப்பன்-வாயால்மூச்
 சவிடுவன்—இறப்பலென்றெமுவன் - இறக்கக்கடவேனென்றுஎழாரிப்ப
 ன்—கைநெரித்தேங்குவன். எ - று. (கக)

பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின்
 ருடு மாதரு மாகு மரிவைய
 ரோடு மேவி யொருமகள் வாழ்ந்தவம்
 மாட நானினிக் கண்டியிர் வாழ்வனே.

(இ - ள்.) பாடுமாதரும் - பாடுகின்ற மகளிரும்—பந்துங்கழங்கு நின்
 ருடுமாதரும் - பந்துகளும் அம்மாணைகளுக்கொண்டு (எதிர்த்து) ஆடுகி
 ன்றமகளிரும்—ஆகும் - ஆகிய—அரிவையோடு - அரிவைப்பருவமுடை
 யமாதர்களோடு—மேவி - இருந்து—ஒருமகள் - ஒப்பற்ற எனதுமகளா
 னவள்—வாழ்ந்தவம்மாடம் - வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்தக்கன்னிகாமா
 டத்தை—நானினிக்கண்டு - இனிநான் பார்த்து—உயிர்வாழ்வனே - உயி
 ரோடிருப்பனே. எ - று. [இவனைக்காக்கின்றவர் இவளின் மூத்தோ
 ரென்றதறிவித்தற்கு அரிவையொன்றார்.] (உ௦)

துளிக்கும் வார்ததுச் சோலையும் வாவியும்
 பளிக்கு மாடமும பாழ்பட வென்மகள்
 களிக்கு மானிருந் காட்டினு ளெம்மைவிட்
 டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன்.

(இ - ள்.) துளிக்கும்வார்ததுச்சோலையும்-மிருந்ததேனைத்துளிக்கின்ற
 சோலையும்—வாவியும் - தடாகங்களும்—பளிக்குமாடமும் - பளிங்கித்
 செய்த உபரிகைகளும்—பாழ்பட - பாழாகுமபடி—என்மகள்—களிக்கு
 மான் - மான்கள்களித்தற்கிடமாகிய—இருங்காட்டினுள் - பெரியகாட்டி
 னிடத்து—எம்மைவிட்டு - எங்களைவிட்டு—ஒளிக்குமாறு - ஒளிக்கும்வு
 கையை—ஒருசற்றும் - சிறிதும்—உணர்ந்திலேன். எ - று. (உக)

என்னை நீவிட் டிருப்பினும் பொற்றொடி
புன்னை நான்விட் டியிர்பிழை யேனென
வன்னை வாய்விட் டரற்றின ளாயிடை
மின்ன னொருங் கதறினர் வேலைபோல்.

(இ - ள்.) பொற்றொடி - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வளைகளையுடைய
மாயையே—என்னை—நீவிட்டு - நீபிரித்து—இருப்பினும் - இருப்பாயாயி
னும்—அன்னை—நான்விட்டு - நான்பிரித்து—உயிர்பிழையேனென - உ
யிரோடினேன்று—அன்னை - தாயாகிய(மோகினி)—வாய்விட்டரற்
றினள் - வாய்விட்டுப்புலம்பினள்—ஆயிடை - அப்பொழுது—மின்னனா
ரும் - மின்னலையொத்தமாதர்களும்—வேலைபோல் - சமுத்திரகோஷம்
போல—கதறினர் - புலம்பினர். எ - று.

(உஉ)

வந்து வேந்தன் வழிமர பாரிய
ஹுத மாமக னேன்மை நுமக்குநான் .
முநது கூறில னோதுயர் மூழ்கிரீ
சிந்தை நோத நகாதெனச் செப்புவான்.

(இ - ள்.) வேந்தன்வழி - மமகாரனுடையவம்சத்திற்கு —மரபாரிய
ன் - பரபரையாய்வருகின்றஆசாரியன் —வந்து —நுத்தமாமகள்-இலக்
ருமியையொத்த உங்கன்புத்திரியனுடைய—நோன்மை - பெருமையை—
நுமக்கு - உங்களுக்கு—நான்முந்துகூறிலனோ - ஆதியில்நான்சொல்லலி
ல்லையோ—(சொல்லியிருந்தும்)—துயர்மூழ்கிரீ - நீங்கள் துன்பத்திலமுந்
தி—சிந்தைநோதநகாதென - மனம்வருந்துதல்தகாதென்று —செப்பு
வான்—சொல்லுவான். எ - று.

(உ௩)

அருந்த வம்பல வாற்று மறிஞரும்
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை
தெரிந்து நெஞ்சந் தெரிய வறிந்துநீர்
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே.

(இ - ள்.) அருந்தவம்பல - பலவாகிய அரியதவங்களை —ஆற்றாமறி
ஞரும் - செய்கின்றமுனிவரும் —பொருந்தருங்கயிலைக்கு - அடைதற்கரிய
கைலாசத்திற்கு—மின் - மின்னற் (கொடியைப்போத்த)மாயை—போன
மை - அடைந்தவியல்பை —தெரிந்தும் - (பிரதிபலமாகக்) கண்டும்—

நெஞ்சந்தெளியவறித்தும்-மனதிர்குச் சந்தேகம் ஒழியவுணர்ந்தும்—நீர்வருந்துத்தன்மை—மடமைமடமையே - மிகுந்த அறியாமைமையாம், ஏ-று.

மடமை மடமையெனல் ; உணர்வுறுத்துமாறு வந்தவடுக்கு. (உச)

சிலைது தற்பசுந தேமொழி மானுமை

சுலைது மக்குக் கவின்மக ளாகநீர்

தலைமை பெற்றது சாலு முமையினி

புலகி னிற்பிற ரொப்பவ ரில்லையே.

(இ - ள்.) சிலைதுதல் - வித்போல் (வளைந்த) புருவங்களையும்—பசுந் தேமொழி - பசுமைபொருந்தியதேனைப்போல் (மதுரமாகிய) வசனத் தையுமுடைய—மானுமைசுலை - உமாதேவியினுடையதமோசூனம்சம்— துமக்கு - உங்களுக்கு —கவின்மகளாக - அழகியபுச்சியாகுடபபு. —நீர் தலைமைபெற்றதுசாலும் - நீங்கள் தலைமைபெற்றது போதும் —உமையினியுலகினில் - இனியுலகத்தில் உங்களை—பிரொப்பவரில்லை - ஒப்பவற் பிறரில்லை. ஏ - று. (உரு)

• என்று கூறக சூரவ னிறைமகள்

மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரிது

சென்று மாடத் திருநக ரிப்புக்காக

குன்ற மாமதிற் கோயிலி னண்ணினான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறக்குரவன்—என்றுகூறவானவாசொல்ல —இறைமகன்-மமகாரராஜன்—மன்றல்வாழ்க்கை-மங்கலம்பொருந்திய இவ்வாழ்க்கைக்குரிய—மனையொடு - மனைவியாகியமோகினியோடு—துன்பு - வியசனத்தை—ஒரிது - ஒழித்து—சென்று - திரும்பிப்போய் —மாடத்திருநகரில் - மாளிகைகள்கிறைந்துசெல்வமிகுந்ததனது நகரத்தில் —புகா - புகுந்து —குன்றமாமதில் —மலையைப்போல (அளவிடப்படாமையுந்தன்மைமுதலியவுமுடைய) பெருமைபொருந்திய மதிலாற்றழுப்பப்பட்ட—கோயிலினண்ணினான் - அரண்மனையிலடைந்தான். ஏ - று. (உக)

வேறு.

சூயிலையில் விமலை யோடுங் கவிரிதழ மாயை சென்று

வியனில மதனிற் றன்னை விடுததனான் நென்ன வானோர்

பயிலவை தன்னிற் புக்குப பரனையு மிமய மீன்ற

மயிலிய நனையும் வாழ்த்தி வணங்கியங் கருகு நீண்டான்.

(இ - ன்.) கவிரிதழ்மாயை - முருக்கம்பூவையொத்த அதரத்தைபுடையாயைபானவன்—விமலையோடும்—கயிலையில்—சென்று - போய்—வியன் - விசாலமாகிய - நிலமதனில் - பூமியினிடத்தில்—தன்னைவிடுத்த ஞானநென்ன - தன்னை அனுப்பியநாளிலிருந்துபோல—வானோர்பயிலவைதன்னில் - தேவர்களிறைந்திருக்கின்றசபையில்—புக்கு-புருந்து—பரணையும் - பரமசிவனையும்—இமயமீன்றமயிவியறனையும் - மலையரசன் பெற்றமயிலைப்போலுஞ்சாயலையுடையஉமையையும்—வாழ்த்திவணங்கி—துதித்துப்பணிந்து—அங்கருகுநின்றான் - அங்கு (உமையவன்) சமீபத்தில் நின்றான். எ - று.

மயிவியல்—அன்பொழித்தொகை.

(௨௭)

பொலிவழி வதனங் கண்ட பொதேயம மாயை நெஞ்சின்
மெலியினை யறிந்து மன்னை வினவ லுஞ் சூள்கொண் டெறி
மலர்தலை யுலகிற முனமுன் மயங்கிய வாற னைத்து
நலியுநா ணடவ ருந்நி நயின்றனா குறிப்பிற் றோன்ற.

(இ - ன்.) அன்னை - தாயாகியஉமாதேவி—அம்மாயை - அந்தமாயை யினை—பொலிவழிவதனம் - மலர்ச்சிநிலகிமமுகத்தை—கண்டபோதே—நெஞ்சின் மெலிவினையறிந்தும் - மனவாட்டத்தைஅறிந்தும்—வினவலும் - (நீபோனகாரியமென்னவாயிறுன்று) கேட்டலும்— (அவன்) —சூள்கொண்டு - சபதம்பண்ணிக்கொண்டு—மலர்தலையுலகில் - பரந்தவிடத்தைபுடைய பூலோகத்தில்—ஏக - போய்—தான்முன்மயங்கிய வாறனைத்தும்—குறிப்பிற்றோன்ற - குறிப்பிலுள்வெளிப்படும்படி—நலியுநாணட - வருத்துகின்றநாணமானதுவருத்த—வருத்தி—நவின்றனன் - சொல்விலுள். எ - று. (௨௮)

நன்னக மகள்கெட் டொள நாணுபு முகங்க யிழந்தான்
பன்னக சயன னாதி பண்ணவா நெருங்க வைக்கண்
முன்னகை செயது தீய முப்புர மானச் செய்தான்
புன்னகை புரிந்தான் பங்கிற புரிசுழல் செருக்கு மாள.

(இ - ன்.) நன்னகமகள்கெட்டு - நல்லமலையரையனுடையமகளாகியஉமாதேவிகெட்டு—உன்னகானுபு - மனநாணி—முகங்கவிழந்தான் - முகத்தைக்கவிழ்த்துக்கொண்டான்—பன்னகசயனனாதி - சரப்பசயனனாகியதிருடால்முதலாகிய—பண்ணவர் - தேவர்கள்—நெருங்கு - நெருங்குகின்

ற—அவைக்கள் - சபையினிடத்தில் —முன்னகைசெய்து—ஆதியில்நகை
த்து—தீயமுப்புரம் - கொடுமையையுடைய திரிபுரங்கள்—மானச்செய்
தான் - மாண்டுபோகச்செய்தபரமசிவன் —பங்கிற்புரிசுமூல் - தன்னிட
துபாகத்திலிருக்கின்ற கட்டப்பட்டஅளசத்தையுடைய உமாதேவியின
து—செருக்குமாள் - செருக்குஅழிய—புன்னகைபுரிந்தான் - புன்சிரிப்பு
ச்செய்தனன், ஏ - று.

புரிசுமூல்—அன்மொழித்தொகை.

(௨௬)

அளியனென் றுனக்கு நான்சொ லல்லம னரிய னோமற
றெளியனோ வுரைததி நீயென் றிலங்கயி லெறித லேபோல்
வெளியபுன் முறுவல் செய்ய விமலன்வெண் மதியங் கண்ட
நளினமென் மலர்போ லென்றாய் நகைமுக மொடுங்கி னுளால்.

(இ - ன்.) விமலன் - நிர்மலனாகியபரமசிவன் —அளியனென்றுநான்
சொல் - (அன்பருக்கு) அன்பனென்றுநான் சொல்லிய—அல்லமன்—உ
னக்கு —அரியனோ —எளியனோ— உரைத்தநீயென்று - நீசொல்வெண்
று —இலங்கயிலெறிதலேபோல் - பிரகாசிக்கின்றவேலினவெறிந்தாற்
போல —வெளியபுன்முறுவல்செய்ய - வெண்மையாகிய புன்சிரிப்புசெ
ய்ய—என்றாய் - எனதுதாயாகியஉமாதேவி —வெண்மதியங்கண்ட - வெ
ண்மையாகியசந்திரனைக்கண்ட —நளினமென்மலர்போல் - மெல்லியதா
மரைமலரைப்போல் —நகைமுகமொடுங்கினான் - ஒளிபொருந்தியமுகம்
வாடினான், ஏ - று. மற்று - ஆல் - அசைநிலைகள்.

அரியனோ ; எளியனோவென்பவற்றிலுள்ளவோகாரமிரண்டும்ஐயம்.()

போக்கரும் வலிபு கன்று போய்வரு மாயை சொன்ன
வாக்கினில் வருகது வேளை வள்ளனீ நகைசெய் தெள்ளன்
மூக்கிலி முகத்தின் முன்னர் முகுரங்காட் தெல்போன் மென்ன
மீக்கிள ரிமய மீன்ற மெல்லியன் மெலிந்து சொன்னான்.

(இ - ன்.) வள்ளல் - (அடியர்வேண்டியயாவும் தடையின்றியருள்கி
ன்ற) இறைவனோ—போக்கரும்வலிபுகன்று - நீக்குதற்கரியசபதஞ்சொ
ல்லி—போய்வருமாயை - போய்வந்தமாயையானவள் —சொன்னவாக்க
கினில் - சொன்னவசனத்தில்—வருந்துவேளை - வருந்துகின்றஎன்னை—
நீநகைசெய்தெள்ளல் - நீநகைத்துப் பரிஹாசஞ்செய்தல்—மூக்கிலி - மூக்

நெல்லாதவருடைய — முகத்தின்முன்னர் — முகுரங்காட்டுதல்போன்ற —
கண்ணாழகாட்டுதலையொக்கும்—என்ன - என்று — மீக்கினரிமயமீன்ற
மெல்லியல்—மேலாக (ஐயர்ந்து) பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைபெற்றமெல்
லிய இயல்பினையுடைய உமாதேவியானவள் 4—மெலித்து - வாட்டமுந்
து—சொன்னாள். எ - று. (நக)

நடம்பயி லெநதை மங்கை நாணினுல வருநதி னுள்ள
நடைநதருள சொல்வன் ஞால மலைக்குமம் மாயை குளா
னெடுநதனை முன்னரு சென்ற நிலையெநன் ருடு கொல்வோன்
மடங்கன்முன் வெவ்வே னென்று வருதலே யாற்ற லன்றே.

(இ - ள்.) நடம்பயிலெந்தை - நடனஞ்செய்கின்ற எமக்குத்தந்தையா
விய பரமசிவன்—மங்கை - உமாதேவியானவள்—நாணினுல்வருந்தினு
ள்ள—அடைந்தருள்சொல்வன் - கிருபையடைந்துசொல்லுவன்—
ஞாலமலைக்குமம்மாயை - உலகின்கண்ணுள்ளோரை அலைக்கின்ற அந்த
மாயையானவள்—குளால் - சபதத்தால்—நெடுத்தகைமுன்னஞ் சென்
நிலையென்று - கெழியதகைமையையுடைய அல்லமனுக்கு முன்புபோ
னநிலையேவிசேஷமாகும.(அனெதெவ்வாறெனின்)—ஆடுகொல்வோன்—ஆடு
களைக்கொலைசெய்பவனெருவன்—மடங்கன்முன்—சிக்கத்தின்முன்—வெ
வ்வேனென்று - அதனையெவ்லுவேனென்று—வருதலே—ஆறநலன்
டே - பெருமையல்லவோ. எ - று.

நெடுத்தகை, அன்மொழித்தொகை.

(நட)

அல்லமன் பெருமையெல்லா மனைவரு மறிநது கொள்ள
நல்லெழின் மலைமடந்தாய் நன்குணர்த தினை யென்று
சொல்லுந ரன்நீ நினை நிகதனை சொல்ல வல்லா
நிலையென் றியமப யாவு மீன்றவ ளியமபு கின்றாள்.

(இ - ள்.) நல்லெழின்மலைமடந்தாய் - சிறந்தஅழகினையுடையமலையர
ன்புத்தரிடாகிய உடையவளே—அல்லமன் பெருமையெல்லாம்—அனை
வரும் - யாவரும்—அறிந்துகொள்ள—நன்குணர்த்தினையென்று - நீநன்
றுக அறிவித்தனையென்று—சொல்லுநரன்நீ - சொல்பவரல்லாமல்—நி
னை - உன்னை—நீத்தனைசொல்லவல்லார் - தூவுனைசொல்லவல்லவ
ர்—(ஒருவரும்)—இல்லையென்று—இயம்ப - சொல்ல—யாவுமீன்றவன் -
சொல்லவல்லவா (உமாதேவி)—இ
யம்பின்முன் - சொல்லுகின்றனன். எ - று. (நக)

பொறியிலி யேன்செய்தீமை பொறுத்தருள் புரிந்து மெய்மையறிவருள் குரவ னாகு மல்லமன் றன்னைக் காணு நெறியருள் புரிதி யென்ன நிராவளை வணங்கிக் கூற மறிமழு வமர்நதி ருக்கு மலர்க்கைவா னவனு னைப்பான்.

(இ - ள்.) பொறியிலியேன்செய்த - அறிவில்லாதவளாகிய நான்செய்த - தீனமபொறுத்து - கொடுமையைப்பொறுத்து - அருள்புரிந்து - கிருபைசெய்து - மெய்மையறிவருள் - உண்மைபாகிய (ஞானத்தை) அருளிச் செய்கின்ற - குரவனாகும் - ஆசிரியனாகிய - அல்லமன் றன்னைக்காணும் - அல்லமனைக்கண்டறியத்தக்க - பொறியருள்புரிதியென்ன - மார்க்கத்தை (அடியேனுக்கு) அருளிச்செய்ப்பென்று - நிராவளை - வரிசையாக அணிந்தவளையையுடைய உமாதேவி - வணங்கிக்கூற - தொழுதுசொல்ல - மறிமழு - மாணமுழவு - அமர்த்திருக்கும் - பொருந்தியிருக்கும் - மலர்க்கைவானவன் - தாமரைமலரையொத்த திருக்கரங்கையுடையபரமசிவன் - உரைப்பான் - சொல்லுவான், எ - று.

நிராவளை ; அன்மொழித்தொகை.

(௧௪)

மத்தம துறுகு ணத்து மாயையை விடுத்த வாற்றா னித்திய குரவன் றன்னை நீயறிந நிலைய ணங்கே சத்துவ கலைம டந்தை தனையினி விடுத்தி யாயிற் கைத்தல நெல்லி போலக் காண்குவையவனை யென்றான்.

(இ - ள்.) அணங்கே - உமாதேவியே - மத்தமதுறுகுணத்து - மயக்க மிகுந்த குணத்தையுடைய - மாயையை - விடுத்தவாற்றால் - அனுப்பிய படியால் - நித்தியகுரவன் றன்னை - எக்காலத்திலுமுள்ள அல்லமனாகிய குருபரனை - நீயறிநிலை - சத்துவகலைமடந்தை தனை - சத்துவகுணம்சமாயியமாதனை - இனி - விடுத்தியாயின் - அனுப்புவவயாகில் - கைத்தலநெல்லிபோல - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல - காண்குவையவனையென்றான் - அவனைக்காண்பாயென்றான், எ - று.

(௧௫)

மிடியட விறப்ப லென்று மேவுமோ ரிடத்திற் செய்பொன் குடமொடு கண்ட வன்போற் கொலைசெய்நாண் றெந்து வந்து துடியிடை யுமையெம மானைத் தொழுதுசத் துவவ ணங்கைப் படியிசை யலமன் காண்பான் செல்கெனப் பணித்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) மிடியட - தரித்திரந்தன்னைவருத்துகையால் — இறப்பனென்று - இறக்கக்கடவேனென்று — மேவுமோரிடத்தில் - செல்லுகின்றவோரிடத்தில் — செம்பொன் - செம்பொன்னை — குடமொடுகண்டவன்போல் - குடத்தோடிருக்கக்கண்ட தரித்திரனைப்போல் — துடியிடையுமை - உடுக்கைபோலும் இடையையுடைய உமையவன் — கொலைசெய்நான்றிறந்து - கொல்லுதலைச்செய்தின்றநாணத்தைவிட்டு — உவந்து - மகிழ்ந்து — எம்மாளைத்தொழுது - எம்முடைய இறைவனாகிய பரமசிவனைவணங்கி — சத்துவவணங்கை - சத்துவகுணமடந்தையை — அலமன்கான்பான் - அல்லமனைக்கீண்டறியும். பொருட்டு — படிமிசை - பூமியினிடத்தில் — செல்கெனப்பணித்தான் - போவென்று சொல்லினன். எ - று. அன்று - ஏ - அசைநிலைகள். (௩௬)

அப்பொழுதருகுநின்ற வநுணந்தி தேவனன்னே
யொப்பரும் பததி யென்னு மஞ்சன மொன்றுண் டாயிற்
செப்பந ஞான னநத வல்லம தேவ னென்னும்
வைப்பினை யொளிது காண லாமென மகிழ்ந்நு சொன்னான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது — அருகுநின்ற - சமீபத்தில்கின்ற — அருணத்திதேவன் - கிருபையுடையந்திதேவன் — அன்னே - தாயே — ஒப்பரும் - ஒப்பில்லாத — பத்தியென்னும் - பக்தியென்ற சொல்லப்படுகிற — அஞ்சனமொன்றுண்டாயின் — செப்பரும் - சொல்லுதற்கரிய — ஞானஞ்ஞாதம் - ஞானஞ்ஞாதவருபியாகிய — அல்லமதேவனென்னும் — வைப்பினை - நிக்ஷேபத்தை — எளிதுகாணலாமென - எளிதிற்காணலாமென்று — மகிழ்ந்து சொன்னான். எ - று. (௩௭)

அழிவருநிதிய வைப்பை யஞ்சனங் கொண்டு காணும்
விழியுடை யவன்போன் ஞான மெய்க்குர வனைத்தான் கண்டு
கழிமய லன்பர் காணக் காட்டுவோ னிவனென் றெம்மை
வழிவழி யடிமை கொள்ளும் வள்ளனந தியைப்பு கழிந்து.

(இ - ள்.) எம்மைவழிவழியடிமைகளோளும் - எங்களைப்பரம்பரையாக அடிமைகொள்ளுகின்ற — வள்ளல் - தாதாகிய பரமசிவன் — அழிவருநிதியைவைப்பை - அழிவில்லாத நிக்ஷேபத்தை — அஞ்சனங்கொண்டகாணும் - அஞ்சனத்தைக்கொண்டு அறிகின்ற — விழியுடையவன்போல் - நேதரத்தையுடையவனைப்போல — ஞானமெய்க்குரவனைத்தான் கண்டு - தா,

ன் உண்மையாகிய ஞானசாரியனை முன்கண்டு — கழியமலன்பர் - மயக்கநீங்கியசரணர் — காண - காணும்படி — காட்டுவோன் - தெரிவிப்போன் — இவனென்று — நந்தியை - நந்திதேவனை — புகழ்ந்து - இலாகித்து. எ -று.

சுத்தியால் யான்பிணித்த தனை தனைத் தனது தூய பத்தியா லவிழக்க வல்லோன் பார்க்குநீந நந்தி யேதா னித்தினால் விலங்கு பூட்டு மிறைவனே விடுவிப் பாளே மெய்த்தவா ரருளி னென்யார் விளம்புக வென்று சொல்வான்.

(இ - ள்.) சுத்தியால் யான்பிணித்த - நான் என்னுடையமாயாசத்தியாற்கட்டிய — தனை தனை - பந்தத்தை — தனது — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பத்தியால் — அவிழ்க்கவல்லோன் - விடுவிக்கவல்லவன் — பார்க்கின் - ஆலோசித்துப்பார்க்கில் — இந்தந்தியேதான் - இந்தந்திதேவனையாகும் — இத்தினால் - இந்தக்காரணத்தால் — விலங்குபூட்டு மிறைவனே - (ஒருவற்கு) தனையிடுகின்ற அருளே — விடுவிப்பாளே — அதைவிடுவிக்கிறவனே — மெய்த்தவா ரருளி னென்யார் - உண்மையாகிய நிறைந்த அருளையுடையவன் யார் — விளம்புக - சொல்லுக — என்று சொல்வான். எ -று. இத்தினாலென்பதுவிரித்தல்விகாரம்.

இதினாலெனற்பாவது ; இத்தினாலென்றபது எதுகைபற்றிவந்தவிரித்தல்விகாரம். (கக)

அல்லமனென்னு ஞான வாணையை யகப்படுத்த வல்லவொண் பார்வை நீயே யாதலான் மண்ணிற் போகி யெல்லையி லன்பர் நெஞ்சத் தின்பரு ணநதி யென்று சொல்லின னுயிரிற் றேன்றாத் துணையென விருக்கும் பெம்மான்.

(இ - ள்.) நந்தி - நந்திதேவனே — அல்லமனென்னும் — ஞானவாணையை யகப்படுத்தவல்ல - ஞானசொருபமாகிய யானையை அகப்படச்செய்யவல்ல — ஒன்பார்வை - அறிவுடைய பார்வை மிருகம் — நீயே யாதலால் — மண்ணிற் போகி - பூமியினிடத்திற் சென்று — எல்லையிலன்பர் நெஞ்சத்து - அளவில்லாத அடியார்களுடைய மனத்தில் — இன்பருளென்று - இன்பத்தை அருளுகவென்று — உயிரிற் றேன்றாத் துணையென - உயிர்கள்தோறும் வெளிப்படாத துணையாக — இருக்கும் பெம்மான் - இருக்கின்ற பரமசிவன் — சொல்லினன். எ -று. (சும)

அந்திவண்ணத்தெங்கோமா னருளினு லின்ன கூறச்
சுந்தரி தனக்கு மெட்டாத் தூயவன் மண்ணைக் காண
நந்திவல் லவனோ வென்று நகைசெய்து கணங்க டம்முள்
வந்தொரு சிலரு னைப்ப மங்கைபங் காள்ன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அந்திவண்ணத்தெங்கோமான் - சந்தியாகாலச் செவ்வான
ம்போலும் நிரத்தையுடைய எமதிறைவனாகிய பரமசிவன்—அருளினுலின்
னகூற - திருபையினாலே இத்தன்மையவாகிய வசனங்களைச் சொல்ல—க
ணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுள்—வந்தொருசிலர் - சிலர்வந்து —நகை
செய்து—சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன்மண்ணை - அழகுபொருந்திய
உமையவனுக்குமெட்டாத நிருமலனாகிய அல்லமனை—காணநந்திவல்லவ
னோவென்று - நந்திதேவன் அறியவல்லவனோவென்று —உரைப்ப -
சொல்ல—மங்கைபங்காளன் - உமைபாகனாகிய பரமசிவன் —சொல்
வான். எ - று. (சக)

நந்தியென் றனையு ணாநதா னானவன் றனையு ணர்ந்தேன்
சிறதைசெய் தெமமை நீயிர் தெளிவுற வறிகி ளீரென்
மெநதையெம பெருமான் கூற விகழந்துரை செய்தோ ரெல்லாம்
வெந்துயர் கொண்டு நின்றார் மீளவும் விமலன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) நந்தியென்றனையுணர்ந்தான் - நந்திதேவன் எனது (நிலை
பை) அறிந்திருக்கின்றான்—நானவன் றனையுணர்ந்தேன் - நான் அவன
து (வல்லமையை) அறிந்திருக்கின்றேன்—சிறதைசெய்தெம்மைநீயிர் - நீ
ங்கனெம்மைத்தியானித்து—தெளிவுறவறிகிலீரென்று - தெளிவுபொருந்த
அறியீர்களென்று—எந்தையெம பெருமன்கூற - எமமுடையதந்தையா
கிய இறைவன்சொல்ல—இகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம் - நந்திதேவ
னை யிகழ்ந்துசொல்லிய கணங்கனெல்லாம்—வெந்துயர்கொண்டுகின்றார்—
கொடியதுபரடைந்து நின்றார்கள்—மீளவும் விமலன்சொல்வான் - பின்
னும் பரமசிவன் சொல்லுவான். எ - று. (சஉ)

மாயசுறு நந்தி பக்தி வார்த்தையா லறியீர் நீயிர்
காசினி யதனிற் சென்று கணகளா லமையக் கண்டு
பேசுதிர் பின்ன னென்று பெருந்தகை நந்தி தன்னோ
டீசனெனக் கணங்க டம்மையேயின னருளினுனே.

(இ - ள்.) மாசறுத்திபத்தி-ருற்றமுற்ற நந்திதேவனுடையபக்தியை—
வார்த்தையாலறியீர்த்தம் - (நாமசொல்லும்) வசனத்தினாலே நீங்களறி
யமாட்டீர்கள் (ஆகையால்) —காசினியதனிற்சென்று - பூலோகத்தி
ற்போய் (அவதரித்து) —கண்களாலமையக்கண்டு - (உங்கள்) கண்க
ளால் தெளிவாகக்கண்டு—பேசுதிர்பின்னொன்று - பின்பு (வந்து) சொ
ல்லுங்களென்று—பெருந்தகைநக்திதன்னோடு-பெரியதகைமையையுடை
ய நந்திதேவனோடு —ஒண்கணங்கடம்மை - ப்ரசித்தா ளாகிப் சிவகணங்க
ளை—சசன் - பரமசிவன்—ஏயினன்னருளினோனே - சிருபையினாலே அணுப்
பின்ன். ஏ - று. (ரங்)

கண்ணுதலருளா லேவுங் கணங்களுட டலைமைபெற்றோ
மண்ணுல கதனில் வேணடும வளமபதி தொறும வந்து
நண்ணின ருலகா கணணி னராவடி வாகுத தொன்று | ன்று.
வெண்ணுறி னெழுநூற் றின்மே லெழுபதென் றுரைக்கு மெனா

(இ - ள்.) கண்ணுதலருளாலேவும் - தெழித்த னையுடைய பரமசி
வன்கிருபையினாலே அலுப்பப்பட்ட —கண்ணுதல் டலைமைபெற்றோ -
சிவகணங்களுள் தலைமைபெற்ற வர்கள் —மண்ணுலகதனில் - பூலோகத்தி
ல் - வேண்மெவனம் பதிதொறும் - தவசுநகருவிரூபராமிய வளம்பொ
ருந்திய நகரங்கள்தொறும —உலகர்கண்ணினராவடிவாகுத்தொன்ற -
உலகத்திலுள்ள மானிடர்கள்கருக்குமானிடராகத்தொன்றுமபதி—வந்
துநண்ணினர் - வந்துஅவதரித்தனர் —எண்ணுறின் - (அவர்களைஎடுத்து
ணையொன) எண்ணத்தொடங்கில் —எழுநூற்றின்மே லெழுபதென்று
ரைக்குமென்னுநர் - எழுநூற்பெழுபதென்றுரைக்கு மெண்ணினையுடை
யார். ஏ - று.

கண்ணுதல் ; அன்மொழித்தொகை.

(ரங்)

நந்தியென் கின்ற ஞான ஞாயிறு நிலதது நிப்பின்
முததுறு மமண னொன்னு மூடுவல் ளிருளகெட் டோடுந்
சந்திர மௌலி நோவெண டாமரை மலரு மென்னு
யிந்திரன் முதலா புள்ள யிமையவா மனமு ழிழந்நார்.

(இ - ள்.) நந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு - நந்திதேவனென்றுசொல்
வப்படுகின்ற ஞானசூரியன் —நிலத்துதிப்பின் - பூலோகத்தில் உபதய
மாகில்—முத்துறுமணனென்னும் - அஞ்ஞானத்தாநசிந்தசமணனென்

றுசொல்லப்பட்ட — மூலவவ்விருள்கெட்டோடும் - மூடிக்கொண்டிருக்க
ப்பட்ட வலியிருள அழிந்துபோய்விடும்—சந்திரமௌலி - பிறையணிந்
த சடையையுடையபரமசிவனது — சீர்வெண்டாமணாமலருமென்னு - பு
கழாபிய வெண்டாமணாமலர்மலருமென்று—இந்திரன்முதலாயுள்ள - தே
வீந்திரன் முதலாயுள்ள — இமையவர் - தேவர்கள் — மனமகிழ்ந்தார்.
எ - று.

நந்தி, அமரன், சோ - என்னுமதிஷ்டானங்களில், ஞானஞாயிறு, இ
ருள், தரமலர்மலர், என்னுமிவற்றையாரோபித்தலா ளுருவகவணி. சந்
திரமௌலி அன்மொழித்தொகை. (௪௫).

ஆடாதி - ௧ - இ - நிரூபித்தந்கன் - ௪௮௩.

பொபுலிங்கவிலை - முடிந்தது.

ஒன்பதாவது

அக்கமாதேவியுற்பத்தி

கதி.

—

வேறு.

புரஞ்சுமி நிறுக்கைப் புனிதன் பாலமா
கருந்தடங் கண்ணிதன் கலைபு நந்தியும்
அருங்கண நாதரு மகனி லத்திடை
வருந்திற மறிந்தநா வருத்துக் கூறுவரம்.

(இ - ன்.) புரஞ்சுமி - திரிபுரமெரித்த—சிறுக்கைப்புனிதன்பால் - சி
றியபுல்லியக்கையையுடையபுனிதனாகிய பரமசிவனிடதுபாகத்திம்—அ
மர் - பொருந்திய—காந்தடங்கண்ணிதன் - கரியவிசாலம்பொருந்திய க
ண்களையுடைய வுரையவனின்—கலையும் - சாத்துவிதகலையும்—நந்தியு
ம் - நத்திகேசரரும்—அருங்கணநாதரும் - அரியசிவகணநாதருமசிய வி
வர்கள்—அகனிலத்திடை - அகன்றபூமியின்கண்—வருத்திறம் - அவதரி
த்ததிறத்தை—அறிந்தவர் - எமக்குத்தெரிந்தவளவு—வருத்துக்கூறுவா
ம் - விரித்துச்சொல்லுதம். ஏ - று. புரமெனவே - திரிபுரமெனவும்,
புனிதனெனவே - பரமசிவனெனவும், கண்ணியெனவே - உமையவ
னெனவும், சிலையெனவே - ஏனையசாத்துவிதமெனவும் பெற்றார் பெ
ருத்தடங்கண்ணி; அன்மொழித்தொகை. இங்ஙனம்பெற்றது, ஐதிகக்
குறிப்பு. ஐயொரி சினைஇயென்றற்போலும். (ச)

பெடையொடு சுரும்பினம் பெரிதி னாகதிடக
கடிதட மளவுவாய்க் காலி னேடியே
மடையுடை மதுமழை மலாபெய சோலைஞீழ
உடுதடை யெலுநக ரொன்றுண் டாமிடை.

(இ - ன்.) பெடையொடுசுரும்பினம் - பெண்வண்டுகளு மவற்றிடுகி
னமாகிய வாணவண்டுகளும்—பெரிதினாத்திட - மிக்கொலிக்க—கடிதட

ாளவு - ாராளிபொருந்திய தடாகமளவு - வாய்க்கால் - னேடி - ாயா
 ாலின் - ாழியாகவோடி - மடையுடை - மடைகளையுடைக்கத்தக்க -
 மதமழை பெய்யலா - தேன்பாரிகளையிடாதுசொரிகின்ற மலர்கண்னைந
 த-சொகோழ - சொலைகள்கூழ்த-உதெடையெனும் - உதெடையெ
 னவழநாப்பகிப-நகரொன்றுண்டு - ஓரப்பட்டினமுண்டு-ஆயிடை - அ
 ியிடத்தில் - ள - று. கருப்பு - ஆண்டண்டு-இனம் - இவைபோன்ற
 வரியண்டு சரியனொருதலியவற்றையெனினா ாயுப தடாகமலர்க
 ணினைந்ததாதலின் சடியெனாரு மனமென்றும். “ கட்டுநீரின்யகரமுந்
 தோன்றுதலென்றதொல ” ஆயி கடையெனப்பட்டது. மலர்களைத்தவை
 சகவெனசுருதிபிரச இலாந்தென்றோ இலாந்தியோடியென
 முறக்கியமமையும் மதமழை, இருபெயரோட்டுப மனடி அல்லதரு
 ாசமெனினா ாயுப

தனமையென பன்னவொன்ம புனைய னுன்றதைய
புனையென பன்னவொன்ம கொடுத்த நுகுகொண்ட
புனையுடைய பெயரினது ஸ்ரீமது தருகவன்
நம்பவனெனவொரு தகரி ஸரணுனன்.

[illegible]

அவ்வெழுது மனையா ளாட கத்தனை
சுவணமொ ளுதலெனச் சமதி யென்பவள
தயங்கிலை தன்னிலுந் தலைமைத் தென்னொ
புலமெயி லில்லதற் கொழுநூ ளாமையான.

(இ) - ன்.) உயன் - அததகையானது - எழிந்மையெயன் - அநியா
யாநொனப்படுவன - ஆதகதினைச் சவனமென்குதலென - ஆதக

ஸ்தச்சுவானமென் ழுப்போல—சுமதியென்பவன் - சுமதியென்னுமியற்
பெயருடையவன்—தவநிலைதன்னினும் - மேலாயதவநிலைகளிலும் —தலை
மைத்தென்னவே - ஸ்டோட்டபாயதெனயாவும்கூடவே—உவமையிலில்
லறத்து - ஒப்பின்மியில்லாதேறியினான் —ஒழுக்குரையான் - நிரிகர
ணமொத்துவழாப நடக்குத்தன்மையுடையவன். எ - று. அவன்குணத்
துகியைத்தது சுமதியென்னுபெயராதலின், - ஆட்சத்தினைசுவனமெ
ன்குதலெனவென்றார். உவமையிலில்லாமென்றதனால், மனைமாட்சிகு
றிக்கப்பெற்றும். நீர்மை - குணம். (9)

தூநிருமலனுக்கச் சுமதி தன்னிடைத
நாடுநெரு மகனெனச் சார்ந்து நொனறினாள்
ஆனாயா கொடியினெ னங்கை நாமுருகு
மானுறழ் சதுவ கலைமடநடைமே.

(இ - ள்.) தூநிருமலனுக்கு - பரிசுத்தநிருமலனென்போனுக்கு - அச்
சுமதிதன்னிடை - மேலாயதவநிலைதன்னினும் சுமதியென்பவனிடத்தி
ல்—நாடுநெருமகனென - நாடுநெருபுத்திரிமாபெனக்கூற —சார்ந்துதோ
ன்றினாள் - அம்மிடத்திலென்றறிந்தாள்— (அவளாரெனின்) -ஆனுயர்
கொடியினென் - இடபக்கொடியையுடையபரமபவன் —அங்கைதாங்
புறமுான் - தானதுகிய கயில்தாங்காநமான் பொன்றவுமையவருக்கு—
உறழ் - ஒத்த —சதுவகலைமடநடை - சாத்துவிருளுப்பெண்ணுனவ
ள். எ - று. நிருமலனென்னுபெயராவிகைத்ததுவென்றார். உமையவ
னைத்தாங்காததால் தாங்குமுமானென்றார். இங்கேமானென்ப துவமை
யாகுபெயர். அர்த்தபாகம்பெற்றவளாதலினென்க. ஆனுயர்கொடி, இ
டபம்உரைத்தகொடி. (10)

மதிபெறு கடலென மகளை யின்றவர்
நதிபெறு சடைமுடி நமான் பாஹு
சுதிபெறு மதிதுதற் கருமமைப் பெற்றுநற்
றுதிபெறு மலையென மதிழ்ச்சி துன்னினார்.

(இ - ள்.) மதிபெறுகடலென - சந்திரனையின்றவாற்கடலைப்போல—
மகளையின்றவர் - மகளைப்பெறாதாய்தந்தையர் —நதிபெறுசடைமுடி -
கங்கைதகடுபசடாமகுடத்தையுடைய —உம்பன்பாஹு - பரமசிவனி
டத்திலுள்ள—சுதிபெறு - உச்சியிடத்தைத்தனங்கிடமாகுப்பெற்ற—மதி-

அர்த்தசத்திரனையொத்த—நுதல் - நெற்றியையுடைய—சுரும்கை - சுரு
ம்புபோன்றவுமையவளை—பெற்ற - முன்னர் மகளாகப்பெற்ற—நன்றுதி
பெறுமலையென - நல்லபுகழ்பெற்ற மலையரசனைப்போல—மகிழ்ச்சிதுன்
னினர் - மிக்ககளிப்படைந்தனர். எ - று. யாவர்க்குத் தக்க கதியையி
ன்புரவளித்தலி னுவமையாகுபெயராக்கக் கரும்பென்றார். மலையென
ல், இடவாகுபெயர். (௬)

நெறிமுறை நிருமல விநு சாததியே
யறிவரு மஞ்செழுத் தறைநது மெய்யுணர்
குறியினைத் தரித்தனன் குழவி யாகிய
பொழிநிகா வுறுமொரு புதலவிக கென்பனெ.

(இ - ள்.) நெறிமுறை - வேதநெறிக்கிணங்க—நிருமலன் - நிருமல
னென்போன்—நிறுசாத்தி - விபுதிதரித்து—அறியரு மஞ்செழுத்தனை
ந்து - நிலையினையதென வெட்டவொண்ணாத பஞ்சாட்சரத்தையுபதேசித்
து—மெய்யுணர்குறியினை - உண்ணாயுணரத்தக்கவிட்டலிங்கமாகிறகுறியி
யை—தரித்தனன் - மார்பிலணித்தனன்—குழவியாகிய - குழந்தைப்பரு
வமுள்ள—பொறிநிகரும் - இலக்குமிமையொத்த—ஒருபுதலவிக் கு - ஒ
ப்பந்தாமசாளுக்கு—என்ப - என்றநிறுந் கூறுவர். எ - று. மெய்யெனல்,
உடலிலெனினுமமைவும். குழவியாகிய புதலவியென முழக்க. (௭)

இந்நதுவார் சடையிலே லிடத்த னெயெனுந்
நிகழையான் மகளையா தேவி யென்றொரு
சநுதநா மங்கொந் தான னைத்தனன்
தகழையா நற்குந் தனபபு ரிந்தவான்.

(இ - ள்.) இத்து - சத்திரனையணித்த—வார் - சீண்ட—சடையிலே
லிடத்தனெயெனும் - சண்டையையுடைய பரமசிவனிடத்துபாத்திலும
ந்தவுமையையெயென்றுன்னும்—தகழையான் - சிவதையையுடையதத்
தையானவன்—மகன் - தனதுபுத்திரியை—மாதேவியென்று - மாதே
வியென்று—ஒரசத்தாமங்கொடு - ஞானவண்ணப்பெயர்கொண்டு—தான
ழைத்தனன் - தன்னழைத்தான்—தந்தையாவதற்கு - அவர்க்குத்தக
ப்பனாதற்கு—நந்தவம்புரித்தவன் - முன்னர் நல்லதகத்தைச்செய்தவ
ன். எ - று. உமையவருக்குத் தேவியெனப்பெயரிருத்தலின், மாதே
வியென்றார். சடையிலேலிடத்தன்னெனல், அருத்தாடத்தி. (௮)

அறிவரு ளாதர வடக்கம வாய்மைமெய்த்
துறவுநல் லொழுக்கமே தூய்மை யென்றிவை
யுறவொடு குழையா யுடன்வ ளர்ந்திட
மறுவறு சுமதிதன் மகளவ ளர்ந்தனள்

(இ - ள்) அறிவு - அந்தர்முகத்துக்கீழையந்தவறிவும் - அருள் - கா
ருண்யமும் - ஆதரவு - நித்தியானந்தவாசையும் - அடக்கம் - பொறியுழி
ச்செல்லாதவடக்கமும் - வாய்மை - பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்
கொள்ளாதவாய்மையும் - மெய்த்துறவு - உபாதித்திரியத்தையும் பற்
றெனக்களையுமெய்த்துறவும் - நல்லொழுக்கம் - பெய்யெடுத்தெனநிற்கு ந
ல்லொழுக்கமும் - தூய்மை - மும்மலங்களுக்கிணங்காத தூய்மையும் - எ
ன்றிவையுறவொடு - என்றுகூறப்படுமிங்ஙனமாயவுறவினரோடு - குழ
வியாய் - குழந்தைப்பருவமாக - உடன்வளர்ந்திட - அவையுமொருங்கே
வளர - மறுவறுசுமதிதன் - குறமற்றசுமதியென்பவளுடைய - மகளவ
ளர்ந்தனள் - மகளாகியமாதேவியென்பவள் வளர்த்தாள். 'எ - று. உட
னென்பதினால், அவையுமொருங்கே யென்றும். என்றிவையென்பதனா
ல், இவைபோல்வன பிறவுமெனக்கொள்க. கொள்ளவே - அயலுறவுக்
கிடம் பெருசொனப் பெற்றும். பெறவே, சாத்துவிதகுணமெனக்கண்
டாம்

(௬)

வாடிய மருங்குலம மாயை தோன்றுநாள்
கோடிய சிலைகொடு தவங்கு லைப்பவே
யோடிய மதனன்மா தேவி யோங்குநாள்
வீடிய சிலையனய் வீழ்ந்தா மாழ்க்கினன்.

(இ - ள்.) வாடியமருங்குல் - சுருங்கியவிடையையுடைய - அம்மாயை
தோன்றுநாள் - அந்தமாயைதோன்றுநாளில் - கோடியசிலைகொடு - வ
னைத்தருப்புவில்லையெடுத்துக்கொண்டு - தவங்குலைப்பவே - மகான்கள்த
வங்குலைப்பான்வெண்டியே - ஓடியமதனன் - உவகைகொண்டோடியும
ன்மதன் - மாதேவியோங்குநாள் - மாதேவிவளருநாளில் - வீடியசிலையனா
ய் - மனஞ்சோர்த்தவில்லையுடையவனாய் - வீழ்ந்துமாழ்க்கினன் - வலிகுன்
றியொன்றுந்தோன்றுது மயங்கினன். 'எ - று. மாயைதோன்றிய 'நா
ளில் தைரியங்குன்றாத மன்மதன், மாதேவிதோன்றியநாளில் தனது
தைரியங்குன்றுதற்கேது, அறிவருளாகிய குணங்களா லென்க' (௭)

விழுந்தன கொடியதீ வினைப்ப ரப்பெலாம்
எழுந்தன நல்லறம் யாவுந திங்களங்
கொழுந்தென நிருமலன் குமரி யோங்குநாள்
முழங்கின சிவாகம முற்றுமெங்குமே.

(இ - ள்.) விழுந்தன - நடுத்தன —கொடியதீவினைப்பரப்பெலாம்
கொடியதாடியதீவினையி ன்பகுப்பனைத்தும் —எழுந்தன - மீசுசுயர்ந்தன—
நல்லறம்யாவும் - நல்லதருப மெனப்படும்குபாடனைத்தும் —திங்களங்
கொழுந்தென - ஆழ்சியமுங் குழாபினைவருமாநுபோன்று —நிருமலன்
குமரியோங்குநாள் - நிருமலனென்பவனாகவனருளில்—முழங்கின-
கோஷித்தன—வொகாமுற்றும் - வொகாமனைத்தும் —சுங்கும் - எவ்
விடத்தும். எ - று. பாற்பு-விநிவ. (கக)

வேறு.

ஈங்குநாடுதெரிநிலன்ன மிதர்ப்ப வெம்பிரா னேவிய கண
ங்கள், தாங்களென பரமவொண பதிவுநாறு முன்செய்தவத்
தாமகனாகநத, தீங்கிலாச் சித்த ராமையன் மாச்சி தே
வனன் திற்பெயர் முதலா, ஒங்குநா மங்கள் வேறுவேறுநக
கொண் டுற்றனர் நற்றவ முயன்று.

(இ - ள்.) ஈங்கு - இவ்விடத்தில்—மாடுதவி - மாடுதவியென்பவன்—
இன்னனமிருப்ப - இவ்வாறிருக்க—எம்பிரானேவியகணங்கள் —எமது
பிரானுகுயபரபாசியனனுப்பியசுவகணங்கள்—தாங்கள்வேண்டிய - தாங்க
ன்விரும்பிய—ஒன்பதிதொறும் - சித்தபட்டணங்கடோறும் - முன்செ
ய்தவத்தர்பால் - முன்பிறப்பிச்செய்தவத்தினரிடத்தில் --நன்மகவா
டி - நல்லகுறையுடையான்—தீங்கிலா - குற்றமுற்ற—சித்தராமையன்மாச்
சிதேவனென்று - சித்தராமையனெனவும், மாச்சிதேவனெனவும்—இ
டுபெயர்முதலா - இடப்பட்டபெயர்முதலாக —ஒங்குநாமங்கள் - உயர்
ந்தராமங்களை—வேறுவேறுநகர்கொண்டுநீர்னர் - வெவ்வேறுகக்கொண்
தெங்கினர்கள்—நற்றவமுயன்று - நல்லதவங்களைச்செய்து. எ - று. க
ணங்கள்மகவாடி - தாமங்கள்கொண்டு - முயன்றுற்றனானமுடிக்க. ()

பயக்குறு மினிய சங்கர பூசை பல்வகை நெறிபட விய
ற்றிச், செயற்கருஞ் செய்கை செய்தவ நிருநதார் தென்றிசைநீ
கயிலேபொற் பிறக்க, மயக்குறு மமண வல்லிருண் மெலிய வயி

ணவ மெனுமுடி மழுங்க, வியக்ஞா ஓசவ மலரகன் னந்தி வெய்யவ னுதித்தமை விரிப்பாம.

(இ - ள்.) பயக்குறும் - முத்திபயகந்தகச - இனியசங்கரபுரை - இனிமையாகியசிவபூசையை - பல்வகைநெறிபடவியற்றி - பல்வகையாலுமாகமநெறிக்கிணங்கச்செய்து - செயற்குஞ்செய்கைசெய்து - செய்தற்கரியசெய்கைகளைச்செய்து - அவிரிஞந்தார் - அந்தசகலகணநாதாகளிருந்தார்கள் - தென்றிசைக்கயிலைபோற்சிறக்க - தென்றிசையானதுகைலாயத்தைப்போற்சிறத்திருக்கவும் - மயக்குறமணவல்லிருண்மெலிய - மாயவசனத்தால்புத்தியைமயக்குகின் தசமணமென்னும் சொழியவிருள் குணமும் - வயிணவமெனுமுடிமழுங்க - வைணவமதமென்னுந் தத்திரங்கடமதொளிருன்றவும் - வியக்குறசைவம் - அநிசயிகத்தஞ்சைவமென்னுமலர் - மலர - விகதிக்கவும் - நன்னிதியெய்யவன் - நல்லகந்தியாகியஞானசூரியன் - உதித்தமைவிரிப்பாம் - அவதரித்ததைவிரிவாகச்சொல்லுதம். ஏ-று. செயற்குஞ்செய்கை - அயலாகப்பிரதிபலியுந்நுத்தலைசெய்க்க மெலிய மழுங்க மலரவென்னுமவினையெச்சவசனையுதித்தபின்னும் வினைப்பகுதியோடுமுடிக்க விகத்தவிஞாநாரொணினுமமையும். (உசக)

வாயில்மண் ணிடடுக கொண்டவன் நனை மதிநூநன் னுதலின்மண் ணிடாமற், பாயுமவெண் டு னாயிற்றுயிலபவன் நனாகுப் பரிதியொன் றளிதநருண் முக்க, னாயகன் நனையெ குநிதிவெண் ணிற்று னன்னுதல னீதியை யணிபுக, தூயநன் மறை யோர் தூக்கிட மாருந் துரிசிலா விங்குளா புரியை.

(இ - ள்.) வாயில்மண்ணிடடுக கொண்டவன் நனைவாயில் மண்ணைப் போட்டுக்கொண்டகண்ணை - மதித்து - ஓர்ப்பாருளாகமதித்து - னன்னுதலின்மண்ணிடாமல் - நல்லநெறியிறநிருபுண்ணிடாமல் - பாயுமவெண்டினாயில் - மோதுகின்றவெண்மையாகியவலைகையுடையதிருப்பாதகடலில் - துயில்பவன் நனக்கு - உறங்கும்விடனுவுக்கு - பரிதியொன்றளித்தருள் - ஓசக்கரமீத - முக்கனாயகன் நனையே - முக்கண்ணாகிய பரமசிவனையே - குருதி - திரிகரணமொக்கச்செறித்து - வெண்ணிறஞல் - விபூதியினால் - நன்னுதல்வீதியையணியும் - நல்லநெறியாகியவிடத்தை யலங்கரிக்கும் - தூயநன்மறையோர்தமக்கு - பரிசுத்தமானநான்மறைக் குரியவந்தனர்களுக்கு - இடமாகும் - இடமாயுள்ள - துரிசிலா - குற்றமற்ற - விங்குளாபுரி - விங்குளாபரியென்னும்பட்டணமொன்றுஉண்டு. ஏ-று.

உலகையுண்டவனென்றதது ; இழிவுபடர்கென்க. திருமண் - திருஞ்
சும். இடாமலணியுடையோனென முடிக்க. (கசு)

கதிர்வினை செந்நெற் காடுகுழ கருமபு கருமபுகுழ் கதலியங்
கதுகுழ, புதுநறும பாளைக் கமுகது குழ்முப் புடைப்பசங் கா
ய்தெங் கதுகு, முநிகனித தேமாந தண்பொழில் பார்ப்பார்க்
குயர்வுறு துயர்மிடி புகாம, லதிர்முர சியமபும வீதியந நகரிந்
கணிகளஹ்வத திடுபடை காட்டிம.

(இ - ள்.) கதிர்வினை - கதிகள்வினைகின்ற—செந்நெற்காடு - செந்நெ
ற்காட்டை—குழகரும்பு - குழந்தகரும்புவனங்களும்—கரும்புகுழ் - அந்
தங்கரும்புக்குந்த—கதலி - வாழைவனங்களும்—அங்கதுகுழ் - அங்
கே அந்தவாழைகளைக்குழ்த—புது - புதிய—நறும் - நல்ல—பாளை - பா
ளையையுடைய—கமுகு - பாசகுடிவனங்களும்—அதுகுழ் - அந்தப்பாக்குவ
னங்களைக்குழ்த—முப்புடை - முன்றுபக்கத்தையுடைய—பசங்காய் -
பசியகாய்கணிகளை—தெங்கு - தென்னத்தோர்ப்புகளும்—அதுகுழ் - அ
ந்தத்தென்னத்தோர்ப்புகளைக்குழ்த—உதிர் - கீழேயுதிர்கின்ற—கனி -
பழங்கையுடைய—தேம் - வாசனை பொருந்திய—தண் - குளிர்ச்சிதங்கி
ய—மாய்பொழில் - மாத்தோர்ப்புகளுமா—பார்ப்பார்க்கு - பார்ப்பவர்களு
க்கு—உயர்வுறுதுயர் - மிகவுயரத்தையுடைய—மிடிபுகாமல் - தாரித்
திரியமணுகாவாறு - அதிர் - ஓலிக்கின்ற—முரசியம்பும் - செயபேரினை
முழங்கும்—வீதி - வீதிகளுமா - அந்தரிக்கு - அந்தப்பட்டணத்திற்கு—அ
ணிகன்வைத்திடு - அணிகன்வைத்திகின்—படை - சேனைகளைப்போல—
காட்டிம் - தோற்றமும் எ - று செந்நெற்காடும், கரும்பும், கதலியும்,
கமுகும், தெங்கும், மாம்பொழிலும், வீதிகளும், அணிகன்வகுக்கும் ப
டைபோறகாட்டின், அணிகன்வைத்திடுபடைகாட்டிமென்றார். இத
னால்தெருவகமெனப்பெறும் செந்நெற்காடுமுதல் - வீதியிறுவாயவி
ய்வெழும் பார்ப்போர்க்குப் படைபோறகாட்டிமென முடிக்க. (ககி)

விருநதுநக ரிடுவா ரன்னமக் நகரின் வேதியர் மடநதை
ய் சொல்லாம, பொருநதுமன னததிற் கிடுவன விருநது புனல்வ
யற் செங்கம லங்கள், வருநதுதுண் ணிடைநன் மாதர்கைம் மலர்
க்கு வண்டினைக் கொடுப்பாபே ரின்பந், தருநதனி நகாசுழ் தட
ங்கள்வண் டிற்குத தாண்மலர் கொடுத்திடு மன்றே.

(இ - ள்.) அந்நகரின் - அந்தநகரத்திலுள்ள—வேதியர் மடந்தையொ

ல்லாம் - பிராமணஸ்திரீகளனைவரும்—அன்னம் - உணவை—விருந்தினு
க்கிவார் - விருந்தினருக்கிவார்கள்—புனல் - சலத்தையுடைய—வ
யல் - வயலிலுள்ள—செங்கமலங்கள் - செந்தாமனாகள்—பொருந்தும் -
அவ்விடத்தின்பொருந்திய—அன்னத்திற்கு - அன்னப்பட்டிகளுக்கு—இ
வெனவிருந்து - விருந்திவெனவாம்—வருந்தும் - பாரததால்வருந்தும்—
நுண்ணிடை - மிகச்சுருங்கியவிடையையுடைய—நன்பாதர் - நற்குண
மவாய்ந்தமாதர்கள்—ஸைகம்மலர்க்கு—தமதுகைகளாகியதாமமாமலாகளுக்
கு—வண்டினைக்கொடுப்பர் - வளையலிவாகள்—பேரின்பத்தரும் - மிக்
கககத்தைத்தருகின்ற—தனி - ஒப்பற்ற—நகர்க்கு—தடங்கள் - பட்டண
த்தைச்சூழ்த்தடாகங்கள்—வண்டிற்கு - வண்டிகளுக்கு—தாண்மலர் -
தண்டையுடையமலர்களை—கொடுத்திடும்—விருந்தாகக்கொடுக்கும். எ-று.
அன்று - ஏ-அசைகள். அன்னம் - உணவின்பொது. கைம்மலா - உருவ
கம். பேரின்பம் - மிக்கபோகம். வருந்துதற்குக்காரணம் - தனங்களா
லாதலின்பொதுப்படப்பாரமென்றும். கைக்கென்றமையால் - வண்டி
னைவளையலென்றும் கொடுப்பர் - இலகககக.

(கக)

இநகக வாழ் மறையவா செய்யும் யாகதூ மாமபு ந நன்
றே, பொன்னகா வாணா நிறைந்தவா புளராயப் பொருந்துத வி
நகர் மறையோ, நன்னரு மறுவா செந்நிலை வளாததிட்
டொழுஞ்சீர் காட்டிநி னன்றி, பின்னொரு செயலாற் கலியுகந
தன்னிற் பெருஞ்சீர் காணுநப படுமோ.

(இ - ன்.) இநகர்வாழும் - இநதப்பட்டணத்தில்வாழும்—மறையவர்
செய்யும் - பிராமணர்கள்செய்யும்—யாகதூமம்படித்தன்மேற—யாகபுகைப
டிந்தல்லவோ—பொன்னகா வாணா - நேயவிலைகத்திலவாழ்பவர்கள்—
நிறைந்தவாயுளராய் - பூரணயுகடையவாகளாய்—வ்பொருந்துதல் - தவரு
தல்—இநகர்மறையோ - இநதப்பட்டணத்திலிருக்கும் பிராமணை—
உன்னரும் - கினைத்தநகரிய—மனுவால்—ஐசாஸ்திரந்தால் - நெருப்பி
னைவளர்த்திட்டு - யாகத்தைவளாதது—ஒழுஞ்சீர்காட்டிநினன்றி - நடக்
குசிலைமையைக்காட்டி ஏலல்லாமல்—பின்னொருசெயலால் - மறொருமு
யற்சியினால்—கலியுகத்தன்னில் - கலியுகத்திலும். —பெருஞ்சீர் - மிக்கம
ழைநீர்—காணுநபபடுமோ - காணப்படுமோ. எ-று. இவ்வால் தேயா
களுக்கத்தீர்க்காயுளும், இநகககக்குக் குகையாகாவளும் வந்ததற்கேறு
கூறப்பட்டது. கலியுகத்திலுமென்றவுடைய, தெருகது. காணுநபபடு

மோ வென்னுமோகாரம் எதிமறை. படித்தன்றோ வென்னுமோகார
ம வினா. யாகத்தைசுசுப்பிக்க கலியுகங் கூறப்பட்டது. (௧௭)

இனையமா நகரி நகதணர்க் கெல்லா மிறைமைபுண ளெ
னொரு மறைமொ, னினையெலா மரன்று னினுமுறா யெலலா நி
ருமலன் றுநிறினுஞ் செய்யும், னினையெலா மவன்பூ சனையினும
வைத்தோன் னெழுந மொழுகரும வல்லான, மனையுளா னெ
னினுந் துறந்தவாக் கொப்பான மறறவ னுமமா தரசன்.

(இ - ன) இனையமாகரின் - இத்தகையதாயபெரியப்பட்டனத்தில் -
அகதனாக் கெல்லாம் - பிராமணர்களையெனிலும் - இறைமைபுண்டு -
தலைமையிற் சிறந்தவராகிய - ஒருநாள் மோகன் - ஒருபிராமணன் - நின
யெலாம் - தனக்குடனானவர்களைத்தையும் - அறன் னுனினு - பரமசிவ
னுடையதிருநாமமில்லும் - மனையெலாம் - தனக்குடனானவர்களைத்தையும்
- நிருமலன் றுநிறினு - பரமசிவனது திருநாமத்தில் கண்ணு - செய
யாமலினையெலாம் - தனக்குடனறியவர்களைத்தையும் - அவன்பூசனையி
னு - அவனையுபாசத்தலின்கண்ணும் - வைத்தோன் - வைத்தவன் -
பெருமொழுக்கரும - வைத்தவனாகிலும் - அவ்வொழுக்கின் திருக்க
குதலிலும் - வல்லான் - வல்லமையுடையான் - னெயுளா னெனினும் -
தானில்லாததனையினும் - நுறந்தவாக் கொப்பான் - மறந்ததாத்தததி
போல்வான் - மறவரும - அன்னியர்பெயரோ - மாதரசன் - மாத
ரசனென்பபெயராம் - ம - மொழுக்கமோன, வைத்தோன், வல்
லான, னெயுளன்னொருவன் - மாதரசன் எனவொக்கவென தொக
படுத்தினென்க.

(௧௮)

திருநதிய னினையா னெயின னுமஞ் செபவின்மா தாமசி
கை யென்பா, னாகத்தி முதலாய் கற்புடையார்ந்த மருநிலே யு
லின் னிழறா, கற்புடையவர்களைக் குறித் திறைஞ்சி கினைந்து
மன் பரமசிவபெயரோ, கருகடங் கயற்கட பூங்கொடியனை
யான கற்பினை யாவன் புகலவார.

(இ - ன) திருந்திய - லிகாரங்களைத்தினுனின் றுநீங்கிய - அனையா
னெயின னுமன் - அத்தகையானது மனையின் பெயர் - செப்பின் -
சொல்லுநிதது - மாதாமலிகையென்பான் - மாதாமலிகையென்பபெ
யர் - அருந்திமுதலாககற்புடையார் - அருந்திமுதலாகிய கற்புடைய

வர்கள்—தம் - தங்களுடைய — அருகிலே - அரியசலங்காநிலைமை — ஊநி
ன்றிமுற்ற - இடையூறின் நினைவேறுவான் வேண்டி—நிர்த்தம் - அது
தினமும்—அவனை - அந்தமாதாம்பிகையை — கைகுவித்து - கைகூப்பி—
இறைஞ்சி - வணங்கி—நினைத்து - சிந்தித்து—பின் - பின்பு—பாயலில் -
தமதுசயனத்தில்—புதிப்பார் - புதித்துக்கொள்வார்கள் —கரும் - கரிய—
தடம் - விசாலம்பொருத்திய —கயல் - சேர்க்கைண்டைபோன்ற—கண் -
கண்களையுடைய —பூங்கொடியினையாள் - பூங்கொடிபோல்பவளது—க
மினை - கலங்காநிலையினை — யாவரோபுசல்வார் - யாவர்தான்சொல்லவ
ல்லவர். எ - று. கற்புடையார், தமநருகிலேமுற்றக் குவித்து, இறைஞ்
சி, நினைத்துபுதிப்பாரெனமுடிக்க. யாவரோயென்பதில் ஏகாரம்-வினா.)

பூங்கொடியானமாதாம்பிகை பெருமை புனைந்துரை யன்
றுபட்டார்க்கே, யோங்கிய வபர சிவனென னேத முரைத்திடு
மருணநதி வந்தான், முக்குற வவடன் வயிற்றிடை யதனற் றக்
கவா தகவில லொன்பது, தாங்கவா பயந்த புகலவனற் றெனிய வ
நிமினென் றறைகுளா பெரியோரா.

(இ - ள்.) பூங்கொடியான - பூங்கொடிபோன்ற —மாதாம்பிகை - மா
தாம்பிகையென்பவளது—பெருமைபுனைந்துரை - பெருமைகலந்தவனங்
காரவசனங்கள்—அன்றுபட்டு - அன்றுமுதல்—ஆங்கே - அய்விடத்தி
ல் - ஓங்கிய - சிறப்புறான —அபரசிவனென - அபரசிவனென்று—
வேதம் - வேதமானது—உரைத்திடும் - துதிக்கத்தக்க—அருள் - கருப
லையுடைய —நந்திவந்தான் - நந்திதேவன்அவதரித்தான் —தாங்குற -
கமக்க — அவடன்வயிற்றிடை - அவளதுவயிற்றில்—அதனல் - அக்கா
ரணத்தினால்—தக்கவாதகவிலொன்பது - தக்கவர் தகவிலொன்னும். பிர
யோகமாம் —ஆங்கவர் பயந்த - அத்தத்தாய்தந்தைகள் பெற்ற —புதல்வ
னல் - புத்திரனல் —தெனிய - தெளிவுபெற, —அறிமினென்று - அம்
மொழிப்பிரயோகத்தை யுணர்மினென்று —அறைகுவர் பெரியோர் - ச
'த்தக்கன்கூறுகிறார். எ - று. அபரசிவம் - அபரசிவமென்றிருபாற்று
பரசிவமெனல், அபரோட்சத்தை. அபரசிவமெனல், பரோட்சத்தை.
தாங்குறவவடன்வயிற்றிடை நந்திவந்தானெனமுடித்து, தக்கவாதகவி
லொன்பது; தாய்தந்தையரைக்குறிக்கவென்க. புதல்வனெனல், அ
பரதெச்சத்தை. அனாவனல், இடைக்குறை.

(௨௦)

ஐதொழி லொருவன் நிருவுள மகிழு மறுதொழி லாளன்
மாதரசன், பைந்தொழி கொழுநற் றொழுதெழு தெரழிலாள் ப

நிநதுதி வளர்ப்பவன் மறையோன், செநதிரு வணையான் விருந்
தினர் வயிற்றிற் றீயவிப் பவளிவர் பெருமை, நநதெழின் மல
ரோன் சொன்மக ளிருக்கு நாவிலும புகன்றிடப் படாதே.

(இ - ள்.) ஐத்தொழில் - பஞ்சகிர்த்தியத்தையுடைய—ஒருவன் - ஒப்
பற்றபரமசிவனது—திருவுளமகிழும் - திருவுளமகிழுமாறுசெய்யத்தக்க—
அறுதொழிலாளன் - ஆறுகிருத்தியங்களை யுடையவன் —மாதரசன் - மா
தரசனென்போன் —பைந்தொடி - பசியவனையலையணிந்தவவன்மனை
வி —கொழுநன் - தனதுநாயகனை —தொழுதெழுதொழிலாள் - வணங்
குதலையேதனதுதொழிலாகவுடையவன்—பரிந்து - விரும்பி—தீவளர்ப்ப
வன்மறையோன் - யாகம்வார்க்கு மந்தனன்—செந்திருவணையான் - இ
லக்குமிபோல்பவன்—விருந்தினர்வயிற்றில் - விருந்தினரதுவயிற்றில் —
தீயவிப்பவன் - உதராக்சினியைத்தணிப்பவன் —இவர்பெருமை - இவ்
விருவரது பெருமைபானது —உத்தெழின்மலரோன் - அழகுமிக்கதாம
ரைமலையுடையபிரமன்—சொன்மகளிக்கும்கு - சரஸ்வதிதங்கும்—நா
விலும் - நாவிலுமும்—புகன்றிடப்படாது - சொல்லப்படாது. எ - று.
ஐத்தொழிலாவன ; சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அத்தக்கிர
கம். அறுதொழிலாவன ; ஷதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல்,
நதல், ஏற்றல், என்பன. அறுதொழிலாளன், மாதரசன், தீவளர்ப்பவ
ன், மறையோன், எனவும் ; தொழுதெழுவாள், செந்திருவணையான், தீ
வளர்ப்பவள் எனவும்பிரித்துக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. விருந்தினர் ;
நாதனமாகவருபவரை. (உக)

இன்னமா தரசன் நேயிதன் வயிற்றி னிவ்வுல கெலாஞ்
செய்புண ணியத்தான், மன்னுமா ரளிகள விருநதுணக் காமர்
வல்லியின் மலர்மலர் வதுபோ, லென்னையா ளுடைய நநதிவா
னவன்றா னெய்திவந துதிததன னன்று, சென்னியா லமரர் தொ
ழுதுபு மாரி சிநதினர் துநதுபி முழங்க.

(இ - ள்.) இன்ன-இத்தகையதாய —மாதரசன்நேயிதன்வயிற்றின் -
மாதரசன்மனைவியின் வயிற்றில் —இவ்வுலகெலாஞ்செய் புண்ணியத்தா
ல் - இவ்வுலகனைத்துஞ்செய்தபுண்ணியத்தால்—மன்னும்-பொருந்திய—
ஆர்-நிறைந்த —அளிகள்-வண்டிகள்—விருந்துண-விருந்தாகவுண்ண—கா
மர் - அழகிய —வல்லியின்மலர் - வல்லிக்கொடியின்மலர்கள் —மலர்வது
போல்-பூப்பதுபோல் —என்னையா ளுடைய - என்னையா ளுடையகவடை

ய—நந்திவானவன் - நந்திகேஸ்வரன் — எய்திவந்து - கைலையினின் றுவந்து — உதித்தனன் - அவதரித்தான் — அன்று - அப்போது—சென்னியால் - சிரசினால் — அமரர் - தேவர்கள் — தொழுது - வணங்கி — தூந்து மிழுங்க - தேவதூத்து மிழுங்க—பூமரிசந்தினர் - புஷ்பமாரிபொழிந்தனர். எ - று. நந்திவானவன் மலர் பூப்பதுபோல் தேவிதன்வயிற்றில்வந்துதித்தனனெனமுடிக்க.

(உஉ)

எங்குரு நந்தி தோன்றுநாட புதுமை யென்சொல்வாங்க ண்டொழுட்டென்னும், வெங்குண வமண ருளத்தெறி மழுவோன் வேடங்கண டஞ்சலி செயய, வங்கொரு நேயம் பிறந்தது திருமாலடியவ ருளத்தினி லெங்கள், சங்கர னிறைவ னெனவொரு ஞானஞ் சார்ந்தது தமையறியாமல்.

(இ - ள்) எங்குருநந்தி - எப்துகுருவாசியநந்திதேவன் —தோன்று நாள் - உதிக்குநாளில் —புதுமை யென்சொல்வாம் - நந்தபுதுமையை யாதென்றுகூறுது - கண்டொழுட்டென்னும் - கண்டொழுட்டெனக்கூறும்—வெங்குணம் - பொடியகுணங்கையுடைய —அமணர் - சமணர்கள்—உளத்து - தமதுள்ளத்தில்—எரி - எரிசின்ற —மழுவோன் - மழுவேந்திய பரமசிவனது —வேடங்கண்டு - விழுதிழுதலிய வேடங்கண்டு—அஞ்சலிசெய்ய - வணங்க—அங்கொருநேயம்பிறந்தது - அங்கோர நிசயந்தோன்றிற்று—திருமாலடியவருளத்தினில் - விஷ்டன்னுபத்தருள் ளத்தில்—எங்கள்சங்கரன் - நமதுபரமசிவனே—இறைவனென - மேலாயகீர்த்தாவென்று—தமையறியாமல் - தங்கனையறியாமல்—ஒருஞானஞ்சார்ந்தது - ஓர்ஞானமுதித்தது. எ - று. கண்டொழுட்டென்பதோடு, கேட்டுமுட்டென்பதையும் வருவிக்க, ஒன்றினமுடித்தலென்பதிலால்.)

கொலைகள வழுக்கா றவாவொடு வெஞ்சுளி கொடுஞ்சொல்பொய் பயனில கூற, நிலையழிஇ யொருவன் செய்நன்றி மறத்த னிந்தனை வஞ்சனை பிறாதஞ், சிலைதுதன் மடவார்| கருதலென்றினைய தீமைகளியாவும்போ யினவா, னலமலி தரும மூர்த்தியா கியநன் னந்திவா னவன்புவி வருநாள.

(இ - ள்.) கொலை - கொலையும்—களவு - களவும்—அழுக்காறு - பொழுமையும்—அவாவொடு - பிறப்பொருளையவாவுதலும்—வெஞ்சுளி - ஒழுங்கின்றிகோபித்தலும்—கொடுஞ்சொல் - கொடேமானசொல்லும் —பொ

ய் - பொய்சொல்லலும்—பயனிலகூறல் - பயனின் நியமொழிகூறலும்—
 நிலையழி - நிலைபிறழ்து—ஒருவன்செய்தன்றி - ஒருவன்செய்தன்றி
 யை—மறத்தல் - மறந்துவிடுதலும்—நித்தனை - பழிகூறலும்—வஞ்சனை-
 வஞ்சனைசெய்தலும்—பிறர்தம் - ஆயலாது—சிலைதுதல் - விலையொத்
 தகூற்றியையுடைய—மடவார்நடுதல் - மாதரைத்தழுவநினைத்தலும்—
 என்று - என்றசொல்லப்பட்டு—இனையதீவ மகளியாவும் - இங்ஙனமாய
 நியகுணங்களைத்தம் - நலமலி - நன்மைமிருந்த—தருமமூர்த்தியாகிய -
 தருமஸ்வரூபியாகிய - நல்ல - நந்திவானவன் - நந்திதேவன்—புவி
 வருநாள் - புவிபிழந்ததானால்—பொயின் - ஒழிந்தன. ஏ - று. ஆல் -
 அகை. நிலையழியுயென்பது, மசால்வனபெயர். (உச)

தாடலை நகறிங் செயையயா னாநதி தாயகம் மனுகின்ற
 தனாமே, பெட மிழ பவாணாண முகமது மீதானற வெழுந்தரு
 னாதன்முனங் குநவாயக, கூடல சங்க மேசனராயக் கொளிகது
 க குறுநகன ஹதலிளி நனிகது, விடநாள் பரம சிற்சன விங்க
 மெய்யுறத்தரித்தன னமமா.

(இ - ள்.) தாடலைத்த - சிவசுந்தருவடிநாடி—இவரு - இவ்வீடத்தி
 ல்—எம்மையாணந்தி - எம்மையடிசைமகாண்டநந்திதேவன்—தாயகம்
 னுகின்று—தாய்வயிற்றிழமிருந்து - தனாமேல் - புழியினமேல்—ஏடவிழ-
 இத்தகவ்விந்த—மலர்—தாமரைமலர்போன்ற --வான்—ஒளியுள்ள—முக
 மதுதோன்ற - முகத்தோன்ற --எழுந்தருளதன்முனம் - பிறப்பதற்குமு
 ன்னரே --குநவாய - குருடாத்தமர்ய் -கூடலசங்கம் - கூடலசங்க
 மென்னுந்தலத்திலுள்ள - சகன் - பரமசுவன் —தாய்க்கொளிந்து - தா
 யாருக்காகவொளித்து—குறுகி - அருகேவந்து --நன்னுதலில் - நல்லநெ
 ற்றியில்—நீநனித்து - விழுந்தித்தது—விடநாள் - மூத்திதருகின்ற --பரம
 சிர்கனவிங்கம் - இவ்விலங்கத்தை—மெய்யுறத்தரித்தனன் - மார்பிற்சரி
 த்தனன். ஏ - று அம்மா, வியப்புமொழி. கூடலசங்கமேசன், குரு
 வாய், தாய்க்கொளித்து, குறுகி, நீநனித்து, மெய்யுறத்தரித்தனனென
 முடிக்க. தாயகம்மனுவென்றவுண்மை, புவிவருநாளெனலைத்தழுவவினி
 ர்த்ததுதழியது. (உரு)

தீர்த்தபின் நனது மேனிநோன் றாமந் ருயெதிர் நின்றுட
 பப்பெர், திரித்துநல் வசவென்னென்றுபே ரிட்டிச் சென்றனன் சி
 வன்றனைச் சூறவா, யொருக்காகும் மிடங்கிற் பாவனை செய்கெ

ஈன அரைப்பவ குறைக்கடத்த தானே, மருட்டுரு வடிவா வந்த
குள புரிந்த வரலயமா குலயா ணியானே.

(இ - ன்.) தரித்ததில் - தரித்ததில் - தனதுமேனிதோன்றமுன் - தனதுவடிவங்காணப்பட்டமல் - தாயெழிர்சின்று - தாயினெழிர்சின்று - இடப்பப்பேர்திரிதது - இடப்பப்பேர்திரித்த - கல்வசவனென்றுபேரிட்டு - கல்வசவத்தவனென்றுபேரிட்டு - சென்றான் - போயினன் - திரிந்தான் - விவனை - பாவனைசெய்கென்று - பாவனைசெய்யக்கடவாயென்று - ஒத்ததாமமிடத்தில் - ஒருவரிடத்தில் - குருவாயுநகப்பவர் - குருவாசுவத்துபேர்ப்பவரது - உரைகேட - உபதேசங்கேட - தானே - தானே - அறா - லொஸைதருவிய - குருவடிவாட்ட - குருகுமுகர்த்தமகவந்த - அருள்புரிந்த - அதுககிரந்த - குருமா - விபத்திய - குலபாணியன் - குலததைகையிலேநடுய பரமசிவன். உ - ந - ஸ - ர - ஸ - ஸ - ர. அவற்றுனே தாமுயிரியபுமென்னும் விநயால இடபமென்றாயிற்று. அத்தியிடபமென்கூறியிருந்த வசவனைபாடுபயரிட்டதென்க. குலபாணியன் தானேயுட்குருவாவத் தருள்புரிதனென்னமுரக்க. அபயிரத்தியப்சத்திரு பேரெனவது பாவம் பிரததியாச்சத்திரகு பேரெனவெதினெனககுறிக்க வொகேடவென்றார். உரைகேடவென்னுஞ் பேரவென்னும் வினையெச்சம், உருநென்பதில் பருதிகொண்டு முடிந்தது. தானேயென்பதில், ஏகாரத்தேற்றம் ஒருவனுக்கு மறகுருவன் குருவாசின்று கடவுளைத் தியானஞ்செய்யென் றபதேசித்தவீடததில், அப்பிரத்தியப்சத்திலாதலின் கடவுள் பாவவடிவாகவேண்டும், கடவுளேவந்தபதேசிப்பராயின்பாவனையொழிநகென்னுந் நயத்தேசுந்த “சிவன்றனைக் குருவா லொருத்தர்தம்மிடத்திற் பாவனைசெய்கென்றுகாப்பவருரைகேடத்தானே யருட்குருவடிவாவத் தருள்புரித்தவாலமீர குலபாணியனே யெனப்பட்டது.” இந்நயத்தோன்றாதாருரைபென்பயன். (உரு)

பிறதகமெயஞ்ஞானப் பிள்ளைநன் னுதலிற் பெருகொளி
*நீறுமொண் களத்திற், சிறததுள விமல லிங்கமுங் கண்டு செந்நி
தவ ரனைவரும் வியநது, மறைநதரன் ஞாவா வநநினை
னைந்து மகவினை வசவனென் றொருபே, ரறைநதது னென்ன வ
நிறதன ரமல னறிவுனின் றறிவிக்க வன்றே.

(இ - ள்.) பிறத்த - உதித்த - மெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளை - மெய்ஞ்ஞான
உபயோகமுடையதாயினு - நன்னுதலீஸ் - நல்லொன்றியில் - பெருகெர

ளி - மிகவுவொளியையுடைய—ஈறும் - வீடுதியையும்—ஒள்களத்தில் - அழகியகண்டத்தில்—சிறந்துள் - சிறப்புற்ற - அமலங்கமுங்கண்டு - நின்மலமானவிஷ்டலிங்கத்தையுங்கண்டு—செறித்தவரணைவரும் - அங்கே கூடி நின்றவரணைவரும்—வியந்து - அதிசயத்து—மறைந்து - ஒளித்துக் கொண்டு—அரன் - பரமசிவன்—குருவாவந்து - குருமுகர்த்தமாகவந்து - இவைபுனைந்து - இவற்றைச் செய்து—மகவினை - குழந்தையை—வசவனென்றொருபேரடைந்தனன் - வசவனென்றோர்பெயரையிட்டனன்—என்னவறிந்தனன் - என்றறிந்தார்கள்—அமலன் - பரமசிவன்—அறிவுணின்றிரிவிக்க - அறிவுக்கறிவாகின்றிரிவிக்க. எ-று. அன்று-ஏ - அசைகள். பிரத்தயிள்ளையெனமுடிக்க. செறித்தவரணைவரும் கண்டு, வியந்து, அமலுந்நிலிக்கவறிந்தனனெனமுடிக்க. அரன், மறைந்து, குருவாவந்து, இவைபுனைந்து பேரடைந்தனனென முடிக்க. அன்றேயெனல் அல்லவாவென்றுனாசொன்னாராயு. பிரத்தயிள்ளைசெறித்தவரென்றதனால், ஒன்றொதிபொதுச்சொல்லென்னும் விதியால் பென்றாலாகுத. ஆகவேதபிறந்த வவசரத்தில் அவ்விடத்தினின்றோராதவன்.

(௨௭)

குறில்வழி லகர தனிநிலையாயுங் கூடிய தகரமுன்னெழுத்தென், நறிகுறி வடிவந் திரிதல்பா னநதி யடல்விடைமெய்திரிந் துறியு, நறுமலா விழியிற் கண்டவ றெல்லா நநதியே யென்றுள மகிழநதார், பெறுதவ முயன்ற வன்னையும் பிதாவும் பெறுதவ கையினையா ருரைப்பார.

(இ - ள்) குறில்வழி - குற்றெழுத்தின்முன்னின்ற—லகரம் - லகரமானது—தனிலிஷயாயும் - நகரமாகத்திரிதலன்றி ஆய்தமாயும்—கூடிய - வருமொழிக்கு முதலாகவந்த—தகரமுன் - தகரத்திறகுமுன்—எழுத்தென்று - எழுத்தாக—அறிகுறிவடிவம் - அறிகுறிவடிவமென—திரிதல்போல் - திரித்துவருவதுபோல—நந்தி - நந்தியென்னும்—அடல் - பலம்பொருத்திய—விடைமெய் - ஈடுபடிவடிவம்—திரித்துறியும் - மாறியிருக்கும்—நறு - தலன்—மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—விழியிற்கண்டவெல்லாம் - தமது மன்களாற்கண்டவனைவரும்—நந்தியேயென்று - நநதிகேஸ்வரனையென—உளமகிழ்ந்தார் - உள்ளத்திற்களித்தனர்—பெறுதவமுயன்ற - பெறுதற்குத்தவஞ்செய்த—அன்னையும் பிதாவும் - தாய்தந்தையரிருவரும்—பெறுமுயலையின - அடைந்தசத்தோஷத்தை—உருகாட்டார் யாவர்தானெடுத்துச் சொல்லவல்லவர். எ-று. "குறில்

வழி லளத்தவ் வண்ணியுய்ய மாநவும்பெறுவ மங்வுழியானே ” என்னும் விதிபாற்போந்த, கல்விது - கலீதிது, என்னுமுதாரணம்போல் ரிஷப வடிவத்திரிந்து மாண்டவடிவமாயதை அறிஞறிபாலுணர்ந்தனனெனக் கொள்க. தனிநிலையாயும், என்றவுமடை இரந்தது தழிஇயவெச்சவு மமை. திரிந்துறினு மென்றவுமமை இழிவு சிறப்பு. (உஅ)

மீன்றநா டொடங்கிச் செய்கடன் முற்று மியற்றினன் மா தர சன்றான், றேன்றுமோர் குழவிப் பதங்கடந் தெங்கோன் சொல்குரு முன்னுறுங் காலை, யான்றமா மறைகண் முதலவா த் தான்முன் னறிந்துளா கலையெலா மறிந்தான், சான்றதா ம கிய மிரவிவந் திறுப்பத தன்கதிர தானடை குதல்போல்.

(இ - ள்.) மீன்றநாடொடங்கி - உதித்தநாள்முதல் - செய்கடன்முற் றும் - பிள்ளைக்குச் செய்யவேண்டிய வுபசாரங்களினைத்தையும் - மாதர சன்றான் - மாதரசனென்னுத்தலை - இயற்றினன் - செய்தனன் - தோன்றும் - உண்டாகப்பட்ட - ஓர் குழவிப்பதங்கடந்து - ஒப்பற்றகுழ விப்பருவநிலையினின் றுட்கி - எங்கான் - எழுதுகர்த்தவாகிய வசுவதே வன் - சொல் - போதிக்கின்ற - குரு - குருவானவா - முன்னுறுங்காலை - தனக்குமுன்னிருக்கும்போது - ஆன்ற - சிறந்த - மாமறைகண் முதலவா - ம கத்தானவேதங்கள்முதலாக - தான்முன்னறிந்துளா - தான்முன்படித்த றித்த - கலையெலாமறிந்தான் - சகலகலைகளையும் விவாவிவறிந்தான் - சான்றதா - யாவருக்குஞ்சாட்சியாக - மதியம் - சந்திரன் - இரவிவந்தி றுப்ப - சூரியன்தன் திடத்துக்குவர - தன்கதிர - தனதுபூரணகலே யை - தானடைகுதல்போல் - தானடைவதுபோல. எ - று. மாதரசன் றான் செய்கடன்முற்று மீன்றநாடொடங்கிச்செய்ய, ஏங்கோன் குழவிப் பதங்கடந்து தான் முன்னறிந்துளகலையெலாம் சொல்குருமுன்னுறுங் காலை சான்றதாமதிய மிரவிவந்திறுப்பத் தன்கதிர தானடைகுதல்போல றித்தானெனமுடிக்க. இறுத்தல், சமீபித்தல். சந்திரன் தனக்கெதிரிலி ரவி சிறிது சிறிது குறுகிவந்தருகியபோது தன் கலைகள் சிறிது சிறிதுவ ள்ந்து முன்போற் பூரணகலைகளாவது யாவருக்குஞ்சாட்சியாய்க்காண ப்படுவதுபோல இவனும் தான் முன்னறிந்துள கலைகளைத்தயவுங்குரு வுக்குமுன் பூரணமா உணர்ந்தனனென்க. (உசு)

பரமனை யிகழ்ந்து நெறியலா நெறிபோம பரமத யானே யை யடக்க, வரமுறு கூமை யங்குச மென்ன வுரனடி யாரொ

ஹிமாவீரன், கொருமழ வினங்கன் நெனவருள் வசவ நொழுகுநா
ன வளங்கொள்கல் யாண, புரமுற வமண குழாத்தொடு மிக்க
புரவலன் விச்சல நிருநதான்.

(இ - ன்.) பரமனையிசுழந்து - பரமசிவத்தைநிந்தித்து - நெறியலாநெ
றியோம் - நன்பரர்க்கமல்லாநெறியிற்போகும் - பஃமதயானையையடக்க-
அன்னியசமயமாகியயானையையடக்குவான்வேண்டி. - வரமுறு - வரத்
தால்வாய்ந்த - கூர்மையங்குசுமென்ன - கூர்மையுள்ளவங்குசம்போலவு
ம் - அரண்டியாரொனுமாவிற்கு - சிவனடியார்களென்னும் பசவிற்கு - ஒரு
ரு - ஒப்பற்ற - மழவினங்கன் நென - மிக்கவிளமைதங்கிய கன்றுபோ
லவும் - அருள்வசவன் - நிருபாவடிவமானவசவதேவன் - ஒழுகுநான் -
ஹைகுன்றுதருடக்குநாளில் - வளங்கொள் - சகலவளப்பங்களுமமைந்
த - கலியாணபுரம் - கலியாணபுரத்தில் - உற - பொருந்த - மிக்க - ஆ
ளுகையிலிருந்த - புரவலன் விச்சலன் - விச்சலனென்னுமரசன் - அம
ணக்குழாத்தொழிருந்தான் - சமணக்கூட்டந்தன்னைப்புடைசூழலிருந்த
னன். வ - று - வசவன் பரமதயானையையடக்க அங்குசமென்னக் கன்
நென ஒழுகுநாளில் கலியாணபுரத்தில் விச்சலமன்னவன் அமணக்கு
ழாத்தொழிருந்தனனெனமுடிக்க. நெறியலாநெறி - இயமமுதலியநெ
றியைமறுத்தநெறியெனக்கொள்க. மழவினமென்பது, ஒருபொருட்ப
ன்மொழிசிறப்பினின்வழாவென்னும் விதியாற்போந்த மீயிசைஞாயிறு
புனிர்நிளங்கன்று என்னுமுதாரணம்போலுமென்க. உறவென்னும் நி
கழ்காலலியையெச்சத்தை இருந்தானென்னும் வினையும்நேரடு சேர்க்க.
பரமதயானை - அடியாரொனுமா - உருவசம். (ஈ)

புரபுலிங்கல் யாண புரமெனுந தூசு பரசிவ பத்தியால் வி
ளர்ப்பக், கொடியபுன் சமண மரசுவர் பிடித்தாங் குவலயத் தி
ருந்திடு மநநா, னடியலர் செல்வ மெனும்வச வேச னங்குடன்
வந்தநா காமபை, யுடன்வர வந்தவ் விச்சல னகரி னுற்றன ன
ற்றவர் நெருங்க.

(இ - ன்.) படியில் - பூமியில் - கல்யாணபுரமெனும் - கல்யாணபுர
மென்கின்ற - தூசு - வஸ்திரத்தில்படிந்த - கொடிய - கொடிதாடிய - பு
ன் - அற்பத்தன்மையையுடைய - சமணமாசு - சமணமதமென்னுமழக்
கில் - உவர்ப்பிடித்தாங்கு - உழமண்பற்றினுற்போல - பரசிவபத்தியால்
விளர்ப்ப - சிவபுத்திமேவிட்டாலவஸ்திரம்வெளுத்துப்போகும்படி - வ

லயத்து - பூமியில் — இருந்திமந்நான் - இருக்குமந்தராளில் — அடியவ
ர் செல்வமெனும் - அடியார்களது செல்வமெனத்தக்க — வசவேசன்
வசவதேவனென்பவன் — உடன்வந்தநாகாம்பை - கைலாயத்தினின் றுந்
தன்னோடு கூடவந்தநாகாம்பையென்பவன் — உடன்வர - தன்னைப்போ
லவவருந்தொடர்ந்துவர — அந்தவிச்சலனகரின் — அந்தவிச்சலனென்பவ
னுடையபட்டணத்தில் — நற்றவர் நெருங்க-நல்லதவத்தினர் நெருங்கும்ப
டியாக — உற்றனன் - இருந்தான். எ-று. புரமெனூர்தாசு - சமணமாசு -
உருவகம். உவர்பிடித்தாங்கு பரசிவபத்தியால்விளர்ப்ப என்பவை - உப
மானம். வலயம், வட்டம், வட்டத்தன்மையால் பூமியென்றும் இது குண
வாகுபெயர். பூமியின்நாகாம்பையுடன்-வரலாவது; தன்னைப்போல வவ
ளும் அல்லமனைப் பூமியில் தேடிவரலையென்க. இருந்திமென்னும் வி
னைக்கெழுவாய் சமயநிலையென்க. (நக)

வந்தனன் வசவ தேவனென் றுரைப்ப மன்னவன் விச்சல
னறிந்து, மந்திரி யென்று மறைந்தவுட் பகையை மலிபொடி மூ
டிய தழலை, வெந்தழ் லென்ன வறிந்திடா தெடுப்பி மென்கைத்
ண் கிதலென வெதிர்போ, டுய்ந்திட வரிதாய்த் தன்மத மழிய
வுடன்கொடு கோயிலுட் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) வசவதேவன் - வசவதேவனென்பவன் — வந்தனன் - பி
றந்தனன் — என்றுரைப்ப - என்றெவருஞ்சொல்ல — மன்னவன் விச்சல
னறிந்து - விச்சலவரசனதையறிந்து — மந்திரியென்று - மந்திரியென்
று — மறைந்தவுட்பகையை-மறைந்துநின்றவகப்பகையையறியாது—மலி
பொடிமூடியதழலை - மிகுந்தநீறுபூத்த வக்கினியை — வெந்தழலென்ன
வறிந்திடாது - கொடியவக்கினியென்றறியாது—எடுப்ப - எடுப்பான்
வேண்டி — மென்கைதீண்டிதலென - மெல்லியகையுற்றொடுவதுபோ
ல—எதிர்போய் - வசவனெதிர்பென்று—உய்ந்திடவரிதாய் - இனிகிலைத்
தற்கருமையாய்—தன்மதமழிய - தனது சமணமதநகிக் — உடன்கொ
டு - தன்னோடழைத்துக்கொண்டு — கோயிலுட்புகுந்தான் - தனதரண்ம
னையினுழைந்தனன். எ - று. மலிபொடிமூடிய தழலையெடுப்பத்தீண்டு
தலென விச்சலமன்னவன் வசவ தேவனையறிந்து 'மறைந்தவுட்பகை'ய
றியாது மந்திரியென்றுன்னித் தன்மதமழியவுடன்கொடு கோயிலுட்பு
குந்தானெனமுடிக்க. (நஉ)

பொருந்துமத் தாணி யிடைத்தவி சொன்று புறமத கோ
ளரிக் குதவி, பிருந்திறம் சிங்கஞ்சுமந்தபூ வணமே லிருந்தன

னரசனப் போதி, லருந்திறம் றுனை காவலர் வேந்த ரமைச்சர் வெண் கவரிகொண் மாதர், நெருங்கிநிற் கரிய பேரவையிடத் து நிகழ்ந்தமை யொன்றெடுத் துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்தும் - அலங்காரமமைந்த—அத்தாணியிடை - அர சிருக்கையின்கண் —தவிசொன்று - ஆசனமொன்றை—புறமதகோளரிக் கு—அன்னியமதமாகியசுங்கத்துக்கு—உதவி-கொடுத்து —இரும்—பெரிதாகிய—திறல் - பலத்தையுடைய —சுங்கஞ்சுமந்த - சுங்கஞ்சுமந்திருக்கின்ற—பூவணமேல் - புட்பசயனத்தின்மேல் —இருந்தனனரசன்—அரசனிருந்தான் —அப்போதில் - அத்தருணத்தில் —அருந்திறல் - மிக்கவலியையுடைய—தானகாவலர் - சேனாதிபதிகளும்—வேந்தர் - குறுநிலமன்னரும் - அமைச்சர் - மந்திரிகளும் —வெண்கவரிகொள் - வெண் சாமனாவீசுகின்ற—மாதர் —ஸ்தரீகளும் —நெருங்கிநிற் கரிய - நெருங்கிநின்றற்கரிய —பேரவையிடத்து - பெரிதாகிய சபையின்கண் —நிகழ்ந்தமையொன்று - வினைந்தவோரசியத்தை—எடுத்துரைப்பாம் - எடுத்துச்சொல்லுதும், எ - று. மதகோளரி; உருவகம். (௩௩)

வேறு,

இந்திர னெதிரின் றுடு மேந்திழை காதிற் செம்பொற் சுந்தர வோலை யொன்று சோர்ந்தெனச் சுருண்முடங்க லந்தர முகட்டி னின்று மரசன்பே ரவையி டத்து வந்தெதிர் விழுந்த தொன்று மானிடர் மருண்டு நோக்க.

(இ - ள்.) இந்திரனெதிரின்றும் - தேவேந்திரனெதிரின்றுடுகின்ற—ஏந்திழைகாதில் - அரம்பையினதுகாதினின்று —செம்பொன் - சுவந்தபொன்னுற்செய்த—சுந்தரவோலையொன்று - அழகியவோர்க்குமலானது—சோர்ந்தென - தவறிவிழுந்தாற்போல —சுருண்முடங்கல் - ஓலைச்சுருளொன்று—அந்தரமுகட்டினின்றும் - ஆகாசவுச்சியினின்றும் —அரசன்பேரவையிடத்து - அரசனதுபெரியசபைக்கண் —வந்தெதிர்விழுந்ததொன்று—ஒன்றுவந்தெதிரில் விழுந்தது—மானிடர் - மனிதரனைவரும்—மருண்டிநோக்க.- அதிசயித்துநோக்கும்படி. எ - று. ஏந்திழை, யன் மொழித்தொகை. சுந்தரவோலையொன்றுசோர்ந்தெனச் சுருண்முடங்கலொன்று அந்தரமுகட்டினின்றும்மானிடர் மருண்டிநோக்கப்பேரவையிடத்து விழுந்ததெனமுடிக்க. (௩௪)

நின்றவ ரெடுத்து வந்து நெடுங்கையிற் கொடுப்ப வாங்கி, வென்றிகொண் மடங்க லன்னான் விரித்ததை யெழுத்து நோக்கித், தன்றலை யெழுத்தே யென்னத் தானுணர்ந் திலன்ம யங்கி, வன்றிற லமண காலன் மலர்க்கையிற் கொடுத்தா னன்றே.

(இ - ள்.) நின்றவர் - அங்கிருந்தவர்கள் - எடுத்துவந்து - எடுத்துக் கொண்டுவந்து—நெடுங்கையிற்கொடுப்ப - நீண்டகையிற்கொடுக்க—வாங்கி - வாங்கிக்கொண்டு—வென்றிகொள் - செயம்பொருந்திய —மடங்கலன்னான் - ஆண்சிங்கம்போன்றவரசன்—விரித்ததை - அவ்வோலைச் சுருளிப்பிரித்து—எழுத்துநோக்கி—எழுத்தைப்பார்த்து - தன்றலையெழுத்தே யென்ன - தனதுதலையெழுத்துப்போல்வதென்று - தானுணர்ந்திலன் மயங்கி - தானென்றுந்தோன்றாதவனாய்ச்சித்தங்கலங்கி - வன்றிறல் - மிக்கவலியுள்ள—அமணகாலன் - சமணர்களுக்கெம்போன்றவசவனது—மலர்க்கையில் - தாமரைமலர்போன்றகையில்—கொடுத்தான் - கொடுத்தான். ஏ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். நின்றவரெடுத்துவந்துகொடுப்ப மடங்கலன்னான் வாங்கி விரித்துநோக்கி மயங்கிக் கொடுத்தானென முடிக்க. அரசனாதலி னெடுங்கையெனவும், இவ்வுலகபாஷைகளிலொன்று மன்றாதலின் தன்றலையெழுத்தேயெனவும் கூறினார். காலன் உவமையாகுபெயர். சமணமதத்தைத் துமிசஞ்செயற்பாலனாதலி னமணகாலனெனப்பட்டது. (கரு)

வாங்கிய முடங்க ளேக்கி வசவனு யகனிவ் வோலை
தாங்குநின் றவிசின் கீழோர் தமனிய வைப்புண் டென்ற
தோங்கிய தூண்செய் தோளா யுனக்குநான் காட்டு வேனென்
றாங்கதை யகழ்வித் தானவ் வரசர்கோ னதிச யிப்ப.

(இ - ள்.) வாங்கிய - கையில்வாங்கிய—முடங்களைக்கி - ஓலைச்சுருளி விரித்துநோக்கி—வசவனுயகன் - வசவதேவன் —இவ்வோலை—இவ்வோலையானது—தாங்கும் - சுமக்கின்ற—நின்றவிசின்கீழ்—உனதுசிம்மாசனத்தின்கீழ் - ஓர் தமனியவைப்பு - சொர்ணப்புதையலொன்று—உண்டென்றது - இருக்கின்றதெனத்தெரிவிக்கின்றது—ஓங்கிய - நீண்ட—தூண்செய் - ஸ்தம்பம்போன்ற—தோளாய் - தோள்களையுடையவரசனே—உனக்குநான்காட்டுவேனென்று - உனக்கதைப் பிரத்தியட்சமாகவிப்போதே காட்டுவேனென்றுரைத்து—அவ்வரசர்கோன் - அந்தராஜாநிராசன்—

அதிசயிப்ப - ஆச்சரியப்படும்படி—ஆங்கு - அவ்விடத்தில்—அதை - அந்தச் சிம்மாசனத்தை—அகழ்வித்தான் - தோண்டச்செய்தான். எ-று. வசவனாகன் நோக்கி அகழ்வித்தானெனமுடிக்க. என்றெனல் சொல்லெச்சம். (௩௬)

அகழ்ந்திட நிதிய வைப்பொன் றாடக மலைப் பிலத்திற்
புகுந்திவண் வந்து மெல்லப் புறப்படல் போலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தன னரசர் கோமான் வசவனைக் கண்ட போதே
நிகழ்ந்த வொண் பயனு ணர்ந்து நெஞ்சக நனிவி யந்தான்.

(இ - ள்.) அகழ்ந்திட - தோண்ட—நிதியவைப்பொன்று - தனப்புதையலொன்றாகிய—ஆடகமலை - சொர்னபர்வதம்—பிலத்தில் - பாதாளத்தில்—புகுந்து - ஊடுருவிச்சென்று—இவண்வந்து - இவ்விடத்திலோங்கிவந்து —மெல்லப்புறப்படல்போல - மெல்லப்புறப்படுவதுபோல—தோன்ற - காண்ப்பட—அரசர்கோமான் - ராஜாதிராசன் - மகிழ்ந்தனன் - சந்தோஷித்தவனாய்—வசவனைக்கண்டபோதே - வசவனைத்தெரிசித்தபோதே—நிகழ்ந்த - உண்டாகிய—ஒன்பயனுணர்ந்து - சிறந்தபயனைத்தெரிந்து—நெஞ்சகம் - தனதுமனதில்—நனிவியந்தான் - மிகவுமதிசயித்தான். எ - று. அகழ்ந்திடத் தோன்றவெனமுடிக்க. வினைமுற்றே வினையெச்சமாகலுமென்றதனால், மகிழ்ந்தன்னென்றதை வினையெச்சமாக்குக. அரசர்கோமான் மகிழ்ந்து உணர்ந்து வியந்தானெனமுடிக்க. (௩௭)

பயிலுநல் வினையெ மக்குப் பயந்தவிவ் வசவ தேவன்
கயிலைநன் மலைக்கி ரண்டாங் கடவுளே யென்று சொல்லி
யியலுரை மடநதை பொய்யா ளென்பதைப் புதுக்கி னானச்
செயலினை விழியிற் கண்டோர் தெளிநதுநெஞ் சகம கிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) பயிலும் - பெரிதோர்களாற்சொல்லப்பட்ட —நல்வினை—யாமுன்னரியற்றியநல்வினையானது —எமக்கு - எமக்கு—பயந்த - பயனாகத்தந்த —இவ்வசவதேவன் - இந்தவசவனாகன்—நல் - நல்ல —கைலைமலைக்கு - கைலையங்கிருக்கு—இரண்டாங்கடவுளையென்று - இரண்டாவதுபுருஷனையென்று—சொல்லி - வியப்போடுசொல்லி —இயல் - சாயலையுடைய—உரைமடநதை - சரஸ்வதி—பொய்யாளென்பதை - பொய்த்துப்போகாளென்பதை—புதுக்கினான் - தெரிவித்தான் —அச்செயலினை -

அந்தவதிசயத்தை—விழியிற்கண்டோர் - கண்ணாற்பார்த்தவர்கள்—தெளிந்து - ஐயந்தெளிந்து—நெஞ்சகம் - "தமதுமன்தில்—மகிழ்ந்தார்-சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. பயிலுநல்வினை, முன்பிறப்பிற்செய்தநல்வினையெண்ணுமமையும். ஒலையில்வனூந்தவாறு, அனுபவங்காட்டலின் உரைமடந்தைபொய்யாளெனப்பட்டது. என்பதையெனல் ; என்றுசான்றோர்கள்சொல்வதெனக்கொள்க. சரஸ்வதிபொய்யாளெனும்வசனத்தை, அனுபவமாகத்தெரிவித்தனனெனப் பொருள்கொள்ளப்பதுக்கினனென்றொனிணுமமையும். எமக்கெனல், அங்குள்ளோரைத்தழுவலநல், படர்க்கைத்தன்மைப்பன்மையெனக்கொள்க. (நஅ)

மந்திரிக் கிழமை நல்கி மரபுளி யுரிமை யாற்றி
மைந்தனைப் புரக்குந் தாய்போன் மற்றெனைப் புரத்தி யென்று
சிந்தனை களிப்ப வின்சொற் செப்பியா யிடையி ருப்ப
நந்தியைத் தொடர்பு கொண்டா னந்தகத் தடக்கை வேந்தன்.

(இ - ள்.) மந்திரிக்கிழமைநல்க - வசவதேவருக்குமந்திரித்தனத்தைக் கொடுத்து—மரபுளி - அதற்குரியமரபையுண்ணி—உரிமையாற்றி - செய்யவேண்டியவுரிமைகளைச்செய்து—மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போல் - மகளைக்காக்குந்தாய்போல—மற்றெனைப்புரத்தியென்று - என்னைக்காப்பாற்றக்கடவையென்று—சிந்தனைகளிப்ப - மனமகிழ—இன்சொல்செப்பி - இனியவசனங்கூறி—ஆயிடையிருப்ப - அவ்விடத்திருக்க—நந்தியைத்தொடர்புகொண்டான் - வசவதேவரை நடுபுகொண்டான்—ஆந்தக-ஆகத்தக்கவாறு—தடக்கை - நீண்டகையையுடைய—வேந்தன் - அரசன். எ - று. தடக்கைவேந்தன் நல்கி ஆற்றி செப்பி நந்தியை ஆந்தகத்தொடர்புகொண்டானெனமுடிக்க. மரபுளியென்பது வசவதேவன்பிறந்த வமிசத்தை யுன்னியெனப்பொருள்கொள்க. உரிமையாற்றல் மந்திரிப்பட்டத்தைக் கொடுப்பதற்கியைந்த சடங்குசெய்தலை. புரத்தலென்பது, பிறரா லபாயம் வராது காத்தலை. ஆயிடையிருப்பவெனல் தன்னிட்ட்திலிருக்கவேண்டுமெனலை. (நக)

பெருநதகை வசவ தேவன் பெருமைக்குத் தக்கவாறே
யருங்கடி மணஞ்செய் வித்தா னலங்கல்வேன் முருக னன்னான்
நிருந்திய வம்ம னத்தின் சிறப்புநாம் விரிப்ப தென்கொல்
புரந்தனை யன்று தொட்டுப் புகன்றுகல் யாண மென்றால்.

(இ - ள்.) பெருந்தகை - சிறந்தநடைவாய்ந்த - வசவதேவன் - வச வேஸ்வரரது —பெருமைக்குத்தக்கவாறே - மகிமைக்குத்தக்கபடி —அரும் - அருமையாகிப்—கடி - காவலுள்ள—மணம் - கல்யாணத்தை —அலங்கல்வேல் - மாலையையணிந்தவேலாயுதத்தையுடைய —முருகனன்னான் - முருகனுக்கொப்பானவரசன்—செய்வித்தான் - செய்வித்தனன்—திருந்தியவம்மணத்தின் - சிறப்புற்றவந்தக்கலியாணத்தின்—சிறப்பு - மேன்மையை—நாம் - யாம்—விரிப்பதென்கொல் - விரிவாகச்சொல்லவதெங்ஙனம் —புரந்தனை - அந்தப்பட்டணத்தை —அன்றுதொட்டு - அன்று முதல்—புகன்றுகல்யாணமென்றால் - கல்யாணபுரியென்று சொல்லப்படுமானால். எ - று. முருகனன்னான் கடிமணஞ்செய்வித்தானெனமுடிக்க. புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாணமென்றால் திருந்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல் எனவடிமாற்றிப்பொருள்கொள்க. (சு0)

இவ்வகை கல்யாணத்தி லிருப்பநா காம்பை யென்னுந் தவ்வைநம் வசவ தேவன் றன்பிர சாதந் தன்ன லெவ்வமின் முத்தி மெய்யோ டிருக்கையி னளிக்கும் வீர ளைவான் னெறிவ ளர்க்குந் தனையனை யீன்றா ளம்மா.

(இ - ள்.) இவ்வகை - இவ்வண்ணம் —கல்யாணத்திலிருப்ப - கல்யாணகோலத்திலிருக்க —நாகாம்பையென்னுந் தவ்வை - நாகாம்பையென்னுந் தமக்கை—நம்வசவதேவன் றன் - நமதுவசவேஸ்வரருடைய —பிரசாதந்தன்னால் - பிரசாதத்தினால்—எவ்வமின்முத்தி - குற்றமற்றவைக்கியமுத்தியை —மெய்யோடுருக்கையில் - உடலோடுருக்கும்போதே—அளிக்கும் - கொடுக்கின்ற—வீரசைவான் னெறிவளர்க்கும் - நல்லவீரசைவமார்க்கத்தையிருத்தியெயும்—தனையனை யீன்றான் - புத்திரனைப்பெற்றான். எ - று. அம்மா - அசைநிலை. வசவதேவரது பிரசாதத்தால், அவர்தமக்கைதனையனை யீன்றானெனமுடிக்க. அம்மா வியப்பெனினுமம்மையும். மெய்யோடுருக்கையின்முத்தி ; சீவன்முத்தியை. (சுக)

மைந்தனை யீன்று வந்து வசவனு மமபுனைந்தா ணிந்தையில் கற்பு நங்கை நிகழ்திரு முகங்க ளாறு மந்தமி றலங்க ளாறு யறிவித்தற் குலகில் வந்த கந்தனென் னுன்ன வந்நா காம்பை தன் மகன்வ ளர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மைந்தனையீன்று - புத்திரனைப்பெற்று—உவந்து - சந்தோஷித்து—நிந்தையில்-பழிப்பகன்ற —கற்புநங்கை - கற்புள்ளநாகாம்பிகையென்பவள்—வசவனும்புனைந்தாள்-வசவனெனப்பேரிட்டாள்—நிகழ் - விளங்காநின்ற—திருமுகங்களாறும் - அழகியசன்னுகங்களும் —அந்தமிறலங்களாறாய்—அந்தமற்றஸ்தலங்களாறென—அறிவித்தற்கு - அறிவிப்பான்வேண்டி—உலகில்வந்த - உலகத்திலவதரித்த —கந்தனென்றுன்ன - சுப்பிரமணியனொன்று நினைக்க —அந்நாகாம்பைதன்மகன் - அந்தநாகாம்பையினதுபுத்திரன்—வளர்ந்தான் - வளர்ந்தனன். எ - று. ஸ்தலங்களாறாவன ; பக்தஸ்தலம், மாஹேஸ்வரஸ்தலம், பிரசாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம். (சஉ)

வீரமாதேசனென்று மென்பயிர் வளர்க்க வந்த
மாரிபோனிகரில் சென்ன வசவதேசிகனி ருப்ப
நேரிலா வரவனும் நெடுந்தகை மகவொன் றீன்று
சீருலாஞ் சங்கமேசுதேசிகன் பெயர்புனைந்தான்.

(இ - ள்.) வீரமாதேசனெனும் - வீரத்தன்மைபொருந்தியமாதேசனென்கிற —மென்பயிர்வளர்க்க - மெல்லியபயிர்களைவளர்ப்பான்வேண்டி—வந்த - எழுந்தருளிவந்த—மாரிபோல் - மேகம்போல—நிகரில் - ஒப்பில்லாத —சென்னவசவதேசிகனிருப்ப - சென்னவசவதேசிகனிவ்வண்ணமிருக்க —நேரிலா - ஒப்பில்லாத —வசவனும்நெடுந்தகை - வசவனென்னுநாமத்தையுடையபெருந்தகையின்—மகவொன் றீன்று - ஓர் குழந்தைபெற்று—சீருலாம் - கீர்த்திபொருந்திய—சங்கமேசுதேசிகன் சங்கமேசுதேசிகனென்னும்—பெயர்புனைந்தான் - பெயரைத்தரித்தனன். எ - று. நெடுந்தகை ; அன்மொழித்தொகை. வீரமாதேசனென்னுமென்பயிர் ; உருவகம். (ச௩)

மொழியினுனினைவானோக்கான் முக்கனா னடியர் வேண்டிற்
றொழுவிலா துதவித் தாய்போலோம்பினன் புறம தத்தோர்
வழியெலாம் வழக்கு மாற மலிபுகழ்சைவ மென்னும்
பழியிலா வழிநடப்பப் பண்ணினன் வசவ தேவன்.

(இ - ள்.) மொழியினால் - வார்த்தையினாலும் —நினைவால் - நினைவினாலும்—நோக்கால் - நிஷ்டையினாலும்—முக்கனா னடியார் - சிவனடியார்கள்—வேண்டிற்று - வேண்டியவைகளை—ஒழிவிலாதுதவி - தவிராதுகொ

டுத்து—தாய்போலோம்பினன்—தாய்போலக்காப்பாற்றினன் —புறமத்த
தோர்வழியெலாம் - அன்னியமத்த்தோர்மார்க்கமெல்லாம் —வழக்குமா
ற - வழக்கினுல்மறவும்—மலிபுகழ் - மிக்ககீர்த்தியையுடைய—சைவமெ
ன்னும்பழியிலாவழி - சைவமென்னுங்குற்றமற்றமார்க்கம்—நடப்ப -வழு
வின்றிநடக்கவும் —பண்ணினன்வசவதேவன் - வசவதேவன்செய்தன
ன். எ - று. வசவதேவன் ; தாய்போலோம்பினனெனவும் மாற நடப்ப
பண்ணினனெனவு முடிக்க. (௧௪)

அரனடி யவர்க்குத தேனு வாகிய வசவன் சீர்த்தி
விரிநில முழுதும் போர்ப்ப வெள்ளிவெற் பிணைய கன்று
தனாமிசை வநதி ருநத தவொலா முணர்ந்து சென்றார்
பொருவில்லக் யாணத் திற்குப் போதல்போற் கல்பா ணத்தில்.

(இ - ள்.) அரனடியவர்க்கு—சிவனடியார்க்கு—தேனுவாகியவசவன் -
காமதேனுவாகியவசவதேவனது —சீர்த்தி - கீர்த்தி —விரிநிலமுழுதும்
போர்ப்ப - பூமிமுழுவதும்பரவ —தனாமிசைவந்திருந்ததவொலாம்—பூமி
யின்மேல்வந்திருந்தசிவகணங்களனைத்தும் —உணர்ந்து - அதனற்றெரிந்
து—வெள்ளிவெற்பிணையகன்று - கைலைமையினின் றுகீங்கி— பொருவி
ல் - ஒப்பில்லாத—கல்யாணத்துக்குப்போதல்போல் - கல்யாணத்துக்கா
கப்போவதுபோல —கல்யாணத்தில் - கல்யாணபுரியில் —சென்றார் -
போயினர். எ - று. தேனுவாகியவசவன், உவமானம், தவொலாம்,
சீர்த்திபோர்ப்பவுணர்ந்து, வெள்ளிவெற்பிணையகன்று கல்யாணத்திற்செ
ன்றானெனமுடிக்க. (௧௫)

பலரொடு வரினு மென்றும் படிதனி வரினு மிக்க
நலமொடு வரினு மேனி நலமற வரினுஞ் சீர்சான்
மலைமகள் கணவன் ரொண்டர் வரவுகண் ணுறினெ திரந்து
நிலமிசை வணங்கி யஞ்சி நின் றுநன் றுற்று நந்தி.

(இ - ள்.) பலரொடுவரினும் - பலரோடுவந்தாலும் —எள்ளும்படிதனி
வரினும் - இகழும்படிதனியேவந்தாலும் —மிக்கநலமொடுவரினும் - மிக்
கசிறப்போடுவந்தாலும்—மேனிநலமறவரினும் - அருவருக்கத்தக்கதேக
த்தோடுவந்தாலும்—சீர்சால் - சிறப்புமிருந்த —மலைமகள் - உமாதேவி
யின்—கணவன் - நாயகனுடையபரமசிவனுடைய —தொண்டர்வரவுகண்
ணுறின் - அடியார்வரக்கண்டால்—எதிர்த்து - எதிரோசென்று —நிலமி

சைவணங்கி - பூமியில்வணங்கி—அஞ்சிநின்று - பயந்துநின்று —நன்றாற்றும் - நன்குபசரிப்பன்—நந்தி - நந்திதேவன். ஏ - று. தொண்டர்பலரொடுவரினும் தனிவரினும் மிக்கநலமொடுவரினும் மேனிநலமறவரினும் நந்திகண்ணுறின் எதிர்த்துவணங்கி அஞ்சி நின்று நன்றாற்றுகெனமுடிக்க. பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிலென்னுஞ்சுத்திரவியியால் நன்றாற்றுகெனலையுந்திணையாண்பால் படர்க்கைவினமுற்றாக்குக.

சாதிபுங் குறியு நீத்துச் சரணரைச் சிவனே யென்று
பாதபங்கயமி றைஞ்சிப் பத்திசெய் குவனன் னந்தி .

தீதறு சுவைத்தீங் கண்டாற் செய்தசெங் கரும்பும் வேம்பும்
பேதமொன் றுறாமற் சாதி பெயர்விடுத் தறிதல் போல.

(இ - ள்.) சாதிபுங்குறியுநீத்து - சாதியையு மாண் பெண்ணென்னுங்குறியையுநீக்கி—சரணரை - அடியார்களை—சிவனேயென்று - சிவசொருபமேயென்று—பாதபங்கயமிறைஞ்சி-பாததாமரையைவணங்கி—நன்னந்தி - நல்லவசுவேசன்—பத்திசெய்குவன்-பத்திசெய்வான்—தீதறு-குற்றமற்ற—சுவை - மதுரத்தையுடைய —தீங்கண்டால் - இனியகற்கண்டினால்—செய்தசெங்கரும்பும் - செய்தசிவந்தகரும்பையும்—வேம்பும் - வேப்பங்காயையும்—பேதமொன்றுறாமல் - ருசியால்பேதியாமல்—சாதிபெயர்விடுத்த - சாதிபெயரைவிட்டு—அறிதல்போல - ஒன்றென்றறிதல்போல. ஏ - று. நன்னந்தி நீத்து இறைஞ்சி தீங்கண்டாற்செய்த செங்கரும்பும், வேம்பும் பேதமொன்றுறாமல் சாதிபெயர்விடுத்தொருவனறிதல்போலப் பத்திசெய்குவன் எனமுடிக்க. கற்கண்டினாற்செய்த கரும்புவடிவுக்கும் வேம்புவடிவுக்கும், தோற்றத்தாற்சாதிபேதங்காணப்படுவதன்றிச் சுவையாலொன்றாதல்போலத் தோற்றத்தாற் சாதிபுங்குறியுமன்றிச் சிவநேயத்தாலின்றாதலின் சரணரைச் சிவனேயென்றுபத்திசெய்குவ னன்னந்தியெனப்பொருள்கொள்க. பாதபங்கயம்; உருவகம். ஒருவன். இசையெச்சம். (சௌ)

மாதர்க டமைய கன்ற மலிதுற வினொண் ணில்லார்
கோதைய ருடனி ருந்துங் கொடுமைய லிலொண் ணில்லார்
மேதைகொ ளருச்ச னைக்கு வேண்டெவ முழுதுங் கொண்டு
போதுகள் வழாம வீசன் பூசைசெய் பவொண் ணில்லார்.

(இ - ள்.) மாதர்கடமையகன்ற - பெண்பற்றகன்ற—மலிதுறவினர்-மிக்கதுறவினர்கள் —எண்ணில்லார் - எண்ணிறந்தவரும் —கோதையரு

டனிருந்தும் - மனைவியருடன்கூடியிருந்தும் —கொடுமயலிலர் - கொடியமயக்கமற்றவர்கள்—எண்ணில்லார் - அளவிறந்தவரும்—மேதைகொள்-அறிவாலமைத்த—அருச்சுனைக்குவேண்டிவ - பூசைக்குவேண்டிபவைகள்—முழுதுங்கொண்டு - முழுவதுஞ்சேகரித்துக்கொண்டு —போதுகள்வழாமல் - காலந்தவறாமல் —ஈசன்பூசைசெய்பவர் - சிவபூசைசெய்பவர்கள்—எண்ணில்லார் - எண்ணிறந்தவரும், எ - று. (சஅ)

விரதங்கள் வேறு வேறு மேவிநிற்பவரெண்ணில்லார்
பரதஞ்செய் மதரரிக்கட் பரத்தையர் மனைகடோறுஞ்
சுரதஞ்செய் பவரெண்ணில்லார் தூயநன் னந்தி நாம
வரதன்ற னன்பின் வாழும் வழுவின்மா கேச ரம்மா.

(இ - ள்.) விரதங்கள்வேறுவேறு - வெவ்வேறுவிரதங்களை—மேவிநிற்பவர்—கொண்டிநிற்பவர்கள் —எண்ணில்லார் - எண்ணிறந்தவர்களும் —பரதஞ்செய் - பரதநடனஞ்செய்யும்—மதர் - மதர்த்த—அரி - செவ்வரிகருவரிபடர்ந்த—கண் - கண்களையுடைய—பரத்தையர்மனைகடோறும்—தாசிகள்வீடுகள்தோறும் —சுரதஞ்செய்பவர்-புணர்ச்சிசெய்பவர்—எண்ணில்லார் - எண்ணிறந்தவர்களும்—தூய-பரிசுத்தமாகிய —நல் - நல்ல—நந்திநாமவரதன்றன் - நந்தியென்னுநாமத்தையுடையமிக்ககிறப்பினனது—அன்பின்வாழும் - அன்பினால்வாழப்பட்ட—வழுவில் - குற்றமற்ற—மாகேசர் - மாகேசராம். எ - று. அம்மா, வியப்புமொழி. எண்ணில்லாரென்பனவைந்தும் மாகேசரென்பதில், ஆமென்னுமாக்கவினைகொண்டுமுடிந்தன. (சக)

தீதுசெய் சமணர் முன்னர்ச் செயற்கருஞ் செய்கை காட்டி
வாதுசெய் தவர்செருக்கு மாய்வுசெய் திமயமீன்ற
சூதுசெய் முலைமடந்தை துணைவனார் தொண்டர்க் கெல்லாம்
யாதுசெய் குவனென் றேவலியற்றுவன் வசவதேவன்.

(இ - ள்.) தீதுசெய் - தீமைசெய்கின்ற—சமணர்முன்னர் - சமணர்களுக்குமுன்னே—செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி-செய்தற்கரியவதிகையங்காட்டி—வாதுசெய்தவர்செருக்கு - தர்க்கஞ்செய்தவர்களுடையகர்வத்தை—மாய்வுசெய்து - கெடுத்து—இமையமீன்ற - இமையவரசன்பெற்ற—சூதுசெய் - தாமரையரும்புபோன்ற—முலைமடந்தை - தனங்கையுடையவுமாதேவியின்—துணைவனார்-நாயகனுடையபரமசிவனுடைய—தொ

ண்டர்க்கெல்லாம் - அடியார்களுக்கெல்லாம்—யாதுசெய்குவனென்று - யாதுதொண்டிசெய்குவனென்று—ஏவல்-அவர்களிட்டபணியை —இயற்றுவன்வசவதேவன் - வசவதேவன்செய்வன். எ - று. வசவதேவன் செய்கைகாட்டி, மாய்வுசெய்து, ஏவலியற்றுவனெனமுடிக்க. இமயம், இடவாகுபெயர். (௫௦)

உளந்தெளி சூரணர் தம்மோ டிம்முறை யொழுகு நாளி
னளந்தறி வரிய சோதி யல்லமன் வரவு நோக்கி
வளங்கெழு திருக்கல் யாண வளநகர் தனில்வா னோக்கு
மிளம்பயிர் போலி ருந்தா னெம்மையா னுடைய நந்தி.

(இ - ள்.) உளந்தெளி - உள்ளந்தெளிந்த—சூரணர் தம்மோடு - சிவன் டியார்களோடு —இம்முறையொழுதி - இவ்வாறுநடந்து—நாளும் - நாள் தோறும் —அளந்தறிவரிய - அளந்தறிதற்கரிய —சோதி - சோதிவடிவ் மான —அல்லமன்வரவுநோக்கி - அல்லமனதுவரவைப்பார்த்து —வளங்கெழு - வளமிருந்த—திருக்கல்யாணம் - திருக்கல்யாணமென்னும்—வளநகர்தனில் - செல்வமிருந்தபட்டணத்தில்—வாணோக்கும் - மழைக்காக வாணோக்குகின்ற —இளம்பயிர்போல் - இளமையாகியபயிரைப்போல— எம்மையாளுடையநந்தி-எம்மையடிமையாகவுடையநந்திதேவன் —இருந்தான்-இருந்தனன். எ-று. நந்தி ஒழுகி நோக்கி இருந்தானெனமுடிக்க.

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி முற்றிற்று.

ஆகதி - கூ - இ திருவிருத்தங்கள் - ௫௩௨.

பத்தாவது

அக்கமாதேவி துறவுகதி

வேறு.

தன்னைக் காண வேள்களை பாயத் தடுமாறு
மன்னைக் காலுஞ் சோறென விட்டருண் மாதேவி
மின்னைப் போலு மல்லம தேவன் வினையாடுங்
கொன்னைக் கானிற் றேடி யடைந்தமை கூறுற்றும்.

(இ - ள்.) தன்னைக்காண-தனதெதார்த்தநிலையைக் காண்பான்வேண்
டி—வேள்களைபாய - மன்மதபாணம்பட —தடுமாறும் - அதனாற்றத்தளி
க்கின்ற—மன்னை - அரசனை —காலுஞ்சோறெனவிட்டருள் - வாந்திசெ
ய்தசாதத்தைப்போலருவருத்த—மாதேவி - மாதேவியென்பவள்—மின்
னைப்போலும் - மின்னலைப்போலும் —அல்லமதேவன்-அல்லமதேவர்—
வினையாடுங்கொன்னை - வினையாடுமகிமையை —கானில் - வனங்களில்—
தேடியடைந்தமை - தேடிப்பேறுபெற்றதன்மையை —கூறுற்றும்-சொ
ல்லத்தொடங்குதும். எ - று. சோறெனவிட்டு-சோற்றைப்போலநிகிர
கித்து - அருள்மாதேவி - கிருபையுடையமாதேவியென உரையிற்கோட
லென்னுமுத்தியாற்பொருள்கொள்ளினுமமையும். இதனாள்மாதேவியெ
ன்பவள் தன்னைக்காணச் சோறெனவிட்டுத்தேடியடைந்ததெனக் கூட்
டிமுடிக்க. மின்னைப்போலும்வினையாடுதலாவது; உபாதித்திரியத்தில் தா
னென்றுமல்லனேனும் அன்பர்களையாட்கொள்வான்வேண்டி யவ்வவ்வ
வசரத்திலெடுத்தகோலங்கள். தேடியடைதலாவது; தானேதானாயநிலை
யை. காலுஞ்சோறெனவுவமானித்தது; அருவருப்பையுணர்த்த. கூறலு
ற்றாமென்றல், கூறுற்றாமென்றயது விகாரத்தாலென்க. (க)

கொங்கைப் பொறையைக் கொண்டு மருங்குற் கொடிவாட
வங்கைக் குடநெய் பெய்தழ லென்ன வழிகெய்தி
நங்கைக் கிணைகண் டிலமுல கெங்கணு னாமென்ன
மங்கைப் பருவ நண்ணினன் முற்றுணர் மாதேவி.

(இ - ள்.) கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டு - தனபாரத்தால்—மருங்குல் - இடைபெண்ணும்—கொழுவாட - பூங்கொடிசோர—அங்கைக்குடம் - அகங்கையிலுள்ளகுடத்தினிறைந்த—நெய்பெய் - நெய்சொரிகின்ற—தழுவென்ன - அக்கினியைப்போல—அழகெய்தி - அழகடைந்து—நங்கைக்கு - இந்தப்பெண்ணிற்கு—உலகெங்கனும் - உலகமுழுதும்—நாம் - யாம்—இளைகண்டிலமென்ன - சமானங்கண்டிலமென்றெவருங்கூற—முற்றுணர்மாதேவி - யாவுமுணர்ந்தமாதேவியென்பவன்—மங்கைப்பருவண்ணினன் - எழுவகையுள் மங்கைப்பருவ மடைந்தனன், எ - று. மாதேவி கொழுவாட வழகெய்திப் பருவம் நண்ணினளென முடிக்க. மருங்குல்கொடி, உருவகம், இங்கேயெவருமென்றல், அவளாழகுகண்டோரை, மருங்குற்கொழுவாடுதற்கும், நெய்பெய்தழுவென்ன வழகெய்துதற்கும் இயைந்தபருவமாதலின் மங்கைப்பருவமென்றார். அகங்கையெனல் அங்கைபென்றபது அகமுனற்செவிகைவரினிடையனகெடுமென்னும் விதியாலென்க.

(உ)

வாதித் தொன்றோடொன்றெழல் போன்முலை வந்துற்றும்
பேதைப் பெண்போற் காம முளத்திற் பிறவாமற்
பாதிப் பெண்மே னியனெனு மின்பப் பதிதன்னைச்
சாதித் தெய்துஞ் சாதன மோடு தலைப்பட்டான்.

(இ - ள்.) வாதித்து - வழக்காடிக்கொண்டு—ஒன்றோடொன்று - ஒன்றுடனொன்று - எழல்போல் - எழுதல்போல—முலைவந்துற்றும் - தனங்களவளார்த்தம்—பேதைப்பெண்போல்—பேதைமைப்பருவப்பெண்கள் போல—உளத்தில் - தன்மனதில்—காமம்பரவாமல் - சற்றுங்காமமுதியாமல்—பாதிப்பெண்மேனியனெனும் - அர்த்தநாரீஸ்வரனென்னும்—இன்பம் - ஆனந்தவடிவமான—பதிதன்னை - கடவுளை—சாதித்து - சாதகஞ்செய்து—எய்தும் - ஐக்கியமெய்துகின்ற—சாதனமோடு - சாதனத்துடன்—தலைப்பட்டான் - முயற்சியெய்தத்தலைப்பட்டான். எ - று. வாதித்தலாவது; நான்முன் நான்முன்னென்று வழக்கிடலை. அதாவது, தனங்களிரண்டும் ஒன்றோடொன்று நான்முந்தியெழுதின்றே நான்முந்தியெழுதின்றெனென்று வழக்கிட்டெழல்போற்பூரித்துக்காண்டலை. மாதேவியென்பாள் முலைவந்துற்றுங் காமம்பரவாமல் பதிதன்னையெய்தத் தலைப்பட்டாளெனமுடிக்க. பாதிப்பெண்மேனியனென்பது; பாதிப்பெண்வடிவமாகவும் பாதிபாண்வடிவமாகவு மிருத்தலை. சாதித்தல்; இடையில்விடாது நிட்டைகூடலை.

(ஈ)

தன்னை யறிந்திடை யீடற முக்கட் டலைவன்பாற்
பின்ன மறும்படி மேவு பெரும்பரு வப்பெண்ணைக்
கன்ன நெடுஞ்சிலை மன்மதன் வேரிக் கணைபாயு
மன்னு மிளம்பரு வத்தின ளென்பர் மறைப்புற்றார்.

(இ - ள்.) தன்னையறிந்து - தன்னைத்தானறிந்து—இடையீடற - நீ
க்கமற—முக்கட்டலைவன்பால் - பரமசிவனிடத்தில் —பின்னமறும்படி
மேவு - துவிதமற்றெய்தும்—பெரும்பருவப்பெண்ணை - தக்கபருவமமைந்
தபெண்ணை—கன்னல் - கரும்பாகிய —நெடுஞ்சிலைமன்மதன் - நீண்டவி
ல்லையுடையமன்மதனது—வேரி - தேனையுடைய—கணைபாயும் - அம்பு
பாயத்தக்க —மன்னும் - பொருந்திய —இளம்பருவத்தினளென்பர் -
இளம்பருவத்தையுடையனென்று சொல்வார்கள்—மறைப்புற்றார் - தெ
ரியாதார். ஏ - று. பின்னமறும்படிமேவல், ஐக்கியநிலையை, புணர்ச்சி
யவாவின்னும் வராதலைப்பற்றி மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர் மறை
ப்புற்றாரென்றார். கன்னநெடுஞ்சிலை - கரும்புரலாகிய நீண்ட வில்லெ
னக்கொள்க. " (ச)

வண்டு படாதலர் சண்பக மேயென மாறாகிப்
பண்டர னோடமர் செய்மதன் வண்டு படாமேனி
கண்டிடி மொண்சுட ரோயெனு மாறு கவின்பொங்க
வொண்டவ நின்மலன் மாதமர் நாள்களி னோர்நாளில்.

(இ - ள்.) வண்டுபடாது - வண்டிகள் மொய்க்காமல் —அலர் - மலர்ந்
த —சண்பகமேயென —சண்பகபுஷ்பமேயென்றுசொல்லும்படியாக—
மாறாகி - விரோதமாகி - பண்டு - பூர்வத்தில் —அரனோடமர்செய் - சிவ
னோடுபோர்செய்த —மதன்வண்டு - மன்மதபாணம்—படாமேனி - படா
தவடிவம்—கண்டிடும் - பார்த்ததற்குரிய—ஒண்குடரேயெனுமாறு - அழகிய
குரியனையெனச்சொல்லும்படி —கவின்பொங்க-அழகுமிசை —ஒண்டவ
ம் - சிறத்தவத்தையுடைய—நின்மலன் - நின்மலனென்பவனது —மா
து - மகள்—அமர்நாள்களில் - இருக்குநாள்களில்—ஓர்நாளில் - ஒருதின
த்தில். ஏ - று. வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயென மதன்வண்டுபடா
மேனியெனக்கூறவந்தது ; சுயம்புதெரிவிப்பான் வேண்டியென்க. நி
ன்மலன்மாதா தனதுமேனி கவின்பொங்க, அமர்நாள்களிலெனமுடிக்க.)

வீரங் குறைவின் மும்மத வேழ மிசைக்கொண்டி
தூநந் தோளும் பொங்க மதிக்குடை தன்மேலா

மாரன் கரிமேல் வந்தன னென்ன மணிப்பொற்றே
ருருந் தெருவிற் கௌசிக மன்ன னுலாவந்தான்.

(இ - ள்.) வீரங்குறையில் - குறையில்லாதவீரத்தையும் - மும்மதம் - மும்மதங்களை யுமுடைய - வேழமிசைகொண்டு - யானைமேலம்பாரி கொண்டு—தாருந்தோளும்பொங்க - மாலையும்புஜங்களுமீக்கொளிர - மதிக்குடைதன்மேலாம் - தன்மேனிழற்றப் பூரணச்சந்திரனைக் குடையாகவுடைய—மாரன் - மன்மதன் —கரிமேல்வந்தனென்ன - யானைமேல்வந்தாற்போல—மணி - அழகிய—பொற்றேர் - பொன்னுலாகியரதங்களை—ஊருந்தெருவில் - நடத்துகின்றவீதியில் —கௌசிகமன்னன் - கௌசிகராசன்—உலாவந்தான் - உலவப்புறப்பட்டான். ஏ - று. கௌசிகமன்னன் வேழமிசைகொண்டு தாருந்தோளும்பொங்க லாவந்தானென முடிக்க. மும்மதம் ; கன்னமதம், கபோலமதம், கோசமதமென்பன. மதிக்குடை உருவகம். (சு)

இயங்கட ரங்க நெடுங்கட லென்ன வெழுந்தார்ப்பு
வுயங்கு மருங்குன் மடந்தையர் பாடி யுடன்போத
வயங்க ளிவரந்திள மைந்தர் மருங்கி னடுத்தேகப்
புயங்க ளலங்கலி லங்க விசம்பிறை போல்வந்தான்.

(இ - ள்.) இயங்கள் - வாத்தியங்கள்—தரங்கம் - அலைகளையுடைய—நெடுங்கடலென்ன-நீண்டசமுத்திரத்தைப்போல—எழுந்தார்ப்பு - எழுந்தொலிக்கவும்—உயங்கு - தனபாரத்தால்வருந்துகின்ற —மருங்குல்மடந்தையர் - இடையையுடையமாதர்கள் —பாடியுடன்போத - பாடிக்கொண்டுகூடவேசெல்லவும்—வயங்களிவரந்து - குதிரைகளின்மேலேறிக்கொண்டு—இளமைந்தர் - சிறுபிள்ளைகள்—மருங்கினடுத்தேக - பக்கத்திலுதித்துச்செல்லவும்—புயங்களலங்கல் - புஜங்களிற்றரித்தமலைகள் - இலங்க - பிரகாசிக்கவும் —விசம்பிறைபோல - தேவேந்திரனைப்போல—வந்தனன் - வந்தான். ஏ - று. மன்னவன் ஆர்ப்பு உடன்போத அடுத்தேக இலங்கவந்தானென முடிக்க. (ஏ)

மாணு நெடுங்கரி மீது புரந்தனில் வந்தானைக்
காணு மடந்தைய ரோது முணர்ந்திலர் காமத்தா
ணு மிழந்தனர் தாசு மிழந்தனர் நன்றாகும்
பூணு மிழந்தன ராவி மிழந்திலர் போனார்கள்.

(இ - ள்.) மாணும் - சிறந்த — நெடுங்கிரமீது - நீண்டயானையின் மேல்—புரந்தனில்வந்தானை - பட்டணத்தில்வந்தவரசனை—காணுமடந்தைவர் - காணுகின்றமாதர்கள்—ஏதுமுணர்ந்திலர் - யாதுமுணராதவராயும்—காமத்தால் - காமமீக்குறலால் —நாணுமிழந்தனர் - வெட்கமுமிழந்தவராயும்—துக்கமிழந்தனர் - வஸ்திரமுமிழந்தவராயும்—நன்றாகும் - மிக்கவலங்காரமாயுள்ள —பூணுமிழந்தனர் - ஆபரணமுமிழந்தவராயும்—ஆவியிழந்திலர் - உயிர்மாத்திரமிழவாதவர்களாய்—போனார்கள் - உடன்போனார்கள். எ - று. மடந்தையர், ஏதுமுணர்ந்திலர், நாணுமிழந்தனர், துக்கமிழந்தனர், ஆவியிழந்திலர், போனார்களெனமுடிக்க. எனவே, அவனைமோகித்தலாலாயபயனை யுணர்த்தப் பெற்றோம். (அ)

நூல் மீதந்தா னென்கவுள்ளின்பா னன்றுண்ணச்
செல்லு சுரும்பே வெங்கரி யின்றழ் செவியூடு
மெல்ல நடந்தே போவென மெல்ல விளம்பென்று
சொல்லி மறங்கூர் வேலன கண்ணார் துயர்கின்றார்.

(இ - ள்.) நல்லமத்தான் - நல்லமத்ததை—ஒன்—ஒள்ளிய —கவுளின் பால் - கன்னத்தினிடத்தில்—நன்றுண்ண - நன்றாகவுண்ணும்படி —செல்லுகுரும்பே - போகும்வண்டுகளே —வெங்கரியின் - கொடியயானை வினது—தாழ்செவியூடு - தாழ்ந்தசெவியின்கண் —மெல்லநடந்தேபோவென - மெதுவாநடந்துபோவென்று—மெல்லவிளம்பென்றுசொல்லி - மெதுவாகத்தெரிவிப்பென்றுசொல்லி —மறங்கூர் - பாபமிருந்த—வேலன - வேல்போன்ற—கண்ணார் - கண்களையுடையமாதர்கள்—துயர்கின்றார் - துயரப்படுகிறார்கள். எ - று. வேலனகண்ணார், சுரும்பே, மெல்லநடந்தேபோவென, மெல்லவிளம்பென்று, துயர்கின்றாரெனமுடிக்க. தாழ்தல், தொங்குதல். மறங்கூர்வேலனகண்ணாரென்பது, பயனுவமை. (சு)

கோதையர் மாலா லிவ்வகை நோவக் கொடிமாட
வீதியி னூடு வருந்திதன் மன்னன் வினையிலலா
மீதவ னொரு கின்மல னுக்கோர் மகளாகும்
காத்தாடு காதுங் கண்மட மாதைக் கண்டானே.

(இ - ள்.) கோதையர் - மாதர்கள்—மாலா⁰ - மோகத்தால்—இவ்வகைகோவ - இவ்வாறுவருந்த—கொடி - கொடிகட்டிய—மாடவீதியினூடு - மாடவீதியின்கண்—வரும் - உல்லாசமாகவருகின்ற —திறல்மன்ன

ன் - வலியுள்ளவரசன்—வினையில்லா - இருவினைகடந்த—மாதவனாகுநி
ன்மலனுக்கு - மாதவனென்று சொல்லப்பட்டபரிசுத்தமானவனுக்கு—ஒ
ர்மகளாகும் - ஓர்புத்திரியாகிய—காதொடுகாதும் - காதோடுபொருதுகி
ன்ற—கண் - கண்களையுடைய—மடம்—அறியாமையொருந்திய—மாதை -
மாதேவியென்பவளை—கண்டான் - பார்த்தனன். எ - று. மன்னன்,
கோதையர், இவ்வகைநோவமாடவீதியில் ஒருகையில், மாதவன்மகளைக்
கண்டான் எனமுடிக்க. (௧௦)

கண்டன னேவிலே யோவெனு முன்னங் கழைவாங்கித்
கொண்டனன் வாரி சொரிந்தன னேழிக் கொடுமார
னுண்டிலே யோவென வாரி தளர்த்தே யுமபன்மேல்
மண்டல மாளு மன்ன னிருந்தான் வசமற்றே.

(இ - ள்.) கண்டன னேவிலேயோவெனுமுன்னம் - கண்டானேவிலே
யோவென்றுன்னுதற்குமுன்—கொடுமாரன்—கொடியமலமதன்—கழை
வாங்கிக்கொண்டனன்—குருப்புவில்லையனைத்து—வாரி சொரிந்தனனேழி-
லினார் தோடிப்புஷ்பபாணங்களைச் சொரிந்தனன்.—உண்டிலேயோவெ
ன - உண்டோவிலேயோவெனவைபுறமாறு—ஆவிதளர்த்தே - உயிர்
சோர்ந்து—உம்பல்மேல் - யானையின்மேல்—மண்டலமாளுமன்னன்—உ
லகாளுமரசன்—வசமற்றிருந்தனன் - பரவசப்பட்டிருந்தான். எ - று.
ஓகாரமூன்றுமையம். கழைவாங்கிக்கொண்டனனென்பதை வினையெச்
சமாக்குக. கொடுமாரன் கழைவாங்கினனையோடி வாரி சொரிந்தனனெ
ன்க. மண்டலமாளுமன்னன் உம்பன்மேலாவிதளர்த்து வசமற்றிருந்த
னனென முடிக்க. (௧௧)

கொங்கைப் பாரத் தான்மலர் வாசங் கூடர்ம்
லிங்கிப் பாரிற் போது மலர்க்க னெழின்மாவோ
மங்கைக் கோலங் கொண்டு நிலத்தில் வருமின்னே
•வங்கைக் காந்தட் பொற்றொடி யாரோ வறியேனே.

(இ - ள்.) கொங்கைப்பாரத்தால் - தனபாரத்தால்—மலர் 2 தாம
மைமலரில்—வாசங்கூடர்மல்.வசித்தற்குச்சகிக்கக்கூடர்மல்—இங்கிப்பர்
ரில் - இந்தப்பிரிதிவண்டத்தில்—போதும் - வந்த—மலர்க்கண் - தாம
மைமலர்போன்றகண்களையுடைய—எழில்மாவோ - அழகியவீஷ்ணுமி
யோ—மங்கைக்கோலங்கொண்டு - பெண்வழுவங்கொண்டு—நிலத்தில்வ
ருமின்னே - பூமிவில்வந்தமின்னலோ—அங்கை - அழகியுகையாகிய—

கார்தன்-கார்தன்மலரிலவதரித்த —பொற்றொழு-பொன்னுலாகியவளையலை
யுடையவன்—ஆரோ - யாவனோ—அறியேன்-அறிந்திலன். ஏ - று. ம
வருறுகியதன்மெனப் பாரிற்போந்ததாகக்குறித்தல், அருந்தாபத்தி. அ
ங்கைக்கார்தன், உருவகம். பொற்றொழு, அன்மொழித்தொகை. பொற்
றொழு, மாவோ, மின்னோ, ஆரோவறியேன்னெனமுடிக்க. போதல்,
வருதல். (௧௨)

வஞ்சி நடந்தே யென்னெதிர் வந்தே மயல்செய்தா
னெஞ்சு "தளர்ந்தேன் மாலில் விழுந்தே னிலைகாணே
னஞ்சலை யென்றே யின்றனை யாளே லனல் கர்ணும்
பஞ்சு படும்பா டங்கச னம்பாற் படுவேனே.

(இ - ள்.) வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடிபோல்பவன் —என்னெதிர்நடந்துவ
ந்து - என்னெதிரில்மெல்லநடந்துவந்து —மயல்செய்தாள் - மோக
ம்விளைத்தனள்—நெஞ்சுதளர்ந்தேன் - அதனால்மனஞ்சோர்ந்தேன்—மா
லில்விழுந்தேன் - மயக்கமாயினேன் —நிலைகாணேன் - கடக்கும்வழிகண்
டிலன்—அஞ்சலையென்றுபயப்படாதேயென்று —இன்று-இப்போது—
அணையாளேல் - வந்துகூடாளாயின் —அனல்காணும் - நெருப்போடு
ண்பட்ட—பஞ்சுபடும்பாடு - பஞ்சுபடும்பாட்டைப்போல —அங்கசன் -
மன்மதனுடைய—அம்பாற்படுவேன் - அம்பினால்வதைவேன். ஏ - று.
ஏகாரம், சுற்றசை. வஞ்சி, உவமையாகுபெயர். வஞ்சி, நடந்து, வந்து,
மயல்செய்தாள். அதனால், தளர்ந்தேன், என்னைக்கூடாளாயின், அன
ல்காணும்பஞ்சுபடும்பாட்டைப்போல, அங்கசனம்பாற்படுவேன்னெழு
டிக்க. (௧௩)

என்ன நினைந்தே மன்னவன் வெந்தீ யிழுதாகி
முன்னர் மருங்கே நின்ற வொருத்தன் முகநோக்கிப்
பொன்னென வந்தவ் வாய்தலி னின்று புறப்பட்ட
கன்னி யணங்கார் நீயறி கென்றான் காமுற்றே.

(இ - ள்.) என்ன நினைந்து - இவ்வாறெண்ணமிட்டு—மன்னவன் - அ
ரசன்—வெந்தீ - அனலிற்பட்ட —இழுதாகி-வெண்ணெய்போலுருகி —
முன்னர் - தனக்குமுன்—மருங்கேநின்ற - பக்கத்திலிருந்த —ஒருத்தன்
முகநோக்கி-ஒருவனதுமுகத்தைப்பார்த்து —பொன்னெனவந்து-இலக்
குமிபோல்வந்து —அவ்வாய்தலினின்றுபுறப்பட்ட-அந்தவாசம்படியினி
ன்றுவெளிப்பட்ட—கன்னியணங்கு - தேவகன்னிபோல்பவன்—ஆர் - ஏ

வன்—காமுற்று - காமமுற்று—நீயறிகென்றான் - நீவிசாரியென்றான்.
எ - று. கன்னியணங்கு, உவமையரகுபெயர். அறிக, என்றான், எ
ன்பது, அறிகென்றென்றாயது, விகாரத்தாலென்க. காமமென்பது,
காமென்றாயது, இடைக்குறை. மன்னவன், இழுதாகி, முகநோக்கி,
காமுற்று, நீயறிகென்றென்னமுடிக்க. (கச)

ஓடி யறிந்தே யன்னவன் வந்தங் குரைசெய்ய
வாடு மருங்குன் மங்கையை யின்னான் மகளென்று
நீடிய வெந்துயர் மன்ன னறிந்தென் னெறியாலுங்
கூடுவ னிர்த வணங்கினை யென்று குறித்தேகி.

(இ - ள்.) அன்னவன் - அந்தயேவலாளி—ஓடி - விடைவிலோடி—அ
றிந்துவந்து - அவனைப்பற்றிவிசாரித்துவந்து —அங்கு - அவ்விடத்தில்தா
னே—வாடுமருங்கும் - சுருங்கியவிடையையுடைய —மங்கையை - பெ
ண்ணை—இன்னான்மகளென்று—இன்னானதுபுத்திரியென்று —உரைசெ
ய்ய - அரசனுக்குத்தெரிவிக்க—நீடிய - மீக்குற்ற—வெந்துயர் - கொடி
யகாமத்துயரையுடைய —மன்னனறிந்து - அரசன்கேள்வியுற்று—எந்
நெறியாலும் - எந்தவிதத்தாலும் —இந்தவணங்கினை - இந்தப்பெண்
னை—கூடுவனென்று - புணருவேனென்று—குறித்து - மனதில்திடமர
கக்குறித்து—ஏகி - சென்று. எ - று. அன்னவன், ஓடி, அறிந்துவந்து
இன்னான்மகளென்றுரைசெய்ய அதைமன்னனறிந்து எந்நெறியாலுங்
கூடுவனிர்தவணங்கினைபென்று குறித்தேகியெனமுடிக்க. (கரு)

கோயிலின் மேவி யிருந்துயர் ஞானக் குறிகூறுந்
தூயவ ராகிய வாரியர் தாமுஞ் சுடர் செம்பொற்
சேயிழை யாரும் வலிந்துறி லின்பு செயாரென்று
வாயிலி னாலண வேனென மன்னன் மனததெண்ணி.

• (இ - ள்.) கோயிலின்மேவி - தனதரண்மனையிற்சென்று—இருந்து -
இருந்துகொண்டு—உயர்ஞானக்குறிகூறும் - மேலாயஞானவினக்கியார்
த்தந்தைவினக்கும்—தூயவராகியவாரியர்தாமும் - பரிசுத்தஞானவாசிரி
யரும்—சுடர் - பிரகாசம்பொருந்திய—செம்பொன் - சிவந்தபொன்னுலக
கிய—சேயிழையாரும் - செம்மையாகவிபற்றிய வாபரணங்களை—உய
மாதரும்—வலிந்துறின் - அழையாதுவந்தால்—இன்புசெயாரென்று - உ
பசரியாரென்று—வாயிலினால் - தூதுகாரணமாக—அணுவேனென - பு

ணர்வேனென்று —மன்னன் மனத்தெண்ணி - அரசுந்தனதுள்ளத்தி
னினைத்து. ஏ - று. மன்னன் மேலியிருந்து குருவும் மாதரும் வலிந்து
நின் யாருமின்புசெயாரொன்று தூதுகாரணமாக வவனைத்தழுவவனென்
று மனதினினைத்தெனமுடிக்க. குறியென்னுமிகையால், இலக்கியார்
த்தமெனப்பெற்றும். அழைப்பித்துபசரித்தல்போல்வதன்றாதலின், வ
லிந்துநினென்றார், (கக)

வேறு.

தூது வல்லநன் முதுக்குறை மாதனாத் துணிந்து
நீதி வல்லவ னிருமலன் மகடனை நீவிர்
தீதி லெம்மனைக் கிழத்தியாம படியுரை செய்து
போது டின்களென் றேவினன் வியனிலம் புரப்பான்.

(இ - ள்.) தூதுவல்ல - தூதுமுடித்தலில்வல்லமையுள்ள —நன்முதுக்
குறை - மிக்கபேரறிவையுடைய—மாதனா - ஸ்தரீகளை—துணிந்து - தக்
காரொனத்தெளிந்து—நீதிவல்லவன்—நீதிநூலில்வல்லவனாகிய —நிருமலன் -
நின்மலனென்பவனது—மகடனை - புத்திரியை—நீவிர் - நீங்கள்—தீதில்-
குற்றமற்ற—எம்மனைக்கிழத்தியாம்படி - எனதுமனைவியாமாறு—உரை
செய்து - ஏற்கப்போதித்து —போதுமின்களென்று - வாருங்களெ
ன்று —வியனிலம்புரப்பான் - அகன்றபூமியைக் காக்குமரசன் —ஏ
வினன் - அவர்களைத்தூதாகவனுப்பினன். ஏ - று. வல்ல, குறிப்புப்பெய
ரெச்சம், வியனிலம்புரப்பான்துணிந்து, உரைசெய்து, ஏவினனென மு
டிக்க. கிழத்தியெனல், உரிமையின்மேனின்றது. (கஎ)

ஐய வன்னதே செய்குவ மெனப்புகன் நகத்திற்
பைய வந்துநன் னிருமலன் நிருமுகம் பார்த்து
வைய மன்னவன் கருத்தினை வருத்தனர் மறுத்துத்
துய்ய மங்கைமீ ரொமக்கடா திதுவெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே—அன்னதேசெய்குவமென - அவ்வண்ண
மேசெய்குதுமென்று—புகன்று - சொல்லி—அகத்திற்பையவந்து - அவ்
னதுவீட்டில்மெதுவாகவந்து —நன்னிருமலன் - நல்லநிருமலனென்பவ
னுடைய—நிருமுகம்பார்த்து - அழகியமுகத்தைநோக்கி—வையமன்ன
வன் - உலகத்தையாளுமரசனது —கருத்தினைவருத்தனர் - கருத்தை
த்தெளிவித்தார்கள்—மறுத்து - அதற்குடன்படாமல்—துய்யமங்கைமீர் -
பரிசுத்தமானஸ்தரீகளே—இது - இக்காரியம் —எமக்கடாதெனச்சொ
ன்னான் - எங்களுக்குத்தகாதென்று சொல்லினன். ஏ - று. தூதுவல்ல

மாதர்கள், புகன்று வந்து பார்த்து வருத்தனனொனவும், நிருமலன் மறுத்
து எமக்கடாதிதுவெனச்சொன்னுனெனவு மூடிக்க. ஐபவெனல் ; விளி.

வேந்தன் மாமனை நும்மக ளாயினவ் வேந்தன்
சார்ந்த வாழ்வெலா நுமவென வறிகிலீர் தானே
போந்த வோந்திரு மகள்வர வினைப்புறம் போக்கு
மாந்தர் யாருள னென்றுமங் கையர்சொல்ல வருப்பான்.

(இ - ள்.) வேந்தன் - அரசனது—மாமனை - சிறந்தமனைவி—நும்மக
ளாயின் - உமதுபுத்திரியானால்—அவ்வேந்தன்சார்ந்தவாழ்வெலாம் - அவ்
வரசன்றனக்குரிமைபாகப்பெற்றவாழ்வலைத்தும்—நுமவெனவறிகிலீர் -
உமக்குரியனவாமெனவுணரவறிகிலீர் —தானேபோந்த - வலியவந்த—
ஓர் - ஒப்பற்ற —திருமகள்வரவினை - சீதேவிவரவை —புறம்போக்கு
மாந்தர் - காலாலுதைத்துத்தள்ளுமனிதர்—யாருளொன்று - யாரிருக்கி
ன்றனொன்று—மங்கையர்சொல்ல - ஸ்திரீகள்சொல்ல—வகுப்பான் - அ
தற்குவிடையாகச்சொல்லுவன். எ - று. மங்கையர்சொல்ல அவன்வகுப்
பானெனமுடிக்க. வாழ்வெலாமென்பது பன்மையாதலின், நுமவென
க்கூறினர். (கக)

இம்மை சேர்பயன் கருதியே தகாதவரிடத்திற்
கொம்மை வார்முலை மகட்கொடை நேர்ந்தவக் கொடியா
ரம்மை யாழ்நிறை யததிடை வீழ்ந்தன ரழுநதித்
தம்மை நோக்குந ரொருவரு மின்றியே தளர்வார்.

(இ - ள்.) இம்மைசேர்பயன் - இம்மைக்குரியபயனை —கருதியே - நி
னைத்தே—தகாதவரிடத்தில் - முறைவழுவுவோரிடத்தில் —கொம்மை -
அழகிய—வார் - ரவுக்கையையணிந்த—முலை - தனக்கையுடைய —மக
ட்கொடை - மகளைக்கொடுத்தற்கு—நேர்ந்த - சம்மதித்த—அக்கொடியா
ர் - அந்தப்பாபிகள்—அம்மை - மறுமையில்—ஆழ் - ஆழ்ந்த—நிரையத்தி
டை - ரவுரவாதிநரகத்தில்—வீழ்ந்தனரழுந்தி - விழுந்தழுந்தி —தம்மை
நோக்குநர் - தம்மைநோக்கியிரங்குபவர் —ஒருவருமின்றியேதளர்வார் -
ஒருவருமில்லாமல்வதைவார்கள். எ - று. அக்கொடியார் நிரையத்தி
டை விழுந்து அழுந்தி தளர்வாரெனமுடிக்க. ஆழென்றவிலேசானே,
ரவுரவாதியென்றும். (உ௦)

தும்மக்க டாதது செய்துயிர் வாழ்வது தன்னிற்
சுமைக்க டாதமெய் விடுத்தலே நன்றெனச் சொல்லு

ரொமக்க டாதது புகன்றநிர் மங்கைமீ ரிச்சொ
னுமக்க டாததென் றியம்பலு மங்கையர் நுவல்வார்.

(இ - ள்.) தமக்கடாததுசெய்து - ஒருவன்தனக்குத்தகாத காரியத்
தைச்செய்து—உயிர்வாழ்வதுதன்னில் - உயிரோடுநின்றவாழ்வதிலும்—
சுமைக்கடாத - சுமத்தற்குத்தகாத—மெய்விடுத்தலே - தேகத்தைவிடுத
லே—நன்றென - நன்மையென்று—சொல்வார் - அறிவுடையோர்சொல்
வார்கள்—(இங்ஙனமிருக்க) எமக்கடாதது - எமதுகுலத்துக்கடாதகாரிய
த்தை—புகன்றநிர் - சொன்னீர்கள்—மங்கைமீர் - ஸ்த்ரீகளே—இச்சொ
ல் - இந்தவசனம் —நுமக்கடாததென்றியம்பலும் - உங்களுக்குத்தகாத
தென்றுநிருமலன்சொல்லவும் —மங்கையர்நுவல்வார் - அதற்குஸ்த்ரீகள்
சொல்வார்கள். எ - று. தகாதவரிடத்திலென்பதில் உம்மைதொக்குநி
ன்றது. அறிஞர்; தோன்றாவெழுவாய். இயம்பலுமென்பதில், நின்
மலனைவருவிக்க, தன்னிலென்பது. சாரியை. (உக)

உறையில் வானொடு மாவழங் குறுவனத் தோடி.

மறவ னோர்பொரு டருகென விரத்தலை மானு

மிறைவன் வாழ்குடி தன்னிலொன் றொருபொரு ளிரத்த

லறவ னாகிய நீயிதை யறிந்திலை யந்தோ.

(இ - ள்.) உறையில் - உறையினின்றுவிய—வானொடு - வானாயுத
த்தோடு—மறவன் - மறவனென்னுஞ்சாதியான்—மாவழங்குறு - மிருக
ங்கள்சஞ்சரிக்கும்—வனத்தோடி - காட்டில்வினாந்துசென்று—ஒர்பொ
ருள்தருகென - வழிச்செல்வோரை யோர்பொருடருகென்று—இரத்த
லைமானும் - இரத்தலுக்கொப்பாகும்—இறைவன் - அரசன்—வாழ்குடி
தன்னிலொன்று - தனதாளுகையில்வாழ்கின்றவோர்குடித்தனக்காரனி
டத்தில்—ஒருபொருளிரத்தல் - ஒருபொருளையிரந்துகேட்டலென்பது—
அறவனாகியநீ - நீதிவடிவனாகியநீ—அந்தோ - ஐயோ—இதை - இக்காரி
யத்தை—அறிந்திலை - தெரிந்திலேபோலும். எ - று. இறைவன் தன்
துக்குடிகளிலொருவரிடத்தொருபொருளிரத்தல், மறவன் வானொடு வன
த்தோடி வழிச்செல்வோரையோர்பொருடருகெனவிரத்தலை மானுமெ
ன முடிக்க. (உஉ)

என்று மாதரார் கூறலு நிருமல னெங்கண்

மன்றல் வார்குமுற் பேதையோர் வல்லணும்மனத்தைச்

சென்று கூறுமி னவண்மன மிசைந்துரை செய்யி
னன்று போமினென் றியம்பின னவர்மன நயந்து.

(இ - ள்.) என்று - இங்ஙனமாக—மாதரர்கூறலும் - ஸ்த்ரீகள்சொல்லவும்—நிருமலன் - நிருமலனென்போன்—எங்கள் - எங்களுடைய—மன்றல் - வாசனைபொருந்திய—வார்குழல் - நீண்டகூட்தலையுடைய—பேதையோ - பெண்ணே—வல்லள் - யோசனையில்மிக்கவலியுள்ளாள்—நும்மனத்தை - உங்கள்கருத்தை—சென்று - அவளிடத்திற்போய்—கூறுமின்—சொல்லுங்கள்—அவள் - அந்தப்பெண்—மனமிசைந்துரைசெயின் - மனமிசைந்துசொல்வாளாயின்—நன்று - எமக்குடன்பாடு—போமினென்று - போங்கென்று—இயம்பினன் - சொன்னான்—அவர் - அந்தஸ்தீர்கள்—மனநயந்து - மனமகிழ்ந்து. எ - று. நிருமலன் இயம்பினன் எனமுடிக்க. (௨௯)

மங்கை பாலடைந தறைகுவர் மதன்வலி மாயக்
கொங்கை மாமுகிழ்ப் பூங்கொடி நீயருள் கூர்ந்தே
யெங்கள் கோமக னுருயிர் நிறுத்தினை யென்னி
லங்கீண் மாநிலத் துயிர்க்கெலா மன்னையா குவையால்.

(இ - ள்.) மங்கைபாலடைந்து - மாதேவியினிடத்திற்போய்—அறைகுவர் - சொல்வார்கள் (அதாவது) மதன்வலிமாய - மன்மதனதுவலி குன்ற—கொங்கை - தனங்கென்னும்—மா - பெரிதாகிய—முகிழ் - மொக்கையுடைய—பூங்கொடி - பூங்கொடிபோல்பவளே—நீயருள்கூர்ந்து - நீகருப்பவைத்து—எங்கள்கோமகன் - எங்களரசனது—ஆருயிர் - நிறைந்தவுயிரை—நிறுத்தினையென்னில் - போகாமனிந்துத்துவையாயின்—அங்கன் - அழகியவிடத்தையுடைய—மாநிலத்து - பெரியவிந்தப் பூமியில்—உயிர்க்கெலாம் - எல்லாவயிர்களுக்கும்—அன்னையாகுவை - தாயாகுவை. எ - று. ஆல் - அசை. பூங்கொடி; உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை. எனவே, அவனுக்கு மனைவியாகுதியெனக்குறிக்கப்பெற்றும், மதன்வலிமாய நீயருள்கூர்ந்து மன்னனுயிர் நிறுத்தினையென்னில், உயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையென முடிக்க. (1)

என்ன வோதலு நிருமல னீன்றரு ளென்றாய்.

மன்ன னுன்மனை துறக்குமோர் சூழ்ச்சியை மதித்துப்
பொன்ன னீரர செனக்கொரு சூளினைப் பொருந்திப்
பன்னு மாயினீர் பணித்தது நன்றெனப் பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்னவோதலும் - என்றஸ்தீர்கள்சொல்லவும்—நிருமலனீன்றருள் - நிருமலன்பெற்ற—என்றாய் - எனதுதாயாகியமாதேவியானவள்—மன்னனாள் - அரசனாள்—மனைதுறக்குமோர்க்கும்ச்சியை - குடும்பத்தைத்துறக்கவேண்டுமென்கிறவோ ராலோசனையை—மதித்து - தீர்மானித்து—பொன்னனீர் - இலக்ருமிபோன்றவர்களே—அரசு - இராசன்—எனக்கொருருளின - எனக்கோர்சபதத்தி—பொருந்தி - சம்மதித்து—பன்னுமாயின் - விடைதருவனாயின்—நீர்பணித்தது - நீங்கள்கட்டினயிட்டதை—நன்றென - நன்கேற்பனென்று—பகர்த்தாள் - சொல்லினள், எ - று. எந்தாய் மதித்துப் பகர்த்தாளெனவும்; நீர்பணித்தது நன்றாமெனவு முடிக்க குழ்ச்சி; உபாயமெனினுமமையும், (௨௫)

தூது சென்றவர் பொற்கொடி சொல்லிய சொல்லாற்
காதல் கொண்டன னென்றுளந் தெரிநதுதாங் கருதி
மாது நிற்பெருங் கருணைசெய் வதற்கெங்கண் மன்னன்
யாத றைநனை யதுசெயத் தக்கவ னென்று.

(இ - ள்.) தூதுசென்றவர் - தூதாகச்சென்றமாதர்கள்—பொற்கொடிசொல்லியசொல்லால் - மாதேவிசொல்லியசொல்லினால்—காதல்கொண்டனென்று - சம்மதித்தானென்று—உளந்தெரிந்து - மனதில்தெரிந்துகொண்டு—மாது - தாயே—எங்கண்மன்னன்—எங்களரசன்—நிற்பெருங்கருணைசெய்வதற்கு - உனகிட்டத்தின்படிநடப்பதற்கு—தாங்கருதியாதறைந்தனை - தாங்கள்கினைத்துயாதுமொழிகின்றனையோ—அதுசெய்ததக்கவனென்று - அதனைத்தவறாதுசெய்வனென்று சொல்லி, எ-று. தூதுசென்றவர் உளந்தெரிந்து சொல்லி யெனமுடிக்க, பொற்கொடி; அன்மொழித்தொகை, (௨௬)

உள்ள மார்வமோ டேகியம் மடந்தைய ருரைப்ப
வள்ள லாகிய மன்னவன் மனநனி மகிழ்நது
தேள்ளு மாரமு தனையவ ளிருந்துழிச் சென்ற
னெள்ளு காமநோய் கொண்டவ னென்செய விசையான்.

(இ - ள்.) உள்ளமார்வமோடு - மனக்களிப்போடு—ஏகியமடந்தையர் - திரும்பிச்சென்றஸ்தீர்கள்—உரைப்ப - அரசனிடத்திற்கொல்ல—வள்ளலாகியமன்னவன் - தாதாவாகியவரசன்—மீனநனிமகிழ்ந்து - அதுகேட்டுமிகவுமனமகிழ்ந்து—தெள்ளும் - தெளிவாகிய—ஆர் - நிறைந்த—அமுதனையவள் - அமிர்தம்போட்பவளாகியமாதேவியென்பவள்—இரு

ந்துழிச்சென்றான் - இருந்தவிடத்திற்சென்றான்—என்றும் - இகழ்த்தங்கியைந்த —காமநோய்கொண்டவன் - காமநோய்மிக்கவன் —என்செயவிசையான்-என்னசெய்தற்குச்சம்மதியான். ஏ - று. மன்னவன் மகிழ்ந்து சென்றானெனவும், அம்மடந்தையர் ஏகி உரைப்பவெனவும், காமநோய்கொண்டவன் என்செயவிசையானெனவுமுடிக்க. என்செயவிசையானென்பது; என்னகொரோஞ் செய்யச்சம்மதியானெனப்பொருள் கொள்கின்றது. (உஎ)

வல்லி கொங்கையைப் பொன்மலை யென்னலெ மதியர்
 னில்லு றுங்குட மாகவே யெண்ணின னுதலை
 வில்லெ னும்படி நினைத்தனன் வெண்பிறை யென்னான்
 சொல்லு.வன்றனக் ககப்படு மடந்தையாய்த் துணிந்து.

(இ - ள்.) வல்லிகொங்கையை - வல்லிபோன்றவளதுதனங்களை—
 பொன்மலையென்னவேமதியான் - மேருமலையென்றமதியாதவனாய்—இ
 ல்லு றுங்குடமாகவே-வீட்டி. லுள்ளருடமென்றே —எண்ணினன் - நினைத்
 தான்—துதலை - அவளதுநெற்றியை—வெண்பிறையென்னான் - மூன்றா
 ம்பிறையென்றுன்னதவனாய்—வில்லெனும்படிநினைத்தனன் - வில்லென்
 றுசொல்லும்படியாகநினைத்தான் —தனக்ககப்படுமடந்தையாய் - தனக்
 கெளித்திடைக்கும்பெண்ணை—துணிந்து-தீர்மானித்து— சொல்லுவன்-
 வாயினாலும்வதறுவன். ஏ - று. வல்லி ; உவமையாகுபெயர். மன்னவ
 ன் காமமீக்கால் கொங்கையைக்குடமெனவும், துதலையில்லெனவும்,
 நினைப்பதுமன்றி வாயினாலும்வதறுவனெனமுடிக்க. (உஅ)

அருள்செய் தென்னை நீ யளித்திடு மதற்குநான் செய்வ
 துணைசெய் நானது செய்வனென் றரசர்கோ னுரைப்ப
 வரைசெய் தோளினு யென்னை நீ வலிந்துபுல் லாமைக்
 கொருசொ லுண்மைசொல் லென்றன ளொருபுடை யொதுங்கி.

* (இ - ள்.) அருள்செய்து-ஈருபைகூர்ந்து—என்னைநீயளித்திடுமதற்கு -
 நீயென்னையிரட்சிப்பதற்கு —நான்செய்வதுரைசெய்-நான்செய்யவேண்
 றவதைச்சொல்லு —நானதுசெய்வனென்று-நானதைத்தவறாதுமுடிப்ப
 னென்று—அரசர்கோலுரைப்ப - ராஜாதிராஜன் சொல்ல-வரைசெய்
 தோளினாய் - மலைபோன்றபுசங்களைபுடையவனே —என்னைநீவலிந் தீபுல்
 லாமைக்கு-நீயென்னைப்பலவத்தாரமாகத்தழுவாமைக்கு —ஒருசொ லுண்
 மை - ஒருசொல்லுண்டு—ஒருபுடையொதுங்கி - ஒருபக்கத்திலொதுங்கி—

சொல்லென்றனள் - அதற்குயாதுகூறுதியெனக்கேட்டனள். எ - று. அரசர்கோன் உரைப்பவெனவும், மாதேவி ஒருபுடையொதுங்கி நீவ லிந்துபுல்லாமைக்கு ஒருசொல்லுண்மைசொல்லென்றன னெனவும் கூ ட்டிமுடிக்க. அளித்திடல் ; உயிர்போகாதுகாத்தல். (உக)

நின்க ருத்திசை வாலன்றி நின்னையான் வலியே
னென்ப தற்கொரு சூளுரைக் குவன்முதி லெழுந்த
மின்கொ டிச்சிறு மருங்குலாய் கேளென வொள்வேல்
புன்பு காக்கருங் கடாக்களிற் றரசர்கோன் புகல்வான்.

(இ - ள்.) நின்கருத்திசைவாலன்றி - உனதுமனோசம்மதியினால்லா மல் —நின்னையான்வலியேனென்பதற்கு - உன்னையான்வலிந்துபுல்லே னென்பதற்கு—ஒருசூளுரைக்குவன் - ஓர்சபதஞ்சொல்லுவன்—முகிலெ ழுந்த—மேகத்திற்குரேன்றிய—மின் கொடி - மின்னற் கொடிபோன்ற— சிறுமருங்குலாய் - சுருங்கியவிடையுடையவளே —கேளென - யா ன் சொல்வதைக்கேளென்று —ஒள்வேல் - ஒளரியவேலோடு —புன் புகர் - சிறியபுள்ளிகளையும் —கருங்கடாம் - கரியமதசலத்தையுமுடைய—களிறு - யானைகளையுடைய —அரசர்கோன்புகல்வான் - ராஜாதி ராஜன்சொல்லுவன். எ - று. அரசர்கோன் மருங்குலாய் நின்னையான்வலியேனென்பதற்கு ஓர்சூளுரைது, அதுகூறுவன், கேளுதி எ னப் புகல்வானென முடிக்க. (க௦)

வேறு.

வந்தநல் விருந்தி ருப்ப மனையினுற் றருந்து வானும்
பந்தியி னுணவு வேறு பண்ணுபா தகனும் தாயுந்
தந்தையு முணவுண் னாத சமூக்கனு முச்சிப் போதி
னெந்தவர் தமைநோக் காம னுகர்ந்திடு கொடியன் ருனும்.

(இ - ள்.) வந்த - தன்னிடத்தில்வந்த—நல்லிருந்திருப்ப - நல்லிருந் தினிரருக்க—மனையினுற்று - தன்னறைவீட்டிற்புகுந்து —அருந்துவானு ம் - காணுதுண்பானும்—பந்தியின் - பந்தியினிடத்தில்—உணவு - போச னத்தை—வேறுபண்ணுபாதகனும் - பேதஞ்செய்யும்பாலியும் —தாயுந் தந்தையும் - தாய்தந்தையரிருவரும் —உணவுண்ணாத - உணவுண்ணுமற் செய்த—சமூக்கனும் - குற்றவாளியும்—உச்சிப்போதில் - நடுப்பகவில்— நொந்தவர்தமைநோக்காமல் - பசிமுதலியவற்றானெந்தவந்தவனானோக் காமல்—துகர்ந்திடுகொடியன்ருனும் - தான்மாத்திரமுண்ணும்பாதகனும். எ - று. உணவுவேறுபண்ணாதல் ; உபசரிக்கும்விகற்பத்தை. உணவு

ண்ணுதுசெய்தவென்பது உணவுண்ணாதவென்றாயது, தன்வினையிறவி
ணையக்கம். (௧௧)

நிந்தைசெய் யுணவி னுனு நிருமலன் பூசை யின்றி
வந்துண வருந்து வானுமறுத்தலு னுகர்விப் பானுந்
தந்தநல் வினையாற் செல்வஞ் சார்ந்தவர் தம்மைக் கண்டு
சிந்தனை பொறுத முங்கித் தீர்வினுண் மகிழ்வான் றானும்.

(இ - ள்.) நிந்தைசெய் - பிறராற்பழிக்கத்தக்க - உணவினுணும் - பழி
பாவத்தாலுணவீட்டுபவனும் - நிருமலன்பூசையின்றி - தேவப்பூசைசெய்
யாது - வந்து - மிருகம்போல்வந்து - உணவருந்துவானும் - உணவுண்ப
வனும் - மறுத்தலுன் - யாவராலுமறுக்கப்பெற்றமனிதலுனை - நுகர்விப்
பானும் - தின்னச் செய்பவனும் - நல்வினையால் - நல்வினையினால் - தந்த
தரப்பெற்ற - செல்வஞ்சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு - பெருஞ்செல்வமடை
ந்தவர்களைக்கண்டு - சிந்தனைபொறுது - மனம்பொறாமல் - அழங்கி - வ
ருந்தி - தீர்வின் - அவர்களைது செல்வமுடிவில் - உள்மகிழ்வான் றானும் -
மனங்களிப்பவனும். எ - று. நிந்தைசெய்யுணவு ; பழிபாவங்காரணமாக
த்தேடுமுணவை. மறுத்தலுணைனினுமையும். (௧௨)

கன்றுண விடாம லான்பால் கறந்துகொள் பவனு ஞ் செய்த
நன்றிகொல் பவனுங் கொடி நடுநிலை தவறு வானுங்
கொன்றுயிர் பதைப்ப நோக்குங் கொடியனும் போர்க் களத்திற்
றன்றிலை வனைவி டித்துச் சாய்ந்துபோ மடமை யானும்.

(இ - ள்.) கன்று - ஆவின் கன்றிற்கு - உணவிடாமல் - ஊட்டவிடாம
ல் - ஆன்பாற்கறந்து கொள்பவனும் - பசுவின்பால்கறந்து கொள்பவனும் -
செய்தநன்றிகொல்பவனும் - ஒருவன் செய்தநன்றிக்கு மாறுசெய்பவனு
ம் - கொடி - கொடிபங்கு - நடுநிலை - நடுநிலையினின்று - தவறுவானும் -
தவறிப்போகின்றவனும் - கொன்று - ஒன்றைக்கொலைசெய்து - உயிர் ப
தைப்பநோக்கும் - அந்தவயிர்வதையைப்பார்க்கும் - கொடியனும் - கொடி
யபாதகனும் - போர்க்களத்தில் - யுத்தகளத்தில் - தந்தலைவனைவிடுத்து -
தனதெசமானைவிட்டு விட்டு - சாய்ந்துபோம் - தெரியாதோடிப்போகின்
ற - மடமையானும் - முழுமுடனும். எ - று. நன்றிகொல் ; அபகாரஞ்
செய்தலை. நடுநிலை; நீதியை. (௧௩)

அடைக்கல மெனவந் தானை யளித்திடா தகற்று வானுங்,
கொடுக்குது மெனவு னாத்துக் கொடானுமொண் கொடைவி ல

க்கி, விடுக்குறு மவனும் பாவ வினையிடத் துதவி யாகி, நடக் குறு மவனுந் தேர்ந்து நட்டபின் வஞ்சிப் பானும்.

(இ - ள்.) அடைக்கலமெனவந்தானை - நீயேதஞ்சமெனவந்தெந்த வனை—அளித்திடாது - காப்பாற்றாமல்—அஃற்றுவானும் - துறத்திவிடுபவனும் - கொடுக்குதுமெனவுரைத்து—கொடுக்கிறேனென்றுறுதிமொழிசொல்லி—கொடானும் - கொடாதுமோசஞ்செய்பவனும் - ஒள்-ஒள்ளிய—கொடைவிலக்கி - ஒருவனுக்கொன்றுகொடுத்தலைத்தடுத்து —விடுக்குறுமவனும் - விடச்செய்பவனும்—பாவவினையிடத்து - பாவமுயற்சிகளில்—உதவியாகி - உதவிசெய்து —நடக்குறுமவனும் - நடப்பவனும்—தேர்ந்து - ஆராய்ந்துதெளிந்து—நட்டபின் - சிநேகித்தபின் —வஞ்சிப் பானும் - 'வஞ்சகஞ்செய்பவனும். எ - று. கொடைவிலக்கிவிடுத்தல் ; கொடுக்காதபடி செய்தலை. (௩௪)

குரவர்தம் முனாக கடக்குங் கொடியனுந் துறந்து ளார்தம் வரவெதிர் கண்டெழாத மறவனு மறிந்தான் போன்று கரவினி லருநூல் கற்றுகுங் கயவனும் புதிய ராகி யிரவினில் வந்த நல்லோர்க் கிடங்கொடா தகற்று வானும்.

(இ - ள்.) குரவர்தம்முனாக கடக்கும் - ஆசிரிய வசனங்கடக்கும்—கொடியனும் - கொடியபாபியும் —துறந்துளார்தம் - முற்றத்திறந்தவரது—வரவெதிர்கண்டெழாத - வருதலைக்கண்டிபசரியாத —மறவனும் . பாபியும்—அறிந்தான் போன்று - அறிந்தவனைப்போல —கரவினில் - வஞ்சகத்தால் —அருநூல்கற்றுகுங் கயவனும் - அரியநூலைக்கிரகிக்குமுடனும்—புதியராகி - நூதனராகி—இரவினில்வந்தநல்லோர்க்கு - இரவில்வந்தசத்துக்களுக்கு—இடங்கொடாதகற்றுவானும் - இடங்கொடேனென்று துறத்துபவனும். எ - று. தனக்கெல்லாந்தெரிந்ததுபோல விசாரித்துக் கவர்தலை ; அறிந்தான் போன்று கரவினிலருநூல் கற்றலென்றார். (௩௫)

முன்புகழ்ந் துரைத்துப் பின்னர் முறுவல்செய் திகழ்வான் றுனுந், தன்பெருங் கிளைநல் கூர்ந்து தளர்வுற வாழ்கின்ற னு, மன்புகொண் டொருவன் வைத்த வரும்பொருள் கவர்கின்ற றுனுந், துன்புறுந் தொழில்செய் வித்துச் சொல்பொரு ளிலையென்பானும்.

(இ - ள்.) முன்புகழ்ந்துரைத்து - ஒருவனுக்குமுன்னவனைப்புகழ்ந்துசொல்லி—பின்னர் - அவனில்லாதவிடத்து—முறுவல்செய்து - நகை

த்து—இகழ்வான்றானும் - துஷிப்பவனும்—தன்பெருங்கிளை - தனதுபெரியசுற்றத்தார்—நல்கூர்ந்து - வறுமைமேலிட்டு - தளர்வுற - சோர்வடைய - வாழ்கின்றானும் - தான்மாத்திரஞ் சுடித்திருப்பவனும் —அன்புகொண்டு - மிக்கவாசைகொண்டு—ஒருவன்வைத்த - ஒருவன்பாதுகாக்கவைத்த —அரும்பொருள்கவர்கின்றனும் - அரியதிரவியங்களைவஞ்சிப்பவனும்—துன்புறுந்தொழில்செய்வித்து - விசனப்படும்படியான தொழில்செய்யும்படிசெய்து—சொல்பொருளிலையென்பானும் - தான்சொன்னகூலிகொடாதவனும். எ - று. (நக)

கற்பழி மனைவி யோடு கலந்திருப் பவனு மற்றோர் பொற்புடை மனைவி தன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணு வானுஞ் சொற்பொரு ளுணர்த்தி னனைத் தொழவுள நாணு வானும் விற்பன வலாத விற்று மெய்வளர்த் தழிகு வானும்.

(இ - ள்.) கற்பழிமனைவியோடு - விபசாரஞ்செய்யுந்தன் மனைவியோடு—கலந்திருப்பவனும் - கூடிவாழ்பவனும் —மற்றோர் - வேறொரு—பொற்புடைமனைவிதன்னை - அழகுள்ளமனைவியை —புணர்வதற்கெண்ணுவானும் - தழுவிச்சுடிக்கினைப்பவனும் —சொற்பொருளுணர்த்தினுனை - மஹாபாக்கியார்த் தந்தெரிவித்தவனை—தொழ - வணங்க—உளம் - தனதுள்ளத்தில்—நாணுவானும் - வெட்கப்படுபவனும்—விற்பனவலாதவிற்று - விற்கத்தகாதவைகளை விற்று—மெய்வளர்த்தழிகுவானும் - தேகத்தைவளர்த்தழிபவனும். எ - று. சொல் - தத்துவமசியை. பொருள் - இலக்கியார்த்தப்பொருளை. இங்ஙனமல்லாததைக் கொள்ளின் முரணும். பதார்த்தமும் வாச்சியார்த்தமும், இங்ஙனஞ்சிறந்ததன்றாமையினென்க. (நஎ)

நலமலி வயலி லாற்றி னந்தனத் தால யத்திற் சலமல மொழிப் போன் றானுந் தனிவழி யிலக்கு வானும் •விலைமொழி பொய்த்து விற்கும் லெய்யவா ணிகனுந் தாழ்ந்து குலமலி தன்குற் றேவல் கூலிகொண் டியற்று வானும்.

(இ - ள்.) நலமலிவயலில் - வளமைமிகுந்தவயலிலும்—ஆற்றில் - நதியிலும்—நந்தனத்து - புங்காவனத்திலும் —ஆலயத்தில் - கோவிலிலும்—சலமலம் - சலமலத்தை—ஒழிப்போன்றனும் - ஒழிப்பவனும் —தனிவழி - ஒப்பற்றமார்க்கத்தை—விலக்குவானும் - தடுப்பவனும் —விலைமொழி - ஒன்றின்விலைமொழியை —பொய்த்துவிற்கும் - பிறழ்ந்துவிற்கும்—

வெய்யவாணிகளும் - கொடியவர்த்தகனும்—தாழ்ந்த - இழிவான—குல மிலிதன் - குலங்கெட்டவனது—குந்றேவல் - அற்பப்பணியை —கூலி கொண்டியற்றுவானும் - கூலிக்குச்செய்பவனும். ஏ - று. (௩௮)

உறவுசெய் தறிந்த சொல்லை வுவர்த்துழிக் கூறு வானும்
பிறர்பிழை தனையே நாடிப் பிறொடு பேசுவானும்
முறைவழு வுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடை மொழிகு வானு
மறிவழி மனையி சொல்லின் வழிநிற்கு மறிவி லானும்.

(இ - ள்.) உறவுசெய்து - உறவுகொண்டு—அறிந்தசொல்லை - தெரித்
தசொல்லை—உவர்த்துழி-வெறுப்புப்பிறர்தவிடத்து—கூறுவானும் - பிற
ரறியக்கூறுபவனும் —பிறர்பிழைதனையேநாடி - பிறர்குற்றத்தையேநா
டி—பிறொடுபேசுவானும் - பிறோடுசந்தோஷித்துப்பேசுபவனும்—மு
றைவழுவுறு - ஒழுங்கற்ற —கொடுஞ்சொல் - அருவருக்குஞ்சொல்லை—
முனிவிடைமொழிகுவானும் - கோபமிக்குற்றவிடத்திற் சொல்லுபவனு
ம்—அறிவழி - புத்திகெட்ட—மனைவிசொல்லின்வழிநிற்கும் - பெண்சா
திசொல்வழிநடக்கும்—அறிவிலானும்-புத்திகெட்டவனும். ஏ - று. (௩௯)

கலந்தவர் தமைப்பி ரித்துக் கலகங்கண் டிடவல் லானும்
புலந்தரு நூலி னில்லாப் பொருளினைக் கூறு வானு
நலந்தனை யழுக்கா ரெய்தி நகைத்திகழ் கிற்போன் றானு
மெலிந்தவ ரிடத்து மிக்க வெகுளியைப் பெருக்கு வானும்.

(இ - ள்.) கலந்தவர் தமைப்பிரித்து - சிநேகிதனாவேறுபடுத்தி—கல
கங்கண் டிடவல்லானும் - கலகம்விளைத்துக்காணவல்லவனும் —புலந்தரு
நூலின் - அறிவைவிளைக்குநூல்களில்—இல்லாப்பொருளினைக் கூறுவா
னும் - இல்லாதவர்த்தத்தைச் சொல்பவனும்—நலந்தனை - ஒருவனதுநல்
லநடக்கையை —அழுக்காறெய்தி - பொறாமைகொண்டு.—நகைத்து -
சிரித்து —இகழ்கிற்போன்றானும் - பழிப்பவனும்—மெலிந்தவரிடத்து -
செல்வங்குன்றியவரிடத்தில் —மிக்கவெகுளியை —மிக்ககோபத்தை—
பெருக்குவானும் - வளர்ப்பவனும். ஏ - று. சுருதிப்பிரமாணத்திற்கு மா
றாகப்பொருள்கூறலை - புலந்தருநூலில்லாப் பொருளினைக் கூறுவானு
மென்றார். (௪௦)

புண்ணியம் பிறர்பொருட்குப் புரிபவன் றானு மிந்த
மண்ணிடையின்பத் திற்கா மறுமைசெய் தெரழில்வி டுக்குந்

தண்ணிய வறிவி லாலுந் தவத்தரை மிகழ்கிற் பானும்
பண்ணிய வினையி லென்றும் பாவமே பயில்கின் றானும்.

(இ - ள்.) பிறர்பொருட்டு - அன்னியரதுபொருளுக்கு —புண்ணியம் புரிபவன் றானும் - புண்ணியஞ்செய்பவனும் —இந்தமண்ணிடை - இந்த ப்பூமியினிடத்திலுள்ளீ—இன்பத்திற்கா - சுகத்திற்காக —மறுமைசெய்-மறுமைபற்றிச்செய்யும் —தொழில்விடுக்கும் - புண்ணியசுருமங்களை விடுகின்ற —தண்ணியவறிவிலானும் - தக்கவறிவில்லாதவனும் —தவத்தரையிகழ்கிற்பானும் - சத்திக்கையிகழ்பவனும் —பண்ணியவினையில் - தான் செய்யுமுயற்சிகளில் —என்றும் - எப்போதும் —பாவமே - பாவசங்கற்பங்களையே —பயில்கின்றானும் - பழகுவனும். எ - று. கண்டதேகாட்சி கொண்டதேகோல மென்பா ரிவரொனவுணர்த்த ; இந்தமண்ணிடையின்பத்திற்கா மறுமைசெய்தொழில்விடுக்குந் தண்ணியவறிவிலானென்றார்.

(சுக)

ஆவனா னுணமை நீயா தறைந்தனை யதுசெய்தன்றி
மேவுவே னாயி னென்று வேள்விரும் பழகன் கூறக
காவினோ விழிமா தேவி கருத்திசைந் தற்றே யாயிற்
போவமவா வென்று சொன்னா புரவல னுவகை பூததான்.

(இ - ள்.) ஆவனான் - நானான்—உண்மை - இதுசத்தியமே—நீயாதறைந்தனை - நீயேதுசொல்கின்றையோ—அதுசெய்தன்றி - அதனைச்செய்துமுடியாமல்—மேவுவேனாயின் - புணர்த்தகிசைவேனாயின்—என்று - என்று—வேள்விரும்பழகன்கூற - மன்மதனுமாவத்தக்கவழகமைந்தவரசன்கூற —காவினோவிழிமாதேவி - நீலோற்பலம்போன்றகண்களையுடையமாதேவியானவன்—கருத்திசைந்தற்றேயாயில் - திரிகரணமொத்திங்ஙனஞ்செய்யச் சம்மதிப்பையாயின்—போவம்வாவென்றுசொன்னான் - போருதும்வாவென்றுசொல்லினான்—புரவலனுவகைபூத்தான் - அரசன்மிகச்சந்தோஷித்தான். எ - று. வேள்விரும்பழகன் நீயாதறைந்தனையதுசெய்தன்றி மேவுவனாயினவனுணமையென்றுகூற வெனவும், மாதேவி அற்றேயாயின்போவம்வாவென்று சொன்னானெனவு முடிக்க. கருத்தென்றதனால் திரிகரணமென்றும்.

(சுஉ)

கோயிலின் முன்னர் சென்றான் கொற்றவன் சிவிகை யேற்றி,
யாயிழை மடந்தை நல்லா ரருகுசூழ் வுற்றுச் செல்லப்

போயின ளரசர் கோமான் புகழ்ப் புககா ளொன்வேம்
சேயரி நெடுங்கட் செவ்வாய்த் திலகவா னுதன்மா தேவி.

(இ - ள்.) கோயிலின்முன்னர் - அரசன்மனைக்குமுன்னே—கொற்றவ
ன்சென்றான் - அரசன்போயினன்—சிவிகையேற்றி - பல்லக்கையிலே
ற்றி—ஆயிழைமடந்தைநல்லார் - சிறந்தவாபரணங்களைபுடைய ஸ்திரீக
ள்—அருகுசூழ்வுற்று - பக்கத்திற்கூழ்ந்து—செல்ல - போக—அரசர்கோ
மான்புகழி - ராஜாகிராஜனுழைந்தவிடத்தில்—ஒள்வேல் - ஒள்ளிய
வேலாயுதந்தையொத்த—சேயரி - செவ்வரிபடர்ந்த —நெடுங்கண் - நீ
ண்டகண்களையும்—செவ்வாய் - சிவந்தவாரையும—வாள் - ஒளிவுபொ
ருந்திய—திலகதூதல் - சாந்தணிந்தநெற்றியையுமுடைய—மாதேவி - மா
தேவியென்பவன்—போயினன்புக்கான் - போய்நுழைந்தான். எ - று.
கொற்றவன் கோயின்முன்னர் சென்றானெனவும் ; மாதேவி தன்னைம
டந்தையர் சிவிகையேற்றி அருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லக்கோமான் புகழிப்
போயினன் புக்காளெனவுங் கூட்டிமுடிக்க. (முற்றெச்சமாயிற்று.) (சக)

மடந்தையைத் தனிக்கண் டங்கி மருவிய வரக்கே போல
வுடைந்துநெக் குருகி யாற்றா வுள்ளமோ டிளம்பூங் கொம்பே
கடந்திடற் கரிய காமக் கடல்கடற் தேறக் கொங்கைக்
குடந்தரத் திருவு ளத்திற் கோடியென் றரசி றைஞ்ச.

(இ - ள்.) மடந்தையை - மாதேவியை—தனிக்கண்டு - தனியேகண்
டு—அங்கிமருவியவரக்கேபோல - அக்கினிபற்றியவரக்கைப்போல —உ
டைந்து - நெஞ்சடைந்து—நெக்குருகி - சகாந்து—ஆற்றவுள்ளமோடு -
சகியாதமனமோடு—இளம் - இளமையாகிய—பூங்கொம்பே - பூங்கொம்
புபோல்பவளே—கடந்திடற்கரிய - யாவராலுங்கடத்தற்கரிய —காமக்க
டல் - காமமாகியகடலை—கடந்தேற - யான்கடப்பான்வேண்டி—கொங்
கைக்குடம் - தனங்களாகியகுடங்களை—தர - எனக்குக்கொடுக்க —திரு
வுளத்திற்கோடியென்று - திருவுளமிரங்குவாயென்று —அரசிறைஞ்ச
அரசன்வணங்க. எ - று. அரசன் மடந்தையைத் தனிக்கண்டு உள்ள
முருகி - இறைஞ்சவேன முடிக்க. பூங்கொம்பேயென்பது ; உவமை
த்தொகைப்புறத்துப் பிறந்தவன்மொழித்தொகை. காமக்கடல் கொங்
கைக்குடமில்விரண்டும் உருவகம். (சச)

| காவலன் காம மிக்க கழிபடர் கிளவி கண்டு

பாவைபுன் முறுவல் செய்து பண்பெனுந் தொடரால் யாப்புண்

டோவல்செய் யாது நிற்கு மொருகளி றனையா யான்சொ
லேவல்செய் திட்ட பின்ன றென்னெடு பேசு கென்றாள்.

(இ - ன்.) காவலன் - அரசனது—கழிபடர் - மீக்குற்றுப்படர்கின்
ற—காமமிக்ககிளவிகண்டு—காமமிருந்தசொல்லைக்கண்டு—பாவை - பிர
தமைபோன்றமாதேவி —புன்முறுவல்செய்து - புன்னகைகொண்டு—
பண்பெனுந்தொடரால் - நற்குணமென்னுதொடர்பினால்—யாப்புண்டு -
கட்டுண்டு —ஓவல்செய்யாதுநிற்கும் - ஒழியாதுநிற்கின்ற —ஒரு - ஒப்
பற்ற —களிறனையாய் - யானைபோல்பவனே —யான்சொல் - யானு
னக்கிட்ட —ஏவல்செய்திட்டபின்னர் - கட்டளையெழுடித்தபின்பு—
என்னெடுபேசுகென்றாள் - என்னெடுபேசென்றுசொன்னாள். எ - று.
பேசுக என்றாளென்பது பேசுகென்றாளென்றாயது விகாரத்தாலெ
ன்க, பாவை, உவமையாகுபெயர், பாவை காவலன்கிளவிகண்டு புன்
முறுவல்செய்து பேசுகென்றாளெனமுடிக்க. (சுரு.)

ஏதுநான் செய்வ தன்ன தியற்றுவ னறைதி யென்ன
வோதின னரசனே தொண்டொடி யயன்மா றேடுஞ்
சோதிமா சிவலிங் கததைத் தூயையாய்க் கரபீ டத்திற்
போதின லருச்சித் தென்னைப் பொருந்துதி பின்ன றென்றாள்.

(இ - ன்.) ஏதுநான்செய்வது - யான்செய்யவேண்டுவதையாதோ—அ
ன்னதியற்றுவன - அதனையான்முடிப்பன்—அறைதியென்ன - அதைச்
சொல்லென்று —ஓதின னரசன் - அரசன்சொல்லினன் —ஓத - அவ
ன்சொல்ல—ஒண்டொடி - அழகியவளையையுடையவள் —அயன்மாறே
டம் - அரிபிரமாக்கள்தேடத்தக்க —சோதிமாசிவலிங்கத்தை - சோதிவ
டிவமாகிய மகத்தான சிவலிங்கத்தை —தூயையாய் - நீபரிசுத்தமுடை
யவளாய் —கரபீடத்தில் - உனதுகையாகியபீடத்தின்கண் —போதின
லருச்சித்து - புஷ்பங்கொண்டு பூசித்து —பின்னர் - பின்பு —என்னைப்
பொருந்துதியென்றாள் - என்னைப்புணர்தியென்றனர். எ - று அரசன்
ஓத ஒண்டொடி அருச்சித்து என்னைப் பொருந்துதியென்றாளென்மு
டிக்க. ஒண்டொடி அன்மொழித்தொகை. கரபீடம், உருவகம். (சுசு.)

எல்லையில் காமம் பொங்க விளமுலை னெழுங்கத் தோளாற்
புல்லுவ னென்றெ ழுந்த புரவலன் றனைத்த டித்துச்
சொல்லிய தன்ன மன்னாள் சுரத்துணர் முகந்து வாயிற்
செல்லுமொண் கரத்தை யோடிச் சென்றுபற் றுதலையொக்கும்.

(இ - ள்.) எல்லைமீட்காமம்பொங்க - எல்லைகணிக்கப்படாதகாமமேலிட — (அதனால்) இளமுலைஞெழுங்க - இளமையாகியதனங்களழுந்த — தோளால் - கைகளால் — புல்லுவனென்றெழுந்த - புணருவேனென்றெழுந்திருந்த — புரவலன்றனைத்தடுத்தது - அரசனைத்தடுத்தது — அன்னமன்னஞ்சொல்லியது - அன்னம்போன்ற மாதேவியென்பவன்சொல்லியது — சுரத்துள் - பாலேவனத்தில் — நீர்முகந்து - நீரையள்ளி — வாயிறசெல்லும் - வாய்க்குக்கொண்டிபோகும் — ஒண்கரத்தை - அழகியகையை — ஒடிச்சென்று - ஒடிப்போய் — பற்றுதலையொக்கும் - பிடித்துக்கொள்ளுதலையொக்கும். எ - று. அன்னமன்னஞ் தடுத்துச்சொல்லியது யாதுபோல்வதெனின் ; பாலேவனத்திற் குடிப்பான்வேண்டிச் சலத்தையள்ளி வாயிற்செல்லுங்கரத்தை மற்றொருவனோடிப்போய்ப் பிடித்துக்கொள்வதுபோலும். சலமரிதாதல்பற்றிச்சுரத்துளென்றார். (சஎ.)

முகையிடை முருகுண்டாயின் முளையிடை விளைவுண் டாயின் மகவிடை மதன விற்பம் வருவதுண் டாயிற் சைவப் பகையொடு மருவி நின்ற பார்த்திபன் றனது ளத்தி னுகைவிடை யமலன் போற்று மொழுக்கமும் வந்து நன்னுளும்.

(இ - ள்.) முகையிடை முருகுண்டாயின் - அரும்பில்வாசனையுண்டாகுமானால் — முளையிடைவிளைவுண்டாயின் - முளையில்விளைவுண்டாகுமானால் — மகவிடை - குழவிப்பருவத்தில் — மதனவிற்பம்வருவதுண்டாயின் - காமவிற்பம்வருவதுண்டாகுமானால் — சைவப்பகையொடு மருவி நின்ற - சைவப்பகைஞானின்றுள்ள — பார்த்திபன் றனது ளத்தில் - அரசனதுள்ளத்தில் — உகைவிடை - வாக்னமாகரிஷபத்தை யுருகின்ற — அமலன் - பரமசிவனை — போற்றுமொழுக்கமும் - பூமிக்குமொழுக்கமும் — வந்துநன்னுளும் - வந்துசேரும். எ - று. முகையிடைமுருகும் முளையிடைவிளைவும் மகவிடைமதனவிற்பமும் வருவதுகூடாமையின் இவற்றையுவமைகூறியதென்க. அமலன்போற்று மொழுக்கமும் என்பதிலுமம்மையிறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. இறந்ததாவது சிவமதத்தையேற்றலோடெனலை. (சஅ)

செப்புறுஞ் சூணி னேந்து தீண்டில னரச னின்று முப்புரஞ் சீறு முங்கண் முதல்வன்பூ சனைதான் யாங்களெப்பொழுதுஞ்செய்தக்க தன்றென யிணையி லாரின் அப்புறு தோளும் யாங்க டொடுவதன் மென்பு கன்றார்.

(இ - ள்.) செப்புறுஞ்சூணினைந்து - தாஞ்சென்னசபதத்தையினைத்

து—அரசன் - மன்னவன்—இன்றுதின்றிலன் - இப்போதுதின்றாதவனாய்—முப்புரஞ்சிறும் - திரிபுரமெரித்த—உங்கண்முதல்வன் பூசனைதான் - உங்கள்கிவபூசையை—யாங்கள் - நாங்கள்—எப்பொழுதும் - எக்தாலத்தும்—செய்தக்கதன்றென—செய்யத்தக்கதல்லவென்றுகூற—(அதற்குமாதேவியானவள்) இணையிலா - ஒப்பில்லாத—நின் - உன்னுடைய—துப்புறுதோளும் - வலியுள்ளபூசங்களையும்—யாங்கள்தொடுவதன்றென - நாங்கள்தொடத்தக்கதல்லவென்று—புகன்றாள் - சொன்னாள். எ - று. அரசர் உங்கள்கிவபூசையைச் செய்வதெமக்கடாதெனக்கூற அதற்குமாதேவி அங்ஙனமுடன்படாத நினதுதோள்களைத் தொடுவ தெமக்கடாதெனக் கூறினனென்க. தோளுமென்பதிலுமமை இழிவுசிறப்பு யாங்களென்னுமிரண்டும் தத்தஞ்சமயத் தன்மைப்பன்மையைக் காட்டினின்றன. திண்டிலனென்றதை வினையெச்சமாகக் குக.

(சக.)

மட்டவிழ குழன்ம டுந்தை வாயுரை கையும் வாயுந்
கட்டிய தெனவ டங்கிக் காமமிந தனமி றிப்போற்
கெட்டிட வறிதி ருநதான் விளாமணித தூண்செய தோளா
னெட்டிலை யயில்வேற் கண்ணு ணீததனள போக வெண்ணி.

(இ - ள்.) மட்டு - தேனையுடைய—அவிழ் - விரிந்த மலர்—னையணிந்த—குழல்மடந்தை - கூந்தலையுடையமாதேவியின்—வாயுரை -வாய்மொழியானது—கையும் வாயுந்கட்டியதென - கைவாய்களைக்கட்டிவிட்டாற்போல—அடங்கி - பதைப்பற்று—இந்தன மிறிப்போல் - விறகறவனலைப்போல—காமங்கெட்டிட - காமங்கெட்டுப்போக—கிளர் - விளங்காநின்ற—மணி - ரத்நங்கள்பதித்த—தூண்செய் - வச்சுரத்தம்பம்போன்ற—தோளான்—தோள்களையுடையவரசன்—வறிதிருந்தான் -சும்மாவிருந்தனன்—ருட்டிலை - நீண்டவிலைபோன்ற - அயில் - கூர்மைபொருந்திய—வேல் - வேல்போன்ற—கண்ணாள் - கண்களையுடைய மாதேவி—போகவெண்ணி - அல்லமனைத்தேடிப்போகவெண்ணங்கொண்டு—ரீத்தனன் - இல்லறத்தைநீக்கிவிட்டான். எ - று. போகத்தைநீத்தனனெனினுமமையும். அவிழென்பதனால் மலரைவருவித்தரவும், தூண்செய்தோளான் அடங்கிவறிதிருந்தானெனவும், அயில்வேற்கண்ணாள் போகவெண்ணி ரீத்தனனெனிலும் கூட்டிமுடிக்க.

(இ௦)

துறவெனு மரசு நெஞ்சத் தொன்னகர் கொளவ வா
வா மிறைவன தானை யெல்லா மிரிதல்போற் பூண்கள் யீவு

மறுவாயு மகற்றி யோதி யவிழ்த்து வார் மைக்கு மம்பின்
மறைவுறு மணிப்பொற் பாவை போலுடன் மறைய விட்டாள்.

(இ - ள்.) துறவெனுமரசு - துறவென்னுமரசன்—நெஞ்சம் - மனமெ
ன்னும்—தொல் - பழமையாகிய—நகர்கொள - பட்டணத்தைப்பிடித்து
க்கொள்ள—அவாவாம் - ஆசையாகிய—இறைவனாதானையெல்லாம் - அ
ரசாக்கினையெல்லாம்—இரிதல்போல் - ஒடுவதுபோல—பூண்களையாவும்—
ஆபரணங்களுனத்தையும்—அறுவையும் - வஸ்திரத்தையும்—அகற்றி -
எறிந்து—ஒதிபவிழ்த்து - கூந்தலைவிரித்து—வார் - மிகுந்த—மைக்குமும்
பின்மறைவுறு—குழம்பான மையினால்மறைவுற்ற—மணி - அழகிய—பொற்
பாவைபோல் - பொன்பிரதமையைப்போல—உடல்மறைய - உடல்மு
ழுதுமறைய—விட்டாள் - மயினைவிட்டனள். எ - று. துறவெய்தியக்க
ண் - நெஞ்சத்தவாநில்லாமையின் இங்ஙனமுருவகித்தார். அகற்றி -
அவிழ்த்து உடல்மறையவிட்டாளெனக்கூட்டி முடிக்க. சேனையெ
னப்பொருள்கொண்டு தனதானைகளென்றபோல இறைவனதா
னையெல்லாமெனப்பாடமோதி முடிக்கினுமமைபும். இரிதல் பயந்தோ
டுதலை. துறவை அரசனெனவும், நெஞ்சை நகரமெனவும், அவாவைத்
தானையெல்லாமெனவுங் கோடற்குக் கொளவெனலும் இரிதலெனலும்,
இடந்தந்துநின்றன. நெஞ்சு முன்னர்பாசமிருத்தற்கும் அவாக்களத
னைக்காதற்கும் நகரமாரின்றற்போல; இப்போதவற்றிற்கெதிர்மறை
யாயவற்றிற்கு நகரமாரின்றதெனக்கொள்க. (ருக)

மருளடைந் தனள்கொ லென்று மருண்மென் னவனிருப்பத்
தெருளடைந் தங்கை கொண்ட சிவலிங்கத் தொடுநி னைந்த
பொருளடைந் தெனம கிழ்ச்சி பொங்கமன் னவனை நீங்கி
யருளடைந் தொழுகு கண்ணா ளணிமறு கூடு சென்றாள்.

(இ - ள்.) மருளடைந்தனள்கொலென்று - பித்துமேலிட்டனளோ
வென்று—மன்னவன் - அரசன்—மருண்டிருப்ப - ஒன்றுந்தோன்றாதி
ருக்க—தெருளடைந்து - தெளிவுற்று —அங்கைகொண்ட - உள்ளங்கை
யில்வைத்த—சிவலிங்கத்தொடு - இஷ்டலிங்கத்தொடு —நினைந்தபொ
ருளடைந்தென¹தானினைத்திருந்தமெய்ப்பொருளடைந்தாற்போல—மகி
ழ்ச்சிபொங்க - ஆனந்தமீக்கொள—மன்னவனைநீங்கி - அரசனைவிட்டுநீங்
கி—அருளடைந்தொழுகுகண்ணாள் - கிருபைமேலிட்டொழுகின்றகண்
கையுடையமாதேவியானவள்—அணிமறுகூடுசென்றாள் - அழகியவீதியி
ற்சென்றனள். எ - று. அருளடைந்தொழுகு கண்ணாள் இருப்ப பொங்

க சென்றொளனமுடிக்க. மகிழ்ச்சி பொங்கல் பாசமகல்வாலென்க. மன்னவனைவிட்டுத்தான்புறப்படலா னீங்கியெனத்தன்வினைத்தார். ()

அன்னையும் பிதாவுங் கேளா வருமகட் கடுத்த தென்னென் றுன்னிவர் தழுங்க நீஷி ரும்மக ளென்று மாழ்கி யின்னல்கொண் டிரங்கன் மின்போ மென்னைநா னறியத் தேடித் தன்னிருங் கருணை செய்யுஞ் சற்குர வனைச்சார் நிற்பேன்.

(இ - ள்.) அன்னையும்பிதாவுங்கேளா - தாய்தந்தையரிச்செய்திகே ட்டி—அருமகட்டு - அரியபுத்திரிக்கு—அடுத்ததென்னென்று - சம்பவித் ததுயாதுகாரணத்தாலென்று—உன்னிவந்து - நினைத்துவந்து—அழுங் க - விசனப்பட —(அவர்களைநோக்கி) நீவிர் - நீங்கள்—உம்மகளென்று மாழ்க - உங்கள்புத்திரியென்றுமயங்கி—இன்னல்கொண்டு - துன்பங் கொண்டு—இரங்கன்மின் - விசனப்படாதிருங்கள் —போம - உங்களிடத்திற்குப்போங்கள் —என்னைநாறிய - எனதுசொருபத்தைதயான் காண—தன்னிருங்கருணையெய்யும் - தனதுபெரியகருபானோக்கத்தை வைக்கும்—சற்குரவனைத்தேடி - சற்குருநாதனைத்தேடி—சார்கிற்பேன்— அஷடவேன். எ - று. அன்னையும்பிதாவும் கேளா உன்னி வந்து அழுங் க எனவும் ; யான் தேடிச் சார்கிறபேனெனவுங்கூட்டிமுடிக்க. ஆல், எதிர்மறைவிடுகி. (ரு௯)

என்றவ ளவரை நோக்கா தேதிலர் போல கன்று சென்றன ணிரும் லப்பேர் செல்வனுஞ் சுமதி தாலு நன்றிவ ணினைந்த தென்று நம்முடை மரபிற் கெல்லா நின்றிடும் புகழென் றெண்ணி நிறுவினர் தங்க னாமம்.

(இ - ள்.) என்று - என்கூறி—அவள் - அந்தமாதேவி—அவரை நோக்காது - அவர்களுையேறெடுத்துப்பாராமல்—எதிலர்போல் - அயலா னாப்போல—அகன்று - அவர்களைவிட்டுநீங்கி—சென்றனள் - போய் விட்டாள்—நிரும்லப்பேர் - நிரும்லனென்னும்பெயரையுடைய—செல் வனும் - பாக்கியவந்தனும்—சுமதிதானும் - சுமதியென்பவளும்—இவள் நினைந்தது - இவள்நினைத்துச்சென்றகாரியம்—நன்றென்று - உத்தம மென்று—நம்முடைமரபிற்கெல்லாம் - நமதுவமிசத்திற்கெல்லாம்—நின் றிடம்புகழென்றெண்ணி - கீர்த்திநிற்குமென்றெண்ணி—தங்கள்நாமம் - தங்கள்பெயரை—நிறுவினர் - ஸ்தாபித்தார்கள். எ - று. தாய்தந்தை யர் எண்ணி நிறுவினர் எனமுடிக்க. நம்முடையவென்பது கடைக் குறை. (ரு௯)

கூண்டவ ரொல்லா நெஞ்சங் கரைந்துகக் கண்ணீர் மல்கத்
திண்டிற லரசன் பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந் தலர்பூங் கோயி [லங்
லொண்டிரு மகன்போற் சென்ற வொண்டொடி யிப்பேய்க் கோ
கொண்டிலண் போகா நின்ற கொள்கையே தறியே மென்பார்.

(இ - ள்.) கண்டவரொல்லாம் - இவனைக்கண்டவர்களெல்லாம்—நெஞ்
சம் - மனம் —கரைந்துக - கரைந்துநெக்குருகவும் —கண்ணீர்மல்க -
கண்களிலநீர்பெருகவும் —திண்டிறல் - மிக்கவலியையுடைய —அரசன்
பின்னர் - அரசனுக்குப்பின்னே —சிவிகையூர்ந்தலர் - பல்லக்கிலேரு
தவர்களாய்—பூங்கோயில் - தாமரையாகியவீட்டிழற்போகும்—ஒள் - அழ
கிய —திருமகன்போல் - இலக்குமிபோல —சென்ற - வீதியில்தனிக்
சென்ற—ஒண்டொடி - ஒள்ளியவனையையுடையவன் —இப்பேய்க்கோ
லங்கொண்டு - இத்தபேய்க்கோலம்பெற்று —இவண் - இவ்விடத்து
—போகாநின்றகொள்கை - போகின்றகோறிக்கை —ஏது - யாதுகா
ரணமோ—அறியேமென்பார் - அறிகிலமென்பார்கள். எ - று, கண்டவ
ரொல்லாம் சிவிகையூர்ந்தலர் அறியேமென்பாரொனமுடிக்க, ஒண்டொ
டி - அன்மொழித்தொகை. (௫௫)

மங்கையை யிவணங் கண்டேம் வயிறெரி தவிழ நின்றே
மங்கிவ டன்னை யீன்றா னொன்படு வாரோ வென்பா
மங்கல வடிவங் கண்டு மகிழ்ந்தகண் ணிதுவுங் கண்டு
பொங்குறு துயரங் கூரப் புரிந்ததெப் பாவ மென்பார்.

(இ - ள்.) மங்கையை - பெண்ணை —இவணம் - இக்கோலமாக —க
ண்டேம் - பார்த்தனம்—வயிறு - வயிறதில்—எரிதவிழ - எரிவந்தமிக—
நின்றேம் - நின்றனம் —இங்கு - இவ்விடத்தில் —இவடன்னையீன்
றார் - இவனைப்பெற்றோர்கள் —என்படுவாரோ - என்னபாடுபடுவார்க
ளோ—என்பார் - என்றுசொல்லுவார்கள் —மங்கலவடிவங்கண்டு - அவ
ளதுசுமங்கலவடிவங்கண்டு—மகிழ்ந்தகண் - களிப்புற்றகண்கள்—இது
வும்கண்டு - இக்கோலத்தையுங்கண்டு—பொங்குறு - கொதிக்கின்ற—து
யரங்கூர - துக்கமேலிட —புரிந்தது - செய்தது —எப்பாவமென்பார் -
என்னபாவமோ வென்றுசொல்லுவார்கள். எ - று, இவ்வண்ணமெ
ன்றது; இவணமென்றாயது இடைக்குறை, இதுவுமென்பதிலும்மை,
இறந்ததுதழிஇயவெச்ச வும்மை. (௫௬)

இன்னணநகர மெல்லா மிரங்கமா தேவி யம்மை
கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைப்பப்பேரின்ப நல்குந்
தன்னிகர் குருகு கேசன் தன்னையே தேடிச் சென்றான்
மென்னிழல் விரும்பி மிக்க வெயில்குடச் செல்வார் போல.

(இ. எ.) இன்னணம் - இவ்வாறு - நகரமெல்லாம் - பட்டணமெல்
லாம் - இரங்க - விசனப்பட - மாதேவியம்மை - மாதேவியம்மைபெ
ன்பவன் - கன்னலும் - கரும்பும் - அமுதும் - தேவா மிர்தமும் - தேனும் -
தேனும் - கைப்ப - கசக்குமாறு - பேரின்பநல்கும் - பேரின்பத்தைத்
தரும் - தன்னிகர் - தனக்குத்தானையொப்பாகிய - குருகுகேசன் தன்
னையே - குருவாகியவல்லமாதேவனையே - மென்னிழல்விரும்பி - மெல்லிய
நிழலைவிரும்பி - மிக்கவெயில் - அதிகவெய்யில் - சுட - சுடும்படி - செ
ல்வார்போல - போகிறவர்களைப்போல - தேடிச்சென்றான் - தேடிக்கொ
ண்டுபோனான். எ - று. மாதேவியம்மை வெயில்குடச்செல்வார்போலக்
குருகுகேசன் தன்னையே தேடி இரங்கச்சென்றானென முடிக்க. (௫௭)

அடவிக டொறும் டைந்து மடுக்கல்க டொறுமி வர்ந்துங்
கடிநகர் தொறும்பு குந்துங் காமனை வென்ற வல்லி
மடிவறு மனத்தி லன்பு வளர்தரக் கருணை யாலெந்
குடிமுழு தடிமை கொள்ளுந் குரவனைத் தேமி கின்றான்.

(இ. எ.) அடவிகடொறும் - வனங்கள்தோறும் - அடைந்தும் - சேர்
ந்தும் - அடுக்கல்கடொறும் - மலைகடொறும் - இவரந்தும் - ஏறியும் -
கடி - காவலையுடைய - நகர்தொறும் - பட்டணங்கடொறும் - புருந்
தும் - பிரவேசித்தும் - காமனைவென்ற - மனமதனைச்செயித்த - வல்
லி - வல்லிக்கொடிபோன்றமாதேவியென்பவன் - மடிவறு - குற்றமற்
ற - மனத்தில் - மனதினிடத்தில் - அன்பு வளர்தர - அன்பு வளர - கரு
ணையால் - கருபையினால் - எங்கு முழுதும் - எமது குலமுழுதும் - அடி
மைகொள்ளும் - ஆட்கொள்ளுகின்ற - குரவனை - ஞானசாரியனை -
தேமிகின்றான் - தேமிகின்றனன். எ - று. வல்லி உவமையாகுபெயர்.
வல்லி யடைந்தும் இவரந்தும் புருந்தும் அன்பு வளர்தரக் குரவனைத்
தேமிகின்றானென முடிக்க. (௫௮)

அக்கமாதேவிதுறவுகதி முற்றிற்று.

ஆடகதி. ௧௦ இ விருத்தம் - ௫௯௦.

பதினோராவது

கொக்கிதேவர்கதி.

—(0)—

வேறு.

அருள்செயு மல்லம னந்மி டப்பெயா
 குரவனை மெய்யொடு கலந்து கொண்டொன்
 பரவுறு மடி-யர்தம் பவந்து றந்துபோய்த்
 திரிதரு நிலையினைத் தெரிந்து செப்புவாம்.

(இ - ள்) அருள்செயும் - கிருபைசெய்கின்ற—அல்லமன் - அல்லமா
 ப்பிரபுதேவர்—அநிமிடப்பெயர் - அநிமிடப்பெயரையுடைய—குரவனை-
 ஞானசிரியனை - மெய்யொடுகலந்துகொண்டு - தனதுன்மைவழிவோடு
 கலந்துகொண்டு—தான் - தான்—பரவுறுமடியர்தம் - பூசிக்கின்றவடி-
 யார்களுடைய—பவந்துறந்து - சென்னங்களைநீக்கி —போய்-சென்று—
 திரிதருநிலையினை - சஞ்சரிக்கின்றநிலைமையை —தெரிந்துசெப்புவாம் -
 அறிந்துசொல்லுதும். எ - று. அல்லமன் கலந்துகொண்டு பவந்துறந்து
 போய் திரிதருநிலையினைச் செப்புவாமெனமுடிக்க. (க)

சீர்நிலை யல்லம தேவன் சூல்கொளுங்
 கார்நினை மயிலெனக் கருதித் தன்னையே
 பார்நில மிசையமர் பத்தர் தம்மையா
 ளோர்நினை வொடுநடந் துலாவு நாள்களுள்.

(இ - ள்) சீர்நிலை - சிறந்தநிலையையுடைய—அல்லமதேவன் - அல்ல
 மாப்பிரபுதேவர்—சூல்கொளும் - நீரைக்கருப்பமாகக்கொண்ட —கார் -
 மேகவரவை—நிலைமயிலென - சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கு மயிலைப்போ
 ல—தன்னையேகருதி - தன்னையேசிந்தித்து—பார்நிலமிசையமர் - பூமியி
 லிருக்கின்ற—பத்தர்தம்மை - அடியார்களை—ஆளோர்நினைவொடு - அடி
 மைஞொள்ளும்படியானவோர்நினைவுடன்—நடந்துலாவுநாள்களுள் - நட
 ந்துசஞ்சரிக்குநாள்களில். எ - று. அல்லமதேவன், நடந்துலாவுநாள்க
 ளுள் எனமுடிக்கு. (உ)

ஒன்றொரு நாளொரு திசையி னேங்கருட்
குன்றனை யானொரு கோலங் கொண்டதான்
சென்றன னவனெதிர் சிறந்து தோன்றிற்று
மன்றன்மென் மலரிளி வனமொன் றுயிடை.

(இ - ள்.) ஒன்றொருநாள் - ஓர்நாள்—ஒருதிசையில் - ஓர்திக்கில்—ஒ
ங்கு - மிகுந்த—அருள் - சிறுபையில்—குன்றனையான் - மலைபோல்பவ
னாகியவல்லமன்—ஒருகோலங்கொண்டு - ஓர்வேடங்கொண்டு —தான்
சென்றனன் - தான்போயினன்—அவனெதிர் - அவனுக்கெதிரில்—ஆயி
டை - அவ்விடத்தில்தானே —மன்றல் - வாசனைபொருந்திய—மெல் -
மிருதுவாகிய—இளமலர்-புதியமலர் கள்மலிந்த—வனமொன்று ; ஓர்நந்த
வனம்—சிறந்துதோன்றிற்று - அலங்காரமாகக்காணப்பட்டது. எ - று.
ஒன்றொருநாள், மீமிசைப்பதம் கோலம், அடியருக்கியைந்தகோலத்தை.

சிறுபொழு தைந்தினுந் திரிவி லாதபே
ரறுபொழு தினுயித முவிழ்ந்து தேன்சொரி
நறுமலர் நிறையுமந் நந்த னத்தினைப்
பெறின்மக பதிவளம் பெறவு வந்திடார்.

(இ - ள்.) சிறுபொழுதைந்தினும் - சிறுபொழுதாகியவைந்தினும்—திரி
விலாத - மாறாத—பேரறுபொழுதினும் - பெரிதாகியவாறுபொழுதினும்
—இதமுவிழ்ந்து - இதழ்களுடைந்து—தேன்சொரி - தேன்பொழிகின்ற
—நறுமலர்நிறையும் - சுகந்தமலர்கணிறைந்த—அந்நந்தனத்தினை - அந்த
நந்தவனத்தை—பெறின் - ஒருவரடைந்தால்—மகபதி - தேவேந்திரனு
டைய—வளம்பெற - வளப்பத்தையடைய—உவந்திடார் - விரும்பார்க
ள். எ - று. பொழுதைந்தாவன ; மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல்,
நண்பகல், என்பன. அறுபொழுதாவன ; மாலை, யாமம், வைகறை,
விடியல், நண்பகல், ஏற்பாடு- என்பன. (சு)

படிமிசை தவம்பல பயின்று நொந்தவர்
வடநிசைக் கைலையின் மருவ வேண்டலி்க்
கடிமலர்ப் பொழின்மணங் கலந்த தென்மலர்
துடன்மிசை தவழ்தர லொன்று முன்னியே.

(இ - ள்.) படிமிசை - பூமியின்மேல்—தவம்பலயின்று - அரியப
லதவஞ்செய்து —நொந்தவர் - இளைத்தவர்கள் —வடநிசைக்கைலையின்

வடதிசையிலுள்ளகைலாயமலையில்—மருவவேண்டல் - போகவிரும்புதல்—இ - இந்த—கடி - மணமுள்ள—மலர் - புட்பங்கணிறைந்த—பொழில் - நந்தவனத்தின்—மணங்கலந்த - வாசனைகலந்த—தென்றல்வந்து—தென்றற்காற்றுவந்து—உடன்மிசை - தமதுசரீரத்தின்மேல்—தவழ்தரலொன்று - வீசுதலொன்றையே—முன்னி - நினைத்து. எ - று. கடிய தவம்புரிந்தோர் கைலையைச்சாரவிரும்புதல் இந்தநந்தவனத்தின் தென்றற்காற்று தமதுடலின்மேற்படிவான் வேண்டியென்க. ஒன்றுமுன்னியேயென்பதனால் வேறுகருத்துகொண்டதன்றெனப் பெற்றாம். (௫)

கண்ணிறை மலர்பல கண்டு கண்டுபோ

புண்ணுறு நறுமது கொளவு முன்றிடு

மெண்ணுறு மளியின மினாபுந தன்மையாற்

றண்ணுறு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே.

(இ - ள்.) கண்ணிறை—தேனிறைந்த—மலர் பல - பலவிகற்பமலர்களை—கண்டுகண்டுபோய் - கண்டுகண்டுசென்று—உண்ணுறு - பானஞ்செய்தற்கியைந்த—நறுமதுகொள - நல்லதேனுண்ண—உமுன்றிடும் - அங்குமிங்குமாகவுழுவுகின்ற—எண்ணுறுமளியினம் - எண்ணிறந்தவண்டினங்கள்—இளையுந்தன்மையால் - கோஷ்டிக்குந்தன்மையினால்—தண்ணுறுநந்தனம் - குளிர்ந்தவந்தநந்தவனம்—வண்டின் சந்தையே - வண்டின்கூட்டமே. எ - று. மலர்களின்மிகுதி யென்று மகலாமையைக்காட்ட நந்தனம் வண்டின்சந்தையே யெனப்பட்டது. (௬)

நறுமலர் நிறையுமர் நந்தனத்தினைக்

குறைவற வளிப்பவன் கொக்கி தேவனென்

றறைதருபெயரினானைய னாயிடைத்

திறமுறு செயலினைச் செய்து நின்றனன்.

(இ - ள்.) நறுமலர்நிறையும் - நல்லமலர்கணிறைந்த—அந்தந்தனத்தினை - அந்தந்தவனத்தை—குறைவறவளிப்பவன் - குறைவின்றிக்காப்பவன்—கொக்கிதேவனென்றறைதரு - கொக்கிதேவனென்றுசொல்லப்பட்ட—பெயரினான் - பெயரையுடையவன்—அனையன் - அப்படிப்பட்டவன்—ஆயிடை - அந்தவிடத்தில்—திறமுறுசெயலினை - அதற்கியைந்த திறமையுள்ளமுயற்சியை—செய்துநின்றனன் - செய்துநின்றான். எ - று. அளிப்பவன் பெயரினானெனவும், அனையன் செய்துநின்றனனெனவுமடிக்.

(௭)

நின்றவன் நனையரு ணினைந்த நெஞ்சொடு
சென்றன னல்லம தேவன் கண்டிவன்
புன்றொழில் விடவரும் பொருளு ணர்த்துவ
லென்றரு கடைந்நீதய சரண மென்றனன்.

(இ - ள்.) நின்றவன்நனை - அங்ஙனநின்றகொக்கிதேவனை — அருணி
னைந்தநெஞ்சொடு - ஆட்கொள்ளவேண்டிநினைந்தமனதோடு — சென்ற
னனல்லமதேவன் - அல்லமதேவன்போய்—கண்டு - பார்த்து — இவ
ன்புன்றொழில்கெட - இவன்தனதுபுல்லியதொழில்விட்டுநீங்க — அரு
ம்பொருள் - யாவருமறிதற்கரியபொருளை — உணர்த்துவலென்று - தெரி
விப்பெனென்று — அருகடைந்து - அவனிடத்திற்போய் — ஐய - ஐயனே
— சரணமென்றனன் - சரணமென்றஞ்சலிசெய்தனன். எ - று. அல்
லமதேவன் சென்றனன் உணர்த்துவல் சரணமென்றனனென முடிக்க.

தானெதிர் நிமலனைச் சரணெ னத்தொழாழ்.
தேனலர் வனத்தனின் செயலி யாதுநின்
மேனியின் பெயொது விளம்பு கென்றலு
ஞானநல் விளக்கனு னவிறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) தேனலர்வனத்தன் - தேன்மலிந்தந்தவனத்தையுடைய
கொக்கிதேவன்—தானெதிர் - தானெதிர்கொண்ட — நிமலனை - அல்ல
மனை—சரணெனத்தொழா - சரணமென்றுதொழுது — நின்செயல்யா
து - உனதுகிந்தியமென்ன — நின்மேனியின்பெயொது - உன்தேகத்தி
ன்பெயொன்ன—விளம்புகென்றலும் - சொல் லெனக்கேட்கவும்—நல் -
நல்ல—ஞானவிளக்கனுன் - ஞானதீபம் போன்றவல்லமன்—நவிறன்மே
யினான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (க)

பத்தர்தம் மனைதொறும் பத்திப் பிச்சைகொண்
டெத்திற வினையுமின் றிருப்ப னல்லம
னுத்தம் வென்பெயர் பெயரு னக்கெனென்
றத்தனும் வினவத்தன் பெயர றைந்தவன்.

(இ - ள்.) பத்தர்தம் - அன்பர்களுடைய — மனைதொறும் - வீடுக
டோறும்—பத்தி - அன்போடும் — பிச்சைகொண்டு - பிச்சைவாங்கிக்
கொண்டு—எத்திறவினையும் - யாதோர்தொழிலும்—இன்றிருப்பன் - இ

ல்லாதிருப்பன்—உத்தம - உத்தமனே—என்பெயரல்லமன் - என்பெயரல்லமனெனப்படுபவன்—அத்தனும் - அல்லமனும்—பெயருனக்கெனென்றுவினவ - நிற்பெயர்யாதெனக்கேட்க —தன்பெயரறைந்தவன் - தனதுபெயராச்சொன்னகொக்கிதேவன். எ - று. உத்தமவென்பது, விளி. அத்தனுமென்பதிலும்மை, இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. (௧௦)

அருங்குரு லிங்கசங் கமத்திற் காகமெய்
வருந்துறு தொழிலற வறிதி ருப்பவ
னருந்துறு பிணமென வறையு மாற்றீ
தெரிந்திலை யோவெனச் செப்பன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அரும் - அருமையாகிய—குருலிங்கசங்கமத்திற்காக-குருலிங்கசங்கமநடாத்த—மெய்வருந்துறுதொழில்-தேகமவருந்தியியற்றுந்தொழில்—அற - சற்றுமின்றி—வறிதிருப்பவன் - சும்மாவிருப்பவன்—அருந்துறுபிணமென - உணவுண்ணும்பிணம்போல்பவனென்று—அறையுமாற்றம் - வேதஞ்சொல்லும்வசனத்தை—நீதெரிந்திலைபோவெனச் செப்பன்மேயினான் -நீதெரியவில்லையாவென்றுசொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. குரு லிங்கம் சங்கம் எனமுப்பாற்று. இவற்றுள் ; குரு ஞானசிரியன். லிங்கம் ஆன்மா. சங்கம் அதையுணர்ந்தசத்துக்களென்க. சற்கருமமேனுமின்றிவறிதிருத்தல் ; அவமெனக்காட்ட, அருந்துறுபிணமென்றார். மாற்றமெனல், சுருதிப்பிரமாணத்தை. (௧௧)

வேறு.

எய்தற்கரிய யாக்கைநனக் கெய்திற் றென்ற லதுகொண்டு. செய்தற்கரிய ஓறங்களபல செய்து துயர்கூர் பிறவியினின், எய்தற்கொருமை பெறவெண்ணு துழல்வோ னுடம்பு பொற்கலத்திற், பெய்தற்குரிய பால்கமரிற் பெய்த தொக்குமென்பரால்.

(இ - ள்.) எய்தற்கரியயாக்கை - அடைதற்கரியமானிடவழவை—தனக்கெய்திற்றென்றால் - தனக்குக்கிடைத்ததென்றால்—அதுகொண்டு - அவ்வுடம்புகொண்டு—செய்தற்கரிய - செய்தற்கருமையாய—அறங்கள் பலசெய்து - பலபுண்ணியகர்மங்கள்செய்து—துயர்கூர் பிறவியினின்று - துன்பமிருந்த பிறவியினின்று—உய்தற்கு - பிழைத்தற்கு—ஒருமைபெறவொண்ணது - ஐக்கியநிலையடைதற்குக்கூடாது—உழல்வோ னுடம்பு -

அவலத்துழல்வோனது தேசம் —பொற்கலத்திற்பெய்தற்குரிய பால் - பொன்பாத்திரத்தில் விடுதற்கியைந்தபாலை—கமரில் - வெடிப்பில்—பெய்ததொக்குமென்பர் - விட்டதுபோலுமென் றறிஞர்கூறுவர். ஏ - று. ஆல் - அசை. எய்தற்கரியயாக்கையாவது ; சங்கற்பங்களைமாய்த்தற்கி யைந்தமானிடவடிவை. உய்தற்கொருமைபெறல் ; அன்னியமில்லாமல னைத்துந்தானாகப்பெறலை. இங்ஙனமாயவரியுநிலைக்குஇயையாதவுடம்புவி வர்த்தத்திற்கியைதலின் கமரிற்பெய்தபாலையுவமித்தார். (கஉ)

மின்போ லழியு முடல்கொடுநல் வினைசெய் தழியா வுடம் - பெய்தி, மின்போ டமர்த லாயிருப்ப யாக்கை வருந்து மென் றெண்ணி, யன்போ டறஞ்செய் தினையாம லருந்தி வாளா வி ருக்கு மவன், மன்போன் மருள ரிலையென்றான் மண்பூம்பொழி ல்வைத் தளிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) மின்போலழியும் - மின்னல்போனிலையாதழியும் —உடல் கொடு - தேகத்தைக்கொண்டு—நல்வினைசெய்து - சற்குறமஞ்செய்து— அழியாவுடம்பெய்தி - அழியாதவுடம்பைப்பெற்று —இன்போடு - பேரி ன்பத்தோடு—அமர்தலாயிருப்ப - அமர்ந்திருப்பதற்கு—யாக்கைவருந்து மென்றெண்ணி - உடல்மெலிந்துபோமென்றெண்ணி—அன்போடு - மிக் கவன்புடன்—அறஞ்செய்தினையாமல் - சங்கிருத்தியஞ்செய்தினையாமல்— அருந்தி - காலந்தவறாதுகொழுக்கவுண்டு—வாளாவிருக்குமவன்மன்போ ல் - அவலத்திற்காலங்கழிப்பவன்போல்—மருளரிலையென்றான் - மூடரி ல்லையென்றான்—(அவனானில்) தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய —பூம் பொழில்வைத்து - பூங்காவனத்தைவைத்து —அளிக்கின்றான் - காப்பா ற்றுங்கொக்கிதேவன். ஏ - று. யாக்கையெடுத்ததற்குப்புயன் ; யாதனாவு டலழியாமல் சுவர்க்காதி நலனடைதலை. மின்போல்வது ; தூலவுடலை.)

உணாத்த மொழியை யல்லமப்பே ருடையான் கேட்டுக் கைகுலைத்துச், சிரித்து வினைநல் லனசெய்து சிதையா விற்பம் பெறுவானேல், வருத்த லுறுமும் மலங்களினோர் மலமா கிய வா ணவத்தாலும், பொருத்த முறுபே ரின்பராம் புணர லா மென் றியம்பியே.

(இ - ள்.) உணாத்தமொழியை - சொன்னமொழியை—அல்லமப்பே ருடையான்கேட்டு - அல்லமதேவர்கேட்டு —கைகுலைத்து - கைகொட் டி—சிரித்து - நகைத்து—வினைநல்லனசெய்து - புண்ணியசநுமங்கள்கெ

ய்து —சிதையாவின்பம்பெறுவானேல் - அழியாவின்பம் பெறுவனாயின்—வருத்தலுறும் - வருத்தந்தரற்கியைந்த —மும்மலங்களின் - மும்மலங்களுக்குள் —ஓர்மலமாகியவாணவத்தாலும்—பொருத்தமுறுபேரின்பம் - ஞானகதப்பிரத்தியட்சத்தால்வரற்கியைந்தபேரின்பத்தை —நாம்புணரலாமென்றியம்பி - நாமடையலாமென்றுசொல்லி. ஏ - று. ஏ - அசை. கர்மத்தாலெய்தும்பேரின்பம் ஆணவத்தாலு மெய்தலா மென்றல்லமதேவர் கூறியது பொருந்தாமைக்கு, ஆணவத்தாலு மென்றவும்மை இழிவுசிறப்பு. (கச)

தான்செய் வினையா லோருடம்பிற் சாருமின்ப மென்றனை யவ், ஆன்செய் யுடல மொழியவுட னொழியு மம்மெய் யழியாம ல், வான்செய் பதத்தி லிருக்குமெனின் மாயைதந்த தன்றாகும், கான்செய் மலர்நந தனஞ்செய்து கருவைத் துடைப்ப வெண்ணுவோய்.

(இ - ள்.) தான்செய்வினையால் - தானியற்றுஞ்சற்கருமத்தால் —ஒருடம்பில் - ஓர்பிறவியிற்றானே—சாருமின்பமென்றனை - பேரின்பமெய்துமென்றாய் —அவ்வான்செய்யுடலமொழிய - அந்தமாமிசதேகநீங்க—உடனொழியும் - அவ்வின்பமுமுடனேநசிக்கும்—அம்மெய் - அந்தத்தேகம்—அழியாமல் - நசியாமல்—வான்செய்பதத்திலிருக்குமெனின் - மோட்சத்திலிருக்குமென்றால்—மாயைதந்ததன்றாகும் - மாயாகாரியமன்றாகும்—கான்செய் - வாசனைவீசுகின்ற—மலர்நந்தனஞ்செய்து - பூங்காவனம்வைத்து —கருவைத்துடைப்ப வெண்ணுவோய் - இனிக்கருவிலுதியாவாறு வெண்ணுந்தவத்தோனே. ஏ - று. ஊனுடலும் அதுபற்றிவந்தகைதுக்கப்பேறும் மாயாகாரியமாதலால் எங்ஙனம் நிலையுறுமென்பார், இங்ஙனங்கூறினானே. வினையின்றேலுடலுமதுபற்றிவரும்பயனுமின்றும். ஆன்மாவுக்கெவ்வினையும் புடைபெயர்ச்சியாதலானும், இவைவினைமுதலாகாவாதலானும், இவைபயன்வேண்டி புரிதற்பாலவாதலானும், ஆன்மாவைப்போல் வினையும் பயனும்நிலையுண்மையல்லவாதலானும் மாயாகாரியமெனற்கு முரணென்னை? இன்றாதலால் மறுத்தது போல் மாயாசூழ்ந்தமெனக் குறிப்பித்தார். முத்தனாகிதம், முத்தி. சகிதம் மாயை. முத்தியில்மாயை யெங்ஙனமிருக்குமெனல் அருத்தாயத்தி. உல்லகநமெனக்காட்ட அம்மெய்யழியாமல் வான்செய்பதத்தி லிருக்குமெனின் மாயை தந்ததன்றாகுமென்றார். இஃதறியா யாது கூறினுமென்னை. (கடு)

இன்ப நனிசெய் நல்வினைநி னிறப்பி னிறப்ப வுடம்பினி
டைத், துன்ப மதுசெய் தீயவினை தோன்று மத்தீ வினைமாய்வி
ன், முன்பு செயுநல் வினைவருமம் முறையா லிரண்டு மாறிவரு,
மென்ப வுலகி லொன்பக லு மிரவு மாறி வருதல்போல்.

(இ - ள்.) இன்பநனிசெய் - மிக்கசுகத்தைச்செய்கின்ற - நல்வினை
யினிறப்பின் - நல்வினையின்முடிவில் - இறப்ப - மிகுதியாக - உடம்பி
னிடை - தேகத்தினிடத்தில் - துன்பமதுசெய் - துன்பத்தையேமிகுவிக்கி
ன்ற - தீயவினைதோன்றும் - தீவினையுண்டாகும் - அத்தீவினைமாய்வின் -
அத்தீவினைமுடிவில் - முன்புசெயும் - முன்செய்த - நல்வினைவரும் - நல்
வினைதோன்றும் - இம்முறையால் - இங்ஙனமாயநெறியால் - இரண்
டம் - இவ்விரண்டும் - உலகில் - உலகின்கண் - ஒன்பகலும் - ஒள்ளியப
கற்காலமும் - இரவும் - இராக்காலமும் - மாறிவருதல்போல் - இடை
விடா துமாறிவருதல்போல - மாறிவரும் - இடைவிடா துமாறிமாறிவரும் -
என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. உடம்பினிடை என்றதனால் ஒரு
டம்பில்தானே நல்வினைவருதலும், அதுமாறித் தீவினைவருதலும், அது
மாறி நல்வினைவருதலும், அதுமாறித்தீவினைவருதலும் பெற்றும். இம்
முறையாலிரண்டுமாறிவருமென்பதனால், ஜென்மங்கடோறு மெனக்க
ண்டாம். இதற்குச்சாட்சியெனக்காட்ட என்பவென்றார். முன்பின்
ஜென்மமில்லை என்பார்; பிரத்தியட்சத்தில் ஒருவனிடத்தில்தானே செ
ல்வமும்வறுமையும், ஒருகால்மாறிவருதலும், இருகால்மாறிவருதலும்,
மூக்கால்மாறிவருதலும் சுபாவமெனின்; பிறவிக்கோ ஆன்மாவுக்கோ?
பிறவிக்கெனின், ஆன்மாவுக்கயல்ன்றோ அயலெனின், இதுபோன்றபிற
விகன்வந் தகலுமன்றோ வந்துவந்தகல்வதால் சுபாவமெனல்ஒழிக. பி
றவிமாறிமாறிவருவதால் செல்வமும் வறுமையுமாறிமாறிவருவதற்கிடை
யுறெனினே. இவையகர்த்தாவாதலால் ஆன்மாக்கள்செய்நல்வினை தீ
வினையாலன்றி தாமேவருமெனற்கு யாதோதோதுவுமின்று. உண்டெ
னின், முரணுக்கேதுவாம். ஆதலின் அல்லமதேவன் கூறினுனென்க.
வினையைக்காரணமாக வேலாதார் உபயபிரஷ்டத்துவத்திற்குத் தம்மா
ல் தாமே யிடம்பெறுவானக்கொள்க. (௧௬)

புறத்துக் கருமம் பலசெய்து பொருப்பை யகழ்ந்திட் டெ
விபிடித்தாந், கிறப்பச் சிறிய விண்ணின்ப மெய்து மவனோ
கோவாமன், மறுத்துச் செயல்க ளனைத்தினையும் வாளா விருந்

து பேரின்பம், பெறத்தக் க்வனோ மருளன்யார் பேசு கென்ற
னெம்பெருமான்.

(இ - ள்.) புறத்து - பகிர்முகத்தில்—கருமம்பலசெய்து - யாகாதிபுண்
ணியகருமம்பலசெய்து—பொருப்பையகழ்ந்திட்டு - மலைகல்லி—எலிபிடி
த்தாங்கு - எலிபிடித்தாற்போல—இறப்ப - மிடுவும்—சிறிய - அற்பமா
கிய—விண்ணின்பம் - தேவபோகத்தை - எய்துமவனோ - அடைபவ
னோ—நோவாமல் - வருந்தாமல்—செயல்களனைத்தினையும்றுத்து - சக
லசங்கற்பங்களையும்விடுத்து—வாளாவிருந்து - சும்மாவிருந்து—பேரின்
பம்பெறத்தக்கவனோ - பேரின்பமடையத்தக்கவனோ—(இவ்விருவருள்)
மருளன்யார் - மருளனெனப்படுபவன்யாவன் —எம்பெருமான் - அல்
லமதேவன்—பேசுகென்றான் - சொல்லென்றுகேட்டனன். எ - று. பு
றத்துக்கருமம்பகிர்முகமென்றதனால், வாளாவிருந்தெனலை அந்தர்முக
மெனப்பெற்றும். பகிர்முகம்; அல்லதைப் பொருளாகக்கோடல். அந்
தர்முகம், பொருளைப் பொருளாகக்கோடல். மலைகல்லி எலிபிடித்தாற்
போலப் பகிர்முகத்தாலெய்துபயனென்க. மருளனென்போன் சிறிபவி
ண்ணின்பமெய்துபவனோ இருவினையுமொருங்கேவிட்டு வாளாவிருந்து
பேரின்பம்பெறத்தக்கவனோ யாவனெனமுடிக்க. வாளாவிருத்தல், அ
னைத்துந்தானும் விளங்கலை. நோவாமலெனல் இருந்தபடி இருத்தலை.()

பொறியிற் புறத்து மனஞ்செல்லிற் புலனே தோன்றி யி
டுமகத்திற், செறியக் கரணம் பராதந்த சிவமே தோன்றுஞ் சி
வந்தோன்ற, வறிவிற் பரந்த விடயமய மாகு முலகந் தோன்
றாமற், பிறவித்துயரக் கடல்கடந்து பேரின் பஞ்சார் குவொ
ன்று.

(இ - ள்.) பொறியிற்புறத்து - பகிர்முகத்தின்பொறியினெறியாக—ம
னஞ்செல்லில் - மனஞ்சென்றால்—புலனேதோன்றியிடம் - உலகமே
தோற்றும்—அகத்தில் - அந்தர்முகத்தில்—செறியக்கரணம் - மனமொரு
ங்குபட—பராதந்தசிவமேதோன்றும் - பராதந்தமயமாகியசிவமேவிளங்
கும்—சிவந்தோன்ற - அங்கனஞ்சிவம்விளங்க—அறிவில் - அறிவின்
கண்—பரந்த - பிரவிய—விடயமயமாகும் - திரிசியமயமாகிய —உலகந்
தோன்றாமல் - உலகங்காணப்படாமல்—துயரம் - துன்பவடிவமாகிய—
பிறவிக்கடல்கடந்து - ஜனனசாகரநீர்த்—பேரின்பஞ்சார்குவொன்று -
பேரின்பக்களையை யடைவாரென்று. எ - று. புறம், அகம் என்றதனஞ

ந் பகிர்முகம் அந்தர்முகமென்றும். - மனஞ்செல்லிலென்றதனால் மனே
வொருங்குபடவென்றும். விடையமயமாகுமுகமென்றதனற் பரநந்த
மயம்சிவமென்றும். பகிர்முகத்தில் தோன்றுதல் உலகமென்றாற்போ
ல அந்தர்முகத்தில் தோன்றுதல் சிவமெனக்காட்ட; இரண்டுக்கும்
தோன்றுதலைப் பிரயோகித்தார். பிரயோகிக்கவே அததற்குரிய காட்
சியெனப்பெற்றும். பிறவிக்கடல் கடந்தென்பதனற் பேரின்பங்ககா
யென உடைகொண்டாம். புலனேசகமாகத்தோற்றலின், புலனேஉல
கென்றது; காரணத்தைக்காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. (கஅ)

கூணனாற் காணக் காட்டியிவன் கருததைத் திருத்து வே
மென்ன, வெணனாக கருணைக் கடலனையா னிவனீ யகழ்தி
யென்றுரைப்ப, நணனாப் பெருமீ நன்றென்று நவின்ற நிலத்
தை யகழ்கின்றான், பணனாற் சிறந்த பொறிவணடு பாடு மலர்ப்
பூம் பொழிலுடையான்.

(இ - ன்.) கண்ணாற்காண - நமதுமகிமையைக்கண்ணாற்காணும்படி—
காட்டி - காணபித்து—இவன்கருத்தை - இவன்கொள்கையை —திருத்
துவேமென்ன - திருந்தச்செய்வேமென்று—எண்ணு - எண்ணி—கருணை
க்கடலனையான் - கருபாகடல்போன்றஅல்லமன்—இவண் - இவ்விடத்
தில்—அகழ்தியென்றுரைப்ப - தோண்டிதிளைக்கூற —நண்ணு - அடை
தற்கரிய —பெரும - பெருமையுடையோனே —நன்றென்று - அங்ஙன
மேசெய்குவனென்றுசொல்லி —நவின்றநிலத்தை - அல்லமன்காட்டியவி
டத்தை—அகழ்கின்றான் - தோண்டத்துடங்கினன்—(அவனொனில்) ப
ண்ணாற்சிறந்த - இசையாற்சிறந்த —பொறிவண்டு - பொறிவண்டிகள்—
பாடும் - ரீங்காரஞ்செய்கின்ற—பூ-அழகிய—மலர்ப்பொழிலுடையான் -
நந்தவனத்தையுடையகொக்கிதேவன். எ - று. கருணைக்கடலனையா
ன் காட்டி திருத்துவேமென்ன எண்ணு அகழ்தியென்றுரைப்பவெ
னவும், பொழிலுடையான் நன்றென்று அகழ்கின்றானெனவுங் கூட்டி
மூடிக்க. பெருமஎன்பது விளி. (கஆ)

தொடலுஞ் செம்பொற் சிகரமொன்று தோன்றச் செய்யு
ட் பொருள்போலக், கடிதி னகழ்நது புருநததனுட் கண்டார்
நிலத்தை யகழ்ந்திட்டு, மிடியன் கண்ட பொருளபோல விடைய
ம் புறத்துக் காணாமல், வடிவஞ் சிறிது மசையாமல் வசமற் றிரு
க்கும யோகியையே.

(இ - ள்.) தொடலும் - தோண்டவும்—செம்பொற்சிகரமொன்று-செம்பொன்னுலாகியவோர்சிகரம்—தோன்ற - காணப்பட -செய்யுட்பொருள்போல - அருங்கவிக்குரைகண்டாற்போல—கடிதினகழந்து-வினாவில்தோண்டி—புருந்து - பிரவேசித்து —அதனுட்கண்டார் - அதற்குள்கண்டார்—நிலத்தையகழ்ந்திட்டு - நிலத்தைத்தோண்டி —மிடியன்கண்ட பொருள்போல-தாரித்திரியன்கண்டபுதையலைப்போல —விடயம்புறத்துக்காணாமல் - புறம்பில்விடையங்காணாமலும்—வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல்-தேகஞ்சிறிதுஞ்சலியாமலும் —வசமற்றிருக்கும்யோகியை - பரவசப்பட்டிருக்குஞ்சிவயோகியை. ஏ - று. ஏ - அசை. உரைகாணற்கரியசெய்யுளாதலால் அருமைதோன்றச் செய்யுட்பொருள்போலவென்றார். இருவரும்நிலனகழ்ந்துசிவயோகியைச் செய்யுட்பொருள்போலவும் மிடியன்கண்டபொருள்போலவும் கண்டானொழுமிக்க. (௨௦)

ஐகியிற் சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள் வைத்திட்டு டெலும்பலான், மெய்யிற் றசையொன் றின்றியே மேவும் புனிதன் தன்னோர்க்கிச், செய்ய செயலி லாதசெயற் சிவயோ கியைக்கண்டனையோவென், றையத் தடைந்த வவனறிய வறிவித், துயரால் லமதேவன்

(இ - ள்.) கையில் - உள்ளங்கையிலமர்ந்த —சிவலிங்கத்தின்மேல்-இஷ்டலிங்கத்தின்மேல்—கண்கள்வைத்திட்டு - திஷ்டிவைத்து—எலும்பலால் - எலும்பையன்றி—மெய்யில்-தேகத்தில்—தசையொன்றின்றியே-மாமிசஞ்சற்றுமின்றி —மேவும் - யோகரித்திராயிலுறங்கும் —புனிதன் தன்னோர்க்கி - பரிசுத்தவானாகியவ்நிமிடமஹாயோகியைப்பார்த்து—செய்யசெயலிலாத - சன்மார்க்கமுமில்லாத —செயல் - அங்நனமாயசெயலையுடைய —சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்று - சிவயோகியைத்தரிசித்தையாவென்று —ஐயத்தடைந்த - சந்தேகங்காரணமாகவந்த —அவனறிய - அந்தக்கொக்கிதேவன்காண —உயரல்லமதேவன் - சிறந்தவல்லமாப்பிரபுதேவர் —அறிவித்து - தெரிவித்து. ஏ - று. அல்லமதேவன் நோக்கி அறிவித்தெனக்கூட்டிழுமிக்க. செய்யசெயலென்பதில் இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மையெஞ்சினின்றது. செய்யசெயலிலாதசெயலாவது; பரசிவம் நின்றவாறுநின்றிலகல். சிவலிங்கத்தின்மேற்கண்கள்வைத்திடலாவது; பிறவயப்புடாமைக்கு. (௨௧)

கூடலின் விழுந்து துயர்பவர்க்குக் கலமொன் றருகு வந்ததென்க, கெடலில் பரம குருவெனக்குக் கிடைத்த தாவா வற்பு

தமென், ஸுடலம் விதிர்ப்பக் கண்கணி ரொழுக வருகித் தொ
முதனனால், விடலின் மரபிற் குருசீட விதியை விளக்க வுளங்
கொண்டு.

(இ - ள்.) கடலின்விழுந்து - கடலில்தவறிவிழுந்து—துயர்பவர்க்கு -
ஆதரவில்லாமற்கலங்குபவர்க்கு—கலமொன்று - ஓர்கப்பல்—அருகுவந்த
தென - பக்கத்தில்வந்தாற்போல—கெடலிலீபரமருரு - சிதைவின்றிச்ச
தோதயமாகவிளங்கும்பரமாகிரியர் —எனக்குக்கிடைத்தது - எனக்குக்
கிடைத்தது—ஆவா - ஆஆ—அற்புதமென்று - ஆச்சரியமென்று —உடல
விதிர்ப்ப - தேகம்நடுங்கவும் - கண்கணிரொழுக-கண்களிலானந்தபாஷ்
பம்பெருகவும் —உருகி - நெஞ்சமுருகி —விடலில் - இடையினீங்காத—
மரபின் - மரபினையுடைய—குருசீடவிதியை - குருசீடநெறியை —விளக்
க - விளக்குவிப்பான்வேண்டி —உளங்கொண்டு - எண்ணங்கொண்டு,
தொழுதனன் - வணங்கினன். ஏ - று. கடலில்விழுந்துகலங்குவோனுக்
கோர்மரக்கலஞ் சமீபித்தாற்போல எனக்கிவ்வல்லம தேவன்கிடைத்த
தெனவியப்புற்று விதிர்ப்ப ஒழுக உருகி உளங்கொண்டதொழுதனன்
எனமுடிக்க. குருசீடவிதியைவிளக்கலாவது ; . தானேஅவ்விதி யாக
நிற்றலை.

(௨௨)

கார்த்தங் கண்ட விரும்புபோற் கண்ட பொழுதே யரிமிட
ன்ற, நேரதுஞ் செங்கைச் சிவலிங்க மெங்கள் பெருமா னங்கை
மலர், போந்தங் கிருந்த ததுபொழுதிற் புனிதன் சீவ கலைதா
னஞ், சார்த்தங் கிருந்த சிவலிங்கந் தன்னோ டவன்பாற் சார்ந்
ததால்.

(இ - ள்-) கார்த்தங்கண்டவிரும்புபோல்-கார்த்தத்தைக்கண்டவிரும்பைப்
போல—அரிமிடன்றன் - அரிமிடனென்னும்யோகியினது —செங்கை
யேந்தம் - உள்ளங்கையிலேந்திய—சிவலிங்கம் - இஷ்டலிங்கமானது—
ஏங்கள்பெருமான்-எங்கள்கர்த்தராகியவல்லமதேவரது —அங்கைமலர்-உ
ள்ளங்கையாகியதாமரைமலரில்—போந்து - வந்து —அங்கிருந்தது - அவ்
விடத்திலிருந்தது—அதுபொழுதில் - அப்போதே—புனிதன் - அரிமிட
னது—சீவகலைதானும் - சீவகலையும்—சார்ந்து - வந்து—அங்கிருந்தசிவலி
ங்கந்தன்னோடு - அங்கிருந்தசிவலிங்கத்தோடே—அவன்பாற்சார்ந்தது -
அந்தவல்லமதேவரிடத்திநீசேர்ந்துவிட்டது. ஏ - று. அங்கையெனில்
அங்கையென்றாயது விகாரம். அங்கைமலர் உருவகம்.

(௨௩)

வந்து பரம சிவலிங்க மருவப் பெறுமல் லமன்றனையு
மந்த விமல லிங்கமுட னடைந்த ஞான, குரவனையுங்
கந்த மலர்நல் வனமுடையான் கண்டு மகிழ்வுற் றிவர்பெருமை
சந்த மறைதேர் நான்முகனுஞ் சாற்றற் றரிதென் றறைகுவான்.

(இ - ள்.) பரமசிவலிங்கம்-இஷ்டலிங்கமானது —வந்துமருவப்பெறு
ம் - வந்தடைந்த—அல்லமன்றனையும் - அல்லமதேவனாயும் —அந்தவிம
லலிங்கமுடன் - அந்தப்பரிசுத்தமானசிவலிங்கத்துடன் —அடைந்த - எ
ழுந்தருளியிருந்த—ஞானக் குரவனையும் - ஞானாகிரியினையும்—நல் - நல்
ல—கந்தம் - வாசனைபொருந்திய —மலர்வனமுடையான் - பூங்காவனங்
காக்குங்கொக்கிதேவன் —கண்டு - பார்த்து —மகிழ்வுற்று - சந்தோஷித்
து—இவர்பெருமை - இவ்விருவர்துமகிமைமைய —சந்தம் - அழகிய—ம
றைதேர் - வேதங்கனையுணர்ந்த —நான்முகனும் - பிரமனும் —சாற்றற்க
ரிதென்று-சொல்லுதற்கரிதென்று—அறைகுவான்-சொல்லுவான். என்று.

நின்னாற் கண்டேன் சிவலிங்க நிஷ்டை ஞான யோகிதனை
முன்னாட் கரும மனைத்துமினி முடித்தேன் ஞான நிலைநின்றே
னுன்னாற் செய்யப் படுமுதவிக் குதவி வேறு நெடுந்தகா [வார்,
யென்னாற் செய்வ தொன்றுளதோ வெழிலிக் குதவி யார்செய்

(இ - ள்.) சிவலிங்கநிஷ்டை - சிவலிங்கநாட்டத்திலழுந்திய —ஞான
யோகிதனை - ஞானயோகியை —நின்னாற்கண்டேன் - உன்னுஸ்தரிசித்
தேன்—முன்னாட்கருமமனைத்தும் - பூர்வத்திலமுடிக்கவேண்டிய கருமம
னைத்தையும்—இனிமுடித்தேன் - இனிமுடித்துவிடுவேன்—ஞானநிலை
நின்றேன் - ஞானயோகத்தினின்றுவிட்டேன்.—உன்னாற்செய்யப்படுமு
தவிக் கு- நீசெய்த்வுதவிக்கு—நெடுந்தகாய் - பெருந்தகையோனே—உ
தவிவேறு - பிரதியுபகாரம் —என்னாற்செய்வதொன்றுளதோ - என்னா
ந்செய்யத்தக்கதொன்றுளதா—எழிலிக்கு - மேகத்திற்கு —உதவிசெய்
வார்யார் - பிரதியுபகாரஞ் செய்பவர்கள்யார். எ - று. இனிமுடிப்பே
ன்னன்னாததும், ஞானநிலைநிற்பேனென்னாததும் வினாவினுமிகவினுமெ
ன்னாஞ்ஞத்திரத்தில் அறஞ்செயிற்சுவர்க்கம்புக்கானென்றாற்போல எதி
ர்கால மிறந்தகர்லமாயதுதெளிவினாலென்க. (உரு)

ஐ^ய நினைபு நின்கரத்தி னடைந்த சிவலிங் கத்தினையும் ஈன்று
பொய்யில் குரவன் றனையுமொரு பொருளென் றறிந்தே னின்றெ

செய்ய கமலத் திருவடியிற் சென்று தொழுதல் லமனம்
மெய்ய னெதிரின் மன்பினுல் விளம்பும் வனங்கா வலனன்றே.

(இ - ள்.) ஐய - அய்யனே—நினையும் - தேவரீரையும்—நின்கரத்தி
னடைந்த - உமதுகையிலெழுந்தருளிய—சிவலிங்கத்தினையும் - இஷ்ட
லிங்கத்தையும் — டொய்யில்லுரவன்றனையும் - குற்றமற்றவநிமிடனெ
ன்னுமாசிரியனையும்—இன்று - இப்போது—ஒருபொருளென்றறிந்தே
னென்று—ஒருவஸ்துவாகக்கண்டேனென்று —செய்யகமலத்திருவடியி
ல் - செந்தாமராமலர்போன்றதிருவடியில்—சென்று - பேங்ப்—தொழு
து - வணங்கி—அல்லமனமம் - அல்லமனென்னும்பெயரையுடைய—மெ
ய்யனெதிரின்று - எதார்த்தவானதெதிரிலேநின்று—அன்பினுல் - மிக்
கவன்பினுல்—வனங்காவலன் - நந்தவணங்காப்போன் —விளம்பும்—சொ
ல்லுவான். எ - று. உன்னையும் சிவலிங்கத்தையும் அநிமிடப்பெயரோனை
யும், ஏகப்பொருளெனக்கண்டேனெனமுடிக்க. (௨௬)

என்னை யறிவித் ததுபோலிவ் விஷ்ட லிங்க மகம்புற
மு, மன்னி யிருக்கு நெறியினைநின் மலர்த்தாள் பரவு மடியார்
க்குப், பன்னி யுணர்த்திச் சரமாகிப் பாரிற் சரிப்பா யெனத்
தொழுதான், தன்னி னிலத்தி னரொல்லாந் தகும்பே ரின்பம்
பெறகினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்னையறிவித்ததுபோல் - என்னையெனக்குவிளக்கியது
போல—இவ்விஷ்டலிங்கம் - இந்தச்சிவலிங்கம்—அகம்புறமும் - அகத்தி
லும்புறத்திலும்—மன்னியிருக்குநெறியினை - நிலையற்றிருக்குநெறியை—நி
ன்மலர்த்தாள் - உனதுமலர்போன்றபாதங்களை — பரவுமடியார்க்கு - வ
ணங்குமடியார்களுக்கு—பன்னியுணர்த்தி - நன்றாகத்தெரிவித்து — சர
மாகி - சரவயிர்களைப்போல — பாரிற்சரிப்பாய் - பூமியிற்சஞ்சரிப்பவ
னே — எனத்தொழுதான் - என்றுவணங்கினான்—தன்னில் - தன்னைப்
போல — நிலத்தினரொல்லாம் - பூமியிலுள்ளமனிதர்களெல்லாரும் — த்
கும் - தகுந்த—பேரின்பம்பெற—பேரின்பமடைய—நினைந்தான் - நினை
த்தகொக்கிதேவன். எ - று. நினைந்தான் வினையாலுணையும்பெயர். அக
ம்புறம் அதோமுகமூர்த்தமுகத்தை. (௨௭)

கொக்கி தேவ'னிராதமொழி கொண்டு கிளரல் லமதேவ
ன், நக்க பெரியோர் தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ள பேறெல்

லா, மிக்க வுலகம் பெறுகவென வேண்டிக் கோட லெனப்புத
முந்து, செக்கர் மலர்ப்பூக் கைகளாற் றீண்டித் தழுவி யருள்
செய்தான்.

(இ - ள்.) கொக்கிதேவன் - கொக்கிதேவனென்போன் — இரந்த
மொழிகொண்டு - இரந்துகேட்டவசனத்தால்—கொர் - விளங்காரின்—
அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்போர்—தக்கபெரியோர்தமக்கு - த
ஞ்ந்தபெரியோர்களுக்கு—இயல்பு - சுபாவமாவது—தாம்பெற்றபேறெல்
லாம் - தாம்பெற்றபேறனைத்தும்—மிக்கவுலகம்பெறுகவென - பெரியவு
லகத்துயிர்கள்பெறவேண்டுமென்று—வேண்டிக்கோடலென - வேண்டி
க்கொள்வதென்று—புகழ்ந்து - துதித்து—செக்கர் - சிவந்த — பூ - அழ
கிப—மலர்கைகளால் - தாமரைமலர்போன்றதமதுகைகளால்—தீண்டி -
தொட்டு—தழுவி - தழுவிக்கொண்டு —அருள்செய்தான் - அதுக்கிரகித்
தான். எ - று. அல்லமதேவன் புகழ்ந்து தீண்டி தழுவி அருள்செய்
தானெனமுடிக்க.

(உஅ)

அங்கைச் சிவலிங் கத்தினிடை யமைத்த நோக்கு நெஞ்ச
கமுந், தங்கச் சிவயோ கத்தினையே சார்ந்தங் கிருந்தா னேவி
யம்போன், மங்கைக் கிடந்தந் தருளினை மலர்த்தாட் கிடுபூ
வனமாக்கிப், பொங்கப் புரந்த தவத்தான்மெய்ப் பொருளா
சிரியன் கண்ணுற்றான்.

(இ - ள்.) அங்கை - உள்ளங்கையிலடிந்த — சிவலிங்கத்தினிடை - இ
ஷ்டலிங்கத்தில் — அமைத்த - அழுத்திய — நோக்குநெஞ்சகமும் - பார்
வையுமனதும்—தங்க - பிறழாதுநிலைக்க — சிவயோகத்தினையேசார்ந்
து - சிவயோகத்தையேயடைந்து—ஒவியம்போல் - பிரதமைபோல—அ
ங்கிருந்தான் - அங்கிருந்தனன்—மங்கைக்கு - உமையவருக்கு—இடந்தந்
தருளினை - இடதுபாகத்தைத்தந்தபரமசிவனது—மலர்த்தாட்டு - ம
லர்போன்றபாதத்துக்கு—இடு - அருச்சிக்கின்ற—பூவனமாக்கி - பூங்கா
வனமாக்கி—பொங்க - மிகுதியாக—புரந்த . காப்பாற்றிய—தவத்தால் -
தவத்தினால்—மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்பொருளாகிய—ஆசிரியன்கண்
னுற்றான் - ஞானாசிரியனைக்கண்டகொக்கிதேவன். எ - று. அகங்கை
யென்பது அங்கையென்றயதுவிகாரம், கண்ணுற்றான் சார்ந்து ஒவி
யம்போல் சிவலிங்கத்தினிடை நோக்கும்நெஞ்சகமுந்தங்க இருந்தானெ
னமுடிக்க.

(உக)

அடியர் வேண்டிற் றேபுரியு மல்ல மப்பே றொம்பெருமா
னெடிய விழிக ளருள்சுரப்ப நிமல லிங்கங் கரத்தேந்திப்
படியி லரிய தவஞ்செய்யும் பத்த ருள்ளங் களிகூர
வடிய விளமாத் தழைப்பவரு மந்தா நிலம்போற் சரிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) அடியர்வேண்டிற்றே - அடியார்கள்வேண்டியதையே —
புரியும் - அநுக்கிரகிக்கின்ற — அல்லமப்பேர் - அல்லமனென்னும்பெய
ரையுடைய—எம்பெருமான் - எமதாண்டவன் —நெடியவிழிகள் - நீண்
டகண்களில்—அருள்சுரப்ப - அருள்பெருக —நிமலலிங்கம் - பரிசுத்தமா
னவிஷ்டலிங்கத்தை—கரத்தேந்தி—கையிலேந்திக்கொண்டு —படியில் -
பூமியில்—அரியதவஞ்செய்யும் - நிட்காமியதவஞ்செய்யும் — உத்தருள்ள
ம் -அன்பர்களுள்ளத்தில்—களிகூர-பேரின்பமிக—அடிய-பருத்தஅநு
யினைபுடைய—இளம் - இளமையாகிய—மாத்தழைப்பவரும் - மாமரங்க
ள்பூத்துக்காய்க்கவருகின்ற —மந்தாநிலம்போல் - தென்றற்காற்றைப்
போல —சரிக்கின்றான் - சஞ்சரிக்கின்றான். எ - று. * எம்பெருமான்
ஏந்தி சரிக்கின்றானெனமுடிக்க. அரியதவமென்றதனால் நிட்காமியமெ
ன்றும்.

(௩௦)

கொக்கிதேவர்கதி - முற்றிற்று.

ஆகதி - ௧௧ - இ - விருத்தங்கள் - ௬௨௦.

பன்னிரண்டாவது

முத்தாயியம்மைகதி.

வேறு.

கண்டிலே னச கண்ணனை யென்றஞர்
கொண்டு வாடுங் கொடியிடை யாடியர்
விண்டு போக விரைந்துவர் தல்லமன்
பண்டு கூறும் பரிசு விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அசகண்ணனை - அசகண்ணனென்புவனை—கண்டிலேனென்று - பார்த்திலெனன்று —அஞர்கொண்டுவாரும் - மிக்கதுன்பத்தால்வதையும்—கொடியிடையாள் - பூங்கொடிபோன்றவிடையையுடையமுத்தாயியம்மையின்—துயர்விண்டுபோக-துன்பமொழிந்துபோதற்கு —அல்லமன்விரைந்துவந்து-அல்லமதேவர்விரைவாகவந்து —பண்டு-பூர்வத்தில்—கூறும்பரிசு - சொன்னவிதத்தை —விளம்புவாம் - சொல்லுவாம். எ - று. அல்லமன் விரைந்துவந்து கொடியிடையாடியர் விண்டுபோக பண்டுகூறும்பரிசு விளம்புவாமெனமுடிக்க. (க)

பொடிய ணிரந்தெழில் பொங்குறு மல்லம
னடியர் தங்க ளகத்திற் றுயரினை
யுடையி ழந்த வொருவன் கரமெனக்
கடித டைந்து களைந்தருள் செய்யுநாள்.

(இ - ள்.) பொடியணிந்து - விபூதியணிந்து—எழில்பொங்குறும் -அத, லைமுகமிருகின்ற—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—அடியர்தங்கள் - அடியார்களுடைய —அகத்தில் - மனதிலுள்ள —துயரினை - பிறவித்துன்பத்தை—உடையிழந்த- வஸ்திரமிழந்த — ஒருவன்கரமென - ஒருவனது கையைப்போல — கடிதடைந்து - விரைவிற்போய்— களைந்தருள்செய்யுநாள் - நீக்கியதுக்கிரகிக்குநாளில். எ - று. அடியர்தங்களகத்திற்றுயரொன்றதனால் பிறவித்துயரொனப்பெற்றும், ஒருவன்விரைவிற்செல்லுழி த

னதுவஸ்திரமலிழ்ந்துபோக வதனைவினாவிற்கட்டுங்கரத்தைப்போல அ
ல்லமன்வினாவி லடியர்பாற்சென்று அவர்கள் துயரினைக்களைவனெனக்
கூட்டிப்பொருள்கொள்க. (உ)

மறைத்தி ருந்த மலிசிவ பத்தியைப்
புறத்த றிந்த பொழுதே யுடம்பினை
வெறுத்த கன்று வெளியுரு வாயினு
னறுத்த பந்த வசகண னென்பவோ.

(இ - ள்.) மறைத்திருந்த - மறைத்துக்கொண்டிருந்த —மலிசிவபத்தி
யை - மிக்கசிவபத்தியை —புறத்தறிந்தபொழுதே - புறம்பிற்கண்டவுட
னே—உடம்பினைவெறுத்தகன்று - தனதுதேகத்தைவெறுத்துநீங்கி—வெ
ளியுருவாயினு—சிதாகாசவடிவமான—(அவனானின்) பந்தமறுத்த --
தனதுபந்தங்களைநாசஞ்செய்த —வசகண்ணன்—வசகண்ணனென்பவன்
—என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. முற்றத்துறக்கினுந்
தேகபாவமகலாததால் உடம்பினைவெறுத்தகன்றெனவும், இங்கேசிதா
காசத்தையாதலால் வெளியுருவாயினெனவுக்கறிஞர். தன்னால்வந்த
பந்தமாதலின் அறுத்தபந்தமென்றார். (ங)

அறைந்த தூயவ னங்க வுபாதிபோய்
நிறைந்த நீர்மை நினைநதிலன் போயுயி
நிறந்து போயின னென்னத் தளர்ந்துடன்
பிறந்த மாது பெரிதுள மாழ்கியே.

(இ - ள்.) அறைந்த - இப்போதுசொல்லப்பட்ட—தூயவன் - பரிசுத்
தவானுகியவசகண்ணனென்பவன் —அங்கவுபாதிபோய் - தேகபாவநீங்
கி—நிறைந்த - பரிபூரணவடிவமான—நீர்மை - தன்மையை—நினைநதில
ன்போய் - நினையாதவளாகச்சென்று—உயிநிறந்துபோயினென்ன - ம
ரணமடைந்தானென்று—தளர்ந்து - சோர்ந்து—உடன்பிறந்தமாத - அ
வனுடன்கூடப்பிறந்தமுத்தாயியம்மை —பெரிதுளமாழ்கி - மிகவுமனஞ்
சோகமூற்று. எ - று. உடன்பிறந்தமாதபோய் தளர்ந்து மாழ்கியெனக்
கூட்டிமுடிக்க. (ச)

புலம்பி னைந்திருக் கின்றவப் போதினி
லிலிங்க முங்கர முந்திகழ் வெய்துற

நலங்கொ ளல்லம னண்ணின னண்ணலுங்
கலங்கு நின்றவக் காரிகை கண்டனள்.

(இ - ள்.) புலம்பி - அழுது — நைந்திருக்கின்றவப்போதிலில் - மனம்
வதைந்துகொண்டிருக்கும்த்தருணத்தில் — இலிங்கமுங்கரமும் - இஷ்ட
லிங்கமுமுள்ளங்கையும்—திகழ்வெய்துற - பிரகாசிக்க—நலங்கொளல்லம
ன் - நன்மையேவழுவமாகக்கொண்டவல்லமதேவர்—நண்ணினன்—அவ்வி
டத்திலவந்தனன்—நண்ணலும் - வரவும் — கலங்குநின்றவக்காரிகை - க
லக்கமுற்றுகின்றவந்தஸ்தீ—கண்டனள் - பார்த்தனள். எ - று. அக்காரி
கை அல்லமன்நண்ணினதைக்கண்டனளெனக்கூட்டிமுடிக்க. (௫)

கூண்ட போதச கண்ணனைக் காண்கிலாள்
கொண்ட பீழை குறைய வருதடிப்
புண்ட ரீகப் புதுமலர் வீழ்ந்துகண்
மண்டு நீருக வாய்விட் டரற்றினாள்.

(இ - ள்.) கண்டபோது - பார்த்தபோது—அசகண்ணனை - அசகண்
ணனென்பவனை—காண்கிலாள் - காணாதவளாய்—கொண்ட - தான்கொ
ண்ட—பீழைகுறைய - துக்கந்தணிவான்வேண்டி—அழுது - கூச்சலிட்
டழுது—அடி - அவரதுபாதங்களாகிய — புது - அப்போதுமலர்ந்த—பு
ண்டரீகமலர் - தாமரைமலர்களில் — வீழ்ந்து - விழுந்து — கண் - கண்க
ளில்—மண்டு - மிகுந்த —நீருக -நீர்சொரிய —வாய்விட்டு - வாயைத்திற
ந்து—அரற்றினாள் - கதறியழுதாள். எ - று. காரிகை பீழைகுறைய
கண் நீருக அரற்றினாளெனக்கூட்டிமுடிக்க. அடிப்புண்டரீகப் புதுமலர்-
உருவகம். (௬)

பாவி யேன்முகம் பார்க்கவொண் னாதென்
வாவி யாமச கண்ணை கண்ணுசெய்
நோவெ லாமிவ னூக்க வருளினன்
மேஷி னாயென மீண்டும் வணங்கினாள்.

(இ - ள்.) பாவி யேன்முகம் - பாவி யாகியவெனதுமுகத்தை—பார்க்
கவொண்ணாதென். பார்க்கக்கூடாதென்று —ஆவியாம்—உயிர்போல்பவ
னாகிய—அசகண்ணன் - அசகண்ணனென்போன்—அகன்று -தனதுடல்
விட்டகன்று—செய் - என்னைவதைசெய்கின்ற—நோவெலாம் - வதைக
ளையெல்லாம்—இவண் - இவ்விடத்தில் —நூக்க - ஒழிப்பான்வேண்டி—

அருளினால்—கிருபையினால்—மேவினாயென - வந்தாயென்று சொல்லி—மீ
ண்மெவணங்கினான்—மறுபடியும்வணங்கினான். 'எ - று. ஆவியாமசகண்ண
ன் திணைவழுவமைதி. (எ)

வணங்கு மாதின் டுலர்முக நோக்கியே
யணங்க னாய்நல் லசகணன் தன்மையை
புணர்ந்தி டாம லுளைத் துணர் லுளார்க்
கிணங்கு ருத்தென் றெந்தை யியம்புவான்.

(இ - ள்.) வணங்குமாதின் - வணங்கியமுத்தாயியம்மையின். —மலர்மு
கநோக்கி - தாமரைமலர்போன்றவதனத்தைப்பார்த்து —அணங்கு
ய் - தேவகன்னிபோல்பவளே —நல் - நல்ல—அசகணன் தன்மையை.
அசகண்ணனதுநிலைமையை —உணர்ந்திடாமல் - அறியாமல்—உளைதல் -
வருந்துதல் —உணர்வுளார்க்கு - அறிவுடையோர்க்கு—இணங்குருத்தெ
ன்று - அடாததென்று—எந்தை-தந்தைபோல்பவராகியஅல்லமன் —இ
யம்புவான் - சொல்லுவான். எ - று. எந்தை நோக்கி உளைதல் இண
ங்குருத்தென்று இயம்புவான் எனக்கூட்டிமுடிக்க. அன்னாயெனற்பா
லதுஅனாயென்றாயது இடைக்குறை. (அ)

அழிவி லாளை யழிந்தன னென்றுநீ
விழியி னுன்மிகு வெள்ளம் பெருக்கினை
கழிவி லாதவா காயங் கழிந்ததென்
றொழிவி லாம லுளமெலி வார்கள்போல்.

(இ - ள்.) அழிவிலாளை - என்றும்ழியாத அசகண்ணனை —அழிந்தன
னென்று - இறந்தானென்று—நீ - நீ—விழியினால் - கண்களினால்—மிகு
வெள்ளம் - மிக்ககண்ணீர்பெருக்கை —பெருக்கினை - பெருகச்செய்தா
ய்—(யாவர்போல்வைஎனின்) கழிவிலாத - வந்துபோகாத —ஆகாயங்க
ழிந்ததென்று - ஆகாயம்போய்விட்டதென்று—ஒழிவிலாமல்—ஓயாமல்—
உளமெலிவார்கள்போல் - மனநோகின்றவர்கள்போல், எ - று. ஆகாய
ம் கடமுதலியஉபாதிகளில் புகுவதும் போவதும் உண்டாயின் ஆ
ன்மாவந்தேகவுபாதிகளில் புகுவதும் போவதுமுள்தாம். இன்றாதலி
ன், மெலிவதெற்றிற்கென்றொன்க. ஆன்மாவாகி அஃறிணையை உ
யர்திணையாண்பாலாக்கியது இவனைப்பற்றியென்க. (சு)

சுச்சி தாநந்த சங்கர னாகவே
யச்ச நீங்குபு தன்னை யறிந்தவன்

துச்ச மாந்துயர் தோன்மலி யாக்கையை
யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே.

(இ - ள்.) சச்சிதாந்தம் - சச்சிதாந்தசொருபமாகிய —சங்கராக
வே - பரமசிவனாகவே—அச்சநீங்குபு - பிறவுயச்சநீங்கி—தன்னையறிந்த
வன்—தன்னையுள்ளவாறுணர்ந்தோன்—துச்சமாந்துயர் - துயர் தரற்கியை
ந்த—தோன்மலி - தோலால்மூடப்பெற்ற—யாக்கையை - தேகத்தை—
இச்சியான் - விரும்பான்—அதை - அவ்வுடலை —யானெனவெண்ணி-நா
னெனக்கருதி. எ - று. துச்சமாந்துயர் மீமிசைப்பதம். தன்னைச் சச்
சிதாந்தந்தமாகக் கண்டோன் அநிந்தசடதுக்கமாகாணனென்பார், ச
ங்கராக அறிந்தவன்யாக்கையையானென வெண்ணியிச்சியானென்றார்.
துச்சமாந்துயர்யாக்கைஎன்னது, தோல்மலியெனமிகைபடக்கூறியது ;
எழுவகைத்தோற்றபேதமும், அதில்ஆண்பெண்பேதமுந்தோன்றற்கெ
ன்க. சச்சிதானந்தசங்கரனென்றற்போல, துச்சமாந்துயர்யாக்கையெ
ன்றார்.தோற்றபேதந்தோலாலாதலின் துச்சமாந்துயரைத்தோலுக்கடை
மொழியாக்கிலுமமையும். தோல்மலியாக்கையையானெனவெண்ணியிச்
சியானெனவே; சங்கரனையிச்சிப்பானென்றாயிற்று. தேகோகம் சிவோக
ம் என்பவற்றுள், தானேதானுக்கற்கியைந்தது, சிவோகமாதலால்யா
க்கையையிச்சியானெனக்கோடல், சிறப்பு. (௧௦)

ஒண்ட னாக்க னெழிவி லருளுருக்
கொண்ட டித்த குருவரு ளாற்றனைக்
கண்ட மெய்த்தவன் காயந் தனையன
முண்ட நெட்டிலை யொப்ப விடுப்பனல்.

(இ - ள்.) ஒண்டனாக்கண் - அழகியபூமியில் —ஒழிவில்-என்றுநசியா
த—அருளுருக்கொண்டு - அருளேவடிவமாகக்கொண்டு—அடுத்த - ஆட்
கொள்ளவந்த—குருவருளால்—குருவின தனுக்கிரகத்தினால் —தனைக்கண்
ட - தன்னைத்தானுள்ளவாறுகண்ட—மெய்த்தவன்-நிட்காமியதவத்தோ
ன்—காயந்தனை - தனதுதேகத்தை—அனமுண்ட - சாப்பிட்ட—நெட்டி
லையொப்ப - நீண்டலிலைக்கொப்பாக—விடுப்பன்-சுதந்தரியான். எ - று.
ஆல் - அசை. யாதுமுணர்ந்துந் தன்னுற்றானுணரப்படாமையால் குருவ
ருளாற்றனைக்கண்டமெய்த்தவனென்றார். அன்னமெனற்பாலது அன
மென்றாயது ; இடைக்குறை. அனமுண்டநெட்டிலையென்றதனால் எ
ச்சிலையென்றாயிற்று. ஆகவே, மெய்ஞ்ஞானிக்குத்தன்தேகம் அருவருப்
பாயுதெனக்கண்டாம். (௧௧)

படியில் வந்த பரம குரவனாம் .
 தடைய றும்படி தன்னை யறிந்தவ
 னுடல்வி டிம்பொழு தொன்றொரு மண்மயக்
 கடழு டைந்தவா காய நிகர்ப்பனல்.

(இ. ள்.) படியில்வந்த - பூமியிலெழுந்தருளிவந்த - பரமகுரவனால் - பரமசிரியனால்—தடையறும்படி - தடைகணிங்கும்படி — தன்னையறிந்தவன் - தன்னைத்தானாயுணர்ந்தவன் — உடல்விடும்பொழுது - தேகநீங்கும்போது—ஒன்றொரு - ஒவ்வொரு — மண்மயக்கடம் - மண்மயமாய்கட்டங்கள்—உடைந்த - உடைந்தஅவசரத்துள்ள — ஆகாயநிகர்ப்பன் - ஆகாயத்துக்கொப்பாவன். ஏ - று. ஆல் - அசை. தடை; அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதங்களை, மட்கடங்கள் வேறுமயமன்றாதலின், மண்மயக்கடமென்றார். தோற்றமுநசித்தலுங்கடத்துக்கன்றி ஆகாயத்துக்கன்றித் தல்போல, தோற்றலுநசித்தலுமுபாதித்திரயத்துக்கன்றி ஆன்மாவாகிய சிதாகாயத்துக்கன்றென்பார்; கடமுடைந்தவாகாயநிகர்ப்பனென்றார். கடநாட்டத்தில் தோற்றமு நசிப்புமுண்டாய் ஆகாயநாட்டத்தின் ருதல்போல உடனாட்டத்திலையுண்டாயுயிர்ப்பாட்டத்தின்றாதலின் உபமானத்தாலுபமேயந்தோன்றக் குறிப்பித்ததென்க. ஜீவிக்குங்காலத்திலென்னாது. உடல்விடும்பொழுதென்றது; பன்னாட்சாதனத்தைக்குறிப்பித்தற்கென்க. (௧௨)

பந்த பாச முழுதும் பரிந்திட
 நந்து மோர்சிவ ஞானி நரர்வினை
 சிந்து மாறு செறிந்த வுடம்புதான்
 வெந்த தூசின் விழியெதிர் தோன்றுமே.

(இ - ள்.) பந்தம் - பந்தத்தைவினைவிக்கும் — பாசமுழுதும் - பாசங்களினத்தும் — பரிந்திட - முறிந்திடும்படி — நந்தும் - வளருகின்ற — ஓர் சிவஞானி - ஒப்பற்றசிவஞானியென்பவன்—நரர்வினை - மிகிரகரம்—சிந்துமாறு - அழியும்வண்ணம்—செறிந்த - தானடைந்த—உடம்புதான் - தூலவுடம்பானது—வெந்ததூசின் - வெந்தபுடைவைபோல—விழியெதிர் தோன்றும் - எவர்க்குங்கண்ணுக்குக்காணப்படும். ஏ - று. ஏ - அசை. தூலவுடையென்றி ஏனைய உடலிரண்மீயின்மெனக்காட்டப்பந்தபாசமுழுதும்பரிந்திடநந்துஞானி யென்றார். இப்போதுநசியானுள்ளதூல உடலோ, வெந்த புடைவைபோற்காண்டலின் வெந்த தூசின் விழியெதிர்

தோன்றுமென்றார். மிசிரகர்மம் நரர்க்காதலின் நரர்வினையெனப்பட்டது. மிசிரகன்மமுமொழியளிக்கவேண்டுவதுடம்பாதலின் ஞானநரர் வினைசிந்துமாறுசெறிந்த உடம்பென்றார். உரையிற்கோடலென்னு முத்தியால் சிவஞானி - சிவஞானிக்கு—நரர்-மனிதருடைய—வினை-சஞ்சித வினை—சிந்துமாறு-நசிக்கும்படி —செறிந்த - வாய்த்த —உடம்புதான் - தூல உடம்பென்றுனாகொள்ளினு மமையும். (க௯)

யாவு மாகி யிருக்குஞ் சிவத்தொடு
மேவு ஞான விழியுடை யான்றனக்
கோவு மாறி லுறவு பகையெனும்
பாவு மோவிலை யென்றறி பாவையே.

(இ - ள்.) யாவுமாகியிருக்கும் - சமஸ்தமுமாயிருக்கும் — சிவத்தொடு மேவும் - சிவாகாரமாகவிளங்கும் — ஞானவிழியுடையான்றனக்கு - ஞானக்கண்ணுடையோனுக்கு—ஒவுமாரில் - ஒழிவில்லாத—உறவுபகையெனும் - உறவுபகையென்கின்ற — பாவமோ - பாவனையுமோ — பாவையே-பாவைபோல்பவளே—இலையென்றறி - சற்றுமில்லையென்றுணர்ந்தி. எ - று. சிவத்தொடுமேவு ஞானவிழியுடையானென்பதில், ஐக்கிய ஞானமென்பபெற்றும். உடல்நானென்னும்பாவமேயின்றியவிடத்து ஏனையபாவமெங்ஙன முண்டாமென்பார் ஒவுமாரிலுறவுபகையெனும் பாவமோவிலையென்றறிபாவையேயென்றார். பாவை உவமையாகுபெயர். ()

யாக்கை தாமென் றிருந்தழி கின்றவ
ருக்கி லாவறி வாகி யுடம்பொடு
தூக்கிலா தவர் தம்மையுந் தாமென
நோக்கு வாரவ ருண்மையை நோக்குறார்.

(இ - ள்.) யாக்கைதாமென்றிருந்து - தேகமேதாமென்றிருந்து — அழிகின்றவர் - அதனற்கெடுகின்றவர் — ஊக்கிலா - நசியாத —அறிவாகி - அறிவேவடிவாகி — உடம்பொடுதூக்கிலாதவர்தம்மையும் - உடம்போடு கூடியிருந்துந்தாக்கற்றிருப்பவர்களையும் — தாமெனநோக்குவார் - தங்களைப்போலேபார்ப்பார்கள்—அவருண்மையை நோக்குறார் - அவர்களது எதார்த்தநிலையை விசாரித்தறியாதவ ராகி. எ - று. யாக்கைதாமென்றிருந்தழிதலாவது; உடலையன்றி நானெனற்குப் பொருள் காணாமையின்கிழப்புழித்தனைக்குமன்றோ, ஆதலி னழிகின்றவொன்றார். அஞ்ஞானியர் ஞானியரைத்தம்மைப்போல் கருதுவொன்பதுகருத்து. (க௯)

கூத்த னாடகக் கோல நடிப்பினைப்
பார்த்து வாய்மையென் றெண்ணிலர் பாருளா
ரேத்து ஞானிதன் யாக்கை நடிப்பினை
யோர்த்து மாதவ ஞுண்மையென் றுன்னுரார்.

(இ - ள்.) கூத்தன் - ஆன்மா - நாடகக்கோலம் - நாடகக்கோலங்
கொண்டு - நடிப்பினை - நடிக்குநடிப்பை - பார்த்து - தரிசித்து - பா
ருளார் - பூமியிலுள்ளார் - வாய்மையென்றெண்ணிலர் - உண்மையென்
றெண்ணார் - மாதவர் - மிக்கதவத்தினர் - ஏத்தும் - யாவராலுந்துதி
க்கப்பெற்ற - ஞானிதன் - ஞானவானுடைய - யாக்கைநடிப்பினை - தே
கநடிப்பை - ஓர்த்து - அனுபவத்தாலுணர்ந்து - உண்மையென்று - சத்
தியமென்று - உன்னுரார் - நினையார். * எ - று. உலகுளார் ; எழுவகை
த்தோற்றஉடல்களை ஆன்மாவினது, நாடகக் கோலமெனவும், அவற்றி
ன்விவகரிப்பை நடிப்பெனவும், அறியார் அதுபோல ; மாதவரும் ஞானி
யினது யாக்கையைக் கோலமெனவும் விவகரிப்பை நடிப்பெனவும் உ
ண்மையென் றுன்னொனக்கொள்க. கொள்ளவே, உலகுளாருக்குப்பகிர்
முக நாட்டமும், மாதவர்க்கு அந்தர்முகநாட்டமும் மெனப்பெற்றும். இங்
னனம் பெறக்கூறியது முத்தாயியம்மையை நோக்கி, உனக் கந்தர்முக
நாட்ட மின்மையால் புலம்புகின்றனை யெனக் குறிக்க வாதலா விது திரு
ஷ்டா அருத்தாபத்தி. இதனால் விசாரியாமல் புலம்பலை விடுதி யென்ப
து கருத்து. (கசு)

அறிந்தி டாம லசகணன் றன்மையை
யிறந்து ளானென் றிரங்கினை யன்னை
மறந்தி டாயிம் மதியென் றணல்சொல
நிறைந்த ஞானமுத் தாயி நிகழ்த்துவாள்.

(இ - ள்.) அறிந்திடாமல் - தெரியாமல் - அசகணன் றன்மையை - அச
தண்ணனது நிலைமையை - இறந்துளாடு என்று - இறந்தானென்று - அ
ன்னை - தாயே - நீ இரங்கினை - நீயழுகின்றாய் - இம்மதி - இந்த மூட
புத்தியை - மறந்திடாயென்று - மறந்துவிடென்று - அணல்சொல - அல்
லமன்சொல்ல - நிறைந்தஞான - பூரணஞானத்தைபுனைய - முத்தாயி -
முத்தாயி யம்மையானவள் - நிகழ்த்துவாள் - சொல்லுவாள். எ - று.
அணல் சொல இவையிரண்டும் இடைக்குறை. அசகணன் றன்மையை
யறிந்திடாமல் அன்னை இறந்துளா னென்றிரங்கினை எனமுடிக்க. (கசு)

அரவின் காலர வன்றி யறிபவர்
தரையி னில்லை யசகணன் றன்னை
தெரியி னன்றிச் சிறிய னறிவலோ
பெரும யான்செய் பிழைபொறுப் பாயென்று.

(இ - ள்.) அரவின் கால் - பாம்பின் காலை—அரவன்றி - பாம்பன்றி—
அறிபவர் - அறிகின்றவர்கள்—தரையினில்லை - பூமியிலில்லை — அசகண
ன்றன்னை - அசகண னென்பவனை—நீதெரியினன்றி - நீயறிவா யல்லா
மல்—சிறயன் - அற்புத்தியையுடைய ளாகியயான்—அறிவலோ - தெரி
ந்துகொள்வேனோ—பெரும - பெருமையுடையவனே — யான்செய் - நா
ன்செய்த—பிழைபொறுப்பாயென்று - பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்
வாயென்று. எ - று. பாம்பின் காலைப் பாம்பறியுமன்றி யேனையோர
றியார்போல, அசகண்ணனது நிலையை நீயறிவையன்றி யானறியத்தக்க
வனோ என இரந்து கூறினனென்க அசகண்ணன் என்பது, அசகண
னென்றாயது இடைக்குறை. பெரும என்பது விளி. (கஅ)

வேறு.

பங்க னிருந்த பதிக்கருள் செய்து
கங்கை யடைந்த கணக்கென வென்பா
லிங்குற வந்தனை யெங்குடி யுள்ளார
தங்க டவந்தரு தன்மையி னென்று.

(இ - ள்.) கங்கை - கங்கையானவள் — அருள்செய்து - பரேரதனால்
அவன்வமிசத்தாருக் கருள்புரிந்து — பங்கன் - அர்த்தபாகத்தையுடைய
பரமசிவன் — இருந்த - எழுந்தருளியிருந்த — பதிக்கு - கைலாசத்துக்
கு—அடைந்த கணக்கென - சேர்ந்தவிதத்தைப்போல — என்பால் - எ
ன்னிடத்தில் — எங்குடியுள்ளார்தங்கள் - எமது வமிசத்திற் பிறந்தவர்க
ளுடைய—தவம் - தவமானது—தரும் - தரப்பட்ட— தன்மையின் - கா
ரணத்தால் — இங்குறவந்தனை - இவ்விடத்தில்வந்தாய் — என்று - என்
று—சொல்லி. எ - று. கங்கை பரேரதனது அரியபிரயத்தினத்தால் அவ
னதுவமிசத்தாருக் கருள்செய்து கைலையை யடைந்தாற்போல, அல்லம
தேவரே எமதுவமிசத்தார்செய்த அரியதவத்தால் என்பால்வந்தனை
எனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க. யாதனுருபிற்குறிற்றாயினு மென்னும்
விதியால், இவையையடைந்த கணக்கென வெனினு மமையும். இங்கேதங்
களென்பது சீரியை. (கக)

வந்தனை செய்து வழுத்திமு னின்று
பந்த மகன்ற பதம்பெறும் வண்ண
மெருதை யியம்பி யெனக்கருள் செய்யென்
றந்த மடந்தை யறைந்தன ளன்றே.

(இ - ள்.) வந்தனைசெய்து - பூசனைமுதலிய வழிபாடுகள்செய்து—வழுத்தி - துதித்து — முனின்று - சன்னிதானத்தில் நின்று — பந்தமகன்ற - பந்தநாசமான — பதம்பெறும்வண்ணம் - நிலையடைவரன் வேண்டி—எந்தை - எமதுத்தையே—எனக்கு - அடியேனுக்கு—இயமபி - உண்மைநிலையைச்சொல்லி—அருள்செய்யென்று - இரட்சியென்று—அந்தமடந்தை - அந்தமுத்தாயியம்மை—அறைந்தனள் - சொல்லினள். ஏ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். அந்தமடந்தை செய்து வழுத்தி நின்று அறைந்தனளெனக் கூட்டிமுடிக்க. முனின்று இடைக்குறை. (௨௦)

தேசிக னல்லம தேவன் மகிழ்ந்து
பாச மகன்று பதம்பொருள் காணு
நேச மடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பாரா •
காசினி யின்மிசை கண்டில மென்று.

(இ - ள்.) தேசிகன் - குருமுகூர்த்தமாகிய — அல்லமதேவன்மகிழ்ந்து - அல்லமதேவர் களிகூர்ந்து — பாசமகன்று - பாசங்களினின்றும்—கி — பரம்பொருள்காணும் - மேலாயபொருளைக் காணவேண்டுமென்னும்—நேசமடைந்தனை - விருப்பத்தையடைந்தாய் — நின்னைநிகர்ப்பாரா - உன்னைப்பொப்பாரா—காசினியின்மிசை - பூமியின்மேல் — கண்டிலமென்று - பாத்திலமென்று. ஏ - று. தேசிகன் மகிழ்ந்து கண்டிலம் எனக் கூட்டிமுடிக்க. பாசமகன்றெனல் நீங்கற் பொருள். (௨௧)

பிறப்பொரு கோடி பிறந்து பிறந்து
புறக்கரு மங்கள் புரிந்திடி னும்பொய்
மறப்புறு மாணவ வல்லிரு ளின்றிச்
சிறப்புறு முத்தி செறிந்திடு வாரோ.

(இ - ள்.) பிறப்பொருகோடி - கோடிபிறப்பு—பிறந்துபிறந்து - செனிந்து செனித்து—புறம் - புகர்முகமாக — கருமங்கள் - சிவபுண்ணியமுதலிய சற்கருமங்களை—புரிந்திடினும் - செய்தாலும்—பொய் - பொய்யாகி

ய மாயைகாரணமாக — மறப்புறும் - தன்னுண்மை வடிவைமறக்கத்தக்க—ஆணவ வல்லிருளின்றி - ஆணவமென்னுங்கொடியவிருளின்றி—சிறப்புறும்—சிறப்பாகவடையத்தக்க—முத்தி-முத்தியை—செறிந்திவாரோ-அடைவார்களோ. எ - று. ஆணவவசிப்பிலுறமுத்தியை புறக்கருமங்கள்செய்து அடைதற்பாலவோவெனமுடிக்க, புரிந்திடினுமென்னு உம்மை, இழிவுசிறப்பு. மாயைக்குவடிவம்பொய்யாதலால் பொய்யைமாயையென்றது காரணவாகுபெயர். மறப்புறுவென்றதனால் தன்னுண்மை வடிவைவருவித்தாம். ஆணவவல்லிருளெனல், உருவகம். (௨௨)

மரிப்பொடுதிப்பு மறிக்குது மென்று
கருத்தை வெளிக்கரு மத்தின் விடுத்த
விரிக்குத நெய்யை விடுத்தெரி கின்ற
நெருப்பை யவிப்ப நினைப்பதை யொக்கும்.

(இ - ள்.) மரிப்பொடு - இறப்போடு—உதிப்பு - பிறப்பை—மறிக்குது மென்று - ஒழிப்போமென்று—கருத்தை - எண்ணத்தை—வெளிக்கருமத்தின்விடுத்து - சிவபுண்ணியகருமங்களில்செலுத்தி — விரிக்குதல் - விரியச்செய்தல்—எரிகின்றநெருப்பை - எரியப்பட்டநெருப்பை — நெய்யை விடுத்து - நெய்யைவிட்டு—அவிப்ப - தணிக்க—நினைப்பதையொக்கும் - நினைப்பதுபோலும். எ - று. பிறப்பிறப்பொழிக்குதுமென சிவபுண்ணியாதி கருமமியற்ற கருத்தைவிரித்தல், நெருப்பையவிக்க நெய்சொரிவதுபோலுமென்க. ஞானமின்றிமுத்தியெய்தாதென்பதுகருத்து. (௨௩)

மட்டற வோடு மனத்தை நிறுத்திக்
கட்டுதல் வீடு விடுத்திடல் கட்டன்
நெட்டிய பண்பி னுரைத்தல் மப்பேர்
சிட்ட னவட்கருள் செய்தன னன்றே.

(இ - ள்.) மட்டற - தடையின்றி—ஒடுமனத்தை—ஒடுகின்றமனதை—நிறுத்தி - சலியாதுநிறுத்தி — கட்டுதல் - தன்வயப்படுத்தல்—வீடு - முத்தியாம்—விடுத்திடல் - அதனிஷ்டப்படிவிட்டுவிடுதல்—கட்டன்று - தன்வயப்படுத்தலன்று—ஒட்டிய - பொருந்திய —பண்பினுரைத்து - குணங்களாற்கூறி—அல்மப்பெயர்-அல்லமனென்னும்பெயரையுடைய —சிட்டன் - பிரியமுடையோன்—அவட்கு - அந்தமுத்தாழியம்மைக்கு — அருள் செய்தனள் - அருக்கிரகித்தான். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். மனதெனல், பகிர்முகமாகப் பிரிதிபலித்தஞாபுரிப்பை. கட்டுதல், அந்தர்

முகப்படுத்தல். விடுத்திடல், பகிர்முகப்படுத்தல். கட்டுதல் வீடெனவே, விடுத்திடல்கட்டன்றென்பது பிறப்பென்றாயிற்று. ஒட்டியபண்பென்ற தனால் வஸ்துவக்கியைந்தருணமெனப்பெற்றும். இங்கேசிட்டனென்றது தன்னையுள்ளவாறுணர்வூர்க்குரியனெனலை. (௨௪)

தூத்துவ முற்று மயக்குவ தள்ளி.
மெய்த்த தனைப்பெற வேறு கொடுத்தான்
பொய்த்துறு குப்பை கிளைத்தொளி பொங்கு
முத்தை யளித்தென முத்தை தனக்கு.

(இ - ன்.) பொய்த்துறுகுப்பை - வறியகுப்பையை — கிளைத்து - கோழியானதுசீய்த்து—ஒளிபொங்குமுத்தை- பிரகாசமிக்கமுத்தை—அளித்தென - கொடுத்தாற்போல—முத்தை — தனக்கு - முத்தாயியம்மைக்கு — மயக்குவ - விபரீதத்தன்மையவாகிய — தத்துவமுற்றும் - தத்துவக்கூட்டமனைத்தையும்—தள்ளி-ஆராய்ச்சியால் தனித்தனியாகவல்லவல்லவெனத்தள்ளி—வேறு-அவற்றிற்குவெதிருத்தமாக—மெய்த்த - உண்மையாயுள்ள—தனைப்பெற - தனதெதார்த்தநிலையைப்பெற — கொடுத்தான்—அல்லமனனுகிரகித்தனன். எ - று. கோழி குப்பைகிளைக்கமுத்துவெளிப்பட்டாற்போல முத்தாயி யம்மைமுன் தத்துவக்குப்பையாயத் தானென்பதினிலை வெளிப்பட்டதெனப் பொருள்கொள்க. உபமானத்தில் கோழிவருவித்தாற்போல உபமேயத்தில் அல்லமனெனலைவருவித்தாம். முத்தெனல் குப்பையுளொன்றாக நின்றாற்போல தானெனலும் தத்துவக்குப்பையுள் ஒன்றாகநின்றதெனக் குறிப்பித்தார். கோழிசீய்க்காவிடத்தி லெங்நனமுத்து வெளிப்படாதோ அங்நனந் தத்துவக்குப்பையை யாயாவிடத்துத் தானெனல் வெளியாகாதென்பது கருத்து. எனவே, தானெனலைத்தவிர ஞானஞ்ஞானமின்றேனும் அவற்றை முற்றுமாயாவிடத்துத்தானெனலெங்நனம்விளங்கு மெனப்பெற்றும். பெறவே தானெனற்கேசலட்சண விலட்சணமெனல் கண்டாம். (௨௫)

வீடு விரும்பி வெறுத்திலன் மெய்யைத்.
தாடரு மொண்குர வன்றனை யெங்கு
நாடி யுழன்றில னானுய வென்னைத்
தேடி யடைந்திருள் செய்தனை யென்று.

(இ - ன்.) வீடுவிரும்பி - ஐக்யமுத்திவேண்டி — மெய்யைவெறுத்திலன் - ஊனுடலவெறுத்தேனல்லன் — தாடரும்-திருவடிபிச்சைநரும்—ஒ

ஸ்ஞரவன்றனை - ஞானாசிரியனை—எங்குநாடியுழன்றிலன் - எவ்விடத்து
ந்தேடியலைந்தேனில்லன்—நான் - இங்ஙனமாயநான்—உய - கிருதார்த்
தனாக—என்னைத்தேடியடைந்து - என்னையொருபொருளாகத்தேடிவந்
து—அருள்செய்தனையென்று - அறுக்கிரகித்தாயென்றுசொல்லி. ஏ -று.
உய்யவென்றது உயவென்றாயது இடைக்குறை. தன்னையபாத்திரி
யெனக்குறிக்க இங்ஙனங்கூறினொள்க. (௨௬)

அல்லமனென்னு மருட்குர வன்றாள்
புல்லி வணங்குபு பொற்கொடி யன்னாள்
செல்லலகன்று சிதம்பர மெய்தி
யெல்லையி லின்பொ டிருந்தன ளம்மா.

(இ - ள்.) அல்லமனென்னும் - அல்லமதேவனென்கிற—அருள் -கிரு
பைதங்கிய—குரவன் - ஞானாசிரியனது—தாள் - திருவடிகளை—புல்லி -
தழுவி — வணங்குபு - வணங்கி — பொற்கொடியன்னாள் - பொற்கொடி
போன்றவள் — செல்லலகன்று - அல்லவற்றைநிலையெனச்சேறலகன்
று—சிதம்பரமெய்தி - சிதப்பரமாகத்தானமைந்து—எல்லையில் - எல்லைய
ற்ற—இன்பொழிருந்தனள் - பேரின்பநிலையாயினள். ஏ -று. அம்மா
வியப்புமொழி. செல்லலகறலாவது ; ஆங்காங்கு மெய்நிலைபோற்காணு
ம் சச்சிதானந்தநிலைகளைக்கண்டுகண்டகறலை, (௨௭)

முத்தாயியம்மை கதி முற்றும்.

ஆகதி - ௧௨ - இ - விருத்தம் - ௬௪௭.

பதின்மூன்றாவது

சித்தராமையர்கதி.

வேறு.

காமரு சித்த, ராம னிடத்திற்,
போமணல சொற்ற, சீர்மை யுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) காமரு - அழகிய — சித்தராமனிடத்தில் — சித்தராமனொன்பவ
ரிடத்தில் — போமணல் - போகிய அல்லமன் — சொற்ற - சொல்லிய — சீர்
மை - மேலாயநிலையை — உரைப்பாம் - சொல்லுவாம். எ - று. காமரு
வென்பது பூங்காவன முதலியவறங்களைப்போருந்தியவெண்ணுமமையும்.
அண்ணலெனற்பாலது அண்ணென்றாயது இடைக்குறை. இங்கே சீர்மை
யெனல் எவற்றிற்குஞ்சிறந்தநிலையை. (க)

செல்லல் களைந்து, நல்லறி விற்பஞ்,
சொல்லுவ னென்னு, மல்லம னென்பான்.

(இ - ள்.) செல்லல் - அல்லாதநெறிகளிற்சேறலை — களைந்து - நீக்
கி — நல்லறிவு - மெய்யுணர்வையும் — இன்பம் - பேரின்பத்தையும் —
சொல்லுவனென்னும் - உணர்த்தத்தக்கவனென்னும் — அல்லமனென்பா
ன் - அல்லமதேவனென்று சொல்லப்படுவோன். எ - று. நல்லறிவிற்ப
மென்றதனாற் செல்லலெனற்கு அல்லாதநெறிகளிற்சேறலெனவுரை
கொண்டாம். நல்லென்றவடைமொழியால் பேரறிவுபேரின்பமென்றும்.

கரும யோகமும், கிரியை யாவையும்,
மருவி ராமன்வாழ், புரியை மேவினான்.

(இ - ள்.) கருமயோகமும் - கருமயோகத்தையும் — கிரியையாவையு
ம் - கிரியாமார்க்கங்களினத்தையும் — மருவி - பொருந்தி — ராமன் - சித்
தராமரென்போர் — வாழ்புரியை - வாழ்கின்றபட்டணத்தை — மேவினா
ன் - அடைந்தான். எ - று. எனவே ஞானயோகியுன்றினைப்பெ
ற்றும். (ங)

வாவி யாலயங், காவி ராமனா,
ரேவ லாளர்செய், தோவி லாமையை.

(இ - ள்.) வாவி - தடாகங்களையும்—ஆலயம் - தேவாலயங்களையும்—
கா - பூங்காவனங்களையும்—இராமனார் - சித்திராமருடைய— ஏவலாளர் -
ஏவலாளிகள்—செய்தோவிலாமையை - செய்யும்பணிகள் ஒழிவில்லாமையெ,
எ - று. வாவிதோண்டிலும் ஆலயங்கட்டினதும் காவளர்த்ததும்
என்னுஞ்சிறப்புவினைகளைக் குறிக்கப் பொதுப்படச்செய்தென்றார். ஒவி
லாமை எதிர்மறைவினையாலணையும்பெயர், ஒதல், ஒழிதல். (ச)

பார்த்தரு ளண்ணன், மூத்த விராமன்,
வார்த்தை யறிந்த, கூத்தின னென்றே.

(இ - ள்.) பார்த்தருள் - கண்ட—அண்ணல் - அல்லமன்—மூத்த - வி
யப்பில்மூத்த — இராமன் - சித்திராமனென்னும்பெயருடையவன் —
வார்த்தையறிந்த - விபரீதமொழிகளுணர்ந்த — கூத்தினன் - அவ்வா
றுகாட்டுந் திப்புடையவன்—என்று - இவனாகுமென்று சொல்வி. எ - று.
இவை யிவனைக்காண்டலாலெழுந் குறிப்பாதலால் திருட்டாவருந்தாப
த்தி. (ரு)

பேரறி வின்னான், சார விருந்த,
ஊரினு மில்லென், றா விகழ்ந்தே.

(இ - ள்.) பேரறிவு - பேரறிவெனல்—இன்னான் சாரவிருந்த - இத்
தகையோன் சார்த்தகிடம்பெற்றிற்ற — ஊரினுமில்லென்று - ஊரினுமில்
லெயென்று — ஆரவிகழ்ந்து - மிகவுமிகழ்ந்து. எ - று. பேரறிவென
லொன்றுண்டெனலைக்கேட்டுமறிபானென்பார் இங்ஙனங்கூறினார். கூற
வே, கீழாயறநிறையறிவென்பதாயிற்று. ஊரினுமென்பதிலும்மை இ
ழிவுசிறப்பு. சமீபித்ததாதலி னின்னானென்றும். (சு)

இல்ல மகன்றிவ், வல்ல லடைந்தா,
னல்ல பசும்பொன், வல்லி டுவந்தான்.

(இ - ள்.) நல்ல - யாவர்க்குமினிய—பசும்பொன் - பசியபொன்னிற
முள்ள—வல்லி - வல்லிக்கொடிபோன்றவிலக்குமி — உவந்தான் - விரும்
பி—இல்லமகன்று - துறவறம்பெற்று — இவ்வல்லல் - இந்தத்தொலையா
வல்லலை—அடைந்தான் - அடைந்தனன். எ - று. வினைமுற்றேவினை

எச்சமாகலுமென்றவிதியால் உவந்தென்றாக்குக. இவன் துறந்ததுமிக்க செல்வம் வேண்டியன்றி முத்தியடைதற்கண்மெனப்பெற்றும். இவ்வல்லலாவது ; ஆலயம்புதுக்கல், பூங்காவனபாக்கல், தடாகங்கள் தோண்டல், முதலியவற்றாலாயவல்லலை. எனவே, இல்லந்துறந்தும் பயனின் மென்பதாயிற்று. வல்லி-உவமையாகுபெயர். (எ)

என்று நினைந்து, நன்றற வாயி,
யொன்றகழ் வாராபாற், சென்றிது சொல்வான்.

(இ - ள்.) என்றுநினைந்து - இவ்வாறாகநினைத்து — நன்றற - நன்றாக—வாயியொன்று - ஒர்தடாகத்தை—அகழ்வார்பாற்சென்று - தோண்டிபவர்களிடத்தின்போய் —இதுசொல்வான் - இதைச்சொல்லுற்றான். எ - று. அகழ்வார் அவனதுபணிசெய்வோர். (அ)

வேறு.

ஒட்ட ராம னுளத்தினி
லிட்டம் யாதுகொ ளித்தொழி
முட்டி லாமன் முயன்றன்
கொட்டி வீழு மிகுததல்போல்.

(இ - ள்.) ஒட்டராமன் - ஒட்டராமனென்பவன் —உளத்தினில் - தன்மனதில்—இட்டம்யாதுகொல் - இல்டம்யாதோ —இத்தொழில் - இங்ஙனமாயதொண்டுகளை — முட்டிலாமல் - யாதோரிடையுறுமின்றி — கொட்டி - நெல்லைக்குத்தி—வீழ் - அதனல்விழுநின்ற—உமிகுத்தல்போல் - உமியைக்குத்துதல்போல் — முயன்றன் - செய்யாநின்றனன். எ - று. ஒட்டராமனிங்ஙனமாயதொண்டிபுரிதல் நெல்லைக்குத்தி யுமியை யுங்குத்துவார்போல்வதென்க. கொல் ஐயம். கொட்டியென்பதனால் நெல்வருவிக்கப்பட்டது. கொட்டிவீழ்மிகுத்தல்போல் ஒட்டராமன் இத்தொழில்முட்டிலாமல் முயன்றனனெனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அவன் இங்ஙனமாயபயன்றதொண்டிபுரிதற்கு அவனதுள்ளக்கருத்து யாதோவென்றாரென்க. (க)

விழற்கி றைப்ப விடுத்தல்போற்
றொழிற்கு ளெய்த்துறு தொழினுமை

யிழைக்க விட்டதெ னென்றிட

ரொழிக்க லுற்றவ னேதினான்.

(இ - ள்.) விழற்கு - விழலுக்கு—இறைப்ப - தண்ணீர்பாய்ச்ச—விடுத் தல்போல் - கால்வாய்வழியாகவிடுத்தல்போல்—தொழிற்குள் - எல்லாத் தொழிலுக்குள்ளும்—எய்த்துறு - சோர்வுற்றுகியைந்த—தொழிலிழைக்க- தொழில்செய்ய—நுமைவிட்டது - உங்கனையேவியது—எனென்று - என் னகாரணமென்று—இடர்-துன்பங்களினைத்தையும்—ஒழிக்கலுற்றவன்- ஒழிக்கப்பறப்பட்டவனாகியவல்லமன்—ஒதினான் - சொன்னான். எ - று., எல்லாத் தொழில்களுள்ளும் மிக்ககஷ்டத்தைத்தருமித்தொழிலை விழலுக் குகீரிமைப்பார்போல் இவனேற்றுக் கொண்டகாரணம்யாதென்றானே ன்க. இட்ரொழித்தல், சங்கற்பநாசஞ்செய்தலை. எனென்றதும், நுமை யென்பதும், இடைக்குறை. ஒழிக்கலுற்றவன்—வினையாலணையும்பெயர்.

சாந்த னேதிய தாழ்மொழி

காய்ந்த வேலிரு காதினும்

போந்த போன்று புகுந்தன

மாந்த ராகுல மன்னினார்.

(இ - ள்.) சாந்தன் - உபசாந்தவழவனாகிய வல்லமன்—ஒதிய - சொ ல்லிய—தாழ்மொழி - இரக்கமானவசனங்கள் — காய்ந்த - அனலிற்காய் ந்த — வேல் - வேலாயுதமானது — இருகாதினும் - இரண்டுகாதுகளி லும் — போந்தபோன்று - நுழைந்தாற்போல — புகுந்தன - நுழைந்த ன — (இதனால்) மாந்தர் - அங்குள்ளமனிதர்கள் — ஆகுலமன்னினார் - வருத்தமடைந்தனர். எ - று. புகுந்தனவென்றதனால் மொழியைப் பன் மையாக்கினும். இங்கே மாந்ததொன்பது - அவனதேவலாளனா. (கக)

அறமழித்தனை யன்றியு

நெறிய மக்குரு நிர்த்தனை

பெறவு னைத்தனை பித்தவென்

றுறவு னுத்தன ரொட்டலர்.

(இ - ள்.) அறமழித்தனை - தருமநெறிகளை நாசஞ்செய்தாய் — அன்றி யும் - இஃதன்றியும்—நெறியற - முறைவழுவூ—குருநிர்த்தனைபெற - குரு தூஷணபுண்டாக — உரைத்தனை - மொழிந்தாய்—பித்தவென்று-பித்து கொண்டவனேயென்று—ஒட்டலர் - யாதோர்தொடர்புமற்ற வவனதே

வலாளிகள்—உறவுறுத்தனர் - மிகச்சிறினர். எ - று. பித்தவென்பது
விளி. ஒட்டு, நேசம். அலர், அல்லாதவர். (௧௨)

ஒட்ட னென்றனை யும்பருஞ்
சிட்ட னென்றுமொகாள் சித்தனைத்
துட்ட வென்று சுளித்தனர்
வெட்டி ருந்தட மேவினோர்.

(இ - ள்.) உம்பரும் - தேவர்களும்—சிட்டனென்றுமொகாள் - நேசனாக
க்கொள்ளத்தக்க—சித்தனை - எங்கள்சித்தராமரை—ஒட்டனென்றனை -
ஒட்டராமனென்றாய்—துட்டவென்று - துட்டனெயென்று—வெட்டி -
வெட்டுகின்ற—இரும் - பெரிதாகிய—தடம் - தடாகத்தின்கீண்—மேவி
னோர் - இருந்தவர்கள் — சுளித்தனர் - முகஞ் சுளித்தார்கள். எ - று.
ஏனையோருமென ஒழிந்துநிற்பதால் உம்பரும் என்பதிலும்மை இறந்து
தழீஇய வெச்சம். துட்டவென்பது, விளி (௧௩)

வேறு.

மெய்த்தட மகழ்பவர் வினையை யன்றியே
சித்தர்தஞ் செயலொரு சிறிது மின்மையான்
மத்தர்நுங் குரவனை மணணி னும்மினு
முத்தம வொட்டனென்றுரைத்து மென்றனன்.

(இ - ள்) மெய் - தேகத்தினால்—தடம் - தடாகத்தை — அகழ்பவர் -
தோண்டிபவர்களுடைய—வினையையன்றி - தொழிலையல்லாமல்—சித்த
ர்தஞ்செயல் - சித்துபுருஷாளுடைய செயல்களில் — ஒருசிறிதுமின்மை
யால் - ஓரற்பத்தொழிலு மில்லாமையால் — மத்தர் - உன்மத்தராகி
ய—நங்குரவனை - உமதாசிரியனை—மண்ணினும் - பூமியிலும்—இனும் -
இன்னமும்—உத்தமவொட்டனென்று - உத்தமவொட்டனெனப் பெய
ர்கொடுத்து—உரைத்தும் - அழைக்கின்றோம் — என்றனன் - என்றல்ல
மன் சொல்லினன். எ - று. மண்ணினும் என்பதிலும்மை இழிவு சிற
ப்பு. இனுமென்பது இடைக்குறை. (௧௪)

நிகழ்ந்துல கிடையிலே நிற்கு நல்லற
முகந்துசெய் பவன்றனை யும்ப னெயெனப் .

புகழ்நதவர் புண்ணியர் பொருமை யானிழித்
திகழ்ந்தவர் நரகொன் றிசைப்பர் நல்லவர்.

(இ - ள்.) நிகழ்ந்து - சான்றோரால்நடந்து — உலகிடை - உலகத்தி
ல்—நிலைநிற்கும் - நிலைநிற்கின்ற—நல்லறம் - நல்லதருமங்களை —உகந்து -
விரும்பி—செய்பவன் றனை - செய்கிறவனை—உம்புனையென - தேவனே
யென்று—புகழ்ந்தவர் - துதித்தவர்கள் —புண்ணியர் - புண்ணியவான்க
ளென்றும்—பொருமையான் - பொருமையினால்—இழித்து - இழிவுபடு
த்தி—இகழ்ந்தவர் - தூஷித்தவர்கள் —நரகொன்று-பாவினென்றும்—
இசைப்பர்நல்லவர் - நல்லோர்கள்கொல்வார்கள். ஏ - று, என்மென்ப
தைப் புண்ணியரோடுங்கூட்டுக. (கரு)

மறவினை யுடையரை மாற்றித் தூயநல்
லறவினை யுடையரை யறிந்திட் டன்னரோ
மெவினை யடைந்திலை யொப்பக் கண்டறந்
துறவினை யுளையென வொட்டர் சொல்லினர்.

(இ - ள்.) மறவினையுடையரை - தீச்செயலினரை — மாற்றி - நீக்கி—
தூய-ப்ரிசுத்தமாகிய —நல்-நல்ல—அறவினையுடையரை - சன்மார்க்கநெ
றியினரை—அறிந்திட்டு-தெரிந்து—அன்னரோடு-அத்தகையினரோடு—
உறவினையடைந்திலை - உறவுகொண்டாயில்லை — ஒப்பக்கண்டு - சமமாக
க்தண்டு—அறத்துறவினை - சன்மார்க்கத்தைத் துறக்கும்வினையை—உளை-
உடைத்தானவனாயிருக் ின்றனை —என - என்று—ஒட்டர்சொல்லினர் -
ஒட்டர்கள்சொன்னார்கள். ஏ - று, இருவினையில் தக்கதினையதென்றறி
யாமல் இரண்டுஞ்சமமென்றுபுண்ணியகன்மத்தை ஒழித்தாயென்றன
னென்க. (கசு)

ஓங்கிரு வினைகளு மொப்பக் கண்டவர்
தாங்களென் றனையொரு தமரிற் பேணுவ
ராங்குவை யிரண்டையு மடைந்து போயுழ
னீங்கனென் றனைபுணர் நெறியிலீ றென்றான்.

(இ - ள்.) ஓங்கிருவினைகளும் - மிக்கவிருவினைகளையும்—ஒப்பக்கண்ட
வர்தாங்கள்-சமமாகக்கண்டவர்கள் —என்றனை-என்னை—ஒருதமரில்-உ
றவினர்களிலொருவனாக —பேணுவர் - ஏற்பார்கள் —ஆங்கவையிரண்
டையும் - அங்ஙனமாயவிருவினைகளையும்—அடைந்து - சேர்ந்து—போய்-

பிறவிகடோறுஞ்சென்று—உழல் - மாறிமாரியுழல்கின்ற—நீங்கள் - பா
மரராகியநீங்கள் —என்றனையுணர் - என்னையினையனென்றுணரத்தக்
க—நெறியிலீர் - வழியில்லாதவர்கள்—என்றான் - என்றல்லமன்கூறின
ன். எ - று. என்னை அறிபவர் இருவினையொப்பினையென்றி நீங்கள்
ல்லொனத்தெரிவித்தனனென்க. ஆங்கவையிரண்டையுமடைந்துபோயு
ழனிங்களெனவே, அங்ஙனமுழறல் எங்களுக்கின்றென்பதைக்குறிப்பிக்
கப்பெற்றும். (௧௭)

எனக்கற வினையுமி லென்று கூறினா
யுனக்கொரு கதியிலென் றுண்மை கூறியே
சினத்தனர் நிலனகழ் சிறியர் யாவருந்
தனக்கிணை தானெனுந் தம்பி ரானையே.

(இ - ள்.) நிலனகழ் - நிலத்தைவெட்டுகின்ற —சிறியர்யாவரும் - அந்
வீனர்களெல்லாம்—தனக்கிணைதானெனும்—தனக்குத்தானையொப்பென்
ற —தம்பிரானை - அல்லமனைநோக்கி —அறவினையும் - புண்ணியகர்மமு
ம் —எனக்கிலென்றுகூறினாய்—எனக்குடன்பாடன்றெனச்சொல்லினை—
(ஆதலின்) உனக்கொருகதியிலென்று - உனக்கொருகதியுமில்லையென்
று—உண்மைகூறி - உண்மையைவிளம்பி—சினத்தனர் - கோபித்தனர்.
எ - று. உனக்கொருகதியும் என்பதிலும்மை எஞ்சியது. நிலனகழ்சி
றியொனவே, ஒட்டொனப்பெற்றும். தனக்கிணைதானென்றது அறிவே
வடிவாயதை. (௧௮)

முற்றிய கல்வியின் மூடர்நீ விர்துங்
கற்றறி மூடனுக் கறைமி னன்னவ
னுற்றன னெனிலவ னுணர்வுஞ் சொல்லின
லிற்றென வுணர்வமென் றெந்தை கூறினான்.

(இ - ள்.) முற்றியகல்வி - கல்விஞானத்தேர்ச்சி—இல் - இல்லாத—
நீவிர் - நீங்கள்—மூடர் - மூடர்களே — (ஆதலின்) துங்கற்றறிமூடனுக்
கு - கற்றறிமூடனாகியவுங்களெசமானுக்கு —அடைமின் - என்னுதவரவை
த்தெரிவியுங்கள்—அன்னவன் - அத்தகையனாமூடகிடோட்டன்—உற்ற
னனெனில் - இங்குவருவனாயின் —அவனுணர்வும் - அவன்விவேகத்தையு
ம்—இத்தென - இப்படிப்பட்டதென்று —சொல்லினால் - அவன்வாய்
மொழியால் —உணர்வமென்று - அறிவோமென்று —எந்தைகூறினான் -
அல்லமன்சொல்லினன். எ - று. எந்தை, எமதுதந்தை. முற்றியகல்

வியிலெனவே, அற்பகல்வியெனப்பெற்றும். செயற்கரியசெய்வர்பெரிய
யொன்பதிவன் கணில்லாமையின் கற்றறிமூடனென்றார். உங்களுணர்வை
யுணர்ந்ததுமன்றியெனப் பொருடரநிற்றலின் அவனுணர்வும் என்பதினும்
ம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சம். (கக)

சேடனும் புகழ்வுறுஞ் சித்த ராமனை
மூடனென் றுரைத்தவம் மொழிக யந்தொடாத்
தோடருந் கொட்டினோர் சீற்றத் துப்பெனு
நீடுவெந் தழல்சொரி நெய்நி கர்த்ததால்.

(இ - ள்.) சேடனும் - ஆதிசேடனும்—புகழ்வுறும் - துதிக்கத்தக்க—
சித்தராமனை - சித்தராமமொன்பவரை—மூடனென்றுரைத்த - மூடனெ
ன்றுசொன்ன—அம்மொழி—அந்தவார்த்தை—கயம் - தடாகத்தை—தொ
டா - தோண்டி —தோடரும் - தோளில்வைக்கும் —கொட்டினோர் - ம
ண்வெட்டியையுடையோரது — சீற்றத்துப்பெனும் - கோபவலியென்கி
ன்ற—நீடு - நீண்ட —வெந்தழல் - கொடியவவக்கினியில் —சொரி - விடுகி
ன்ற—நெய்நிகர்த்தது—நெய்க்கொப்பாயது. எ - று. ஆல் - அசை. சே
டனுமென்பதிலும்மை உயர்வுசிறப்பு. மொழிநெய்நிகர்த்ததெனக்கூ
ட்டி முடிக்க. துப்பு பகையெனினுமமையும். துப்பெனுந்தழல் உரு
வகம். (உ௦)

இறுக்கின ரழுக்குடை யெயிறு மென்றன
ருறுக்கின ரதிர்த்தன ருயிர்த்து மீசையை
முறுக்கினர் நகைத்தனர் முருட்டுக் கைகளாற்
பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ்சி னத்தராய்.

(இ - ள்.) இறுக்கினர் - கடிந்துபேசினர் —அழுக்குடை - ஊத்தைநி
றைந்த —எயிறுமென்றனர் - பல்லைக்கடித்தனர் —உறுக்கினர் - சினு
க்குறிப்பைக்காட்டினர்—அதிர்த்தனர்—கூச்சலிட்டனர் —உயிர்த்து—பெ
ருமூச்சுகொண்டு —மீசையைமுறுக்கினர் - மீசையைமுறுக்கினர்கள்—
நகைத்தனர் - கோபமிகுதியால்சிரித்தனர் —முருட்டுக்கைகளால் - முரு
ட்டுக்கைகளினாலே —பெருஞ்சினத்தராய் - மிக்ககோபமுடைவராய் —
பெறுக்கினர்சிலைகளை - கல்லுகளைப்பெறுக்கினார்கள். எ - று. இங்கேந
கைத்தல் உவப்பாலன்றென்க. (உக)

நங்குர வணையிகழ் நயமி லான்றனை
யிங்கொரு சிலையினு லெறிந்து கொல்லுதல்
பொங்குறு மறமொடு புகழு மாகுமென்
றெங்குர வணையவ் றொதிர்ந்து சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) நங்குரவனை - நமதாசிரியனை—இகழ் - தூஷிக்கின்ற—நய
மிலான்றனை - பயனற்றவனை —இங்கொருசிலையினால் - இங்கேகார்கல்லி
னால்—எறிந்து - வீசி —கொல்லுதல் - கொலைசெய்தல் — பொங்குறும் -
மேலாய—அறமொடு - தர்மமும்—புகழும் - கீர்த்தியும்—ஆகுமென்று -
உண்டாகுமென்று—எங்குரவனை—எமதாசிரியனாகிய அல்லமனை—அவர் -
அந்த ஓட்டர்கள் —எதிர்த்து - விரோதித்து —சூழ்ந்தனர் - சுற்றிக்கொ
ண்டார்கள் - எ - று. பொங்குறல் பிரகாசித்த லெனினுமமையும். (உஉ)

கூட்டுமின் பிடிமினுங் கரத்திற் கொட்டினால்
வெட்டுமி னிந்தைசொல் வாயின் வெண்பலேத்
தட்டுமி னெறிமின்வன் றலேகு மைந்திடக்
குட்டுமி னெனவுளங் கொதித்துக் கூடினார்.

(இ - ள்.) கட்டுமின் - கயிற்றாற்கட்டுங்கள் —பிடிமின் - சேர்த்துப்பி
டியுங்கள்—நங்குரத்தில் - உங்கள்கையிலுள்ள—கொட்டினால் - மணவெ
ட்டியால் —வெட்டுமின் - வெட்டிவிடுங்கள் —நிந்தைசொல்வாயில்—பழி
க்கின்றவாயிலுள்ள—வெண் - வெண்மையாகிய—பலேத்தட்டுமின் - பல்
லேத்தட்டிவிடுங்கள்—வன்றலை - வலியதலையை —எறிமின் - வெட்டியெ
றியுங்கள்—குமைந்திட - குழியுண்டாக—குட்டுமின்—குட்டுங்கள்—என -
என்று—உளங்கொதித்து - மனங்கொதித்து —கூடினார் - ஒன்றாகக்கூ
டினார்கள். எ - று. அடிமினெனப்பாடமுமுண்டு. உளமென்பது இ
டைக்குறை. (உ௩)

என்மன விருளற வெழுந்த வல்லமன்
மின்மலி வுறுதிரு மேனி மீதிடிச்
சொன்மலி யொட்டலர் சூழ்ந்து கொண்டுவன்
கன்மழை சொரிந்தனர் கைச விப்பவே.

(இ - ள்.) என்—அடியேனது—மனவிருளற - மனோவந்தகாரநீங்க—எ
ழுந்த - எழுந்தருளிவந்த—அல்லமன் - அல்லமதேவரது—மீன்மலிவுறு -

பிரகாசமிருந்த—திருமேனிமீது - அழகியவுடலின்மேல்—இடிச்சொல் - இடிபோன்றசொற்களால்—மலி-மிருந்த—ஒட்டலர் - பகைஞர்கள்—குழந்துகொண்டு-சுற்றிக்கொண்டு—வல் - கடிய—கன்மழை-கல்மாரிகளை—கைசலிப்ப - கைசலிக்குமளவும்—சொரிந்தனர் - எறிந்தார்கள். ஏ - று. மனவிருள், அல்லதைப்பொருளாகக்கொள்ளுமயக்கத்தை. (௨௪)

சாக்கிய னாரெறி தனிக்க லன்றிமெழ்
நோக்கிலா தாமொரு நூறு கோடிகள்
மீக்கினர் சோதிதன் மீது வீசினுந்
தாக்குறு மோவவை தாக்கு றுவரோ.

(இ - ள்.) சாக்கியனார் - சாக்கியநாயனார்—எறி - முன்னொறிந்த—தனிக்கலன்றி—ஒப்பற்றகல்லால்லாமல்—மெய்நோக்கிலர் - கோபத்தாலுடலைப்பாராமல்—தாம் - தாங்கள்—ஒருநூறுகோடிகள்—ஒருநூறுகோடிகல்லுகளை—மீக்கினர் - எவற்றினுமேலாவினங்கும்—சோதிதன்மீது - சுயஞ்சோதியாகியஅல்லமன்மேல்—வீசினும் - எறியினும்—தாக்குறுமோ - படுமோ—அவை-அவற்றால்—தாக்குறுவரோ-படப்பெறுவரோ. ஏ - று. கல்லும்படாது பட்டிமிடங்கொடார் என்பார், தாக்குறுமோ அவை தாக்குறுவரோ என்றார். இவ்விரண்டோகாரமும் எதிர்மறை. எனவே, சாக்கியனொறிந்தகல்லுபடவும் அதற்கியைந்ததுமன்றி மற்றொன்றற்குடன்படாநொனப்பெற்றும். கலன்றி இடைக்குறை. வீசினும் என்பதிலும்மைஇழிவுசிறப்பு. (௨௫)

கொடியவ ரொறிந்தகல் குவியக குன்றென
முடிமிசை நின்றனன் முத்த னல்லமன்
புடவியி னுடனிழல் புதைப்ப வந்நிழல்
கடிதின்ன மீமிசை காணுந் தன்மைபோல்.

(இ - ள்.) கொடியவரொறிந்த - கொடியபாதகரொறிந்த—கல் - கல்லுகள்—குன்றெனக்குவிய - மலைபோற்குவிய—முடிமிசை - அந்தக்குவியலின்முடிமேல்—முத்தனல்லமன் - முத்தனாகியஅல்லமதேவன்—நின்றனன் - நின்றான்—(யாதுபோல்வதெனின்) புடவியின்—பூமியின்கண்—உடனிழல் - தேகநிழல்—புதைப்ப - மூட—அந்நிழல் - அந்தநிழல்—கடிதின்ன - மிக்கவிசைவில்—மீமிசை - மேல்மேலாக—காணுந்தன்மைபோல் - காணும்விதம்போல. ஏ - று. இக்குறி ஞானசொருபியெனக்

காட்டினிற்றது. அன்றேல், முரணும். முத்தனல்லமன் இருபெயரொட்டு
ப்பண்புத்தொகை. (௨௬)

ஒறுப்பவ னிழிந்தவ னொருவன் செய்தநோய்
பொறுப்பவ னடுவுளன் பொறுக்கு நெஞ்சமு
மறப்பவ னுயர்ந்தவ னென்று வாய்மையாற்
சிறப்பவ ரீம்முறை செப்பு வாரரோ.

(இ - ள்.) ஒறுப்பவன் - வெறுக்கத்தக்கவன் — இழிந்தவன் - தாழ்ந்தவன் — ஒருவன் செய்தநோய் - ஒருவன் செய்தவருத்தத்தை — பொறுப்பவன் - பொறுக்கத்தக்கவன் - நடுவுளன் - நடுநிலையுள்ளவன் — பொறுக்குநெஞ்சமும் - ஒருவர் செய்துற்றத்தைப் பொறுக்கின் மனனதையும் — மறப்பவன் - மறக்கத்தக்கவன் — உயர்ந்தவனென்று - சிறந்தவனென்று, சொல்லும்படி — வாய்மையாற்சிறப்பவன் - உண்மைமொழியால்மீக்குறுவோன் — இம்முறை - இவ்வாறாக — செப்புவார் - ஒட்டர்கள் சொல்வார்கள். ஏ - று. அரோ - அசை. யாதுசெய்தும் சனைந்திலனாதலின் ஒறுப்பவனெனவும், யாதுவைதும் நாணந்தோன்றிலனாதலின் இழிந்தவனெனவும், யாதிடுக்குறச்செய்தும் வருந்திலனாதலின் ஒருவன் செய்தநோய்ப்பொறுப்பவனெனவும், இருவினையுள் ஒன்றன்பாலுஞ்சாய்ந்திலனாதலின் நடுவுளனெனவும், ஒருவர் செய்ததிங்கைப்பொறுக்கத்தக்கமனதையேனும் எண்ணாதலின் பொறுக்குநெஞ்சமுமறப்பவனெனவும், யாதுசெய்துந்தளர்வுறாதலின் உயர்ந்தவனெனவும், இவனஞ்சாதுவைதது இவன்பாலுண்மையிருத்தல்பற்றியாதலின் வாய்மையாற்சிறப்பவனெனவுங்கூறினார். பொறுக்குநெஞ்சமும் என்றவும்மையால் பொறுக்காதநெஞ்சமும் எனப்பெற்றும். எதிரின்று செப்புவானெனப் பாடமுமுண்டு. (௨௭)

தீங்கினை யெதிரின்று செய்த போதினே
தாங்கிலன் முனிவினை மறந்து தாமரை
தேங்கமழ் மலனொன முகஞ்சி ரப்புறீஇ .
யிங்குநின் நிடுமிவன் யாண்டு ளான்கொலேர.

(இ - ள்.) தீங்கினை - அனந்தவிடுக்கண்களை — எதிரின்று - நேரேநின்று — செய்தபோதினே - செய்தவிடத்தும் — தாங்கிலன் - ஏலாதவினாய் — முனிவினை மறந்து - தனதுகோபத்தையுமறந்து — தேங்கமழ் - மணமலிசுகின்ற — தாமரைமலனொன - அன்றலர்த்ததாமரைமலர் போல — முகஞ்சிறப்பு

புறிது - முகஞ்சற்றுஞ்சுளியாது—ஈங்கு - இவ்விடத்தில் —நின்றிடுமெவ
ன் - நிற்கின் தவிவன்—யாண்டொள்கொலோ - எங்கிருப்பவனோ. எ-று.
எதிர்நின்றசெய்த போதினே தாங்கிலனெனவே தூரநின்றசெய்தபோ
துதாங்குவானுவென்னுஞ்சொல்லெஞ்சிநிற்கப்பெற்றும். முகத்தைத்தா
மமாமலருக்குவமித்தவின் இஃதுவப்புக்குறி. (௨௭)

மலர்மிசை வேதனோ மலர்க்கண் மாயனோ

பலர்புகழ் மழவிடைப் பாக னோவெனி

லலனிவன் பிழைசெயு மவரி டத்தினு

நலனுள னென்றுகண் டவாந வின்நரை.

(இ - ள்.) மலர்மிசை - தாமமாமலரினுள்ள —வேதனோ - பிரமனோ—
மலர்க்கண் - தாமமாமலர்போன்றகண்களையுடைய—மாயனோ - விட்னு
வோ—பலர்புகழ் - யாவருந்துதிக்கப்பெற்ற —மழ - இளமையாகிய—
விடைப்பாகனோ - ரிஷபத்தைவாகனமாகஉடைய ருத்திரனோ—எனில் -
என்றால்—அலனிவன் - இவன்யாவனுமல்லன்—பிழைசெயுமவரிடத்தினு
ம் - தீங்குசெய்பவரிடத்தினும் —நலனுள்ளென்று - இதமாகநிற்பவனெ
ன்று—கண்டவர் - அங்கேயல்லமனைக்கண்டவர்கள்—நவின்நரை - சொ
ன்னார்கள். எ - று. பிழைசெயாதவரிடத்தும் நலனுள்ளெனக்காட்டப்
பிழைசெயுமவரிடத்தினும்நலனுள்ளென்றார். ஆதலின் செயுமவரிடத்தி
னுமென்பதின்கண்ணுள்ளஉம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சுஉம்மை. தி
ரிமூர்த்திகளும் பிழைசெயுமவரிடத்தில் நலனுள்ள அல்லராதலின் அ
லனிவனென்றார். இம்மூன்றோகாரமும் ஐயம். (௨௮)

கல்லெறி படாமையைக் கண்ட வொட்டலர்

சொல்லுறி னிவனொரு சூட்சி மந்திரம்

வல்லவ னிவன்றனை வலிந்து பற்றியே

கொல்லுவ மெனவெதிர் குறுகி னாரோ.

(இ - ள்.) கல்லெறி - கல்லெறிதனுக்கு —படாமையை - தன்மேனி
மேற்படாமையை —கண்டவொட்டலர் - பார்த்தசத்தருக்கள் —சொல்
லுறின் - பேசுமிடத்து—இவன் - இந்தப்புருடன் —ஒருசூட்சி - ஓர்தந்
திரமான—மந்திரம் - மந்திரத்தில்—வல்லவன் - வல்லவனாகும் — இவன்
னை - இப்பழிப்பட்டவனை—வலிந்துபற்றி—பலவத்காரமாகப்பிடித்து—
கொல்லுவோமென - கொன்றுவிடுவோமென்று—எதிர்-எதிரில்—குறுகி

னார் - குறுகிவந்தார்கள். ஏ - று. அரோ - அசை. கல்லெறிபடாமை; கல்லுக்குத் தப்பித்துக்கோடலை. வல்லவனென்பதில் ஆக்கவினையெஞ்சியது. ()

குறுகலு மவன்பல கோலங் கொண்டன
 னிறைபுனற் கடந்தொறு நிலவு தோன்றல்போன்
 மறுகினர் நிலனகழ் மனிதர் பற்றுதற்
 கறிகில ரினையனென் றனையன் றன்னையே.

(இ - ள்.) குறுகலும் - அவர்கள் நெருங்கிவரவும் - நிறைபுனல் - சலநிறைந்த - கடந்தொறும் - கடங்கடோறும் - நிலவுதோன்றல்போல் - பிரதிபிம்பசந்திரன்காணப்படுதல்போல - அவன் - அந்தவல்லமன் - பலகோலங்கொண்டனன் - பலவடிவங்கொண்டான் - நிலனகழ் - பூமியை வெட்டும் - மனிதர் - ஒட்டார்கள் - மறுகினர் - நிலைதெரியாதசுழன்றனர் - அனையன்றனை - அங்ஙனமானின்றவல்லமனை - இனையனென்று - இவன்தானென்று - பற்றுதற்கு - பிடித்தற்கு - அறிகிலர் - அறியாதகலங்கினார்கள். ஏ - று. குறுகலுமென்பதிலும்மை எதிர்ப்பறை. இக்கவி பிம்பப்பிரதிபிம்பா பாவம். நிலன் எழுத்துப்போலி. அகழ், வினைத்தொகை.

மருண்டனர் சித்தரா மப்பெ ருந்தகை
 யிருந்தரு ளிடத்துமெய் யினைப்ப வோடியே
 திருந்திய வடிமிசைச் சென்று வீழ்ந்தெழுந்
 தரந்தையோ டனையவ ரறைதன் மேயினார்.

(இ - ள்.) மருண்டனர் - மருள்கொண்டவராய் - சித்தராமப்பெருந்தகை - சித்தராமனென்னும்பெருந்தகையோன் - இருந்தருளிடத்து - எழுந்தருளியிருந்தவிடத்தில் - மெய்யினைப்ப - தேகமினைப்புற - ஒடி - மிக்கவினாவாகவோடி - திருந்திய - சிரோஷ்டமான - அடிமிசை - பாதங்களின்மேல் - சென்றுவீழ்ந்து - போய்விழுந்து - எழுந்து - எழுந்துநின்று - அரந்தையோடு - மிக்கதுன்பத்தோடு - அனையவர் - அந்தவொட்டார்கள் - அறைதன்மேயினார் - சொல்லத்தொடங்கினார்கள். ஏ - று. மெய்யினைப்பவெனல் மிக்கவினாவைக்காட்டினின்று. (௩௨)

யாந்தொழில் செயுமிடத் தேது வின்றியே
 போந்தன னெருமகன் புதிய னின்புக
 மோர்ந்தில னுரைக்கொணா விழிபு ரைத்தனை
 மாய்ந்தில முடனசை மருவி யாங்கலே.

(இ - ள்.) யாம் - நாங்கள் — தொழில்செய்யுமிடத்து - எங்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்போது—ஏதுவன்றி - யாதோர்காரணமில்லாமல் — ஒருமகன்புதியன் - ஒருபுதியமனிதன் — போந்தனன் - வந்தான் —நின்புகழ் - உனதுகீர்த்திகளை — ஓர்ந்திலன் - சற்றுமுணர்ந்திலனாய்—உரைக்கொணு - சொல்லத்தகாத—இழிபு - நிந்தைமொழிகளை—உரைத்தனன் - சொன்னான் —யாங்கள் - நாங்கள் — உடனசை - தேகாசை—மருவி - கொண்டு —மாய்ந்திலம் - இறக்கிலம். எ - று. எனவே, எங்கள் தேகாசை எங்கள் மரணத்துக்குச்சத்துருவாயிற்றென்பது பெற்றும். மாய்ந்தென்பதில் யகரமும் ரகரமும் ஆசெதுகை. (௩௩)

என்மவ ரறைதலு மிராமன் சிந்தையிற்
புன்றொழி லகன்றுமெய்ப் போதம் பெற்றிட
வன்றரு ளல்லம னடிகள் காட்டுறு
மொனறொரு சீற்றமவந துதித்தெ ழுந்ததே.

(இ - ள்.) என்று - இவ்வாறாக —அவரறையிலும் - அவர்கள்சொல்லவும் —இராமன்சிந்தையில் - சித்தராமனதுமனதில் —புன்றொழிலுகன்று - புல்லியகிரியாமார்க்கங்கனொழிந்தது —மெய்ப்போதம்பெற்றிட - உண்மைஞானமடைய—அன்று - அப்போது—அருள் - கிருபையையுடைய—அல்லமனடிகள் - அல்லமதேவரதுதிருவடிகளை —காட்டிறும் - காட்டத்தக்க—ஒன்று - பொருந்திய—ஒருசீற்றம் - மிக்கவோர்கோபம்—உதித்துவந்து - தோன்றி —எழுந்தது - மேற்கொண்டது. எ - று. சீற்றமவந்துதியாவிடத்து, அவர்பாற்சேறலும் மெய்யுணர்வுபெற்றிடலும் கூடாமையின் இங்ஙனங் கூறினானென்க. இங்கேபுன்றொழில் ; சரியை கிரியை யோகங்களை. (௩௪)

யாவனென் றன்னையின் றிகழ்ந்து ளானவ
னாவரிந் திடுவனா னெனவெ ழுந்தனன்
'மேவுறுந் தவமத வெகுளி தானினி
யோவுறுந் தரத்ததன் றொருவ ரானுமே.

(இ - ள்.) யாவன் - எவன் —என்றன்னை - என்னை —இன்று - இப்போது—இகழ்ந்துளான் - துஷித்தவன்—அவனாவரிந்திடுவன் - அவனாகையறுத்திடுவேன்—நானென - நானென்று—எழுந்தனன் - எழுந்திருந்தான்—மேவுறும் - பொருந்திய—தவமதம் - தவாங்காரங் காரணமாக

வெழுந்த—வெகுளிதான் - கோபமானது—இனி - இனிமேல்— ஒருவ
ரானும் - ஒருவரானும் — ஒவுறுந்தரத்ததன்று - தணிவதற்கியைந்ததன்
று. எ - று. ஒதல் - ஒழிதல். மதம் - அகங்காரம். (௩௫)

வேறு.

என்னை வைதவன் யாரவ னென்முனிந் தெரிபோன்
முன்ன ரொய்தினன் சித்தரா மப்பெயர் முதல்வ
னன்னை யன்னநம் மல்லம னவன்சின மறிந்து [பும்.
சென்னி யொண்கர மசைத்துவெண் ணகைசெய்து செப்

(இ - ள்.) என்னைவைதவன் - என்னைநிந்தித்தவன்—யாரவ்னென -
அவன்யாரொன்று — முனிந்து - சீறி — எரிபோல் - வடவாக்கினிபோ
ல—முன்னரொய்தினன் - அல்லமனெதிரில்வந்தான் — (அவனொனில்)
சித்தராமப்பெயர் - சித்தராமனென்னும் பெயரையுடைய—முதல்வன் -
எசமான் — அன்னையன்ன - தாய்போன்ற — நம்மல்லமன் - நமதல்லம
தேவன் — அவன்சினமறிந்து - அவனதுகோபக்குறிப்பைக்கண்டு —செ
ன்னி - தலையையும்—ஒண்கரம் - அழகியகையையும்—அசைத்து-அசை
த்து—வெண்ணகைசெய்து - நகைத்து—செப்பும் - சொல்லுவன். எ-று.
சித்தராமப்பெயர் முதல்வன் முனிந்து முன்னர் எய்தினன் எனவும்,
அல்லமன் அறிந்து அசைத்து நகைசெய்து செப்புமெனவுமுடிக்க. (௩௬)

அகழ்கின் றூர்தமைத் தாங்குறு மகளில மென்ன
விகழ்கின் றூர்தமைப் பொறுக்குமித் தன்மையெய் தலினு
னிகழ்கின் றுருண்மா தவமுடையோகிரீ யென்று
புகழ்கின் றுனென விகழ்ந்தனன் பின்னரும் புகல்வான்.

(இ - ள்.) அகழ்கின்றூர்தமை - தன்னைத்தோண்டிபவர்களை —தாங்கு
றும் - சுமக்கின்ற—அகனிலமென்ன - விசாலமானபூமியைப்போல —இ
கழ்கின்றூர்தமை - நிந்திப்பவர்களை —பொறுக்கும் - பொறுத்தற்கியைந்
த—இத்தன்மையெய்தலினால் - இக்கோலம்பூண்டதினால் — நிகழ்கின்றூ
ருள் - தவத்தால்மிக்குவிளங்குபவருள் —மாதவமுடை - மகாதவத்தை
யுடைய—யோகிரீயென்று, - யோகிரீயாமென்று—புகழ்கின்றனென —து
திப்பவன்போல—இகழ்ந்தனன் - நிந்தித்தவனாய் — பின்னரும்புகல்வா
ன் - பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ - று. புகழ்கின்றனென இகழ்ந்தன
னெனல்-நிந்தாஸ்துதி. (௩௭)

சிறப்புப் பெற்றநல் யோகிதன் மனத்தெழு சினந்த
 னறத்தைக் கொன்றிடு முன்புபஞ் சியிற்புகு மழல்போ
 லொறுக்கப் பட்டவன் பவம்பினை யொழித்திடு மதனாற்
 பொறுத்தற் கொப்பிலை யென்றுநன் றறிந்தனை போலும்.

(இ - ள்.) சிறப்புப்பெற்ற - மேம்பாடமைந்த—நல்யோகிதன் - நல்ல யோகியினது — மனத்தெழுசினம் - மனதின்கண்ணெழுங் கோபமானது—தன்னறத்தைக்கொன்றிடுமுன்பு- தன் தவத்தை நாசஞ்செய்வதற்கு முன்பு —பஞ்சியிற்புகுமழல்போல் - பஞ்சியிற்பட்டநெருப்புபோல —ஒறுக்கப்பட்டவன் - வெறுக்கப்பட்டவனது—பவம் - பாவத்தையும்—பினை - பின்னர்—ஒழித்திடுமதனால் - நாசஞ்செய்வதால்—பொறுத்தற்கு - கோபத்தைப்பொறுத்துக்கொள்வதற்கு—ஒப்பிலையென்று - சமானமில்லையென்று—நன்றறிந்தனைபோலும் - நன்குணர்ந்தவன்போலுமிருக்கின்றனை. எ - று., எனவே, யோகியினதுகோபம் கோபிக்கப்பட்டவனது பாவத்தை முன்னர்நாசஞ்செய்து பின்னர் கேர்பித்தவனது தபோபலத்தை நாசஞ்செய்யுமென்று வேதவசனமு மூலகவசனமு மிருப்பதால் பொறுத்துக்கொள்வதே மேன்மையாகும் இஃதுணக்குத் தெரியாததன் நென்றொன்க. யோகிக்கக்கோபமெழாதிருக்கவேண்டும், எழின் தன் தவத்திற்கே நாசமெனக் குறிப்பித்தாரென்க. அழலும் பஞ்சும் உவமானம். சினமும் பவமும் அறமும் உவமேயம். யோகியினதுசினம் இங்ஙனமாதற்கையமின்றெனக் குறிப்பித்தாரென்க. (௩௮)

கால னின்முனம் பொறையுள னாகுவன் கடல்சே
 ரால நல்லமு தாகுமென் றவன்றவம் புகழ்வான்
 போல வைதனன் கொடியவ னெனும்பொரு டோன்றச்
 சீல நல்குமோர் தொழில்செயு மல்லம தேவன்.

(இ - ள்.) காலன் - எமன்—கின்முனம் - உனக்குமுன்னே—பொறையுள்ளாகுவன் - பொறுமையுடையவனாவான் —கடல்சேராலம்-கடலிலெழுந்தவாலகாலவிஷம்—நல்லமுதாகுமென்று - உனக்குமுன் தேவாமிர்தமாகுமென்று—அவன் - அந்தச்சித்தராமனது—தவம்புகழ்வான்போல - தவத்தைச்சிறப்பிப்பவன்போல — கொடியனெனும் பொருடோன்ற - துஷ்டனென்னும்பொருள்தோன்றும்படி —சீலநல்கும் - நாய்மைதரற்கு யைந்த—ஓர் தொழில்செயும் - ஒப்பற்றதொழிலைச்செய்யும்—அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்போன்—வைதனன் - இகழ்ந்தனன். எ - று.

நின்முனமென்பதை ஈரிடத்துமொட்டுக. எனவே, உன்னைப்பார்க்கிலுங்
காலன்பொறுமையிலும் ஆலகாலவிலும் நன்மையிலும் சிறப்புறுமென்ப
பெற்றும். நீகொடியனெனும் பொருள்தோன்ற நின்றாஸ்த்துதிசெய்தா
ரென்பதுகருத்து. சீலநல்குமோர் தொழிலாவது ; அடியாரதுமனம் நின்
மலமாக உபதேசித்தலை. (௩௯)

பொறையு றும்படி யல்லமன் சூட்சியிற் புகலக்
குறையு றஞ்சின மிகுந்தன நெருப்பெனக் கொதித்தே
யறையு றந்திரள பந்தெனச் சித்தரா மைய
னிறையு றந்திரு வருளுடைப் பிரானொடு நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) பொறையு றும்படி - பொறுத்துக்கொள்ளுமபடி - அல்லம
ன் - அல்லமதேவன் - சூட்சியில் - தக்கதந்திரங்களால் - புகல - சொல்ல -
குறையு றஞ்சினம் - தணிந்துபோதற்கியைந்தகோபம் - நெருப்பெனக்
கொதித்து - நெருப்பைப்போல்தீறி - மிகுந்தன - மேலிட்டானாகி - அ
றையு றும் - அறையப்பட்ட - திரள்பந்தென - திரண்டபந்தைப்போ
ல - சித்தராமையன் - சித்தராமையனென்போன் - நிறையு றும் - பூ
ரணமான - திருவருளுடை - மிக்கிருபையையுடைய - பிரானொடுநிகழ்
த்தும் - அல்லமனோடுபேசத்தொடங்கினான். எ - று. சினமென்னது
குறையு றஞ்சினமென்றமையால் தணிதற்கியைந்தசினமென்றும். அல்ல
மன்புகல சித்தராமையர்கொதித்துச் சினமிகுந்தோனாய் பிரானொடுநிக
ழ்த்துமெனக்கூட்டிமுடிக்க. நிறையு றந்திருவருளுடை யென்றடைகொ
டுத்தது ; அவனையிரட்சிப்பான்வேண்டியென்க. பந்தையுமமானித்தது
இவனது துடிதுடிப்பைக்காட்ட. புகலக்கொதித்துநிகழ்த்துமெனக்கூட்
டிப்பொருள்கொள்க. (௪௦)

குறிப்பில் வைதனை வெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்பு முன்செய்யா வெண்ணீர் யீண்டிகழ்ந் தமையாற்
பொறுப்ப னல்லன்யா னுதல்விழித் தீயிடைப்பொடிப்பு
வறுப்ப னென்றன நிகழ்வினுக் காருள முறுகார்.

(இ - ள்.) வெளிப்படையிகழ்வினும் - வெளிப்படையாகநிதிப்பதினும்
—கொடிதாய் - கொடேரமாக - குறிப்பில்வைதனை - குறிப்பாகநிதித்த
னை - வெறுப்பு - யான்வெறுக்கத்தக்கவைகளை - முன்செய்யா - முன்னர்
செய்து - ஈண்டு - இவ்விடத்தில் - னெண்ணீர்யிகழ்ந்தமையால் - எண்ணீர்

வைதமையால்—யான் - நான்—பொறுப்பனல்லன் - சகியேன் —றுதல்
விழி - நெற்றிக்கண்ணுகிற —தீயிடை - அக்கினியின்கண் —பொடிப்ப -
நீ சாம்பலாகும்படி—வறுப்பனென்றான் - வறுத்துவிடுவேனென்று சி
த்தராமன்சொன்னான்—இகழ்வினுக்கு - தன்னையொருவன் நிந்தித்தலு
க்கு—ஆருளமறுகார் - யாவர்தான் மனமவருந்தார். எ - று. இகழ்வு
தொழிற்பெயர். இகழ்வினும் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. வெறுப்பு வி
னையாலணையும் பெயர். விழித்தீ உருவகம். (சக)

தன்னைக் கொல்லினுந் தான்பிறி தொன்றினைக் கோறல்
பன்னிற் பாவமென் றறைகுவர் கற்றுணர் பழையோர்
நின்னைச் சொல்லிய வறத்தினை நிர்தையென் றெண்ணி
யென்னைக் கொல்லுவ னென்றநீ யறவனை யென்று.

(இ - ள்.) தன்னைக்கொல்லினும் - தன்னைக்கொன்றாலும் — தான்பி
றிதொன்றினைக்கோறல் - மற்றொன்றைத்தான்கொல்லுதல்—பன்னில்-
சொல்லுங்கால் —கற்றுணர்பழையோர் - கற்றுணர்ந்தபெரியோர்கள்—
பாவமென்றறைகுவர் - பாவமென்றுசொல்லுவார்கள் —நின்னைச்சொல்
லியவறத்தினை - உனக்குயான்கூறியநீதிமொழிகளை—நிர்தையென் றெண்
ணி - தூஷணமொழிகளென்றுநினைத்து —என்னைக்கொல்லுவனென்ற
நீ - என்னைக்கொல்லுதற்கெழுந்தநீ—அறவனெயென்று - நல்லபுண்ணிய
வானெயென்று. எ - று. கொல்லினுமென்பதிலும்மை இழிவு சிறப்பு.
நிலக்கென்பது நின்னையென்றயது வேற்றுமை மயக்கம். (சஉ)

சாதனங்களு ணீறுமுந் தியதென்பர் சாற்று
மாத வங்களு ளுயிர்செகா மையுமற்று மதிப்பிற்
பாத சுங்களிற் கொலைசிறந் தன்றெனப் பார்த்து
நீதெ ரிந்திலை யரக்கனே யென்றன னிமலன்.

(இ - ள்.) சாதனங்களுள் - இயமமுதலியசாதனங்களுள்—நீறு - தத்
துவங்களினைத்தையுநீராக்கலை—முந்தியதென்பர் - மேலாயசாதனமென்
றறிஞர்கூறுவர் —சாற்றுமாதவங்களுள் - சொல்லிய மாதவங்களுக்கு
ள்—உயிர்செகாமையும் - உயிரைக்கொல்லாமையும்—மற்றும் - இதுபோ
ல்பவைகளும்—மதிப்பில் - மதிப்பிலுறாத —பாதகங்களில் - பாதகங்களு
க்குள் —கொலை - கொலைசெய்தலும் —சிறந்தன்றென - சிறந்தனவல்ல
வென்று—பார்த்தும் - வேதாகமங்களைப்பார்த்தும்—அரக்கனே - இரா

ட்சதனே—நீதெரிந்திலை - நீயுணர்ந்தாயில்லை — என்றனனிமலன் - என்ற
தல்லமன்சொல்லினன். எ - று. நுதல்விழித்தியிடை பொடிப்பவறு
ப்பது ; சிறந்தன்மெனமறுக்கச் சாதனங்களுள்நீறுமுந்தியதென்பபொன
வும், உயிர்செகாமையும் பொய்களவுமுதலியவைகளும் செய்நன்மிறத்
தல் நெரிசிலேகோணல் ஒழுக்கமுரண் பிறனில்விழைதல் பொறையின்மை
அழுக்காறு புறங்கூறல் தீவினைக்கஞ்சாமை புலாலுணல் கூடாவொழு
க்கம் வாய்மையறுத்தல் முதலியவைகள் பாதகங்களாம். அவைகளில்
கொலைசெய்தலும் சிறந்தன்மென்பார்த்தும் நீதெரிந்திலை யெனவும்
கூறியதை யுனருமிடத்து நீ நிறுபடுத்துவதும் என்னைக்கொலைசெய்வ
தும் பயனின்றெனக் காணுதியெனக்குறிப்பித்தல் அருத்தா பத்தி
கோறல் ஆங்காரத்தை. நீறுபடுத்தல் கற்பனைகளை. இங்ஙனமிருக்க
விஃதுணராமற்கண்டபடிசூறுதல் விடுதியென்பது கருத்து. பிறப்பி
ற்குப்பேதமைகாரணமாகவும் அப்பேதமைக்கு ராகத்துவேஷாதிகள்கார
ணமாகவும் அந்தராகத்துவேஷாதிகளுக்குக் கொலைகாரணமாகவு மிரு
க்க கொலையொன்று செய்வதாலுமதனை நிவர்த்திப்பதாலும் யாதுபயனெ
னக்காட்ட உயிர்செகாமையு, மேனையவுங், கொலைபுரிதலுஞ் சிறந்தன்
மென்றார். (சக)

செருக்கொழிந்திலை யென்னெதிர் செவிசுடு தீச்சொ
லுனாத்து நின்றனை யுனைவிடு கிலனென வுறுத்து
நெருப்பெ னுந்திரு நுதல்விழி திறநதன னினைத்து
மரிப்பி னுநதரு வேனுயி றென்றிரா மன்றான்.

(இ - ள்.) செருக்கொழிந்திலை - கர்வம்நீங்கினாயில்லை —செவிசுடுதீச்
சொல் - காதைவதைக்குந்தியசொல்லுகளை — என்னெதிர் - எனக்கெதி
ரே — உரைத்துநின்றனை - சொல்லிக்கொண்டேநிற்கின்றாய் — உனைவிடு
கிலனென - உன்னைவிடமாட்டேனென்று—உறுத்து - சிறி—நெருப்பெ
னும் - நெருப்பென்கிற—நெரு - அழகிய—நுதல்விழி - நெற்றிக்கண்ணை—
திறந்தனன் - திறந்தான்—மரிப்பினும் - இறந்தாலும்—நினைத்து - நினைந்
து—உயிர்தருவேனென்று - மீண்டுமியிணைக்கொடுப்பேனென்று—இரா
மன்றான் - சித்தராமன். எ - று. சித்தராமன் உறுத்து நினைத்து
திறந்தனன் எனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. (கசு)

நெற்றித் தீவிழிக் காமனை நீற்று வ தன்றிப்
பற்றிக் காமமில் யோகியைப் படுக்கிட வற்றே

செற்றத் தானுதல் விழியழ லல்லம தேவன்

வெற்றித் தாண்மலர்க் கீழ்ச்சென்று பணிநதது விரைந்து.

(இ - ள்.) நெற்றி - நெற்றியிலுள்ள—தீவிழி-அக்கினிக்கண்—காமனை நீற்றுவதன்றி - மன்மதையெரிப்பதன்றி —பற்றி - விஷயங்களைப்பற்றி—காமமில் - தினைத்துணையுங்காமமில்லாத —யோகியை - சிவயோகியை—படுத்திடவற்றோ - வசப்படுத்தக்கூடொ —செற்றத்தால் - கோபத்தாற்செலுத்திய—துதல்விழியழல் - நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக்கண்—அல்லமதேவன்—அல்லமதேவருடைய—வெற்றி - செயம்பொருந்திய—தாண்மலர்க்கீழ் - பாதமாகியதாமரைமலரினிடத்தில் —விரைந்துசென்று - விரைவிற்போய்—பணிந்தது - வணங்கினது. *௪ - று. துதல்விழிஅழலும்தாண்மலரும் உருவகம. படுத்திடவற்றோவெனல் ; இங்கேயெரிக்கக்கூடொவெனலை, விழியழல் சென்று விரைந்துபணிந்ததெனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. (௪௫)

பணிநது மீளும்வ வழலொரு வீரன்மேற் பாயத்

துணிநது போய்வ னூற்றல்கண ளெவலி தொலைந்து

தணிந்து பேடிமேற் செல்லுமா நலைவன சரன்போ

லணைந்தி ராமன்வாழ் நகரினிற் பற்றிய தன்றே.

(இ - ள்.) பணிந்து - வணங்கி —மீளும் - திரும்புகின்ற —அவ்வழல் - அந்தவக்கினி—ஒருவீரன்மேற்பாய - ஒருவீரன்மேற்பாயும்படி—துணிந்துபோய் - தீரமாகப்போய்—அவனூற்றல்கண்டு - அவனதுவீரத்தைக்கண்டு—வலிதொலைந்து - வலிகெட்டு—தணிந்து - சாந்தமாகி —பேடிமேற்செல்லுமாறு - 'பேடிமேற்செல்லும்படி. —அலை - அங்குமிங்குமலைகின்ற—வனசரன்போல் - வேடனைப்போல —அணைந்து - வந்து —இராமன்வாழ் - சித்தராமன்வாழ்கின்ற—நகரினிற்பற்றியது-பட்டணத்திற்பற்றிக்கொண்டது. ௪ - று. அன்று - ஏ - அசைகள், பேடியைக்கொல்லுந்வேண்டி வேடனலைந்துதிரிவதுபோல் அக்கினிக்கண் அல்லமனையெரிக்கவலியின்றி சித்தராமனதுபட்டணத்தை யெரிக்கப்பற்றியதெனப்பொருள்கொள்க.* அவ்வழல் துணிந்துபோய் கண்டு தொலைந்து அணைந்து பற்றியதெனமுடிக்க, பேடி வீரனல்லாணை. (௪௬)

சூங்கை வார்சடைக் கறைமிடற் றிறைநகைக் கனல்போய்த்
துங்க மாமகில் சூழ்தரு புரத்தினைச் சுடல்போ

லெங்க னுயகன் மேல்விடு மிராமன் னுதற்க
ணங்கி போகியந் நகரினைச் சுட்டதை யன்றே.

(இ - ள்.) கங்கை - கங்கைதங்கிய —வார்சடை - நீண்டசடையினையு
ம்—கறை - விஷந்தங்கிய—மிடறு - கண்டத்தையுமுடைய—இறை - பர
மசிவனது—நகை - புன்சிரிப்பாலெழும் —கனல்போய் - அக்கினியான
துசென்று—துங்கமாம் - உயர்வாகிய—மதில்குழ்தரு - மதில்குழந்த—பு
ரத்தினை - திரிபுரத்தை—சுடல்போல் - எரித்ததுபோல—எங்களுயகன்
மேல் - எமதுகர்த்தனாகியவல்லமன்மேல் —விடு - விட்ட—இராமன் - சி
த்தராமனது—நல் - நல்ல—நுதற்கண்—நெற்றிக்கண்னாகிய —அங்கிபோ
கி - அக்கினிசென்று — அந்நகரினைச்சுட்டது - அவனதுபட்டணத்தை
யெரித்தது. எ - று. ஐ - அன்று - ஏ - இவைஅசைகள். நகைக்கனல்
கண்ணங்கி உருவகம். கணங்கி இடைக்குறை. (சுஎ)

அணியெ ரிர்தன மென்றுகி லெரிந்தன வாரதத்
துணியெ ரிர்தன கலவைக ளெரிந்தன சுதையின்
பணியெ ரிர்தன மனைவள மெரிந்தன பகரு
மலையெ ரிர்தன வெரிந்தன கண்டவரவயிறு.

(இ - ள்.) அணியெரிந்தன - ஆபரணங்களெரிந்தன —மென்றுகிலெ
ரிந்தன - மெல்லியவஸ்த்திரங்களெரிந்தன —ஆரத்துணியெரிந்தன—முத்
துமாலைத்துண்டங்களெரிந்தன—கலவைகளெரிந்தன - கலவைச்சார்தங்
களெரிந்தன —சுதையின்பணிபெரிந்தன - சுண்ணாம்பினாச்செய்தசுத்திர
ப்பணிகளெரிந்தன—மனைவளமெரிந்தன—மனைக்குளுள்ளபண்டங்களெரி
ந்தன —பகரும் - விற்கின்ற —மணியெரிந்தன - இரத்தினங்களெரிந்த
ன —கண்டவர் - இக்கோலங்களைக்கண்டவரது —வயிறெரிந்தன - வயி
றுகளெரிந்தன. எ - று. மனையும் வளமுமெனஉலாகொளினுமமையும்.

சேயெ டிப்பவர் விருத்தரை யீர்ப்பவர் சேமம்
போயெ டிப்பவர் புகவரி தாகிமண் புரண்டு
வாய டிப்பவர் மனையெரி யவிப்பவர் மறுகிப்
பாய லைக்கட லெனவழு திரங்கினர் பதைத்து.

(இ - ள்.) சேயெடிப்பவர் - குழந்தையெடிப்பவர்களும்—வீருத்தனாய்
ர்ப்பவர் - கிழவர்களையிழுப்பவர்களும் —சேமம்போயெடிப்பவர் - வினா
விற்போய்புதையலெடிப்பவர்களும் —புகவரிதாகி - உள்ளே துழைதற்கரி

தாகி —மண்புரண்வொயடிப்பவர் - மண்ணிற்புரண்வொயிலடித்துக்கொள்பவரும் —மனையெரியவிப்பவர் - வீடுபற்றியெரிதணலவிப்பவரும் —மறுகி - மோதி—பாய் - பாய்கின்ற—அலை - அலைகளையுடைய—கடலென - கடலைப்போல—பதைத்து - பதைபதைத்து—அழுதிரங்கினர் - கூச்சலிட்டழுகிரக்கமுற்றனர். எ - று. கடலையுமவானித்தது மிக்கவொலியைப்பற்றியென்க. (௪௯)

உதித்த ஞாயிறு போன்றுசெம் மணியின மொளிரப்பதித்த மாளிகை மீதுபற்றியவழற் கொழுந்தாற்கதிர்த்த வாடகச் செங்கமலத்துவான் கங்கை
கொதித்த தாயிடைக் கொதிபொரு தன்னங்கள் குழைய.

(இ - ள்.) உதித்த - உதயமான—ஞாயிறுபோன்று - சூரியனைப்போல—செம்மணியினம் - சிவந்தவிரத்தினக்கூட்டங்கள்—ஒளிர - பிரகாசிக்கும்படி—பதித்த - அவற்றைப்பதித்திருக்கின்ற—மாளிகைமீது—உப்பரிகையின்மேல்—பற்றிய - பற்றிக்கொண்ட—அழற்கொழுந்தால் - அக்கினிக்கொழுந்தினல்—கதிர்த்த - பிரகாசிக்கின்ற—ஆடகம் - சுவர்னம்போல்விளங்கும்—செங்கமலத்து - செந்தாமரைநையுடைய—வான்கங்கை—ஆகாயக்கையானது—கொதித்தது - கொதித்தது—ஆயிடை - அந்தவிடத்தில்—கொதிபொருது - கொதிக்குச்சகியாது—அன்னங்களுக்குழைய - அன்னப்பட்டிகள்வருந்த. எ - று. அழற்கொழுந்தால் அன்னங்களுக்குழைய வான்கங்கைகொதித்ததெனக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. (௫௦)

அன்னகாலையி லருட்கட லல்லம தேவன்
சொன்ன லாபுரத் தவர்துய ரனைத்தையுந் தொலைப்ப
வுன்னி யோர்விழி யழலினை யிமைப்பினி லொழித்தான்
முன்ன மாலமுண் டமரரைக் காத்தருண் முறைபோல்.

(இ - ள்.) அன்னகாலையில் - அத்தருணத்தில்—அருட்கடல் - கிருபாசமுத்திரம்போன்ற—அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்போன்—சொன்ன லாபுரத்தவர் - சொன்னலாபுரத்தினுள்ளோர்—துயரனைத்தையுந் தொலைப்ப - துன்பங்களையெல்லாநீக்க—உன்னி - நினைத்து—ஒர்விழி - ஒருகண்ணின்—அழலினை - அக்கினியை—இமைப்பினில் - இமையளவில்—முன்னம்—முற்காலத்தில்—ஆலமுண்டு—விஷத்தையுண்டு—அமரரை—தேவர்களை—காத்தருண்முறைபோல் - காத்திரகூத்தவாறுபோல—ஒ

ழித்தான் - தணித்தான். ஏ - று. ஓர்விழியழல் நெற்றிக்கண்ணை
னலை. அல்லமதேவன் தொலைப்ப ஒழித்தானெனமுடிக்க. (௫௧)

எந்தை யல்லம னருளின னுதல்விழி யெரியால்
வெந்த வந்நகர் பண்டையின் மும்மடி விளக்கம்
வந்த பல்வள மொடுசிறந் ததுநரர் மகிழ
வுந்து வெவ்வழ லிடைவெந்த வாடக மொத்து.

(இ - ள்.) எந்தையல்லமன் - எந்தையாகிய அல்லமதேவன் - அரு
ளினால் - கருபையினால் - னுதல்விழி - நெற்றிக்கண்ணாகிற - எரியால் - அக்
கினியால் - வெந்தவந்நகர் - நீராய் அந்தப்பட்டணம் - பண்டையின் - ப
ழமைபோலும் - உந்து - வளர்க்கின்ற - வெவ்வழலிடை - கொடிய அக்கி
னியில் - வெந்தவாடகமொத்து - வெந்தபொன்னைப்போல - நரர்மகிழ -
சனங்கள்களிகூர - மும்மடிவிளக்கம்வந்த - மூன்றுபங்கொளிவந்த - ப
ல்வளமொடு - பலவளப்பங்களோடு - சிறந்தது - சிறப்புற்றது. ஏ - று.
அந்நகர் ஆடகமொத்து நரர்மகிழ முன்னையக்காட்டிலும் மூன்றுபங்கு
வளப்பங்களோடு சிறப்புற்றதெனக் கூட்டிப்பேரூள்கொள்க. (௫௨)

ஒருத்தன் வந்தவா ருக்கிய பொற்பணி யொன்றைத்
திருத்த வல்லவ னழித்ததைச் சிறந்திடச் செயல்போற்
புரத்தை நன்றுற வல்லமன் புரிதலும் புரத்தோர்
கருத்தில் வந்தெழுந் தோங்கிய தார்வமா கடலே.

(இ - ள்.) ஒருத்தன் - ஒருபுருஷன் - வந்தவாறு - கண்டபடி - ஆக்கி
ய - செய்த - பொற்பணியொன்றை - ஒர்பொன்னுபரணத்தை - திருத்
தவல்லவன் - செவ்வையாகச்செய்யவல்லோன் - அதையழித்து - அதை
யுருக்கி - சிறந்திடச்செயல்போல் - அலங்காரமாகச்செய்தல்போல - பு
ரத்தை - அந்தப்பட்டணத்தை - நன்றுற - செவ்வையாக - அல்லமன்புரித
லும் - அல்லமன்செய்யவும் - புரத்தோர் - அந்தப்பட்டணத்திலுள்ளோர்
து - கருத்தில் - மனதில் - ஆர்வமாக்கடல் - ஆனந்தசமுத்திரம் - வந்தெ
ழுந்து - வந்துதோன்றி - ஓங்கியது - பொங்கிற்று. ஏ - று. அல்லமன்
அப்பட்டணத்தை முன்னிலும் நலனுற வமைத்தலின் இவ்வவமை கூற
ப்பட்டது. (௫௩)

ஒருக னூற்றல்போ யொழிந்திட வலியறு மிரகம்
னிருக னூலங்கண் டொச்செருக் கென்பதொன் றின்றிப்

பெருகு நானெனும் புனல்கொளப் பேரழல் விழுந்து
கருகு நாண்மல ரொனமுகங் கரிந்திது கருதும்.

(இ - ள்.) ஒருகணுற்றல் - நெற்றிக்கண்ணின துவல்லமை—போயொழிந்திட - தொலைந்துபோக —வலியறுமிராமன் - வலியின்றியசித்தராமன்—இருகணுலுங்கண்டு - ஏனையவிரண்டுகண்களாலுங்கண்டு —உளம் - மனதில் —செருக்கென்பதொன்றின் - கர்வமென்பதுசற்றுமில்லாமல் —பெருகுநானெனும் - மிக்கநாணமென்கின்ற —புனல்கொள் - சலம்பெருக—பேரழல்விழுந்து - பெரியநெருப்பில்விழுந்து —கருகும் - கருகிப்போகின்ற —நாள் - அன்றலர்ந்த—மலரொன - தாமரைமலர்போல—முகங்கரிந்து-முகஞ்சுருங்கி—இதுகருதும் - இதனைநினைப்பான். எ - று. இங்கே ஒருகணென்றதுநெற்றிக்கண்ணை. நானெனும்புனல் உருவகம்.

வேறு.

என்னொரு துதல்விழித்தி யிவன்றனை யிறைஞ்ச லாலே
தன்னருளதன லென்னைத் தடுத்துவந் தாள வேண்டி
பொன்னவிர் சணங்கு பூத்த புணர்முலை மடந்தை பாக
னிநில வரைப்பிற் கோல மிதுகொடு வந்தா நென்று.

(இ - ள்.) என் - என்னுடைய—ஒருதுதல்விழி - ஒருநெற்றிக்கண்ணு கிய—தி-அக்கினி—இவன்றனையிறைஞ்சலாலே—இவனைவணங்கலால் —தன்னருளதனல் - தனதுகிருபையால்—என்னைத்தடுத்துவந்தாளவேண்டி - என்னைத்தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டி. —பொன்னவிர் - பொன்னைப்போல்பிரகாசிக்கின்ற—சணங்குபூத்த - தேமல்படர்ந்த—புணர்முலை - புணர்தற்கியைந்த்தனங்கையுடைய—மடந்தை - உமையவளை—பாகன் - அர்த்தபாகத்திற்கொண்டபரமசிவன் —இந்நிலவரைப்பில் - இந்தப்பூமியில் —கோலமிதுகொடு - இந்தக்கோலங்கொண்டு —வந்தானென்று - வந்தனென்று. எ - று. இந்நிலம் இனவெதுகை. (௧௫)

தீயனே னறிவி லாமற் செய்பிழை பொறுத்தாட். கோடி
பேயனு றினுருவன் செய்த பிழையினை யவனை யீன்ற
தாயலாற் பொறுப்பார் யாவர் தானுடே யென்றி ராமன்
போயுன ரமுதின் செந்தாட் போதினைப் பற்றி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தீயனேன் - கொடியபாதகனுகியயான்—அறிவிலாமல் - புத்தியில்லாமல்—செய்பிழை - செய்தபிழைகளை.—பொறுத்தாட்கோடி -

பொறுத்தடிமைகொள்ளுதி—பேயனொருவன் செய்த - பேய்போன்ற
யானொருவன் செய்த—பிழையினை - தப்பிதங்களை—அவனையின்றதாயலா
ல்—அவனைப்பெற்றதாயையன்றி—பொறுப்பார்யாவர் - யாவர்தான்பொ
றுத்துக்கொள்பவர்கள் —தானுவேயென்று - கர்த்தனேயென்று —இ
ராமன்போய் - சித்தராமன்சென்று —எனரமுதின - என்னுடையதே
வாமிர்தம்போன்றவல்லமனது —செந்தான் - சிவர்தபரதங்களாகிய—
போதினைப்பற்றி - மலர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு —வீழ்ந்தான் - வணங்
கினான். எ - று. எனரமுதி இடைக்குறை. செந்தாட்போது உருவகம்.

தன்னின மாமி ராமன் சரணபுகி லவன்செய திமை
யுன்னுவ னலனெங் கோமா னுடன் றுவந் திலங்கை காகரு
மன்னவன் கவின்கூர் வெள்ளி மலையெதே தலைதது வந்து
பின்னவன் வணங்கி நிற்பப் பிழையுளங் கொண்ட துண்டோ.

(இ - ள்.) தன்னினமாமிராமன் - தன்னுடையவினமாகிய சித்தராம
ன்—சரண்புகில் - சரணாகதியென்றடையில்—அவன்செய்திமை - அவன்
செய்தருதறங்களை—எங்கோமான் - எமதுகர்த்தனாகியவல்லமன் —உன்
னுவனலன் - நினையான் —உடன்றுவந்து - ரோபித்துவந்து—இலங்கை
காக்கும் - இலங்காபுரியைக்காக்கின்ற —மன்னவன் - இராவணன்—க
வின்கூர் - அழகுமிருந்த—வெள்ளிமலையெடுத்து - கையைங்சிரியையெடு
த்து —அலைத்துவந்து - வருத்தப்படுத்திவந்து —பின் - பின்னர்—அவன்
வணங்கிநிற்ப - அவன்தொழுதுநிற்க —பிழை - அவன்செய்தபிழை
களை—உளங்கொண்டதுண்டோ - மனதில்வைத்தனரோ. எ - று. அ
க்கஞ்சலின், தன்னினமாமிராமனென்றார். உடன்றுவந்து பிழையுளங்
கொண்டதுண்டோவெனமுடிக்க. எங்கோமானெனலை உன்னுவனல
னென்பதிலும்,பிழையுளங்கொண்டதுண்டோவென்பதிலும்இடைநிலைத்
திபமாகக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. ஒருவனே கைலாசபதியாக நின்று
இலங்கை இராவணன்செய்தபிழையை பொறுத்தாறபோல, இங்கே
அல்லமனாகநின்று சித்தராமன்செய்தபிழையைப் பொறுத்தாறனைக்
கொள்க. (௩௫௪)

செய்யதான் மலரின் வீழ்ந்த சித்தனை யருளா னோகந்
யையநீ நெழுந் நெஞ்சி லஞ்சலை யென்று கூறிக்
கையினு லெடுக்க தனைநதுந் கலவியுந் தவமு மாராகீசுந்
வெய்யதாம வெகுளி தன்னை விட்ட டென் றெநதுந் நோலவான.

(இ - ள்.) செய்ய - செம்மையாகிய —நாண்மலரில் - பாத தாமரையி ல்—வீழ்ந்தசித்தனை - வணங்கியசித்தராமனை —அருளானோக்கி - கிரு பையினுல்பார்த்து —அய்ய - அய்யனே —நீயெழுக - நீயெழுந்திருப்பா யாக—நெஞ்சிலஞ்சலையென்று - மனதிற்பயப்படாதேயென்று —கூறி - சொல்லி —கையினுலெடுத்து - கையிறற்றாக்கி —அணைத்து - மார்போ டணைத்து —கல்வியுந்தவழுமாய்க்கும் - கல்வியையுந் தவத்தையுங்கெடுக் கத்தக்க — வெய்யதாம்வெகுளிதன்னை - கொடியகோபத்தை —விட்டி டென்று - விட்டிலிடக்கடவாயென்று — எந்தைசொல்வான் - எமது தந் தையாகிய வல்லமன்சொல்வான். எ - று. தாள்மலர் உருவகம். (௫௮).

வலியவ னிடதது மொததான் மாட்டினும வெகுளி காத்தல் பொலிவுசெ யறம தென்னப் பொருந்துறு தனையா தம்பா னலிவுறு வெகுளி செல்லா தாதலா னலிய லாற்று மெலியவ னிடததிற் காககும் வெகுளியே யறம தென்பா.

(இ - ள்.) “வலியவனிடத்தும்-வலியுள்ளவனிடத்திலும் —ஒத்தான்மா ட்டினும் - தனக்குச்சுமானமானவனிடத்திலும்—வெகுளிகாத்தல் - கோ பத்தைப்பொறுத்துக்கொள்ளுதல் —பொலிவுசெய் - வளந்தருகின்ற— அறமதென்னப்பொருந்துறுது - தர்மமெனத்தகாது — (ஏனெனில்) அணையர்தம்பால் - அப்படிப்பட்டவரிடத்தில் —நலிவுறு - வருத்துகின் ற—வெகுளி - கோபமானது —செல்லாதாதலால் - செல்லமாட்டாதாத லால்—நலியலாற்று - வருத்தஞ்சகியாத—மெலியவனிடத்தில் - எளியவ னிடத்தில்—காக்கும்வெகுளியே - செல்லாதுகாக்கத்தக்ககோபமே—அ றமதென்பர் - தர்மமெனத்தகுமென்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. சத்திய ற்றவனிடத்தில், கோபஞ்செல்லாதடக்கல் அறமெனவும், தமதுகோபஞ் செல்லத்தகாததால் வலியவனிடத்தும், தனக்கொப்பானவனிடத்தும், கோபஞ்செல்லாதடக்கல் அறமன்றெனவும் அறிஞர் கூறுவரெனக்கொ ள்க. வெகுளியே யென்பதிலேகாரம் சிறப்புப்பொருளைத் தரப்பிரித்துக் காட்டலால் பிரிநிலையெனப்படும். (௫௯)

வைதவன் றன்னை நன்று வாழ்த்தின னெனவுந் தீய செய்தவன் றன்னை நல்ல செய்தவ னெனவுங் கொள்வோன் கைதவ மகன்ற முத்தி கண்டவ னவ்வா றுன்னுன் பொய்தவ னென்ப தென்று புகன்றனா புலவ ரன்றே.

(இ - ள்.) வைதவன் றன்னை - நித்தித்தவனை —நன்றுவாழ்த்தினனெ

னவும் - நன்றாகத் துதித்தனனென்றும் —தீயசெய்தவன்றன்னை - தீங்கு செய்தவனை—நல்லசெய்தவனெனவும் -நன்குசெய்தானென்றும்—கொள்வோன் - எண்ணிக்கொள்வோன் —கைதவமகன்ற - கற்பனையிற்ற - முத்திகண்டவன் - நிஷ்காமியதவத்தோன் — அவ்வாறுள்ளான் - அவ்வாறெண்ணுதோன் — பொய்தவன் - காமியதவத்தோன் — என்பதென்று - எனவேதஞ்சொல்லுமென்று — புகன்றனர்புலவர் - அறிஞர் கூறுவர். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். தன்னைவைதவனைத் துதித்தனனெனவும் தனக்குத்தீங்குசெய்தோனை நன்கியற்றினனெனவும், கொள்வோன் நிஷ்காமியெனவும், இவற்றிற்கு முரணாகக்கொள்வோன் காமியதவத்தனெனவும், வேதங் கூறுமென்றாரென்க. தீய நல்ல இவையிரண்டும் வினையாலணையும்பெயர். முத்திகண்டவன் பொய்தவன் என்பவற்றில் ஆக்கவினை யெஞ்சி நின்றன. (௬௦)

பெரியவர் தம்மைக் காய்ந்தான் பிறங்கல்கல் வியகோ லொப்புரிவன புரியப் பட்டுப் புலம்புவ னொத்தார் காயந்தா [பான்னெரிநர கதனில் வீழ்வ னிழிந்தவர்! காயந்தா னென்ற லொருவர்தம் மிடத்துஞ் சீற்ற முறாமையே நீன்று மாதோ.

(இ - ள்.) பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் - பெரியோர்களைக்கோபித்தவன்—பிறங்கல்கல்லிய - மலையைக்கல்லிய—கோலொப்பான் - இருப்புக்கோலுக்கொப்பானவன் —ஒத்தார்காய்ந்தான் - தனக்கொத்தவர்கள்மேல்கோபித்தவன்—புரிவன - செய்யத்தக்கதீங்குகளை—புரியப்பட்டு - பிறரால்செய்யப்பட்டு—புலம்புவன் - விசனமுறுவன் —இழிந்தவர்காய்ந்தான் - ஏழைகளைக்கோபித்தவன் — எரிநரகதனில்வீழ்வன் - அக்கினிமயமானநரகத்தில்வீழ்வன்—என்றால் - என்றுவேதாகமங்கூறுமாயின்—ஒருவர்தம்மிடத்தும் - ஒருவரிடத்திலும் —சீற்றமுறாமையே - கோபியாமையே—நன்று - நன்மையாம். எ - று. மாதா-ஓ - அசைகள். புரிவன வினையாலணையும் பெயர். (௬௧)

யாவர்க்கு மொப்ப நன்ற மென்னினுஞ் சினமி லாமை மூவர்க்கு மரிய செய்யு முனிவாக்குஞ் சிறந்த தென்று தேவர்க்கு மரிய விற்பஞ் சித்தரா மப்பே ரண்ணன் மேவற்கு ஷட்வங் கொண்டு மேவிய விமலன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) யாவர்க்குமொப்ப - யாவர்க்குமியையுமாறு —நன்றமென்னினும் - கோபித்தல்லலதாருமென்றாலும்—சினமிலாமை - கோபியா

ம—மூவர்க்கும் - திரிமூர்த்திகளுக்கும் — அரியசெய்யும் - அரியதவத்
தைச்செய்யும்—முனிவர்க்கும் - ரிஷிகளுக்கும்—சிறந்ததென்று - சிறப்பு
ற்றதென்று—தேவர்க்குமரிய - தேவர்களுக்குக்கிடைத்தற்கரிய —இன்
பம் - பேரின்பத்தை—சித்தராமப்பேரண்ணல் - சித்தராமனென்னும்
பெயராயுடையதலைவன் —மேவற்கு - அடைதற்கு —வடிவங்கொண்டு
மேவிய - மானிடவடிவங்கொண்டுவந்த—விமலன்சொன்னான் - அல்லம
ன்சொல்லினன். எ - று. கோபித்தல் எவர்க்குமொப்பவியையினும்
கோபியாமையே மூவர்க்கும் முனிவர்க்கும் சிறப்புற்றதென் தல்லமன்
சொல்லினனெனப் பொருள்கொள்க. (கஉ.)

அல்லம நதைநத மாற்ற மறிநதுநஞ் சித்த ராமன்
சொல்லுவன் முத்தி யெய்துந துணையசா தனங்க ளெல்லா
மில்லையென் னிடத்தி லேனு மெண்ணீ வலிந்தாட் கொள்ள
நல்லன னாகச் செய்த நன்மையி நன்மை யென்று.

(இ - ள்.) அல்லமனதைந்தமாற்றம் - அல்லமன்சொல்லியவசனங்க
ளை—அறிநது - தெரிந்துகொண்டு — நஞ்சித்தராமன் - நமதுசித்தராம
னென்போன்—சொல்லுவன் - சொல்லுவான்—முத்தியெய்துந்துணைய -
மோட்சத்தையடைதற்குரியந்தனவாகிய —சாதனங்களெல்லாம் - சாத
னக்கருவிகளைத்தும்—இல்லையென்னிடத்திலேனும் - என்னிடத்திலி
லாமற்போயினும்—என்னை - அடியேனை—வலிந்தாட்கொள்ள - வலி
ந்தடிமைகொள்வான்வேண்டி—நல்லவனாகச்செய்த - பக்குவமுள்ளவன
ாகச்செய்த—நன்மையெநன்மையென்று-நன்மையெநன்மையாகுமென்று
எ - று. ஏனையசாதனங்களிருப்பினும் அவையல்லவெனமறுக்க, முத்தி
யெய்துந துணையசாதனங்களுள்முந், என்னிடத்திலேனு மென்பதிலும்
மை இழிவுகிறப்பு. துணையவென்பதைத் துணையாகின்றதுள்ள வெனக்
குறிப்புப்பெயரெச்சமாக்கினு மமையும். (கங)

சுருத்தழி கடமி றய்கு கவுடகரி வலிநது பற்றிந
திருத்தாடி தன்கா லேவுஞ் செயல் செயக் கொளவ தன்றி
யொருத்தல்லந தறிநது தானே புறவுகொண் டிடுவ துண்டோ
தெரித்திடி லடிய னேனின் றிருவடிக் கத்தி றத்தேன்.

(இ - ள்.) சுருத்தழி - யாவர்தெண்ணங்குளையுங்கலக்குளின்—கடமி
றங்கு - மதசலம்பொழிஇன்ற —கவுள் - கன்னத்தையுடைய —கரி - யா
னையை —வலிந்துபற்றி - பலவத்காரமாகப்பிடித்து —திருத்துடி - தன

தெண்ணத்தின்படிதிருத்தி — தன்காலேவும் - தனதுகாலாலேவப்பட்டு — செயல்செய - வேலையைச்செய்யும்படியாக — கொள்வதன்றி - ஏற்றுக்கொள்வதன்றி — ஒருத்தல் - யானையானது — வந்து - வலியவந்து — அறிந்து - இவனையறிந்து — தானையுறவுகொண்டிவதுண்டோ - தானையுறவுகொள்ளுமா — தெரித்திடில் - தெரிவிக்குமிடத்தில் — அடியேன் - அடியேன் — நின்றிருவடிக்கு - உமதுபாததொண்டுக்கு — அத்திறத்தேன் - அத்தன்மையனாயிருக்கின்றேன். எ - று. கடமிறங்கு கவுட்கரியென்றதனால் எருத்தழியென்பதற்குக் கண்டவர்கருந்தைக்கலங்கச் செய்யுமென்றும். காட்டானையைவலிந்துபற்றித் தன்னிஷ்டப்படிதிருத்தித்தான்கற்றுக்கொடுத்தவேலைகளை யதனிடத்தில்வாங்கவேண்டிய தல்லாமல் அதவேதன்னிடத்தில்வலியவந்து இவனிஷ்டப்படி நடக்குமா ? அதபோல யானும் உனக்கத்தகையதாயிருக்கின்றேனெனப் பொருள்கொள்க. தெரித்திடில் பிறவினை. (௧௪௪)

அடன்மலி வீரன் வீர மவனெதிர் மலைநது நின்றோன்
படைமிசை கொண்டு காணப் படுமது போல வுன்றன் *
கூடன்மலி யருளி னுற்றல் கண்டிடப் படுமிங் கென்றன்
கொடுமையின் மிகையா லென்று குடநதம்பட் டமுங்கிக் கூறி.

(இ - ள்.) அடன்மலி - வெற்றிமிகுந்த—வீரன் - சுத்தவீரனது—வீரம் - வீரத்தன்மை — அவனெதிர் - அவனெதிரில் — மலைந்துநின்றோன் - எதிர்த்துநின்றோனது—படைமிசை - சேனையின்மேல்—கொண்டு - தனதாயுறவுகொண்டு—காணப்படுமதுபோல்—காணப்படுதன்மைபோல—உன்றன் - உன்னுடைய—கூடன்மலி - கடல்போலுமிருந்த—அருளினுற்றல் - கிருபையின்வலிமை — இங்கு - இவ்விடத்தில் — என்றன் - என்னுடைய — கொடுமையின்மிகையால் - துஷ்டத்தனத்தின்மிகுதியால்—கண்டிடப்படுமென்று - காணப்படுமென்று — குடந்தம்பட்டு - வாதைப்பட்டு—அழுங்க - மனம்நொந்து—கூறி - சொல்லி. எ - று. சுத்தவீரனது வீரத்தன்மை யெதிர்த்தோனிடத்துக்காணப்படுவதுபோல எனது கொடுமையின்மிகுதியால் உனதருளினுற்றல் காணப்பட்டதென முடிக்க. (௧௫)

என்குறை நினையர் தெந்தா யினித்திரு வுளமி றாங்கி
நன்குறு முத்தி சேரு நன்னெறி காட்டு கென்று.

தன்குறை யிரந்து னேந்து தனைநிகர் சித்த ராமன்
முன்கரை யிறந்த வன்பான் முதல்வனை வணங்கி னனால்.

(இ - ள்.) என் குறை - எனது குற்றங்களை — நினை யாது - நினைக்காமல்—எந்தாய் - என்றந்தையே—இனி - இனிமேல்—திருவுளமிரங்கி - மனதிரங்கி—நன்குறுமுத்திசேரும் - ஐக்யமுத்தியுடதற்கியைந்த—நன்னெறிகாட்டுகென்று - நன்மார்க்கத்தைக்காட்டக்கடவாயென்று—தன்குறை - தனது குறைகளை — இரந்து - இரந்து கூறி — உளைந்து - மனம் வருந்தி—தனைநிகர் - தனக்குத்தானே யொப்பாகிய — சித்தராமன் - சித்தராமனென்போன்—முன் - முன்னதாக—கரையிறந்தவன்பால் - அளவில்லாதவன்பினால்—முதல்வனை - அல்லமனை—வணங்கினான் - நமஸ்கரித்தான். எ - று. ஆல் - அசை. முந்தியென்னுது நன்குறுமென்னுமடையால் ஐக்யமுத்தியென்றும், தொண்டுபுரிவதில் உவமைகடந்தோனாதவின் தனைநிகர் சித்தராமனென்றார். சித்தராமன் இரந்து உளைந்து வணங்கினான் எனக்கூட்டிமுடித்துப் பொருள்கொள்க. (௧௬)

வணங்கிய வவனை ஞான வாரிதி ய்ருளா னோக்கி
யிணங்கிய பருவங் காணு மிலன்றனக் கின்ப முத்தி
யனைந்திடு நெறியீ தென்ன வறைவமென் றுளத்துட் கொண்டு
பிணங்குறு பிறவி யென்னும் பிணிமருந் தனையான் சொல்வான்.

(இ - ள்.) வணங்கியவவனை - வணங்கியவந்தச்சித்தராமனை — ஞானவாரிதி - ஞானசமுத்திரமாகியவல்லமன்—அருளானோக்கி - கிருபையினற்பார்த்து — இணங்கிய - தக்க — பருவங்காணுமிவன்றனக்கு - பருவத்தைக்காணுகின்றவிஷனுக்கு—இன்பமுத்தி - பேரின்பவீடு—அடைந்திடுநெறி - வருதற்கியைந்தமார்க்கம் — தென்ன - இதுவென்று — அறைவமென்று - தெரிவிப்போமென்று — உளத்துட்கொண்டு—நினைத்து—பிணங்குறு - முரணுள்ள — பிறவியென்னும்பிணி - பிறப்பாகிறவியாதிக்கு—மருந்தனையான் - அவிழ்தம்போல்பவனாகியவல்லமன் — சொல்வான் சொல்லுவான். எ - று. ஞானவாரிதி உவமைப்புறத்துப்பிறந்தவன் மொழித்தொகை. பிறவியென்னும்பிணி உருவகம். பிணங்குறல் ஒன்று போல்வராமை. (௧௭)

பருவமுற் றிலர்க்கு முக்கட் பகவனு கமத்தி னுண்மைப் [னன்
பெருமையைப், பொருளை யெண்ணிப் பெருமிதத் துரைப்பி லன்

குரவரிற் பதடி யென்ப குறித்துநற் பருவ நோக்கி
யருள்செயிற் குரவ சிங்க மவனென வறைவ னையன்.

(இ - ள்.) பருவமுற்றிலர்க்கு - பரிபாககாலம்நிறைவேறுதார்க்கு —
மூக்கட்பகவன் - பரமசிவனுற்செய்த — ஆகமத்தின் - ஆகமத்திலுள்
ள — உண்மைப்பெருமையை - உண்மையினதுபெருமையையும் — பொ
ருளை - அர்த்தத்தையும் — எண்ணி - நினைத்து — பெருமிதத்து - பெருமை
நோக்கி — உடாப்பில் - உபதேசித்தால் — அன்னான் - அப்படிப்பட்டவ
ன் — குரவரில் - ஞானாகிரியருள் — பதடியென்ப . பதடியென்றறிஞர்
கூறுவர் — குறித்து - சீட னடையைக்குறித்து — நற்பருவநோக்கி - நல்ல
பரிபாககாலத்தனோக்கி — அருள்செயில் - அதுக்கிரகஞ்செய்தால் — கு
ரவசிங்கமவனென - ஞானாகிரியரில்சிங்கம்போல்பவனவனென்று — அ
றைவன் - சொல்லுவன் — ஐயன் - அல்லமதேவன். எ - று. பெருமை
பற்றிப்பருவமல்லாதார்க்கு பததேசிப்பவன் குரவரிற்பதடியெனவும், தக்க
பருவநோக்கி வுபதேசிப்பவன் குரவசிங்கமவனெனவும் அல்லமன்சொ
ல்லினனென்க. ஆகமத்தினுண்மைப்பெருமை, மகாவாக்கியத்தின்மகிமை
யை, பொருள், வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தங்களை, பெருமிதத்தென்பது,
தனக்குப் பெருமைவாய்க்கும்படி யெனப்பொருள்கொள்ளினு மமையும்.

உரைசெயிற் பரம ஞான மொன்றுமே முத்திக் கேது
சரிதைநற் கிரியை யோகந் தாமொரு மூன்று ஞான
மருவுதற் கேது வென்று மறைபுகன் றுரைக்குமிநதக்
கருவியைப் பொருளென் றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவ ரன்றே.

(இ - ள்.) உரைசெயில் - சொல்லுமிடத்தில் — பரமஞானமொன்று
மே - ஆத்மஞானமொன்றே — முத்திக்கேதுவென்று - ஐக்யமுத்திக்கே
துவென்றும் — சரிதை - சரியையும் — நற்கிரியை - நல்லகிரியையும் — யோ
கந்தாம் - யோகமும் — ஒருமூன்றும் - ஆகியவிம்மூன்றும் — ஞானமருவு
தற்கு - ஆத்மஞானமடைதற்கு — ஏதுவென்று - ஏதுவென்றும் — 'ம
றை - வேதங்கள் — புகன்றுரைக்கும் - வருத்துச்சொல்லும் — (இங்ஙன
மிருக்க) இந்தக்கருவியை - சரியையாடியிம்மூன்றுகருவிகளையும் — பொ
ருளென்றெண்ணி - சிறந்தபொருளாகக்கருதி — களிப்பவர் - சந்தோஷி
ப்பவர்கள் — கயவர் - மூடர்களாவர் எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.
முத்திக்கேது ஞானமெனவும், ஞானத்துக்கேது சரியையாடியிம்மூன்று
மெனவுமிருக்கக் கருவிகளைமுத்தியென்றெண்ணிக்களித்தல் மூடமென்ப

துசருத்து. என்மென்பதை இருவயிறொட்டுக, ஒன்றுமேயென்பதி லே காரம் பிரிநிலை. என்றுமென்பதிலும்மை வருவித்தது. (௧௬)

கருமமும் யோகந் தானுங் கரணத்தைப் புனித மாக்கிப்
பொருமிடர் வாயி றோறும் புக்குமல் கறங்கு போலத்
தெருமரா துண்ணி றுத்துர் தெளிந்தவக் கர்ணந் தன்னு
னிருமல னாகு மீச னிததெனென் றுணாவு திக்கும.

(இ - ள்.) கருமமும்யோகந்தானும் - கருமமும்யோகமும் —கரணத்
தைப்புனிதமாக்கி - மனதைப்பரிசுத்தமாக்கி —பொரும் - வருத்துகின்
ற—இடர் - துன்பமயமாயுள்ள —வாயிறோறும் - ஐம்புலவழிகடோறு
ம்—புக்கு - சென்று—உழல்கறங்குபோல - அலையுங்காற்றாடி. போல—
தெருமராது - சுழலாது—உண்ணிறத்தும - அசுத்தில்கிறுத்திவிடும்—தெ
ளிந்தவக்கரணந்தன்னால் - அங்ஙனந்தெளிவுற்றமனதினால்—நிருமலனாகு
ம் - மலரகிதனாகிப்—சன் - பரமசிவனே—நித்தனென்று - நித்தியத்து
வமுடையனென்று—உணர்வுதிக்கும் - அறிவுதோன்றும். எ - று. கரு
மமும்யோகமும் புனிதமாக்கி உண்ணிறத்துமெனவும், தெளிந்தவக்கர
ணந்தன்னால் உணர்வுதிக்குமெனவுங்கட்டிப் பொருள்கொள்க. (௭௦)

நித்திய நிமல னென்னு நினைவுறி னனித்த மாடுப்
பொய்த்தழி யுடம்பு டம்பைப் பொருந்திய பொருளவெறுதது
மெய்த்தருள் குரவன் றன்னை விரும்பினன் சென்று சாரந்து
தத்துவ முதறி நின்ற தனியறி வினையே காணும்.

(இ - ள்.) நித்தியன் - நித்தியனென்றும் —நிமலனென்னும் - நின்மல
னென்றுங்கொள்ளும்—நினைவுறின் - நினைவுதிக்கின் —அரித்தமாசி - அ
ரித்தநிலையுடையதாகி — பொய்த்து - பொய்ப்பட்டு — அழி - நசிக்கின்
ற—உடம்பு - உடலையும்—உடம்பைப்பொருந்திய - அவ்வுடல்காரணமா
கச்சார்ந்த—பொருள் - பொருளையும் —வெறுத்து - வெறுப்புற்று—மெ
ய்த்தருள் - உண்மையைவிளக்கும்—குரவன்றன்னை - ஞானஞ்சிரியனை—
விரும்பினன் - விடுப்புற்றவனாய்—சென்று - தேடிப்போய்—சார்ந்து -
அவனிடத்திற்சேர்ந்து —தத்துவமுதறியின்ற - தத்துவமனைத்துங்கழன்
றுகின்ற—தனியறிவினையே - ஏகசைதன்யத்தையே—காணும் - தரிசித்
துக்கொண்டிருப்பன். எ - று. நினைவுறின் உடலையும் பொருளையும்
வெறுத்து ஞானஞ்சிரியனைவிரும்பிச் சென்று சார்ந்து காணுமெனமுடிக்க.

காணுமெனலை பல்லோர்படர்க்கைமுன்னிலைதன்மையிலென்னும் விதியாலுயர்திணை யான்பாலாக்குக. (எக)

புலன்களை யொழித்த போதே பொறிகளும் பூத மைந்தும் கலங்குறு கரண நான்குங் கலாதிபுஞ் சுத்த மைந்தும் விலங்குறு மடியில் வைத்த வெறுங்குடந் தள்ளின் மேன்மேன் மலங்குறு வொருங்க டுக்கு மட்கலம் விழுத லேபோல்.

(இ - ள்.) புலன்களை - ஐம்புலன்களையும் — ஒழித்தபோதே - களைந்தவுடன் — பொறிகளும் - ஐம்பொறிகளும் — பூதமைந்தம் - பஞ்சபூதங்களும் — கலங்குறும் - சஞ்சலமுறுகின்ற — கரணநான்கும் - மனமுதலிய நான்குகரணங்களும் — கலாதியும் - கலைமுதலியவைந்தும் — சுத்தமைந்தம் - சுத்தமுதலியவைந்தும் — விலங்குறும் - நாமேநீங்கும் — அடியில்வைத்த - அடியில்வைத்திருக்கின்ற — வெறுங்குடம் - வெறுங்குடத்தை — தள்ளின் - இழுத்துவிட்டால் — மேன்மேல் - மேல்மேலாக — மலங்குறு - அசையும்படி — ஒருங்குக்கு - ஒருமிக்கவகுக்கிய — மட்கலம்விழுதலே போல் - மண்பானைகள்விழுவதுபோல. எ - று. அடிப்பானையையிழுக்கமேலடுக்குப்பானைகள் தாமேவிழுவதுபோலப் புலன்களைக்களைந்தபொழுதே பொறி, பூதம், கரணம், கலை, சுத்தமுதலியவைகள் தாமேநீங்குமெனப்பொருள்கொள்க. புலன்களைந்தாவன ; சுரோத்திரமுதலானவைகளை. பொறிகளைந்தாவன ; மெய்வாய்முதலியவைகளை. பூதமைந்தாவன ; மண்ணீர்முதலியவைகளை. கரணநான்காவன ; மனமுதலியவைகளை. கலாதியைந்தாவன ; கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயை, என்பவைகளை. சுத்தமைந்தாவன ; சுத்தம், சுபாவம், குணியம், ஒழிவு, அதிதம் என்பவைகளை. (எட)

இந்திய மோரொன் றாய்விட் டிடினமற்றை யொன்று சாந்முந்திய மனமழிப்ப முற்றுமபோ மணிய பாம்பினைந்தலை களினு ளொன்றை யரிந்திடின மற்றொன் றுலஞ்சிந்திடு மிடற ரிந்தாற் றீர்ந்திடு மொருங்கு மாதோ.

(இ - ள்.) இந்தியம்-பஞ்சேந்திரியங்களையும்—ஒரொன்றாய்விட்டிடில்—ஒவ்வொன்றாகவிட்டுவிட்டால் —மற்றையொன்றுசாரும் - வேறொன்றுவந்துசாரும்—முந்திய - முதலாகநின்றுள்ள—மனமழிப்ப - மனதைக்கெடுக்க—முற்றுமபோம்-எல்லாப்பற்றுக்களுமொருங்கேபோகும்—மணிய - மாணிக்கத்தையுடைய — பாம்பினைந்தலைகளிணுள் - பாம்பினைத்தடுத்துசுலை

களுக்குள் — ஒன்றையரிந்திழல் - ஓர்தலையையரிந்தால் — மற்றொன்று - வேறொர்தலை — ஆலஞ்சிந்திதும் - விஷத்தைக்கக்கும் — மிடறரிந்தால் - கழுத்தையறுத்தால் — தீர்ந்திடுமொருங்கு - ஒருமிக்கவனைத்தும்போய்விடும். எ -று. மாது-ஓ - அசைகள். ஐந்தலைநாகத்தின் ஓர்தலையறுத்தால் ஏனையதலைகள் விஷங்கக்குமென்று கழுத்தையரிந்தாற்போல, இந்தியங்கனையொவ்வொன்றாய்விடின் ஏனையவிடயங்களிற்சுருமென்று, எவற்றிற்குமுதற்காரணமாய மனதையழிக்கச் சகலபற்றுக்களும் போமெனமுடிக்க. மணிய, குறிப்புப்பெயொச்சம். ஒன்றொன்றாமெனல், ஒரொன்றாயென்றபுது விசாரம. (எ௯)

ஆதலான் மனமடங்கி லங்கலிங் கங்க டம்முட்
பேதமோ வபேத மோவென் றழிவுறு பித்து நீங்குந்
தீதிலா யென்றி யம்பிச் சித்தரா மற்கு நாவா

லோதொண வுணர்யி னுண்மை யுணர்த்தினன் குருகு கேசன்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால் — மனமடங்கில் - மனமடங்குமாயின் — அங்கலிங்கங்கள் - உடலுமுயிரும் — தம்முள் - தங்களுக்குள் — பேதமோவபேதமோவென்று - பேதத்துக்கியைந்ததோவபேதத்திற்கியைந்ததோவென்றுகொண்டு — அழிவுறு - கெட்டுப்போகின்ற — பித்துநீங்கும் - மயக்கநீங்கும் — தீதிலாயென்று - குற்றமற்றவனெயென்று — இயம்பி - சொல்லி — சித்தராமற்கு - சித்தராமையருக்கு — நாவால் - நாக்கினால் — ஓதொண - சொல்லப்படாத — உணர்வினுண்மை - எதார்த்தவறிவினது உண்மையை — குரு - குருவாக — குகை - யாவருள்ளத்திலுமிருக்கின்ற — ஈசன் - அல்லமன் — உணர்த்தினன் - விளக்கினன். எ -று. ஆத்மானுத்மாவைப் பேதமென்போர் மதத்தரும், அபேதமென்போர் வேதார்தியுமாயினும் ; வஸ்து அங்கலிங்கம்போற்றோற்றினும் ஆரோபமாதலின் ஒன்றுமன்று பலவுமன்று, இதனையறியாதுவாதித்தல் பிராந்தியாதலின் பித்தென்றார். நாலினு லோதொணமையாவது ; அனுபூதிநிலையை. மனமடங்கிப்பித்துநீங்குமெனவே, திரிஸ்யசோதனையின்றியக்கண் சங்கற்பநாசத்திற்கும் பிராந்திநாசத்திற்கும் இடமின்மைபெற்றும், நாவாலோதொணவென்றடைபெற்றது எழுதாமறையெனற்கு. அழிவுறுதலாவது ; வஸ்துரிச்சயந்தெரியாதுகலங்கமாய்தலை. குருகு கேசன் இயம்பி உணர்த்தினனெனக்கூட்டிமுடிக்க. ஒணவென்பதிடைக்குறை. (எசு)

மனிதரு ஞ்ரகரீ சித்தர் வானவர் கணங்க டம்முண்
முனிவரு ளென்போ னின்றன் முழுதருள் பெற்றா ரில்லை

யினியெனை நிகர்வார் யாவ னென்றருட் குரவ னார்தம்
பனிமல ரடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனன் சித்த ராமன்.

(இ - ள்.) மனிதருள் - மனிதர்களுக்குள்ளும்—உரகர்தம்முள் - நாக
லோகத்தாருக்குள்ளும்—சித்தர்தம்முள் - சித்தர்களுக்குள்ளும்—வானவ
ர்தம்முள் - தேவர்களுக்குள்ளும்—கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுக்குள்
ளும்—முனிவருள் - ரிஷிகளுக்குள்ளும்—என்போல் - என்னைப்போல—
நின்றன் - உன்னுடைய —முழுதருள் - பூரணவருளை — பெற்றாரில்லை -
அடைந்தவர்களில்லை—இனி - இனிமேல்—எனைநிகர்வார்யாவரென்று -
எனக்கொப்பாவார் யாவனென்றுசொல்லி—அருள் - கிருபையையுடை
ய—குரவனார்தம் - அல்லமதேவருடைய —பனி - குளிர்ச்சிபொருந்தி
ய—மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—அடியில் - உபயபாதங்களில் —வீழ்ந்
து - விழுந்து—பணிந்தனன் - வணங்கினன்—சித்தராமன் - சித்தராம
னென்போன், எ - று. சித்தராமன் என்றுசொல்லி பணிந்தனனென
முடிக்க.

(எடு)

இப்பரி சருளி னாலே யிராமனுக் குபதே சித்துச்
செப்பரு மவன்குற் றேவல் செய்யிய ஷுளம கிழ்ந்து
கைப்படு மமிர்த மன்ன கருணைவா ரிதியி ருந்தான்
றுப்புர வமைந்து சீர்சால் சொன்னலா புரத்து மாடோ.

(இ - ள்.) இப்பரிசு - இவ்வண்ணமாக — அருளினால் - கிருபையினா
ல்—இராமனுக்கு - சித்தராமனுக்கு — உபதேசித்து - அனுக்கிரகித்
து—செப்பருமவன்—சொல்லுதற்கரியவந்தச்சித்தராமன்—குற்றேவல்செ
ய்யிய - தனக்குத்தொண்டிசெய்யும்படியாக—உளமகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்
து —கைப்படும் - கையிற்குடைத்த —அமிர்தமன்ன - அமிர்தத்துக்கொ
ப்பாகிய—கருணைவாரிதி - கிருபாசமுத்திரம்போன்றவல்லமன் —துப்பு
ரவமைந்து - சகலஅலங்காரமுமமைந்து—சீர்சால் - அதனால்கீர்த்திமிக்
க—சொன்னலாபுரத்து - சொன்னலாபுரமென்னும்பதியில் —இருந்தா
ன் - இருந்தனன், எ - று. மாது - ஓ - அசைகள், கருணைவாரிதி உப
தேசித்து உளமகிழ்ந்து சொன்னலாபுரத்து இருந்தானெனக் கூட்டி
முடிக்க.

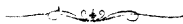
(எசு)

சித்தராமையர்-கதி முற்றிற்று.

பதினான்காவது

வசவண்ணர்கதி.

வேறு.

சித்த ராமனோ டாரிய நல்லம தேவன்
பத்த ராகிய பயிர்செய்கல் யாணமாம் பழனத்
துய்த்த நீரோனும் வசவனை யுழ்வறிற் கண்டு
மெய்த்து மார்வமங் கடைந்தமை யாமினி விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) சித்தராமனோ - சித்தராமனென்பவனுடன் - ஆரியன் -
ஆசிரியமுஞ் சித்தனாகிய - அல்லமதேவன் - அல்லமதேவனென்பவன் - ப
த்தராகிய - அடியார்களாகிய - பயிர் - பயிர்களை - செய் - விளைவிக்கின்
ற - கலியாணமாம் பழனத்து - கலியாணபுரியென்னுங்குழனியில் - உய்த்
த - பாய்ச்சிய - நீரெனும் வசவனை - நீரென்கின்ற வசவண்ணரை - உழவ
ரில் - பயிரிடமாந்தராப்போல - கண்டு - பார்த்து - மெய்த்தும் - உண்
மையாகிய - ஆர்வம் - ஆசையை - அங்கு - அவ்விடத்தில் - அடைந்தமை -
பெற்றதை - யாம் - நாம் - இனி - இனிமேல் - விரிப்பாம் - விரித்துச் சொ
ல்லுதும். எ - று. பத்தராகிய பயிர், கலியாணமாம் பழ்நம், நீரோனும் வ
சவன், இவை உருவகம். (க)

அன்ன மீனுட னிகழ்வறக் கொண்டமை யாமற்
செந்நெ லார்வய றீப்பசி யாற்றுபு சிறந்த
சொன்ன லாபுரந் தவஞ்செய்த தென்றுவான் றுதிப்ப
வென்னை யானுடை யல்லம் னிருந்தரு ணளில்.

(இ - ள்.) அன்னம் - அன்னப்பட்சிகள் - மீனுடன் - மீன்களுடன் -
இகழ்வற - பழிப்புநீங்க - கொண்டு - உறவுகொண்டு - அமையாமல் - இ
ராமல் - செந்நெல் - செந்நெற்பயிர்கள் - ஆர் - பொருந்திய - வயல் - க
ழனியில் - தீப்பசி - கொரோமாகிய பசியை - ஆற்றுபு - தணித்து - சிறந்த -
சிறப்புற் றமையப்பெற்ற - சொன்ன லாபுரம் - சொன்ன லாபுரமானது -

தவஞ்செய்ததென்று - மிக்கதவத்தைச்செய்ததென்று—வான் துதிப்ப -
தேவர்கள் துதிக்கும்படியாக — என்னையாளுடையல்லமன் - என்னையழ-
மைகொண்டவல்லமதேவன்—இருந்தருணரில் - எழுந்தருளியிருக்கும்நா-
ளில். ஏ - று. அல்லமன் சொன்னலாபுரத்தில் சித்தராமனோடு இரு-
க்குநாளிலெனமுடிக்க. (௨)

சுந்த மேவு கல்யாணமா நநதனந தன்னி
னந்தி நாண்மலர்ப் புகழ்மண நயந்தசொல் வளியால்
வந்து காதெனு நாசியிற் புகமிக மகிழ்ந்த
துந்து வார்தினைக் கருங்கட லுடுதநபே ருலகம்.

(இ - ள்.) சந்தமேவும் - அழகுபொருந்திய — கல்யாணமாம் - கல்யா-
ணபுரியாகிய — நந்தனந்தன்னில் - பூங்காவனத்தில்—நந்தி - வசவண்-
ணரென்னும்—நாள் - அன்றலர்ந்த—மலர் - தாமரைமலரின்—புகழ் -
அவரதுகீர்த்தியாகிய — மணம் - வாசனை — நயந்தசொல் - அவரதினிய
மொழியென்னும் — வளியால் - காற்றினால் — வந்து - வந்து — காதெனு
நாசியில் - காதென்னுமூக்கில்—புக - துழைய—உந்து - மோதுகின்ற—
வார் - நீண்ட—திரை - அலைகளையுடைய—கருங்கடல் - கருங்கடலை — உ-
டுத்த - ஆடையாகவுடுத்த—பேருலகம் - பெரியுலகமானது—மிகமகிழ்-
ந்தது - மிகவுஞ்சந்தோஷித்தது. ஏ - று. கல்யாணமாநந்தனம், நந்திம-
லர், புகழ்மணம், நயந்தசொல்வளி, காதெனுநாசி, இவையுருவகம். மகிழ்ந்-
லை ஏற்றற்பாலதன்மையின், உலகினரை உலகமென்றது இடவாருபெயர்.

முக்க ணையகன் புகழெனு மூரலுண் பதற்குத்
தக்க தீஞ்சுவைக் கறியெனச் சமைந்தது வசவன்
மிக்க வான்புக முவற்றினை மாதவர் விரவித்
துய்க்கு நாவினிற் றுய்த்தனர் பவப்பசி தொலைய.

(இ - ள்.) முக்கணையகன் - பரமசிவனது—புகழெனும் - கீர்த்தியென்-
கிற—மூரல் - சாதத்தை — உண்பதற்கு - சாப்பிடுதற்கு — தக்க - தருந்-
த—தீஞ்சுவை - இனியசுவைமயமாய—கறியென - பதார்த்தமாக—வச-
வன் - வசவண்ணரது—மிக்க - மிகுந்த—வான் - சிறந்த—புகழ் - கீர்த்-
தியானது—சமைந்தது - அமையப்பெற்றது — அவற்றினை - அவ்விருவ-
கையினையும்—மாதவர் - மகாதவத்தினர்—விரவி - கலந்து — துய்க்கும் -
புசிக்கத்தக்க—நாவினில் - நாக்கினால்—பவம் - சென்னமென்னும்—பசி

தொலைய - பசிகெட—துய்த்தனர் - புசித்தார்கள். எ - று. புகழெனு
மூரல் பவப்பசி உருவகம். இங்கேதுய்க்குநாவென்றது, அறிவை. பவப்
பசிதொலையத்துய்த்தலாவது; சங்கற்பவயமாகாமையென்க. இவ்விருவர்
புகழையும்விரவுதலாவது; ஞானாகாரமாகச்சிந்தித்தலை. முக்கணுயகன்
புகழைமூரலென்றது; ஞெப்தியே பிரியமாயதைக்குறித்தற்கும், வசவன்
மிக்கவான்புகழ்க்கவைக்கறி யென்றது; அதற்கியைந்த சாதனங்களாகிய
இயமநியமாதிகளைக் குறித்தற்கு மென்க. (ச)

விலக்கு முற்பவச் சித்தரா மற்குமுன் விளம்பு
மிலக்க ணத்தினுக் கருணந்தி யெனுமிலக் கியத்தைக்
கலக்க மற்றநிர் திவிவதற் குதாரணங் காட்ட
மலக்க மற்றநம் மல்லமன் றிருவுளம் வலித்தான்.

(இ - ள்.) உற்பவம் - பிறவியை—விலக்கும் - நீக்கிய—சித்தராமற்கு—
சித்தராமரென்பவற்கு—முன்விளம்பும் - முன்னே சொல்லிய — இலக்க
ணத்தினுக்கு : சச்சிதானந்தமுதலியவிலக்கணங்களுக்கு — அருள் - கிரு
பைபொருந்திய —நந்தியெனுமிலக்கியத்தை - வசவண்ணொன்னு மிலக்
கியத்தை—கலக்கமற்று - சந்தேகமற்று —அறிந்திவிவதற்கு - தெரிந்து
கோடற்கு—உதாரணங்காட்ட - உதாரணங்காட்டிம்படி —மலக்கமற்ற-
விபரீதமற்ற—நம்மல்லமன் - நமதல்லமதேவன்—திருவுளம்வலித்தான் -
உறுதியாகத்திருவுளங் கொண்டனன். எ - று. ஐயந்திரிபறத்தெளிந்த
வனதலின் ஆகாமியமுனைத்தற்கிடங் கொடானெனக்காட்ட, விலக்கு
முற்பவச்சித்தராமனென்றார். முன்னர்சித்தராமன் ஐக்கியமெய்தற் கி
யைந்த இலக்கணத்துக்கு இலக்கியமாகிய பரவஸ்துவைப்போல் வச
வண்ணர் இருத்தலின் அவரை இலக்கியமெனப்பட்டது. (இ)

அடிய வர்க்கெளி யானெனு மவனெம துகத்திற்
குடியிருக்குமவ் விராமனை யுடன்கொடு குறிலோர்
நெடில டித்தநன் னிரையென வந்நகர் நீங்கிக்
கொடிம திற்கவி யாண்மா நகர்வழிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அடியவர்க்கெளியானெனும்—அன்பர்க்கெளியனென்றுசொ
ல்லப்பட்ட—அவன் - அந்தவல்லமதேவன் —எமதகத்திள் - எமதுள்ளத்
திள்—குடியிருக்கும் - வாசஞ்செய்யப்பட்ட—அவ்விராமனை & அந்தச்சித்
தராமனை—உடன்கொடு - கூடவழைத்துக்கொண்டு—குறில்—குற்றமெழுத்
தானது—ஓர்நெடிலடித்த - ஓர்நெடிலோடிணந்த —நல் - நல்ல—நிறை

யென - நிராயசையைப்போல — அந்நகர்நீங்கி - அந்தப்பட்டணத்தைவிட்டுநீங்கி—கொடி - கொடிகட்டிய—மதில் - மதில்குழந்த—கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்டான் - கலியாணபுரிமார்க்கமாகச்சென்றான். எ - று, குறிவோர்நெடிலவெத்தநன்னிராயாவது; குறினெடிலிணந்துவரு நிராயசையென்க. “என்னை குறிலே நெடிலே குறிவினை குறினெடில், ஒற்றொடுவருதலொடு மெய்ப்பட்டநாழன், நெருநிராயுமென்றுகிற்பெயரோ” என்றார் தொல்காப்பியனார். குறிவினையென்னுது குறினெடிலென்றது; குறிவினதுவிசார நெடிலானாற்போல அல்லமனாற்றெளிவுற்றவனெனக்காட்டற்கு, குறிவினையெனின் அல்லமனுக்குவமிக்கப்படா நெனந்தும், இவ்வனங்கூறிப்பதென்க. (௬)

நறுமப் பழஞ்செறி தனியிட மொய்த்திட நண்ணு
மெறுமபொ முங்கென வரனடி யவர்திர னெழுந்து
மறந்தும் வெஞ்சமண் குண்டரை யிணங்குற வசவ
னுறும்பு ரம்புக ளிருவருங் கண்மொ முவந்தார்.

(இ - ள்.) நறும - இனிய—பழஞ்செறி - பழங்கணிறைந்த —தனியிடம் - தனித்தவிடத்தில்—மொய்த்திட - மொய்க்கும்படி—நண்ணும் - போகின்ற—எறும்பொழுங்கென - எறும்புவரிசைபோல—அரனடியவர் - பரமசிவனடியார்கள்—திரள் - கூட்டமாக—எழுந்து - எழுந்திருந்து—மறந்தும் - மறதியுற்றும்—வெஞ்சமண் - கொடியசமணராகிய—குண்டரை - பாதகரை—இணங்குற - சேராத —வசவன் - வசவண்ணன்—உறும் - தங்கிய —புரம் - பட்டணத்துக்கு—புகல் - போதலை — இருவருங்கண்டு - அல்லமருஞ்சித்தராமருங்கண்டு—உளமுவந்தார் - மனங்களித்தனர். எ - று, மறந்துமென்பதிலும்மை இறந்ததுதழீஇப் வெச்சவும்மை. இணங்குதல் அவர்மதவயப்படல். ஊன்செறிதனியிடமென்னுதது அடியாரையுவமிப்பதுபற்றியென்க. அரனடியவர் திரளெழுந்து புகலென முடிக்க. (௭)

தும்பி ரானருள் வசவனாக் கிய்வறச் சாலைக்
கும்ப வாசநீர் முதலிய வேண்டுவ கொண்டு
வம்பு னாமலர் வனத்தயர் வுயிர்த்துநல் வீழ்சேர்ந்
தெம்பி ரானடி புவர்திர னேகுதல் கண்டார்.

(இ - ள்.) தம்பிரான் - அல்லமதேவரது—அருள் - கிருபைபெறுவா வான்வேண்டி—வசவன் - வசவண்ணன்—ஆக்கிய - ஏற்படுத்திய—அறச்

சாலை - தர்மசாலையிலுள்ள—கும்பம் - குடத்தினிறைந்த—வாசநீர் முதலிய - வாசனைகட்டியநீர்முதலியவைகளில் — வேண்டுவகொண்டு - தமக்கு வேண்டியவளவுகொண்டு—வம்புலாம் - வாசனைபொருந்திய—மலர்வனத்து - பூங்காவனத்தில்—அயர்வுயிர்த்து - சோபநீங்கி —நல்வழிசேர்ந்து - நன்மார்க்கத்தையடைந்து—எம்பிரான் - புரமசிவனுடைய—அடியவர்திரள் - அடியார்கூட்டங்கள் —ஏகுதல்கண்டார் - போதலைக்கண்டார். எ - று. அடியவர்திரள் வேண்டுவகொண்டு அயர்வுயிர்த்து ஏகுதலை இவ்விருவருங்கண்டாரொன முடிக்க. முதலிய, வேண்டுவ, இவைவினை யாலணையும் பெயர்கள். (அ)

பாண்டின் மாவளஞ் சிவிகையூர்ந் தேருனர் பரிந்து
வேண்டு மாறுகொள வேடத்தர் துறந்தவர் விரத
ரீண்டு மாறுகண் டிவந்துசென் றெழிலலங் கார
காண்ட மாமெனு மங்கல புரத்தினைக் கண்டார்.

(இ - ள்.) பாண்டில் - வண்டிகளிலேற்றிப்—மாவளம் - மிக்கவளப்பத்தோடு—சிவிகையூர்ந்து - பல்லக்கையிலேறி —ஏருனர் - போகிறவர்களும்—பரிந்து - விரும்பி —வேண்டுமாறுகொள் - தமக்குவேண்டுமளவு கொண்ட—வேடத்தர் - வேடதாரிகளும்—துறந்தவர் - துறவிகளும்—விரதர் - விரதங்காப்பவரும் —ஈண்டுமாறுகண்டு - நெருங்கிப்போதலைக்கண்டு—உவந்து - சந்தோஷித்து—சென்று - போய்—எழில் - அழகிய—அலங்காரகாண்டமாமெனும் - அலங்காரகாண்டமென்கிற—மங்கலபுரத்தினை—மங்கலபுரத்தை—கண்டார் - பார்த்தனர். எ - று. வேடத்தர் தவவேடம்பூண்டோரை, கல்யாணபுரிக்கு அலங்காரகாண்டமெனப்பெயரிருத்தலால் அலங்காரகாண்டமாமெனு மங்கலபுரமென்றார். (க)

கூண்டு செல்லுமப் போதிலந் நகர்வளங் கருத்திற்
கொண்ட வல்லமன் றிருவுள மிகக்களி கூர்ந்து
பண்டை நல்லிசைப் புலவர்கொல் லிராமனைப் பார்த்து,
மண்டு பல்வளங் காட்டுவன் றணித்தனி வகுத்து.

(இ - ள்.) கண்டு - பார்த்து —செல்லுமப்போதில் - போகும்த்தருணத்தில் —அந்நகர்வளம் - அந்தப்பட்டணத்தின்வளப்பத்தை — கருத்திற் கொண்டவுல்லமன் - மனதிற்கொண்டவல்லமன்தேவன்—திருவுளம் - மனதில்—மிகக்களிகூர்ந்து - மிகவுஞ்சந்தோஷித்து —பண்டை - பூர்வீகமாவுள்ள—நல் - நல்ல—இசைப்புலவர் - இசைஞ்ஞானியர்கள்—சொல் -

துதிக்கின்ற—இராமனை - சித்தராமரை—பார்த்து-பார்த்து —மண்டு-மிருந்த—பல்வளம் - பலவளப்பங்களை —தனித்தனிவகுத்து - தனித்தனியாகப்பிரித்து—காட்டுவன் - காண்பிப்பன். ஏ - று. இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியால் ; பண்டை முன்னுள்ள நல்லிசை நல்லகீர்த்தியை புலவர் பண்டிதர்களால் சொல்லி துதிக்கத்தக்கவெண்ணுமமையும். அல்லமன்கனிகூர்ந்து பார்த்து வகுத்து காட்டுவனென முடிக்க. (கௌ)

தனைவி ரும்பிவந் தடைந்தவர் தம்மைமுன் வெறுத்த
தினக ரன்கதிர் விருமபுறச் செய்தளித் திரளக
ணனிவி ருந்துணுங் கடிமலர் சுமந்துபொன் னகரார
கனிவி ரும்புதனை பொழினிகழ வதையெதிர் காணும்.

(இ - ள்.) தனைவிரும்பிவந்து - தன்னைவிரும்பிவந்து —அடைந்தவர்தம்மை - சேர்ந்தவர்களை —முன்வெறுத்த - முன்னர்வெறுப்புற்ற—தினகரன்கதிர் - சூரியனதுகிரணத்தை —விரும்புறச்செய்து - விரும்பச்செய்து—அளித்திரள்கள் - வளங்கூட்டங்கள் —நனி - மிகவும் —விருந்துணும் - விருந்துண்ணத்தக்க —கடிமலர் - வாசனை பொருந்தியபுஷ்பங்களை—சுமந்து - சுமந்து—பொன்னகரார் - தேவர்கள்—கனிவிரும்பு - பழங்களைவிரும்புகின்ற—தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—பொழில் - பூங்காவனங்கள்—நிகழ்வதை - விளங்குவதை—எதிர் - எதிரில்—காணும் - பார்க்குதி. ஏ - று. வெய்யிலால்வதையுண்டு தன்னையடைந்தவர்களைத் தனிவு செய்து மிக்ககுளிர்ச்சியால் மீண்டுந் சூரியகதிரை விரும்பச்செய்கின்ற பொழிலெனப்பொருள்கொள்க. தன்பொழில் விரும்புறச்செய்து சுமந்து பொழினிகழ்வதை யெதிர்காணயெனக் கூட்டிமுடிக்க. (கக)

பூவி னோடுசெந் தேன்மழை யொழிவறப் பொழியும்
காவி னோடுவள் ளிதழவிழந் தொழுகுதேந் கமல
வாவி யோடுநல் லிசைபயி லஞ்சிறை வண்டு
பாவி னோடுவண் குழலெனத் திரிதலைப் பாராய்.

(இ - ள்.) பூவினோடு - புஷ்பங்களிடத்தும்—செந்தேன்மழை - சிவந்தேன்மாரி —ஒழிவறப்பொழியும் - இடைவிடாதுசேரிகின்ற —காவினோடு - பூங்காவினிடத்தும்—வன் - வளமைதங்கிய—இதழவிழந்து - இதழ்கள்விரிந்து—ஒழுகு - ஒழுகாநின்ற—தேன் - வாசனைபொருந்திய—கமலம் - தாமரைமலர்கணிதைந்த—வாவியோடு - தடாகத்தினிடத்தும்—நல்லிசைபயில் - நல்லகீதங்களைப்பாடுகின்ற—அம் - அழகிய—சிறை - இ

நருகனையுடைய—வண்டு - வண்டுகள்—பாவின் - நெய்யும்பாவினிடத்தி
ல்—ஓடி - இடைவிடாதுமாரியோடுகின்ற—வண் - வண்மைதங்கிய—குழ
லென - மூங்கிற்குழலைப்போல—திரிதலைப்பாராய் - அந்ருமிந்ருமாகத்தி
ரிதலைக்காணுதி. ௭ - ௮. பாவிலோடு மூங்கிற்குழலைப்போலப் பூவினிட
த்துங் காவினிடத்தும் வாவியினிடத்தும் வண்டுகள் திரிதலைப்பாராயெ
னக் கூட்டிமுடிக்க. யாதனுபிற்குநிற்குயினு மென்னும்விதியால் பூவி
னோடு காவினோடு வாவியோடு என்பவற்றிலுள்ள வோடுவருபுகளை ஏழா
ம்வேற்றுமையாகத் திரித்ததென்க. (௧௨)

சூழிம லர்ப்பசுர தேன்றுளி பிலிற்றுபைங் காவைக்
குடியி ருக்குமவ் வளவெனக் கொண்டு வெண குருகு
மடியி டெதவ னொனவிருந் திளங்கயல் வரலு
நொடியி னிற்கவர் தண்பனை மருதமு நோக்காய்.

(இ - ள்.) சுழி - வாசனைபொருந்திய—மலர் - புஷ்பங்கள் - பசுந்தே
ன்றுளி - பசியதேன்றுளிகளை—பிலிற்று - சொரிகின்ற - பைங்காவை -
பசியபூங்காவனத்தை—குடியிருக்குமவ்வளவென - தாங்குடியிருப்பதற்
கியைந்தவெல்லையாமென—கொண்டு-எண்ணிக்கொண்டு—வெண்குருகு-
வெண்மையாகியநாரைகள்—மடியுடுத்தவொன - சோம்பலுள்ளவரைப்
போல—இருந்து - அசைவறவிருந்து—இளங்கயல்வரலும் - இளமையா
கியசேற்கெண்டைகள்வரலும்—நொடியினில் - நொடியளவில்—கவர் -
மூக்காற்கவர்ந்துவிழுங்குகின்ற—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—பனை -
வயல்கள்கூழ்ந்த—மருதமும் - மருதநிலத்தையும்—பாராய் - காணுதி.
௭ - ௮. வெண்குருகு காவைத் தனக் கியைந்தவிடமாமெனக் கொண்டு
மிக்கசோம்பலுடையோரைப்போற் சரையிலசைவறவிருந்து இங்ஙனமி
ருப்பதனால் அச்சமின்றிச் சேல்மீன்களருகுவரலும் நொடியினிற்கவ
னொன முடிக்க, அசைவின்மையைக்குறிக்க மடியுடுத்தவரையுமறித்தார்.

குதிரை யங்கதிர் மணிக் குட நீர்குழி பதுபோ
லதிரி ளங்கமஞ் சூல்வளை தவழ்வய லணநெற்
கதிர் வளைந்துசெந் தாமரை வாயுறக் கவிழ்ந்து
நுதிபொ ருந்திய வழகையு மையநீ நோக்காய்.

(இ - ள்.) குதிரை - குதிரையானது—அம் அழகிய—கதிர் - பிரகாச
த்தையுடைய—மணி - இரத்தினங்கள்பதித்த—குடம் - குடத்தில்—நீர்
குடிப்பதுபோல் - நீர்குடிக்குமாறுபோன்று—அதிர் - சத்திக்கின்ற—இ

ளம் - இளமையாகிய—கமஞ்சூல் - நிறைந்தகருப்பத்தையுடைய—வளைத
வழ் - சங்குகள் தவழப்பட்ட—வயல் - கழனிகளில் —அணிநெற்கதிர் - அ
ழகியநெற்கதிகள்—வளைந்து - பாரத்தால்வளைந்து—செந்தாமலாவாய் -
செந்தாமலாமலரிடத்து—உற - பொருந்த —கவிழ்ந்து - கவிழ்ந்து—நுதி
பொருந்திய - நுனிபொருந்தியிருக்கின்ற —அழகையும் - அழகினையும்—
ஐய - அய்யனே —நீரோக்காய் - நீகாணுதி. ஏ - று. குதிராகுடிப்பது
போல் வளைதவழ்தலாலுவமையாயிற்று. இன்னுந் குதிரை கடத்தினீர்கு
டிப்பதுபோல நெற்கதிர்வளைந்து தாமலாமலர்வாயாக விருக்கக்கவிழ்
து நுனிதங்கியவழகெனினுமையும். (கச)

இங்குத் தன்னுள்வாழ் பயிற்சியா லிறந்துயிர் போயு
மங்குப் பொன்னெயில் வட்டந்து ளிருண்மனத் தம்ணர்
தங்கற் குன்னுமிப் பொன்னெயில் வட்டமுஞ் சடைமேற
கங்கைப் பெண்ணமா பரனடிக் கன்பரீ காணாய்.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்வுலகத்தில்—தன்னுள்-தனக்குள் —வாழ்-வா
ழ்கின்ற—பயிற்சியால் - பழக்கத்தால்—இறந்துயிர்போயும் - இறந்துயிர்
நீங்கியும்—அங்கு - அவ்வுலகத்தில்—இருள் - இருள்மயமாய்—மனத்து -
மனதையுடைய—அமணர் - சமணர்கள் —பொன்னெயில்வட்டத்துள் -
பொன்மதில்குழந்தவட்டநிலத்தில்—தங்கற்குன்னும் - என்றுந்தங்குதற
குநினைக்கின்ற—இப்பொன்னெயில்வட்டமும் - பொன்மதில்குழந்தவிற்த
வட்டநிலத்தையும் —சடைமேல் - சடாமுடியின்மேல் —கங்கைப்பெண
ணமர் - கங்காதேவியமரப்பெற்ற—பரனடிக்சுண்ப - பரமசிவனடிகுகண்
புடையோனே —நீகாணாய் - நீகாணுதி. ஏ - று. உயிர்போயும் என்பது
லும்மை இழிவுசிறப்பு. வட்டமும் என்பதிலும்மை எண்ணும்மை. இறந்
தபின் உயிர் மேலுலகத்தில் தங்கற்கு அமைத்தபொன்னெயில் வட்
டம்போல ; உடல்தங்கற்கு இவ்வுலகத்திலமைத்த பொன்னெயில்வட்ட
மிறுவெனக்காட்ட இங்ஙனங்கூறினார். அன்ப, விளி அங்கென்பதினால்
இங்கென்பதற்கு இவ்வுலகமென்றும். (கடு)

திறந்து மூடுகின் னுதலிமை விழியெனச் சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக் கதவிரு புடையினும் பெற்றுச்
சிறந்த கோபுர வாய்தலு மலர்மிசைத் தெய்வம்
பறந்து நாடிய முடியிறைக் கன்பரீ பாராய். ௩

(இ - ள்.) திறந்துமூடும் - விழித்துமூடுகின்ற—நின் - உன்னுடைய—

துதல் - நெற்றியிலுள்ள—இமைவழியென - கண்ணிமைபோல —சேர்ந்த - பொருநதி—பிறங்கு - பிரகாசிக்கின்ற —மாமணி - சிறந்தவிரத்தனங்கள்பதித்த—கதவு - கதவுகளை —இருபுடையினுமபெற்று - இரண்டிபக்கத்தினுமமையப்பெற்று —சிறந்த - சிறப்புற்றுநின்ற —கோபுரவாய்தலும் - கோபுரவாசற்படியையும்—மலர்மிசைத்தெய்வம் - தாமரைமலரையிடமாகவுடையபிரமன்—பறந்துநாடிய - பட்சியாகப்பறந்துதேடிய —முடி - சிகரத்தையுடைய —இறைக்கு - பரமசிவனுக்கு —அன்ப - நன்பனே—நீபாராய் - நீகாணுதி, எ - று, பறந்தென்பதினால் பட்சியாகப்பறந்தென்றும்.

(௧௬)

இலங்கு நீறெனுங் கவசமிட் டக்கமென் றியமபு
மலங்கல் வாகைவெய்ந ஞஞ்செழுத் தத்திர மடுதந்
நலங்கொள் வீரராம் பததர்த மறுகம ணள்ளார்
சலங்கு பாசறை போன்றெதிர் நிகழ்வது காணாய்.

(இ - ள்.) இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற—நீறெனும் - வீழ்தியென்கிற—கவசம் - சீராவை—இட்டு - தரித்து—அக்கமென்றியம்பும்—ருத்ராட்சமென்றுசொல்லப்பட்ட —அலங்கல்வாகை - வெற்றிமாலைையை—வேயீந்து - தரித்து—அஞ்செழுத்து - பஞ்சாட்சரமென்னும் —அத்திரம் - பாணங்களோடு—அடுத்த - கூடியிருக்கின்ற —நலங்கொள் - சன்மார்க்கமுள்ள—வீரராமபத்தர்தம் - வீரசைவர்களாகியவன்பர்களது —மறுகு - வீதி—அமண் - சமணர்களென்னும் —நல்லார் - சத்துருக்கள் —கலங்கு - அஞ்சத்தக்க—பாசறைபோன்று - கூடாரமபோல—எதிர்நிகழ்வது - எதிரோவிளங்குவதை —காணாய் - காணுதி, எ - று, நீறெனுங்கவசம், அக்கமென்றியம்புமலங்கல்வாகை, அஞ்செழுத்தத்திரம், இவையருவகம். ()

கூட்டு வராசடைக் கணனுதல் பூசனைக் கரும

மட்டு மாதவர் தீப்பசி யாற்றுறு மறமுள்

எரிட்டு மேற்புறங் கண்டவர் கொடியுன வென்னப்

பட்டு மானிகை பற்பல நிகழ்வன பாராய்.

(இ - ள்.) கட்டி, - கட்டிய—வார் - நீண்ட—சடை - சடையையும்—கணனுதல் - நெற்றிக்கண்ணையுமுடையபரமசிவனது —பூசனைக்கருமமட்டுமீ—பூசனுக்கருமமட்டுக்காக —மாதவர் - மஹத்தானதவத்தோரது —தீப்பசியாற்றும் - கொடியபசியைத்தணித்தற்கியைந்த —அறம் - தர்மத்தை—உள்ளிட்டு - நினைத்து —மேற்புறங்கண்டவர் - மேலுப்பரிகையி

ந்கண்டவர்களுக்குக்கட்டிய —கொடியனவென்னப்பட்டு - கொழுகளுக்
கொப்பாருமென்றுசொல்லப்பட்டு —மாணிகை - யாவரதுமாணிகையி
லும்—பறபல - பலவேறுபட்டகொழுகள் —நிகழ்வன - அசைகின்றவை
களை —பாராய் - காணுதி. ஏ - று. தருமஞ்செய்வான்வேண்டிக்கட்டி
யகொழுகளைப்போல யாவரதுமாணிகையிலும் பற்பலநிகழ்வனபாராயெ
னக்கூட்டிமுடிக்க. கண்ணுதலென்பது, அன்மொழித்தொகை. (சஅ)

பொறித்த வாழையின் கனியினைக் கடைதலை பொருந்தக்
குறித்தி டாதுண வெனக்கறித் தலகுநோய் கொண்டு
நிறுத்து வாழையின் கனியும்ச் செய்கையாய் நினைந்து
கறித்தி டாதமர் செம்முகப் பசங்கிளி காண்பு.

(இ - ள்.) பொறித்த - சித்திரமாகவெழுதிய—வாழையின்கனியினை—
வாழைப்பழத்தை—கடைத்தலை - முற்றும்—பொருந்தக்குறித்தி டாது -
நன்குணராமல்—உணவென - உணவென்று—கறித்து - கடித்து—அல
கு - மூக்கு—நோய்கொண்டு - நொந்து —நிறுத்து - பந்தலில்நாட்டிய—
வாழையின்கனியும் - வாழைப்பழத்தையும் —அச்செய்கையாய்நினைத்
து - அந்தவிதமாகநினைத்து—கறித்தி டாது - கடிக்காமல்—அமர் - சும்மா
வீருக்கின்ற—செமமுகம் - சிவந்தமுகத்தையுடைய—பசங்கிளி - பசிய
கிளிப்பிள்ளைகளை—காணு - காணுதி. ஏ - று. பொறித்தவாழை, கற்பி
தவாழை, நிறுத்தவாழை, உண்மைவாழை. இஃது மயக்கவணி. (கக)

வள்ள னல்வச வன்புகழ் வாயினால் வழுத்தா
தெள்ளும் வல்லமண் குண்டர்தம் பிறப்பினு மிழிப்பில்
புள்ளு நல்லன வெனயினம் பூவையோ டிருந்து
கிள்ளை யவ்வச வன்புகழ் சொல்வது கேளாய்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - வள்ளலாகிய —நல்வசவன்புகழ் - நல்லவசவன்
ணரதுபுகழையும்—வாயினால்வழுத்தாது - வாயினாறுதியாமல் —எள்ளு
ம் - இகழுகின்ற —வல் - கொடேமாகிய —அமண்-சுமணர்களென்னும்—
குண்டர்தம் - பாதகர்களுடைய—பிறப்பினும் - செனனத்தைக்காட்டிலு
ம்—இழிப்பில் - இழிவிலிலாத—புள்ளும் - பட்சிகளும்—நல்லனவென -
நல்லனவாமெனக்கூறும்படி —இளம் - இளமையாகிய —பூவையோடு -
நாகணவாய்ப்ப்பட்சியோடு—இருந்து - கூடியிருந்து —கிள்ளை - கிளிப்பிள்
ளைகள் —அவ்வசவன்புகழ் - அவ்வசவண்ணனதுபுகழை —சொல்வது -

சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை —கேளாய் - கேளுதி. எ - று. வசவன் ண்ணதுபுகழைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால், அமண்குண்டர்தம்பிறப் பியும் இழிப்பில் புள்ளு நல்லனவென்றார். (௨௦)

என்று கூறியவ் விராமனை மகிழ்வுசெய் தின்ப
மன்றல் வீதியில் வசவநா யகன்றிரு மனைமுற்
குன்று போலுயர் கோபுர வாய்தலைக் குறுகச்
சென்று மேவின னெம்மையா ளல்லம தேவன்.

(இ - ன்.) என்றுகூறி - என்றுசொல்லி —அவ்விராமனைமகிழ்வுசெய் து - அந்தச்சித்திராமனைச்சந்தோஷப்படுத்தி —இன்பம் - இன்பமயமா ண—மன்றல்வீதியில் - மங்களகரமானவீதியில் —வசவநாயகன்-வசவன் ணரது—திருமனைமுன் - அழகியமாளிகைமுன் —குன்றுபோலுயர்-மலை போலுயர்ந்த—கோபுரவாய்தலை . கோபுரவாசற்படியை —குறுக - நெ ருங்க —எமமையாளல்லமதேவன் - எமமையடிமைகொண்டவல்லமதே வன் —சென்றுமேவினன் - போய்ச்சேர்ந்தான். எ - று. அல்லம தேவன் மகிழ்வுசெய்து சென்று மேவினனெனமுடிக்க. (௨௧)

தொடர்த்து னைக்கைவெண் மருப்புரற் காற்கருந் தோற்றே.
வடித்த மெய்ப்பரன் கொலைகுறித் தெடாமழு வொப்ப
வடைத்த லைக்குறித் திடாதசெம் மணிக்கத வடித்த
கடைத்த லைக்கண்மா தவர்குழா நெருங்குதல் கண்டார்.

(இ - ன்.) தொடர் - இடையில்விடாதுதொடருகின்ற—துணை-ரந்தன த்தையுடைய—கை - துதிக்கையையும்—வெண்மருப்பு - வெள்ளைத்தந்த த்தையும்—உரற்கால் - உரல்போன்றகால்களையும் —கருந்தோல் - கறு த்தத்தாலையுமுடையயானையின்—தோலுடுத்த - தோலையாடையாகவுடித் த —மெய்ப்பரன் - உண்மையாகியபரமசிவன் —கொலைகுறித்து - கொ லைசெய்தலைக்குறித்து—எடா - கையிலெடாத—மழுவொப்ப-மழுவாயுத த்துக்கொப்பாக —அடைத்தலைக்குறித்து - மூடிதலைக்குறித்து —இடா த - போடாத—செம்மணி - சிவந்தரத்தனங்களபதித்த —கதவடித்த - க தவைச்சார்ந்த—கடைத்தலைக்கண் - கடைவாயலில்—மாதவர்குழாம்-பெ ரியோர்கூட்டங்கள்—நெருங்குதல்கண்டார் - ஒருவருக்கொருவர்நெருங் குதலைக்கண்டார்கள். எ - று. துதிக்கை, வெண்மருப்பு, உரற்கால், கரு ந்தோல், என்றற்றோடக்கத்தான் யானையென்றும். மழுவெடுத்தது கோ ருத்துக்கன்றாமைபோல, கதவுவைத்தது மூடாமைக்கென்க. (௨௨)

வேறு

அறுசுவை யடிசி லுண்பா னடைகு வா ரடிசி லுண்டு
மறுகிடை வருவார் சான்றோர் வைகிய விடங்க ணாழக்
கறியொடு மருவு சோற்றுக் காவடி சுமந்து செல்வார்
நறுமலர் சுமந்து தண்ட நாதன்பூ சனைக்குப் போவார்.

(இ - ள்.) அறுசுவை - அறுசுவையோடுங்கூடிய—அடிசில் - சாப்பா
ட்டை—உண்பான் - உண்ணும்பொருட்டு—அடைகுவார் - செல்லுங்கூர
வர்களும் —அடிசிலுண்டு - அங்கனமாயவுணவுண்டு —மறுகிடைவருவா
ர் - வீதியில்வருபவர்களும்—சான்றோர்வைகிய - பெரியோர்களிருக்கின்
ற—இடங்களுடி - இடங்களைத்தேடி—கறியொடுமருவு - கறியோடுகூடி
ய—சோற்றுக்காவடி - சோற்றுக்காவடியை—சுமந்துசெல்வார் - சுமந்து
போகின்றவர்களும்—நறுமலர்சுமந்து - நல்லபூமாலைகளைச்சுமந்து—தண்ட
நாயகன்பூசனைக்கு - பரமசிவனபூசைக்கு—போவார்—போகின்றவர்க
ளும். எ - று. அறுசுவை ; கைப்பு தித்திப்பு புளிப்பு உவர்ப்பு துவர்ப்
பு கார்ப்பு. அடிசில் உணவிற்பொது. (உக)

* செஞ்சர ணிறைஞ்சி நல்குஞ் செழுந்துகில் கிழித்துக் கீ
ழு கொண், டெஞ்சிய மிகையென் றெண்ணி யிட்டவ ணக
ன்றுபேரவா, ரஞ்சுடர் மணிப்ப சம்பொன் னணிதுகி லலங்கல்
சாந்தம், வஞ்சியர் தமக்க ளிப்பத் தருகென வாங்கிச் செல்வார்.

(இ - ள்.) செஞ்சரன் - சிவந்தபாதங்களை—இறைஞ்சி - வணங்கி—ந
ல்கும் - கொடுக்கின்ற—செழுந்துகில் - நல்லவஸ்திரங்களை—கிழித்து - ஞ
ண்டுதுண்டாகக்கிழித்து —கீழ்கொண்டு - கோவணமாக்கி —எஞ்சிய - மீ
ந்தவைகளை—மிகையென்றெண்ணி - அதிகமென்றெண்ணி —இட்டு - அ
வரவர்க்களித்து—அவண் - அவ்விடத்தினின்று—அகன்றுபோவார் - நீ
ங்கிப்போகின்றவர்களும் —ஆம் - அழகிய —சுடர் - பிரகாசம்பொருந்தி
ய—மணி - இரத்தினபரணங்களையும் —பசும்பொன் - பசியபொன்னுந்
செய்த—அணி - ஆபரணங்களையும்—துகில் - வஸ்திரங்களையும்—அலங்க
ல் - பூமாலைகளையும்—சாந்தம் - சந்தனங்களையும்—வஞ்சியர்தமக்களிப்
ப - ஸ்திரீகளுக்குக்கொடுக்க —தருகெனவாங்கிச்செல்வார் - ஷோபிவெ
னவாங்கிச் செல்பவர்களும். எ - று. (உச)

நிந்தைசெய் தெமையெ திரந்த நெறியில்புன் சமணர் தந்
கண், மைந்தினை யறியச் சொல்லம் வசவனுக் கிகன்று செல்

வார், நந்தியை வணங்க வேறு நகர்தொறு நின்று போந்து
சிநதுரம் வயமா வம்பொற் சிவிகைவிட் டிழிநது செல்வார். .

(இ - ள்.) நிந்தைசெய்து - பழித்து—எமையெதிர்த்த - எங்கனோடுவி
ரோதித்த—நெறியில் - வரம்புகடந்த—புல் - அற்பமாகிய—சமணர்தங்க
ள் - சமணர்களுடைய—மைந்தினை - மோசத்தை, - வசவனுக்கு - வசவ
ண்ணருக்கு—அறியச்சொல்வமென்று - தெரியச்சொல்வமென்று —செ
ல்வார் - போகின்றவர்களும் —நந்தியைவணங்க - வசவண்ணனாத்தொ
ழ—வேறுநகர்தொறுநின்று - வெவ்வேறுபட்டணங்களிலிருந்து —போ
ந்து - வந்து—சிந்துரம் - யானையும்—வயமா - வெற்றிபொருந்தியகுதிநா
யும்—அம்பொன் - அழகியபொன்னினாற்செய்த—சிவிகை - பல்லக்குமா
கிய—விட்டி - இவற்றைவிட்டு— இழிந்துசெல்வார் - இறங்கிப்போகின்ற
வர்களும், எ - று.

(௨௫)

சீர்கெழு வசவன் பாடந் திவவியாழ் கொண்டு செல்வா
ராகிவின் மதனை வென்றே னடியவர், குழாநெ ருங்கு
மேர்கெழு மணிப்ப சம்பொன் னிருங்கடை நோக்கி நின்று
ரோகையோ டலம னுமத் தொருவனு மிராமன் றுனும்.

(இ - ள்.) சீர்கெழு - சிறப்புப்பொருந்திய — வசவன்பாட - வசவனை
ப்பாட—திவவியாழ்கொண்டு - வலிச்சட்டமைந்த யாழையெடுத்துக்கொ
ண்டு —செல்வாராகி - போகின்றவர்களாகி—வில் - கரும்புவில்லையுடை
ய—மதனைவென்றேன் - மன்மதனைபெரித்தபரமசிவனது — அடியவர்
குழாநெருங்கும் - அடியார்கூட்டங்க ணெருங்கிய —ஏர்கெழு - அழகு
பொருந்திய—மணி - இரத்தினங்கள்பதித்த —பசும்பொன் - பசியபொ
ன்னினாற்செய்த—இருங்கடை - பெரியகடைவாயலை—நோக்கினின்றார் -
பார்த்துநின்றார்—ஓகையோடு - மிக்கசந்தோஷத்தோடு—அலமனாமத்
தொருவனும் - அல்லமனென்னும்பெயரையுடையவொருவனும் —இராம
ன்றானும் - சித்தராமரும். எ - று! அலமனாமத்தொருவனும் இராமன்றா
னும் ஓகையோடு இருங்கடை நோக்கினின்றானாக் கூட்டி முடிக்க. ()

ஆயிடை 'நின்றோர் தம்மை யப்ப்ணப் பெருநின் மிக்க
தூயவ னெதிர்கண் டோகை சொல்லுவ லையற்கென்று
கோயிற் ற் ளமல பூசை குழாத்தொடு செய்யும் போதிற்
போயினன் வசவ னோடு புகழ்ந்திது புகல லுற்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில்—நின்றோர் நமமை - நின்றவிவ்விருவரையும்—அப்பணப்பெயரின்மிக்கதூயவன்—அப்பண்ணென்னும்பெயரையுடையமிக்கபுனிதன்—எதிர்கண்டு - நேரோகண்டு - ஐயர்க்கு - வசவனுக்கு—ஒகைசொல்லுவவென்று - இந்தச்சந்தோஷமானகாரியத்தைச் சொல்லுவவென்று —கோயிலுள் - மடத்தினுள் —அமலபூசை - சிவபூசையை —குழாத்தொடும் - அடியாகூட்டத்தோடும்—செய்யும்போதில் - செய்யுங்காலத்தில்—போயினன் - போனவனும்—வசவனோடு - வசவண்ணரிடத்து—புகழ்ந்து - துதித்து —இதுபுகலலுற்றான் - இதுனைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. அப்பணப்பெயரின்மிக்கதூயவன் இவ்விருவரையுங்கண்டு மடத்துட்சென்று வசவனுக்குத் தெரிவிக்கத்தொடங்கினனெனமுடிக்க. ஓகை, பண்படுபெயர். அமலன்பூசையெனல் அமல பூசைபென ஈற்றுனகரங்கெட்டது. (௨௪)

மாதவ நிருவ, ராய மழைமதா நெடுங்கண் மங்கை
பாதிய னுருவி. ரண்டு படைத்துவந தன்னே யென்னச்
சோதிய தரளக் கோவைத் தோரண வாய்தன் முன்னம
வீதியி னின்றொன்று விளம்பினன் நவத்தின் மிககான்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே —மாதவநிருவர் - மகாதவத்தையுடையோரிருவர்—மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர் - மதர்த்த —நெடுங்கண் - நீண்டகண்களையுடைய—மங்கைபாதியன்—உமாநேயியைஅர்த்தபாகத்திலுடையபரமசிவன்—உருவிரண்டுபடைத்து - இரண்டுருவங்கொண்டு —வந்தனனேயென்ன - வந்தானென்றுசொல்லும்படி.—சோதிய - பிரகாசம்பொருந்திய —தரளக்கோவை - முத்துமாலைகள் தங்கிய —தோரணம் - தோரணங்கட்டிய —வாய்தன்முன்னர் - வாயலின்முன்னே —வீதியினின்றொன்று - வீதியில்கிற்கின்றொன்று —தவத்தின்மிககான் - அப்பணப்பெயரினோன்—விளம்பினன் - சொல்லினன். எ - று. தவத்தின்மிககான், மாதவநிருவர் தோரணவாய்தன்முன்னர், வீதியினின்றொன்று விளம்பினனெனக்கூட்டிமுடிக்க. (௨௫)

என்றவ னியம்ப நந்தி யெனும்பெயர் கருணைக் குன்றங்
கன்றினை நினைந்து நெஞ்சங் கரைநதுவந் தணையுந் தீயர்க்கிங்
கொன்றொரு தடையு முண்டோ வொல்லையீ தருதி டியன்னச்
சென்றவ னமல னோடு சித்தரா மனைவ ணங்கி.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று--அவனியம்ப - அவன்சொல்ல - நாதியெனும்பெயர் - வசவண்ணொன்னும்பெயரையுடைய - கருணைக்கு ன்றம் - கிருபாமலைபோன்றவர் --கன்றினைநினைந்து - தனதுகன்றைநினைத்து--நெஞ்சங்கொன்றுவந்து - மனமுருகிவந்து--அணையுந்தாய்க்கு - சேரும்பசவுக்கு--இங்கு - இவ்விடத்தில்--ஒன்றொருதடையுமுண்டோ - யாதோர்தடையேனுமுளதோ--ஒல்லை - சீக்கிரத்தில்--நீதருதியென்ன - நீயவர்களையழைத்துக்கொண்டுவாவென்றுசொல்ல --சென்றவன் - அந்தவப்பணப்பெயரினோன்போய் --அமலனோடு - அல்லமனோடு --சித்தராமனைவணங்கி - சித்தராமனென்பவனையும்வணங்கி. எ - று. கருணையில்சிறிதும் சலனமில்லாததால் வசவண்ணைக் கருணைக்குன்றமென்றார். சித்தராமனையும் என்பதில், இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மையெஞ்சியது.

பரசிவ லிங்க பூசை பண்ணிய பயனே யுங்கள்
வரவென வுளம கிழந்தான் வசவனீர் வருக வென்ன
வெருவொடு முளமு னைந்து மெய்த்தவன் விளம்ப வெங்கள்
குருபரன் முனிவான் போலக் குறுநகை கொண்டு கூறும்.

(இ - ள்.) பரசிவலிங்கபூசை-சிவலிங்கபூசையை--பண்ணியபயனே - செய்தபிரயோசனமே --உங்கள்வரவென - உங்கள்வருகையென்று--வசவன் - வசவண்ணர்--உளமகிழ்ந்தான் - மனமகிழ்ந்தனர்-- (ஆதலின்) நீர்வருகவென்ன - நீங்கள்வரக்கடவீர்களென்றுசொல்ல --வெருவொடு - மிக்கபயத்தோடு --உளமுனைந்து - மனநடுங்கி --மெய்த்தவன் - அப்பணப்பெயரினோன்--விளம்ப - சொல்ல --எங்களுக்குருபரன் - எங்கள்குருபரனாகியவல்லமன் --முனிவான்போல - கோபிப்பவன்போற்காட்டி - குறுநகைகொண்டு - புன்னகைகொண்டு --கூறும் - சொல்லுவான். எ - று.

(௩௦)

அரசிய லடைந்தார்தம்பா லையமேற் றருந்து கின்றோர்
வருசெயல் வரிசை யன்று மறித்துநீ போதி யென்னு
வுரைசெய் வமல னப்ப னுளமவொரீஇக் கடிது மீண்டு
வரைசெயும் வழி ரத் தின்டோள் வசவநா யகற்குச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அரசியலடைந்தார்தம்பால் - அரசுத்தன்மையடைந்தவரிடத்தில் --ஐயமற்றருந்துகின்றோர் - பிச்சையெடுத்துச்சாப்பிக்கிறவர்கள்--வருசெயல் - வருதல்--வரிசையன்று-முறையன்று--மறித்துநீபோதிபென்னு - திரும்பிப்போய்விடுவாயென்று--அமலனுரைசெய - அல்லம

ன்சொல்ல —அப்பன் - அப்பண்ணென்போன் —உளம்வொன்று - மன
நடுங்கி—கடிது - வினாவில்—மீண்டு - திரும்பி —வரைசெயும் - மலைபோ
ன்ற—வயிரத்தின்டோள் - மிக்கவலியமைந்ததோள்களையுடைய—வசவ
ஞயகற்கு - வசவேசவரருக்கு—சொன்னான் - சொல்லினன். எ - று. ()

அல்லமன் புகன்ற மாற்ற மப்பணன் சென்று நின்று, சொ
ல்லவந் துணுக்கென் றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந் துடல்வி யர்த்துப்,
புல்லவந் தீணையுந் தாய்முன் பொறுதுதும் பறுத்திட் டோமி, நல்
விளங் கன்றுபோன்முன் னான்செலா திருந்தே னென்று.

(இ - ள்.) அல்லமன்புகன்றமாற்றம் - அல்லமதேவர்கொன்ன வசன
ங்களை—அப்பணன் - அப்பண்ணென்போன்—சென்று—போய்—நின்று -
எதிரினின்று—சொல்லவும் - சொல்லவும்—உள்ளத்துணுக்கென்று-மன
ந்திடுக்குற்று —சொற்றளர்ந்து - வசனங்கள்சொர்வுற்று —உடல்வியர்த்
து - தேகமவேர்த்து—புல்லவந்தீணையும்—தழுவும்படியாகவந்தீணைய்ப்
பட்ட—தாய்முன்-பசுவுக்குமுன்—பொறுது - சகிக்காமல் —தும்பறித்திட்
டோடும் - தும்புக்கயிற்றை யறுத்துக்கொண்டோடும் —நல்லிளங்கன்று
போல் - நல்லவிளமையாகிய கன்றைப்போல —முன் - அல்லமதேவருக்
குமுன் —நான்செலாதிருந்தே னென்று - நான்போகாதிருந்தே னெ
ன்று. எ - று. (௩௮)

கொந்துகு மனமுனைந்து கவலைகொண் டமுங்க் நந்தி
பெருந்தகை மாச்சி தேவின் பெருங்கடற் பிறந்த சாவா
மருந்துதன் னெதிர்கி டைத்து மற்றதை வாரிக் கையா
லருந்துற வலுச வான்போ லாயினை நீயு மென்றான்.

(இ - ள்.) கொந்துகும் - கொந்துருகுகின்ற—மனமுனைந்து - மனம்வ
ருந்தி —கவலைகொண்டு - மிக்ககவலைகொண்டு —அழுங்கநந்தி - வசவண்
ணர்விசனமுற—பெருந்தகை - பெருந்தன்மைபொருந்திய—மாச்சிதேவ
ன் - மாச்சிதேவனென்போன்—பெருங்கடற்பிறந்த - பெரியதிருப்பாற்
கடலிற்பிறந்த—சாவாமருந்து - தேவாமிர்தம் —தன்னீதிர்க்கிடத்தும்—
தண்க்கெதிரில்கிடைத்தும் —மற்றதை - அந்தவமிர்த்தத்தை —வாரிக்கை
யால் - கையினால்வாரி —அருந்துற - உண்பான்வேண்டி—அலசுவான்
போல் - தண்ணீர்விட்டலசுபவினைப்போல—ஆயினீயும் - நீயுமாய்—
என்றான் - என்றுசொல்லினன். எ - று. அமிர்த்தத்தைப்போல அல்லம

ஊய, அலகுவதுபோல் அவனையிழத்தலுமாதலின் இஃதெடுத்துக்காட்
டுவமையணி. (௩௩)

பெருந்தகை மாச்சி தேவன் பேசுசொல் விளக்குத் தூண்
ந், துருமபென வுதவச் செம்பொற் றூணெனுந் தோளான் மா
ழ்கி, யிருந்தவப் பிழையென் மேற்றே யென்றடி யிறைஞ்சி யொ
ய்யென், தருந்தவ ரொடுபு றப்பட் டல்லம னருகு வந்தான்.

(இ - ள்.) பெருந்தகை-பெரு தன்மைபொருந்திய —மாச்சிதேவன் -
மாச்சிதேவனென்பான்—பேசுசொல் - சொன்னவசனம் —விளக்குத்
தூண்டுத்துருமபென - விளக்கைத் தூண்டுத்துருபைப்போல —உதவ -
உதவிசெய்ய—செம்மொன் - சிவந்தபொன லாகிய —தூணெனுந்தோ
ளான் - தூண்பொன்றதோனையுடையவண்ணர்—மாழ்கியிருந்த - மயங்
கியிருந்த —அப்பிழை - அத்தக்குற்றம் —என்மேற்றேயென்று - என்னு
டையதேயென்றுசொல்லி —அடியிறைஞ்சி - டா தததில்வணங்கி —ஒய்
யென்று - ஒய்யென்னுமவிராவோடு—அருந்தவரொடு - அரியதவத்தின
ரோடுகூடி—புறப்பட்டு - புறம்போர்து—அல்லமனருகுவந்தான் - அல்ல
மதேவரருகில்வந்தனர். எ - று. ஒய்யெனல் விரைவுக்குறிப்பொலி. ()

என்குண மறமெ யாநி யானநிற் றிரித லில்லே
னின்குண மருளே யென்ற வியதி னிற்றி யெந்தாய்
புன்குண மகவின் றிமை பொறுத்தருள் செய்கை யென்னுந்
தன்குணம் விரித்தொ ழிக்குந் தாய்விய னுலகி லுண்டோ.

(இ - ள்.) என்குணம் - எனதுகுணமானது—மறமேயாகி - பாபமேவ
டிவமாகி—யான் - நான்—அதில் - அந்தப்பாபகுணத்தினின்றும்—திரித
லில்லேன் - மாறாதிருக்கின்றனன் —நின்குணம் - உனதுகுணம்—அரு
ளேயென்றால் - அருள்மயமேயென்றால்—எந்தாய் - எமதப்பனே—நீ
யதினின்றி - நீயதில்மாறாதிருக்கின்றனை—புன்குணம் - அற்பகுணத்தை
யுடைய —மகவின் றிமை - பிள்ளையின் நீச்செயலை —பொறுத்து - பொ
றுத்துக்கொண்டு—அருள்செய்கையென்னும் - கிருபைசெய்தலென்னு
ம்—தன்குணம்விடுத்து - தன்குணத்தைஅப்புறப்படுத்தி—ஒழிக்கும் - அ
த்தீச்செயல்செய்த மகவை ஒழிக்கின்ற—தாய், தாயானவன்—வியனுல
கில் - விரிதவுலகின்கண் —உண்டோ - உளதோ. எ - று. இங்கே மற
மென்பது, இஹமாப்பை, மகவின் நீச்செயலை அணுலாகவும், தன்னிரக்கத்

தை மகத்தாகவுங், கொள்ளுந்தாய்போன்று அடியேனை இரட்சிக்கவே
ண்டுமென்பது, பிறிதுமொழிதலணி. (௩௫)

சூத்திரப் பாவை யானச் சூத்திரி நீய ருட்கண்
பார்த்தெனைக் குழைய கற்றிப் பணிசெயக் கோடி யென்று
வாய்த்தநற் குரவன் செநதா மரையடி மிசையி மூந்தா
னேத்திமெய்ப் பத்தி நீத்த மெனப்படும வசவ தேவன்.

(இ - ள்.) யான் - நான் —சூத்திரப்பாவை - சூத்திரப்பிரதமை—நீ -
நீயோ—அச்சூத்திரி - அந்தச்சூத்திரதாரி— (ஆதலால்) அருட்கண்பார்
த்து - கிருபாநோக்கம்வைத்து —குழையகற்றி - எனதுகுற்றங்க ளனைத்
தையுமொழித்து —பணிசெய - நினதுதொண்டிசெய்ய —எனைக்கோடி.
யென்று - என்னையடிமையாகக் கொள்ளுகியென்று—வாய்த்த - தனக்
கெளிதில்வாய்த்த—நற்குரவன் - சற்குருவாகிய வல்லமனது—செந்தாம
ரை - செந்தாமரைமலர்போன்ற—அடிமிசை - பாதங்களின்மேல் —மெ
ய் - உண்மையாகிய —பத்திரீத்தமெனப்படும - பத்திக்கடலென்னத்தக்
க—வசவதேவன் - வசவண்ணர்—எத்தி - துதித்து—விழுந்தான் - வண
ங்கினர். எ - று. நீயசைப்பவன் யானசைப்பவன் எனப்பொருடோ
ன்றச் சூத்திரப்பாவையான் அச்சூத்திரி நீ என்றார். எனவே, எனக்கோர்
சுத்தரம், இன்றெனக்காட்ட இங்ஙனங் கூறினானெனப் பெற்றாம். (௩௬)

நிலமகள் பொறாது தள்ளி னிறுததுனா யாவ ரோதை
மலிகடல் புரளு மாயின் மறிப்பவ ருளரோ வெங்க
டலைவரீ முனியை யாயிற் தடுப்பவ ருலகில் யாண்டு
மிலையிலை யருள்செ யெந்தா யெனச்சென்ன வசவன் றுழந்தான்.

(இ - ள்.) நிலமகள் - பூமிதேவி—பொறாது - பொறுக்கச்சரியாமல்—
தள்ளில் - தள்ளிவிட்டால் —நிறுத்துனர் - தடுப்பவர்கள் —யாவர் - எவ
ர்—ஓதைமலி - சத்தமிருந்த —கடல்புரளுமாயின் - கடல் ஆணைகடக்கு
மாயின்—மறுப்பவருளரோ - தடுப்பவர்களுளரோ —எனகத்தலைவ, - எ
ங்களுடையகர்த்தனே—நீ முனியைவாயின் - நீ கோழிப்பையாயின்—
தடுப்பவர் - தடுக்கிறவர்கள்—உலகில் - உலகத்தினிடத்தில் —யாண்டி
லையிலை - எவ்விடத்துமிடிலாவேயிலை —எந்தாய் - எனதுதந்தையே—அ
ருள்செய்யென - இரங்குவாயென்று—சென்னவசவன் தாழ்ந்தான் - செ
ன்னவசவேசன் வணங்கினன். எ - று. அடுக்கு, துணிப்பு. (௩௭)

சொற்றிடுங் குதலைச் சொல்லிற் சொற்றிறந் தெரிதல் போலிச்
சிற்றினங் குமர னன்பு செயவடி யிடுமு னோக்கேல்
சற்றுநின் கடைக்கண் வைத்துத் தண்ணளி புரிக வென்று
நற்றவ மாச்சி தேவ னங்குர வனைப்ப ணிந்தான்.

(இ - ள்.) சொற்றிடும் - சிறுவர்பேசுகின்ற - குதலைச்சொல்லில் - ம
ழலைச்சொற்களில்—சொற்றிறந்தெரிதல்போல் - சொல்லினதுதிறத்தை
த்தெரிவதுபோல—இ - இந்த—சிறுநிளங்குமரன் - மிக்கவினையோனாகி
யசிறுவன்—அன்புசெய - பத்திசெய்யும்படி—அடியிடுமுன் - ஆரம்பிப்
பதற்குமுன் —நோக்கேல் - குற்றங்கள்நோக்காதை —சற்று - கொஞ்ச
ம்—நின்கடைக்கண்ணைவைத்து - உனதுநுபாநோக்கம்வைத்து —தண்ண
ளிபுரிகவென்று - அதுக்கிரகஞ்செய்வாயென்று —நற்றவம் - நல்லதவத்
தின்னையுடைய —மாச்சிதேவன் - மாச்சிதேவனென்போன் —நங்குரவ
னை - நமதாசிரியனுக்கியவல்லமனை—பணிந்தான் - வணங்கினான். எ - று.

உமைமன மெய்யொ ருங்கி யுன்பணி செய்வல்லோன்
நாமிகை யிவன லாது தானொரு வரையுங் காணே
மருள்செய வேண்டு மென்ன வல்லம னடிப ணிந்தான்
கிரிமகள் கொழுநந் கன்பன் கின்னரப் பிரம னம்மா.

(இ - ள்.) உமைமனமெய் - வாக்குமனங்காயம் — ஒருங்கி - ஒருங்குந்
து—உன்பணிசெய்யவல்லோன் - உனதுநிரூபணசெய்யவல்லவன்—த
லாமிகை - பூமியின்மேல்—இவனலாது - இவனையன்றி—ஒருவரையுங்
காணேம் - ஒருவரையுங்கண்டிலா—அருள்செயவேண்டுமென்ன - பொ
றுத்தருள்வேண்டுமென்று —கிரிமகள்-பர்வதராசபுத்திரியினது —கொ
ழுநற்கு - நாயகனுக்கிபரமசிவனுக்கு —அன்பன் - அன்பனாகிய —கின்
னரப்பிரமன் - கின்னரப்பிரமனென்போன்—அல்லமனடிபணிந்தான் -
அல்லமரதுதிருவடிகளை வணங்கினான். எ - று. அம்மா, வியப்பிடைச்
சொல். கிரி இடவாகுபெயர். தான் சாரியை. (நக)

எமையெலா மடிமை வேண்டி னிவன்பிழை பொறுத்தி யென்ன
வமையுலாம் பனைமென் றோட்சே யரிமதக் மழைக்கட் செவ்வா
யுமைமன ளையு வந்த வொண்டவ லொம்ப ணிந்தார்
சுமையுளா ருணரு மெங்க டம்பிரான் சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) எமையெலாம் - எங்கையெல்லாம் —அடிமைவேண்டி -

அழமைகொள்ளவேண்டின் — இவன்பிழைப்பொறுத்தியென்னு — இவனது பிழையைப்பொறுப்பாயென்று — அமை - மூங்கில்போலும் — உவாம் - திரட்சியமைந்த — பீண - பருத்த — மெல் - மிருதுவாகிய — தோள் — தோள்களையும் — சேயரி - செவ்வரிபடர்த்த — மதர் - மதர்த்த — மழை - ருளிர்ச்சிபொருந்திய — கண் - கண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையுமுடைய — உமை - உமையவளது — பணுளையுடைய — நாயகனைவிரும்பிய — ஒண்டவரெலாம் - ஒள்ளியதவத்தினர்யாவரும் — பணிந்தார் - வணங்கினார்கள் — சமையுளார் - சாந்தருளமுள்ளதவத்தினர் — உணரும் - அறியத்தக்க — எங்கடம்பிரான் - எங்கள்தம்பிரானாகியவல்லமன் — சாற்றலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. எலாம், இடைக்குறை. ()

சொல்லிய சொற்கள் கற்றீர் சொற்றவந நெறியி னிறநு
நல்லியு லில்லை துமபா னவிறநு மாற்ற மொன்று
புல்லிய செயலொன் றாகப் பொருந்துநர் தம்மி லார்க்கும்
பல்லிய மொடுந டிக்கும் பரதரோ பெரிய ராவார். .

(இ - ள்.) சொல்லிய - இப்போது பேசிக்கொண்டிருந்த — சொற்கள்கற்றீர் — சொல்லுகளைக்கற்றுக்கொண்டீர்கள் — சொற்றவந்நெறியினிறநு — சொன்னவண்ணமந்நெறியினிற்கத்தக்க — நல்லியல் - நல்லொழுக்கம் — இல்லைதுமபால் - உங்களிடத்துத்தினைத்துணையுமில்லை — நவிறநுமாற்றமொன்று - பேசுஞ்சொல்லொருவகையாகவும் — புல்லிய - அபுமமாகிய — செயலொன்றாக - நடக்கையேறொன்றாகவும் — பொருந்துனர்தம்மில் - பொருந்தியிருப்பவர்களுக்குள் — ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற — பல்லியமொடு - சங்கீதத்தோடு — நடக்கும் - நடனஞ்செய்கின்ற — பரதரே - கூத்தாடுபவரோ — பெரியராவார் - சிறந்தோராவர். எ - று. எனவே, உங்களிலும் கூத்தாடிகள்கிறந்தவரெனப் பெற்றும், புல்லியசெயலென்றதனால் வஞ்சகநடத்தைபெயனக்கொண்டாம். ஆகவேனலை கூரிடத்துமொட்டிக.

(சக)

ஆதர விலையேல் வேண்டு மறத்தினிற் பொருளோர் செய்பொற்
பூதர வளவ னித்தும் பொருளழி வளவே யாகு
மாதர வுளத னல்கும் பொருளனு வளவேன் றாலும்
பூதர மெனவ ளர்ந்து புண்ணியப் பொருள னிக்கும்.

(இ - ள்.) வேண்டுமறத்தினில் — தான்வேண்டிச் செய்யுமுறநெறியில் — ஆதரவிலையேல் - அன்பில்லையாயின் — பொருளோர்செம்பொன் - ஒப்ப

ற்றசெம்பொன்னையபொருளை —பூதரவளவளித்தும் - மலையளவுகொடுத்தும் —பொருளணுவளவேயாகும் - அப்பொருளணுவளவினதாகச்சுருங்கும் —ஆதரவுளதேல் - அன்புண்டாயின் —நல்கும்பொருள் - அறத்தின்வழிச்செலுத்தும்பொருள்—அணுவளவென்றாலும்—அணுவளவினதெனப்படினும் —பூதரமெனவளர்ந்து-மலைபோல்வளர்ந்து —புண்ணியப்பொருளளிக்கும் - புண்ணியப்பயுனைத்தரும். எ - று." ஆதரவோடளித்தல் புண்ணியப்பொருளளிக்குமெனவே, ஆதரவின்நிபளித்தல் பாவப்பொருளளிக்குமென்றாயிற்று. பண்ணியம் பொருள்வளர்தல். பாவம் பொருள்கருகூல்.

(சஉ).

துறவற மனையறஞ்சா தூயன்மநற் கல்லி நல்லிலா
நறவொடு மகங்க டான் மொண்டவம் விரதம் பூசை
யாழிவிவை யனைதது மில்லை யாதர வில்லை யாயிற்
பெறுவன் மெயவ நுததம பெருமபொரு ளழிவு மாநோ.

(இ - ள்.) துறவறம் - துறவறமும்—மனையறம் - இல்லறமும்—சீர் - சீர்த்தியும்—தூய்மை - பரிசுத்தமும்—நறகல்வி - நல்லகல்லியும்—நல்லோருறவொடு ச்சத்துக்களுறவோடு —மகங்கள் - யாகங்களும் —தான்ம் - ஈகையும்—ஒண்டவம் - ஒன்னியதவமும்—விரதம் - விரதமும்—பூசை - சிவபூசையும்—அறிவு - ஞானமுமாகிய —இவ்வயனைத்துமில்லை - இவையாவும்—ஆதரவில்லையாயின் - அன்பில்லையாயின்—மெய்வருத்தம் - தேகவருத்தம் தையும்—பெரும்பொருளழிவும்—மிக்கதிரவியநஷ்டமும்—பெறுவன் - அடைவான். எ - று. பாது - ஒ - அசைகள். அன்பில்லாவிடத்து இவையனைத்தும் பயனின்நியமைவதமன்றித் தேகவருத்தமும் மிக்க திரவியநஷ்டமு முண்டாமெனப் பொருள்கொள்க. மனைவியோடு கூடியியற்றலால் மனையறமெனப்பட்டது.

(ச௩)

ஆதர வுடையான் செய்யு மல்லவு நல்ல வாகு
மா தர விலாதான் செய்யு மல்லவு மல்ல வாகு
மா தர வதனாலாவிக் கருநதுணை யின்ப முத்தி
யாதர வனாது வேறென் றளித்திடக் கண்ட துண்டோ.

(இ - ள்.) ஆதரவுடையான் - அன்புடையான்—செய்யும் - செய்கின்ற—அல்லவும் - தீயனவும்—நல்லவாகும் - நல்லனவாம்—ஆதரவிலாதான் - அன்பில்லாதவன்—செய்யும் - செய்கின்ற—நல்லவும் - நல்லனவும்—அல்லவாகும் - அல்லனவாம்—ஆதரவதனால் - அன்பினால்—ஆவிக்கு -

உயிருக்கு—அருந்தணை—அரியதணையாவது—இன்பமுத்தி - பேரின்பமாகியமுத்தியாம்—ஆதரவலாது - அன்பல்லாமல் —வேறென்றளித்திட - வேறென்றைக்கொடுக்க —கண்டதுண்டோ—பார்த்ததுண்டோ. எ - று. அல்லவும், நல்லவும், குறிப்புவினையாலையும்பெயர். நல்லவாகும், அல்லவாகும், இரண்டும் குறிப்புப்பன்மைவினைமுற்று. (௪௪)

ஆதலா லன்பி னுஞ்சொல் லகம்கிழ்வினைச்சொல்வென்றோதின னடியா திமை யொழிதநரு டொழிலி னின்றோன் கா தலால் வணங்கி னோர்நின் கருணையா லன்றி யாங்க ளோதின னல்ல ராவே மென்றடி தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால்—அன்பினும்—அன்பைக்காட்டிலும்—சொல் - வறுஞ்சொல்லுகள் —அகம்கிழ்வினை - உள்ளக்களிப்பை—சொல்வென்று - செய்யமாட்டாவென்று —அடியார்திமை - அடியார்களதுபிறவித்திமைகளை —ஒழித்தருள் - நாசஞ்செய்ததக்க —தொழிலினின்றோன் - தொழிலையேவிரதமாகவுடையவல்லான்—ஒதினான் - சொன்னான்—காதலால் - அன்பினால் —வணங்கினோர் - வணங்கினவர்கள் —நினைகருணையாலன்றி - உன்னுடையகருபையினால்ல்லாமல் —யாங்கீள் - நாங்கள்—ஏதினால் - யாதினால்—நல்லராவேமென்று - நல்லோர்களாவோமென்று —அடிதொழுதுநின்றார் - பாதங்களை வணங்கினின்றார்கள். எ - று. அன்பினும் என்பதிலும்மை உயர்வுசிறப்பு. (௪௫)

காஞ்சிரங் கனிதின் றுங்கு கடையனேன் பிழைபொறுத்தாய் திஞ்சுவை யமிர்த மன்ன திவ்விய கறியிற் சூற்ற மாஞ்சுவை யதைதல் போலிவ் வன்பனைச் சேறே லென்று பூஞ்சரண் மிசைவ ணங்கிப் போற்றினன் சித்த ராமன்.

(இ - ள்.) காஞ்சிரங்கனிதின்றங்கு - எட்டிக்கனிதின்றப்பேரல—கடையனேன் - கடைப்பட்டவடியேனது—பிழைபொறுத்தாய் - சூற்றம்பொறுத்தனை—திஞ்சுவை - இனியமதுரமாகிய—அமிர்தமன்ன - அமிர்தம்போன்ற—திவ்வியகறியில் - திவ்வியமாகியபதார்த்தத்தில்—சூற்றமாஞ்சுவை - சுவைச்சூற்றம்—அதைதல்போல் - சொல்லுதலைப்போல - இவ்வன்பனை - அன்பில்மிக்கவ்வவசவண்ணை—சேறேலென்று - கோழியாதிருத்தியென்று—பூஞ்சரன்மிசை - அழகியபாதங்களின்மேல்—சித்தராமன் - சித்தராமனென்போன்—வணங்கிப்போற்றினன் - வணங்கித்ததித்தனன். எ - று. (௪௬)

அடைக்கல மென்னை யாளா யண்ணலெ யென்று நந்தி
கடிக்கம லங்கள் வென்ற கான்மிசை மீண்டி நாத்ந்தான்
விடுத்திடெ லென்று சென்ன வசவனும வீழ்நதி நைஞ்சித்
தொடிக்கரந் தொழுநா னனபா அதித்தனர் சூழ்ந்து கொண்டு.

(இ - ள்) அடைக்கலம் - அஞ்சமாக - அண்ணலே - கர்த்தனே - என்
னையாளாயென்று - என்னையடிமைகொள்ளுதியென்று - நந்தி-வசவதே
வன் - கடிக்கமலங்கள் - வாசனைபொருந்திய தாமதாமலர்களை - வென்
ற - செய்த - கான்மிசை - திருவடிகளின்மேல் - மீண்டும் - மறுபடியு
ம் - தாத்ந்தான் - வணங்கினான் - விடுத்திடெலென்று - கைகோரவிடே
லென்று - சென்னவசவனும் - சென்னவசவதேவனும் - வீழ்ந்திறைஞ்
சி - கீழேவிழுந்துவணங்கி - தொடிக்கரம் - கங்குலமணிந்தகையினால் -
தொழுநான் - அஞ்சலிசெய்தான் - அன்பர் - ஏனையவடியார்கள் - சூ
ழ்ந்துகொண்டு - குழகின்றசொன்னு - ததித்தனர் - தோத்திரஞ்செய்தா
ர்கள். எ - று. (சஎ)

அல்லம னெனுமென கோமா னருட்கடைக் கண்வைத் தைய
சொல்லுவ னெழுதி யென்று துணைக்கையா லெடுத்த ணைத்து
நல்லருள் புரிந்து நண்ட நாயகன் றிரும டத்து
எல்லையி லடியர் சூழ வினிதெழுந தருளி னான்.

(இ - ள்) அல்லமனெனும் - அல்லமனென்கிற - எங்கோமான் - எம
துகர்த்தன் - அருள் - கருபைபொருதிய - கடைக்கண்வைத்து - கிருபா
கோக்கம்வைத்து - ஐய - ஐயனே - சொல்லுவனெழுதியென்று - சொல்
லுகின்றேனெழுதிருவென்று - துணைக்கையா லெடுத்து - இரண்டுகையி
னாலெடுத்து - அணைத்து - மாடபாடனைத்து - நல்லருள்புரிந்து - நன்
றாகக்கிருபைசெய்து - தண்டநாயகன் - வசவண்ணரது - திருமடத்துள் -
அழகியமடத்தினான் - எல்லையிடியாகுழ - அளவிடத்தவடியார்களுக்கும்
படி - இனிது - மிக்கபிரியத்தோடு - எழுந்தருளினான் - பிரவேசித்தான்.
எ - று. ஆல் - ஐயனே. அல்லமனெனுகோமான் கடைக்கண்வைத்து,
எடுத்தணைத்து, அருள்புரிந்து, எழுந்தருளினானைக் கூட்டிமுடிக்க. ()

வசவண்ணர் - கதி முற்றிற்று.

கதி - கர - இ - விருத்தம் - எ.க.

பதினேந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

ஹே.

தாணுவி னுயரபிர சாத குண்டததிம
காணரு மருளசங் கரணைக கண்டருட்
பூணணி யல்லமன் போத நல்திய
மாணுறு நெறியினை வகுத்துக் கூறுவாரம்.

(இ - ள்.) தாணுவின் - மலேபோல - உயர் - உயர்ந்த - பிரசாதமுண்ட
த்தில் - பிரசாதமுண்டமென்னுமிடத்தில் - காணரு - காண்டாகரி
ய - மருளசங்கரனைக்கண்டு - மருளசங்கரனைப்பவனாக்கண்டு - அரு
ள் - அறனை - பூண் - பூணை - அணி - அணிந்த - அல்லமன் - அல்லமதே
வன் - போதநல்திய - ஞாநோபதேசஞ்செய்த - மாணுறு - மாட்சிமைபொ
ருந்திய - நெறியினை - முறையை - வகுத்துக்கூறுவாரம் - தெளிவாகச்சொ
ல்லுதும். எ - று. பிரசாதமுண்டம்; அடியார்களுண்ட மிச்சிணுவு
போடு மிடம்.

(க)

மாதவ ரெண்ணிலர் மருங்கு சூழ்தர
வாதுல ரொதிபொரு ளாக வல்லம
நாதனை யறிவறி நகுதி கொண்டுத
னேதமின் மனையிடை யெய்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மாதவரெண்ணிலர் - அளவில்லாதமாதவத்தினர் - மருங்கு
சூழ்தர - புடைசூழ்ந்துவர - ஆதுலர் - தாரித்தரருக்கு - எதிர் - எதிரிற்.
கிடைத்த - பொருளாக - புடையல்போல - அல்லமதருதனை - அல்லமதே
வனை - அறிவறி நந்தி - ஞானத்தை, உயுணர்ந்த வசவண்ணன் - கொண்டு -
அழைத்துக்கொண்டு - தன் - தன்னுடைய - ஏதமில்லமையிட - பழுதில்
லாதவீட்டில் - எய்தன்மேயினான் - போகத்தொடங்கினான். எ - று. அ
றிவறிதலாவது; அனைத்தையுமறிவறிவையறிதல். என்னை “பெறு

மவற்றுள் யாமறிவதில்லை, யறிவறிந்தமக்கட்பேறல்லபிற” என்றார் திரு வள்ளுவர். ஏதமிலென்றது ; பழிபாவங் காரணமாக வீட்டியதன்றென்ற கென்க.

(௨)

அவத்தைகள் பற்பல வகன்று மெய்ப்பர
சிவத்தினை யடைபவர் செய்கை போற்கடை
தவப்பல கடந்துபோய்ச் சாதகுண்டத்தை
புலப்புட னடைந்தன னொப்பி லல்லமன்.

(இ - ள்.) அவத்தைகள் பற்பலவகன்று - அனந்தபேதமாயுள்ள பற் பல வவத்தைகளையுங்கழன்று—மெய் - உண்மையாகிய —பரசிவத்தினை யடைபவர் - பரமசிவத்தை யிரண்டறக்கலக்க வடைபவரது—செய்கை போல் - செயலைப்போல —கடை - கடைவாயில்முதல் —தவம் - தவம் புரிதற்கியற்றிய --பல - பலவகையையும் —கடந்துபோய் - தனித்தனி கண்டு கடந்துபோய் —சாதகுண்டத்தை - சாதகுண்டமென்னுமிடத் தை—தூப்பில்லல்லமன் - உவமைகடந்தவல்லமனேவன்—உவப்புடனடைந் தான் - சந்தோஷத்தேரீடடைந்தான். எ - று. அவத்தைகள் பற்பல வாவன ; சாக்கிரமுதல் மரணமிறுவாக்கிடந்த எழுவகையுள் ஒவ்வொன் றுமெழுவகையாநிற்கும். உதாரணமாகச் சாக்கிராவத்தையை விரித்து ணர்த்துதும். சாக்கிராவத்தையிற்சாக்கிரம் ; தனதுண்மைநிலையா நிற் றல். சாக்கிரத்திற்சொப்பனம் ; உண்மைநிலைபோற்காணச் சகத்தா கஸ்புரித்தல். சுழுத்தி ; தனதுண்மைநிலைமுற்றுங் காணுதுமறைதல். துரி யம் ; விடயப்பிரிபந் தற்பிரிபமாகக்காண்டல். துரியாதீதம் ; அன்னதும்மற ந்துதற்பிரிய முண்டெனப்பலவேதுக்களா னேரேயுணர்த்தினு மங்கீகரி யாமை. மூர்ச்சை ; அன்னபகுப்புமின்மை. மரணம் ; ஆன்மா வில்லவே யில்லை யிருந்தாற்காணாவென்பது. ஏனையவு மிங்ஙனமே, அரிதெனின் தக்கோர் பாற்கேட்டுத்தெனிக.

(௩)

உயர்பிர சாதகுண்டத்தி னெண்கரை
மயன்மலி பித்தரின் மருள சங்கரன்
பயிலுதல் கண்ணுறீஇப் பரம யோவிறன்
னியலினை புணர்ந்தன னெம்பி ரானரோ.

(இ - ள்.) உயர் - உயர்வாகிய —பிரசாதகுண்டத்தின் - பிரசாதகு ண்டத்தினது—உண்கரை - ஒள்ளியகரையில் —மயன்மலி - மயக்கமேற்

கொண்ட—பித்தரின் - பித்தரைப்போல —மருளசங்கரன் - மருளசங்க
ரனென்போன்—பயிலுதல் - சஞ்சரித்தலை—கண்ணுதீஇ - பார்த்து—
பரமயோகிதன்னிலையினையுணர்ந்தனன் - இந்தப்பரமயோகியினிலைய
யுணர்ந்தான் —எம்பிரான் - அல்லமதேவன். ஏ - று. கண்ணுதீஇ
சொல்லளபெடை. உயொன்றடைகொடுத்தது மகான்குணண்ட மிச்சி
லுணவைப்பற்றியென்க. (ச)

கூண்டருளமலனைக் கண்டு தானெதிர்
வெண்டினா யமுதினை மிடியன் மேவியே
புண்டன நெனமகிழ்ந் தோடி வீழ்ந்தனன்
வண்டிரு வடிமிசை மருள சங்கரன்.

(இ - ள்.) கண்டருள் - தன்னைக்கண்ட —அமலனைக்கண்டு - அல்லம
னைக்கண்டு—மிடியன் - வறியோன்—தான் - தான்—எதிர் - தனக்கெதி
ரில்கிடைத்த —வெண்டினாயமுதினை - திருப்பாற்கடலிலுதித்தவமிர்தத்
தை—மேவி - எடுத்து—உண்டனனென் - உண்டான்போல —மருள
சங்கரன் - மருளசங்கரனென்போன்—மகிழ்ந்தோடி - சந்தோஷத்துட
ன்விரைந்தோடி—வள் - வளப்பம்பொருந்திய —திரு - அழகிய—அடிமி
சை - பாதங்களின்மேல்—வீழ்ந்தனன் - வீழ்ந்தான். ஏ - று. மருள
சங்கரன் அமலனைக்கண்டு மகிழ்ந்து ஓடி வீழ்ந்தனனென முடிக்க.
வெண்டினா அடையடுத்த கிணையாகுபெயர். (ரு)

வணங்கிய வறவனை வந்தெடுத்துமெய்
யனைந்தெழு முவகையோ டருள்செய் தல்லம
னிணங்குற வருணிலை யிராமற் பார்த்தவன்
குணங்களை வியந்திது கூறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) வணங்கியவறவனை—தனதுதிருவடியில்வீழ்ந்த மருளசங்கர
னை—வந்தெடுத்து - வந்துகையினாலெடுத்து—மெய்யனைந்து - தானவன்
மெய்யோடனைந்து—எழுமுவகையோடு - தனக்குள்ளெழுந்த சந்தோஷ
த்தோடு—அருள்செய்து - உண்மையைநன்குகித்து—அல்லமனிணங்
குற - அவரோ டல்லமன்கூடியிருக்க —இராமன் - சித்தராமன் —அரு
ணிலைபார்த்து - அனுகூலிகித்த நிலையைப்பார்த்து —அவின் ! அந்தமருள
சங்கரனது—குணங்களைவியந்து - குணங்களைக்கண்டதரிசியித்து—இதுகூ
றன்மேயினான் - இதனைச்சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - று. (க)

குண்டமே வுறுபிர சாதங் கொள்ளைகொண்
டுண்வொழ் மாதவ னுண்மைத் தன்மையைத்
தண்டநா யகன்முதற் சரணர் யாவரும்
கண்டிலர் யாரினிக் காண வல்லவர்*.

(இ - ள்.) குண்டமேவறு - 'குண்டத்தின்பொருந்திய—பிரசாதம் - பிர
சாதத்தை—கொள்ளைகொண்டு - கொள்ளைகொள்ளையாகவேற்றுக்கொண்
டு—உண்வொழ் - உண்வொழ்கின்ற —மாதவன்—மருளசங்கரதேவரது—
உண்மைத்தன்மையை - உண்மையினிலையை —தண்டநாயகன்முதல் -
தண்டநாயகன்முதலிய—சரணர்யாவரும் - அடியார்கள்யாவரும்—கண்
டிலர் - தெரிந்திலர்—இனி - இனிமல்—காணவல்லவர்யார் - காணவல்
லவர்யாவருளர். எ - று. (எ)

சரிதையொன் றியையகா றடுக்கும யோகிவை
புரிபவர் 'தமமையப புரியுஞ் செயகையாற்
தெரிதர லாகுமோர் செயலு மின்றிவா
ழரியநன் ஞானியை யறிய லாகுமோ.

(இ - ள்.) சரிதை - சரியையும் —ஒண்டிரியை - ஒள்ளியகிரியையும்—
கால்தடுக்கும் - பிராணபந்தனஞ்செய்யும்—யோகு - யோகமுமாகி—இ
வை - இவற்றை—புரிபவர் தம்மை - செய்பவர்களை—அப்புரியுஞ்செய்கை
யால் - அங்ஙனமியற்றுஞ் செய்கையால் —தெரிதரலாகும் - அறிபக்கடு
ம்—ஓர்செயலுமின்றிவாழ் - ஓர்செய்கையுமின்றி வாழப்பட்ட—அரியந
ன்ஞானியை - அருமையாகிய நல்ல ஞானவானை —அறியலாகுமோ - அ
றியக்கூடுமோ. எ - று. உலகினர் போல்வாழினும் சகச சமாதியினிற்ற
லின், ஓர்செயலுமின்றிவாழ் அரிய நன்ஞானியை யறியலாகுமோ வெ
ன்றார். (அ)

'நலமுறு மோர்சிவ ஞானி யில்லில்வாழ்
'நிலையற மாகினு நீத்து நிற்குமோர்
தலையற மாகினுந் தரித்து ஞாலமே
'லிலைமடாது காயென விருக்கு மென்பவே.*

(இ - ள்.) நலமுறும் - நன்மையிருந்த—ஓர்சிவஞானி - ஒப்பற்றசிவ
ஞானியென்பவன்—இல்லில்வாழ் - கிரகத்திலவாழ்கின்ற—நிலையறமாகி

ஊம் - நிலையானகிரகஸ்தனயினும் — நீத்துநிற்கும் - நெஞ்சிற்பற்றற்றுகிற
பன்—ஓர் - ஒப்பற்ற—தலையறமாகினும் - *துறவரத்தானாயினும் — ஞால
மேல்தரித்து - பூமியின்மே லிருந்து — இலேமறைகாயென - இலையால் ம
றைவுற்ற காயப்போல — இருக்கும் - இருப்பன் — என்ப - என்றறி
ஞர் கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. ஞானி மிக்க பந்தமுடையனாயினும்
சின்தை சிவப்பிரகாசமீர் விளங்கலின் நீத்துநிற்குமெனவும், தலையறமாத
ல் வருணசிரமங்கடந்து நின்றலை. இந்நிலையினர் இனையனொன் காணப்ப
டாராதலின் இலேமறை காயென விருக்குமெனவுங் கூறினார். என்பவெ
ன்றது யாம் கூறியதன்றெனக்குறிக்க நின்றதென்க. (கூ)

வல்லனென் நிருப்பினு மிருக்கும் வன்மையொன்
நில்லனென் நிருப்பினு மிருக்கு மென்றறப்
புல்லனென் நிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய
நல்லனென் நிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே.

(இ - ள்.) வல்லனென்றிருப்பினும் - பண்டிதனைப்பெயர் பெற்றிரு
ப்பினும்—இருக்கும் - இருப்பன்—வன்மையொன்று—ஓர்வல்லமையும்—
இல்லனென்றிருப்பினும் - இல்லாதவனென்று வழங்கப்பட்டிருப்பினு
ம்—இருக்கும் - இருப்பன்—என்றற - யாவருமிகழ — புல்லனென்றிருப்
பினும்—அறபனென்று சொல்லப்பட்டிருப்பினும்— இருக்கும்—இருப்பன்—
புண்ணியம் - புண்ணியகாரியங்களில் — நல்லனென்றிருப்பினும் - நற்குண
முடையோனெனக்கூறப்பட்டிருப்பினும் — இருக்கும் - இருப்பன்—ஞா
னி—ஞானவான். எ - று. ஏ - அசை. ஞானியென்பது சடைநிலைத்தீப
மாகலால் ஏனையமுன்றோடுமொட்டுக. “பல்லோர்படர்க்கைமுன்னிலைத
ன்மையி” லென்னும்விதியால் இருக்குமென்னுநான்கு வினைமுற்றையும்
உயர்திணை யாண்பாலாக்குக. (௧௦)

அறிவறி ஞானியா லன்றி வன்பவ
மறிவுறு கருமியான் மாய்வு றுதுகா
னெறிகதி ரிரவிவந் தெழுந்தி டாவிழிற்
செறிபிரு ளகஹமோ சித்த ராமனே.

(இ - ள்.) அறிவறி - எவற்றையும்றியுமறிவையறிவின்ற — ஞானியால
ன்றி - ஞானியாலல்லாமல்—மறிவுறு - அறிவறிதற்குடன்படாத — கருமி
யால் - கருமியினால்—வன்பவம் - கொடியசென்மம்—மாய்வுறுது - நசியா

து—எறிகதிர் - கிரணங்களை வீசுகின்ற—இரவிவந்தெழுந்திடாவிடில் - சூரியனுதயமாகாவிடின்—சித்தராமனே - சித்தராமனே—செறியிருள்கலுமோ - மிக்கவிருணீங்குமோ. எ - று. ஞானியறிவறிதலும், கருமியதனை மறுத்தலு முடையாராதலின், அறிவறிஞானி மறிவுறுகருமி என்றார். கற்பனைகட்கிட மறிவாதலால் அதனைக்காண்போன் ஞானியும், காணாதோன்கருமியுமாதல்பற்றி வன்பவம் ஞானியால் மாய்வுறும் கருமியால் மாய்வுறுதெனப்பட்டது. அறிவானது ; ஞானிக்குச்சூரியோதயமும், கருமிக்கு மிக்கவந்தகாரமுமா நின்றவி னிங்நன முவமைகூறினார். ஞானம் கன்மமென்பவற்றுள் அறிவேயணுவுக்கணுவாயும், மகத்துக்கு மகத்தாயுநிற்பதெனக்காண்போர் அயல்தானாவரா? காணாதோராவரா? காண்போரெனின், அறிவேயனைத்துமாகவினங்கா திருக்கவேண்டும். அங்நனமின்றாதலால் அதுபொருந்தாதென்க. (௧௧)

சங்கர முனிநிலை தனைக்கண் டாய்கொலென்
றெங்குரு பரன்சொல விராமன் கைதொழு
திங்கிவன் மருளரி லிருந்த தன்மையென்
னங்குண வறைகென வறைதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) சங்கரமுனி - மருளசங்கரமுனியினது —நிலைதனை - உண்மைநிலையை—கண்டாய்கொலென்று - கண்டனையாவென்று—எங்குருபரன்சொல - எமதுகுரு மூர்த்தமாகிய வல்லமதேவன்சொல்ல—இராமன் கைதொழுது - அதற்கிராம னஞ்சலியத்தனய்—இங்கிவன் - இங்நனமாகச் சிறந்துநின்றவிவன்—மருளரில் - பித்தரைப்போல —இருந்ததன்மையென் - இருந்தவிதமென்ன—அங்கண - அழகியகருணையுடையவனே—அறைகென - இத்தனைத்தெரிவிக்க வேண்டுமெனக் கேட்க—அறைதன் மேயினான் - அல்லமன்சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. அருள், பிறவுயிர்களின்மேல் கன்சென்றவுழி அக்கண்ணின்வழி புலப்படுவ தாதலால் அங்கண என வ்ளித்தனன். சொல, கண, இவை யிடைக்குறை. (௧௨)

வேறு.

தொழிலான் முயன்று நுகர்வமெனிற் றுயரொன் றுயிர்க்கு விளைபுமென், பொழியா வமல சரமூர்த்தி யீண்ட மிச்சி னுகர்வமெனிற், பழியா துமிலை யகன்றுபோம் பலமு மென்னப் பிரசாதக், குழியா னதனை யகலாமற் கொண்டிங் கிருந்தான் குணமிக்கான்.

(இ - ள்.) தொழிலால் - பொருளீட்டற்கியைந்த தொழில்காரணமாக—மூயன்று - மூயற்சிசெய்து—நுகர்துமெனின் - புசிப்போமென்றால்—தூயரொன்று - துன்பமொன்றே —உயிர்க்குவினையுமென - உயிர்கட்குண்டாகுமென்று—ஒழியா - தமதுகிர்த்தகிர்த்தியத்தினின்றகலாத—அமலம் - நின்மலமான—சரமூர்த்தி - சரிக்கின்றமூர்த்திகளாகியசத்துக்கள்—உண்டமிச்சில் - உண்டமீதியை—நுகர்வமெனில் - உண்பமாயின்—பழியாதுமில் - பழிபாவம்யாதுமில்லை—பவமுகன்றுபோம்—சென்மமுமொழிந்துபோகும்—என்ன - என்று —பிரசாதக்ருழியான் - பிரசாதக்ருழியினேன்—அதனையகலாமல் - அக்குழியைவிட்டு நீங்காமல்—கொண்டு - இதுவே தக்கதெனக்கொண்டு —குணமிக்கான் - குணசிரோஷ்டாகிய இவன் —இங்கிருந்தான் - இங்கிருந்தான். ஏ - று. தன்னையுறியாது பழிபாவ மெங்ஙனமேனும் வருமென்றிருத்தலின், தூயரொன்றுயிர்க்கு வினையுமெனப்பட்டது. அடியார்களுண்ட மிச்சிலாதலால் சரமூர்த்தியெனலைப் பன்மையாக்கினும். பரமசிவனுக்கு வைவேத்திய நீங்கலாக வேனையவைக ளெனினுமமையும்.

(௧௯)

பந்த மகன்ற சிவபத்தர் பாதம யிளக்கும் புனற்குழியில் வந்து பிறந்து மூழ்கியதில் வைகும் புழுவின் பெரும்பேறு முந்து கங்கை முதலவா முற்றும் படிந்து திவினைகள சிந்து மந்த னுளருமே சேரா றொன்று மறைசாற்றும்.

(இ - ள்.) பந்தமகன்றசிவபத்தர் - பந்தமினையதெனக்கண்டகன்றசிவபத்தரது—பாதம்விளக்கும் - பாதங்களைக்கழுவும் —புனற்குழியில் - சலம்நிற்குங்குழியில்—வந்துபிறந்து - வந்துசெனித்து —ஆதில்மூழ்கிவைகும் - அதில்தானேமூழ்கிவாசஞ்செய்யும் —புழுவின்பெரும்பேறு - புழுவினதுபெரிதாகியபயனை —முந்து - எவற்றினுமேலாய —கங்கைமுதலவா முற்றும் - கங்கைமுதலியதீர்த்தங்களனைத்திலும் —படிந்து - மூழ்கி—திவினைகள்சிந்தும் - திவினைகளைக்கெடுக்கின்ற —அந்தனுளருமே - பிராமணர்களும்—சேராரொன்று - அடையார்களென்று—மறைசாற்றும் - வேதங்கள்முறையிடும். ஏ - று. அந்தனுளரும், உயர்வுகிற்ப்பும்மை. ஏ-பிரிநிலை.

(௨௦)

தூய்க்கு.வழுவின் மகளிர்க்குத தநதை தண்க்குப் புகுவிற்குச் செய்க்கு மறையோர் தமக்கிடர்செய் தீர்வில் கொடியுபாதகமும்.

போக்கு மிமைப்பிற் கரணத்தைப் புனித மாக்கிச் சிவமாக
ஆக்கு மரன்றன் பிரசாதமாயி னதற்கு நிகருண்டோ.

(இ - ள்.) தாய்க்கு - தாயாருக்கும் —வழுவின்மகளிர்க்கு - குற்றம்
றபெண்டிர்களுக்கும்—தந்தைதனக்கு - தகட்பனுக்கும்—பசுவிற்கு - பசு
வுக்கும்—சேய்க்கு - சிசுவுக்கும்—மறையோர்தமக்கு - பிராமணர்களுக்கு
ம்—இடர்செய் - துன்பமேசெய்கின்ற —தீர்வில் - முடிவில்லாத —கொ
டியபாதகமும்பாக்கும் - கொடியபாதகத்தையுரிக்கும் —இமைப்பில் -
இமையளவில்—கரணத்தைப்புனிதமாக்கி - அந்தக்கரணசத்திசெய்து—
சிவமாகவாக்கும் - சிவசொருபமாகவு மாக்கிவிடும் —அரன்றன்பிரசாத
மாயின்.பரமசிவத்துக்கிட்டனைவேத்தியமாயின் —அதற்குநிகருண்டோ-
அதற்குச்சமானமுண்டா. எ - று. தாய்முதலியோர்க்கு அஞ்சாதுசெய்
யுங் கொடியபாதகருன்பது அரன்றன்பிரசாதமாயின், அப்பாதகங்க
ளொருங்கேயுற்றி யாந்தக்கரணசத்திசெய்து சிவமாகவுமாக்கும். என
வே, பிரசாதருண்டமகிமைதோன்றக் கூறியதாகப்பெற்றும், வழுவிலெ
ன்பந்த இடைநிலைத்தீயபாக்கி யனைத்திறகுமொட்டிக. உம்மைகள் தொ
க்கன. மூர்த்திமுதலியவற்றில் நம்பிக்கையே திரிகரணசத்திசரு
மாறு போன்று, இதிலும் வைத்தால் தராதோ, தராதெனின், குறிகு
ணமற்ற பரத்தைக் குறிகுண மாகப்பாவிதது மதத்தர்பயனுறுவதெ
ன்றே ? (கடு)

பசிக்கு மருந்து மாய்விடு பயக்கும் வண்மை சேர்ந்துபவம்
ஒசிக்கு மரன்றன் பிரசாத லுதி யந்தா னுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந் தகைமை சங்கரற்கே வருவ தன்றிப் பசிக்குணவு
பசிக்கு மனிதர் தமக்கென்றும பொருந்தா தென்றா னெம்பிரான்.

(இ - ள்.) அரன்றன் - பரமசிவனது—பிரசாதவுதியந்தான் - பிரசா
தத்தாலெய்து மிலாபமாவது—பசிக்குமருந்துமாய் - பசிக்குமருந்தாயிரு
ப்பதுமன்றி—வீடுபயக்கும் - முத்தியையுந்தரும்—வண்மைசேர்ந்து - சக
லவுளப்பமுமுண்டார்—பவமொசிக்கும் - சென்மநாசஞ்செய்யும் — உண
ர்ந்து - இங்ஙனமாமென்றுணர்ந்து —இங்குவசிக்குந்தகைமை - இங்கே
வாசஞ்செய்யுந்தன்மையாம்—சங்கரற்கேவருவதன்றி - இப்பயனுறுவது
பரமசிவத்திண்காரணமாகவேயன்றி—பசிக்குணவுபசிக்குமனிதர்தமக்கு-
பகிரிமித்தஞ்சாப்பிடுகின்றமனிதர்களுக்கு—என்றும்பொருந்தாதென்றா
ன் — எப்போது மமையாதென்றனன் —எம்பிரான் - அல்லமதேவன்

எ - று. பசிக்குமருந்துமாய் என்பதிலும்மை, எதிரதுதழீஇயவெச்ச
வும்மை. வீடென்பதிலும்மை எஞ்சியது. ஈங்கரந்தேயென்பதிலேகார
ந்தேற்றம். (௧௯)

நின்னை யறிவன் சங்கரனே நீயே யவனை யறிஞவாய்
பின்னை யுலகில் யாசறிவாரா பேசிற் பாம்பே பாம்பின்கா
றன்னை யறியு மெனவமலன் ரூட்டா ம்மாயின் கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னை யடிமை யாவுடைய விராம னென்னு மிணையிலலான்.

(இ - ள்.) சங்கரனே - பரமசிவமே — நின்னையறிவன் - உன்னையவ
னையறிவன்—நீயேயவனையறிஞவாய் - அவனைநீயேயறிவாயன்றி—பின்
னை - பின்னர்—உலகில் - உலகின்கண்—யாசறிவார் - யாவர்தானறியவ
ல்லவர்—பேசில் - சொல்லுமிடத்தில் —பாம்பின் கால்தன்னை - பாம்பின்
காலை—பாம்பேயறியுமென - பாம்பேயறியுமென்றுசொல்லி—அமலன்
அல்லமதேவரது—தாட்டாமரையின்கீழ் - பாததாமரையின்மேல்—என்
னையடிமையாவுடைய - என்னையடிமையாக ஆட்கொண்ட —இராமனெ
ன்னும் - சித்தராமனென்கின்ற—இணையில்லான் - ஒப்பில்லாதவன்—ப
ணிந்தான் - வணங்கினான். எ - று. உன்னையவனும், அவனைநீயும், வி
சாரியா தறிந்தமையால் பாம்பின்காலுக் குவமையுகிறார். தாட்டாமரா
உருவகம். (௧௭)

அம்பொன் வைப்பின் மீதிருந்து மறியா தல்லற் படுவான்போ
மைப்பன் மருள சங்கரனை நானோ வறியா திருந்தழிந்தே
னிம்பர் மருவி நிரஞ்சன நீ யெனக்குக் காட்டித் தந்தனையென்
றுமபா பரவு மல்லமனை யுவந்து பணிந்தா னருணந்தி.

(இ - ள்.) அம் - அழகிய —பொன்வைப்பின்மீதிருந்தும் - பொன்பு
தையலின்மேலிருந்தும் —அறியாது - சற்றுந்தெரியாமல் —அல்லற்படு
வான்போல்—வறுமையாலிக்குறுவான்போல்—நம்பன் - கத்தனாகிய—
மருளசங்கரனை - மருளசங்கரதேவனை—நானோ - யானோ—அறியாதிருந்
து - இதுகூறுமறியாமலிருந்து —அழிந்தேன் - கெட்டேன் —இம்பர்
மருவி - இவ்விடத்துவந்து—நிரஞ்சன - சளங்கரகிதமானவனே —நீ
யெனக்குக்காட்டித்தந்தனையென்று - நீயெனக்குக்காப்பிகு கொடுத்தா
யென்று—அருணந்தி—கிருபைபொருந்தியவசவண்ணதேவர் —உம்பர்பா
வுமல்லமனை - தேவர்கள் வணங்கத்தக்கவல்லமனை—உவந்துபணிந்தான்—

சந்தோஷித்துவணங்கினர். ஏ - று. யானிதுகாறுமிவனையறிந்தும், இவன்மகிமை தெரிந்திலனெனக்காட்ட இவ்வுவமை கூறினான்க. (கஅ)

இணங்கு மிக்க காமிதனக் கின்ப மூடல் சரலிங்கம், பிணங்கன் முத்தி காமிக்குப் பேரின் பென்ப துணர்த்தற்குக், குணங்கன் மிக்காய் நினைச்சினந்தாங் குறையொன் றுளதோ நினக்கரவின், பணங்கொ ணிலத்திற் பரமசிவ பத்திக் குவானீ யென்றக்கால்.

(இ - ள்.) இணங்கு - இயைந்த—மிக்ககாமிதனக்கு - மிகுந்தகாமிய த்தவத்தோனுக்கு—இன்பம் - இன்பமானது—ஊடல் (பிரியநாயகி) ஊடுதலாம் —சரலிங்கம் - சரலிங்கமாகிய அடியார்களுக்கு —பிணங்கல் - (ஆசிரியர்) சினங்கொண்டெழுதலின்பமாம் —முத்திகாமிக்கு - முந்தநிட் காமியதவத்தோனுக்கு —பேரின்பென்பது - பேரின்பெணவுஞ்சத்துக் கள்சொல்வதை—உணர்த்தற்கு - தெரிவித்தற்கு —குணங்கன்மிக்காய் - சிறந்தகுணங்கனையுடையோனே —நினைச்சினந்தாம் - உன்னைக்கோபித் தனம் —அரவிற்பணம் - பாம்பின்படத்தை —கொள் - பணியாகக்கொ ண்ட—பரமசிவம் - பரமசிவத்துக்குச்செய்யும்—பத்திக்கு—அன்பிற்கு—நி வத்தில் - பூமியில்—வானீயென்றக்கால் - நீயேமேகமென்னுமிடத்து—நி னக்கு - உனக்கு —குறையொன்றுளதோ - யாதோர்குறையுளதோ. ஏ - று. (கக்)

இங்கு மருள சங்கரன்போ லெண்ணி லார்நின் மனைவாய்தற் கங்குல் பகலு மகலாமற் காப்ப னென்னி னின்முன்றில் பங்க வினையின் வலிகடந்த பலருந் தாஞ்செய் தவப்பயனால் தங்கு கயிலை மலையன்றோ தண்ட நாத வென்றமலன்.

(இ - ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில்—மருளசங்கரன்போல் - மருளசங் கரனைப்போல —எண்ணிலார் - அளவிற்றவர்கள் —நின்மனைவாய்தல் - உனது வீட்டின்கடைவாயலில் —கங்குல்பகலும் - இரவுப்பகலும்—அக லாமற்காப்பொன்னல் - நீங்காமற்காத்திருப்பபென்றால் —நின்முன்றில் - உனதுவாயற்படி—பங்கம் - குற்றம்பொருந்திய—வினையின்வலிகடந்த - இருவினையின் பலங்கடந்த—பலரும் - பலபேரும் —தாஞ்செய் தவப்பய னால் - தாங்கள்செய்த தவப்பிரயோசனைத்தினால்—தங்கு - தக்கபடிதங்கி ய—கயிலைமலையன்றோ - கைலாயமலையல்லவா—அமலன் - அல்லமன்—

தண்டநாதவென்று - வசவண்ணனே யென்றுசொல்லி எ - று. நின் முன்றில், கயிலைமலையன்றோவெனக் கூட்டிமுடிக்க. தவப்பயனாலென்பதுகொண்டு தக்கபடி தங்குமென்றும். இங்கே வலியென்றது; தன்பயனை செய்தோன் அதுபவிக்கும்படி உட்படுக்கும் திறத்தை. அங்ஙனமாய் வலிகடந்தோரேனும் நிலை எவசரபேதமிருத்தலின் தாஞ்செய் தவப்பயனாலென்றார். (௨௦)

வெம்மை யெதன்க ணிகழ்ந்திடினும் வெந்திக் குணமென்பதுபோல, மும்மை யுலகின் யாண்டேனு முனைக்கிற பத்தியதைநினதென், நிம்மை யுலக மியம்புமெனி லெங்கள் வசவ நின்பெருமை, கொம்மை யிளமென் முலைமடந்தை கூற னன்றி யாரறிவார்.

(இ - ள்.) வெம்மை - வெப்பம்—எதன்க ணிகழ்ந்திடினும் - யாதிடத்தண்டாயினும் —வெந்திக் குணமென்பதுபோல - கொடிய அக்கினியின் குணமென்று சொல்வதுபோல —மும்மையுலகில் - சுவர்க்காதி முன்றுலகத்தில்—யாண்டேனும் - எவ்விடத்தேனும் —பத்தியுனைக்கில் - சிவபத்தி செணிக்கில்—அதை - அந்தப்பத்தியை—இம்மை - இங்கு—உலகம் - உயர்ந்தோர் —நினதென்றியம்புமெனில் - உன்னுடையதென்று சொல்லுவாராயினீ—எங்கள்வசவ - எமதுபிரியமுள்ள வசவதேவனே—நின்பெருமை - உனதுமகிமையை—கொம்மை - விருத்தமாகிய—இள - இளமை தங்கிய—மெல் - மிருதுவாகிய —முலை - தனங்கையுடைய —மடந்தை - உமையவளை —கூறன் - அர்த்தபர்கத்தில்வைத்த பரமசிவன்—அன்றி - அல்லாமல்—யாரறிவார் - யாவர்தானறிய வல்லவர். எ - று. கூறனென்றதனால் மடந்தையெனலை உமையவளென்றும். (௨௧)

பத்திக் கடலே குணக்குன்றே பாசப் பகையே யெம்முறவே முத்திக் கரசே சிவானந்த முதலே ஞான மணிவிளக்கே சித்திப் பொருளே யருணந்தி தேவே நினைத் தொழும்டியார் புத்திக் கமுதே யாவர் நினைப் போல்வா ரவரை யுறியோமால்.

(இ - ள்.) பத்திக்கடலே - பத்திக்குக் கடல்போன்றவனே —குணக்குன்றே - நற்குணங்களிலீழ்போன்றவனே—பாசப்பகையே - பாசங் கட்டுப் பகைபோல்பவனே—எம்முறவே - எமதுறவுபோல்பவனே—முத்திக்கரசே - முத்திக்கரசு போல்பவனே—சிவானந்தமுதலே - சிவான

ந்தத்துக்கு முதற்காரணம்போல்பவனே—மணி - அழகிய—ஞானவிளக்
கே - ஞானதீபம்போல்பவனே—சித்திப்பொருளே - அஷ்டமாசித்தியி
ன் பொருள்போல்பவனே—அருள் - கிருபைபொருந்திய—நந்திதேவே-
நந்திதேவனே —நின்னைத்தொழுமடியார் - உன்னைவணங்கு மடியார்க
ளது—புத்திக்கமுதே - புத்திக்கமுதம் போல்பவனே—யாவர் - எவர்—
கிளைப்போல்வார் - உன்னையொத்தவர்—அவையறியேம் - அவரை யா
மறிகிலம். எ - று. ஆல் - அசை. நிளையென்பது, இடைக்குறை
கடல், குன்று, பகை, உறவு, அரசு, முதல், விளக்கு, பொருள், அமுது
இவை யுருவகப்பொருள். (உஉ)

என்று கூற வெமையுடையா னெனக்குப் புகன்ற நலமெல்லாஞ்
சென்ற நாளி லிலேநினது செந்தா மரைத்தா டொழிப்பெற்ற
இன்று தொடங்கி யுளவாமென் றெந்தை நந்நி வணங்கியெழு
நின்ற வமல சிவசரணர் நெஞ்ச முவகை பூத்தனரால்.

(இ - ள்.) என்றுகூற - என்றுசொல்ல - எமையுடையான் - நம்மை
யடிமையாக வுடைய வல்லமதேவன்—எனக்குப்புகன்றநலமெல்லாம் - எ
னக்கிப்போ தருளியநன்மைகளனைத்தும்—சென்றநாளிலிலை - நின்னைக்
காணுது கழிந்தநாளிலிலை—நினது - உனது—செந்தாமரைத்தான் - செ
ந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை —தொழிப்பெற்ற இன்றுதொடங்கி -
வணங்கக்கிடைத்த இன்றுமுதலாக—உளவாமென்று - உண்டாயினவெ
ன்று—எந்தைநந்தி - எந்தையாகிய வசவண்ணர் —வணங்கியெழு - வ
ணங்கியெழுந்திருக்க —நின்ற - அங்கேநின்ற —அமல - பரிசுத்தமாகி
ய—சிவசரணர் - சிவனடியார்கள்—நெஞ்சம் - மனத்தில் —உவகைபூத்
தனர் - சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. ஆல் - அசை. எமையுடையானே
ன்றுகூற நந்திவணங்கியெழு சிவசரணரு வகைபூத்தனனொனக் கூட்டி
முடிக்க. அந்நலமெல்லாமுளவாமெனப்பன்மை கொண்டு முடிந்தன. ()

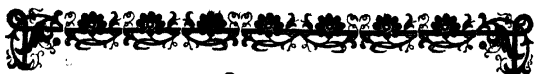
அருளான் மருள சங்கரனுக் கமரர் தாமு மறிவரிய
பொருளா கியபே ரின்பவனு பூதி விளக்க மருள்செய்தா
னுளாயா னினைவா லருணைக்கா லுலக ருணர்வைப் பிணித்தமல
இருளா னதனை யறமாற்ற வெழுந்த ஞான சூரியனே.

(இ - ள்.) அருளால் - கிருபையினால் —மருளசங்கரனுக்கு - மருளசங்
கரதேவனுக்கு—அமரர்தாமு மறிவரிய-தேவர்களுமெட்டியறிதற்கரிய—

பொருளாகிய - மெய்ப்பொருளாகிய —பேரின்பம் - பேரின்பமெனப்ப
மெ — அதுபூதிவிளக்கம் - சுவாதுபூதிவிளக்கத்தை — அருள்செய்தான் -
அதுக்கிரகித்தான்— (அவனானில்) உரையால் - வார்த்தையாலும் — நி
னைவால் - நினைவினாலும் — அருளுக்கால் - கிருபாநோக்கத்தினாலும்—
உலகருணர்வை - உலகத்திலுள்ள மனிதர்களறிவை—பிணித்து - கட்டி—
இருளானதனை - அஞ்ஞானந்த காரமாயிருப்பதை—அமலம் - நிர்மலமா
கும்படி—அறமாற்ற - முழுதந்தொலைக்க—எழுந்த - எழுந்தருளிவந்த—
ஞானசூரியன் - ஞானசூரியனாகிய வல்லமதேவன். எ - று. ஞானசூரிய
ன் மருளசங்கரனுக்குப் பேரின்பவதுபூதிவிளக்கம் அருள்செய்தானெனக்
கூட்டிமுடிக்க. அமரர்தாமு மறிவரியபொருளாவது ; பேதாபேதமாகிய
கற்பனைகடந்ததை. உலகருணர்வைப் பிணித்தலாவது ; பரிபாகிளதுண
ர்வைக் கண்டுபிணித்தலை. உலகரைப்பிணித்தென்னது உலகருணர்வையெ
ன்றதனால் பரிபாகிகளையெனக்கொண்டாம். கற்பனைகடந்ததாவது ;
மெய்யுணர்வை ; பேரின்பம், மெய்யுணர்வையன்றிவேறின்மையின் அறி
வரியபொருள் பேரின்பமென்னது, அறிவரியபொருளாகிய பேரின்ப.
மென்றார். உரையாற்பிணித்தல் ; செகத்தோற்றவிரிவிற்கும், அதனைய
றியும் ஞெப்திஸ்புரிப்பின் சங்கோச லிகாசத்திற்கும், இடம்யாதெனக்கே
ட்டலை. நினைவாற்பிணித்தல் ; திரியத்துக்கும், திருக்குவிற்கும், எல்லை
யையறைய்தெனக் கண்டுசொல்லுதியெனலை. அருளுக்காற்பிணித்தல் ;
பிறவிக்குருடனுக்குப்பூதசூரியனை விளக்கவைத்தாற்போலப் பருவநோ
க்கி ஞானசூரியனை விளக்கவைத்தலை யென்க. (உச)

மருளசங்கரதேவர்கதி - முற்றிற்று.

ஆகதி - கரு - இ - விருத்தம் - எசுரு.

பதினாறுவது

இட்டலிங்ககதி

வேறு.

சிட்ட னல்லம தேவ னருளுநீஇ
நட்ட நண்பொடு நந்தி யுணர்வுற
இட்ட லிங்கத் தியல்பு புகன்றமை
கட்டு வல்வினைக் கட்டற வோதுவாம்.

(இ - ள்.) சிட்டன் - யாவர்க்கும்நேயனாகிய—அல்லமதேவன் - அல்ல
மாப்பிரபு —அருளுநீஇ - அருள்சுரந்து—நட்ட - விசுவாசித்த —நண்
பொடு - மிக்கபிரியத்தோடு—நந்தி - வசவண்ணர் —உணர்வுற - ஞானே
தயமடைய —இட்டலிங்கத்தியல்பு - இட்டலிங்கத்தினிலையை —புகன்ற
மை - சொல்லிவிளக்கியதை —கட்டு - அனந்தசென்மங்களிற்கட்டுண்
ட—வல்வினைக்கட்டு - மிக்கவலியுள்ளநமதுவினையின்தொடர்பு —அற -
ஒருங்கேரசிக்க—ஒதுவாம் - சொல்லுதும். எ - று. யாவர்பிறிவிப்பிணி
நோய்க்கிரங்கலால் சிட்டனெனவும், தொன்முனரியநிலையை நோக்கலா
ல் அருளுநீஇயெனவும் ஆன்மநிலையை இனையதெனக்காட்ட இட்ட
லிங்கத்தியல்பு புகன்றமையெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. இங்கே லிங்க
மென லான்மாவை.

(க)

சுங்க ரற்குத் தனைநிக ரின்பலீ
டங்க ளித்தரு ளல்லம னந்திதன்
மங்க லத்திரு மாளி கைகட்செவிக்
கங்க ணற்குனி யாரொடு கண்டனன்.

(இ - ள்.) சங்கரற்கு - மருளசங்கரதேவனுக்கு —தனைநிகர்-தனக்குத்
தானேநிகராகிய—இன்பலீடு - பேரின்பவீட்டை —அங்கு - அவ்விடத்
தில்—அளித்தருள் - அறுக்கிரகித்த—அல்லமன் - அல்லமதேவனை—நந்தி -
வசவண்ணன்—தன் - தன்னுடைய—மங்கலம் - மங்கலமாயுள்ள—திரு-
அழகிய —மாளிகை - உப்பரிகையில் —கட்செவி - கண்ணேசெவியாகவு

டைய பாம்பை—கங்கணற்கு - கங்கணமாகவுடைய பரமசிவனுக்கு —இ
னியாரொடு - அன்பர்களோடு —கண்டனன் - பார்த்தனன், எ - று.
வனைய விற்பம்போல்வ தன்றெனக் காட்டப் பேரின்பத்தைத் தனைநிக
ரின்பமெனவும், பேரின்பத்தையன்றி வீடுவேறின்மையின் இன்பவீடே
னவுங் கூறினார். (உ)

மண்டு பேரொளி மாடத்து நாப்பணந
தண்ட நாதன் தவிசொன் றமைத்திட
அண்ட நாயக னல்லம னுயிடைக்
கண்ட நோக்கங் களிப்ப விருந்தனன்.

(இ - ள்.) மண்டு - நிறைந்த —பேரொளி - மிக்கவொளியையுடைய
—மாடத்து - உப்பரிகையின்—நாப்பண் - நடுவில்—அம் - அழகிய—த
ண்டநாதன் - வசவண்ணன்—தவிசொன்று - ஓராசனத்தை—அமைத்
திட - அமைக்க—அண்டநாயகன் - சமஸ்த அண்டங்களுக்கும் நாயகனா
கிய—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—ஆயிடை - அந்தவாசனத்தில் —கண்
டநோக்கம் - இவரைக்கண்டபார்வைகள்—களிப்ப - களிகூரும்படி—இ
ருந்தனன் - எழுந்தருளியிருந்தான். எ - று. அமைத்திட இருந்தனன்
எனக்கூட்டி முடிக்க. தண்டநாதனென்னும், அண்டநாயகனென்னுங்
காரணவீடுகுறி. சுட்டுநீளின்யகரம் என்னுமவிதியால் ஆயிடையென்
றாயது. (ங)

ஆதனத்தி லமர்ந்தரு ளல்லமன்
பாத மன்பொடு பன்மலர் தூயிது
மாத வத்தின் வலியெனத் தாழ்ந்தெழு
காதன் மிக்குக் கசிந்துள நந்திதான்.

(இ - ள்.) ஆதனத்திலமர்ந்தருள் - ஆசனத்திலெழுந்தருளிய —அல்ல
மன் - அல்லமதேவனது—பாதம் - பாதங்களில்—அன்பொடு - மிக்க அ
ன்புகொண்டு—பன்மலர்தூய் - பலமலர்களையருச்சித்து—இது - இங்ஙன
மருச்சிக்கப் பெற்றது —மாதவத்தின் - முன்ன ரியற்றிய மகாதவத்தின
து—வலியென - பலமானதென்று—தாழ்ந்து-வணங்கி—எழுந்திதான்
எழுந்துநின்ற வசவண்ணன்—காதன்மிக்கு - மிக்கவன்புகொண்டு—உள
ங்கசிந்து - மனமுருகி. எ - று. நந்திதான் தூய், தாழ்ந்தி, காதன்மிக்கு,
உளங்கசிந்து எனக் கூட்டிமுடிக்க. மாதவத்தின்வலியென்றது முன்
னையபிறவி யநேகத்தைக் குறிக்கின்றது; அன்றேல் மூர்ணம். (ச)

அடிய னேன்சிவ பத்தி யறிந்தமை
படியி லாமன் கனவெனப் பட்டது
முடியு மாறு மொழிந்தரு ளென்றுபொற்
றொடியு லாங்கை தொழுது விளம்பினான்.

(இ - ள்.) அடியனேன் - அடியேன்—சிவபத்தியறிந்தமை - சிவபத்தி யினிலை யினையதெனத் தெரிந்தவிதம் —படியில் - பூமியில் —ஊமன்கன வெனப்பட்டது - ஊமைகண்டகனவுபோலும்—முடியுமாறு - இவ்வன்பு ஐடையுறின்றி முடியும்வண்ணம் —மொழிந்தருளென்று - அறுக்கிரகிக் கக் கடவாயென்று —பொற்றொடியுலாம் - பொன்னுலாகிய கங்கணமமை ந்த—கைதொழுது - கைகுவித்து—விளம்பினான் - சொல்லினன். எ - று. அறிந்தமை தொழிற்பெயர். தனதுசிவபத்தியை ஊமன் கனவுக் குவமை கூறியது வரையறுத்துக்கூறக் கூடாமைபற்றி யென்க. (இ)

கேட்டவாரியன் கேடில் சிவநெறிக்
கூட்ட மேவுறு கொள்கையி னாய்நினைக்
காட்டு வாருள ரோசெங் கதிர்க்கிருள்
ஓட்டு சோதியு முண்டுகொ லோவென்றான்.

(இ - ள்.) கேட்ட - இதனைக்கேள்வியுற்ற —ஆரியன் - ஆசிரியனாகிய வல்லமன் —கேடில் - என்றுஞ்சிதையாத —சிவநெறிக்கூட்டம் - சிவத் தொண்டு நெறியகலாத அன்பர்கள்கூட்டத்தை—மேவுறு - விசுவாசிக்க த்தக்க —கொள்கையினாய் - கொள்கையையுடையோனே—நினைக் காட் டிவாருளரோ - உண்ணவிளக்கு விப்பவருமுண்டோ—செங்கதிர்க்கு - சூ ரியனுக்கு—இருளோட்டி சோதியும் - இருள் வராமலோட்டத்தக்க சூரி யனும்—உண்டுகொலோ - உண்டோ—என்றான் - என்றுசொல்லினன். எ - று. சூரியனைவிளக்கச் சூரியன்வேண்டின், உண்ணவிளக்க ஒரு வர்வேண்டுமென்ப தாயிற்று. ஆகவே, அறிவுக்கறிவெனல் மூடம். என் னை “அறிவுக்கறிவென்னு மாகமங்கள் சுத்த, வறிவென்னும் வேதத்தி தம்” என்பதனாற் காண்க. (சு)

வள்ள லின்றெனை வந்து புகழ்ந்தன்ன
தெள்ளுதெண்புனற் தேக்கு முனைத்தலை
கிள்ளி நின்றெறி கின்றவர் போலெனா
உள்ளு டைந்திட் டினாக்கும் வசவனே.

(இ - ள்.) வள்ளல் - அல்லமதேவன்—இன்று - இப்போது —வந்து - வந்து—எனைப்புகழ்ந்தனன் - என்னைத்துதித்தனன்— (இஃதெத்தகைமை போல்வதெனின்) தெள்ளு - தெளிவாகிய —தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—புனல் - சலத்தில்—தேக்கு - தேக்குமரம் —முனைத்தலை - முனையெடுத்தலை—கிள்ளினின்று - கிள்ளிவிட்டு —எறிகின்றவர்போல் - எறிந்து விடுவார்போலிருக்கின்றது —என - என்று—உள்ளுடைந்திட்டு - மனம் நெக்குருகி—வசவன் - வசவண்ணதேவன் —உனாக்கும் - சொல்லுவன். எ - று. உள்ளுடைந்திடுதல்; நிர்தாஸ்துதி யெனக்கண்டென்க. இங்கே யகங்காரத்தைக் காட்டத் தேக்கென்றார். இது பிறிதுமொழிதலணி. தேக்குக் கிள்ளியென்னுது முனைத்தலை யென்றது; முனையைக் கிள்ளியவிடத்துத் தேக்குவளர்தற் கிடமின்மைபோலப் புகழைக் கிள்ளியவிடத்து என்போன்ற சிவத்தொண்ட நிலையென்னு மகங்காரம் வளர்தற் கிடமின்மைபற்றி யென்க. (எ)

வேறு

இகழ்ந்தென துளச்செருக் கிணைய கற்றிலாய்
புகழ்ந்தனை விழைபுளிங் கறியிட் டாறுநோய்
மிருந்தெழ வளர்த்தல்போ லெனவி ளம்புபு
தகுங்கழு லிறைஞ்சினன் றண்ட நாயகன்.

(இ - ள்.) இகழ்ந்து - நிந்தித்து—எனதுளம் - எனதுள்ளத்தின்கணின்து— செருக்கினை - கர்வத்தை—அகற்றிலாய் - ஒழிக்காமல்—புகழ்ந்தனை— துதித்தனை—விழை - இச்சிக்கத்தக்க —புளிங்கறியிட்டு - புளியிட்டகறியைவைத்து —ஆறுநோய் - நீங்கியவியாதி —மிருந்தெழ - அதிகப்பட—வளர்த்தல்போல் -வளர்த்தலுக் கொப்பாயிருக்கின்றது—எனவிளம்புபு - என்றுசொல்லி —தரும் - யாவரும் ஏத்தற்குத்தகுந்த —கழல் - அல்லமனது திருவடிகளில்—தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் —இறைஞ்சினன் - வணங்கினன். எ - று. அகற்றிலாய் என்னும் வினைமுற்றை “வினைமுற்றேவினையெச்சமாகலும்” என்னும் விதியால் வினையெச்சமாகுக. தனிந்தநோய் புளியிட்டகறியால் மீண்டு மிருவீத்தார்போல, இகழ்ந்ததோடு நிலலாது புகழ்ந்தது, குன்றியவகங்காரம் மீண்டு மிக்குவளர்த்தகென்க. விளம்புபு ஓசப்பு என்னும் வாய்பாடு. (அ)

அருளினை னினதடி யருச்சிக் கும்படி
தெருளிலா லெனக்குரை செய்தி யென்றலு

மருளான மெனுமொரு மதிஞற் கீந்தருள்.

பொருளின னிணையன புகறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அருளினால் - கிருபையினால் —நினதடி - உனதுதிருவடிகளை—அருச்சிக்கும்படி - பூசிக்கும்படியாக —தெருளிலாவெனக்கு - அறிவுமுங்கியவெனக்கு —உரைசெய்தியென்றலும் - அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுகேட்கவும் —மருளானமெனும் - மருளசங்கரதேவனென்னும்—ஒருமதிஞற்கு - ஒப்பற்றஅறிவுடையவனுக்கு—சந்தருள் - அனுக்கிரகித்த—பொருளினான் - சிறந்தபொருளையுடைய அல்லமன் —இணையன் - இத்தகையனவாகிய நிலைகளை —புகறன்மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. சந்தருள்பொருளாவது ; தானாகிய மெய்யுணர்வை. (க)

புன்மர நெளிபுழுப் புளவி லங்கெனும்
பன்மைய துயர்செயும் பவங்க டப்பியே
வன்மைகொ ணிலமிசை மக்க ளாகுதல்
நன்மைகொ ஞயிர்க்கலா லரிது நந்தியே.

(இ - ள்.) புல்மரம் - புல்லுமரமும்—நெளிபுழு - நெளிகின்றபுழுவும்—புன்விலங்கெனும் - பட்சியு மிருகமுமென்கின்ற—பன்மைய துயர்செயும் - பலவேறுபட்ட துன்பங்களைச்செய்யும்—பவங்கள்தப்பி - சென்னங்களுக்குத்தப்பி—வன்மைகொணிலமிசை - உறுதியானபூமியின்மேல்—மக்க ளாகுதல் - மனிதராகப்பிறத்தல்—நன்மைகொள் - நன்மையேதனக்குத் தொழிலாகக்கொண்ட—உயிர்க்கலால், - உயிர்களுக்கேயல்லாமல்—நந்தியே - வசவண்ணோ—அரிது - மற்றவுயிர்களுக்கரிது. எ - று. பன்மைய, குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். இங்கேநன்மையென்றது ; புண்ணிய கர்மங்களை. மக்கள், மாந்தரென்றற்போல பன்மையிலேயே வருபெயர்.

நூர்வடி வாயினு நன்மை யாற்றுகு
மரபினி லுலகினில் வருத றப்புதல்
அரிதுநல் லறம்புரி வழிய டிப்பினு
மருவுத லரிதறம் வளர்க்கு மங்கமே.

(இ - ள்.) நூர்வடிவாயினும்—மானிடவடிவாயினும்—நன்மைபாற்றுகு - நன்குசெய்யாத—மரபினில் - வயிசத்தில்—உலகினில் - உலகின்கண்—வருதல்தப்புதல் - வந்துபிறவாமலிருத்தல் —அரிது - அருமையாம் —நல்

லறம்-நல்லதர்மங்களை—புரிவழி - செய்யுமரபினுள்—அடுப்பினும் - வந்து
பிறந்தாலும்—அறம்வளர்க்கும் - அறநெறி வழுவாதுவளர்க்கும்—அங்கு
ருவுதல் - தேகம்வந்துகிடைத்தல்—அரிது - அருமையாம். எ - று. மர
னிட வடிவாய்ப்பிறப்பினும் தீய மரபிற்கு விவகலும், அறம்வளர்த்தற்கி
யைந்த வடிவமெய்தலும் அரிதெனப்பட்ட தென்க. இங்கே வழியென்
றது மரபை. நரர்வடிவாயினு மென்பதிலும்மையும், அடுப்பினும் என்
பதிலும்மையும் உயர்வுகிறப்பு. (௧௧)

அறத்துறுப் பெய்தினு மன்பி னாலறம்
கிறப்புற ச்செய்தலிங் கரிது செய்யினும்
புறச்சம யங்களைப் போக்கு யாகம
நெறிச்சம யங்களை யரிது நேர்தலே.

(இ - ள்.) அறத்துறுப்பெய்தினும் - அறமேற்றற் கியைந்த வங்கமெடு
ப்பினும்—அன்பினுல் - மெய்யன்பினுல்—அறஞ்சிறப்புறச்செய்தல் - அறம்
வழுவுறாது நிற்கச்செய்தல்—இங்கரிது - இங்கருமையாம்—செய்யினும் -
வழுவுறாது நிற்கச்செய்யினும் —புறச்சமயங்களைப் போக்கி - புறச்சம
யநெறிச்சேரலைப்போக்கி—ஆகமநெறி - ஆகமநெறிக்கியைந்த —சமயங்
ளைநேர்தல் - சமயங்களைப் புறக்கணிக்காதுடன்படல்—அரிது - அரி
யாம். எ - று. அறத்தை மெய்யன்புகொண் டியற்றலும், ஆகமநெறிக்
டன்படலும் அரிதெனக் கூட்டிமுடிக்க. எய்தினும் செய்யினும் என்
வற்றினுள்ளவும்மைகள் உயர்வுகிறப்பு. (௧௨)

ஆகமம் புகனெறி யடைவ னாயினுஞ்
சோகமில் சைவநற் றுறையை நன்றெனச்
சேர்குத லரிதது சேர்வ னாயினும்
ஏகலிங் கயிக்யனா குதலன் நெண்மையே.

(இ - ள்.) ஆகமம்புகல் - ஆகமங்கூறுகின்ற —நெறியடைவனாயினும் -
நெறியையுடையோனாயினும்—சோகமில் - குற்றமற்ற—நல் - நல்ல—சை
வத்துறையை - சைவநெறியை—நன்றெனச்சேர்குதல் - மிக்கநலனுளை
ச்சேர்தல்—அரிது - அரிதாம்—அதுசேர்வனாயினும் - அந்தத்துறையைச்
சேர்த்தாலும்—ஏகலிங்க அயிக்யனாகுதல் - தானுன்மாவநகலிவுக்குதல்—
அன்றென்கை - எளிதல்ல. எ - று. இக்கவியிலுள்ள இரண்டிஃமை
வும், உயர்வுகிறப்பு. ஏகமேவாத்வைதம் பிரமோகமெனிலும், ஏகலிங்க

கயிக்யனாகுதலெனலும் ஒருபொருட்கிளவி. இங்கே லிங்கமெனல், ஆன்மாவை. உபாதித்திரயங்களை ஏகமாக வைக்கியமெய்தல் பிறவிக்கேது, ஆன்மாவை தரிசித்தும் அதுதானாகவும் தானதுவாகவும் ஏகவைக்கியமாதல் அறுதிக்கேது. இங்ஙனமன்றென மறுப்பார் ஞாயஞ் சோதனை பொருத்தங்களை யுணரார்போலும். (கக)

புண்ணிய முதிர்வினும் பொருந்தி யங்கையில்
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங் கத்தினை
எண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பவே.

(இ - ள்.) புண்ணியமுதிர்வினும் - புண்ணியங்களைச் செய்துவந்தமுதிர்ச்சியால் - கண்ணுற - பிரத்தியட்சமாக - நிகழ்வுறு - விளங்காநின்ற - சிவலிங்கத்தினை - இஷ்டலிங்கத்தை - அங்கையிற்பொருந்தி - உள்ளங்கையினும் பொருந்தவைத்து - எண்ணியமனமுடன் - இஷ்டலிங்கமென்றுணர்ந்தமனமுடன் - என்றும் - எப்போதும் - வந்தனைபண்ணிய - அருச்சிப்பான்வேண்டி - முயல்பவன் - விடாதுமுயல்பவன் - பத்தனென்ப - பத்தனென்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. 'அந்தசென்மங்களி லியற்றிய புண்ணிய முதிர்ச்சியால் அங்கையிற்பொருந்தி நிகழ்வுறு சிவலிங்கத்தை ஒன்றுபட்டமனத்தோடு வந்தனைமுயல்பவன், பத்தனெனப்படுவோ னெனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (கச)

ஆவுறு பிணிகெட வாவின் பால்கறந்
தாவினை யூட்டல்போ லாண வங்கெட
ஆவியு ளமலனை யங்கை தந்துபின்
ஆவியு ளமைவுற வாக்கு மாரியன்.

(இ - ள்.) ஆவுறு - பசவுக்குவாய்த்த - பிணிகெட - நோய்கெடுவான் வேண்டி - ஆவின்பால்கறந்து - பசுவின்பாலைக்கறந்து - ஆவினையூட்டல் போல - பசவுக்குண்டிடல்போல - ஆணவங்கெட - ஆணவசிப்பான்வேண்டி - ஆவியு ளமலனை - உயிரிற்பிரிவறநின்ற புரமசிவத்தை - அங்கைதந்து - உள்ளங்கையில்வரவைத்து - பின் - பின்னர் - ஆவியுள் - உயிரினுள் - அமைவுற - பேதாபேதங்கடந்தமைவுறும்பிடி - ஆக்குமாரியன் - ஞானசிரியனாக்குவன். எ - று. ஆவிற்பாலே ஆப்பிணிக்குமருந்தாஹ்போல; உயிரின் சுத்தபாவமே உயிரினசுத்தபாவத்துக்கு மருந்தாமெனலைக்கர.

ட்ட ஆட்டலெனவும், ஆக்கலெனவும் பிறவினைத்தார். ஊட்டாவிடத்து ஆவின்பிணிநீங்காவாறுபோன்று, ஆரியனாக்காவிடத்து ஆணவநசிக்காதென்பது கருத்து. பிணிபோல்வது ஆணவம், பால்போல்வது சுத்தபாவம். புறத்தில் அங்கைலிக்கபாவ முதிர்ச்சியின்றேல், புறம்பில் தேகநானென்னு மாணவங்குன்றாது. அகத்தில் சுயம்புலிக்கநாட்ட விளக்கமின்றேல், அகத்தில் உடலளவு நானென்னும் வாசனாப்பிராந்திரசியாது. தேகநானென்னு மாணவம் இரண்டிடத்து நிற்கலைமாற்றற்குப் புறத்தில் இஷ்டலிங்கபாவமும், அகத்தில் ஆத்மலிங்கபாவமும் வேண்டிமென்றகிடையுமென்னை? இரண்டும் பாவமேனும் ஒன்றுபுறப்பற்றையும், ஒன்றகப்பற்றையும், நீக்குதற்கிதுநெறியாதலின் இங்ஙனமாய வுவமைகொண்டுகுறிஞர். ஆவினை ; வேற்றுமைமயங்கம். அகங்கையென்பது, அங்கையென்றயது விகாரம். ஆவியுளமலனை யங்கைதந்து பின் ஆவியுளமுடிவறவாக்குதலாவது ; பீடம், சத்தி. லிங்கம், சத்தன். அத்தியாரோபத்தில் சத்தனை சத்தியாகவும், அபவாதத்தில் சத்தியேசத்தனாகவுங் காண்டலி னிக்குறி யபவாதத்தி லாரம்பத்ததெனக் காட்டி முடிவில் குணங்குறியிறந்ததாக விளக்கிக்காட்டலை யென்க. ஏனவே ஞாப்தி, சத்தி, பிரியம், சிவம். இஃததோ முகத்தில் ஞாப்திக்குப் பிரியமயலாகவும், ஊர்த்தமுகத்தில் பிரியமே ஞாப்தியாகவும் விளங்குமெனப் பெற்றாம். பெறவே, பேதாபேதமற்றதற்குப் பேதமுற்றதுபோற் காணின் அற்றதாகக் காட்டி யழித்தலெனக் கண்டாம்.

(கரு)

கருங்கொடி யிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி

திரிந்திடு செயலெனத் திரித லின்றியே

பொருந்துறு மகமொடி புறமுந் தீர்வற

இருந்தில குறுமரு ளிட்ட லிங்கமே.

(இ - ள்.) கருங்கொடி - கரியகாகத்தினது — இருவிழிக்கண்ணும் இரண்டுகண்களிடத்தும்—ஓர்மணி - ஒப்பற்றகண்மணியானது—திரிந்திடுசெயலென - திரியுஞ்செயல்போல—திரிதலின்றி - அலையாமல்—பொருந்துறம் - இயல்பாகப்பொருந்திய—அகமொடுபுறமும் - அகமென்னும் புறமென்னும்—தீர்வற - இறக்க—இருந்திலகுறம் - ஒருதன்மைத்தாகின்றவிளங்கும்—அஞ் - இருபைபொருந்திய—இட்டலிங்கம் - இட்டலிங்கமானது. ஏ - று. 'இட்டலிங்கம் திரிதலின்றி அகம்புறமின்றி யிருந்தில குறுமெனமுடிக்க. இந்தவிட்டலிங்க மகமுகத்தில் நிற்குலையினை யதெனக் காட்டினு கொன்க.

(கக)

சூறிபல் பலமுறை கொண்டு பல்வகைப்
பொறிதொறு மருவியொண் புலனு கர்ந்துமாய்ந்
தறிவரு நிலையவா தார மேவியு
நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே.

(இ - ள்.) அங்கையின் - உள்ளங்கையில் — நிகழும் - விளங்காரின்
ற—இட்டம் - இட்டலிங்கமானது—சூறிபல் - பலசூறிகளை —பலமுறை
கொண்டு - பல அவசரத்திற் பலதிறங்கொண்டு—பல்வகைப்பொறிதொ
றும் - பலவேறுவகைப்பட்டபொறிதொறும் —மருவி - அந்தந்தநிலைக்
களவாகத்தங்கி —ஒன்புலனுகர்ந்து - ஒள்ளியபுலன்களை யறுபவீத்து—
மாய்ந்து - பேருமின் றியழிந்து—அறிவருநிலைய - அறிதற்கரிய அறுபவநி
லைக்கு—ஆதாரமேவியும்—ஆதாரத்தன்மையடைந்தும்—நிறைவுறும்—
தனதிறவழித்தன்மைக்குமாரின்றிப் பூரணமாகிறைந்திருக்கும். எ - று.
ஏ - அசை. அங்கையி னிகழுமிட்டம்,கொண்டு, மருவி, துகர்ந்து, மாய்ந்து
ஆதாரமேவியும் ; நிறைவுறுமெனக் கூட்டிமுடிக்க. இவையெல்லாம் இ
யம சியமமுதலியவற்றைத் தக்கவாறுசெய்யின் விளங்குமென்க. புலனை
துகர்தலாவது ; சரோத்திரமுதலியவற்றின் குணகுணிகளை யையந்திரிப
றத்தெளிதலை. (சஎ)

அடைந்துள வருச்சுவை யமைதி யென்பன
உடம்பொரு மூன்றினு முற்ற டைந்திடும்
தொடர்ந்துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனும்
இடிம்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே.

(இ - ள்.) இட்டலிங்கம் - இட்டலிங்கமானது —அடைந்துள - வந்த
டைந்தவனவாகிய—உருச்சுவை - உருவத்தின்கணையதுஞ்சுவையின்—
அமைதி - அவற்றாலெய்தும் ஆறுதல்களும்—என்பன - என்றுசொல்ல
ப்பட்டவைகளை —உடம்பொரு மூன்றினும் - மூன்றுடம்பினும் —உற்
று - அடைந்து—அடைந்திடும் - இவற்றால்லெய்தும்—தொடர்ந்துள - சங்
கிவிடொல்தொடர்ந்துள்ள—வினைவலிதொலைத்து—இருவினை வலியையமா
ய்த்து —யானெனும்இடிம்பையில் - யானெனும்மக்கங்காரங்குன்றியவிடத்தி
ல்—இன்பருளும் - பேரின்பப் பேற்றைத்தரத்தக்கதாம். எ - று. இ
ட்டலிங்கம் உற்று, தொலைத்து, இன்பருளுமெனக் கூட்டிமுடிக்க. உடம்
பொரு மூன்றாவது ; தூவ குக்கும் காரணங்களை, பிறவிதொறுமாறுது பி
ன்பற்றிச் செல்லுதலால் தொடர்ந்துள வினைவலியென்றார். அகங்காரத்

தாலெய்துவதை அகங்காரமெனக் கொண்டது காரணவாகுபெயர் அருளுமென்பது அருண்மென்றாயது இடையில் உகரங்கெட்டுநின்றது. அருளிட்டலிங்கமேனென்ற பாடத்தை யருண்மிட்டலிங்கமே எனப்பாடங்கொண்டு பொருள்கூறுக. (கஅ)

என்றறி வறவறிந் திட்ட லிங்கமாய
ஒன்றொரு பொருளிலே யுறவி ழித்தவன்
பொன்றுறு சகமெனப் புணர்ந்த மாயையை
வென்றவ னவனென விளம்பும வேதமே.

(இ - ள்.) என்று - இங்ஙனமாக—அறிவு - அறிவி னிலககண விலக்கி யங்களை—அறவறிந்த - ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து —இட்டலிங்கமாயம் - இஷ்ட லிங்கமாகிய —ஒன்றொரு பொருளிலே - ஒப்பற்றவொரு பொருளின் மாதிரம்—உறவிழித்தவன் - நன்குவிழித்தவன் —பொன்றுறு - அழிய த்தக்க —சகமெனப்புணர்ந்த - செகமாகவிகார முற்றுப்புணர்ந்துநின்ற—மாயையை - மாயையென்பதை—வென்றவனவனென - செயித்தவ னவனென்று—விளம்பும்வேதம் - வேதமுறையிடும். எ - று. மெய்யுணர்வைவிடாதுகாண்டலை இட்டலிங்கமா பொன்றொரு பொருளிலே யுறவிழித்தவனெனவும், அங்ஙனமவிடாதுகாண்புறி தனதுபுத்திவிதபரமாயி யமாயையும் அதனதுகாரியமாகிய திரிபதார்த்தங்களும எங்ஙனமோர் முதலாகிற்குமென்பார், பொன்றுறு சகமெனப்புணர்ந்த மாயையை வென்றவனெனவுங் கூறினார். இங்கே மாயையென்பது அறியாமையை. புணர்தலென்பது பிரதிபலிப்பை. செகமென்பது பிரதிபலித்த விடிவையென்க. இவ்வேதுக்கள்பற்றிக் கூறியதால் பொன்றுறு சகமெனல் பொருந்தும். (கஅ)

பொருவில்சற் பத்தியாந் தாரம பூணடொரு
வரவயி ராகமாம் வத்தி ரம்புணை
தொருவலி லுணர்வெனுஞ் செச்சை யொன்றுறப
பரமனை யிருத்துவோன் பத்த னாகுவான்.

(இ - ள்.) பொருவில் - ஒப்பில்லாத—சற்பத்தியாயும் - எதார்த்தபத்தி யாகிய—தாரம்பூண்டு - கயிற்றில்பூண்டு—ஒரு - ஒப்பற்ற—வரவயிராக மாம் - சிந்தித்தவயிராகமென்னும் —வத்திரம்புணந்து - வஸ்திரத்தையுடு த்து—ஒருவலில் - கணமுமாறாத—உணர்வெனுஞ்செச்சை - மெய்யுணர்வென்னுஞ்செச்சையில்—ஒன்றுறு - பேதாபேதமின்றி—பரமனையிருத்

துவோன் - பரமசிவத்தைஸ்தாபிப்போன் —பத்தனாகுவான் - பத்தனெனப்படுவான். எ - று. சற்பத்திதாரம, வரவயிராகமாம்வத்திரம், உணர்வெனுஞ்செச்சை, இதுமுற்றருவகவணி. பூண்டு, புனைந்து, இருத்துவோன் பத்தனாகுவான் எனப்பொருள்கொள்க. தாரமென்பது திசைச்சொல். (உ0)

ஒன்றினென் னுள்ளுற வுடம்பு மூன்றையு
மன்றநல் வத்திர மடிய தாக்கியே
என்றுமங் கமைவுற விட்டம வைப்பனேல்
அன்றவன் சிவமய மாகு மென்பவே.

(இ - ள்.) ஒன்றினென் னுள்ளுற - ஒன்றினென்றடங்க—உடம்புமூன்றையும் - மூன்றுபாதிகளையும் —மீன்ற - நிச்சயமாக—நல் - நல்ல —வத்திர மடியதாக்கி - மடிச்சீலையாக்கி—என்றும் - எப்போதும்—அங்கு - அந்நிலையில்—அமைவுற - அமைதியுண்டாக—இட்டம்வைப்பனேல் - இட்டலிங்கத்தைவைப்பனாயின்—அன்று - அக்கணமே —அவன் - அந்நிலையினன் —சிவமயமாகும் - சிவவடிவாவன் —என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. உபாதித்திரயவாகார நசித்தற்கு, உடம்புமூன்றையும் வத்திரமடியதாக்கி யங் கமைவுற விட்டம் வைப்பனேலென்றார். சிதாகாரமாயவிடத்துச் சிவமயமாதற்குமுறணென்னை ? மன்ற என்பது தேற்றப்பொருள்தருவதோரிடைச்சொல். (உக)

அருளெனும் புனலினை யாட்டிச் சாந்தமாம்
வரைநறுஞ் சநதொடு மருவ விர்திய
வினாமலா புனைந்தறி வினைய ருத்துறிற்
பரமனை யவன்சிவ பத்த னாகுவான்.

(இ - ள்.) அருளெனும்புனலினை - அருளென்னுந்நா —ஆட்டி - அபிஷேகஞ்செய்து—சாந்தமாம் - உபசாந்தமென்னும் —வரை - அகஸ்தியரது மலையிற்றேற்றிய —நறுஞ்சந்தொடு - வாசனையுள்ளசந்தனத்தோடு—மருவ - பொருந்த—இந்தியம் - பஞ்சேந்திரியமென்னும்—வினாமலர் புனைந்து - வாசனாமலையாருச்சித்து—அறிவினை - தனதறிவை—அருத்துறில்பரமனை - பரமனையருந்தச்செய்தால் —அவன் - அங்ஙனஞ்செய்தோன் —சிவபத்தனாகுவான் - சிவபத்தனென்னப்படுவான். எ - று. ஆட்டி, புனைந்து, அருத்துறில், சிவபத்தனாகுவானெனக் கூட்டிமுடிக்க. அருளெனும்புனல், சாந்தமாஞ்சந்து, இந்தியமலர், இவையருவகம். (உஉ)

ஆசறு மனத்தெழு மன்பை யன்றியே
பூசனை யுவக்கிலென் புராரி சென்னிமேல
வீசறு திரையினு மிக்க தோசொலாய்
ஊசல்செய் மனமுடை யொருவ னாடநீர்

(இ - ள்.) ஆசறு - ரூற்றமற்ற — மனத்தெழு - மனத்திலெழுகின்ற—
அன்பையன்றி - அன்பையல்லாமல்—புராரி - பரமசிவனது—பூசனை -
பூசையை—உவக்கிலென் - விரும்பிலென்—ஊசல்செய் - உஞ்சலைப்போ
லலைதல்செய்கின்ற—மனமுடையொருவன் - மனமுள்ளவொருவன் —ஆ
டநீர் - அபிஷேகஞ்செய்யுஞ்சலம் —சென்னிமேல் - சிவனது உச்சியி
ல்—வீசறு - மோதுகின்ற —திரையினும் - அலைகளையுடையகற்கையைக்
காட்டிலும் —மிக்கதோ - மேலாயதோ —சொலாய் - சொல்லுதி.
எ - று. கற்கையைத் திரையென்றது சிணையாகுபெயர். அன்புள்ளமனத்
தால் பூசிப்பதே பூசனையென்பதுகருத்து. (உரு)

பூப்புனை கையுமெம் புனிதன் றன்புகழ்
பாப்புனை நாவுமே படைத்து ளான்றனைச்
சேப்புனை கொடியுடைத் தேவ னேயென
நாப்புனை புகழொடு நாக ரோத்துவார.

(இ - ள்.) பூப்புனைகையும் - பூவினாலுச்சிக்கின்றகைகளையும் —எம்பு
னிதன்றன்புகழ் - எமதுபரமசிவனுடையகீர்த்திநாமங்களை—பாப்புனைநா
வுமே - பாவாற்புனைந்துணைக்கப்பட்டநாவையுமே —படைத்துளான்ற
னை - கிடைக்கப்பட்டவனை —சேப்புனைகொடியுடை-இடபக்கொடியை
யுடைய—தேவனேயென - பரமசிவனேயென்று—நாப்புனைபுகழொடு -
நாவிற்புனையப்பட்டபுகழொடு — நாகரோத்துவார் - தேவர்கள்துதிப்
பார்கள். எ - று. ஏனைகை, நாக்களினின்று பிரித்தலால் ஏகாரம் பி
ரிநிலை. கொடியுடைத்தேவனென்பதிவ் அகர ஈறுதொக்கது. கையும்
நாவு மென்னும்மை. (உரு)

பூசனை செயாதகை புராநத கன்புகழ்
பேசுத லிலாதவாய் பெற்று முன்றிடு
நீசநா னவர்தமி னெடுவ னதநிடைக
கூசுத லிலாதபுன் குரங்கு நன்றரோ.

(இ - ள்.) பூசனைசெயாததை - பூசைசெய்யாததையையும்—புரந்தர
கன்புகழ் - பரமசிவனதுபுகழை—பேசுதலிலாதவாய் - துதியாதவாயை
யும்—பெற்றுமுன்றிடம் - பெற்றுமுலப்பட்ட—நீசரானவர்தமில் - ஈனர்
களிலும்—நெடுவனத்திடை - பெருங்காட்டில் —கூசுதலிலாத - நாணமி
ன்றியிருக்கும்—புன்குரங்குநன்று - புல்லியகுரங்குநற்குணமுடையதாம்.
எ - று. அரோ - அசை. கைவாயென்பவற்றில் எண்ணுமமைகன்தொ
க்கன.

(உரு)

குடிப்பன விழுங்குவ கூரொ யிற்றினம்
கடிப்பன நகருவ வனைத்துங் கைமமலர்
அடித்துள சிவன்றனக் காப்பித் துண்பவன்
விடித்தவன் மேல்வரும் வினைகள் யாவும்.

(இ - ள்.) குடிப்பன - குடிக்கத்தக்கவைகளும் —விழுங்குவ - மெல்
லாது விழுங்கத்தக்கவைகளும் —கூரொயிற்றினகடிப்பன - கூரியபற்க
ளாற்கடிக்கத்தக்கவைகளும் —நக்குவ - நக்கத்தக்கவைகளுமாகிய—அ
னைத்தும் - இவையனைத்தையும்—கை - உள்ளங்கையாகிய—மலரடித்து
ள - தாமரைமலரினுள்ள—சிவன்றனக்காப்பித்து - சிவனுக்கு ரைவேத்தி
யமாக்கி—உண்பவன் - பின்னரதனையுண்பவன்—மேல்வரும் வினைகள்
யாவும் - இனிவீனையு மாகாமியவினைகளைனைத்தையும் —விடித்தவன் -
ஒழித்தவனாவன். எ - று. குடிப்பன முதலியநான்கும் வினையால
னையும்பெயர், கைமமலர் உருவாகும். அடித்துள எழுந்தருளியிருக்கின்ற
வெண்ணுமமையும்.

(உக)

தானுறு முடன்மனந நனமென் றுள்ளவை
நானில குருவி சரங்கட கீருதுதான்
நானென தென்குத லின்றி வைகுலோன்
மேலெழு சிவமொடு வேற லானரோ.

(இ - ள்.) தானுறு - தானடைந்த—உடல் - தேகமும் —மனம் - ம
னமும்—தனம் - திரவியமும்—என்றுள்ளவை - என்று சுதந்தரமாயுள்ள
வற்றை—நானில் - குற்றமற்ற—குருசிவசரங்கட்டு - குருவிக்கசங்கமர்
களுக்கு—நந்து - கொடுத்து—நான் - தான் —நானெனதென்குதலின்
றி - அகங்கார மமகாரங்கோடலின்றி—வைகுலோன் - தானே தானாக
விருப்போன்—மேல் - எவற்றிற்குமேலாக—நிகழ் - விளங்குகின்ற —சி

வமொடு - சிவத்தோடு—வேறலான்—வேறுபடான். எ - று. அரோ - அசை. உடலை குருவுக்கும், மனத்தை சிவத்துக்கும், தனம் சரங்கட்டுமாதலால் இது நிரனிறைப் பொருள்கோணனி. யானெனதெனல் பிராங்கிகாரணமாக வருதலின் இவையின்றி வைகுவோன் சிவமொடு வேறலானென்றார். (உஎ)

குருசிவ சரங்கொளக் கொடுத்த மெய்மனம்
பொருளிலை நமவெனப் புந்தி செய்துகொள்
ஒருவனில் வழிமறித தொறுத்துக் கொள்வன
சரனனி நல்லன்மெய் தவறி லாமையால்.

(இ - ள்.) குருசிவசரம - குருலிங்க சங்கமங்கள் —கொள - ஏற்கும் படி—கொடுத்த - தத்தஞ்செய்த—மெய்மனம்பொருளிலை - உடல் மனம் பொருளொன்னு மிவழறை—நமவென - மீண்டு நம்முடையவென்ற—புந்திசெய்துகொ ளொருவனில் - நினைப்பவனைக் காட்டிலும்—வழி மறித்து - வழிதடுத்து —ஒறுத்துக்கொள் - பறித்துக்கொள்ளுகின்ற—வனசரன் - வேடன் —மெய் தவறிவாமையால் - உண்மைதவறாமையினால்—நனிநல்லன் - மிகவும்நல்லவனாம். எ - று. குருலிங்க சங்கமங்க ட்குத் தத்தஞ்செய்தவைகளை மீண்டு தனவெனக் கொள்வனிலும், வழி பறிக்கும்வேடன் நல்லனென்பதாம். மெய்தவறிவாமையால், கொடுத்து வாங்காமை. நமவெனல் தன்மைப்பன்மைக் குறிப்பு வினையுற்று. (உஅ)

விடுவன காமம்வெவ் வெருளி மாலிவை
தொடுவன குருசிவ சரங்க டொல்பவம்
கடுவென வெருவிய கருதது ளார்க்கிவண்
அடுவன வெனப்புல னட்ட வாற்றலாய்.

(இ - ள்.) இவண் - இவ்விடத்தில் —அடுவனவென - போக்கத்தக்கவைகளிவைகளென்று—புலன் - ஐம்புலன்களையும்—அட்ட - வென்ற—ஆற்றலாய் - வலியுள்ள வசவண்ணனே —தொல்பவம் - தொன்றிதொட்டுவருஞ் சனனங்கள்—கடுவென—விஷமாக—வெருவிய - பயந்த—கருத்துளார்க்கு - கருத்துடையோர்க்கு—விடுவன - விடத்தக்கவை —காமம் - காமமும் —வெவ்வெருளி - கொடியகோபமும் —மால் - பிராந்தியமாகிய —இவை - இத்தீமைகளாம் —தொடுவன - ஏற்கத்தக்கவை—குருசிவசரங்கள் - குருலிங்க சங்கமங்களாம். எ - று. விடுவன தொடுவன வினையாலினையும் பெயர்கள். (உஆ)

அங்கையி னமர்தரு மரணை விட்டொரு
வெங்கட வுளர்தமை விழைந்து போற்றுவாரா
கங்கையை யகன்றுவர்க் கழியின் மூழ்குநர்
தங்களின் வேறலர் தரும மூர்த்தியே.

(இ - ள்.) அங்கையினமர்தரும் - உள்ளங்கையி லெழுந்தருளிய—அர
ணைவிட்டு - பரமசிவனைவிட்டு—ஒரு - மற்ற—வெங்கடவுளர்தமை - கொ
டியதேவதைகளை—விழைந்து - விரும்பி —போற்றுவார் - துதிப்பவர்க
ள்—கங்கையையகன்று - கங்காநதியைவிட்டு—உவர்க்கழியின் - உப்புக்
கழியில் —மூழ்குநர் தங்களின்—முழுபுவர்களைக் காட்டிலும் —தருமமூர்
த்தியே - தருமசொருபியாகிய வசுவண்ணனை —வேறலர் - வேறாகார்.
எ - று. தனது இட்டலிங்கத்தைவிட்டு அந்நியதேவதையைத் தொழு
வார், கங்காநதியைவிட்டு உப்பங்கழியில் மூழ்குவானைப் போலுமென்க.

மோகமில் குருசர முனியின் முன்னுள்
தாகிய செயிர்முழு தகன்று வண்ணிறை
போகிய மடியெனப் புனித னாகுமேல்
பாகியன் மொழியுமை பாகற் கன்பனும்.

(இ - ள்.) மோகமில் - பிராந்திரகிதமான —குருசரமுனியின்முன் -
குருலிங்க சங்கமர்களுக்குமுன்—உளதாகிய - தொன்றுதொட்டுள்ளதா
கிய—செயிர்முழுதகன்று - சகலகுற்றமுநீங்கி —வண்ணிறை - வளப்பநிலை
த் துறைகளினின்றும் —போகிய - இழந்த —மடியென - தரித்திரனை
ப்போல —புனிதனாகுமேல் - பரிசுத்தனாவனாயின் —பாகியல் - வெல்லப்
பாடுபோன்ற —மொழி - சொற்களையுடைய —உமை - உமையவளை—
பாகற்கு - அர்த்தபாகத்திலேற்ற பரமசிவனுக்கு —அன்பனும் - அன்பு
டையனாவன். எ - று. லிங்கமெனல் எஞ்சிகின்றது. தரித்திரனைப்
போலக் குருலிங்க சங்கமங் காரணமாக இருவரை... றுமகன்றோன்
பரமசிவனுக்கன்பனாவனெனப் பொருள்கொள்க. (சுக)

விள்ளரு நற்சிவ வேடத் தோர்பொருள்
• கொள்ளுகொள் கிற்பினுங் குறைகள் கூற்றினும்
பிள்ளையை யறுப்பினும் பிழைகள் செய்யினும்
என்னுத் பிலிநெனி லீசற கன்பனும்.

(இ - ள்.) விள்ளரு - சொல்லுதற்கரிய—நல் - நல்ல—சிவவேடத்தர்-
சிவவேடத்தரது—பொருள் - பொருள்களை - கொள்ளுகொள்கிற்பினும் -
கொள்ளுகொண்டாலும் —குறைகள் கூறினும் - பிறர்குற்றங்களை யெடுத்துச்
சொல்லினும் —பிள்ளையையறுப்பினும் - சிவவையறுத்தாலும் —பிழைகள்
செய்யினும் - ஏலர்க்குற்றங்களை யுஞ் செய்தாலும்—என்னுதலில
னெனில் - அத்திச்செய்தசிவசரணரையிகழாதிருப்பனின்—சுசற்கன்ப
னும் - பரமசிவத்துக்குமிக்க அன்பனாவன். எ - று. கொள்ளு கொள்கி
ற்பினும், கூறினும், அறுப்பினும், செய்யினும், அன்பனுமெனக் கூட்டிப்
பொருள்கொள்க. (௩௨)

சங்கமந் தனக்கொரு சாதி யுன்னினுன்
அங்கையி னமர்தரு மரற்கு மீன்னினுன்
சங்கர னெடுசரந் தம்மில் வேறெனும்
அதவ னறிவரு மளற்ற முங்குவான்.

(இ - ள்.) சங்கமந்தனக்கு - அடியார்களுக்கு —ஒருசாதியுன்னினுன் -
சாதிவேற்றுமையொன்றைநினைத்தவன் —அங்கையினமர்தரும் - உள்ள
ங்கையிலெழுந்தருளிய —அரற்கும் - பரமசிவத்துக்கும் —உன்னினுன் -
நினைத்தவனாவன்—சங்கரனெடு - பரமசிவத்தோடு—சரம் - அடியார்க
ளை —தம்மில்வேறெனும் - தம்மில்வேறெனப்பேதங்காணும் —அங்கவ
ன் - அத்தகையோன் —அறிவரு - அறிதற்கரிய —அளற்றமுங்குவான் -
நரகத்திலிழுவான். எ - று. சங்கமரில் சாதிவேற்றுமைகாண்பான்
நரகபலனெய்துவனென்பது கருத்து. (௩௩)

தலைமைகொள் குருசிவ சரங்கட் காகவே
உலையிடு மரிசியன் றோங்கன் மத்தெறி
அலையமு தார்தமக் காக வாக்குறில்
கொலைசெயு நஞ்சினுங் கொடிய தாகுமால்.

(இ - ள்.) தலைமைகொள் - சிறந்த—குருசிவசரங்கட்காகவே - குருலி
ங்கசங்கமங்கட்காகவே—உலையிடுமரிசி - உலையிற்போட்டவரிசியை —அ
ன்று - அப்போது—ஓங்கல் - மலையை—மத்தெறி - மத்தாகக்கடைந்த—
அலை - திருப்பாற்கடலிலுண்டான—அமுதாம் - அமிர்தம்போல்வதாமெ
ன்று— (அதனை) தமக்காகவாக்குறில் - தமக்கியைந்தவுணவாக்கிக்கொ
ள்ளில்— (அவ்வுணவு) கொலைசெயுநஞ்சினும் - கொல்லுகின்ற விஷத்

தைக்காட்டிலும்—கொடியதாகும் - தீயதாம். எ - று - ஆல் - அசை. குருலிங்கசங்கமங்கட்காகவென்று சமைக்குமுணவு திருப்பாற்கடலமுதம் போல்வது ; தமக்கெனச்சமைக்குமுணவு நஞ்சினும்கொடிதாகும் எனப் பொருள்கொள்க. (௩௪)

தனுவுள வளவுமோர் தருநற் செய்கையும்
மனமுள வளவும்பா வனையு ஞானமுண்
டெனவுள வளவுஞெ யமுமி யைநதவன்
பிணையுள வளவுநோய் பிறர்க்க கற்றுமே.

(இ - ள்.) தனுவுளவளவும் - தேகமுள்ளவளையும் —தகும் - தருந்த—
ஒர்நற்செய்கையும் - ஒப்பற்றநற்செய்கைக்கும் —மனமுளவளவும் - மன
முள்ளமட்டும்—பாவனையும் - அதுநசிக்கத் தக்கபாவனைக்கும் —ஞானமு
ண்டெனவுளவளவும் - ஞானமுண்டெனக்கொள்ளுமளவும்—ஞெயமும -
பேதரகிதமானவானந்தத்திற்கும் —இயைந்தவன் - உள்ளவாறுசெய்ய
விசைந்தவன்—பிணையுளவளவும் - பின்னர்நானுள்ளவளவும்—நோய் - பி
றவிநோயை—பிறர்க்கு - அயலவருக்கு—அகற்றும் - நீக்கவல்லவனாவன்.
எ - று. எ - அசை. இங்கேஞெயமெனல் பிரியத்தை. எனவே பிரியம்
ஞெப்திக் கயலாகாது நின்றலைப்பெற்றும். (௩௫)

ஈசனை யிருத்துறு மிதயத் தோர்பொருள
ஆசையை யிருத்துத லந்த ணுளர்தாம்
வாசமுற் றிடுமொரு மனையிற் புன்செயல்
நீசனா யிருத்துத னிகாக்கு மென்பரால்.

(இ - ள்) ஈசனையிருத்துறுமிதயத்து - ஈசனைவைக்கத்தக்கவிருதயத்
தில் —ஒர்பொருளாசையையிருத்துதல் - ஒர்பொருளின்மே லாசை
யைவைத்தல் —அந்தணுளர் - பிராமணர்கள் —தாமவாசமுற்றிடும் -
தாம்வாசஞ்செய்யும் —ஒருமனையில் - ஒருவீட்டில் —புன்செயல்நீச
னா - அற்பச்செயல் செய்யுநீசனா—இருத்துதல் - இருக்கச்செய்தலுந்
கு—நிகர்க்குமென்பர்—ஒக்குமென்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஆல் - அசை.
ஈசனைவைக்கத்தருந்தவிருதயத்தில் ஒர்பொருளாசையை இருக்கவைத்த
ல் பிராமணனிருந்த வீட்டில் மிக்கபாதகத் தொழிலாளன இருந்து
தலுக்கொக்கு மெனக்கூறியதென்க. (௩௬)

சினமுத லியமய றீர மாற்றுபு
வினை துட் வாய்மையா மெழுதகை யன்பெனும்

புனலொடு விரவியே பூசி னல்லது
மனமெனு மனையிடை வராதி லிங்கமே.

(இ - ள்.) சினமுதலிய - கோபமுதலியவாகிய—மயல் - செத்தைக
ளை—தீரமாற்றுபு - ஒருங்கேதொலைத்து—வினைதபு - வினைகடந்த
வாய்மையாமெழுக்கை - உண்மைஞானமென்னு நறுஞ்சாணத்தை—அ
ன்பெனும்புனலொடுவிரவியே - அன்பென்னுஞ்சலத்தொடுகலந்து—பூ
சினல்லது - மெழுகிலுல்லாமல்—மனமெனுமனையிடை - மனமென்னும்
வீட்டில்—வராதிலிங்கம் - சிவலிங்கம்வராது. எ - று. ஏ - அசை.
பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனக்கொள்ளும் பிராந்திகாரணமாகச் சி
னமுதலிய தீவினைகளெழுவின் சினமுதலியமயலெனவும், குடிபுகுவோர்
மெழுகியபின்னாதலால், உண்மையை மெழுக்காகவும், அன்பை நீ
ராகவும் உருவஞ்செய்து கற்பனைலிங்கத்துக்கிட மகங்கையாதல்போ
ல அதிஷ்டானலிங்கத்துக்கிட மனமன்றி வேறின்மையின் மனமெனும
னையிடையெனக் கூறியவாறுகாண்க. வாய்மையாமெழுக்கு, அன்பெனும்
புனல், மனமெனுமனை இவை இயைபுருவகம். உண்மைஞானத்தையன்
பால் மனத்திற்பூசுத்தலாவது; பிறவிபயமேவீட்டில் திரிபுடிநசிக்கக்கனி
வுதோன்றும். தோன்றவே, அகத்திற் சிவப்பிரகாசம் விளங்கும். விளங்க
வே, நிரதிசயானந்தமதாம். இங்ஙனமாதற்கியைந்த நெறியினிற்றலை.
நெறி இயமமாகிகள். (ந௭)

காலமுங் கருமமுங் கடந்த காரணன்
பாலுறும் பரிசறப் பார்ம டந்தையர்
கோலமும் பொருளையுங் குறித்து நச்சுநர்
சீலமும் விரதமுந் தீய வென்பரால்.

(இ - ள்.) காலமுங் கருமமுங்கடந்த - காலத்தையுங் கருமத்தையுங்க
டந்துநின்ற—காரணன்பாலுறும் - எவற்றிற்குங் காரணகர்த்தனு யிருப்ப
வனிடத்தில் வைத்த—பரிசற - பிரியநீங்க—பார்மடந்தையர் - பூமியிலு
ள்ளஸ்திரீகளின்—கோலமும் - அழகையும்—பொருளையும் - அவர்களைப்
புணர்வான்வேண்டி. ஈட்டும்பொருளையும்—குறித்து - பற்றி—நச்சுநர் -
விரும்புகின்றவர்களது—சீலமும் - ஆசாரமும்—விரதமும் - நோன்பும்—
தீயவென்பர் - தீச்செயலினவாமென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்.
எ - று. ஆல் - அசை. காலமுங் கருமமுங்கடந்த காரணனெனவே
இவற்றிற்கதீதனெனப்பெற்றாம். (ந௮)

வெங்கொலை களவுபொய் வெகுளி யாசையென்
நிங்கிவை யொமெரீஇ யிருக்கின் றூர் தமக்
கங்கையி னெல்லிபோ லவிர்ச டைப்பிரான்
செங்கையி லிருப்பினுஞ் சேயன் சேயனே.

(இ - ள்.) வெங்கொலை - கொடியகொலைத்தொழிலும்—களவு - திருடி
தலும்—பொய் - பொய்சொல்லுதலும்—வெகுளி - கோபித்தலும்—ஆசை-
பிறர்மனைநயத்தலும்—என்றிங்கிவையொடு - என்றுசொல்லப்பட்ட இத்
திச்செயலொடு—யரீஇயிருக்கின்றூர் தமக்கு - கூடியிருப்பவர்களுக்கு—அ
ங்கையினெல்லிபோல் - உள்ளங்கைநெல்லிக்கணிபோல —அவிர்சடைப்
பிரான் - விளங்காநின்ற சடையையுடைய பரமசிவன் —செங்கையில் -
உள்ளங்கையில்—இருப்பினும் - இஷ்டலிங்கமாக விருப்பினும் —சேயன்
சேயனே - தூரத்தன் தூரத்தனே. எ - று. கொலையாதிகளினின் நக
லார்க்கு இஷ்டலிங்கபூசையால் யாதுபயனுமின்றென்பது கருத்து. உள்
ளங்கை நெல்லிக்கணிபோலெனல் ; அகம்புறமொத்திருத்தலைக் காட்டுங்
குறியென்க. அகம்புறமொத்தலாவது ; நெல்லிக்கணியின் இரேகை அகம்
புறமொத்திருக்கு மாறுபோன்று சிவத்தொண்டு அகம்புறமொத் திருத்த
லென்க. (௩௯)

பததரைப் புகழ்வுறப் பணிய வுண்டவர்
வைத்தன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர்
சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு
முத்தியும் பொருளென முன்னு றார்களால்.

(இ - ள்.) பத்தரை - பத்தரை—புகழ்வுற - புகழும்படி —பணியவுண்
டவர் - பணியப்பெற்றவர்களும் —வைத்தன - வைத்தவாஸ்திகளை—
கொள - அவர்கள் அநுபவிக—உடன்மருவப்பெற்றவர் - அவரோடுமரு
வியிருக்கப் பெற்றவர்களும்—சித்தியும் - அஷ்டமாகித்திகளையும் —கடவு
ளர்சிறப்பும் - தேவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தலையும்—வேறு - தமக்குவே
றாயிருக்கின்ற—ஒரு - ஒப்பற்ற—முத்தியும் - மோட்சத்தையும்—பொரு
ளென - ஓர்பொருளாக—முன்னுறார்கள் - நினைபார்கள். எ - று. ஆல்-
அசை. பத்தரைப்போலத் தமமைப் பணியவிரும்புகிறவர்களும், வைத்தி
ருக்கின்ற செல்வங்களை தாமேயநுபவிக்க விரும்புகின்றவர்களும், சித்தி
முதலிய மூன்றையும் ஓர்பொருளாக இலக்குவையா ரென்பதுகருத்து.
வைத்தன வினையாலணையும் பெயர். (௪௦)

இட்டலிங்ககீதி.

இன்னண நன்னெறி யாவு மாயிடை
துன்னிய சிவகணந் துணிந்து கொள்ளவே
மன்னவ னெனுமருள் வசவ நாயகன்
தன்னொடு புகன்றனன் றலைவ னல்லமன்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு — நன்னெறியாவும் - சன்மார்க்
கங்களினைத்தையும்—ஆயிடைதுன்னிய - அவ்விடத்தினெருங்கிய —சிவ
கணம் - சிவகணங்கள்—துணிந்துகொள்ள - துணிந்தங்கீகரிக்குமாறு—ம
ன்னவனெனும் - அரசனென்னத்தக்க—அருள் - கிருபைபொருந்திய—
வசவனாயகன்றன்னொடு - வசவண்ணதேவரோடு—தலைவனல்லமன் - எ
வர்க்குந் தலைமையாகின்றான் அல்லம்தேவன்—புகன்றனன் - சொன்
னான். எ - று. தலைவனல்லமன் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ()

பாடினன் பரவினன் பணிந்த சொல்லுரை
ஆடினன் பன்முறை யல்ல மன்றிருத
தாடலை புனைந்தனன் றண்ட நாயகன்
மூடிய வுவுகையின் மூழ்கி னானரோ.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் —பாடினன் - துதித்தன
ன்—பரவினன் - வணங்கினன்—பணிந்தசொல் - வணக்கமாய வசனங்
களை—உரையாடினன் - சொல்லினன் —பன்முறை - பலதரம் —அல்ல
மன் - அல்லமனது —திருத்தாள் - அழகியபாதங்களை —தலைபுனைந்தன
ன் - தனதுசிரசிற்கொண்டனன்— (இதன்றியும்) மூடியவுவுகையில் -
தடையற்றவானந்தத்தில்—மூழ்கினான் - முழுகினன். எ - று. அரோ-
அசை. பணிபவை வெளிப்படுத்துஞ் சொல். (சஉ)

திருநதவிய் வகையுப தேசித் தெண்ணிலா
அருந்தவர் குழாத்தொடு மருணந திப்பெயர்ப்
பெருந்தகை மகிழ்வுறப் பிரிவி லாரியன்
இருநதனன் மலிதலி யாணத் தென்பவே.

(இ - ள்.) திருந்தி - திருத்தமாக —இவ்வகை - இவ்வண்ணம் —உப
தேசித்து - உபதேசஞ்செய்து—எண்ணிலா - அளவிற்ற—அருந்தவர்கு
ழாத்தொடும் - பெரியோர் கூட்டத்தோடும்—அருள் - கிருபைபொருந்

திய—நந்திப்பெயர் - வசவண்ணனென்னும் பெயரையுடைய—பெருந்த
 கை - பெருந்தன்மையுடையோன் —மகிழ்வுற - சந்தோஷிக்கும்படி—பி
 ரிவில் - நீங்காத —ஆரியன் - அல்லமதேவன்—மலி - வளப்பங்கணிறைந்
 த—கலியாணத்து - கலியாணபுரியில்—இருந்தனன் - இருந்தான்—என்
 ப - என்றறிவுடையோர் கூறுவர். எ - று. 'ஏ - அசை. பிரிவிலாரியன்
 உபதேசித்து இருந்தனன் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க, பெருந்த
 கை பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (சுந)

இட்டலிங்ககதி - முற்றிற்று.

ஆகதி - சுசு - இ - விருத்தம் - அருஅ.

—————

பதினேழாவது

கதலிவனகதி.

வேறு.

வரையிற் புண்ணிய வனத்தினில் வளங்கெழு நதியின்
கரையிற் பன்னெடு நாளருட் குரவனைக் காண்பான்
திரிதற் குற்றுலாய் வந்துமா தேவிகல் யாண
புரியிற் கண்டுவந் தேகிய முறையினிப் புகல்வாம்.

(இ - ள்.) வரையில் ௨ மலைகளிலும் — புண்ணியவனத்தினில் - புண்ணி
யவனங்களிலும்—வளங்கெழு - வளப்பம்பொருந்திய—நதியின்கரையில்—
நதிக்கரைகளிலும்—பன்னெடுநாள் - பலநெடுநாளாக—அருட்குரவனை -
கிருபைபொருந்திய ஞானசிரியனை—காண்பான் - காணும்பொருட்டு—தி
ரிதற்குற்று - திரியத்துணிந்து —உலாய்வந்து - எங்குந்தேழுவந்து—மா
தேவி - மாதேவியென்பவள் —கலியாணபுரியில் - கலியாணபுரியென்னு
மூரில்—கண்டுவந்து - பார்த்துவந்து—வகியமுறை - போனவிதத்தை—
இனிப்புகல்வாம் - இனிமேல்சொல்லுதும், எ - று, மாதேவி திரிதற்கு
ற்று உலாய்வந்து கண்டு வந்தேகியமுறையை இனிச்சொல்லுதும் என
முடிக்க.

(க)

காட்டி னும்பெருங் குன்றினுந் தேடினள் காணுள்
வாட்டு றும்பிறப பெனும்பிணி மாய்வுற வீட்டில்
கூட்டு நன்மருந் திருப்பதை யறிஞரார் கூறக்
கேட்டு வந்துமா தேவியந் நகரினைக் கிடைத்தாள்.

(இ - ள்.) காட்டினும் - காடுகளிலும் —பெருங்குன்றினும் - பெரியம
லைகளிலும்—தேடினள்காணுள் - தேடியுங்காணாதவளாய்—வாட்டிலும் -
வருத்துகின்ற—பிறப்பெனும்பிணி - பிறவியென்னும்வியாதி —மாய்வுற -
நசிக்க—வீட்டில்கூட்டும் - முத்தியிற்சேர்க்கும்—நன்மருந்திருப்பதை - ந

ல்லமருந்திருக்கிறதை—அறிஞராத்குறக்கேட்டு - சத்துக்களாற் சொல்ல
க்கேட்டு—வந்து - வந்து—மாதேவி - மாதேவியென்பவள்—அந்நகரினை—
அந்தப்பட்டணத்தை—கிடைத்தாள் - அடைந்தாள். எ - று. பிறப்பெ
னும்பிணி உருவகம். (உ)

தலையில் வெண்கலை யொன்றுற வெற்றறா சமைந்து
பலிகொ ளும்படி மனைதொறு முலகெல்லாம் பழிச்ச
அலம ரும்பரற் கினியவள் வெற்றறா யாய்க்கட்
புலன்வி ருந்துணுங் கடிநகர் வீதியுட் புகுந்தாள்.

(இ - ள்.) தலையில் - சிரசில்—வெண்கலை - வெள்ளிய ஒருகலையை—
ஒன்றுற - 'பொருந்த - வெற்றறாசமைந்து - வஸ்திரமுடுக்காமல் —பலி
கொளும்படி - பிச்சைவாங்கும்படி—மனைதொறும் - வீகெள்ளேதொறும்—
உலகெல்லாம்பழிச்ச - உலகமெல்லாந்துதிக்க —அமலரும் - திரிகின்ற—ப
ரற்கு-பரமசிவனுக்கு—இனியவள்—அன்புடையமாதேவி —வெற்றறாயா
ய் - வஸ்திரந்தரியாத அரையை யுடையவளாய் —கட்புலன் - கண்ணறி
வு—விருந்துணும்—விருந்தாகவுண்ணத்தக்க—கடி - காவலுள்ள—நகர்வீதி
யுள் - பட்டணவீதியில்—புகுந்தாள் - பிரவேசித்தாள். எ - று. 'நாண
முதலிய நாண்கில் மெய்யுனர் வெழுதற்கியைந்தது நாண விழப்பாதலா
ல் அரற்கினியவளெனவும், விநோதக்காட்சிகளை விளக்கக் கட்புலன்
விருந்துணுங்கடிநகர் வீதியெனவுங்கூறினார். வெண்கலை வஸ்திரமென்ப
தைச் சிலேடையிற் கொள்க. (ங)

நாற்கு ணங்களுண் முதற்குண மாகிய நாணைத்
தீர்க்கு மிம்மட முடையவள் யாகொலோ தெரியேம்
பார்க்கி லின்னவள் பித்துடை யாளெனப் பலரு
நோக்கும் வண்ணம்வந் துற்றன ஞாலியி யனோக்காள்.

(இ - ள்.) நாற்குணங்களுள் - மாதர்க்கியைந்த நான்குணங்களுள்—
முதற்குணமாகியநாணை - முதற்குணமாகிய நாணமெனலை—தீர்க்கும் - நீ
க்கிய —இம்மடமுடையவள் - இங்ஙனமாய்பேதைமையுடையவள் —யா
ர்கொலோதெரியேம் - யாரோதெரிகிலம்—பார்க்கலின்னவள் - யோசிக்
குமிடத்திவள் - பித்துடையாளென - பித்துடேற்கொண்டவளென்று—
பலருநோக்கும்வண்ணம் - யாவரும்பார்க்கும்படி —உலகியனோக்காள் -
உலகாசாரத்தை மறந்தவளாகிய மாதேவியானவள்—வந்தற்றனள் - வந்

துசேர்த்தாள். எ - று. அடிதோறும் நாற்குணம் இனவெதுகை, பின் னுள்ள தீர்க்கும் பார்க்கில் என்பன ஆசெதுகை. இஃதுண்மைத் துற வெனற் கையமென்னை? (ச)

உலகு ளார்தமைப் பேதையென் றுணர்ந்தன னோதான்
உலகு ளார்தனைப் பேதையென் றுணர்குவ றென்றோ
உலகு ளார்தமை நாணில னீங்கிய வுடையாள்
உலகு ளார்தொழுந தண்டநா யகன்மடத் துற்றாள்.

(இ - ள்.) உலகு ளார்தமை - உலகத்தாரை —பேதையென் றுணர்ந்த னனோ - மூடொன்றெண்ணினனோ—உலகு ளார் - உலகத்தார்—தனை- தன்னை —பேதையென் றுணர்குவ ரென்றோ - பேதைமையுடையவளெ ன்றெண்ணிக் கொள்வான்வேண்டியோ —உலகு ளார்தமை - உலகத்தா ரை -- நாணிலன் - சற்றுநாணமில்லாதவளாய் —நீங்கியவுடையாள் - வஸ் திரமிழந்த மாதேவியம்மை—உலகு ளார்தொழும் - உலகத்தாராவேவண ங்கப்பெற்ற —தண்டநாயகன்மடத்து - வசவண்ணர துமடத்தில். —உற் றாள் - வந்துசேர்ந்தனள். எ - று. இவ்விரண்டோகாரமும் ஐயம். (ரு)

துணட நாயக னெடுபலர் நெருங்குதத் தவிசின்
அணட நாயக னல்லமன் வீற்றிருந் தருளக்
கணடு போயரு கிறைஞ்சின ளாண்டமர் கணங்கள்
பண்டு தாமழி யாவியப் படைந்தனர் பார்த்து.

(இ - ள்.) தண்டநாயகனெடு - வசவண்ணருடன் —பலர்நெருங்குற - அடியார்பலருநெருங்கு—தவிசின் - ஆசனத்தில்—அண்டநாயகன் - சகல வண்டங்களுக்கும் நாயகனாகிய—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—வீற்றிருந் தருள - எழுந்தருளியிருக்க —கணடுபோய் - போய்க்கண்டு—அருகு - ச மீபத்தில்—இறைஞ்சினார் - வணங்கினள்—ஆண்டமர்கணங்கள் - அங்கி ருந்தசிவகணங்கள்—பண்டுதாழ்நியா - முன்னரென் றுங்கண்டறியாத— வியப்படைந்தனர்பார்த்து - மிக்கவதிசயமடைந்தனர் மாதேவியைப்பா ர்த்து. எ - று. சிவகணங்கள் மாதேவியைப்பார்த்து வியப்படைந்தனர் ரெனமுடிக்கீ. (சு)

நெஞ்ச மாரழ் லரக்கென நெக்குநெக் குருகச்
செஞ்சொல் வாய்தடு மாறவாள் விழிபுனல் சிந்தக்

கஞ்ச நாண்மலர்க் கைதொழு தனங்கனைய் காணுள்
அஞ்சி னேன்பவப் பிணியினி யருள்செயென் மழுதாள்.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் - மனம்—ஆரழல் - மிக்கவக்கினியிற்பட்ட —அர
க்கென - அரக்கைப்போல—நெக்குநெக்குக - நைந்துநைந்துருகவும்—
செஞ்சொல் - நடுங்கிக்கூறுமினியமொழிகள் —வாய்தமொற - வாயிற்ற
மொறவும் —வாள்விழி - வாள்போன்றவிழிகளில் —புனல்சிந்த - நீர்பெ
ருகவும்—நாள் - அன்றலர்ந்த—கஞ்சமலர் - தாமமாமலர்போன்ற—கை
தொழுது - அஞ்சலிசெய்து —அனங்கனைய் - காமநோயை —காணுள்-
காணுதமாதேவியம்மை —பவப்பிணி - சென்னவியாதிக்கு —அஞ்சினே
ன் - பயந்தேன்— (ஆதலின்) இனிக்குருபைசெய்யவேண்டுமென்று—
அழுதாள் ட அழுதனள். ஏ - று, பவப்பிணி - உருவகம். (ஏ)

வீடு வப்பவ ரானெனப் பெண்ணென வேறே
எட லர்க்குமு லுமைகலை யேயிவ ளிவள்போல்
நாடி நிற்பரு வம்பெறு மவரிலை ஞானம்
கூடு தற்குரி யானென வல்லமன் குறித்தான்.

(இ - ள்.) வீடு - மோட்சத்தை —உவப்பவர் - இச்சிப்பவர்கள் —ஆ
னென - ஆனென்றும் —பெண்ணென - பெண்ணென்றும்—வேறே -
வேற்றுமையுளரோ—ஏடு - இதழ்களையுடைய —அலர் - மலர்களையணிந்
த—குழல் - கூந்தலையுடைய—உமை - ஈசுவரியின்—கலையே - சாத்துவி
தகலையே—இவள் - இவளாகும் —இவள்போல் - இவளைப்போல—நாடி
றில் - நாடிமிடத்தில்—பருவம்பெறுமவரிலை - பக்குவப்பருவமடைந்தவரி
ல்லை—ஞானங்கூடுதற்கு - ஞானமடைதற்கு —உரியனென - உரியவனெ
ன்று—அல்லமன் - அல்லமதேவன் —குறித்தான் - கருதினான். ஏ - று.
முத்தியடைவதிற் பேதமின்மையைக்காட்ட வீடுவப்பவரானெனப்பெ
ண்ணெனவேறேவென்றார். (அ)

தான லாதொரு பொருளிலைச்சகமென வென்னும்
ஞான மேவலாற் காமவின் பந்தனை நண்ணுள்
தான லாதர வாற்றனைத் தழுவினின் புதுநர்
ஏனை மாந்தரு ளுளர்கொலோ வென்றன ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) தானலாது - தன்னைத்தவிர—சகமென-சகமென்று—ஒரு
பொருளிலை - முடிவாகவொருபொருளுமில்லை —என்னும் - என்னுணர்தற்

கையெந்த—ஞானமேவலால் - அறிவையடைதலால் —காமவிற்பந்தனை -
காமவிற்பத்தை—நண்ணுள் - அடைந்திலன்—தான் - தான்—நல் - நல்
ல—ஆதரவால் - அன்பினால்—தனைத்தழவி - தன்னைத்தான்தழவி—இ
ன்புறுநர் - அதற்குயைந்தவிற்பநுகர்வோர் - ஏனைமாந்தருள் - ஏனையம
னிதருள்—உளர்கொலோ - உண்டோ—இருந்தார் - அவ்விடத்திருந்தவ
ர்கள்—என்றனர் - என்றுசொல்லினர். எ - று. தானென்னுநிலையைய
ன்றி அன்னியமெனல்சற்றுமில்லை யெனத்துணிபுறச்செய்யு நிச்சயஞா
னத்தை இவளடைந்திருத்தலால் அயலுண்பமாகஇவளையெங்குந் ந
ண்ணு மென்பார், தானலாலொருபொருளிலே சகமெனவெண்ணுஞான
மேவலாற்காமவிற்பந்தனை நண்ணுனெனவும், செகமுதலியவனைத்துந்
தோன்றி விளங்கியுழிதற் குபாதானமாகநிற்பலன்றித் தானமாகவுநிற்
பது அறிவாகிய தன்னைத்தவிரச் சோதனைமுகத்தால் வேறின்றெனத்
தெளித்தார் தன்னைத்தழவி யின்புறுதற்குத்தக்கோர் ஏனைய ரரியொன்
க்காட்டத் தானலாதரவாற்றனைத் தழுவியின்புறுநோனைமாந்தரு ளார்
கொலோ வெனவுங்கூறினார். எனவே ; தன்மருளே டீசகமெனவுந் தன்
தெருளே சிவமெனவு முணர்த்தற்பாலது அறிவெனப்பெற்றும். உளர்
கொலோவென்புதி லோகாரம் எதிர்ப்பறை. தானெனலையன்றி அறிவும்,
அறிவையன்றி அறியாமையும், அறியாமையன்றிச் சகமும், இன்றென
த்தெளிவிக்கற்பாலதுசாவி ரஞானமெனக் கண்டாம். (௬)

இன்று காமனை வென்றவ ளினையளா யிழையோ
டொன்று மேனிய னாகியகண்ணுத லொருவன்
வென்று ளானென வுலகினி லெடுத்தசொன் மெய்ப்பை
யன்று போலுமென் றியம்பினர் சிலரவ ணமர்ந்தோர்.

(இ - ள்.) இன்று - இப்போது—காமனைவென்றவன் - மனம்தனைவெ
ன்றவன்—இனையள் - இத்தகையினளாகியஇவளொருத்தி —ஆயிழை
யோடு - சிறந்தவாபரணமணிந்தவுமையவளோடு — ஒன்று - அர்த்தபாக
மாகப்பொருந்திய—மேனியனாகிய - திருமேனியையுடையருளாகிய —கண்
னுதலொருவன் - நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவனொருவன்—வென்று
ளானென - செயித்தவென்று —உலகினில் - உலகின்கண்—எடுத்த
சொல் - யாவருந்துணிர்தெடுத்தமொழி—மெய்யையன்றுபோலும் - மெ
ய்யமையல்லபோலும்—என்றியம்பினர் - என்றுசொன்னார்கள்—அவிணமர்
ந்தோர் - அவ்விடத்திருந்தோர்களில் —சிலர் - சிலபெயர், எ - று. இ
ன்றுகாமனைவென்றவனாவன் அன்றுகாமனைவென்றவன் பரன் இது

மெய்மையல்லவாவென்பார், மெய்மையன்றுபோலுமென்றார். ஆயிழை யோ டொன்றுமேனியனுகிய - கண்ணுதலொருவன் அன்றுகாமனைவெ ன்றுளானெனக்கூட்டிமுடிக்க. இதனால் உலகினிலெடுத்தசொல்மெய்மை போலுமென்றிசைக்கினும் பெரும்பாலும் பொருந்தும். ஆயிழை வினைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (௧௦)

உடல மானமற் நிவளென வினைத்தையு மொருங்கு
விடவ லார்க்கலா லிளமையுளு செல்வமும் விரும்பி
நடலை வாழ்வினில் வெறுப்புறுப் புல்லிய நரர்க்குத்
தொடரு மாவினை தொலையுமோ வெனச்சிலர் சொன்னார்.

(இ - ள்.) உடலமானம் - தேகம், பிமானம்—அற்றிவளென - அற்றிருக் கின்றவிவளைப்போல—அனைத்தையும் - இருவகைப்பற்றையும்—ஒருங்கு— ஒருமிக்க—விடவலார்க்கலால் - விடவலியுளோர்க்கன்றி—இளமையும் - இளமைப்பருவத்தையும்—செல்வமும் - மிக்கபாக்கியத்தையும்—விரும்பி- அழியாப்பலனாகவிச்சித்து —நடலைவாழ்வினில் - வஞ்சகமானவாழ்வினி ல்—வெறுப்புறு - இயற்கையில்வெறுப்புவராத —புல்லியநரர்க்கு - அற் பபுத்தியுடையமனிதர்க்கு —தொடரும் - தொன்றுதொட்டுவிடாதுதொ டருகின்ற —மாவினை - மகத்தாகியவிருவினைச்சம்பந்தம் —தொலையு மோ - ஒழியுமோ—என - என்று—சிலர்சொன்னார் - சிலபெயர்சொல்லி னார். எ -று. எனவே இவள்தேகாபிமானமற்றவளாதலின் அருவினை த்தொடர்புநாசம் இவளுக்கேயெனப்பெற்றாம். அற்றவிவளெனல் அற் நிவளென்றாயது புகழ்புரிந்தில்லிலோற். கென்றிருத்தல்போன்று கூறு தொகுக்கப்பட்டது. நடலை துன்பமெனினுமமையும். (௧௧)

சென்று தேடிநாந தத்துவ மருள்செயுஞ் சீட
ரன்றி ஞானதே சிகனுள னோவென வாய்ந்திட்
டின்று மேவுமா தேவிபோ லிலையென வெம்மான்
நின்ற ஞானமூ லந்தனை யுணர்த்துவா னினைநதான்.

(இ - ள்.) நாம் - பாம்—தேடிச்சென்று - தேடிப்போய்—தத்துவம்- ஞானத்தை—அருள்செயும் - உபதேசிக்கத்தக்க—சீடரன்றி - சீடரேய ல்லாமல்—ஞானதேசிகன் - ஞானாகிரியன் —உளனோவென - இருக்கின்ற றானோவென்று—ஆய்ந்திட்டு - பலவிடத்துந்தேடியலைந்து —இன்று - இப் போது—மேவுமீஇங்கேவந்த—மாதேவிபோல் - மாதேவியென்பவனைப்

போல்—இலையென - தக்கசீடரில்லையென்று —எம்மான் - எமதுகர்த்தனாகியவல்லமன் —நின்ற - எவற்றிற்குமேலாகின்ற—ஞானமூலந்தனை - ஞானத்துக்கு மூலமாயிருப்பதை —உணர்த்துவானினைந்தான் - உபதேசிக்கநினைத்தான். எ - று. நாம் தேடிப்போய் உபதேசிக்கும் சீடரைப்போலாகாது இவனென்னைத் தேடிவரலால் இவனுக்குபதேசிக்கத் தொடங்கினு ரென்பது கருத்து. (க௨)

பூத நீயலை பொறிகளு மலையலை புநதி

யேது நீயலை யிவற்றினை மயங்கியா னென்னும்

போத நீயலை யென்றினை யனைத்தையும் போக்கிச்

சோதி யாகிய பிரமமே நீயெனச்சொல்லி.

(இ - ள்.) பூதநீயலை - பஞ்சபூதங்களுநீயல்லை —பொறிகளுமலை - ஐம் பொறிகளுநீயல்லை—அலைபுந்தி - புத்தியுநீயல்லை—ஏதுநீயலை—மற்றவெதுவுநீயல்லை—இவற்றினைமயங்கி - இவற்றைமெய்யெனமயக்கமுற்று —யானெனும் - நானென்றுகொள்ளும் —போதநீயலை - அறிவுநீயல்லை—என்று - என்றாராய்ந்து—இவையனைத்தையும்போக்கி - இவைகளையெல்லாமொருங்கையொழித்து—சோதியாகியபிரமமே - சோதிவடிவமாகியபிரமஸ்வரூபமே—நீயெனச்சொல்லி - நீயென்றுவிளக்கி. எ - று. நீயாகிறவறிவையன்றிச் சுயஞ்சோதியும், சுயஞ்சோதியையன்றிப் பிரமமெனலும் வேறின்மையின் சோதியாகியபிரமமே நீயெனச்சொல்லியென்றார். குணகுணியெனப்பேதிப்பாராமறுக்கச் சோதியாகியபிரமமென்றார். காலையையால் ஒளிகுன்றியதுபோற்றோற்றினுஞ் சூரியனுக் கியல்பன்றாதல்போன்று பருவத்தாலான்மா வொளிகுன்றியதுபோற்றோற்றினுமதற்கியல்பன்றென்க. இங்கே போதமெனல்கற்பணுவறிவை. (கங்)

ஞேய ஞானஞா துருவெனு மிவைபலநிற்கு

மாயின் வேறறுமுத்தியன் றதுசக மாமென்

றேயு மாறிது வதுவெனுஞ்சுட்டிலா வியல்பை

மாயை மாறிய தேவிபா லருளினன் வள்ளல்.

(இ - ள்.) ஞேயஞானஞாதுருவெனும் - ஞேயஞானஞாதுருவென்கின்ற—இவை - இவைகள்—பலநிற்குமாயின் - பலவாகவெங்கணுநிற்குமாயின்—வேறறுமுத்தியன்று - ஐக்கியமுத்தியன்று—அது - அம்முத்தி—சகமாமென்று - திரிஸ்வமாகியபத முத்தியாமென்று—ஏயுமாறு - பொருந்தும்வண்ணம் —இதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலா - கூடஸ்தபிரமமென்னு

ஞ்சட்டி.றந்த—இயல்பை-என்றுமிருந்தபடியிருக்குமிபல்புவழவை —மாயையமாறியதேவிபால் - மாயா சமபந்தங் கடந்தமாதேவியினிடத்தில்—வள்ளருளினன் - அல்லம னறுக்கிரகித்தான். எ - று, இவைபலநிற்பல் இவைபலநிற்பலெனல் திரிபுடியல்லாத காட்சிப்பொருள் கருத்துப்பொருளின்மெனக்காட்டற்கென்க. வேறுறுமுத்தியென்றதனால் ஐக்யமுத்தி என்றுங்கற்பினையிறந்தவிடத்தாதலின் இதுவதுவெனுஞ்சுட்டெனலைக் கூடஸ்தயிரமமென்றுங்கொண்டாம். இங்கேயியல்பெனல் அகிஷ்டானவாரோபங்கடந்தலிலையை. ஏயுமாறெனல் தக்கசிர்தனை திண்மைக்கியைந்தநெறியை.

(கசு)

தேறு நீரோன வெனதுளந் தெளித்ததே சிககைம்

மாறு காண்கிலே னுடல்பொரு ளாவிசண மதிப்பில்

வேறு போய்நின வாயின வென்றவள் விழிக

னுறு நீரோடு மல்லமன்றா டொழு துளைந்தாள்.

(இ - ள்.) தேற்றீரோன - தேற்றுகொட்டையாற்றெளிவித்தநீரைப் போல—எனதுளந்தெளித்த—எனதுள்ளத்தைத்தெளிவித்த —தேசிக-ஆசிரியமுகூர்த்தமே —கைம்மாறுகாண்கிலேன் - இதற்குப்பிரதியுபகாரந்தெளிகிலன்—உடல்பொருளாவிசணமதிப்பில் - உடல்பொருளாவிசணமதிக்குமிடத்தில் —வேறுபோய்நினவாயின - வெவ்வேறுகச்சிதைந்தநினைவாய்நின்றன்—என்று - என்றுசொல்லி—அவள் - அந்தமாதேவியென்பவள் —விழிகள் - கண்களில் —னுறுநீரோடும் - பெருகாநின்றசலத்தோடும் —அல்லமன்றாள் - அல்லமதேவரதுபாதங்களை—உளைந்து-வருந்தி—தொழுதாள் - வணங்கினாள். எ - று, வேறுபோய்நினைவாதல் பலவாறுகச்சிதைந்தசங்கற்ப வழுவாதலை. தெளித்தவென்பதில் விவ்விசுதிதொகுக்கப்பட்டது. தொழுதுளைந்தானென்பதுமுன் பின்னாகமாற்றியுணைக்கப்பட்டது.

(கரு)

அன்னை நீயினிக் கதலிமா வனத்தினை யடைந்திட்

டென்னை மேவினை கேட்டவிப் பொருளினையெல்லா

நின்னி னீதெளிந் துறுதிகொ ணிதித்தியா சனத்தில்

மன்னு வாயென வேவினன் றற்கொடை லுள்ளல்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே—நீயினி - நீயினிமேல்—கதலிமாவனத்தினை - பெரிதாயெவாழத்தோப்பை—அடைந்திட்மி - சேர்ந்து—என்னைமேவினை - என்னையடைந்தாய் —கேட்டவிப்பொருளினையெல்லாம் - நீ கேள்வியுற்றவிந்த ஐர்த்தத்தையெல்லாம்—நின்னில் - உனக்குள் —நீதெ

ளித்து - நீதெளிவுற்று - உறுதிகொள் - திடங்கொள்ளு - நிதித்தியாச
னத்தில் - நிதித்தியாசனமென்னுநிலையில் - மன்னுவாயென - நிலைபெற்
றிருப்பாயென்று - தற்கொடை - தன்னைக்கொடுக்கத்தக்க - வள்ளல் -
வள்ளலாகிப அல்லமன் - ஏலின் - அனுப்பிவிட்டனன் எ - று. நிதித்
தியாசனமெனல் ஐயந்திரிபிறத்தெளிதலை. (கசு)

வள்ள னுண்மலர்த் திருவடி வணங்கியம மருங்கில்
கொள்ளை மாதவர் தாடொழு தருள்விடை கொண்டு
வெள்ள மாகிய வன்புநின் றுய்ததிட மேவித்
தெள்ளு மாரமு தனையவன் பருப்பதஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - அல்லமருடைய - நாள் - அன்றலர்ந்த - மலர்த்தி
ருவடிவணங்கி - தாமதாமலர்போன்றபாதத்தைவணங்கி - அம்மருங்கி
ல் - அதற்குப்பக்கத்திலுள்ள - கொள்ளை - பெரின்பத்தைக்கொள்ளுகொ
ள்ளையாகவனுபவிக்கும் - மாதவர் - பெரியோர்களது - தாடொழுது - அ
ழகனைவணங்கி - அருள் - கருபையோடும் - விடைகொண்டு - விடைபெற்
றுக்கொண்டு - வெள்ளமாகிபவன்பு - வெள்ளம்போற்பெருகிய அன்பு - நி
ன்றும் - நின்றுசெலுத்த - மேவி - இருந்து - தெள்ளும் - தெளிவாகி
ய - ஆர் - நிறைந்த - அமுதனையவன் - அமுர்தம்போல்பவன் - பருப்பதஞ்
சேர்ந்தான் - னிசைவத்திற் சேர்ந்தான். எ - று. வணங்கி தொழுது வி
டைகொண்டுமேவி அமுதனையவன் எனக்கூட்டிமுடிக்க. (கசு)

வசவன் பாலரு ளல்லம னுற்றென வானோர்
பசுவின் பானிறை சுணையிடை நழுவிவீழ் பழத்தை
மிசையும் பூங்கிளி மிழற்றொலி கடலென விரவ
விசையும் பாசிலைக் கதலியங் காடதி லிலங்கும்.

(இ - ள்.) வசவன்பால் - வசவண்ணரிடத்தில் - அருள் - கருபைபொ
ருந்திய - அல்லமனுற்றென - அல்லமன்வந்ததுபோல - வான் - சுவர்க்க
த்திலுள்ள - ஒர்பசுவின்புரணிகை - ஒப்பற்றபசுவின்பால்விதைந்த - சு
ணையிடை - சுணையினிடத்தில் - நழுவிவீழ்பழத்தை - தானேநழுவிவீழ்
கின்றபழத்தை - மிசையும் - உண்ணுகின்ற - பூங்கிளி - அழகியடிகள் -
மிழற்றொலி - சொல்லினைசை - கடலெனவிரவ - கடல்போற்கலந்தொ
லிக்க - இசையும் - அதற்குடையந்த - பாசிலை - பசியவிலைகணிகை - க
தலியங்காடதில் - கதலிவனம் அம்மலையில் - இலங்கும் - பிரகாசிக்கும்.
எ - று. (சஅ)

விரிந்த வாழையி னெட்டிலை மிசைநிறை மதியம்
பொருந்து மாறுவிண் முழுதையு மளித்தருள் புத்தேள்
அருந்த வாய்மடைத் தொழிற்றிற நிரம்பிய வடிசில்
சொரிந்த தாமென மனங்களி கூர்தரத் தோன்றும்.

(இ - ள்.) விரிந்தவாழையின் - தலைவிரிந்தவாழைமரங்களின் — நெட்
டிலைமிசை - நீண்டவிலைகளின்மேல் — நிறைமதியம்பொருந்துமாறு - பூர
ணசந்திரகிரணங்கள்பொருந்தும்திவ்வின்முழுதையும் - ஆகாயமுதலி
யவனைத்தையும்—அளித்தருள்புத்தேள் - படைத்தபிரமன்—அருந்தவா
ய் - வாயினுண்பான்வேண்டி — மடைத்தொழிற்றிறம் - சமையல்பாக
வகை—நிரம்பிய - நிறைவேறிய—அடிசில் - சாதத்தை — சொரிந்ததா
மென - போட்டதுபோலிருக்கின்றதென்று — மனங்களிகூர்தர - மன
ஞ்சந்தோஷிக்கும்படி — தோன்றும் - தோற்றும். எ - று. வாழை
வனத்தில் இலைகளின்மேல் பூரணசந்திரகலை ணிறைந்து காணப்படுதல்
பிரமன்தனது வாயாலருந்தும்படி. வாழையிலைகளின்மேலிட்டசாதத்
தைப்போலிருக்கின்ற தென்ப்பொரு ளமையக்கண்டாம். பொருந்துமா
றுதோன்றுமென முடிக்க. இங்கேநிறைமதியம் சந்திரனது பூரணகலை
யை. (க கூ)

இனைய வாழையங் காடுகண் டெங்கண்மா தேவி
முனிவர் வானவ ரியாவரு முறைமுறை போற்றத்
தனிய ளாயொரு புறம்பசந் துளசுவை தருசெங்
கனிய வாவிய வுளமொடு மிருந்தனள் களித்து.

(இ - ள்.) இனைய - இத்தகையதாகிய — வாழையங்காடுகண்டு - அழ
கியவாழைவனத்தைக்கண்டு — எங்கள்மாதேவி - எமது மாதேவியென்ப
வள்—முனிவர் — ரிஷிகளும்—வானவர்யாவரும் - தேவர்முதலியவனைவ
ரும் — முறைமுறைபோற்ற - ஒழுங்காகத்துதிக்க — தனியளாய் - ஒன்
றியாய் — ஒருபுறம் - ஒருபக்கத்தில் — பசந்துள - பசுமையாகநின்றுள்
ள—சுவைத்ரு - மிக்கமதுரந்தரத்தக்க—செங்கனி - சிவந்தபழங்களை—
அவரவியவுளமொடும் - விருப்புற்றமனத்தோடும்—இருந்தனள்களித்து-
சந்தோஷித்திருந்தனள். எ - று. மாதேவி கண்டு களித்து தனியளா
யிருந்தனளென முடிக்க. (உ 0)

கதலிவனகதி - முற்றிற்று.

‘ஆக சதி - கள - இ - விருத்தம் - அருஅ.

பதினெட்டாவது

சாதகாங்ககதி.

வேறு.

வினையுடுத்த விழுமந் துடைத்தெமக
கனையுடுத்த வருளுடை யல்லமன்
மனன டக்கம் வசவற் குணாத்துதல்
தனையுடுத்தினிச் சாற்றுது நாமரோ

(இ - ள்.) வினையுடுத்த - வினையாரணமாகவந்த - விழுமந்துடைத்து -
துன்புத்தைநீக்கி - எமக்கனையுடுத்த - நமக்குத்தாய்போலும்வந்த - அரு
ளுடையல்லமன் - கிருபைபொருந்திய வல்லமனேவன் - மனனடக்கம் -
மனோநாசத்தை - வசவற்கு - வசவண்ணருக்கு - உணர்த்துத்தல்தனை - அ
றிவித்தனை - இனி - இனிமேல் - நாமெடுத்துச் சாற்றுவதும் - நாமெடுத்
துச்சொல்லுவதும். எ - று. அரோ - அசை. இங்கேவிழுமமென்பது பி
றவித்துன்பத்தை ; வினையென்றது இருவினையை. அன்னையென்பது
இடைகுறைந்தது. (க)

காவி நீடுங் கதலி வனையுது
தேவி போதத் திருவருள் செய்தவண்
மேவி ஞான விளக்குற வெம்முடை
ஆவி போலும் வசவ னுறைகுவான்.

(இ - ள்.) காவில் - பூங்காவனத்தில் - நீடுங்கதலிவனத்து - நீண்டவா
ழைவனத்தில் - மாதேவி - மாதேவியென்பவளுக்கு - போதத்திருவருள்
செய்து - ஞானபேதேசஞ்செய்து - அவண்மேவி - அவ்விடத்திற்றங்கி -
ஞானவிளக்கு - ஞானதீபம்போன்றவல்லமன் - உற - இருக்க - எம்மு
டையாவிபோலும் - நம்முடையுயிர்போலுமிருக்கின்ற - வசவனறைகுவா
ன் - வசவண்ணன் சொல்லுவான். எ - று. ஞானவிளக்கு உருவகம். ()

மததர் வாத மயக்க மிலாதுயா
முத்தி சாதன மொன்று மொழிந்தருள
அத்த நீயென் றடிக டொழுதெழுப
பத்தி னெண்டும் பரமன் பகருமாஸ்.

(இ - ள்.) மத்தர் - உன்மத்தர்களது —வாதமயக்கம் - வாதஞ்செய்த
லின்மயக்கம்—இலாது - இல்லாமல்—உயர்முத்திசாதனமொன்று - மே
லாயவோர் முத்திசாதனத்தை—அத்த - கர்த்தனே—நீமொழிந்தருளெ
ன்று - நீயனுக்கிரகிப்பாயென்று —அடிகடொழுதெழு - பாதங்களில்
வணங்கியெழுந்திருக்க —பத்திவேண்டும்பரன் - அன்பர்களதுபத்தியை
விரும்புமல்லமதேவன்—பகரும் - சொல்லுவான். எ - று. ஆல் - அசை.
நிலைதெரியாது மயங்கிவாதிப்போர் மதத்தராதலின் மத்தவாத மயக்க
மெனப்பட்டது. உயரென்ற விலேசானே ஐக்யமுத்தி பென்பது பெ
ற்றும். (க)

பரம முத்தி பதமபெறு மேதுவுட்
கரண சுத்தி யதனது காரணம்
அரணெ ரித்த வமலற் குறித்தநற்
கிரியை யித்திறம் வேதங் கிளக்குமால்.

(இ - ள்.) பரமமுத்திபதம் - ஐக்கியமுத்திபதத்தை—பெறுமேதுவுள்—
அடைதற்கியைந்த காரணங்களுள்—கரணசுத்தி - திரிகரணசுத்தியே—
அதனதுகாரணம் - அதனதுமுக்யகாரணமாம்—அரணெரித்த - திரிபு
ரத்தையெரித்த —அமலன் - பரமசிவன்—குறித்த - ஏற்படுத்திய—நற்கி
ரியைஇத்திறம்—நிலைநிரியையாகியவநிலைத்திறத்தை—வேதங்கிளக்கும் -
வேதஞ்சொல்லும். எ - று. ஆல் - அசை. கரணசுத்தி; திரிகரணமொ
ருங்குபடலை. (ச)

மனமி லிங்க மருவிலை யேலுட
றனிவி லிங்கந் தரித்து மிலையிலை
யேனவி யம்பு மிணையிலி யாகம
நினைவு ருன்கழ னிற்க நிறுத்தினாய்.

(இ - ள்.) மனம் - மனமானது—இலிங்கம் - இலிங்காகாரமாக—மரு
விலையேல்-ஆகாதிருக்கில்—உடல்தனில்-தேகத்தில்—இலிங்கந்தரித்தும் -

இஷ்டலிங்கத்தரித்தும்—இலையிலை - சற்றும்பயனிலை—என - என்று—இணையிலியாகமம் - ஒப்பற்ற பரமசிவன்சொல்லியஆகமம் —இயம்பும் - சொல்லும் —நினைவு - தனதுசிந்தையை —அரன்கழல் - பரமசிவனுடைய திருவடியில் —நிற்க - அழுந்த —நிறுத்தினாய் - பிறழாது நிறுத்திய வசவண்ணனே, எ - று. மனம் இலிங்காகார மாகாவிடத்து உடலிற்றரித்த இலிங்கத்தாற் பயனின்றென்பது கருத்து. (ரு)

தாவி லாத மனமொடு சார்தரா
தோவு மாயி னுலகிற் புனலுமொண்
பூவு நாடொறும் போக்குறு பூசனை
ஆவி போகிய வாக நிகர்க்குமால்.

(இ - ள்.) உலகில் - உலகின்கண் —புனலும் - அபிவேகஞ் செய்யுஞ் சலமும்—ஒண்பூவும் - அருச்சிக்கின்றவழகியபூவும்—நாடொறும் - தினிந்தோறும்—போக்குறு - விதிவழுவாதுசெய்கின்ற—பூசனை - பூசையானது—தாவிலாத - ஒன்றிலும்பற்றாத—மனமொடுசார்தராத - மனத்தோடுசேராமல்—ஒவுமாயின் - நீங்குமாயின் —ஆவிபோகிய - உயிர்நீங்கிய—ஆகநிகர்க்கும் - பிணத்துக்கொப்பாகும். எ - று. ஆல் - அசை, மனநிலையுறுதியற்றும்பூசை பிணம்போலுமென்க. (ரு)

புறம்பு காண்குவன் புல்லிய வீசனை
அறிந்த ஞானி யகமுறக் காண்பனூல
எறும்பி காணுறி லின்கரும பேகொளும்
செறிந்த வாடிலை தின்பன வென்பவோ.

(இ - ள்.) புறம்பு - பகிர்முதத்தில் —புல்லியன், அறிவின் —அசனை - பரமசிவனை—காண்குவன் - தரிசிப்பன்—அறிந்தஞானி - தன்னைத்தானுள்ளவாறறிந்தஞானவான் —அகம் - அந்தர்முதத்தில் —உற - ஐயக்கியமுற—காண்பன் - தரிசிப்பன்— (யாதுபோலுமெனின்) எறும்பியானையை—காணுறில் - நோக்குமிடத்தில்—இன்கரும்பேகொளும் - இனியகரும்பையெதினனும் —செறிந்தவாடு - மயிர்களானிறைவுற்ற ஆடுகள் —இலைதின்பன் - இலைகளைத்தின்பனபோலும் —என்ப - என்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. ஞானியென்றதனால் புல்லியன் கருமியெனற்கு யாதுமுரீண்? அகமுறக்காண்டல் சிந்தை சுயஞ்சோதியாக விளங்கக்காண்டலை, புறம்புகாண்டல் பாவாபாவங்களி லொன்றை. அந்தர்முகம் பொன் பகிர்முகம் பணி எனவே சொப்பிரகாசமே செகமாயியாகத் தோற

நவெனப்பெற்றும். பாவமிருவகைப்படும் அவை ; கிரியாபாவம் மனோ பாவமெனத் தன்னைத் தானநிந்தஞானி ஈசனையகமுறக்காண்பன் ; தன்னைத்தா னறியாத புல்லியனீசனைப் புறம்புகாண்பன் எங்ஙனமெனில் ஒருவன்தன்னையுபாதி யாகக்காணவும் சிவமுபாதி யாகவும் அதிஷ்டானமாகக்காணாவு மதிஷ்டானமாகவும் விளங்குவதைப்பற்றி யென்க. அநிந்தவென்ற விலேசானே யிங்ஙனங்கொள்ளப் பெற்றும். கரும்பு ருசி போல்வன் ஞானிக்கீசனெனவும் அதன்தழை ருசிபோல்வன் அஞ்ஞானிக்கீசனெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தன. இதுணையனுபவத்திற் காண்க.

கரங்க ணல்ல கருமஞ் செயாநிற்பத்
திரிந்து செல்லுஞ் செலாதவி டத்துநெஞ்
சொருங்கு றுத வொருமனந் தன்னினும்
பரந்த வல்லத் படுக்கும் பகையிலே.

(இ - ள்.) கரங்கள் - கைகள் — நல்லகருமம் - சிவபூசைமுதலியபுண் ணியகருமங்களை — செயாநிற்ப - செய்துகொண்டிருக்க — (அக்கணத்தி ல்) நெஞ்சு - மனமானது — திரிந்து - இதற்குமாறாக — செலாதவிடத் து - செல்லத்தகாதவிடங்களில் — செல்லும் - போயலையாநிற்கும் — ஒரு ன்குறுத - ஒன்றுபடற்கியையாத — மனந்தன்னினும் - மனத்தைக்காட் டிலும் — பரந்த - மிகுந்த — அல்லற்படுக்கும்பகை - துன்பத்தைவினை விக்கும்பகைமை — இலை - வேறெங்கணுமில்லை. எ - று. மனமொருங் குறுதவிடத்துப்புண்ணிய கருமம்பாதுசிறந்தியற்றினும் பயனின்றென்க.

துயிலை யின்பெனச் சொல்லுத லிரதியத்
தியலு நெஞ்சு மிலாமையி னுலன்றோ
பயிலு நெஞ்சம் பரந்து திரிதருஞ்
செயலி லில்லைச் சிறிதுஞ் சுகமரோ.

(இ - ள்.) துயிலை - நித்திரையை — இன்பெனச்சொல்லுதல் - சுகமெ னவெவருங்கூறுதல் — இர்தியத்தியலும் - இர்தியவயப்பட்டுடக்கும் — நெஞ்சம் - மனம் — இலாமையினுன்றோ - அப்போதில்லாமையினுல் லவா — பயிலும் - சொல்லப்பட்ட — நெஞ்சம் - மனம் — பரந்து - பலவா றாகப்பரவி — திரிதருஞ்செயலில் - அலைந்துநிரிபுஞ்செயலில் — சுகம் - சுகமென்பது — சிறிதுமில்லை - தினைத்துணையுமில்லை. எ - று. எனவே எங்கேமனமில்லையோ அங்கேசுகமெனப்பெற்றும். பெறவேசுகலத்தி

லுமயங்காதுவஸ்து சோதனைப்படியந்நெறிநிற்கில் மனமென்பதின்நிக்க
லங்காநிலைவாய்க்கும்; வாய்க்கில் துக்க நிவிர்த்தியுந்தவடயற்ற வானந்தமு
மாமெனக்கண்டாம். (சு)

மனமொருத்தன் வசப்படு மேலவன்
பினைவருத்தும் பிறப்பை யடைந்திடான்
மனமொருத்தன் வசப்படா தோடுமேல்
நனிபிற் பிழை நானுஞ் சுழலுமே.

(இ - ள்.) மனம் - மனமானது — ஒருத்தன் வசப்படுமேல் - ஒருவன்
சொன்னவாறு கேட்கப்படுமாயின்— அவன் - அந்தமனத்தையடக்கியவ
ன்—பினை - பின்னும் — வருத்தும்பிறப்பை - வருத்தப்படுத்தும்பிறவி
யை—அடைந்திடான் - அடையான்—மனம் - அந்தமனமானது—ஒருத்
தன்வசப்படாது - ஒருவன்வசத்திலடங்கில்லாது — ஓடுமேல் - கண்ட
படியோடுமாயின்—நனிபிறப்பிடை - அளவிறந்தபிறப்பில் — நானுஞ்சுழ
லும் - எப்போதுஞ்சுழன்றுகொண்டிருப்பன். எ - று. பிறப்பையடைந்
திடானென்றதனால் நனிப்பிறப்பிடை நானுஞ்சுழலுவன் என்றார். (சு)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின்பொடு
பெறுவதற்குமபெருங்கல்வி கற்றுயர்
விறலி னுக்குநல் வீரந் தனக்குமொண்
டுறவி னுக்குத் துணைமன மென்பவே

(இ - ள்.) அறவினைக்கும் - அறத்தின்வழிச்சேறற்கும்—அரும்பொரு
ள் - அரியதிரவியங்களையும் — இன்பொடு - சிற்றின்பத்தையும்—பெறு
வதற்கும் - அடைதற்கும்—பெருங்கல்விகற்று - மிக்ககல்விகற்று—உயர் -
மேம்பாட்டையும்—விறலினுக்கும் - வல்லமைக்கும்—நீல்வீரந்தனக்கும்-
சுத்தவீரத்துக்கும் — ஒன்றிறவினுக்கும் - ஒள்ளியதுறவறத்திற்கும் — து
ணை - துணையாநிற்பது—மனம் - மனமூரகும்—என்ப - என்றறிஞர் கூறு
வர். எ - று. எ - அசை இன்பொடு வேற்றுமை மயக்கம். (சு)

நல்ல செய்து நரையுயர்த்தவும்
அல்ல செய்தங் களற்றிடை யாழ்ப்பவும்
வல்ல திக்த மன்மல தையனே
இல்லையென்ன வியம்பு மறையெலாம்.

(இ - ள்.) நல்லசெய்து - நற்கருமங்களைச் செய்து—நரராயுயர்த்தவும்—
மனிதராயுயர்வுபடுத்தற்கும் —அல்லசெய்து - தீவினைகளைச் செய்து—
அங்கு - மறுமையில்—அளற்றிடை - நரகத்தில்—ஆழ்ப்பவும் - ஆழ்த்துதற்
கும்—வல்லது - வல்லமையுள்ளது—இந்தமனமலது - இந்தமனத்தையன்
றி—ஐயனே - ஐயா —இல்லையென்ன - வேழில்லையென்று —மறையெ
லாம் - வேதங்களெல்லாம் —இயம்பும் - சொல்லும், எ - று, நல்ல அ
ல்ல என்பனகுறிப்பு வினையால்ணையும்பெயர், உயர்த்தவும் ஆழ்ப்பவும்
என்பன நிகழ்காலவினையெச்சம்.

(கஉ)

நெஞ்சு மாதுமை நேசனை நண்ணுமேல்
விஞ்சு பாதகங் கோடி விளைப்பினும்
அஞ்சு ஞானவ னவ்வினை யாவையும்
பஞ்சு தீயிடைப் பட்டென மாயுமே.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் - மனம்—மாதுமைநேசனை - உமையவளுக்கன்ப
னாகியபரமசிவனை —நண்ணுமேல் - அடையுமாயின் —விஞ்சு - மிக்க—
பாதகங்கோடிவிளைப்பினும் - அநேககோடி பாதகஞ்செய்யினும் —அ
ஞ்சுஞன் - பயப்படான்—அவன் - அவன்பாற்பட்ட—அவ்வினையாவை
யும் - அந்தத்தீவினைகளைத் தும்—பஞ்சு - பஞ்சானது —தீயிடைப்பட்
டென—அக்கினியிலகப்பட்டாற்போல —மாயும் - நசிக்கும், எ - று, ஏ -
அசை, விளைப்பினும் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு, யாவையும் என்ப
திலும்மை முற்று, நெஞ்சம் மாதுமைநேசனைநண்ணுதல் தனக்காதார
மாகப்பற்றுதலை.

(கரு)

மக்கண் மாணிட றென்று மனத்தினுள்
மிக்க மேன்மை விளங்கின ரில்லெனில்
பொக்க மேவும் பொறிகளோ னாந்தினுல்
ஒக்கு மாவினை யொத்துயர் வுற்றிடார்.

(இ - ள்.) மக்கள் - மக்கட்பிறப்பில் —மாணிடறென்று - மனிதத்தன்
மையுடையவரென்று—மனத்தினுல் - மனத்தினுல்—மிக்கமேன்மை -
மிக்கசிறப்போடு —விளங்கினரில்லெனில் - விளங்காதுநிற்பராயின்—
பொக்கமேவும் - பாசங்களிற்செல்லுகின்ற —பொறிகளோனாந்தினுல் -
ஐம்பொறிகளினாலும்—ஒக்குமாவினை - ஒத்திருக்குமிருகங்களை—ஒத்து -
அருந்தல்பொருத்தல்களாலொத்து —உயர்வுற்றிடார் - மேலாயநிலையைய

டையார். எ - று. மக்கட்பிறவியின் மானிடொன்பார் ஐயந்திரிபற த்தன்னைத்தானுணர்ந்தொனியரை. மக்களிறேறவர் சித்தர்கள் மக்களி ல்விலங்கு ஏனையமானிடர். “புருடராய்ச்செனனமதெடுத்தபேர் மெய் ஞ்ஞானபோத்தையறிவதொன்று,, என்பதனானும் “பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லையறிவறிந்தமக்கட்பேறல்லபிற,, என்பதனானுங்காண்க. த ன்னைத்தானுணராவிடத்து ஏனையமிருகாதிகளைப்போல் ஐயறிவிருப் பினும் பயனின்றென்பார் இங்ஙனங்கூறினொன்க. மக்களென்பதில் ஏ ழாவதுதொருக்கப்பட்டது. மக்களிலெழுவகைத் தோற்றிலையெய்தல் வேறென்றாலன்மையின் மனத்தினுலென்றார். மிக்கவெனவடைகொ டித்ததாலும் விளங்குதலென்னுஞ் சிறப்பீந்ததாலும் ஞானியொன்றும். மக்கள்தத்தமனத்தினால் மானிடொன விளங்காதுநிற்பராயின் ஏனைய ஐயறிவுயிரோடொத்து உயர்வுற்றிடாொனக்கூட்டி முடிக்க. (கச)

கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை

எடுக்க வல்லது மிம்மன மென்றதை

அடக்க வல்லவ் னைய பவக்கடல்

*கடக்க வல்லவ னான் கடி தரோ,

(இ - ள்.) கெடுக்கவல்லதும் - தலையெடுத்தோனாக்கெடுக்கவல்லது ம்—கெட்டவர் தங்களை - அங்ஙனங்கேற்றவர்களை —எடுக்கவல்லதும் - தலையெடுக்கச்செய்யவல்லதும்—இம்மனமென்றதை - இந்தமனமேயெ ன்றுஅம்மனத்தை—அடக்கவல்லவன் - தன்வயப்படுத்தற்குவலியுடை யோன் —ஐய - ஐயனே —பவக்கடல்கடக்க - சனனசாகரத்தைக்கடக் க—கடிது - விராவில்—வல்லவனாவன் - வலியுடையோனாவன். எ - று. அரோ. அசை. மனம் இருவினைக்குடன்படலைக்கெடுக்கவல்லதெனவும் ம னமிருவியையொப்புக்குடன்படலை எடுக்கவல்லதெனவும் பொருள்கொ ள்க. இவ்விருனைப்புடைபெயர்ச்சியின்பயன் இம்மனமுடையோனுக்கா தலின் இம்மனமென்பதையடக்கவல்லவன் பவக்கடல்கடக்கவல்லவனெ ன்றார். ஒருவன் மனத்தின்வழித்தன்னைநடத்தின் இருவினைக்குள்ளாக வும் தன்வழிமனத்தைநடத்தின் இருவினையொப்புக்குள்ளாகவும் ஆவ ன். உம்மையிரண்டும் எண். (கரு)

ஆயின் மிக்கோ ரரிய செயலெலா

நெய் மிக்க மனத்தை நிறுத்தல்காண்

வாயு நிற்க மனமு முடனிற்கும்

தோய நிற்குமி னிற்குந் துரும்புமே.

(இ - ள்.) ஆயின் - தாயைப்போல - மிக்கோர் - சேவகாருண்யத்தின் மிக்கசத்துக்களது - அரியசெயலெல்லாம் - செய்தற்கரியசெயல்களெல்லாம் - நேயமிக்க - நேயமிக்குற்ற - மனத்தையிறுத்தல்காண் - மனத்தையசைவறநிறுத்துதற்காகும் - (ஆதலின்) வாயுநிற்க - உச்வாசமுதலியவைஸ்தம்பிக்க - மனமுமுடனிற்கும் - மனமுமொருங்கேநின்றவிடம் - தோயநிற்குறில் - ஓடும்நீர் நின்றவிடின் - நிற்குந்துரும்பும் - அதன்மேலுள்ளதிரணமும் திரியாதுநிற்கும். எ - று. ஏ - அசை. அரியசெயலாவன இயமமுதலியவைகளை. பிரியத்திற்கேயங்காந்துநின்றவின் நேயமிக்கமனமென்றார். வாயுநிற்க மனமுமுடனிற்குமென்றதனால் யோகானுஷ்டானமெனப்பெற்றும். (கசு)

ஒடு மாவை நிறுத்துமி னுள்ளுறநக

கோடும் வாய்க்க லினத்தினைக் கொள்ளுவார்

நீடு மாமன நிற்க நிறுத்துறில்

ஒடும் வாயுவை யுள்ளுற வீர்ப்பரால்.

(இ - ள்.) ஒடுமாவை - விலாவிலோடுங்குதிதாயை - நிறுத்துறின் - நிறுத்தக்கருதின் - உள்ளுறக்கோடும் - உள்ளேகொண்டிருக்கும் - வாய்க்கலினத்தினை - வாயிலுள்ளகடிவாளத்தை - கொள்ளுவார் - இழுப்பார் - (அதுபோல) நீடு - புலங்களில்ஒடுகின்ற - மாமனநிற்க - பெரிதானமனநிற்கும்படி - நிறுத்துறில் - நிறுத்தக்கருதில் - ஒடும்வாயுவை - ஒடித்திரியும் பிராணுவாயுக்களை - உள்ளுறவீர்ப்பர் - உள்ளேபந்தனம்பண்ணுவார். எ - று. ஆல் - அசை. மனநிற்கவென்பது தன்வினை நிறுத்துறிலென்பது பிறவினை. (கஎ)

அடுத்த நாடிக ளாங்கொரு மூன்றினும்

விடுத்து வாங்கியு மேவ நிறுத்தியும்

தடுத்து வாயுவைத் தன்வச மாக்கில்வறும்

மடுத்தி டாது மனமும் வசப்படும்.

(இ - ள்.) அடுத்த - பிறவிக்கியலாகவடுத்த - நாடிகளாங்கொருமூன்றினும் - நாடிகளமூன்றையும் - விடுத்துவாங்கியும் - விட்டுவாங்கியும் - மேவநிறுத்தியும் - பொருந்தவசைவறநிறுத்தியும் - தடுத்தும் - அதனிட்டத்

தின்வழி போகாதுதடுத்தும்—வாயுவை - பிராணவாயுவை—தன்வசமாக்கில் - தன்வயப்படுத்தின்—வாய்மறுத்திடாது - முரணாது—மனமும்வசப்படும் - பதைப்பற்றுமனமும் தன்வயப்படும். ஏ - று. நாடிகள் மூன்றாவன இடகலை பிங்கலை சுழிமுனைகளை. விடுத்தல் வாங்கல் நிறுத்தல் தடுத்தல் இவைசாதனங்களைின்மேனின்றன. விடுத்து வாங்கி நிறுத்தித் தடுத்து வாயுவைத் தன்வயமாக்கில் மனம் வசப்படுமெனமுடிக்க. மனம் என்பதிலும்மை இறந்தது தழிஇயது. மூன்றினும் என்பதிலும்மைமுற்று.

ஓடும் பொன்னு முறவும் பகையுமோர்
கேடுஞ் செல்வமுங் கீர்த்தியு நிறையுமும்
வீடுங் கானமும வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்மை கொளுமன நன்மனம்.

(இ - ள்.) ஓடும்பொன்னும் - ஓட்டையும் பொன்னையும் —உறவுப்பகையும் - உறவையும் பிகையையும் —ஓர்கேடுஞ்செல்வமும் - ஒப்பற்றவறுமையையுஞ் செல்வத்தையும் —கீர்த்தியு நிறையும் - கீர்த்தியையுமபகீர்த்தியையும்—வீடுங்கானமும் - வீட்டையும் காட்டையும் —வேறற நோக்குதல் - வேற்றுமையின்றிக்காண்டல் —கூடுந் தன்மை - இசையுந்தன்மையை—கொளுமனம் - ஏற்றுக்கொண்டமனமே—நன்மனம் - நல்லமனமெனப்படும். ஏ - று. உடன்பாடும் எதிர்மறையுமா நிற்குமிவைகளில் பேதியாது நிற்குமனமே நல்லமனமெனப்படு மென்க. (கக)

• மன்னு காம வெகுளி மயக்கமென்
றின்ன கூடி யெறிவளி முற்சுடர்
என்ன வாடு மியன்மனந் தீமனம்
தன்னை யாருந் தடுக்கத் தகாதரோ,

(இ - ள்.) மன்னு - நிலையுற்ற —காமவெகுளிமயக்கமென்று - காமவெகுளிமயக்கமெனக்கூறும்—இன்னகூடி - இன்னநிலைகளோடுகூடி—எறிவளிமுன் - அலைகாற்றின்முன்னின்ற—சுடரன்ன - தீபத்தைப்போல—ஆடும் - அலைந்துகொண்டிருக்கும் —இயல்மனம் - இயலினையுடையமனமே —தீமனம் - தீயமனமெனப்படும் —தன்னை - இங்ஙனமாயமனத்தை—யாருந்தடுக்கத்தகாது - யாவராலுந் தடுத்தற்கொண்ணாது. ஏ - று. அரோ - அசை. என்று சொல்லெச்சம். இன்னருநிப்பு வினையாலிணையும் பெயர். என்ன உவமவுருபு. காமவெகுளி மயக்கமென்கல் அபவாதமு

றை. மயக்கங் காமவெருளியெனல் அத்தியாரோபமுறை. இன்னகூடி
ஆடும் இயல்மனம் தீமனமெனமுடிக்க, (உ0)

மறிந்தி டாது மனபவ னங்கடாம்
செறிந்த வாயிற் சிவமய மாகுமால்
அறிந்து வாயுவை யங்ஙன மெய்தினேன்
இறந்தி டாத விலிங்கப் பிராணியாம்.

(இ - ள்.) மறிந்திடாது - மடங்காமல் —மனபவனங்கடாம் - மனமும்
பிராணதிவாயுக்களும் —செறிந்தவாயின் - அடங்கிவிடுமாயின்—சிவமய
மாகும் - சிவவடிவாகும்—அறிந்து - இன்னவாறறிந்து—வாயுவை - பிரா
ணதிவாயுக்களை—அங்ஙனமெய்தினேன் - அவ்வாறடக்கினேன்—இறந்தி
டாத - என்றுநசியாத —இலிங்கப்பிராணியாம் - இலிங்கப்பிராணியா
வன். ஏ - று. ஆல் - அசை. இலிங்கப்பிராணியாதல் இலிங்கவடிவா
லிளங்கலை ; எனவே மனம்பலவாச்சிதைந்துகற்றலின் அவற்றையடக்கல்
சிவமயமாதலெனவும் பிராணபந்தனஞ்செய்யில் இலிங்கப்பிராணியாத
லெனவும் பொரு ளமையப்பெற்றும். (உக)

இன்ன வாறு பலவு மியம்பினான்
அன்னை போலும் மல்லம தேசிகன்
தன்னை நேர்தரு சைவம் வளர்க்குமோர்
மன்ன னாகும் வசவனை நோக்கியே.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இந்தப்பிரகாரம்—பலவும் - அந்தரங்கமான
பலவற்றையும் —இயம்பினான் - சொன்னான் —அன்னைபோலும் - தாய்
போலுமிருக்கின்ற—நம்மல்லம்தேசிகன் - நமதல்லமனாகியருமூர்த்தி—
தன்னைநேர்தரு - தனக்குத்தானே யொத்திருக்கின்ற—சைவம்வளர்க்கு
ம் - வீரசைவத்தைவளர்க்கின்ற —ஓர்மன்னனாகும் - ஒப்பற்றவரசனாகி
ய—வசவனைநோக்கி - வசவதேவனைப்பார்த்து. ஏ - று. ஏ - அசை.
அல்லம்தேசிகன் வசவனைநோக்கி இன்னவாறு பலவுமியம்பினெனக்
கூட்டிமுடிக்க. (உஉ)

நின்னை நோக்கவு நின்னை யிறைஞ்சவும்
நின்னை வாழ்த்தவு நின்மொழி கேட்கவும்
என்ன மாதவ மெய்தின வோவெனப்
பன்னி நீர்தம் பணிந்தனன் நந்தியே.

(இ - ள்.) நின்னைநோக்கவும் - நின்னைத்தரிசிக்கவும்—நின்னையிறைஞ்சவும் - உன்னைவணங்கவும் —நின்னைவாழ்த்தவும் - உன்னைத்துதிக்கவும்—நின்மொழிகேட்கவும் - உனதரியவசனங்களைக் கேட்கவும் —என்னமாதவம் - என்னமகத்தான தயங்கள்—எய்தினவோ - செய்யக்கிடந்தனவோ—எனப்பன்னி - என்றுசொல்லி—நந்தி - வசவண்ணதேவன்—நாதன் - அல்லமதேவனே —பணிந்தனன் - வணங்கினன். எ - று. நந்தி பன்னி பணிந்தனன் எனமுடிக்க. ஏ - ஈற்றசை. (உக)

சித்த ராமனுஞ் சென்ன வசவனும்
முத்த மருண் மாச்சன் முதலிய
பத்த ராகும் பலருமென் புன்றலை
வைத்த நாதன் மலரடி வாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) சித்தராமனும் - சித்தராமரென்பவரும் —சென்னவசவனும் - சென்னவசவரென்பவரும்—முத்தனும் - எல்லாஞ் செய்துமுடிந்தவனாகிய—மருண்மாச்சன்முதலிய - மருண்மாச்சன்முதலாகிய—பத்தராகும் - அன்பர்களாகியபலரும்—என்புன்றலைவைத்த - எனதுபுல்லியதலைமேல்வைத்த—நாதன் - அல்லமனது—மலரடி - தாமரைமலர்போன்றபாதங்களை—வாழ்த்தினார் - துதித்தார்கள். எ - று. பலரும்வாழ்த்தினாரெனமுடிக்க. (உச)

ஆன காலையி லல்லம னாகிய
ஞான வாரி நடந்துல கெங்கனும்
ஏனை மாதவர்க் கின்ப மளிக்குவல்
யானெ னுவுளத் தெண்ணின னென்பவே;

(இ - ள்.) ஆனகாலையில் - அவ்வாறானகாலத்தில் —அல்லமனாகிய - அல்லமனென்றுசொல்லப்பட்ட—ஞானவாரி - ஞானவெள்ளம்—உலகெங்கணுநடந்து - உலகமுழுவதும்போய்—ஏனைமாதவர்க்கு - மற்றையடியார்கள்ளுக்கு—யான் - நான்—இன்பமளிக்குவலென - பேரின்பந்தருளேனென்று—உளத்தெண்ணினன் - மனத்தினினைத்தனன் —என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. அல்லமனாகிய ஞானவாரி உருவகம். ()

சாதகாங்ககதி - முற்றிற்று.

ஆகதி - கஅ - இ - விருத்தம் - அஅக.

பத்தொன்பதாவது

கோரக்கர்கதி.

வேறு.

வசவனை முதலா யுள்ள மாதவர் தமைய கன்று
பசுமதி தவழ்கு வட்டுப் பருப்பத மலையை நண்ணிக்
குசைசுகுடும்மையோர் போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச் சித்தன்
இசைவுற வுண்மை பெநதை யியம்பிய வாறு சொல்வாம்.

(இ - ள்.) வசவனைமுதலாயுள்ள - வசவண்ணையாதிபாகப் பெற்று
ள்ள—மாதவர்தமையகன்று - மகத்தானதவத்தினனைவிட்டுநீங்கி —பசு
மதிதவழ் - மூன்றாமபிறைச் சந்திரனற்றவழ்கின்ற —சுவடு - சிகரத்தையு
டைய—பருப்பதமலையைநண்ணி - ஸ்ரீசயிலமாகிய மலையையடைந்து—கு
சைசுகு - தருப்பையையெரிக்கின்ற—மறையோர்போற்றும் - பிராமணர்
களாற்றுகிக்கப்பெற்ற —கோரக்கனெனும்பேர் - கோரக்கனென்னும்
பெயரையுடைய—சித்தன் - சித்துபுருஷன்—இசைவுற - ஐயமின்றியே
ற்க—உண்மை - உண்மையிலையை —எந்தை - எமதுகர்த்தனாகிய அல்ல
மன் —இயம்பியவாறு - தெரிவித்தவண்ணம் —சொல்வாம் - யாமெடுத்த
துச்சொல்லுதும். எ - று. குசைசுகுதல்; யாசும்வளர்த்தல். எந்தை அக
ன்று நண்ணி இயம்பியவாறு சொல்வாம் எனக்கூட்டி முடிக்க. பருப்ப
தமலை; இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (க)

பொறிவழி செலாது நெஞ்சம் புனிதமாம் வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதி யற்றி, நிலையோநீவிர் மிக்க
அறவாணா யுலகிற் கண்டிங் கடைதுமென் றுண்டை யோர்கட்
'கிறையவு னினிதி யம்பி யெழுந்துமின் னெனம றைந்தான்'.

(இ - ள்.) பொறிவழிசெலாது - ஐம்பொறிநெறிப்படாது—நெஞ்சம் -
மனம்—புனிதமாம்வகை - பரிசுத்தமாதற் கிணைந்தவகையை—புகன்ற -
சொல்லிய —பொறிமுறைவழாது - வேதவிதிக்கெக்கணுது —இயற்றி-

திரிகரணமொத்துச்செய்து —நீவிர் - நீங்கள் —நின்மின்கள் - நில்லுங்
கள்—மிக்கஅறவரை - மேலாயநெறிச் செல்வோரை—உலகிற்கண்டு - உல
கத்தின்பார்ந்து—இங்கடைதுமென்று - இங்கேவருவோமென்று—ஆன்
டையோர்கட்கு - அங்கிருந்தஅன்பர்களுக்கு—இறையவன்—அல்லமன்—
இனியியம்பி - இனியமொழியைச்சொல்லி—எழுந்து - எழுந்திருந்து—மி
ன்னெனமறைந்தான் - மின்னலைப்போல மறைந்துவிட்டான். எ - று.
மின்கள் என்பது வந்தார்களென்றும்போல விசுவமேல் விசுதிபெற்ற
து. இனிது ; பண்படியாகப்பிறந்த பெயர். (உ)

கின்றின்வாய் முலைநெகிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்ற தென்னச்
சென்றன னைய நென்று திசைதொறு நோக்கி மாழ்கி
வன்றழ லிழுது போல மனமுகக்கண்ணீர் மலகி
நின்றனர் வசவ னுதி நிகரில்சற் பத்த ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) கன்றின்வாய் - கன்றின்வாயிலுள்ள —முலைநெகிழ்த்து - த
னதுமுலையைத்தளர்த்தி—கறவை - பசுவானது—விட்டகன்றதென்ன-
தானின்றவிடம் விட்டகன்றதுபோல—சென்றனையநென்று - அல்ல
மன்போய்விட்டானென்று —திசைதொறுநோக்கி - திக்குகள்தோறும்
பார்த்து—மாழ்கி - மயங்கி—வன்றழல் - கொடியஅக்கினியிற்பட்ட —இ
ழுதுபோல - வெண்ணெய்போல்—மனமுக - மனநெக்குருக—கண்ணீர்
மல்கி - கண்ணீர்பெருகி—வசவனுதி - வசவண்ணன்முதலாகிய—நிகரில்-
ஒப்பில்லாத—சற்பத்தரெல்லாம் - உண்மையானவடியார்களனைவரும்—
நின்றனர் - அழுதுநின்றனர். எ - று. சற்பத்தரெல்லாம் நோக்கி மாழ்
கிகண்ணீர்மல்கி நின்றனானெனக் கூட்டிமுடிக்க. (ங)

காணுத லொழிக நல்லார்க் காணினங் கவர்பா னட்புப்
பேணுத லொழிக பேணிற் பிரிவுற லொழிக வற்றால்
மாணுயி ருடம்பில் வாழும் வாழக்கைபோ யொழிக வென்ன
ஊணிடு மொருநாய் நீதத பார்ப்புபு ஷுங்கு லைநதார். .

(இ - ள்.) காணுதலொழிகல்லார் - நல்லோரைக்காணுதலை விட்டுவி
டுக—காணின் - காணவிருப்பதின்—அங்கவர்பால் - அங்கேயவர்களிடத்
தில்—நட்புப்பேணுதலொழிக - விசுவாசம்வைத்தலை விட்டுவிடுக —பே
ணில் - விசுவாசங்கொள்ளில் —பிரிவுறலொழிக - விட்டுநீங்குதலொழி
க—உற்றால் - பிரிவுறுதலின்றால்—மாணுயிர் - மாட்டிமைப்பட்டவயிர்—
உடம்பில்வாழும்வாழ்க்கை - உடம்போடுகூடி வாழும்வாழ்க்கையினின்

று—போயொழிக - பற்றாமலொழிக—என்னு - என்னுசொல்லி—ஊணி
மொருதாய் - உணவைக்கொடுக்கு மொப்பற்றதாய்—நீத்தபார்ப்பென-
நீக்கிவிட்ட குஞ்சுகளைப்போல —உளங்குலைந்தார் - மனவருத்தமுற்றார்.
எ - று. மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கைபோ யொழிதலாவது ; தா
மனாயிலைநீர்போலும் ஒட்டோடுபற்றாப் புளிக்கணிபோலும் உடம்போ
டுபற்றாதிருத்தலையென்க ; எனவே அறிவே யுடலாயிருத்தலெனப் பெ
ற்றும். (சு)

தண்டநாயகன்க ரத்திற் றம்பிரான் மன்னைக் கண்டு
பண்டுபோ லுவகை பூத்துப் பத்திசெய் தாங்கி ருந்தான்
தொண்டனா கியவி ராமன் சொன்னலா புரத்தி னெஞ்சில்
கொண்டவா ரியனோ டேகிக் கொடுவழி தப்பி ரின்றான்.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் —கரத்தில் - தனதுள்ளங்
கையில்—தம்பிரான்மன்னைக்கண்டு - இஷ்டலிங்கத்தைக்கண்டு —பண்
டுபோல் - முன்போலவே—உவகைபூத்து - மிக்கவன்புகொண்டு—பத்
திசெய்து - பூசித்து—ஆங்கிருந்தான் - அவ்விடத்திருந்தான் —தொண்
டனாகியவிராமன் - அல்லமனுக்குத் தொண்டனாயிருந்த சித்தராமன்—
சொன்னலாபுரத்தில் - சொன்னலாபுர மென்னும்பதியில்—நெஞ்சிற்கொ
ண்ட - மனத்திற்பதித்த —ஆரியனோடு - அல்லமதேவனோடு—ஏகி - போ
ய்—கொடுவழி - முன்தானின்ற கொடுவழிகளினின்றும் —தப்பிநின்
ன் - விலகித்தன்னிலையினின்றான். எ - று. நெஞ்சிற்கொண்ட வாரி
யனோடேகலாவது ; அல்லமன்விளக்கிய விளக்கமாகநிற்லையும், கொடு
வழிதப்பிநிற்றலாவது ; இவ்விளக்கத்துக்குமுரணுரது நிற்றலையுமெனக்
கொண்டாம். (ரு)

அல்லம னறைந்த மாற்ற மகங்கொடு பிறருந் தாஞ்செய்
நல்லன புரிந்து தத்த மிடந்தொறு நணுகி, வாழ்ந்தார்
தொல்லைநல் வினையாற் மன்னைத் தொழப்பெறு மடியர் தம்பாற்
செல்லுவ னென்று சென்றீரான் செயலினித் தெரிக்க லுற்றும்.

(இ - ள்.) அல்லமனறைந்தமாற்றம் - அல்லமனுபதேசித்த வயர்நிலை
மொழிகளை—அகங்கொடு - உளத்தில்தவிடாதுகொண்டு—பிறரும் - ஏனை
யோரும்—தாம்மெய் - தாங்கள்செய்துகொண்டிருந்த —நல்லனபுரிந்து -
சற்கிர்த்தியங்களைச்செய்து—தத்தமிடந்தொறுநணுகி - தங்கள் தங்களிட
ங்களிற்சென்று—வாழ்ந்தார் - வாழ்ந்திருந்தனர் —தொல்லைநல்வினையா

ல் - அனந்தசென்மங்களி வியற்றியநல்வினையினால் —தன்னைத்தொழப்
பெறும் - தன்னைத்தொழுதற்கியைந்த —அடியார்தம்பால் - அடியார்களிடத்தில் —செல்லுவனென்று - போகின்றேனென்று —சென்றோன்செயல் - சென்றவல்லமனதுசெயலை—இனித்தெரிக்கலுற்றும் - இனித்தெரிவிக்கத் தொடங்குவாம். எ - று. நல்லன ; குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். (சு)

எரிபுரை தளிர்ந்த ளிர்ப்ப விளமரக் காவிற்றென்றல்
மருவுதல் போல வன்பர் மனமொடு கண்க ளிப்பத்
• திருவுரு வொன்ற டைந்து சென்றவக் கருணை வள்ளல்
கருமுகி றவழ்ப ராரைப் பருப்பதங் கண்டு சென்றான்.

(இ - ள்.) எரிபுரை - அக்கினியையொத்த—தளிர்ந்தளிர்ப்ப - துளிர்ந்து ளிர்க்குமடியாக —இளமரக்காவில் - இளமையாகியமரங்களையுடைய தோப்பில்—தென்றல்மருவுதல்போல - தென்றற்காற்று வருதல்போல— அன்பர் - அடியார்கள் —மனமொடுகண்களிப்ப - மனநுங்கண்னுங்களிக்கும்படி—திருவுருவொன்றடைந்து - திருக்கோலமொன்றுகொண்டு— சென்ற - அடியார்களிடத்திற்சென்ற —அக்கருணைவள்ளல் - கிருபாமூர்த்தமாகியஅந்தவல்லமதேவன்—கருமுகிறவழ் - கரியமேகங்கள் தவழ்கின்ற—பராரை - பருத்தவரையையுடைய —பருப்பதங்கண்டு சென்றான் - ஸ்ரீசைலத்தைக்கண்டிசென்றனன். எ - று. கருணைவள்ளல் களிப்பகண்டு சென்றானெனக் கூட்டிமுடிக்க. மனமொடுகண்களித்தலாவது அகம்புறமொத்துக்களித்தலை. (எ)

அல்லமன் கண்டு செல்லு மப்பருப் பதத்தின் மேன்மை
சொல்லுத லறியா ராகிச் சூரர்முனி வரர்க டம்முள்
வல்லவ ரெனவி ருக்கு மறிஞரு மயங்கி நிற்ப
புல்லறி வாண்மை கொண்டு புகலுவென் சிறிதஞ் சாமல்.

(இ - ள்.) அல்லமன்கண்டுசெல்லும் - அல்லமதேவன்கண்டுபோகின்ற—அப்பருப்பதத்தின்மேன்மை - அந்த ஸ்ரீசைலத்தின் சிறப்பை—சொல்லுதலறியாநீராகி - சொல்லத்தெரியாதவர்களாகி —சூரர்முனிவரர்கடம்முள் - டேவர்களுக்குள்ளுமிஷிகளுக்குள்ளும்—வல்லவவொன்விருக்கும்-வல்லவொண்ப்பெயர் பெற்றிருக்கும்—அறிஞரும் - அறிவுடையோரும்—மயங்கிநிற்ப - தோன்றாதுதியங்கிநிற்பார் —புல்லறிவாண்மைகொண்டு -

அற்பவநிவுகொண்டு—அஞ்சாமல் - பயப்படாமல்—புகலுவென்சிறிது—
கொஞ்சஞ் சொல்லுவேன். ஏ - று. புல்லறிவாண்மைகொண்டென்பத
னால் புகலுவன்சிறிதென்றார். அஞ்சாமலெனல் மூடச்செருக்கைவிளக்க
நின்றது. (அ)

நாடொறு முதிததொடுங்கு ஞாயிறு தனைச்சு மக்கும்
கோடுறு வராகு ணக்குங் குடக்குமாயத திகைத்து நிற்பக்
கூடுதல் பிரித லின்றிக் குறைமதி தலைச்சோந் தின்பம்
தாடரு கதிரைச் சென்னி தரிப்பதக் குன்ற மாதோ.

(இ - ள்.) நாடொறும் - தினந்தோறும் —உதித்தொடுங்குஞாயிறு -
தோன்றிமுறைகின்றசூரியன் —தனைச்சுமக்கும் - தன்னைச்சுமக்கின்ற—
கோடுறுவரை - சிகரம்பொருந்தியமலையினையதென்றுணராமல் —குணக்
குங்குடக்குமாய் - கிழக்குமேற்காக —திகைத்துநிற்ப - திகைத்துநிற்க—
(இதனைக்கண்டு) கூடுதல்பிரிதலின்றி - அவனோடு கூடுதலும்பிரிதலுமில்
லாமல்—அக்குன்றம் - அந்த ஸ்ரீசைலம்—குறைமதிதலைசேர்ந்து - மூன்றா
ம்பிறையைச்சிரசில்வைத்து—இன்பம் - பேரின்பத்தை —தாடரு - திரு
வடியால்தரப்பட்ட —கதிரை - ஞானசூரியனை —சென்னிதரிப்பது - சி
ரஸித்தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஏ - று. மாதா.- ஒ - அசைகள், ஸ்ரீ
சைலமலையானது தனதுசிகரந்தெரியாது பூதசூரியன்திகைத்து நிற்ப
தைக்கண்டு இவனுக்கிடங்கொடாமல் ஞானசூரியனாகியசிவனுக்கிடங்
கொடுத்ததென்பது கருத்து. அக்குன்றமெனலை வெள்ளியங்கிரியென்
பாருமுளர். (க)

பொன்னிற்குன் மெழுவா யாகப் பொருப்பள விறந்து நிற்பச்
சென்னிக்கட் டவழுவெண டிங்கட் சிலாதரன் குழவி வெற்புத்
தன்னைக்கண் டவரை யென்னோர் தலைமிசை யேற்று மென்னென்
றின்னற்கட் படிநதன் றோவல் விறைமலை விளர்த்த தம்மா.

(இ - ள்.) 'பொன்னிற்குன்று - மேருமீர்வதம்—எழுவாயாக - ஆதியா
க—பொருப்பு - மலைகள் —அளவிறந்துநிற்ப - அளவில்லாமலிருக்க—செ
ன்னிக்கண் - உச்சியில் —தவழ் - தவழ்கின்ற —வெண்டிங்கள் - வெண்
மையானச்நீரணையுடைய —சிலாதரன் - சிலாதரனைன்பவனுடைய—
குழவिवெற்புதனை - குழந்தையாகிய ஸ்ரீசைலமலையை—கண்டவரை-த
ரிசித்தவரை —என்னோதலைமிசை - என்னுடையதலைமேல்மாத்திரம்—

ஏற்றும் - சிவனேற்றுக்கின்றான் —என்னென்று - இஃதென்னவநியாய
மென்று —இன்னற்கட் படிந்தன்றோ - துன்பத்தின்மூழ்கியல்வவா —
அவ்விறைமலை - அந்தக்கையெங்கிரி —விளர்த்தது - வெள்ளையாயது.
எ - று. அம்மா - அசை, அல்லது வியப்புக்குறி. தரிசிக்கவந்தவர்களை ஏ
னையமலைகளிலேற்றாது என்றலைமேல்மாத்திரஞ்சிவ னேற்றுக்கின்றானெ
ன்றழுதழுது முகம்வெளுத்துப் போனதுபோலக் கையெங்கிரியினது
வெண்மைகாணப்படுகின்றதெனப் பொருள்சொல்க இதுதற்குறிப்பேற்
றவணி. சிலாதரன் மேருவை வில்லாகவுடைய சிவனென்பாருமுளர். ()

பரசிவ லிங்க மொன்று பருப்பதம் போற்ற ரிப்பத்
துரிசற வடைந்தே னில்லை யென்னுமச் சோகத் தீயால்
உருகுறு மமையத் தோடி யொருமலை குழைத்தா னன்றிக்
குருகமர் தளிரி யற்குக் குழைந்தவன் குழைக்கு மோதான்.

(இ - ள்.) பரசிவலிங்கம் - பரசிவலிங்கத்தோடு—ஒன்று - பொருந்தி
ய—பருப்பதம்போல் - ப்ரீசைலம்போல —தரிப்ப - அவ்விலிகைத்தை
யான்தரித்துக்கொள்ள—துரிசற - குற்றநீங்க - அடைந்தேனில்லை - அந்
தப்பாக்கியத்தையானடைந்தேனில்லை —என்னும் - என்றுவருத்தப்படு
ம்—அச்சோகத்தீயால் - அந்தச்சோகமென்னுமக்கினியால் —உருகுறும
மையத்தி - நெக்குருகிற்குஞ்சமயத்தில்—ஓடி - வினாவிலோடி—ஒரும
லைகுழைத்தானன்றி—மேருவாகியமலையை வில்லாகவனைத் தானல்லாமல்—
குருகமர் - வளையலணிந்த—தளிரியற்கு - தளிர் போன்றமெல்லியதன்மை
யுள்ளவுமையவளுக்கு—குழைந்தவன் - மனங்குழைந்துபோனசிவன்—கு
ழைக்குமோ - என்னவளைப்பனோ. எ - று. தான் - அசை. கையெல்லை
யானது இங்ஙனஞ்சொல்வதுபோலக் காணுந்தோற்றத்தெனக்காட்
டக்குறிப்பித்தாரென்க. உமையவளுக்குப் பரமன்மனங்குழைத்தாவ
து; இராவணன் கையெங்கிரியை யெடுப்பானைசைக்க வதனலுமையவன்
வெருவி மனங்குழைய அதற்குச்சகியடும் பரமன் இராவணனை நில்த்தி
லிறுக்கச்செய்தவிதமென்க. குழைக்குமோவென்பதில் ஓகாரம் என்ம
றை. தளிரியல்; உலமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை. இருகுறுமமையம் வளைத்தற்கையெந்தபருவம். (௧௧)

பொருப்பிறை மகனென்குப் பொருந்துறு தீச னுமம்
நெருப்பனை யான்சார்ந் தாங்கு நிகழ்தொடர் மொழியி னன்னிபு

பருப்பத மெனவே கூறப் படுமிது வென்னு நாணல்
தினாப்பொலி கடலிற் சென்று வீழ்ந்தது சிலம்பொன் றம்மா.

(இ - ள்.) பொருப்பிறை - மலைகளுக்குத் தலைமையாகியமேருவின் — மகனன் - புத்திரன்யான்—எற்கு - எனக்கு —பொருந்துறாது - பொருப் பென்னும் பெயர்வாய்க்காமல் — ஈசனாம் - ஈசனென்னும்பெயர் — நெருப்பினையான் - நெருப்புக்கொப்பாகியபரமசிவனைமாத்திரம்—சார்ந்தாங்கு - சார்ந்ததுபோல — நிகழ் - வழங்குகின்ற —தொடர்மொழியினன் — தொடர்மொழியினுல்லாமல் —பருப்பதமெனவே - பர்வதமென்றே—கூறப்படும் - யாவராலும்வழங்கப்படும் —இதுவென்று - இந்தபுரிசைலமென்று—நாணல் - வெட்கத்தால்—தினாப்பொலி - அலைகணிறைந்த —கடலிற்சென்று - கடலிற்போய் —சிலம்பொன்று - மைநாகமென்னுமோர்மலை —வீழ்ந்தது - வீழ்ந்துவிட்டது. ஏ . று. அம்மா - அசை. மைநாகமென்னுமலை மேருவின்மகனாகிய எனக்குப் பருப்பத மென்னும் பெயர்வராமல் கைலைமலை, விந்தமலை பொதியமலை என்றாற்போல மைநாகமலை எனத்தொடர் மொழியினால் வந்தபெயருக்கு நாணத்திற்குகியாமல் கடலில்விழுந்ததாகக் கற்பித்தாரென்க. இதுவு மேலையணி. ஈசனாம் பிரமன்முதலியோர்க்குப் பொதுவாயினும் பரமசிவனையேசார்ந்தாற்போல, பர்வதமென்னுநாமம் எல்லாமலைக்குப்பொதுவாயினும் புரிசைலத்துக்கே சார்தலின் பருப்பதமெனவே கூறப்படு மெனத்தேற்றே காரந்தந்தார். நெருப்பினையானெனல் செம்மை நிறங்காரணமாகவுவமித்தது. (கஉ)

தன்னையோர் கையால் வீழப் பிலத்திடைத் தள்ளி வந்தோன்
சென்னியால் வணங்கி யேத்துஞ் சிலம்பினை விந்த மொக்கும்
என்னலா மென்ன லாமோ வினையறு பருப்ப தத்தைப்
பின்னுவார் தினாயி லீட்டிப் பெயர்த்தபுன் மத்தோ வொக்கும்.

(இ - ள்.) தன்னை - தன்னை —ஒர்கையால் - ஒரகையினால்—பிலத்திடைவீழ - பாதாளத்தில்தீழ்—தள்ளிவந்தோன் - தள்ளிக்கொண்டுவந்த அகஸ்தியன்—சென்னியால் - தனதுசிரத்தினால்—வணங்கியேத்தும் - வணங்கித்துதிக்கத்தக்க—சிலம்பினை - புரிசைலமலையை —வீந்தம் - விந்தமலை—ஒக்குமென்னலாம் - தோற்றத்தாலொக்குமெனக்கூறலாம் —ஒக்குமென்னலாமோ - மகிமையாலொக்குமெனக்கூறலாமோ—இனையறு - ஒப்பில்லாத—பருப்பதத்தை - புரிசைலத்தை —பின்னு - பின்னிக்கொ

ண்டெழாரின்ற—வார் - நீண்ட —திரையிலிட்டு - அலைகையுடைய சமு
த்திரத்திற்போட்டு —பெயர்த்த - கடைந்த—புல் - அற்பமாகிய—மத்
தோ - மந்தரகிரியாகியமத்தோ—ஒக்கும் - ஒப்பெனப்படும், ஏ - று, இ
ங்கே தன்னையென்றது விர்தமலையை, மத்தோவென்பதில் ஓகாரம் வினா,
கர்வங்கொண்டதால் அகத்தியனால் பிலத்திடைத்தள்ளப்பட்டது, விர்தம்
லையெனல் ஐதீகம். மத்துப்போன்றதை மத்தெனல் உவமையாகு பெ
யர், தள்ளிவந்தோன் அகத்தியனென்க. * (க௯)

நகைமதிப் பிள்ளை போல நகாத்தகூன் கிழவன் சென்றோர்
முகைமலர்ச் சுணையின் மூழ்கி முருகுகொப் புளிக்குந் தோட்டுப்
பகைமலர்க் குழன்ம டந்தை பகர்ந்தவோ ராணை காத்து
மகிழ்மனத் தன்ப னேபோல் வந்துமே லெழுவ னன்றே.

(இ - ள்.) நகை - பிரகாசம்பொருந்திய —மதிப்பிள்ளைபோல - மூவ்
றும்பிறைபோல—நகாத்த - வெண்ணரைகொண்ட—கூன்கிழவன் - கூ
ணையுடையவொர்கிழவன் —சென்று - போய்—முகை - மொட்டுகள்—
மலர் - மலர்ந்திருக்கின்ற —ஓர்சுனையில்மூழ்கி - ஒருசுனையினிடத்தில்மு
ழுதி—முருகு - தேன்—கொப்புளிக்கும் - பொங்குகின்ற—தோடு - இதழ்
களையுடைய—பகை - நீர்ப்பூக்குப்பகையாகிய—மலர் - புஷ்பங்களையணி
ந்த—குழல் - கூந்தலையுடைய —மடந்தை - திருநீலகண்டனாபத்தினியா
ர்—பகர்த்த - சொல்லிய —ஓராணைகாத்து - ஓராணையைவழுவாதுகாத்
து—மகிழ் - களிக்கின்ற—மனத்து - மனத்தையுடைய—அன்பனேபோ
ல் - திருநீலகண்டநாயனாப்போல—வந்துமேலெழுவன் - வந்துமேலெ
ழுந்திருப்பன். ஏ - று, அன்று - ஏ - அசைகள். இந்த ஸ்ரீசைலச்சுணை
யில் முழுதி எழுந்திருப்போன் திருநீலகண்டனைப்போல் குமாரப்பருவ
மெய்துவனெனவே, மலையின்மகிமையைச் சிறப்பித்ததாகக்கண்டாம்,நா
யகனோடு ஊடியபின் கூந்தலிலம்மலரையணியாமையால்பகைமலர்க்குழ
ல்மடந்தை யென்றாலுமையும அன்பனெனலைத் திருநீலகண்டநாயனா
ரெனவும், மடந்தையெனலை அவர்பத்தினியாரெனவும் கொண்டது ;
புராணசம்மதம், பகர்ந்தவோ ராணையாவது அன்னைத்தொடரதை திருநீ
லகண்டமெனல். (க௯)

சுணைமலர் புதன்மெனீ போது செழும்புனம் பச்சீந்தாட் செந்தே
னனைமலர் தமது தண்பூ நண்ணியிர்ங் கொடிகள் குண்டிச்
சுணைமலர் கிழிகள் போலத் தோன்றுமப் பராணாக் குன்றிற்
புணைமலர் பலவுங் காட்டும் புரிசூழன் மகளிர் போலும்.

(இ - ள்.) சினைமலர் - சினைமலர்களும்—மெல் - மிருதுவாகிய—புதல் போது - குத்துச்செடிமலர்களும்—செழும்புனல் - செழுமையாகிய நீரி லுள்ள—பசுந்தாள் - பசியதண்டையுடைய—செந்தேனனை - சிவந்ததே னுல்லனைகின்ற—மலர் - நீர்ப்பூக்களும்— (இவற்றோடு) ஈர்க்கொழுகட மது - குளிர்ச்சிபொருந்திய பூங்கொழுகளுடைய—தண்பூ - குளிர்ந்தபு ட்பங்களும்—நண்ணி - சேர்ந்து—குண்டு - ஆழமாகிய—சுனைமலர்—சுனை யிலுள்ளனிலோற்பலமலர்களும்—விழிகள்போலத்தோன்றும் - மாதர்கண் கள்போலத் தேர்ந்துகின்றன—பரானா-பருத்தவவாயையுடைய—அக் குன்றின் - அந்த ஸ்ரீசைலமலையில்—புனை - தரிக்கத்தக்க—மலர்பலவும் - புட்பங்களனைத்தும்—காட்டும் - முடித்துக்காட்டிகின்ற—புரிமுழல் - சு ருண்டகூர்தலையுடைய—மகளிர்போலும் - ஸ்திரீகளைப்போலத் தோற் றும். எ - று. அம்மலை பல்வகைமலர்களையுமுடைமையினால் மலர்களை யணிந்தமகளிர்போல் தோற்றுமெனவே, அம்மலையை வர்ணித்ததாகக் கொள்க. இதனால் தம்நாயகரைப் பிரியாதபோது தம்மையணிவது இய ல்பாதவின் மலர்களையும் அணிந்துகொண்ட தென்பது. (கரு)

தூங்கிசை யருவி பாயத் தொனைக்கைவெண் கோட்டு ரற்கா லீர்ங்கவு ணெடுநல் யானை யேற்பவெந் தழல லாமற்
மேங்குதண் புனன்மே னேக்கா தென்பது தீரச் சென்று
பூங்கதிர் பனிலெண் டிங்கள் போன்மெனத் திவலை செய்யும்.

(இ - ள்.) தூங்கிசை - தூங்கென்னுமிசையோடு—அருவிபாய - மலை யாறுகளவிழ—தொனைக்கை - தும்பிக்கையையும்—வெண்கோடு - வெள் னைத்தந்தங்களையும்—உரற்கால்-உரல்போன்றகால்களையும்—ஈர்ங்கவுள்- குளிர்ச்சிபொருந்திய கன்னத்தையுமுடைய—நெடுநல்யானை - நீண்டநல் லகாட்டானைகள்—ஏற்ப - அந்தநதியைக்கையிலேந்த—வெந்தழலலா மல் - கொடியஅக்கனியையல்லாமல்—தேங்கு - தேங்கிநிற்கும்—தண்பு ணல் - குளிர்ச்சிபொருந்தியசலம்—மேனேக்காது-மேற்செல்லாது—என் பது - என்றுகொள்ளுஞ் சித்தார்த்தம்—தீர - பூர்வபட்சமாக—சென்று- மேற்சென்று—பூங்கதிர் - அழகியகிரணங்களையுடைய சூரியனை—பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய—வெண்டிங்கள்போன்மென - பூரணச்சந்திரனைப் போன்றிருக்கின்றதென யாவருங்கூறும்படி—திவலைசெய்யும் - நீர்த்திவ லைகளைச்செய்யும். எ - று. மேலிருந்தொழுகும் மலையருவிபை யானை கையிலேந்த வந்தீர் தருக்க சாத்திரத்துக்குமாறாக மேற்சென்று திவ லைகளாகச் சிதறுவதால் பூரணசந்திரனைப்போலுஞ் சூரியன் என்பதே

ந்துக்காட்டுவமையணி, தொனக்கை யானைக்கன்றி யின்மையின் தும்
பிக்கையென்றும், பாய ஏற்ப சென்று திவலைசெய்யுமெனக் கூட்டி,
முடிக்க. (கச.)

விஞ்சைய ருளர்ந ரம்பின் வீணையா முழுமின் னோசை
குஞ்சர மனைய வென்றிக் குன்றவா புறத்தி லென்றுந்
தஞ்செவி மடுத்துக் கேட்பார் தனிநிலை யோக முற்றா
ரஞ்செவி நிறைய வுள்ளே யரியயா மோசை கேட்பார்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர் - வித்யாதரர்கள்—ஊர் - விரலினுற்றெறிக்கி
ன்ற—நரம்பின் - நரம்பினையுடைய —வீணையாழ் - பெரியவீணையிலும்
யாழிலுமிருந்து—எழும் - தொனிக்கின்ற—இன்னோசை - இனியவோ
சையை—குஞ்சரமனைய - யானைபோன்ற —வென்றிக்குன்றவர் - வெற்
றிபொருங்கியமலைக்குறவர்—புறத்தில் - புறம்பினின்று —என்றும் - எப்
போதும்—தஞ்செவி - தமதுசெவிகளால் —மடுத்து - புகல்போற்சாய்
த்து—கேட்பார் - இனிதாகக்கேட்பார்கள்—தனிநிலை - தனியாதநிலைத்
தையுடைய—யோகமுற்றார்—யோகத்தையுடையோர்—அஞ்செவிநிறைய-
செவிக்குணிறைய—உள்ளே - தமக்குளேமும் —அரியயாழ் - அரியயாழ்
போன்ற —ஒசைகேட்பார் - ஒசைகளையினிதாகக் கேட்பார். எ - று.
குறவர்கள் விஞ்சையர் வீணையாமோசையையும் யோகிகள் ஓத்தமுள்ளே
மும் யோகத்தொனிகளையுங் கேட்பபெனவே, அங்குள்ளமகிமையைக்
காட்டப்பெற்றும், அகஞ்செவியெனல் அஞ்செவியென்றாயது விகாரம்.
வீணையாழ் உவமைத்தொகை.. (கஎ)

பீடுறு கருவி னோடு பெயரிய வில்லி னும்ப

ரோடுறு பசும்பொ னாற்செய் தோங்குறு சிகர மொன்று.

நீடுறு சிலாத ரன்ற ஓனெந்தவப் பிள்ளைக் குன்றின்

மோடுறு முடியின் மீது கவிழ்த்தபொன் முடியை யொக்கும்.

(இ - ள்.) பீடுறு - பெருமைபொருங்கிய —கருவினோடு - கர்ப்புத்தோ
டு—பெயரிய - பெயப்பெற்றிருக்கின்ற —இல்லிள்—சிகரத்தின் —ஊம்
பர் - மேலே—ஓடுறு - உருகியோடத்தக்க—பசும்பொனாற்செய்து - பசி
யபொனாற்செய்யப்பீட்டு —ஓங்குறு - மேலோங்கின்ற—சிகரமொன்
று - ஓர்முடியானது—நீடுறு - மேலோங்கிய —சிலாதரன்றன் - சிலாதா
னென்பவனுடைய —நெடுத்தவம் - மிக்கதவத்தாற்செனித்த —பிள்ளைக்

குன்றின் - பிள்ளைக்குள் மென்னுஞ் ஸ்ரீசைலமலையின்—மோகிது—மேலாக
வோங்கிய—முடியின்மீது - சிதரத்தின்மேல்—கவித்த-தரித்த—பொன்
முடியை - பொன்னினுஞ்செய்தமுடியை—ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும். எ-று.
சிதரமொன்று முடியையொக்குமெனக் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. கரு
வினோடுபெயரிய இல்லென்பது கர்ப்பக்கிரகமெனப் பொருடரகின்ற
து. பெயரிய - குறிப்புப்பெயரெச்சம். (௧௮)

செங்கதி ரவனெ முந்த திவாவிடைக் குடம்பை தெற்றிப்
பொங்கொளி மரத்திற் சீர்சால் புள்ளினம் பொறையு யிர்த்துக்
கங்குலி னடைகி டப்பக் கருதிவந் ததனைக் கண்டு
வெங்கனல் கொளுந்திற் மென்று மீமிசைச் சுழன்றி ரங்கும

(இ - ள்.) செங்கதிரவன் - சூரியன்—எழுந்த - தோன்றிய—திவாவி
டை - பகற்காலத்தில்—குடம்பைதெற்றி - கூன்மடையின்னி—பொ
ங்கொளிமரத்தில் - சோதிமரத்தில்—சீர்சால் - சிறப்பமைந்த—புள்ளின
ம் - பட்டிக்கூட்டங்கள்—பொறையுயிர்த்து - முட்டையிட்டு - கங்குலி
ன் - இராக்காலத்தில்—அடைகிடப்ப - அவயங்காக்க - கருதிவந்து - நி
னைத்துவந்து—அதனைக்கண்டு - அம்மரத்தைக்கண்டு—வெங்கனல்கொ
ளுந்திற்மென்று - தீப்பற்றிக்கொண்டதென்று—மீமிசை - மேலே—சுழ
ன்று - வட்டமிட்டு—இரங்கும - விசனமுறும். எ - று. சோதிமரமென
த்தெரியாது அம்மரத்தில் புள்ளினம், பகலிற் குடம்பைதெற்றி பொறை
யுயிர்த்த இரவில் அடைகிடக்க வந்துழி அம்மரம் நெருப்புப்பற்றியது
போற்காண்டலின், வெருவி மீமிசைச் சுழன்றிரங்கு மெனக்கூட்டிப்
பொருள்கொள்க. சோதிமரமெனல் ஓர்வகை ஒளியுள்ளமரம். தானேப
ற்றி யெரிவதாகக்காண்டலின் வெங்கனல் கொளுந்திற்று எனத் தன்வி
னையாக்கிய தென்க. (௧௯)

நறுமலர்க் குழன்வெண் முத்த நகைமலை மடந்தை மிக்க
அறம்பவளர்ப் பதற்கு நெற்றிற் றளவிரூ நாழி யென்று
கறைமிடற் றிறைய ளப்ப வொருபெருங் கருவி தானிங்
வெறிமலர்க் குடுமிக் குன்றின் வேய்க்குளு ளொன்றிற் றெற்றாள்.

(இ - ள்.) நறுமலர் - முணமுள்ளமலர்களையணிந்த—குழல் - கூந்தலையு
ம்—வெண்முத்தம் - வெண்மையாகியமுத்தையொத்த - நகை - பற்களை
யுழுடைய—மலை - பர்வதராளனுடைய—மடந்தை - மகளாகியஉமையவ.

ள்—மிக்கவறம்வளர்ப்பதற்கு - மேலாகியமூப்பத்திரண்டறம்வளர்ப்பதற்கு—நெல் - நெல்லை—கறைமிடற்று . விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய—இறை - பரமசிவன்—அளப்ப - அளப்பதற்கு—இருநாழி - இரண்டிப்படி—கற்றளவென்று - குறைந்தவளவினதென்று—ஒருபெருங் கருவிதான் - ஒருபெரியபடியாக—இ - இந்த—வெறி - வாசனைபொருந்திய—மலர் - புட்பங்கணிறைந்த—குடுமி - சிகரத்தையுடைய—குன்றின் . மலையிலுள்ள—வேய்களுள் - மூங்கில்களுள்—ஒன்றில் - ஒருமரத்திலும்—பெற்றான் - அடைந்தான். ஏ - று, உமையவள் அறம்வளர்க்கப்படிசிறியதென்று இந்தச் ஸ்ரீசைலமலையில் ஒருபெரிய மூங்கிற்படிசம்பாதித்தாள் எனப்பொருள் கொள்க.

(20)

நெடியவன் குறுகி யப்பா னின்னுகை தொழுவம் வெற்பின் மிடியுடை யொருவன் விற்கும் விறகினைக் குறித்துச் சென்று . வடியுடை நவியங் கொண்டோர் மரத்தினைத் துணித்த லோடும் படியுறு பசும்பொ ளாகும் பரிசுகொண வெந்து செல்வான்.

(இ - ள்.) நெடியவன் - விஷ்ணு—குறுகி - வந்து—அப்பாணின் று - தூரத்தினின்று—கைதொழுவம்வெற்பில்—வண்ணக்கத்தக்கவந்தச் ஸ்ரீசைலமலையில்—மிடியுடையொருவன் - ஒருதரித்திரன்—விற்கும்விறகினைக் குறித்து - விற்கின்றவிறகுக்காக—சென்று - போய்—வடியுடை - கூர்மையுடைய—நவியங்கொண்டு - கோடரியினால்—ஓர்மரத்தினைத் துணித்தலோடும் - ஒருமரத்தைவெட்டவும்—படியுறு - நல்லுருவமுள்ள—பசும்பொனாகும்பரிசுகண்டு - பசும்பொன்னாயவிதத்தைக்கண்டு—வந்து - திரும்பிவந்து—செல்வான் - தனதிட்த்திற்குப் போய்விடுவான். ஏ - று, மிடியுடையொருவன் சென்று நவியங்கொண்டு ஓர்மரத்தினைத் துணிக்கப் பசும்பொன்னாலைக்கண்டு வந்துசெல்வானெனக் கூட்டிமுடிக்க. இதுவியப்புத்தற்குறிப்பணி.

(21)

கொண்டல்கண் முழவி னுர்க்குக் கோதைவெள் ளருவி வெற்பில், வண்டிபாண் னோன்று மூல மலர்தினைத் தூறுசேக்கே, னுண்டுகண் மெய்ப்பூக் கொம்ப ருயர்மரத் திவர்தி றாகி, னெண்டுகண் டஞ்சி மீந்தி னெரேலென விழிபுமன்றே

(இ - ள்.) கொண்டல்கள் - மேகங்கள்—முழவினுர்க்கும் - பேரினாகப் பேரற்சத்திக்கின்ற—கோதை - பூமலைபோலொழுதுகின்ற—வெள்ளருவி - வெண்மையானவாறுகையுடைய—வெற்பில் - மீதியில்—வண்டு.

வண்டிகள்—பாண்முரன்று - இராகம்பாடி—மூசி - மொய்த்து—மலர்தி
 னீந்து - மலர்களைக்கிண்டி. —ஊர் - அதனாலொழுங்கின்ற - செந்தேனு
 ண்டி - சிவந்ததேனையுண்டு - கண்டியில் - உறங்குகின்ற—பூங்கொம்பர் -
 அழகியகளைகளையுடைய - உயர்மரத்து - உயர்ந்தலிருட்சத்தில் —மந்தி -
 பெண்குரங்கு—இவரந்து - ஏறி —இராசிஞெண்டு - கர்க்கடகவிராசி
 யை —கண்டு - பார்த்து —அஞ்சி - பயந்து —ஞெரேலென - தீடொன்
 று—இழியும் - இறங்கிவிடும், ஏ - று, அன்று ஏ - அசைகள், மந்திய
 ர்மரத்து இவரந்து கண்டு அஞ்சி இழியும் எனக்கூட்டிப்பொருள்கொ
 ள்க. (உஉ)

துளிர்க்குள கினைத்தேன் றேய்த்துத் தனதுவாய்கொடுக்
 குஞ் செய்கை, பளிக்கறை ய்தனுட் கண்டு பரிந்துவே றென்றி
 னுக்கிங், களித்ததென் றுளம யங்கி யரும்பிடி யொருகூர்ங்
 கோட்டுக், களிற்றினை முனிந்து செல்லுங் கம்பலையுடைத்தக்
 குன்றம்.

(இ - ள்.) தளிர்க்குளகினை - துளிராகியவுணவை—தேன்றேய்த்து -
 தேனிற்றேய்த்து—தனதுவாய்கொடுக்குஞ்செய்கை - தனதுவாயிற்கொ
 டுக்குஞ்செயலை—அரும்பிடி - அரிதாகியபெண்யாளை —பளிக்கறையதனு
 ள் - பளிர்க்குக்கண்ணாடியாலியற்றியவறைக்குள்—கண்டு - பார்த்து —ப
 ரிந்து - சகியாமையால்வருந்தி —வேறென்றினுக்கு - வேறேர்பெண்யா
 னைக்கு—இங்களித்ததென்று - இங்கேகொடுத்ததென்று —உளமயங்கி -
 மனமுருண்டு—கூர்ங்கோட்டு - கூர்மையானகொம்பையுடைய—ஒருசளி
 ர்றினை - ஓரரண்யாணையை —முனிந்து - கோபித்து —செல்லும் - போ
 கும்படியான—கம்பலையுடைத்து - ஆரவாரத்தையுடையது—அக்குன்ற
 ம் - அந்தபுரீசைலமலை. ஏ - று, தனக்கு ஆண்யாளை கொடுக்குமுனைவி
 ண்செயலைப் பளிக்கறையிற் றேற்றக்கண்டு புரிந்து மயங்கி முனிந்து
 செல்லும் கம்பலையுடைத்து அக்குன்றம் எனக்கூட்டிப் பொருள்
 கொள்க. (உஉ)

நண்ணுறு மதியின் மாணப் பிடித்துநீ நல்கு கென்
 னை, வொண்ணுதன் மடந்தை வேண்ட வொருகுற மகன்கேட்
 டன்று, பெண்ணுரை கொண்ட ராமன் பிடிப்பதற் கெண்ணு
 மாபோ, லெண்ணிலனிதற்கென் செய்வே னென்றுள் ளைந்து
 நிற்பான்.

(இ - ள்.) நன்னுறுமதியின் - சந்திரனிடத்துள்ள —மாணப்பிழித்து நீலருகென — மாணப்பிழித்துநீகொடுவென்று—ஒன்னுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய —மடந்தைவேண்ட - ஓர் குறப்பெண்வேண்ட —ஒரு குறமகன்கேட்டு - ஓர் குறவன்கேட்டு—அன்று - முற்காலத்தில்—பெண்ணாகொண்டு - சீதையின்வார்த்தையைக்கேட்டு—இராமன்—இராமனுனவன்—பிடிப்பதற் கெண்ணுமாபோல் - பிடிக்கவெண்ணைக்கொண்டது போல—எண்ணிலன் - பிடிக்கவெண்ணை கொள்ளாதவனாய் —இதற்கென் செய்வேனென்று - இந்தவிபரீதபுத்திக்கென் செய்வேனென்று —உளநைந்து - மனம்வருந்தி—நிற்பான் - திகைத்துநிற்பான். எ - று. மதியின்மாணப்பிழித்து நல்கெனக்குறமகள்வேண்ட வதைக்கேட்ட குறமகன் இராமனைப்போற் பதறிச்செல்லாது அவளுக்குப் பிறிதொழி சொல்லற்கிடமின்றித் திகைத்துநின்றனன் எனப்பொருள்கொள்க. ()

மேருமந் தரமே யாதி வெற்பெலா மெனைவெ றுப்பச்
சாருமென் மாட்டே முக்கட் டம்பிரா னெனநி னைந்து
சேருமொன் னலரை யஞ்சிச் சிலம்பழு மாறு போல
வாரவெள் ளருவி பாயு மழகினை யுடைத்து மாதோ.

(இ - ள்.) மேருமந்தரமேயாதி - மேருகிரியும்ந்திரகிரியுமுதலாகிய — வெற்பெலாம் - மலைகளெல்லாம்—முக்கட்டம்பிரான் - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவன்—சாருமென்மாட்டேயென - என்னிடத்தேதங்கியிருக்கிறுனென்று—நினைந்து - நினைத்து —எனைவெறுப்பச்சேரும் - என்னைவெறுக்கும்படிசாருவதால்—ஒன்னலரையஞ்சி - இங்ஙனமாயசத்துருக்களுக்கஞ்சி —சிலம்பழுமாறுபோல - ஸ்ரீசைலமழுவதுபோல —ஆர - நிறைய —வெள் - வெண்மையாகிய —அருவிபாயும் - விடாதுமலையாறுகளொழுக்கொண்டிருக்கும் —அழகினையுடைத்து - அழகையுடையதாம். எ - று. மாதா. ஓ - அசைகள். ஸ்ரீசைலமானது விடாதொழுகுமருவிகளையுடையது எங்ஙனம்போல்வதெனின், யான்மாத்திரம் பரமசிவனையுடையேனென்று மேருவாதிழை என்னை வெறுப்பதால் அதற்குச்சகியேனென்று அழுதல்போன்றுள தெனப்பொருள் கொள்க. (உரு.)

இனையன வளமி குத்த வெந்திருச் சயினை தன்னை
யனையினு மினிய னெங்கோ னல்லமன் சென்று *நண்ணித்
தனியுடல் சித்தி பெற்றுத் தருக்குமக் கோரக் கன்று
னனியுள மகிழ்ந்தி ருக்கு நல்லிடந் தனையி டைந்தான்.

(இ - ன்.) இணையன் - இத்தன்மையனவாகிய—வளமிருந்த - வளப்பமிருந்த —எந்திருச்சைலந்தன்னை - அழகியவெமதுசைலமலையை —அணையினுமினியன் - தாயினுமிகப்பிரியமுள்ள—எங்கோனல்லமன் - எமது கர்த்தனாகியவல்லமதேவன்—சென்றுநண்ணி - போய்ச்சேர்ந்து—தனி - தனியாகநின்று —உடல்சுத்திபெற்று - காயசுத்திபெற்று —தருக்கும் - செவ்வித்துநின்ற—அக்கோரக்கன்றான்—அந்தக்கோரக்கனென்பவன்—நனியுளமகிழ்ந்திருக்கும் - மிகவும்மனமகிழ்ந்திருக்கின்ற —நல்லிடந்தனையடைந்தான் - நல்லஇடத்தைக்கண்டுசேர்ந்தான். எ - று. அல்லமன் சென்று நண்ணி அடைந்தான் எனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. (உசு)

அத்தனேர் வருதல் கண்ணுற் றப்பெருஞ் சித்தன் மன்னோ
டொத்தவோர் சித்த னாக வுன்னுபு தனைவி யந்து
சித்தனாண் மலர்த்தா டாழா நின்றுகை குவித்து ஞான
சித்தரீ வருக வென்றோர் தவிசுடைச் சேர்ததிச் சொல்வான்.

(இ - ன்.) அத்தன் - அல்லமதேவன்—நேர்வருதல்கண்ணுற்று - நேரேவருதலைப்பார்த்து—அப்பெருஞ்சித்தன் - அந்தப்பெரியசித்தனென்பவன்—தன்னோடொத்த - தனக்கொப்பாகிய—ஓர்சித்தனாகவுன்னுபு - ஒருசித்தனாகநினைத்து—தனைவியந்து - தன்னைத்தானையகியித்து—சித்தன் - சித்தருகியவல்லமனது —நான் - அன்றலரந்த —மலர்த்தான் - தாமரைமலர்போன்றபாதங்களை —தாழாநின்று - வணங்கிநின்று—கைகுவித்து - அஞ்சலிசெய்து—ஞானசித்த - ஞானசித்தனே —நீவருகவென்று - நீயெழுந்தருளுகவென்று —ஓர் தவிசுடைச்சேர்த்தி - ஓராசனத்திலுட்காரவைத்து—சொல்வான் - சொல்லுவன். எ - று. அப்பெருஞ்சித்தன்கண்ணுற்று உன்னுபு வியந்து தாழாநின்று கைகுவித்து சேர்த்திச்சொல்வானெனக் கூட்டிமுடிக்க. (உஎ)

வேறு.

இரவி வானவ னெழுந்தது மின்மெனக் கதாஅன்று
தெரிவ வாயின கண்களு மின்றுநின் சிறந்த
வரவு நானெதி ரின்றுபெற் றமையினின் வரவு,
பொருவின் மாதவம் புரிந்திடார்க் கெளிபுதோ புகலின்.

(இ - ன்.) இரவிவானவன் - சூரியன்வந்தானோவெனில் —எழுந்தது மின்று - அவெழுந்துவந்தது மில்லை—அதாஅன்று - அதுவுமன்றி—

(ஒருவேளைவந்தால்) தெரிவவாயின - பார்த்தற்கியைந்த கண்களேனு முண்டோவெனில் —கண்களுமெனக்கின்று - அங்நனமாயகண்களு மெனக்கில்லை —நின்றுநின்றவரவு - உனதுசிறந்தவருகையை —இன்று - இப்போது —எதிர் - பிரத்தியட்சத்தில் —நான்பெற்றமையின் - நா னடைந்ததால் —நின்வரவு - உனதுவருகை —பொருவில் - ஒப்பி ல்லாத —மாதவம்புரிந்திடார்க்கு - மகத்தானதவஞ்செய்யாதார்க்கு — புகலில் - இதைப்பற்றிப்பேசுமிடத்து —எளியதோ - எளிதில்வாய்க்கு மோ, ஏ -று. சூரியோதயமின்றுதானென்றும் அதைக்காணப்பெற்றக ண்களுமின்றுதானென்று முனாகொள்ளினுமமையும். உனதுவரவை நோக்குமிடத்தில் சூரியன் இவ்விடத்தெழுந்தனனெனில், அவன்வானத் திருப்பதால் வந்ததும் இன்றெனவும், ஒருவேளைவரின் பார்க்கும்படியா னகண்களுமுண்டோவெனில் அவைகளுநமக்கின்றெனவும், காணப்படு வதால் தோன்றுஞ் சிறந்தவரவெனவும், அந்தவரவு ஏனையோர்க்கெளி தன்றாமையின் நின்வரவுபொருவின் மாதவம் புரிந்திடார்க் கெளிய தோ வெனவும் கூறியவாறுகாண்க. எனவே, உன்னைக்காணுமிடத்துச் சூரியன்உதயமானதுபோற் காணப்படுவதாகப் பெற்றும். (உஅ)

மதலை யாகிய நற்குணஞ் சார்ந்துநல் வாய்மை
சிதைவி லாவடி யாரினஞ் சேர்ந்திடா தவன்கண்
ஊதலி னானையுஞ் சேர்ந்திடா னென்பவெந் நூலு
முதலி லான்பெறு மூதியம் யாதுகொன் மொழியில்.

(இ - ள்.) மதலையாகிய - குழந்தைப்பருவத்துக்குரியதாகிய —நற்கு ணஞ்சார்ந்து - நற்குணங்களையடைந்து —நல்வாய்மை - நல்லவுண்மை— சிதைவிலா - மாறாத —அடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன் - அடியாரினத்தி லடைக்கலம்புகாதவன்—கண்ணுதலினானையும் - பரமசிவனையும்—சேர்ந் திடான் - அடையான்—என்பவெந்நூலும் - என்றெந்தசாத்திரங்களுஞ் சொல்லுகின்றனவாம்—முதலிலான்—கூடியில் முதலில்லாதவன்—மொ ழியில் - அவனைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்தில்—பெறுமூதியம் - அடையு மூதியம்—யாதுகொல் - யாதானுமுளதோ. ஏ -று. இவ்வுபமானம்; சிவ னடியார்களை அடைக்கலம் புகாவிடத்துச்சிவனைப்புகுத்தும்புயனின்றெ னக் காட்டற்கென்க. நன்கு தீதுபகுப்பின்மையின் மதலையாகியநற்குண ஞ்சார்ந்தென்றார். மதலைப்பருவத்தையன்றி நற்குணம் வேறின்மையின் மதலையாகியநற்குண மெனப்பட்டது. (உக)

ஒருவி ருந்தினர்க் குறாசெயு முகமனே டொப்பக்
குருப ரன்றனக் கிணையன வின்மொழி கூறி
வருபெ ருந்தகை யார்கொனீ யுறையென வாழ்த்தி
யருளி னங்கட றனைவினாய் நின்றன னன்றே.

(இ - ள்.) ஒருவிருந்தினர்க்கு - வந்தவொருவிருந்தானிக்கு — உரை
செயும் - சொல்லவேண்டிய — முகமனே டொப்ப - உபசாரவார்த்தைக்
கொப்பாக—குருபரன்றனக்கு - குருவாகியவல்லமதேவனுக்கு—இணைய
ன - இத்தகையினவாகிய—இன்மொழிகூறி - இனியவசனங்களைச் சொ
ல்லி—வரு - இவ்விடத்தில்வந்த — பெருந்தகை - பெருந்தன்மையையு
டையோனே—யார்கொனீ - நீயார்—உரையென - சொல்லென்று—வா
ழ்த்தி - துதித்து—அருளினங்கடறனை - அழகியகிருபாசமுத்திரமா நின்
றவல்லமனைப்பார்த்து—வினாயின்றனன் - வினாவின்றனன். எ - று.
அன்று - ஏ - அசைநிலைகள். பெருந்தகை ; அன்மொழித்தொகை. (நா)

செறிந்த மூலவாங் காரத்தின் வேறெனத் தீர்ந்திட்
டிறந்தி டாதுதற் கண்டவ னென்னையுங் காண்பான்
மறிந்து போமுடன் மானியை யுரைப்பதென் மதித்தென்
றறிந்த ஞானிகள் வேறற வறிபவ னறைந்தான்.

(இ - ள்.) செறிந்த - அநாதொட்டுவிடாதுவந்த—மூலம் - பிரவிர்த்
தியின் மூலகாரணமானின்ற—ஆங்காரத்தின் - அகங்காரத்தினின்றும்—
வேறென - விலட்சணமாயதென்று — தீர்ந்திட்டு - சோதனையாதிகளாற்
தீர்வுசெயப்பெற்று—இறந்திடாது - யாதொன்றானுங்கலங்காது — தற்க
ண்டவன் - தன்னைத்திரிசித்தவன் — என்னையுங்காண்பான் - அங்ஙன
மேயென்னையும் வேறறக்காண்பான்—மறிந்துபோம் - நசித்துப்போதற்
கியைந்த—உடன்மானியை - தேகாபிமானியை — மதித்து - ஓர்பொரு
ளாகமதித்து—உரைப்பதென்னென்று - உரைப்பதற்குக்காரணமென்
னவென்று—அறிந்தஞானிகளுள் உணர்ந்தஞானிகளை — வேறறவறிபவ
ன் - தானாகவறியுமல்லமன்—அறைந்தான் - சொல்லினன். எ - று. என்
னையும் என்பதிலும்ஐம் இறந்ததுதழீஇயவெச்சலும்மை. தற்காண்டவா
வது ; சிவத்தினது பிரதிபலனந்தானாகக்காண்டலை. அகங்காரந்தானன்
மையின் மூலவாங்காரத்தின் வேறெனத்தீர்ந்திட்டிறந்திடாதுதற்கண்ட
வன்என்றார். மறிந்துபோமுடன்மானியை உரைப்பதென் மதித்தென்
றது ; இவனைக்குறிப்பில்லைதற் கென்க. (நக)

ஆதி நாதன தருளினார் குளிகையா திகளான்
மேதை யாமுடல் சித்திபெற் ற்வனென்றும் விளியா
னா லாலது பெருதவ னழியுமென் றறைந்தான்
பூத மேனியே தானெனப் பொருந்துபுந் தியினான்.

(இ - ள்.) ஆதிநாதனது - கடவுளினது—அருளினால் - கருபையினால்—குளிகையா திகளால் - குளிகைமுதலியவைகளாலும் —மேதையாமுடல் - மாமிசமயமாகியவுடலை —சித்திபெற்றவன் - காயசித்திபெற்றவன்—என்றும்விளியான் - எப்போதுமிறவான்—ஆதலால் - ஆகையால்—அதுபெருதவன் - அந்தக்காயசித்திபெருதவன்—அழியுமென்று - மரிப்பென்று —அறைந்தான் - சொல்லினன்—(அவனாரெனில்) பூதமேனி - பஞ்சபூதகாரியதேகத்தையே—தானெனப்பொருந்து - தானாகவுழந்தியு—புந்தியினான் - விகற்பபுத்தியையுடையகோரக்கன், எ - று. என்னவே, காயசித்தியையே மோட்சமெனக்கருதினானெனப் பெற்றும். (௩௨)

உடம்பு வாழ்தருன் வாழ்தலு மூன்பொதிந் தியற்று
முடம்பு சாதருன் சாதலு மாகவே யுரைத்தா
யுடம்பு தானுயி ரென்னநீ யுன்னினை போலு
முடம்பு வேறறி யாவுல காயுத னொத்து.

(இ - ள்.) உடம்புவாழ்தருன் - உடம்பழிவின்றிவாழ்தல்—வாழ்தலும் - காயசித்திபெற்றுவாழ்தலும் —ஊன்பொதிந்தியற்றும் - மாமிசநிறைந்திருக்கும்படிசெய்யும்—உடம்பு - தேகம்—சாதருன் - மரித்தல்—சாதலுமாகவே - காயசித்தியின்றிமரித்தலுமாகவே—உரைத்தாய் - சொல்லின—உடம்புதான் - உடம்பே—உயிரென்ன - உயிரென்று —நீயுன்னினைபோலும் - நீநினைத்ததுபோற்காண்கின்றது—(இதுயாதுபோல்வதெனின்) உடம்புவேறறியா - தனக்குடம்புவெறென்றறியாத —உலகாயுதனொத்து - உலகாயுதனுக்குச் சமாவாக, எ - று. நீ உடம்பேவுயிரென்றதனால் உலகாயுதனுக்குவமையாயிற்று. (௩௩)

யாக்கை தானென லெனதுடம் பென்பதிங் கென்னை
போக்கு மாடைபொன் முதலிய பொருளுளொன் றெனதென்
ருக்குவார்தயி லதனையா னென்பவ ராய்
பார்க்கில் யாருளர் பகர்தியென் றல்லமன் பகர்.

(இ - ள்.) யாக்கைதானெனில் - தேகமேதானெனப்படுமாயின்—இங்கு - இவ்வுலகத்தில் —எனது!—லென்பது - எனதுடலென்றுவழங்குவது—என்னை - என்னகாரணம்—போக்கும் - தன்னைவிட்டுநீக்கத்தக்க—ஆடைபொன்முதலிய - வஸ்திரம்பொன்முதலாகிய —பொருளுள் - பொருள்களுள்—ஒன்று - ஒருபொருளை —எவதென்று - என்னுடையதென்று —ஆக்குவார்தமில் - சுதந்தரித்துக்கொள்ளுபவர்களில்—அதனை - அப்பொருளை —யானெனப்படுமவரை - யானென்றுகூறத்தக்கவரை—பார்க்கில் - தேடிப்பார்க்கில்—யாருளர் - யாரிருக்கின்றனர்—பகர்தியென்று - சொல்லுகியென்று —அல்லமன்பகர - அல்லமதேவன்வினவ. ஏ - று. எனதெனற்கியைந்த இருவகைக்கிழமைகள் யானெனற்கியையின், உடலும் தானெனற்கியையும். அங்நனமநுபவம் இல்லாமைக்கேதென்னை யென்றனனென்க. ஒன்றினமுடித்தலென்பதனால் தற்கிழமைவருவித்தாம். என்னை, யாருளர், என்பனவிரண்டும் குறிப்புவினைமுற்று.

(௧௪)

யானினைந்தன னோடின நென்றியம் புதலாற்
றானெனப்படுகின்றதே தெனக்கது தன்னை
நீகி கழ்த்துக வென்றுகோ ரக்கனின் றியம்ப
ஞான நற்குரு பரனிது நவின்னன யயந்து.

(இ - ள்.) யானினைந்தனனென்று - யானினைத்தேனென்றும் —ஒடினனென்று - யானோடினனென்றும்—இயம்புதலால் - எவருஞ்சொல்லுகின்றமையால்—(அப்போது) தானெனப்படுகின்றதேது - தானெனவழங்கப்படுகின்றதியாது —எனக்கதுதன்னை - எனக்கவ்வையத்தை—நீகிகழ்த்துகவென்று. - நீதெளிவிக்கவேண்டுமென்று —கோரக்கனின்றியம்ப - கோரக்கனின்றிவினவ—ஞானநற்குருபரன் - அதற்குஞானதேகிகனாகியவல்லமன்—நயந்து - விரும்பி —இதுநவின்னனன் - இதுதனைச் சொல்லினன். ஏ - று. நினைத்தல் காரணமும், ஒதெதல் தேகமுமேனும், கினைவினைகிளையொடு முதலென் றுஞ்செறியுடமன்னும்விதியால், யானினைந்தனன், யானோடினன் எனவழங்கல் அத்தியாசமெனக் குறிப்பிக்கச்சான்றோர் வழங்கிவருவதை யிவனுணராமல் இங்ஙனங்கேட்டனனென்க. என்றெனலை இருவயினுமொட்டிக.

(௧௫)

நானினைந்தன நெனல்கரணத்தினை நண்ணு
மான தன்மையா லுடல்பொறி கரணங்க ளனைத்து

நானே னும்படி வரும்வரத் தான்பல வதனா
னீந வின்றதத் தியாசமென் றறிகென நிகழ்த்த.

(இ - ள்.) நானினைந்தனனெனல் - நானினைத்தேனெனக்கூறுதல்—
கரணத்தினை - அந்தக்கரணப்புடைபெயர்ச்சியில்—நன்னும் - பொரு
ந்தும்—ஆனதன்மையான் - ஆகிவழங்குந்தன்மையால்—உடல் - தேகமு
ம்—பொறி - ஐம்பொறியும் —கரணங்கள் - அந்தக்கரணங்களுமாகிய—
அனைத்தும் - இவையாவும் —நானேனும்படிவரும் - நானென்றுகூறும்
படிவழங்கிவரும்—வர - அந்நனம்வழங்கிவர—தான் - தானென்பது—
பல - பலவாகக்கூறும்—அதனால் - அக்காரணத்தால் —நீநவின்றது -
நீசொல்லியது—அத்தியாசமென்று - கற்பனையென்று—அறிகென - அ
றியக்கடவாயென்று—நிகழ்த்த - அல்லீமன்கூற. எ - று. நானினைந்தன
னெனல் கரணத்தினைநன்னனுமெனவே, யானேனெனெனல் உடலிலும்,
யான்பார்த்தனெனல் பொறியிலும், யானினைந்தனனெனல் கரணத்தி
லும், நன்னனுமென்றகையமின்றென்பார்; அனைத்துந் தானேனும்படிவரு
மெனவும், அனைத்துந் தானன் றேனும் தான்பலவாகவழங்கிவருதல்பற்றித்
தான்பலவெனவும், இங்ஙனம்வழங்கிவருவது * ஒன்றின்புடைபெயர்ச்சி
யொன்றுக்காதலால் அத்தியாசமெனவுங் கூறியதாகக்கண்டாம். அத்தி
யாசமெனப் பொதுப்படக்கூறினும், உடல்பொறிகரணமென்றதனால்
மித்தையாத்தியாசம், இதராத்தியாசம், இதராதராத்தியாசம் எனக்
கொண்டாம். தூலகுக்கும காரணங்களாகிய வுபாதித்திரியங்களே அத்தி
யாசமாயவிடத்து அவற்றின் புடைபெயர்ச்சிகள் யாதாகவேண்டும், வே
றுகூறற்கிடமின்மையின் அத்தியாசமென்னல்பொருந்தும். இதனைமறு
ப்பார் அவிவேகியர், தன்னிலக்கணங்கல்லாமைமையின். (நசு)

ஒழியு மென்னுயி ரெனுமிடத் தவ்வுயி ரொழிய
மொழிய வேறுமோ ருயிருள தோவிதை மொழிநீ
பழியி னல்லருட் குன்றமே யென்றவன் பகரச்
செழிய மென்மலர்ப் பீதத்தெமை யான்பவன் செப்பும்.

(இ - ள்.) ஒழியுமென்னுயிர் - என்னுயிர்நிற்கும்—எனுமிடத்து - என்
றுகூறுமிடத்து—அவ்வுயிரொழிய - அவ்வுயிராயன்றி—மொழிய - அங்
கணங்கூறுதற்கு—வேறுமோருயிர் - வேறோருயிரும்—உளதோ - உண்
டோ—இதைமொழிநீ - இதையோர்ந்துசொல்லுக—புழியில் - குற்றமி
ல்லாத—நல்லருட்குன்றமே - நல்லகிருபாமலைபோன்றவரே—என்றவன்

பகர - என்றுகோரக்கன்சொல்ல—செழிய - செழுமையாகிய—மெல் -
மிருதுவுபொருந்திய—மலர்ப்பதத்து - தாமரைமலர்போன்றதமதுதிருவ
டிகளால்—எமையாள்பவன் - எம்மையடிமைகோடற்கியைந்தவல்லம
ன்—செப்பும் - சொல்லுவன். எ - று. வழக்கத்தாலன்றி என்னுயிரெ
னற்குச்சுத்தரன் வேறின்றெனக்கருதி இங்ஙனம் வினாவினனென்க.

உயிரெ னும்பெய ரியங்குகாற் கியற்பெய ருரைப்பி
னயலு றுந்தனக் கப்பெய ராகுபே ராமென்
றியலு ணர்ந்தவ ரியம்புவ ரென்றெமக் கிறைவன்
மயல றும்படி யுணர்ந்திஃ துரைத்தனன் மன்னே.

(இ - ள்.) உயிரெனும்பெயர் - உயிரென்றுசொல்லப் பட்டபெயர்—
இயங்குகாற்கு - துருத்திபோலியங்கும் பிராணவாயுவிற்கு —இயற்பெய
ர் - இயற்பெயராக—உரைப்பின் - சொன்னால்—அயலுறும் - இதனோடுக
லப்புறாதயலாகிற்கும்—தனக்கு - பிரத்யேகாத்மாவாகிறதனக்கு—அப்
பெயர் - அந்தவியற்பெயர்—ஆகுபெயராமென்று - ஆகுபேராவருமென்
று—இயலுணர்ந்தவர் - மூத்தமிழுளியற்றமிழ்நன்குணர்ந்தோர் —இயம்
புவரென்று - சொல்லுவார்களென்று —எமக்கிறைவன் - நமக்குக்கார
ணசிரியனாகியவல்லமன்—மயல றும்படி - ஒன்றையொன்றாக்கொள்ளும்
பிராந்திரும்படி - உணர்ந்து - சிந்தித்து—இஃதுரைத்தனன் - இன்னு
மிந்நிலையைச்சொல்லினன். எ - று. மன்-ஓ - அசைகள். உலகருவப்பவெ
ன்னுமிடத்து இயற்பெயரும், உலகருவப்பவென்னுமிடத்து ஆகுபெ
யருமாய் நின்றல்போல, உயிரென்னும்பெயர் பிராணவாயுவிற்கியற்பெய
ராயும் பிரத்யேகான்மாவிற்காருபெயராயும் நின்றலையுணர்பவர் ஏனைய
தமிழுணர்ந்தோரல்லராதனின், இயலுணர்ந்தவரியம்புவரென்றார். வி
சாரியாதுழி பிராணவாயுவிற்கும், விசாரித்தையந்தவிர்துழி ஆன்மா
வாகிற சுத்தசைதன்யத்திற்குமாகச்சேறலின், உயிரெனலை இயற்பெய
ரெனவும் ஆகுபெயரெனவுங் கூறினார். அயலிலக்கணத்தில் சொல்லா
ற்றதும் தன்னிலக்கணத்திற் றானகடிப்பிரத்யட்சவாற்றலும் இன்றி
யக்கண் இக்கவியின்கருத்துப்புலப்படாதென்பது திண்ணமென்க. ஆ
குபெயர் குறிப்பிற்பொருளுணர்ந்துவது, இயற்பெயர் அங்ஙனமின்றிப்
பொருளுணர்ந்துவதென்க. காலெனல் இங்கேபிராணவாயுவை. (நஅ)

தன்னைச் சச்சிதா நந்தமென் றருமறை சாற்ற
மின்னிற் கெட்டிடுந் தசைநினை மென்புதோன் மேய்ந்த

வின்னற் பொய்க்குடி லாகிய வுடம்பினை யானென்
றுன்னிக் கெட்டனை யென்கொணீ யென்றினு மியம்பும்.

(இ - ள்.) தன்னை - ஆன்மாவாகிறதன்னை — சச்சிதானந்தமென்று -
சச்சிதானந்தஸ்வரூபமென்று — அருமறைசாற்ற - அரியவேதங்கள்கூறு
நிற்க — மின்னிற் கெட்டிடும் - மின்னல்போற்றோன்றிமறையும் — தசை -
மாமிசங்களாலும் — நினைம் - கொழுப்பினாலும் — என்பு - எலும்புகளாலு
ம் — தோல் - தோல்களாலும் — மேய்ந்த - இயைந்த — இன்னல் - துன்ப
ங்கட்கும் — பொய் - பொய்க்கும் — குடி லாகிய - வீடாகிய — உடம்பினை -
தூலவுடம்பை — யானென்றுன்னி - நானெனக்கருதி — கெட்டனை - நீ
கெட்டுவிட்டாய் — என்கொலென்று - இதென்னமடமையென்று —
இனுமியம்பும் - இன்னமுஞ்சொல்லுவான். எ - று. பொய்யுன்றதன
ல் அசத்தும், தசைநினைமென்புதோல்மேய்ந்தவென்றதனால் சடமும், இ
ன்னலென்பதனால் துக்கமும் எனப்பெற்றும். இவ்வடைகள் தேகத்துக்
கியையுமென்னுமிடத்தும் சச்சிதானந்தமென்னுமடைகள் தேகிக்கியை
யுமென்னுமிடத்தும் முரண்பாது. உண்டெனில், தேகத்துக்கு முண்டா
யிருக்கவேண்டும். ஆதலின், அதுவழு. மின்னிற் கெட்டிடும் முடம்பென்ற
தனால், அசத்தெனநேரேகாட்டுங் குறியெனலும் பொருந்தும். (கக)

வெருவு நப்பமும் பிறவியை யொழித்துமெய் வீடு

மருவு தற்குளம் வைத்தவ னிம்மல வடிவைத்

தெருவி னிற்புனி தம்படா வொன்றனைத் தீண்டி

யருவ ருப்பவன் போலரு வருத்ததை யகற்றும்.

(இ - ள்.) வெருவுநப்பமும் - யாவரும்பயப்படத்தகுந்த — பிறவியை
யொழித்து - பிறவிக்குக்காரணமாகியபிராந்தியையொழித்து — மெய்வீடு
மருவுதற்கு - உண்மையாகியவீட்டையடைதற்கு — உளம்வைத்தவன் -
சிந்தைவைத்தவன் — இம்மலவடிவை - மலவடிவமானவிர்ததேகத்தை —
தெருவினில் - வீதியில் — புனிதம்படா வொன்றனை - புனிதத்திற்குடன்
படாதவமேத்தியத்தை — தீண்டி - மறதியினுற்றீண்டி — அருவருப்பவன்
போல் - அருவருப்புக்கொள்வானபோன்று — அதையகற்றும் - அதனைநீ
க்கிக்கொள்வன். எ - று. அமேத்தியம் தனதுறுப்பிற் கிறிதுபட்டக
ண்டோன் அதனை யொழிக்குமளவும் மிக்க அருவருப்பினின்றகலான். அ
ன்னோன் தனதுடலை மூலமயமெனக்கண்டவிடத்து எங்ஙனஞ்செய்தி
ருப்பன். அதுபோல ; நீ மலவுடலை யானெனச்சகித்திருத்தல் எங்ஙனம்
பொருந்துமெனக்குறிப்பித்தாரென்க. (சு0)

மருந்து கொண்டுநோய் தீர்ப்பவர் போற்சிவ மருவி
யிருந்த வில்வுடம பீனைப்பெரி யவர்விட வெண்ண
மருந்து கொண்டுநோ யோடுற மதிப்பவன் போல
விருந்த வில்வுடம் போடுற வெண்ணினை யென்னோ

(இ - ன்.) மருந்துகொண்டு - அவிழ்தங்கொண்டு — நோய்தீர்ப்பவர் போல் - நோயைக்கீக்கொள்ளுவார்போல — சிவமருவியிருந்த - சிவந்தங்கியிருந்த—இவ்வுடம்பினை - இந்ததேகத்தை—பெரியவர் - பெரியோர்கள்—விட - விடும்படி—எண்ண-எண்ணங்கொள்ள — மருந்துகொண்டு - மருந்துபெற்றுக்கொண்டு—நோயோடுற - வியாதியோடுகூடியிருக்க—மதிப்பவன்போல - எண்ணங்கொள்பவன்போல — இருந்த - உனக்குவாய்த்திருந்த—இவ்வுடம்போடுற - இம்மலவுடம்போடுகூடியிருக்க—எண்ணினை - எண்ணமுற்றனை—என்னோ-இஃதென்னமதியோ, எ - று, மருந்து சிவம். நோய் உடம்பு, எனவே, சிவத்தி னிலையடைந்து உடம்பாகாரநிலையை விடுதியென்பது கருத்து. (சக)

பிறந்த வாகமொன் றிறந்திடாப் பெருமையு முடைத்தோ
வெறிந்த வான்சிலை வீழ்ந்திடா திருப்பதிங் கில்லை
செறிந்த காரிய மென்பதென் றுயினுஞ் சிதையு
மிறந்தி டாதுகா ரணமெனப் படுமதே யென்றும்

(இ - ன்.) பிறந்தவாகமொன்று - செனித்ததேகங்களிலொன்று — இறந்திடாப்பெருமையும் - சாகாதபெருமையையும் — உடைத்தோ-உடையதாகுமோ—வான் - ஆகாயத்தில்—எறிந்தசிலை - எறிந்தகல்—வீழ்ந்திடாதிருப்பது - விழாதிருப்பது—இங்கு - இவ்வுலகத்தில்—இல்லை - அனுபவமில்லை—செறிந்த - சோதனைஞாயங்களால்மிகச்செறிந்த—காரியமென்பது - காரியமெனப்படுவது — என்றாயினும் - என்றைக்காயினும்—சிதையும் - நாசமுறும்—காரணமெனப்படுமதே - காரணமெனற்கியையப்படுவதே—என்றும் - எப்போதும்—இறந்திடாது - நாசமுறாது. எ - று, பிறப்பிற்குடன்படாதவாகமொன்றுளதேல் இறப்பிற்குடன்படாது. அங்ஙனம் ஒன்றிலதே. இஃதன்றியும் பஞ்சபூதங்காரியமெனவும் அவற்றாலாயவுடல்காரணமெனவுங்கோடற்கு எங்ஙனம் ஞாயஞ்சோதனையேற்கும். ஆதலால், உடல்காரியமெனவும் பூதங்காரணமெனவும் உடல்-அழியுமெனவும் இதனாற்பூதமழியா தெனவுங்கருகிச், செறிந்தகாரியமென்பதென் றாயினுஞ்சிதையும் இறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும் எனக்

கூறினாரென்க. உடைத்தோவென்பதி லோகாரம் எதிர்மறை. எறிந்தவா
ன்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங் கில்லையென்றவுபமானம் பஞ்சபூதகாரியமா
கப்பிரிதிபலித்தவுடல் பஞ்சபூதமாகாதிருப்ப திங்கில்லைஎனலே யுணர்த்
தற்கு நின்றதென்க. (சஉ)

மருந்தி னாலு ணீத்தமா மென்றுநீ வகுத்த
திருந்து வாழுநாட் பன்மைகொண் டன்றிலே றில்லை
பொருந்தி நீயுட லழிந்திடா தென்பது பொருந்தா
தருந்த வாவினி வீடுவேண் டென்றன னையன்.

(இ - ள்.) மருந்தினால் - காயசித்திக்குரியமருந்தினால் —உடனித்தமா
மென்று - தேகத்துக்குரித்தியத்துவம்பாய்க்குமென்று—நீவகுத்தது - நீ
யேற்படுத்திக்கொண்டது—இருந்து - உடலோடிருந்து—வாழுநாள் - வா
ழுங்காலம்—பன்மைகொண்டன்றி - பலவென்னுமெண்ணிக்கைகொண்
டன்றி—வேறில்லை - வேறென்னற்கேதில்லை —நீபொருந்தி - நீவுடலோ
டுசம்பந்தித்து —உடலழிந்திடாதென்பது - தேகநசிக்கமாட்டாடுதென்னு
நின்கொள்கை—பொருந்தாது - ஞாயமுகத்திலுடன்படாது—(ஆதலின்)
அருந்தவா - அரியதவத்தையுடையகோரக்கரே—இனி - இனியாவது—
வீடுவேண்டென்றனன் - மோட்சமடையவிரும்புதி யென்றுசொல்வின
ன்—ஐயன் - அல்லமதேவன். எ - று. மருந்தினால் உடல்நித்தமெனவும்
அதோடுகூடிவாழுநாள் பன்மையெனவும் கூறவே, மருந்தின் நியமித்
து அநித்தமெனவும் வாணுட்சின்மையெனவும் கொள்ளப்பெற்றும். உட
ல்நினைக்கன்னியமாதலின் அதனுதுரித்தியத்திற்கு நீகாத்திருத்தலேலா
தென்பார் ; பொருந்தியுடலழிந்திடாதென்பது பொருந்தாதென்றார்.
உடலுக்கியற்கையன்றெனக்காட்ட நீவகுத்ததென்புட்டது. (சக)

ஐது சொல்லினு மென்னுட லழிவுறு தென்றும்
வாது செய்வதென் காட்சியா லுணர்த்துவன் வலியின்
றாதி நாதன தருளிநு லென்றுகோ ரக்கன்
றீதி லாவருள் வாரியோ மொத்திது செய்யும்.

(இ - ள்.) ஐதுசொல்லினும் - யாதுகூறினும் —என்றும் - எப்போது
ம்—என்னுடலழிவுறுது - எந்தேகநசியாது— (இங்ஙனமிருக்க) வாது
செய்வதென் - வீண்வழக்கிடுவதால்யாதுபயன்—ஆதிராதன்தருளினால் -
ஆதிராதனென்னுஞ்சற்குருவினருளினால் —இன்று - இப்போது—வலி -
எனதுவல்லமையை—காட்சியால் - பிரத்தியட்சங்காரணமாக—உணர்த்

துவன் - உனக்குநான்தெரிவிப்பன்—என்று - என்றுசொல்லி—கோரக்
கன் - கோரக்கனென்போன்—திலா - குற்றமற்ற—அருள்வாரியோடு—
கிருபாசமுத்திரமாகியவல்லமரோடு—உரைத்து - சொல்லி —இதுசெய்
பும் - இதனைச்செய்வன். எ - று. (சச)

இன்னி யங்களின் முழங்குவெள் ளருவிவெற் பெறிந்த
மன்ன வன்படை யன்னதோ ரொளிரயில் வாய்வா
டனனை யெம்பிரான் கைகொடுத் தனையனென் றன்ன
நின்னி ரும்புய வலியினு லெறிகென நிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) இன்னியங்களின்—இனிமையாகியவாத்தியங்களைப்போல—
முழங்கு - சத்திக்கின்ற—வெள்ளருவி - வெண்மையாகியவாறுகையுடைய—
வெற்பு - மலைகளினிறகை—எறிந்த - அழுத்த—மன்னவன் - தேவே
ந்திரனுடைய—படையன்னது - வச்சிராயுதத்துக்கொப்பாகிய—ஓர் - ஒ
ப்பற்ற—ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற—அயில் - கூர்மையாகிய—வாய் - முனை
யினையுடைய—வாடனனை - வாளாயுதத்தை—எம்பிரான்கைகொடுத்து—
அல்லமனதுகையிற்கொடுத்து —அனையன் - அத்தகையனாகியகேரக்க
ன்—என்றனை - என்னை —நின்னிரும்புயவலியினால் - உனதுபெரியபு
ஜவலிமையினால்—எறிகென - வீசென்று—நிகழ்த்தி - சொல்லி. எ - று.
அனையன் கொடுத்து நிகழ்த்தியெனக் கூட்டிமுடிக்க. வெற்பிலாதிறகை
வெற்பென்றது - ஆகுபெயர். (சசு)

அத்த வீச்சிற கன்னதோர் தோலறு மேனுஞ்
சித்த னானலே னென்றுமுன் னின்றனன் செருக்கி
நித்தன் யானிவன் கருகிய தேசெய்து நெஞ்சின்
வைத்த மாதருக் கொழிப்பவென் றருளுளம் வலித்தான்.

(இ - ள்.) அத்த - கர்த்தனே—வீச்சிறகன்னது—வீச்சிறகுக்கொத்ததா
கிய —ஓர்தோல் - அணுத்துவதோல் —அறுமேனும் - அறுமெனப்படி
னும்—சித்தனானலேனென்று - நான்சித்தனாகேனென்று —செருக்கி -
கொவித்து —முன்னின்றனன் - எதிரிலஞ்சாதுநின்றனன்—(இதைக்க
ண்டு) நித்தன் - அல்லமன் —யான் - நான் —இவள்கருகியதேசெய்து -
இவனினைத்ததையேசெய்து —நெஞ்சில்வைத்த - இவன்மனதில்வைத்
திருக்கின்ற —மாதருக்கு - மிக்ககொவத்தை —ஒழிப்பவென்று - கெடு
ப்பேனென்று—அருள் - கிருபைதங்கிய—உளம் - தனதுள்ளத்தில்.

லித்தான் - உறுதிகொண்டான். எ - று. அவன்செருக்கிநின்றதை ய
ல்லமன்கண்டு அச்செருக்கை யொழிக்கத்துணிந்தனனென்க. (சசு)

வாங்கு வாளினை மின்னென விதிர்த்தருண் மாரி
யோங்கி வானுரு மேறென வதிர்த்தவ னுடம்பிற்
றுங்க மால்வரை மீதெறிந் தானெனத் தாக்க
வாங்கொ ரோதைகின் னென்றுமே லெழுந்ததை யன்றே.

(இ - ள்.) வாங்கும்வாளினை - அவன் கையிலிருந்துவாங்கியவாளை—மி
ன்னெனவிதிர்த்து - மின்னலைப்போலமினுக்கி —அருள்மாரி - கிருபா
வெள்ளமாகியவல்லமன்—ஒங்கி - கைமேனோக்கி —வான் - மேகத்திலெ
ழும்—உருமேறென - ஆணிடிபோல—அதிர்த்து - சத்தித்து—அவனுடம்
பில்தாங்க - அவனுடம்பிற்பட —மால்வரைமீதெறிந்தானென-பெரியமலை
யைவீசிஊற்போல—தாக்க - வெட்ட—ஆங்கு - அவ்விடத்தில் - ஓரோ
தை - ஒருசத்தம் —கின்னென்றுமேலெழுந்தது - கின்னென்றவொலி
க்குறிப்போடு மேலெழுந்தது. எ - று. ஐ - அன்று - ஏ - அசைகள். அ
ருண்மாரி விதிர்த்து ஒங்கி அதிர்த்து தாக்க *அதனால் ஓரோதை கின்
னென்றவொலிக்குறிப்போடு மீக்கெழுந்ததெனக் கூட்டிமுடிக்க. (சஎ)

திருப்ப ருப்பத நடுங்கிய தவ்விற்றம் சீற்றத்
தரக்க னுற்றிது தனையும் இறந்தன னாமென்
றுரைப்ப தற்கரி தாகிய வச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பி றைக்கொரு மகளரன் புயங்கள் புல் லினளால்.

(இ - ள்.) திருப்பருப்பதம் - அழகிய ஸ்ரீசைலமலை—நடுங்கியது - அநி
ர்த்தது—அ - அந்த—விற்றல் - பலத்தையும்—சீற்றத்தது - கோபத்தையுமு
டைய—அரக்கஊற்று , இராவணன்வந்து—இதுதனையும் - இம்மலையை
யும்—இன்றெடுத்தனனாமென்று - இப்போதெடுத்தது போலிருக்கின்ற
தென்று—உரைப்பதற்கரிதாகிய - சொல்லற்கரிய—அச்சமுற்றோடி - ப
யந்தோடி—பொருப்பிறைக்கு - பர்வதராசனுக்கு —ஒருமகள் - ஒருபுத்
திரியாகவவதரித்தவுமையவள்—அரன்புயங்கள் புல்லினன் - சிவனதுதோ
லைத்தழுவிக்கொண்டனள். எ - று. ஆல் - அசை. இராவணன் முன்ன
ர்வந்து * அசைத்ததுபோல் அசைத்தானென வெண்ணக்கொண்டு
உமையவள் அச்சமுற்று ஓடி அரன்புயங்கள் புல்லினன் எனமுடிக்க.
இதுதோற்றக்குறிப்பணி. (சஅ)

விஞ்சை மாதர்தம் யாமொலி கேட்டமா வேட
ரஞ்சி லோதியர் பதலேகேட் டயரசு ணம்போ
னெஞ்சு மாழ்கினர் புள்ளின மெழுந்தகா னிமிர்த்துத்
துஞ்சு மாவெழுந் தோடின வான்துளி துளித்த.

(இ - ள்.) விஞ்சைமாதர்தம் - வித்யாதரப்பெண்களின் —யாமொலி கேட்ட - வீணையினிசைகேட்ட —மாவேடர் - மகத்தாகியவேடர்கள்— அம் - அழகிய—சில் - சடைப்பில்லையையணிந்த —ஒதியர்—கூந்தலையுடைய மாதர்களின்—பதலேகேட்டு - இனியமொழிகளைக்கேட்டு—அயரசுணம் போல் - வருந்துகின்றவசுணப்பட்டசியைப்போல —நெஞ்சுமாழ்கினர் - மனமயங்கினர்—புள்ளினம் - பட்சிக்கூட்டங்கள்—காணியிர்த்து - காலுதறி—எழுந்த - எழுந்திருந்தன—துஞ்சுமா - உறங்குகின்றமிருகங்கள்— எழுந்தோடின - அச்சமுற்றெழுந்தோடின —வான்துளிதுளித்த - மேகங்களம்மையெய்தன. எ - று. அயரசுணம்போலென்றது; அசுணப்புள் ஆண்பெண்ணிரன்டினுள் ஒன்றுகூப்பிடும் ஒரொலிக்குள் அணுகாவிடத் தயர்வ தியல்பாதலைக்குறிக்கவென்க. அஞ்சிலோதியர்பதலை; அசுணப்பேடுருரல்போற்காண்டலின் பதலேகேட்டயரசுணம்போலென்றார். பதலை மத்தளமெனினுமமையும். (சக)

இன்ன வாரொலி யெழவுட லு றின்றி யிருப்ப
முன்ன மேவிய செருக்கினு மும்மடங் கெய்தி
யென்னை நேர்பவ ரிலையென வவனுளத் தெண்ணித்
தன்னை யேனனி வியந்தமை யுறிந்தனன் றலைவன்.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வண்ணம் —ஒலியெழ - சத்தமேவிடவும்—உடல் - தேகம்—ஊறின்றியிருப்ப - சற்றும்பழுதின்றியிருக்கவும்—முன்னமேவிய - முன்னர் தாண்டைந்திருந்த —செருக்கினும் - கெர்வத்தைக்காட்டிலும் —மும்மடங்கெய்தி - மூன்றுபங்குகிழற்று—என்னேநேர்பவரிலையென - என்னையொத்தவரிலையென்று —அவனுளத்தெண்ணி - அவன்முனதிலெண்ணி —தன்னையே - தன்னைத்தானே —நனிவியந்தமை - மிகவுமெச்சுக்கொண்டதை —அறிந்தனன்றலைவன் - அல்லமன்றிந்தான். எ - று. அவன் எய்தி எண்ணி வியந்தழைதலைவனறிந்தனன் எனக்கூட்டிமுடிக்க. (இ0)

ஒலியெழுந்திட வின்னண நினதுபே ருடம்பு
வலிய டைந்ததின் னொப்பவ ரிலைவளி வழங்கு

முலகி லென்றுகை குலைத்தின நகைபுரிந் தொருகைம்
மலர்பொ ருந்துவா ளவன்கையிற் கொடுத்திது வகுத்தான்.

(இ - ள்.) ஒலியெழுந்திட - அதிகசத்தமெழ - இன்னணம் - இவ்வாறு - நினதுபேருடம்பு - உனதுபெரியதேகத்தினால் - வலியடைந்த - மிக்கபலமடைந்த - நின்னெடுப்பவர் - உன்னையொத்தவர்கள் - வளிவழங்கு - காற்றுசஞ்சரிக்கின்ற - உலகில் - உலகின்கண் - இலையென்று - எங்குமில்லையென்று - கைகுலைத்து - கைகொட்டி - இளநகைபுரிந்து - புன்னகைகொண்டு - ஒருகைம்மலர் - ஒருகையாகியமலரில் - பொருந்துவாள் - இருந்தவாளை - அவன்கையிற் கொடுத்து - கோரக்கன்கையிற் கொடுத்து - இதுவகுத்தான் - இதனைச் சொல்லினன். எ - று. நின்னைப்போல தேகவலியின ரெங்கணுமில்லையென்று கைகுலைத்து நகைபுரிந்து தமதுகைவாளை அவன்கையிற் கொடுத்து இதுவகுத்தானெனக் கூட்டிமுடிக்க. (இக)

வாங்கும் வாஹினு னின்வலி யொடுநுமர் விலியுந்
தாங்கி யென்னை யெறிந்துகா ணென்னுநர் தலைவ்
னாகு நின்றனன் சித்தனு மஞ்சில னாகி
யோங்கி வாளினு லெறிந்தன னெப்பிலா னுருவை.

(இ - ள்.) வாங்கும்வாளினால் - என்கையிலிருந்துவாங்கியவாளினால் - நின்வலியொடு - உனதுபலத்தோடு - நுமர்வலியுந்தாங்கி - உனதுசுற்றத்தார்வலியும்பெற்று - என்னை யெறிந்துகாணென்று - என்னைவெட்டிப்பாரென்று - நந்தலைவன் - நமதுதலைவனாகியவல்லமன் - ஆங்குநின்றனன் - அவ்விடத்திருந்தனன் - சித்தனும் - கோரக்கனும் - அஞ்சிலனாகி - பயப்படாதவனும் - ஒங்கி - மேலோங்கி - ஒப்பிலா னுருவை - ஒப்பற்றவல்லமனதுதேகத்தை - வாளினுலெறிந்தனன் - வாளினால்வெட்டினன். எ - று. உனதுவலிபோதாவிடத்து நுமர்வலியுந்தாங்கி யெறிந்துகாணென்றார். (இஉ)

அஹும யங்குமின் னுழைகதி ரெறிந்தவா ளாக
வினைம யங்குமெய்ப் படாதுவாள் வறிதுபோ யிற்று
பனைம யங்குதோண் மாயைதன் படாமுலை படாத
மனைம யங்குதண் சோதிமேல் வாள்பட வந்தோ.

(இ - ள்.) அஹுமயங்கும் - பரமானுவும்பின்னிடத்தக்க - மின்னுழை - மின்னலைக்காட்டிலு நுட்பமாகிய - கதிரெறிந்த - சூரியகதிரைவெ

ட்டிய—வாளாக - வால்போல—இணையங்கு - உவமையும்பின்னிடத்த
க்க—மெய்ப்படாது - அல்லமன்மேனியிற்படாது—வாள் - வீசியவாள்—
வறிதுபோயிற்று - ஒன்றிலுந்தாக்காதுபோயிற்று—பணையங்கு - மூங்.
கிலும்பின்னிடத்தக்க —தோள் - தோள்களையுடைய —மாயைதன் -
மாயையினது—படாம் - வஸ்திரமணிந்த —நூலைபடாத - தனங்கள்படா
த—மனையங்கு - யாதொருநந்தமும்பின்னிடத்தக்க—தன் - உபசா
ந்தநிறைந்த—சோதிமேல் - சுயஞ்சோதியாகியவல்லமன்மேல் —வாள்ப
டவற்றோ - வாள்படுத்தியதோ. எ - று. சூரியகதிர் பரமானுவி
னுதன்னியதெனற்கு அனுமயங்குமின்னுழைக்கிறெனவும், இவரதுதிரு
மேனி யாதோருவமைக்கும் இணங்காதுமேலுறுமெனற்கு இணையங்கு
மெய்யெனவும், மாயையினதுதோள்மூங்கிலினும்பாரித்திருப்பதால் பண
மயங்குதோளெனவும், எல்லாச்சுகந்தமும் பின்னிடத்தக்கவாறு வீசுஞ்
சோதியெனற்கு மனையங்கு தன்சோதியெனவும் கூறியதாகப் பெ
ற்றும். (௫௩)

வேறு.

வானெறிந்து கையினைத்த கோரக்க னுதன்மிக மனம்வி
யந்து, நானிறைஞ்சும் பரஞ்சுடரே யிவனென்று மெய்விதிர்ப்ப
நடுநடுங்கித், தானடைந்த செருக்கொழிந்து தலையன்பி னெறி
நடப்பத் தலைப்பட் டெங்கோன், நேனடைந்த செழுங்கமலத்
திருவடியில் வீழ்ந்தெழுந்து செப்பு கின்றான்.

(இ - ள்.) வானெறிந்து - சிதாகாயத்தைவெட்டி—கையினைத்த - கை
யினைத்துப்போன—கோரக்கனாதன் - கோரக்கதேவன் —மிகமனம்விய
ந்து - மிகவும்மனதில்வியப்புற்று —நானிறைஞ்சும் - நான்வணங்கத்தக்
க—பரஞ்சுடரேயிவனென்று - பரஞ்சோதியேயிவனுமென்று —மெய்
விதிர்ப்ப - மெய்குலுங்க—நடுநடுங்கி - நடுநடுக்கமெய்தி—தானடைந்தசெ
ருக்கொழிந்து - தான்கொண்டகொர்வத்தினின்றகன்று—தலையன்பினெ
றி - மேலாயவன்பினெறியில்—நடப்பத்தலைப்பட்டு - மூந்திரடக்கத்துணி
ந்து—எங்கோன் - அல்லமனது —தேனடைந்த - தேனிறைந்த—செழு
ங்கமலம் - அழகியதாமாமலர்போன்ற —திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்து -
திருவடியில் வணங்கியெழுந்து —செப்புகின்றான் - சொல்லுகின்றான்,
எ - றி. கோரக்கனாதன் வியந்து நடுநடுங்கி ஒழிந்து தலைப்பட்டு வீழ்ந்
தெழுந்து செப்புகின்றானெனக்கூட்டிமுடிக்க .அல்லமன் சிதர்காசமாத
லால் வானெறிந்தென்றார். கமலமலரைக் கமலமெனல் ஆகுபெயர்.(௫௪)

நின்னையறி யாதுமது வுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி
நினைந்த பாவம், பின்னரெதிர் நின்றுநின் துணாமறுத்துப் பித்த
னெனப் பிதற்றுந் தீமை, யின்னுயிர்கொன் றுடல்கவரு மறவன்
போற் செய்தபிழை பெல்லா மெந்தாய், மன்னியநின் பேரரு
ளாற் றீர்த்தெனையாட் கோடியென மறித்துந் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) நின்னையறியாது - உனதுமகிமையையறியாமல்—மதுவுண்ட
வன்போல் - கள்குடித்தவன்போல—மனஞ்செருக்கி - மனதிற்கெர்வங்
கொண்டு—நினைந்தபாவம் - உன்னைஅற்பமாக நினைத்தபாவமும்—பின்
னர் - பின்பு—எதிர்நின்று - உனக்குச்சமானமாக நானெதிர்நின்று—நி
னதுரைமறுத்து - உனதுவசனத்தைத்தீர்த்து—பித்தனென—பித்துகொ
ண்டான் போல—பிதற்றுந்தீமை - பிதற்றியதீமையும் — இன்னுயிர்கொ
ண்டு - இனியவுயிரீங்கச்செய்து — உடல்கவருமறவன்போல் - உடலே
யேற்குமறவனைப்போல — செய்தபிழையெல்லாம் - செய்தகுற்றமுமா
கியவெல்லாவற்றையும் — எந்தாய் - எமதுகர்த்தனே—மன்னிய - நிலை
பெற்ற — நின் பேரருளாற்றீர்த்து - உனதுபெருங்கருணையாலீக்கி—எ
னையாட்கோடியென - என்னை அடிமைகொள்ளுகியென்று — மறித்துந்
தாழ்ந்தான் - மீண்டும்வணங்கினான். எ - று. என்னையென்றது எனை
யென்றாய் திடைக்குறை.

(ருடு)

செய்தபிழை போகவினிப் பிழைசெய்யா துடம்புநசை
தீர்ந்து நின்றன், மெய்தெரியி னெனக்குரீ யினியனெனப் பெரு
ங்கருணை வெள்ளம் கூற, வுய்தலிலென் பிழைபொறுத்திட்டு
த்தரிய வானமுத மூட்டு கின்றாய், கைதருசெம் மணியனையா
யான்செய்வ தேதுளது கைம்மா மென்று.

(இ - ள்.) செய்தபிழைபோக - செய்தகுற்றங்கலாக — இனிப்பி
ழைசெய்யாது - இனியேஜீம்பிழைசெய்யாமல் — உடம்புநசைதீர்ந்து -
தேகப்பற்றுகன்று — நின்றன்மெய்தெரியின் - உனதெதார்த்தவடிவை
நீ தெரிவிக்கின் — எனக்குரீயினியனென - எனக்குரீபிரியவடிவனாவையெ
ன்று — பெருங்கருணைவெள்ளம் - மிக்ககருபாசமுத்திரமரூபிய வல்லம
ன்—கூற - சொல்ல—உய்தலில் - பிழைத்தற்கிடங்காணாதி — என்பிழை
பொறுத்திட்டு - எனதுகுற்றத்தைப்பொறுத்துக்கொண்டு—அடித்து - த
ண்டித்து—அரியவானமுதம் - அரியதேவாமிர்த்தத்தை—மூட்டுகின்றாய்,

உண்ணச்செய்கின்றனை—கைதரு - கையிற்கிடைத்த —செம்மணியனை யாய் - செம்மையாகியமாணிக்கும்போல்பவனே—கைம்மாறு - பிரிதிவுப காரம் —யான்செய்வதே துளதென்று - யான்செய்தற்குயாதுளதென்று சொல்லி. எ - று. (௫௬)

முற்றுமருள் செய்துநீ யானறிய வேண்டுபொருண் மொழிதி யென்று, பற்றுடல நசைதீர்ந்து கோர்க்க னிற்பவவன் பருவங் கண்டு, கற்றறியு மறிவினா லறிவரிய பரஞ்சோதி கருணை கொள்ளப், பெற்றதிரு வுளமகிழ்வுற் றன்பொடுகேண் மதியென் னுப் பேச லுற்றான்.

(இ - ள்.) முற்றுமருள்செய்து - பூரணகிருபைவைத்து—யானறியவே ண்டுபொருள்-யானறியவேண்டுவதெப்பொருளோவப்பொருளை—நீமொழிதியென்று - நீ யனுக்கிரகிக்கக்கடவாயென்று—பற்று - யானாகப்பற்றிய—உடலநசைதீர்ந்து - தேகாபிமானநீங்கி — கோர்க்கனிற்ப - கோர்க்கன்சோர்ந்துநிற்க —அவன்பருவங்கண்டு - அவனத்திதீவரபருவங்கண் கற்றறியுமறிவினால் - பூரணகல்விஞானத்தினாலும் —அறிவரியபரஞ்சோதி - எட்டியறிதற்கரியபரஞ்சோதியாகியவல்லமதேவன்—கருணைகொள் ளப்பெற்ற - கிருபைகோடற்கியைந்த —திருவுளமகிழ்வுற்று - மனமகிழ்ந்து—மதி - யான்சொல்லும்புத்தியை —அன்பொடுகேளென்னு - மிக்க வன்பொடுகேளென்று —பேசலுற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான், எ - று. பரஞ்சோதி கண்டு மகிழ்வுற்று பேசலுற்றான் எனமுடிக்க. கற்றறியுமறிவென்றதனால் கல்விஞானமென்றும், கற்றறியுமறிவினால் எ ன்றவிடத் தும்மையெஞ்சியது. (௫௭)

இருந்தபடி குகேசனை நீ யறிவையெனி னின்பிறவி யெனுநோய் தீர்ந்து, பொருந்துறுவை பேரின்ப மென்றமலன் கூறவ வன்போற்றி யெந்தாய், பரிந்தருள்செய் குகேசனெனு மொழிப் பொருளே ததுகூறப் படுவான் யாவன், மெரிந்துணர வருள் செய்வா யென்றுதொழ வெம்பெருமான் செப்பு கின்றான்.

(இ - ள்.) இருந்தபடி - இருந்தவண்ணம்—குகேசனை - குகேசனென் பவனை—நீ அறிவையெனின் - நீ யுணர்வாயாயின்—நின்பிறவியெனுநோய் - உனதுபிறவியெழுந்நோயினின்று—தீர்ந்து - நீங்கி—பேரின்பம் - கிரதிகயானந்தத்தை —பொருந்துறுவையென்று - அடைவாயென்று—

அமலன் கூற - அல்லமன்சொல்ல—அவன் - அக்கோரக்கன்—போற்றி -
துதித்து—எந்தாய் - எமதுகர்த்தனே—பரிந்தருள்செய் - மிக்கவன்போ
டருள்செய்கின்ற —குகேசனெனுமொழிப்பொருள் - குகேசனென்னு
மொழிக்கருத்தம்—ஏது - யாது—அதுகூறப்படுவான்யாவன் - அதனையு
ணர்த்துபவன்யாவன் —தெரிந்துணர - யான்தெரிந்துகொள்ளும்படி—
அருள்செய்வாயென்று - அனுக்கிரகிக்கக்கூடவையென்று—தொழி -வண
ங்க—(அதற்கு) எம்பெருமான் - அல்லமன்—செப்புகின்றான் - சொல்லு
கின்றான், எ - று. (ருஅ)

குகையிதய மதன்கணம ரிறையீச னென்றுபொருள் குறி
த்துக் கொண்மோ, நிகழ்நைய குகேசமொழி யுடையன்யான்
ருனெனவே நிமலன் கூற, வகமகிழ முகமலர்ந்து சித்தனறை
சுவனியே யாகி லுன்றன், முகையவிழ்மென் மலர்க்கரத்திற் சிவ
லிங்கங் கொண்டதென்கொன் மொழிதி யென்றான்.

(இ - ள்.) குகை - குகையெனப்படுவது—இதையமென்று - இருதய
மென்றும்—அதன்கணமரிறை - அதிலெழுந்தருளியசோதியை—சசனெ
ன்று - சசனென்றும்—பொருள் - அர்த்தமாக—குறித்துக்கொண்மோ-
குறித்துக்கொள்ளுதி—நிகழ் - விளங்காநின்ற—அனைய - அத்தகையதா
கிய—குகேசமொழியுடையன் - குகேசனென்னுமொழியை யுடையவ
ன்—யான்றானெனவே - நானேயென்று—நிமலன் கூற - அல்லமன்சொ
ல்ல—அகமகிழ - மனமகிழும்படி—முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சிகொண்
டு—சித்தனறைசுவன் - கோரக்கன்சொல்லுவன்—நீயேயாகில் - குகேச
னென்னும்பொருள் நீயேயானால்—உன்றன் - உன்னுடைய—முகையவி
ழ் - முகையென்னு முறுக்கவிழ்ந்த—மென்மலர் - மெல்லியதாமரைமலர்
போன்ற—கரத்தில் - உள்ளங்கையில்—சிவலிங்கங்கொண்டது - சிவ
லிங்கத்தையெற்றிருப்பதி—என்கொல் - யாதுகாரணம் —மொழிதியெ
ன்றான் - சொல்லென்றுகேட்டான். எ - று. நீயே குகேசனாயின்கை
யிற் சிவலிங்க மிருப்பானே னென்று வினாவினனென்க. (ருக)

பிறந்தபயன் பெறவுலக ரெனைக்கண்டு. கொண்மெனம்
பிறழ்த லின்றிச், சிறந்தசிவ லிங்கமலர்க் கரங்கொண்டு பூசனை
யாஞ் செய்ய வேண்டி, நிறைந்தவென துருவாகு மிக்குறிக்கக்
கொண்டனன்பா னீங்கா தென்று, மறிந்துதெளி குதிமனமென்
றருள்செய்தெங் குருதேவ னறைய லுற்றான்.

(இ - ள்.) பிறந்தபயன்பெற - பிறந்ததனாலெய்தும் பயன்பெறவேண்
மு—உலகர் - உலகத்தார்—எனைக்கண்டு - எனதெதார்த்தநிலையைக்க
ண்டு—மனம்பிறழ்தவின்றி - மனஞ்சலியாமல் —சிறந்தசிவவிங்கம் - மே.
லாகியசிவலிங்கத்தை—மலர்க்கரங்கொண்டு - தாமரைமலர்போன்ற கை
யிலேற்றுக்கொண்டு —பூசனையாஞ்செய்யவேண்டி - நாம்பூசித்தற்கு—நி
றைந்த - பூரணமாகிய—எனதுருவாகும் - எனதுசொருபமாகிய—இக்கு
றிகைக்கொண்டனன் - இந்தவடையாளத்தைக் கையிற்கொண்டனன்—
யான் - நான்—நீங்காதென்றும் - எப்போதுநீங்காது —அறிந்துதெளிசு
திமனமென்று - மனத்தாலறிந்து தெளிவாயென்று—அருள்செய்து - அ
ருக்கிரகித்து—எங்குருதேவன்-எமதுகுருவாகிய வல்லமதேவன்—அறை
யலுற்றான் - சொல்லத்துடங்கினான். எ - று. பிறந்தபயன் பெறுதலா
வது, தானலதைத் தவிர்தலை. (௧௦)

போதகனாகியகுரவ நெஞ்ஞான்று நற்கருமம் புரிக
வென்று, வேதமுதலாகியநூன் முழுதுமொருங் கொருவந்தம்
விதித்த லாலே, சாதகனாகியபருவ மாணாக்கன் பாசவலி தணி
க்க வல்லான், மேதினிமே லுடலொடுநற் செயல்விடுவ தன்றி
யிடை விடலா காதால்.

(இ - ள்.) போதகனாகியகுரவன் - போதிக்கத்தக்கனானொசிரிபன்—எ
ஞ்ஞான்றும் - எப்போதும்—நற்கருமம்புரிகவென்று—சற்கருமஞ்செய்ய
வேண்டுமென்று —வேதமுதலாகியநூல்முழுதும் - வேதமுதலியசகல
கலைகளும்—ஒருங்கு - ஒருமிக்க—ஒருவந்தம் - தனித்திருத்தலை—விதித்
தலால் - சொல்லுதலால்—சாதகனாகியபருவம் - சாதகனாகியபருவத்தை
யுடைய—மாணாக்கன் - சீடன்—பாசவலி தணிக்கவல்லான் - பாசத்தின
துவலியைக் கெடுக்கவல்லவன்— (அவன்) மேதினிமேல் - பூமியின்மே
ல்—உடலொடு - தேகநுழுவதலோடு—நற்செயல்விடுவதன்றி - சர்கிருத்
தியம்பிடி வேண்டியதன்றி—இடைவிடலாசாது - நடுவில்விடக்கூடாது.
எ - று. ஆல் - அசை. ஞானொசிரியனேனும் மாணாக்கனேனும் எடுத்துக்
கொண்ட சர்கிருத்தியத்தை உடலோடன்றி இடையில்விடலாகாதென்
பது கருத்து. (௧௧)

என்றுதன தியலுணர்த்தி யுடம்புநச னென்றிருந்த விய
ல்பு போல, நின்றுவெனை யுணர்த்துநீ சோகம்பா வனெதொண்டு
நிற்பை யாயிற், பொன்றலுறு விடங்கலுழன் றனைநினைப்பப்

போதல்போற் போம விச்சை, நன்றறிதி யெனவறியித் தன
னெங்கோன் கோரக்க னாதன் மன்னை.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று —தனதியலுணர்ந்தி - தனதிலக்
கணத்தைத்தெரிவித்து —உடம்புநானென்றிருந்த - தேகமேநானென்றி
ருந்த—இயல்புபோல - நிலைமைபோல —கின்றவெனே - நிர்கின்றவென்
னை—நீயுணர்ந்து - நீதெரிந்து—சோ - அவனே—அகம் - நானென்னு
ம்—பாவனைகொண்டு - ஐக்கியங்கொண்டு—நிற்பையாயின் - இரண்டற
நிற்பையாயின் —பொன்றலுறு - சாதற்கியைந்த—விடம் - விஷமான
து—கலுழன்றனைநினைப்ப - கருடத்தியானஞ்செய்ப—போதல்போல் -
நீங்குமாறுபோன்று—போமவிச்சை - அவித்தைநீங்கும் —நன்றறிதியெ
ன - நன்குணர்ந்தியென்று—எங்கோன் - எமதல்லமன் —கோரக்கனாதன்
மன்னை - கோரக்கதேவனுக்கு —அறிவித்தனன் - விளக்கிவித்தனன்.
எ - று. கோரக்கனாதன்மன்னை விளக்கிவித்தனனெனக் கொள்ளினு
மமையும், பாவனையாவது; அவனேநான் நானேயவன் என்றருகமைக்கிய
த்தை. எனதுவடிவமாகியசோதியைப் பழுதறக்கண்டு உடல் நானாயிருப்
பதுபோல அதுநானாக விருக்கவேண்டிவதாதலால் சோகம்பாவனைகொ
ண்டு நிற்பையாயி லென்றார். (சுஉ)

ஞானகுரு பரனருளாம் நனக்குரைத்த மெழிப்பொ
ருளை நன்றறிந்திட், ழேனவடி வென்பதுவிட் டெண்மையலா வனை
த்தையுநீத் துண்மை கண்டு, தானதனை யடைநதுதா னதுவெ
ன்னு மருளகன்று தானே யாகி, வானவரு மறிவரிய பெரும்
புகழ்கோ ரக்கனவண் மன்னி னனால்.

(இ - ள்.) ஞானகுருபரனருளால்—ஞானசிரியனருளினால்—தனக்குரை
த்த - தனக்குணர்த்திய—மொழிப்பொருளை -மகாவாக்கியார்த்தத்தை—
நன்றறிந்திட்டு - ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து—ஊனை - மாமிசவுடலை—வடி
வென்பதுவிட்டு - தனதுடலென்பதைவிட்டு —உண்மையலாவனைத்தையு
ம் - உண்மையெனற்கியையாத வெல்லாவற்றையும்—நீத்து - நீக்கி—
உண்மைகண்டு - உண்மைநிலையினையதெனக்கண்டு —தானதனையடைந்
து - தானதைச்சேர்ந்து—தானதுவென்னுமருளகன்று - தானதுவென
க்காணுமயிக்கநீங்கி—தானேயாகி - தானேதானாகி—வானவீருமறிவரிய -
தேவர்களுமறிதற்கரிய—பெரும்புகழ் - மிக்ககீர்த்தியையுடைய—கோர
க்கன் - கோரக்கனென்போன்—அவண் - அவ்விடத்தித்தானே—மன்

னிநான் - நிருவிகற்பசமாதியினிலைத்தனன். எ - று. ஆல்-அசை. ஊனை
வடிவென்பதுவிட்டுண்மையலாவனத்தையு நீத்தென்பதனால் சர்வம்
மித்தையெனலையும், உண்மைகண்டு தானதனையடைந்தென்பதனால் சர்
வம்பிரமமெனலையும், தானதுவென்னுமருளாகன்று தானேயாகியென்ப
தனால் சர்வம்நானெனலையும் பெற்றும், கோரக்கன் அறிந்திட்டு விட்டு நீ
த்து கண்டு அடைந்து அகன்று தானேயாகி மன்னினான் எனக்கூட்டிமு
டிக்க. தானதனையடைந்தென்றதாவது ; தானதுவாகப்பழகலை. தானது
வென்பதை மருளெனக்கூறியது ; தானுடலானால் தான்சைதன்யமாகலா
ம் தானிரண்டுமன்மையின் சுத்தவாசனையும் நீங்கற்கென்க. (௬௬)

கோரக்கர்க்கு - முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௧௯ - இ - விருத்தம் - ௪௪௬.

இருபதாவது

முனிவரர்கதி.

வெறு.

பனிவரை மகளொடு பவள வார்சடைத்
தனிவரை யமர்திருச் சாபிலுநீங்கியே
துனிவரை யல்லமன் சுருதி மெய்ப்பொருண்
முனிவரை யுணர்த்திய முறைமை கூறுவாம்.

(இ - ள்.) பனிவரை-இமயவரசனது—மகளொடு - மகளாகியவுமைய
வளொடு—பவளம் - சிவந்த—வார் - நீண்ட—சடை - சடையையுடை
ய—தனி - ஒப்பற்ற—வரை - மலைபோன்றபீரமசிவன் —அமர் - எழுந்த
ருளிய—திருச்சயிலநீங்கி - ஸ்ரீசைலத்தைவிட்டுநீங்கி—துனிவரை - பிறவி
த்துன்பமகன்ற—அல்லமன் - அல்லமதேவன் —சுருதி - வேதமுடிவாகி
ய—மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்பொருளை —முனிவரை - இருஷிகளுக்
கு—உணர்த்தியமுறைமை - தெரிவித்தவகையை —கூறுவாம் - சொல்
லுதும். எ - று, பனிவரை இடவாகுபெயர், தனிவரை உவமையாகு
பெயர், பிறவியின் மிக்கதுன்பின்மையின் துனியென்றார். (க)

அருந்தவ முயன்றகோ ரக்கற் கம்முறை
விரிந்தறி வருவமா மெய்ம்மைத் தன்மையைப்
பரிந்தரு ளமலனப் பாலு முத்தரம்
பொருந்துநர் தமக்கருள் புரியுப் போயினான்.

(இ - ள்.) அருந்தவமுயன்ற - அரியதவத்தைச்செய்த—கோரக்கற்
கு-கோரக்கதேவருக்கு—விரிந்து-வியாபித்து—அறிவருவமாம்—அறிவேவ
டிவாரிறைந்துள்ள—மெய்ம்மைத்தன்மையை - உண்மையினியல்பை—
பரிந்தருள் - விரும்பியனுக்கிரகித்த—அமலன் - அல்லமன்—அப்பாலும் -
அதற்கப்புறமும்—உத்தரம்பொருந்துனர் தமக்கு - வடக்கிலுள்ளமுனிவர்
களுக்கு—அருள்புரியப்போயினான்—அனுக்கிரகிக்கப்போயினான். எ - று,

நல்லன தீயன நாடு ருதுகொள்
வல்லழ லெனவருண் மழையெ னப்படு
மல்லம னெதிர்ந்தவ ரதமு ளாரத
மில்லவ ரொதறி வியற்றி னுனரோ.

(இ - ள்.) நல்லன தீயன - இவைநல்லனவெனவுந் தீயனவெனவும்—
நாடுருதுகொள் - எண்ணுதெரிக்கின்ற—வல்லழலென - கொடியவர்க்கினி
போல—அருண்மழையெனப்படும் - கிருபாமாரியென்னப்பட்ட—அல்ல
மன் - அல்லமதேவன்—எதிர்ந்தவர் - எதிரேகாணப்பட்டவர்கள்—அற
முளார் - ஒழுக்கமுடையோர் —அறமில்லவர் - ஒழுக்கமில்லாதவர்—எ
னாதி - என்புபாராது —அறிவியற்றினான் - ஞானோபதேசஞ்செய்தான்.
எ - று. அரோ - அசை. அக்கினிபோற் பருவம் பாராதனுக்கிரகித்தன
னென்க. இங்கே கொள்ளுதல் எரித்தலை.

(ங)

யாவருந் தனதருட் கேற்று ளாரெனப்
பாவவன் றனையறப் பரிந்து நன்னெறி
மேவவந் தருள்புரி விமல னாயிடை
மாவழங் குறுமொரு வனத்திற் போயினான்.

(இ - ள்.) யாவரும் - எவர்களும்—தனதருட்கு - தனதுகிருபைக்கு—
ஏற்றுளாரென - பாத்திரராவொன்று—பாவம் - பாவனையென்னும்—வ
ன்றனையற - வலியபந்தநீங்க —பரிந்து - விரும்பி—நன்னெறிமேவ - மே
லாயநிலையடைய—வந்தருள்புரிவிமலன் - வந்தனுக்கிரகஞ்செய்யுமல்லம
ன்—ஆயிடை - அவ்விடத்தில்—மாவழங்குறும் - மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கி
ன்ற—ஒருவனத்திற்போயினான் - ஒருகாட்டிழ்ந்திரவேசித்தான். எ - று.
ஞானஞ்ஞானங்கள் சுத்தாசுத்த பாவமாதலானும் அவையகலாக்காறந்
தனதுண்மைநிலை யினையதெனக்காணப்படாதாதலானும் பாவவன்றை
யறவெனவும், அங்கனமகறற்கிழையந் நெறியளித்தலால் நன்னெறிமேவ,
வந்தருள்புரியெனவுங் கூறினாரென்க. யாவருந்தனதருட் கேற்றுளா
ரொன்று சிவகாருண்யத்தைக் காட்டற்கென்க.

(ச)

அக்கொடு வனத்தெதி ரன்பென் கின்றதுட்
புக்கறி கிலாவொரு புளினை கூன்புறக்
கொக்கென நாடொறுங் கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடு மரமொடு கடிது தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அக்கொடுவனத்து - அந்தக்கொடியகாட்டில்—எதிர் - தனக்கெதிரில் — அன்பென்கின்றதுள் - இரக்கமென்னுநிலையுள் — புக்கறிஞ் - லா - என்றும்போயறியாத—ஒருபுள்ளின் - ஒருவேடன்—கூன்புறம் - கூண்புறமாகவுடைய—கொக்கென - கொக்கைப்போல—நாடொறும்—நாள்தோறும் —கொலைஞ்ரித்தவன் - கொலையையேவிரதமாகக்ஞரித்தவனுய்—கைக்கொடுமரமொடு - கையிற்கொண்டவிலோடு— கடிதுதோன்றினான் - விரைவிற்காணப்பட்டான். எ - று. இங்கே அன்பென்பது இரக்கத்தை. கூன்புறமென்றது முதுகையேனும் கழுத்தையேனும் பொருந்தும்.

(இ)

அன்பனுய்க் கண்ணிடந் தப்பும் வேடனுக்
கின்பமீ குதல்புகழ்க் கேற்றீ தன்றுநான்
வன்பனுய்த் திரியுமீம் மறவற் காப்பலென்
றென்பொலா நெறிமன மிரங்கிற் றென்றனன்.

(இ - ள்.) அன்பனுய் - அன்பிற்குறிந்தவனுய் —கண்ணிடந்தப்பும் - தனதுகண்ணைப்பிடுங்கிப் பரமசிவன்முகத்திலுப்பிய —வேடனுக்கு - கண்ணப்பநாயனுக்கு —இன்பமீகுதல் - பேரின்பத்தைத்தருதல்—புகழ்க் கேற்றதன்று - கீர்த்திக்கிளையந்ததன்று—நான் - யான்—வன்பனுய்த்திரியும் - கொடியபாவியாய்த்திரிகின்ற —இம்மறவன்காப்பலென்று - இந்தமறவனை யிரட்சிப்பேனென்றசொல்லி —என்பொலா - எனதுபொல்லாத—நெறிமனம் - நெறியுள்ளமனம்—இரங்கிற்று - இரங்கியது—என்றனன் - என்றல்லமன்கூறினான். எ - று. ஏ - அசை. அன்பனுய்க்கண்ணிடந்தவனைக் காத்தலினும் வன்பனுய்த்திரியும் இம்மறவனுக்குப் பேரின்பம் தந்துகாத்தல் புகழாதலின், அன்பனுய்க்கண்ணிடந்தப்பும் வேடனுக்கின்ப மீகுதல் புகழ்க்கேற்றதன் றென்றார். எனவே, அன்பனுக்கின்ப மீதலெளிது வன்பனுக்கின்பமீத லரிதெனப்பெற்றாம். பெறவே, அபக்குவனையும் பக்குவனுக்கும் வலியுடைமையைக் குறிப்பிக்கக்கண்டாம். (சு)

நல்லறி வவனுள நடுத்தற் கொப்பிலா
வல்லமன் வினையற வருட்கண் வைத்தனன்
கொல்லையின் வீதையிடக் கொழுப்புக் காமுளி
புல்லெரி வுற்றவழற் போகட் டென்னவே.

(இ - ள்.) நல்லறிவு - உண்மைஞானத்தை—அவ்னுளநடுத்தற்கு - அவனதுள்ளத்தினதிற்கு —ஒப்பிலாவல்லமன் - உவமைகூடாதவல்லமனே

வன்—வினையற - இருவினையுமற —அருட்கண்வைத்தனன் - கிருபா
நோக்கம்வைத்தான் —கொல்லையின் - கொல்லையின்கண்—விதையிட -
விதையிடுவான்வேண்டி—கொழுப்புக்கா - எருவுக்காக—முளி - முள்ளி
ச்செடிகளும்—புல் - புல்லுகளும்—எரிவுற - நீராக —அழல் - நெருப்
பை—போகட்டென்ன - போட்டாற்போல. “எ - று. ஏ - அசை. நல்
லறிவென்றதனனுண்மை ஞானமெனவும், வினையென்றதனல் இருவி
னையெனவும் கொண்டாம். முளியென லிடைக்குறை. (எ)

மேவுதி வினையெலாம் விளிந்து தூயனாய்ப்

பாவியே னுய்வகை பகர்தி யென்றனன்

மாவலால் வழங்குரு வனத்தில் வேட்டுவன்

யாவர்தா மிறையரு ளெய்தி னுய்ந்திடார்.

(இ - ள்.) மேவுதிவினையெலாம் - தொன்றுதொட்டுவந்த தீவினைய
னைத்தும்—விளிந்து - நசித்து—தூயனாய் - புனிதனாய்—பாவியேன் -
பாவியாகியான்—உய்வகை - பிறவிகடக்கும்வகையை—பகர்தியென்ற
னன் - தெரிவிக்கவேண்டுமென்றகேட்டனன்—மாவலால் - மிருகங்களை
யன்றி—வழங்குரு - யாதுஞ்சஞ்சரித்தற்கிடம்பெறுத —வனத்தில் + கா
ட்டில் —வேட்டுவன் - வேடன் —யாவர்தாம் - எவர்கள்தாம்—இறைய
ருளெய்தின் - சிவத்தினருள்கிடைக்கில்—உய்ந்திடார் - பிழைக்கமாட்டா
ர்கள். எ - று. தன்னைமறந்த மறதிகாரணமாக வெய்தும் வினைகள்
பிறவி நோய்க்கியைவவாதலின் மேவுதிவினையெலாமென்றார். யாவர்தா
மென்ற தாபாசனாக்குறிக்க. (அ)

அறிவெனும் வேலினு லேம்பு லன்களா

மறியின மருளெனும் வலையைத் தப்புரு

தெறிகுவை யெனினுனக் கில்லை துன்பென

நெறியினை வழுவுற நிமலன் கூறினான்.

(இ + ள்.) அறிவெனும்வேலினுல். - அறிவெனும்வேலாயுத்தால்—
ஐம்புலன்களாமறியினம் - ஐம்புலன்களாகிய மானினங்கள்—அருளெனு
ம்வலையை - அருளாகியவலையினின்றும் —தப்புருது - தப்பிப்போகாம
ல்—எறிகுவையெனின் - எறிவையாயின் —உனக்கில்லைதுன்பென—உன
க்குத்துன்பமில்லையென்று —நெறியினை + இனிப்பிறவாநெறியை—வழு
வுற - ஐயந்திரிபற—நிமலன்கூறினான் - அல்லமன்விளக்கினன். எ - று.
அறிவெனும்வேல், ஐம்புலன்களாமறியினம், அருளெனும்வலை, இவை
யுருவகம். (க)

அறிவொடு மனஞ்சிலை யம்ப தாகநான்
குறியென வெய்வையேற் குமர நின்றனைப்
பொறிமதி விலங்கைமுன் புரந்து ளான்றலை
பறிபட வெய்தவன் பணியு மென்றுமே.

(இ - ள்.) அறிவொடுமனம் - அறிவும்மனமும் - சிலையம்பதாக - வில்
லாகவு மம்பாகவுமவைத்து - நான்குறிமேன - என்னையிலக்காக - எய்
வையேல் - விடுவையாயின் - குமர - ஆண்டகையோனே - நின் மன்னை -
உன்னை - பொறி - சித்திரங்களமைந்த - மதில் - மதிலையுடைய - இலங்
கை - இலங்காபுரியை - முன்புரந்து ளான்றலை - முன்னே யாண்டவிரா
வண்ணத்துலைகள் - பறிபட - நாசமாக - எய்தவன் - பாணமெய்தவிரா
மன் - பணியுமென்றும் - எப்போதும்வணங்குவன். எ - று. ஏ - அசை.
அறிவொடுமனஞ்சிலையம்பதாக ; நேர்நிரனிறை யுருவகம். (௧௦)

இப்பரி செறுழ்வலி யெயின னுய்வகை
செப்பினன் னிலையருள் செய்தி ருத்தியே
யப்புற மருளுடை யமலன் போம்பொழு
தொப்பீறு தவவன மொன்று தோன்றிற்றே

(இ - ள்.) இப்பரிசு - இவ்வண்ணம் - ஏறுழ்வலி - மிக்தவலியையு
டைய - எயினன் - வேடன் - உய்வகைசெப்பி - துன்பத்தினின்றகலு
நெறியைச்சொல்லி - நன்னிலையருள் செய்து - நிரதிசயானந்தவாழ்வை
யதுக்கிரகித்து - இருத்தி - நிலைகலங்காதிருக்கச்செய்து - அப்புறம் - அவ்
விடத்தினின்று - அருளுடையமலன் - கிருபாமயமானவல்லமன் - போம்
பொழுது - போகும்பொழுது - ஒப்பறு - ஒப்பில்லாத - தவவனமொன்
று - ஓர்தபோவனம் - தோன்றிற்று - எதிரிற்காணப்பட்டது. எ - று.
ஏ - அசை. ஏறுழ்வலி ; மீமிசைப்பதம். (௧௧)

கோடமை கரிகளுங் கொடும டங்கலும்
பாடமை பகைதவிர் பரிசி னுனதற்
காடர வொடுமதி யமர்பி ரான்சடைக்
காடல துவமைபாங் கண்ட தில்லையே.

(இ - ள்.) கோடமைகரிகளும் - கொம்புள்ளயானைகளும் - கொடுமட
ங்கலும் - கொடியசிங்கங்களும் - பகைதவிர் - புகைதவிர்ந்து - பாட
மைபரிசினால் - மேம்பாடமைந்ததன்மையால் - அதற்கு - ஆர்நிலைமைக்

கு—ஆடரவொடு - ஆடுகின்றபாம்போடு—மதியமர் - சந்திரனமர்ந்த—பிரான் - பரமசிவனது—சடைக்கூடலது - சடாடவியேயன்றி—உவமை - உபமானம்—யாங்கண்டதில்லை - யாமெவ்விடத்துங்கண்டதில்லை. எ - று. ஏ - அசை. யானையுஞ்சிங்கமும் பகையின்றி நிற்குங்காடாநலால் அக்காடு பாம்புஞ் சந்திரனும் பகையின்றி அமர்ந்த பரமசிவனது சடாடவிக்கு உவமைகூறப்படுவதல்லது வேறின் நென்க. (௧௨)

பெயர்க்குறு கால்கள்கை யாகப் பெற்றவு
முயிர்க்குறு நாசிகை யாக வுள்ளவு
மயக்கறு தீயினை வளர்த்து வான்புனல்
பயக்குறு முனிவரர் பணிகள் செய்யுமால்.

(இ - ள்.) பெயர்க்குறு - நடக்கற்கியைந்த —கால்கள் - கால்களை—கையாகப்பெற்றவு - கைகளாகப்பெற்றிருப்பவைகளும்—உயிர்க்குறு சுவாசம்விடுதற்கியைந்த—நாசி - மூக்கை—கையாகவுள்ளவும் - கையாகப்பெற்றிருப்பவைகளும் —மயக்கறு - குற்றங்கீகரி —தீயினைவளர்த்து - யாசம்வளர்த்து —வான்புனல்பயக்குறும் - மழைபெய்யச்செய்யும் —முனிவரர் - ரிஷிகளுடைய—பணிகள்செய்யும் - குற்றேவல்களைச்செய்யும். எ - று. ஆல் - அசை. புலிசிங்கமுதலியவைகளைப் பெயர்க்குறுகால்கள்கையாகப் பெற்றவுமெனவும், யானை யானிமுதலியவைகளை உயிர்க்குறுநாசிகையாகவுள்ளவுமெனவும் கூறினானென்க. மயக்கறுதியென்றது; வேதவிதிக்கு முரணாகியற்றும்பாகத்தை. பெற்றவுமுள்ளவுமெனல் வினையாலினையும்பெயர். (௧௩)

மறைபல வோதுநர் மகம்வ ளர்க்குநர்
கறைமிட றுடையநங் கடவுளா பூசனை
முறைவழி புரிகுநர் மூச்ச வித்தொரு
தறியென வசைவற விருக்குந் தன்மைபார்.

(இ - ள்.) மறைபலவோதுநர் - பலசாகைகளாவிரிந்துள்ள வேதங்களையோதுபவர்களும் —மகம்வளர்க்குநர் - யாகம்வளர்ப்பவர்களும்—கறைமிடறுடைய - லீலகண்டத்தையுடைய—நங்கடவுள்பூசனை - நமது கடவுளாகியசிவபூசையை —முறைவழிபுரிகுநர் - ஆகமநெறிப்படிசெய்பவர்களும்—மூச்சவித்து - மூச்சடக்கி —ஒருதறியென - ஒருஸ்தம்பத்தைப்போல—அசைவறவிருக்கும் - அசைவின்றியிருக்கும் —தன்மை

யார் - நிலையையுடையவர்களும். எ - று. விதிமார்க்கநெறிச்சேறலை க
றைமிடமுடைய நங்கடவுள்பூசனை முண்டுவழிபுரிசுநர் என்றார். (கச)

வேறு.

ஆயி ருக்கு முருந்தவர் தங்கல்பாற்
போயி வர்க்குறு போதனை யாற்பவ
நோய கற்றுவ லென்று நுவன்றனன்
ரூயெ னக்கொரு தானெனு மல்லமன்.

(இ - ள்.) ஆயிருக்கும் - இங்ஙனமாகவிருக்கும் - அருந்தவர்தங்கள்
பாற்போய் - அரியதவஞ்செய்பவர்களிடத்தின்போய் - இவர்க்குறுபோ
தனையால் - இவர்களுக்கியைந்தவாறு போதிக்குந்தன்மையால் - பவநோ
யகற்றுவலென்று - அவர்கள்சென்னோயை நீக்குவனென்று - நுவன்
றனன் - சொல்லினன் - எனக்கு - அடியேனுக்கு - ஒருதாய்தானெனு
ம் - தாய்போல்பவனுமென்றுகோடற்கியைந்த - அல்லமன் - அல்லமதே
வன். எ - று. அவரவர்க்கியைந்தவாறு போதித்துவிளக்கவேண்டிய
தாதலால் இவர்க்குறுபோதனையா லென்றார். (கரு)

நோற்று நோன்புட னொந்து வருந்தாவி
ராற்று நீர்மக மாதி வினையினன்
மீாற்று மாயை மலஞ்செறு விற்படு
சேற்றி னுற்கழுஞ் சேறு நிகர்க்குமால்.

(இ - ள்.) நோற்றுநோன்பு - பலவாறாயவிரதங்களைச்செய்து - உட
னொந்து - தேகமினைத்து - வருந்துவர் - வருத்தப்படுவீர்கள் - ஆற்றுநீர்
மகமாதி - யாகாதிகிர்த்தியங்களைச்செய்தீர்கள் - வினையினல் - கருமத்தா
ல் - மாற்றும் - நீக்கற்கியைந்த - மாயைமலம் - மாயாமலமானது - செறு
விற்படு - வயலிலுள்ள - சேற்றினால் - சேற்றினாலே - கழுஞ்சேறு - கழு
வப்படுஞ்சேற்றை - நிகர்க்கும் - ஒத்திருக்கும். எ - று. ஆல் - அசை.
யாகாதிகிர்த்தியங்களாலும் பலவாறாயநோன்புகளாலும் உடல்மெலிந்து
மாயாமலம்போக்கத்துணிதல் சேற்றைச் சேற்றாகமுடிதல்வோலுமெ
ன்க. எனவே, மாயாமலம் விசார ஞானத்தின்னறி யகலாதெனப்
பெற்றும். (கக)

ஞானங் கொண்டு நணுகுஞ் சிவபத
முனங் கொண்ட கருமத் துறுவது

வானங் கொண்டு வளர்த்தல் புகையது
மானங் கொண்டு வளர்த்தலை யொக்குமால்.

(இ - ள்.) ஞானங்கொண்டு - விசாரஞானங் காரணமாக—நனுகும் - அடைதற்கியைந்த—சிவபதம் - சாயுச்சிவபதவியை—ஊனங்கொண்ட - இழிவுள்ள—கருமத்து - யாகாதிசிவபுண்ணியகருமங்களால்—உறுவது - அடைவது—வானங்கொண்டு - உலர்ந்தமரங்கொண்டு—வளர்த்தல் - வளர்த்தலாலுறுவது—புகை - புகையாம்— (அதனை) அதுமானங்கொண்டு - அதுமானங்காரணமாக—வளர்த்தலையொக்கும் - வளர்த்தலுக் கொப்பாரும். எ - று. ஆல் - அசை. விசாரஞானத்தா லெய்தற்கியைந்த சிவபதம் சிவபூசமுதலியகருமங்களா லுறுமெனக்கோடல் ; விறகு கொண்டு வளர்த்தலாலெய்தும்புகை சந்தேகத்தால் வளர்த்தலுக்கொப்பாரும் எனப்பொருள்கொள்க. கருமமென்னுது ஊனங்கொண்டவென்றடைகொடுத்தது திரிபுடியுறமைகாட்டற்கென்க. திரிபுடியுறதகருமத்தால் சிவபதமெய்துமாயின் அதுமானங்கொண்டு வளர்த்தலால் புகையெய்தும், இங்ஙனமின்றேல் அங்ஙனமுமின்றும், வானங்கொண்டு வளர்த்தல் புகையெனல் ஞாயஞ்சோதனை பொருத்தங்கட் கியையுமாறுபோன்று ஞானங்கொண்டு நனுகுஞ் சிவபதமெனலியையும். (கௌ)

குடிமி யங்கிரி யொப்பக் குவித்தபுந்

சுடுதல் கொண்டு பிறவி சுடப்படா

தடுபு லன்க ளறிவெனு மங்கிரிப்

சுடுதல் கொண்டு பிறவி சுடப்படும்.

(இ - ள்.) குடிமி - சிகரத்தையுடைய—ஆம் - அழகிய—கிரியொப்ப - மலைக்கொப்பாக—குவித்தபுல் - ராசியாகக்குவித்தபுல்லுகளை—சுடுதல் கொண்டு - சுடுதல்காரணமாக—பிறவிசுடப்படாது - பிறவியெரிக்கப்படாது—அடு - உயிர்களைவதைக்கின்ற—புலன்கள் - ஐம்புலன்களையும்— அறிவெனுமங்கிரிப் - அறிவென்னும்க்கினியில்—சுடுதல்கொண்டு - எரித்தல்காரணமாக—பிறவிசுடப்படும் - பிறவியெரிக்கப்படும். எ - று. இங்கே புல்லென்றது தருப்பையை. பிறவிநாசம் யாகாதிகருமத்தாலன்றெனவும் மெய்யுணர்வுமேலீட்டாலாமெனவும் அம்மையப் பொருள்கிடந்ததென்க. யாகாக்கினிவளர்த்தல் திரிபுடிநாசத்துக் கிடமின்மையின் பிறவிவளர்த்தற்கிடமாமெனவும் ஞானாக்கினிவளர்த்தல் திரிபுடிநீரூதம் கிடமாதலின் பிறவிநசித்தற்கிடமாமெனவுங்கொள்க அறிவெனுமங்கி உருவகம். குடி

மியங்கிரியொப்பக் குவித்தபுல்லென்றதனால் மிக்கபெரிதாயி யாகமெ
னப் பெற்றும். யாகாக்கினிமுதலியவற்றும் பயனின்றென்பது கருத்து.

போத மாகும் புனிதத் தழலினுள்
பேத பாவனைப் பேரவி பெய்வனே
லரீதி சோவுடை மாசி யவனென
வேதம் யாவும் விளங்க விளம்புமே.

(இ - ள்.) போதமாகும் - மெய்யுணர்வென்னும்—புனிதத்தழலினுள் -
பரிசுத்தமாகியவக்கினியில் —பேதபாவனை - பேதபாவனையென்னும்—
பேரவி - மிக்கநெய்யை—பெய்வனேல் - சொரியுனையின்—ஆதி - மூலப்
பிரகிருதியென்னும்—சோ - அரணை—உடை - உடைக்கின்ற—மாசி -
மேகம்—அவனென - அவனையென்று—வேதம்யாவும் - வேதங்களனை
த்தும்—விளங்க - எவர்க்கும்புலப்பொறு —விளம்பும் - சொல்லும்.
எ - று. ஏ - அசை. போதமாகும்புனிதத்தழல், பேதபாவனைப்பேரவி,
இவையுருவகம். பேதபாவனை ; சிவம்வேறு தான்வேறெனக்கோடலை.
தான்விளங்காமைக்குக்காரணம் ; மூடங்காரணமாக வெய்தியபஞ்சகோ
சவரீனாதலினாலும் அதனைநிக்கிரகிக்காவிடத்துத் தான்விளங்கற் கிடமின்
மையினாலும் ஆதிசோவுடையெனவும், சத்தமேகங்களும் ஒருங்குகூடிப்
பெய்யுழி நசிவுறாத வரனென்றுமின்று இன்மையின் இவனை மாசியெ
னவுங் கூறியதாகப் பெற்றும். (கக)

மறையி னுள்ள கரும மனவினை
வறியர் கொள்ளுதல் போல மதியறுஞ்
சிறியர் கொள்வர் தெளிதத் துவமசி
யறிஞர் கொள்வ ரணிகொளுஞ் செல்வர்போல்.

(இ - ள்.) மறையினுள்ள - வேதத்தினுள்ள —கருமம் - கர்மானுவ
டானத்தை—மனவினை - மனோசாஞ்சீலயத்தை —வறியர்கொள்ளுதல்
போல - தாரித்திரியர்கொள்ளுமாறுபோன்று —மதியறுஞ்சிறியர் - புந்
திகெட்டமூடர்—கொள்வர் - ஏற்றுக்கொள்வர்—அணிகொளும் - சிறப்பு
வாய்ந்த—செல்வர்போல் - பாக்கியவாண்களைப்போல —தெளி - ஐயந்நி
ரிபகற்ற்கியைந்த—தத்துவமசி - தத்துவமசியென்னு மகாவாக்கியசாம்பி
ராச்சியத்தை—அறிஞர்கொள்வர் - அறிவுடையோரெற்பர். எ - று. மன
வினை வறியர்கொள்ளுதல்போல மறையினுள்ள கர்மஞ்சிறியர் கொள்வ

ரேனவும் அணிகொளுஞ்செல்வர்போல் தெளித்ததுவமசி அறிஞர்கொ
ள்வரேனவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (௨௦)

என்று கூற விருந்தவ ரன்பொடு
நின்று ஞான நெடுந்தகை தாண்மிசை
மின்று நீவர வெத்தவஞ் செய்தன
மன்ற யாமென வாழ்த்தி வணங்கினார்.

(இ - ள்.) என்றுகூற - என்றல்லமன்சொல்ல—இருந்தவர் - அங்கிரு
ந்தவழியார்கள்—அன்பொடுநின்று - மிக்கவன்போடெதிரினின்று—ஞா
னநெடுந்தகை - ஞானமென்னும் பெருந்தன்மையையுடைய வல்லமன
து—தாண்மிசை - திருவடிகளினிமேல்—யாம் - நாம்—மன்ற - மிகவு
ம்—இன்று - இப்போது—நீவர - தேவரீரெழுந்தருளியிருதற்கு—எத்த
வஞ்செய்தனமென - என்னமகாதவஞ் செய்தனமோவென்று —வாழ்த்
திவணங்கினார் - துதித்துவணங்கினார். எ - று, - பெருந்தகை ; அன்
மொழித்தொகை. இருந்தவர் நின்று வாழ்த்திவணங்கினார் எனக்கூட்டி
முடிக்க. (௨௧)

மாயை தோன்றிய ஞான்று மனத்தினை
மூய மோக முடிந்திடச் செம்மலர்
வாயி னாற்றுரு வாசன் சொலப்படுந்
தூய னுமிவ னென்று துதித்தனர்.

(இ - ள்.) மாயைதோன்றியஞான்று - மாயையென்பவள்பிறந்தகால
த்தில்—மனத்தெழுமூய - மனதிலெழுந்துமூடிய —மோகமுடிந்திட - பி
ராந்திநீங்க —செம்மலர்வாயினால் - செந்தாமரைமலர்போன்றவாயினா
ல்—துருவாசன் - துருவாசனென்னுமுனிவன் —சொலப்படும் - மூன்
னேசொல்லியிருக்கின்ற —தூயனுமிவனென்று - பரிசுத்தவானிவனே
யென்று—துதித்தனர் - துதிசெய்தனர். 'எ - று, துருவாசனால் சொ
ல்லப்பட்டவன் இவனேயெனத்துதித்தனரென்க. (௨௨)

இன்ன வாழிங் விருந்தவ ரின்புற
மன்னு ஞான மறைமொழி கூறியே
தன்னை மேவுந் தலைமை புரிந்தன
னன்னை போலுநம் மல்லம தேவனே.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வண்ணம்—இங்கிருந்தவர் - இவ்விடத்
 திருந்தவர்கள் —இன்புற - இன்பமடையு —மன்னு - நிலைபெற்ற—ஞா
 னமறைமொழி - ஞானமாகியரகஸ்யமொழிகளை - கூறி - சொல்லி —அ
 ன்னைபோலும்—தாய்போலுநின்றான்—நம்மல்லமதேவன் - நமதல்லம
 தேவனென்போன்—தன்னைமேலும் - தன்னைத்தானடையும் —தலைமை
 புரிந்தனன் - தலைமையைச்செய்தனன். ஏ - று. அல்லமதேவன் கூறித்
 தலைமைபுரிந்தனன் எனக்கூட்டிப் பொருள்பொல்க. (௨௭)

முனிவரர்கதி - முநிநிநு.

ஆ_கதி - ௨௮ - இ - வீருத்தங்கா - சுகல.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

வேறு.

அல்லமனை யறிதற்கோ ரறிதருவி யாகவுனிச்
சொல்லரிய வெழுநிலைப்பொற் சூனியசிங் காதனமொன்
றில்லையென வில்லையெனு மெங்கள்ரு வசவேசன்
மல்லலுற வினிதாற்றி வைகிமுறை வகுத்துரைப்பாம்.

(இ - ள்.) அல்லமனையறிதற்கு - அல்லமனினையனென்றறிதற்கு — ஓ
ரறிதருவியாக - ஓரடையானமாக — உனி - நிகழ்த்து — சொல்லரிய -
சொல்லுதற்கரிதாயுள்ள — ஏழுநிலை - ஏழுநிலையையுடைய — பொன் - அழ
கிய — சூனியசிங்காதனமொன்று - ஒருசூனியசிங்காதனத்தை — இல்ல
ையெனவில்லையெனும் - பொய்யெனற்கியைவதைப் பொய்யென்றுகூறு
ம் — எங்கள்ரு - எமதுருவாகிய — வசவேசன் - வசவேசனென்போ
ன் — மல்லலுற - அலங்காரந்தங்க — இனிதாற்றி - நன்றாகச்செய்து —
வைகுமுறை - தங்கும்விதத்தை — வகுத்துரைப்பாம் - வகுத்துச்சொல்லு
தும். எ - று. ஏனையர்போலப் பொய்யையெய்யெனக்கொள்ளாதவனெ
ன்பதுதோன்ற இல்லையெனவில்லையெனு மெங்கள்ருவசவேசனென்
றார். இல்லையெனல் ; தனக்கெனச்சொருபொன்றில்லாதசகலீவபரங்
களை, இதனை வஸ்துபரிசோதனையாற்காணலாம். இல்லையெனல் என்
பது அறிவீன்பிரிதிபலனமாகிய வறியாமையை, ஏழுநிலையாவது ; சுபே
ச்சைமுதலியவற்றை. (க)

ஒடுக்குமனம் வீட்டுநெறிக் கீகாருதுணையா குமபுறத்து
நடக்குமன நிரயவழி நடப்பதற்குத் துணையாமென்
றிடக்கர்மன மடக்குமவகை யெம்பிரா னியம்பியவா
றடக்கமன முறுநெறியி னருணந்தி தலைப்பட்டான்.

(இ - ள்.) ஒடுக்குமனம் - மனோநாசம் — வீட்டுநெறிக்கு - முத்திமார்க்
கத்துக்கு — ஒருதுணையாகும் - ஒருதுணைக்கருவியாம் — புறத்துநடக்கும்

மனம் - பகிர்முகமாகச்செல்லுமனம்—நிரயவழிநடப்பதற்கு-நரகநெறிச்
சேறற்கு —துணையாமென்று - துணைக்கருவியாகுமென்று —இடக்கர்ம
னம் - ஒருங்குபடற்கிடக்காயுள்ளமனதை —அடக்கும்வகை - அடக்கத்
தரும்விதத்தை—எம்பிரானியம்பியவாறு - அல்லமன்சொன்னபடி. —அ
டக்கமனமுறுநெறியின் - முனமடக்கற்கியைந்தமார்க்கத்தில் —அருணந்
தி - கிருபைபொருந்திய வசவண்ணன்—தலைப்பட்டான் - பிரவேசித்தா
ன். எ - று. மனதையொடுக்கல்; எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினும் அ
வ்வப்பொருளைக் காரணகாரியமிறக்கச்செய்தலாலும், மனதைப்புறத்து
நடத்தல் அவ்வப்பொருளைச் சோதினெறித்தாகாது அங்ஙன மங்ஙனங்
காண்டற்கியைவதானும் எய்துமென்க. காரணகாரியமிறக்கச் செய்தலா
லெய்துபயன் மனதுக்குப் புடைபெயர்ப்புக் கிடமின்மையின் வீட்டினெ
றிக்குறுதுணையாகுமெனவும், காரணகாரிய மிறக்கச்செய்யாமையா லெ
ய்துபயன் மனதுக்குப் புடைபெயர்ச்சி தவிர்த்தகிடமின்மையின் நிரய
வழிநடப்பதற்குத் துணையாமெனவுங் கூறியதாகப் பெற்றும். பொருள
ல்லாததைப் பொருளாகச்சேறலின் இடக்கர்மனமென்றார். இங்ஙனம்
பொருள்கொள்ளாதுழி யோகநெறித்தாகும். அவர்கருத்திலிஃதன்று. புற
த்துநடக்குமனம் பகிர்முகமென்றதனால் ஒடுக்குமனமென்றது அந்தர்முக
மாகக்கொள்க. கைலை வைகுந்தமுதலாகக்கூறு மெவ்வெப்பதவிகளும்
அந்தர்முகத்ததென்கியையாமையின் அவற்றையேநிரயவழியெனக் கு
றிப்பித்தார். தன்னமறந்த மறதியாகிய காரணசரீர நசித்தந்திடமின்மை
யின் நிரயமெனலே பொருந்தும். அன்றெனில், சோதினொராயங்களாற்
கூறுக. வலியின்றேல் முரணற்க. (உ)

நில்லாது போமனத்தைக் கால்பிடித்து நிறுத்தியே
வில்லாரு மதியமுதம் விருந்திட்டு நட்புறீஇப்
பொல்லாத புலனுதரப் புறத்துநிலை தடுமாறிச்
செல்லாம லுடன்கெரண்டு சித்திரமொத் திருந்தனனால்.

- (இ - ள்.) நில்லாதுபோமனத்தைத் தனதுவசத்தடங்காதுசெல்லுமன
தை—கால்பிடித்து - பிராணவாயுவினிலக்கனத்தைக்கடைப்பிடித்து—
நிறுத்தி - அதனைச்சலியாதுநிறுத்தி —வில்லாரும் - பிரகாசம்பொருந்தி
ய—மதி - சூண்டலிசத்தியென்னும் பூரணமதியின்—அமுதம்விருந்திட்டு—
அமுதத்தைச்சுறைகொண்டு—நட்புறீஇ—அதனி லன்புற்று—பொல்லாத
புலனுதர - பொல்லாதபுலன்களினுறித்தாவிடயங்களை யறுப்பவிப்பான்
வேண்டி—புறத்து - புறம்பிற்செல்லும் —நிலைதடுமாறி நிலைபிறழ்ந்து—

செல்லாமல் - மாறிச்செல்லாமல்—உடன்கொண்டு - மனதைத்தன்வயப் படுத்தி —சித்திரமொத்திருந்தன்ன - சித்திரப்பிரதமைபோ லிருந்த னன் எ - று. ஆல் - அசை. பிராணவாயுவைப் பற்றவேண்டியவாறு பற்றலைக் கால்பிடித்தென்றும், பூரணசந்திரிணப்போல் இதளகிரணந்த ன்து வுபசார்த்தப்படுத்தலின் குண்டலிசத்தியை வில்லாருமதியமுதமென் றும், அந்நனமாய வோரநபூதிமேலாய வனுஷ்டானத்ததாதலின் பொ ல்லாதபுலனுதரப் புறத்துநிலைமொறிச் செல்லாமலென்றும், இந்தச்சு வாநபூதி நிலையினின் நகலாமையால் உடன்கொண்டு சித்திரமொத்திருந் தன்னென்றுங் கூறினார்.

(க)

நின்றமனங் கொண்டுதா னித்தமார் தனையுணர்த்த வென்றுவரு ஞானகுரு வெனவெழுந்து வளர்காத லொன்றுமொழி வறநிற்ப வுவப்பதுல கிற்பொருள்வே றின்றியரு ணந்திபிரா னெந்தைவர வினைநோக்கி.

(இ - ள்.) நின்றமனங்கொண்டு - சித்திரமொத்துநின்ற மனங்காரண மாக—ஞர்னகுருதான் - ஞானசூரியன்—நித்தமார்தனையுணர்த்த - நித்தி யமானின்றள்ள வாத்தம்வருபத்தைவிளக்க —என்றுவருமென - ஏன் றைக்குவருவானேவென்று—எழுந்துவளர் - விசாரமேலிட்டாலெழுந்து வளர்கின்ற—காதலொன்றும் - ஆசைமாத்நிரம்—ஒழிவறநிற்ப - ஒழியா மலிருக்க—உவப்பது - விரும்பத்தருவதாகிய—பொருள் - வஸ்து—உல கில் - உலகின்கண்—வேறின்றி - வேறில்லாமல்—அருள் - கிருபையையு டைய—நந்திபிரான் - வசவண்ணன்—எந்தை - அல்லமனது—வரவினை நோக்கி - வரவையெதிர்ப்போக்கி. எ - று. மனம்பதைப்பற நில்லாவிட் த்து ஆத்மாவை விளக்கற் கொண்ணுமையால் நின்றமனங்கொண்டு தா னித்தமார்தனையுணர்த்தவெனவும், அறிவன்றி அயலின்றெனத் தேர் தலின் உவப்பதுலகிற்ப பொருள்வேறின்றி யெனவுங்கூறினார்.

(ச)

எவ்வுருவி னொடுவருமோ வெம்பிரான் மெளியகிலேன் செவ்வியவோர் தவிசமைத்துச் சேர்ந்ததன்மே லிருப்பவனை யவ்வியமி லல்லமனென் றறிவன்யா னென்றுதுணிந் திவ்வுலக ஞானம்வியப்ப விதுசெய்தா னருண்ந்தி.

(இ - ள்.) எம்பிரான் - அல்லமன்—எவ்வுருவினோடு - எந்தமாவேட ங்கொண்டு—வருமோ, - வருவானோட்தெளியகிலேன் - தெளியேன்— செவ்விய - செம்மையாகிய —ஒர்தவிசமைத்து - ஒருசிகங்காதனஞ்செய்

து—அதன்மேற்சேர்த்திருப்பவனை - அதன்மேல்வந்திருப்பவனை —அவ்
வியயிலல்லமனென்று - குற்றமற்றவல்லமதேவனென்று —அறிவன்யா
னென்று - யானறிவேனென்று—துணிந்து - நிச்சயித்து—இவ்வுலகம் -
இவ்வுலகத்தினுள்ளாரது—உளம்வியப்ப - மனமதிசயிக்கும்படி—அருண
ந்தி - கிருபைபொருந்தியவசவண்ணன்—இதுசெய்தான் - இதனைச்செய்
தனன். ஏ - று. இவ்வுலகம் இடவாகுபெயர். வருமோவென்பதி லோ
காரம் ஐயம். (டு)

வேறு.

ஆதியா தார மாதிரி யுக்கெனப் பன்னி றத்த
சோதியேழு நிலைகளோங்கச் சூனிய பீட மொன்று
போதினோ னுளம்வி யப்பப் பெருமணி பளிங்கு கொண்டு
சாதிநான் மறைகள் போற்றுஞ் சைவநாயகன்செய் வித்தான்.

(இ - ள்) ஆதியாதாரமாதிரி - மூலாதாரமுதலியவைகளை—அடுக்கென—
அடுக்காக —பன்னிறத்தசோதி-பற்பலநிறத்ததாய்சோதியுருவாயுள்ள—
ஏழ்நிலைகளோங்க - ஏழ்நிலைகளுமேலோங்கும்படியாக—சூனியபீடமொ
ன்று - ஒருசூனியாசனத்தை—போதினோன் - பிரமனது —உளம்வியப்
ப - மனமதிசயிக்க—பொன் - பொன்னையும்—மணி - ரத்னங்களையும்—
பளிங்கு - பளிங்குக்கற்களையும்—கொண்டு - ஆதாரமாகக்கொண்டு—சா
தி - ஒழிநமாதிரி—நான்மறைகள்போற்றும் - நான்குவேதங்களாலுந் து
திக்கப்பெற்ற—சைவநாயகன் - சைவத்துக்குத் தலைமையாகின்றான்
வசவண்ணன்—செய்வித்தான் - செய்வித்தனன். ஏ - று. பலநிறத்த
தாகவிளங்கலின் சோதியைப்பன்னிறத்தவென்றார். ஏழ்நிலைகளாவன;
மூலாதாரமுதல் சோதியிறுவாக்கிடந்தவைகளை. இவைகட்கெல்லா மஸ்
திபாரஞ் சூனியமாதலின் சூனியபீடமெனப்பட்டது. அதுநினைப்பு மறப்
பற்றவிடத்ததாதலின் சூனியபீடமொன்றெனப்பட்டது. அதனைப்பாழெ
ன்பாருமுளர். திருக்கையேனும் திரிஸ்யத்தையேனும் ஆராய்ந்துசெல்லு
மிடத்தும் ஆசானருட்கண்படாதவிடத்தும் யாமன்றமுதலினுளும், அ
வ்வன்மை இரண்டுபடாதிருத்தலினுளும் அதனையேநினைப்புமறப்பற்ற வி
டமென்றும். இச்சூனியபீடம் மனதினாலும், பொன்மணி பளிங்குகொண்
டென்பதனால் செய்கையினாலும் மியற்றப்பட்ட தெனப்பெற்றும். சூனி
யபீடம் பளிங்குபீடத்துக்கு மேனிலைய தென்க. (சு)

காரண வுபாதி யேழ்மேற் கண்டிடு ஞானி போலச்
சேரணி நுதலின் மீது சென்றுகாண் யோகி போலப்

பூரண ஞான நந்தப் போதக-நிருப்பு காண்பா
னேரணி நிலைக ளேழ்மே னிகழ்வெளித் தவிச மைத்தான்.

(இ - ள்.) காரணம் - காரணமானின்றான்—உபாதித்யேழ்மேல் - ஏழு பாதிசுளுக்குமேல் —கண்டிடுஞானிபோல - தன்னைத்தான் தரிசித்துக் கொண்டுருக்குஞானிபோலவும்—சேரணி - சிறப்புள்ள—நுதலின்மீது - நெற்றியின்மேல் —சென்றுகாண் - நிலைகள் கடந்துதெரிசிக்கின்ற—யோகிபோல - யோகிபோலவும்—பூரணம் - பரிபூரணமானிறைந்துள்ள—ஞானனந்தபோதகன் - ஞானனந்தபோதகனது—இருப்புகாண்பான் - நிலைகாணும்படி—ஏரணி - அழகுள்ள—நிலைகளேழ்மேல் - ஏழுநிலைகளின்மேல்—நிகழ் - விளங்காநின்ற—வெளித்தவிச - குனியசிம்மாசனத்தை—அமைத்தான் - ஏற்படுத்தினன். ௭ - று. காரணவுபாதித்யேழாவன; ஈசன், முற்றறிவான், வியாபி, எவைக்குமேது, மாகாசகன், நிருபாதி, பாவனை என்பன. யாவிற்குமேலாகின்றலால் ஈசனெனவும், எவற்றையுமறிப்பவனதலின் முற்றறிவானெனவும், வியாபகத்துக்கெல்லாம் வியாபசுமாளிறதலின் வியாபியெனவும், எல்லாவுபாதானந்திற்கு முபாதானமாநின்றதலின் எவைக்குமேதுவெனவும், சர்வத்தையும் ரட்சிப்பவனதலின் மாகாசகனெனவும், சமஸ்தத்தையு மழிப்பவனதலின் நிருபாதித்யெனவும், எவற்றையுந் சிருட்டிப்பவனதலின் பாவனையெனவுங் கோட்பெய்யைந்த தவசரம்பற்றியென்க. இதுயோகநெறித் தன்மெனவிலக்கக் காரணவுபாதித்யேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலவென்றார். அறிவிற்சுகலகற்பனைகளையுங் கண்டு களைந்து தானுக்குதல் ஞானம். உடலி லாளுதாரங்களையுங் கண்டப்பாணுதலி லொளிர்ந்தல் யோகம். இதனையாங்காங் குணர்க. (௭)

கூளங்கமின் மதியம் போலக் கண்டவர் மனம லர்த்தம்
பளிங்குசெய் நிலையுள் வந்து பார்ப்பவர் மெய்நி ழற்போய்
விளங்குத றன்மேற் றேன்ற வெந்தெரி பசும்பொ னுற்செய் [ம்.
துளங்கொளி நிலையைச் சென்னி சுமத்தல்போற் செய்த வொக்கு

(இ - ள்.) க்ளங்கமில்மதியம்போல - களங்கமற்றசந்திரனைப்போல—கண்டவர்மனம் - கண்டவரதுமனதை —மலர்த்தம், - விகசிக்கச்செய்யும்—பளிங்கு-பளிங்குகற்களினால்—செய்யுநிலையுள் - செய்திருக்கின்றநிலைகளுக்குள்—வந்துபார்ப்பவர் - வந்துபார்ப்பவர்களுடைய —மெய்நிழல் - தேகசாயை—தன்மேற்றேன்ற - தன்மேற்றேன்றுமபடி—போய்விளங்குதல் - சென்றுவிளங்குதல் —வெந்தெரி - மிக்கபிரகாசத்தையுடை

ய—பசும்பொனாற்செய் . பசும்பொன்னினாற்செய்த —துளங்கொளிரி
லையை - கேட்டைநட்சத்திரநிலையை —‘சென்னிசுமத்தல்போல் - முடிசு
மத்தல்போல—செய்தவொக்கும் - செய்தாலெத்தைத்தோ வதனையொ
க்கும். ஏ - று. பளிங்கறையுள் வந்துபார்ப்பவரது தேகச்சாயை தன்
மேற்றோன்றுதல் கேட்டைநட்சத்திரத்தை சென்னிமேற்செய்தலுக்
கொப்பாகும் எனப்பொருள் கொள்க. (அ)

திருந்திய பளிங்கு கொண்டு செய்தவந் நிலையின் வாய்தல்
பொருந்துத றெரிகி லாராய்ப் புருந்துகாண் மனித ரெல்லாங்
கரங்கொடு தடவிக் கண்டு கண்டெரி யார்கள் போல
வருந்திய மனம கிழந்து வசவனை வியப்ப ரன்றே.

(இ - ள்.) திருந்தியபளிங்குகொண்டு - களங்கமற்றபளிங்குகற்களினு
ல்—செய்த - செய்திருக்கின்ற—அந்நிலையின்வாய்தல் - அந்தப்பளிங்கறை
யின்வாசற்படி —பொருந்துதறெரிகிலாராய் - இருப்பதைக்காணத்தெ
ரியாதவர்களாய்—புருந்துகாண் - உள்ளேபோய்க்காண்கின்ற—மனிதரெ
ல்லாம் - மனிதர்களையாவரும்—கரங்கொடுதடவிக்கண்டு - கையினூற்றடவி
வாயிலைக்கண்டு —கண்டெரியார்கள்போல் - ‘குருடர்களைப்போல —வரு
ந்தியமனம் - ‘வாயில்தெரியாததால்வருத்தமுற்றமனம்—மகிழ்ந்து - சந்
தோஷித்து —வசவனைவியப்பர் - வசவண்ணனைப்பற்றியத்சியிப்பர்.
ஏ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். மனிதரெல்லாம் தடவி கீண்டு மகிழ்
ந்து வியப்பர் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (க)

நினைவினா லொருவன் செய்த நெஞ்சுளா லயமே யன்றி
வினையினா லுலகர் செய்து விளங்கிய பணிக டம்மு
ளினையதோ டுவமை யாத வில்லையென் றும்ப.ரெல்லாந்
தனையலா னிகரி லாத தவிசினே வியந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) ஒருவன் - ஒருபுருடன் —நினைவினாற்செய்த - சங்கற்பத்தி
‘னாற்செய்த—நெஞ்சுளாலயமேயன்றி - மனக்கட்டிடமேயல்லாமல் —வி
னையினால் - கிரியையினால்—உலகர்செய்து - உலகத்தாராற்செய்யப்பட்ட
—விளங்கியபணிகட்டம்முள் . விளங்காநின்றகட்டடங்களுள் —இனைய
தோடுவமையாதல் - மனக்கட்டடத்தோடுவமைஉறப்படுதல் —இவ்வி
யென்று - எங்கணியில்லையென்று—உம்பரெல்லாம் - தேவர்களையொரு
ம்—தனையலால் - தனக்குத்தானே நிகராயிருப்பதேயல்லாமல்—நிகரி
லாத - தனக்கொப்பிடுதற்குவேறென்றில்லாத —தவிசினே - குணியின்

காசனத்தைக்கண்டு—வியந்துநின்றார் - அதிசயித்துநின்றனர். எ - று. நெஞ்சுளாலயம்; இயமநியமமுதலிய வற்றாற்செய்தகட்டடத்தை. அக்கட்டடம் அகத்திலன்றிப் புறத்திலன்றாமையின் தனக்குத்தானே நிகரெய்துமென்றார். நெஞ்சுளாலயமே தவிசாதலால் உம்பரெல்லார் தவிசினே வியந்துநின்ற ரெனப்பட்டது. (க௦)

அம்பரா சனமி யன்ற வதிசயங் கேளா முக்கட்
டம்பிரா னடிய ராகத் தரையுளா ரெல்லாஞ் சென்று
செம்பொனா லியன்ற வந்தச் சீர்கெழு பீட நோக்கி
யெம்பிரான் வசவ தேவ னிணையடி தொழுதி ருந்தார்.

(இ - ள்.) அம்பராசனம் - ஞனியசிம்மாசனம் —இயன்றவதிசயங்கேளா - அமைக்கப்பட்டவதிசயங்கேட்டு—தரையுளாரெல்லாம் - பூமியிலுள்ளவரனைவரும்—முக்கட்டம்பிரான்-திரிநேத்திரத்தையுடையபரமசிவனது—அடியாராகச்சென்று - அடியார்களைப்போற்ற்போய் —செம்பொனாலியன்ற - சிவந்தபொன்னாற்செய்த—சீர்கெழு- மகிமைவாய்ந்த—அந்தப்பீடநோக்கி - அந்தப்பீடத்தைப்பார்த்து—எம்பிரான்வசவதேவன் - எமதுகர்த்தனாகிவசவண்ணது —இணையடி - உபயபாதங்களையும்—தொழுதிருந்தார் - தொழுதவ்விடத்திருந்தனர். எ - று. தரையுளாரெல்லாம் கேளா சென்று நோக்கி தொழுதிருந்தார் எனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க. (க௧)

கனாயிது கல்விக் கென்னக் கற்றவர் பலரு மேத்தத்
தனாமிசை யமைத்தி ருந்த சாரதா பீட மேபோ
லுரைமன மிறந்த தாமிவ் வொருதனி ஞான பீட
மருடரு குருகு ளேச னன்றியே நிடுதற் காமோ.

(இ - ள்.) கனாயிதுகல்விக் கென்ன - கல்விக்குதுவெகரையர்மென்று—கற்றவர்பலருமேத்த - எல்லாக்கலைவல்லவருந்துதிக்க—தனாமிசை-பூமியின்மேல்—அமைத்திருந்த - செய்திருந்த—சாரதாபீடமேபோல் - சரஸ்வதிபீடத்தைப்போல—இ - இந்த—தனி - ஒப்பற்ற—ஒருஞானபீடம் - ஒருஞானபீடமானது—உரைமனமிறந்ததாம் - மனோவாக்குக்கெட்டாததாம்— (இந்தஞானபீடத்தில்) அருடரு - அநுக்ரகிக்கத்தக்க—குருகுளேசனன்றி - அல்லமனையன்றி—ஏறிடுதற்காமோ - ஏறுதற்குத்தகுமோ. எ - று. வேறுகூறுதற் கிடமின்மையின் ஒருவாற்றாற் சாரதாபீடத்தை யுவமையிட்டார். (க௨)

இப்பெரும் பீட மேறி யிருந்திட வுல்லோ எனன்றும்
வைப்பெனும் படிம றைந்தெம் மனத்திருப் பதற்கு வல்ல
வப்பெருங் கருணைக் குன்ற மாகுமல் லமனே யென்று
செப்புறு பரிசி லானாய்ச் சிந்தைசெய் திருந்தா னந்தி.

(இ - ள்.) இப்பெரும்பீடமேறி - இந்தப்பெரியபீடத்தின்மேலேறி—
இருந்திடவல்லோன் - இருக்கவல்லவன் —என்றும் - எப்போதும்—வை
ப்பெனும்படி - புதையலென்னும்படி—எம்மனத்து - நம்முடையமனதி
ல்—மறைந்திருப்பதற்குவல்ல - மறைந்திருத்தற்குவலியுள்ள—அ-அந்த—
பெரும் - பெரிதாகிய—கருணைக்குன்றமாகும் - கிருபாமலைபோல்பவரா
கிய—அல்லமனையென்று - அல்லமதேவனையென்று —செப்புறுபரிசி
லானாய் - சொல்லுந்தன்மையற்றவனாய்—நந்தி - வசவண்ணன்—சிந்தை
செய்திருந்தான் - சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான். எ - று. எல்லாருள்ள
த்திலும் நிரதிசயானந்தவாழ்வாக மறைந்திருத்தலின் என்றும்வைப்பெ
னும்படி மறைந்தெம்மளத்திருப்பதற்கு வல்லவல்லமனென்றார். அல்ல
மனையென்பதி லேகாரம் பிரிநிலையெனினு மமையும். (கக)

கரைபொரு சங்கை யாற்றிற் கண்ணிவைத் தரச வன்னம்
வருதலை நோக்கி நிற்கும் வாறுபோ லிருள்வி முங்கி
பெருஞொளி விரிக்கு ஞான பீடமொன் றமைய வாக்கிக்
குருபரன் வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந் தனனெங் கோமான்.

(இ - ள்.) கரைபொரு - கரையில்மோதுகின்ற —கங்கையாற்றில் - க
ங்காநதிதீரத்தில்—கண்ணிவைத்து - கண்ணியைவைத்து —அரசவன்ன
ம்வருதலையோக்கி - ராசவன்னம்வரப்பார்த்து—நிற்கும்வாறுபோல் - கா
த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையோல—இருள்விமுங்கி - இருளையிழுங்
கி—பெருஞொளியிரிக்கும் - மிக்கவொளியைவீசுகின்ற—ஞானபீடமொ
ன்று - ஓர்ஞானபீடத்தை—அமையவாக்கி - நிலைக்கச்செய்து—குருபர
ன்வரவு - அல்லமனதுவரவை—எங்கோமான் - எமதுதலைவனாகியவசவ
ண்ணன் —நோக்கிக்கொண்டிருந்தனன் - பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.
எ - று. எங்கோமான் ஆக்கி நோக்கிக்கொண்டிருத்தனன் எனமுடிக்க.
கங்கையாற்றில் ; வீட்டிலிலக்கணை. (கச)

ஞட்டினைப் புதுநீ ராற்றி லெதிர்கிழித் தேற ஷிட்டோன்
பாட்டுடைத் தலைவ னன்பர் பலரும் வசவன் மன்னை

நாட்டமுற் றடையு மாசா னமக்குமா மென்றி ருந்தார்
வீட்டினுக் கேற்றுஞ் சோதி விருந்திற்கு முதவு ருதோ.

(இ - ள்.) ஏட்டினை - ஏட்டை—புதுநீராற்றில் - வெள்ளமாகப்பெருகி யவையையாற்றில் —எதிர்க்கிழித்தேற - எதிர்நோக்கிழித்தேறும்படி—வீட் டோன் - விட்டசம்பந்தனது —பாட்டுடைத்தலைவன் - பாட்டுக்கிசைந்த பரமசிவனது—அன்பர்பலரும், சகலவடியார்களும்—நம்வசவன்றன்னை - நமதுவசவண்ணை—நாட்டமுற்று - நாடி—அடையுமாசான் - வருகின் றவாசானே—நமக்குமாமென்று - நமக்குமாசானாகுமென்று—இருந்தார் - ஏண்ணியிருந்தனர்—வீட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதி - வீட்டிற்காகவேற்றப்ப ட்டவிளக்கு—விருந்திற்குமுதவுருதோ - அங்கேவந்தவிருந்தினருக்குமு தவாதோ. 'எ - று. ஏறவிட்டோனைச் சம்பந்தனென்றது ஐதீகம். வீட்டு விளக்கே விருந்திற்கும்போதுமாறுபோன்று வசவண்ணனுக்கியைந்த வாசானே நமக்கும்போதுமென்றிருந்தனனென்க. (கரு)

சூனியகங்காதனகதி - முற்றிற்று.

ஆட கதி - உக - இ - திருவிருத்தங்கள் - கூழிசு.

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

வேறு.

பள்ளம்புகு புனல்போனெறி படருஞ்சிவ னடியா
ருள்ளம்புகு மருணநதியில் வுலகோரநி யாமற்
கள்ளங்கொளு மனமோடுசெய் யணைமேலொரு கீருணை
வெள்ளங்கடி தேறுஞ்செயல் விருப்பாலெடுத்தாப்பாம்.

(இ - ள்.) பள்ளம்புகுபுனல்போல் - பள்ளத்தில்விழும்நீரைப்போல—
நெறிபடருஞ்சிவனடியார் - நன்னெறிச்செல்லுஞ்சிவனடியார்களது—
உள்ளம்புகும் - உள்ளத்திற்குழிகொண்ட —அருள் - கிருபையையுடைய—
நந்தி-வசவீண்ணன்—இவ்வுலகோரநியாமல் - இவ்வுலகத்தாரநியா
மல்—கள்ளங்கொளுமனமோடு - கள்ளமுள்ளமனதோடு—செய்யணைமே
ல் - செய்தருனியசிங்காதனத்தின்மேல் —ஒருகருணைவெள்ளம் - ஒப்ப
ற்றகருணைமுத்திரம்போன்றவல்லமன்—கடிதேறுஞ்செயல்-விலாவிலே
றுஞ்செயலை—விருப்பால் - மிக்கவிருப்போடு —எடுத்துரைப்பாம் - எடு
த்துச்சொல்லுதும். எ - று. அடியாருளத்திற்புகுதல் திண்ணமாதல்பற்
றிப் பள்ளம்புகுபுனல்போலென்றார். கள்ளங்கொளு மனமென்றது அத
னியற்கை யுணர்த்தற்கென்க. கருணைவெள்ளம் ; உயமையாகுபெயர்.(க)

சிரனாடு கயலாடல்செய் செய்ந்நாடுடை யுழவ
ரரனாடு மொருகாவிரி யறனாடு முறைபோற்
பரநாடு மடியார்வினை பரீய்த்திரி குரவன்
வரனாடு முருகம்பர வசவன்புறு வசவன்.

(இ - ள்.) கிரல்- சிச்சிலிக்குருவி—நாடுறு - தேடுகின்ற—கயல் - கெ
ண்டைமீன்—ஆடல்செய் - குதிக்கின்ற—செய் - வயல்கள்சூழ்ந்த—நாடு
டை - நாடுகையுடைய—உழவர் - பயிரிடுமாந்தர்—அரனாடும் - பரமசி
வனால்விரும்பத்தக்க—ஒருகாவிரி - ஒருகாவிரியாற்றால்—அறனாடும் -

சிவபுண்ணியாதிபதத்தையேநாடுகின்ற —முறைபோல் - வரிசைபோல —பரநாடுறும் - பரத்தையேநாடுகின்ற —அடியார்பரிய - அடியாரதுவினைகணிங்க —திரிகுரவன் - தேடித்திரிகின்றவாசிரியன் —வரனாடுறும் - வரவையெதிரோக்கிராடுகிறவன் —பரவசம் - பரவசமாகும்படி —உருகும - உருகத்தக்க —அன்புறு - அன்புள்ள —வசவன் - வசவண்ணன். எ - று. உழவர்நெறியைநாடுதல்போன்று வசவண்ணன் குரவன்வரனாடுறமெனமுடிக்க. (உ)

பொன்னுமை கதிர்வீசணை புரிந்தீரறு பருவம்
பின்னாயின யான்செய்தொழில் பிள்ளைத்தொழி லாயிற்
றெந்நாள்வரு மெனையாளுடை யெம்மானறியேனென்
றுன்னுவரு துயரோடு முனைந்தான்வினை களைந்தான்.

(இ - ள்.) பொன்னுமை - பொன்னுலியற்றப்பட்டு—கதிர்வீச - கிரணங்களைவீசுகின்ற —அணைபுரிந்து - சூனியசிம்மா எனஞ்செய்து —பரறு பருவம் - பன்னிரண்டுமாதம்—பின்னாயின - கழிந்தன— இதனால் யான் செய்தொழில் - யான்செய்தவிந்தவேலை—பிள்ளைத்தொழிலாயிற்று - சிறு பிள்ளைவேலையாயிற்று —எனையாளுடையெம்மான் - என்னையாளர்கவுடையவல்லமன்—எந்நாள்வரும் - என்றைக்குவருவனோ—அறியேனென்று - தெரிகுலென்று—உன்னு - நினைத்து —வருதுயரோடு - மிக்கதுயரோடு —உளமுனைந்தான் - மனநலிந்தான் —வினைகளைந்தான் - ஒருங்கேவினையொழித்த வசவண்ணன், எ - று. உன்னு - செய்யாவென்னும் வாய்பாடு. (க)

இவ்வாறமர், நாளோர்பக லெமையாளுடை வசவன்
செவ்வாறுசென் மனத்தல்லம தேவன்வர றேன்றிற்
றவ்வாறது நிகழ்வுற்றவ னார்வந்தனை யொருநா
னெவ்வாறுரை செய்வன்பணி யிறைபுஞ்சொல வரிதால்.

(இ - ள்.) இவ்வாறமர்நான் - இவ்வாறிருக்குநாளில் —ஒர்பகல் - ஒர்தினம்—எமையாளுடையவசவன்—எம்மையாளர்கவுடைய வசவண்ணன்—செவ்வாறுசெல்மனத்து - செவ்வையாகச்செல்லுமனதினால் —அல்லம தேவன்வராரேன்றிற்று - அல்லமதேவன்வரவுகாணப்பட்டது—அவ்வாறநிகழ்வுற்றவன் - அவ்வாறுநடந்தவன்—ஆர் - எவனோ —வந்தனை - அவனதுவழிபாட்டை—ஒருநான் - யானொருவனே —எவ்வாறுரைசெய்வ

ன் - எங்ஙனந்தெரிந்துசொல்லுவன்—பணியிறையும் - ஆதிசேடனும்—
சொலவரிது - சொல்லுதற்கரிதாம். எ - று. ஆல் - அசை. வசவண்ண
னதுவழிபாட்டையறிந்து கூறுதலெவராலுங் கூடாதென்பதுகருத்து.

வலமாடின விழிதோளருள் வசவற்கதி தூரஞ்
செலுமாடவன் வருநாள்விழி யிடமாடிய செயல்வாய்
குலமாதாள் மெனவேமகிழ் கொண்டன்புரி நைந்து
மலமாயைக ரெக்குஞ்சென்ன வசவற்கிது புகல்வான்.

(இ - ள்.) அருள்வசவற்கு - கிருபையுள்ளவசவண்ணனுக்கு —விழி
தோள் - கண்களும்தோள்களும்—வலமாடின - வலந்துடித்தன—அதிதூ
ரஞ்செலுமாடவன் - அதிதூரஞ்சென்றநாயகன் —வருநாள் - திருமபுகா
லையில்—விழி - கண்கள்—இடமாடியசெயல்வாய் - இடதுபக்கத்துடித்த
செய்கையில் —குலமாதா - குலத்திற்பிறந்தநாயகியின் —உளமெனவே -
மனம்போல—மகிழ்கொண்டு - மகிழ்ந்து—அன்புநிறைந்து - அன்பதிகரி
த்து—மலமாயைகமீக்கும்—மலத்தையும்மாயையுமொழித்த —சென்னவ
சவற்கு - சென்னவசவதேவனுக்கு—இதுபுகல்வான் - இதனைச்சொல்லு
வான். எ - று. பொருள்கவர்வான் அதிதூரஞ்சென்ற நாயகன்திரும்
புழி விழியிடந்துடித்த குலமாதா மகிழ்வாள்போன்று வசவண்ணன்
தனதுவிழி தோள் வலமாடினதைச் சென்னவசவனுக்கு வியப்புற் றித
னைச் சொல்லினனென்க. (ரு)

வேறு.

நற்குறி பலவு மிற்றை நாணிகழ் கின்ற வென்பால
வற்கலை முனிவர் போற்றும் வசவவந் நிகழ்ச்சி யானும்
பிற்பெறு பயன்யா தென்று பெருந்தகை யின்வ ரின்ற
சிற்பர முணர்ந்த சென்ன வசவதே சிகனு ரைப்பான்.

• (இ - ள்.) நற்குறிபலவும் - நல்லபலசயனங்களும்—இற்றைநாள் - இ
ன்றுகாரும்—நிகழ்கின்றவென்பால் - என்னிடத்தில் நடந்துவருகின்ற
ன—வற்கலை - மரவுரியணிந்த—முனிவர்போற்றும் - ரிஷிகளாஸ்துதிக்க
ப்பெற்ற—வசவ - வசவண்ணதேவனே —அந்நிகழ்ச்சியால் - அங்ஙனம்
நடந்துவருதலால்—நாம்பிற்பெறுபயன் - நாம்பின்னலடையும்பிரயோச
னம்—யூதென்று - என்னவென்று —பெருந்தகைவின்வ-வசவண்ணன்
கேட்க—நின்ற - இவர்க்கெதிரினின்ற—சிற்பரமுணர்ந்த - உண்மைநிலை
யையுணர்ந்த—சென்னவசவதேசிகன் - சென்னவசவதேசனென்போ

ன்—உரைப்பான் - சொல்லுவன். எ - று. அந்நிகழ்ச்சியாவெனச் சுட்
தெலால் நிகழ்கின்றவெனலை அஃறிணைப் பன்மைவினை முற்றாக்கினும். (க)

ஐயவிந் நிமித்தந் தன்னு லல்லமன் காண்பை யின்று.
மெய்யுறா யிதுகா ணென்னு விடுத்தனன் மருக னெங்கள்
கையுறு மமுத னுன்றான் கருதிய படிவிண் ணப்பஞ் [ரான்.
செய்யவுண் மகிழ்வு பூத்துச் செயல்செய்வார்க் குரைக்க லுற்

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே—இந்நிமித்தந்தன்னால் - இந்தவேதவிலால்—
இன்று - இப்போது—அல்லமன் காண்பை - அல்லமதேவனைக்காண்பா
ய்—மெய்யுறாயிதுகாணென்னு - இதுசத்தியவசனமென்று—மருகன் -
மருமகனாகியசென்னவசவேசன்—விடுத்தனன் - விடைகொடுத்தனன்—
எங்கள்கையுறும் - நமதுகையிற்கிடைத்த—அமுதனன் - தேவாமிர்தம்
போல்பவனாகிய வசவண்ணன்—தான்கருதியபடி - தானினைத்தவண்ண
ம்—விண்ணப்பஞ்செய்ய - விடைகொடுக்க—உன் மகிழ்வுபூத்து - உள்ள
மகிழ்ந்து—செயல்செய்வார்க்கு - ஏவல்புரிபவர்களுக்கு—உரைக்கலுற்றா
ன் - சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. சென்னவசவேசன் நினதுருநி
ப்படி இன்றேநடக்குமெனக்கூற வசவண்ணன் வியப்புற்றுத் தந்தேவ
லானிகளுக்குத் தெரிவித்தனனென்க. (எ)

உடம்பெனும் வனத்தி னின்ற வுயிரெனுங் கன்னி தன்னைத்
தொடர்ந்திசை மணத்தாற் சேர்ந்த துணைவனல் லமனின் மெய்து
மடைந்தருள் கல்யா ணத்தை யணிமினென் மெந்தை கூற
நடந்தனர் நன்றென் றன்னார் நகரியோர்க் குணர்த்தி னாரால்.

(இ - ள்.) உடம்பெனும்வனத்தில் - தேகமென்னுங்காட்டில்—நின்ற-
உதித்துநின்ற—உயிரெனுங்கன்னிதன்னை - உயிரென்கின்றகன்னிப்பெ
ண்ணை—தொடர்ந்து - சம்பந்தந்தொண்டு—இசைமணத்தால் - வேதவி
திக்கிசைந்து செய்தமணத்தால்—சேர்ந்த - புணர்ந்த - துணைவனவ்லம
ன் - நாயகனாகியஅல்லமதேவன்—இன்றெய்தும் - இன்றேவருவன்—அ
டைந்தருள் - அவனெழுந்தருளத்தக்க—கல்யாணத்தை - கல்யாணபுரி
யை—அணிமினென்று - அலங்கரியுங்களென்று—எந்தைகூற - எமது
தந்தையாகிய வசவண்ணன்சொல்ல—நன்றென்று - அங்கனஞ்செய்வோ
மென்று—நடந்தனர் - போய்விட்டார்கள்—அன்னார் - அங்கனம்போயி
னோர்—நகரியோர்க்கு - பட்டணத்திலுள்ளவர்களுக்கு—உணர்த்தினார் -

தெரிவித்தனர். எ - று. ஆல் - அசை. உடம்பெனும்வனம், உயிரெனும் கன்னி, துணைவனல்லமன், இவை உருவதம். இங்கே உடம்பெனல் உபாதித்திரியத்தையும், உயிரெனல் பிரியத்தையும், துணைவனெனல் ஞெப்தியையுமென்ப பொருள்கொள்க. காமக்குரோதாதி கள்ளர்வசித்தற்கிடமாதலின் உடம்பை வணமெனவும், தற்பிரிய மென்றுங் குன்றாததனால் உயிரைக் கன்னியெனவும், தற்பிரியத்தை யறிந்துபுணர்வோன் பிரத்தியேகாத்மா வாதலின் துணைவனல்லம னெனவும் கருதிக் கூறியதாகப் பெற்றும்.

(அ)

அலர்கதிர் ஞாயி றாரு மணிநெடுந் தேர்க்கொடிஞ்சி
வினகுற வதிற்றாக் காமன் மேலள வொருசா ணிற்பப்
பலர்புகழ் மணிமா டத்துப் பறக்குமொண் கிளியொ முங்கி
லிலைசெரு கியப சும்பூந் தோரண மிசைய வார்த்தார்.

(இ - ள்.) அலர் - ஸரவிய - கதிர் - கிரணங்களை யுடைய - ஞாயிறு - சூரியன் - ஊரும் - தவழ்கின்ற - மணி - மணிகட்டிய - நெடுந்தேர் - நீண்டதேரின் - கொடிஞ்சி - முகடு - இலகுற - பிரதாசிக்க - அதிற்றாக்காமல் - அதில்தாக்கவொட்டாமல் - மேல் - அதற்குமேல் - அளவொருசாணிற் ப - ஒருசாணளவுநிற்க - பலர்புகழ் - பலராலும் புகழப்பெற்ற - மணிமா டத்து - அழகியுவுப்பரிகையில் - பறக்கும் - பறக்கின்ற - ஓன் - அழகிய - கிளியொழுங்கில் - கிளிவரிசையைப்போல - இலை - இலைகளினற் செய்து - செருகிய - சொருகியிருக்கின்ற - பகம் - பசிய - பூந்தோரணம் - பூந்தோரணங்களை - இசைய - அலங்காரத்துக்கிசைய - ஆர்த்தார் - கட்டினார்கள். எ - று. கொடிஞ்சி மேற்பரப்பெண்ணுமையும். ஒழுங்கில் ஐந்தாமவேற்றுமை யுவமைப்பொருள்.

(க)

போதக குருநம் மூருட் புகக்கொடி கட்ட னன்றென்
றாதர வொடும சைத்தா ரவிற்கொடி மாடத் தும்பர்
சோதிதன் னிரத மென்றுஞ் சுழன்மென நகுதல் போல
வீதியு ளாடி யேரடு விளங்குறு நிலைத்தேர் செய்தார்.

(இ - ள்.) போதககுரு - போதகாகிரியர் - நம்மூருட்புக - நமதுநிற்பி ரவெசிக்க - கொடிகட்டினன்றென்று - கொடிகட்டுதீர்நல்லதென்று - ஆதரவொடும - ஆசையோடு - அவர்கொடி - விளங்காநின்றகொடிகளை - மாடத்தும்பர் - உப்பரிகைகளின்மேல் - அசைத்தார் - கட்டினார்கள்

ள் —சோதிதன்னிரதம் - சூரியனதிரதம் —என்றுஞ்சமுன்மென - வ
ழியில்லாமலெப்போதுஞ்சமுன்றுகொண்டிருக்குமென்று —நகுதல்போ
ல - அவமதிப்பதுபோல—வீதியுள் - தெருவில் —ஆடியோடு - விளையா
டிக்கொண்டோடுகின்ற—விளங்குறு - பிரகாசம்பொருந்திய—நிலைத்தேர்
செய்தார் - நிலைத்தேரைச்செய்தனர். எ - று. சூரியனதுரதம்நிலையின்
றிச்சமுல்வதால்வீதியினிலைத்தேர் செய்தனரென்க. (௧௦)

குங்கும நரிய சந்தந் குழைத்ததண் பனிரீர் சிந்திப்
பொங் கெழின் மறுக னைத்தும் புதைசெழுஞ் சேறு செய்தார்
மங்கல மனைமுன் பந்தர் மணப்பந்த ருண்மை யாகக்
கொங்கவி ழிதழ்ந றும்பூங் கோதைக டேக்கி னாரால்.

• (இ - ள்.) குங்குமம் - குங்குமத்தையும் —நரியசந்தம் - மணமுள்ளச
ந்தனத்தையும்—குழைத்த - கலந்த—தண்பனிரீர் - சூரிர்ச்சிபொருந்தி
யபன்னீரையும்—சிந்தி-இறைத்து—பொங்கெழில் - மிக்கவழகையுடை
ய—மறுகனைத்தும் - வீதிகளையெல்லாம் —புதை - கால்புதையத்தக்க—
செழும் - செழுமையாகிய—சேறுசெய்தார் - சேராக்கினர் —மங்கலம் -
மங்கலகரமுள்ள—மனைமுன்பந்தர் - தலைவாயிலுள்ளபந்தலில் —மணப்ப
ந்தர் - கல்யாணப்பந்தலைப்போல —உண்மையாக - நிசமாக—கொங்கவி
ழ் - வாசனைவீசுகின்ற—இதழ் - இதழ்களையுடைய—நறும்பூங்கோதை
கள் - நல்லபூமலைகளை —தூக்கினர் - கட்டினார்கள். எ - று. ஆல் -
அசை. அந்தப்பட்டணத்தார் சுகந்தகலவைவரீரால் வீதிகளைச்சேராக்கித்
தங்கள் தங்கள் வீட்டுத்தலைவாயிலில் மணப்பந்தலைப்போலப் பூமலைகளா
லலங்கரித்தார்க ளென்க. (௧௧)

வயலிடஞ் சேர்ந்து நின்ற வாழையுங் கரும்பும் பாளை, யுய
ரிளங் கழுகு மொன்றோ டொன்றுநின் றுசரவித் தாமெல், வியர
ருந் தொடைதோள் கண்ட, மெனுமுறுப் பழகி ரக்குஞ், செயு
லில்வந் தடைந்த வென்னச் செழுங்கடைத் தலைமு னூர்த்தார்.

(இ - ள்.) வயலிடம் - வயல்களில்—சேர்ந்துநின்ற - விஜ்ஞந்துநின்ற—
வாழையும் - வாழைமரங்களையும்—கரும்பும் - கரும்புகளையும்—பாளை -
பாளைகளையுடைய—உயர் - உயர்வாகிய—இளங்கழுகும் - இளமையாகிய
பாக்குமரங்களையும்—ஒன்றோடொன்றுநின்று - ஒன்றோடொன்றுகூடி
நின்று—உசாவி - பேசிக்கொண்டு—தாம் - தாங்கள்—மெல்லியர் - ஸ்த்

ரீகளின்—அருந்தொடை - அரியதொடைகளும்—தோள் - தோள்களு
ம்—கண்டமெனும் - கண்டமுமென்கின்ற —உறுப்பழகு - அவயவங்களி
னழகை—இரக்குஞ்செயலில் - இரந்துகேட்குஞ்செயலினால்—வந்தடை
ந்தவென்ன - வந்தடைந்தாற்போல—செழுங்கடைத்தலைமுன் - செழு
மையாகிய கடைத்தலைவாயிலின்முன்—ஆர்த்தார் - கட்டினார்கள். எ - று.
வாழை, கரும்பு, கமுகு, இவைகள் மாதர்களது தொடை தோள் கண்ட
ங்களின் அழகையிரந்துகேட்டற்கு வந்தடைந்தாற்போற்காண இவற்
றைக் கடைத்தலைவாயிலின்முன் கட்டினதாகக் குறிப்பித்தார். வாழை
கரும்பு கமுகும், தொடை தோள் கண்டமும், நேர்நிரனிறையணி. (கஉ)

இலையினுற் பொலிந்த வாழை தொடையினு லெய்தும் பேறு
முலையினுற் பெறுவ மென்று முன்னிவந் திருத்தல் போலக்
கலையினுற் சிறந்த வல்குற் கயற்கணூர் நிறைகு டங்கள்
விலையினுற் சிறந்த செம்பொன் வேதிகை மீது வைத்தார்.

(இ - ள்.) இலையினுற்பொலிந்தவாழை - இலைகளினுற்றலையினிறைவுற்
றவாழையானது—தொடையினால் - மாதரதுதொடைகளினால்—எய்தும்
பேறு - அடைபும்பயனை—முலையினால் - தனங்களினால்—பெறுவமென்
று - அடைவமென்று—முன்னிவந்திருத்தல்போல - நினைத்துவந்திருத்த
ல்போல—கலையினால் - வஸ்திரங்களினால்—சிறந்தவல்குல் - சிறப்புற்றுக்
காணு நீதம்பத்தையும்—கயற்கணூர் - சேற்கெண்டைபோன்ற கண்களை
யுமுடையமாதர்கள்—நிறைகுடங்கள் - நீரானிறைந்தகுடங்களை—விலையி
னுற்சிறந்த - விலைகாரணத்தாற்சிறப்புற்ற—செம்பொன் - சிவந்தபொன்
னுற்செய்த—வேதிகைமீது - திண்ணைகளின்மேல்—வைத்தார் - வைத்த
னர். எ - று. மாதரதுதொடையாலாயபயனை வாஷமுமரங்களெய்தார்
போல யாமும் மங்கையரதுதனங்களாலாய பயனெய்யுதுதுமென்றெ
ண்ணி வந்ததுபோலத் தோற்றுமாறு மாதர்கள் நிறைநீர்க்குடங்களைக் க
டைத்தலைத்திண்ணைகளில் வைத்தனரெனக் கொள்க. (கக)

மனத்திரு ளகற்றா நின்ற மணிச்சுடர் வரவு பார்ப்பு
நினைத்துவந் திருத்தல் போல நெடுமணிக் கதவு வாய்தன்
முனைத்திரு விளக்கு வைத்தார் முகிழ்முலைக் கருநெ டிங்கட்
டனிச்சிலை துதற்பூங் கொதைச் சரிசூழற் தளிர்க்கை ஈல்லார்.

(இ - ள்.) மனத்திருள் - மனப்பிராந்தியை—அகற்றாநின்ற - நீக்கத்த
க்க—மணிச்சுடர் - அழகியதிபம்போன்றவல்லமனது—வரவுபார்ப்ப - வ

(இ - ள்.) பதியும் - பரமும் — அப்பதியாறகாணும். அத்தப்பரத்தாற்காணத்தக்க - பசுவும் - சேவனும் — அப்பசவின் ஞானம் - அந்தவயிரின்வுணர்வால் — பொதியும் - நிறையப்பெற்ற - ஐம்பாசந்தானும் - ஐந்துவிதபாசமும் — பொருளென - பொருளாக — வழக்கிறகூறும் - வழக்கீடுகின்ற — வீதியும் - நியமங்களும் — அப்பாசம்பொய்யாய் - அப்பாசமும் பொய்யாய் போமாறு — வேறறும் - பேதபாவநீங்கததக்க — வீடும் - முத்தியையும் — ஓதி - போதித்து — மதிமயக்கறுத்த - சித்தப்பிராந்தியைநீக்கிப் — சென்னவசவனும் - சென்னவசவதேவனும் — மருங்குசென்றான் - கூடப்போயினன். எ - று. பதி, பசு, பாசம், விதி, வீடு என்பவற்றின் வழக்கையறுததுச் சித்தநிலையுற்செய்யத்தக்க சென்னவசவனென்ப பொருள்கொள்க. பதியையன்றிப்பசுவும் பசுவையுன்றிப்பாசமும் இன்றெனலெறுத்து மூன்றும் பொருளாகவழக்கடுவார தீர்ப்பையும் முத்கிநிலையையுந்தெரிவித்து இவையனைத்துஞ் சித்தப்பிராந்தியெழாகாட்டி ஐயந்திரிபு அகற்றினதாகக் கோடல் சிறப்பு. பதியு மப்பதியுற்காணும் பசுவென்றதனாலும் பிறப்ப பிரதிவிம்பமாகப்பெற்றும் பசு பதியையன்றித் தானேமுதலன்றென வுணருங்காறும், பந்தமும் வீடு தவிாதலொண்ணதெனலே மதிமயக்கெனலு மமையும். பாசமித்தையாகாவிடதது, பேதபாவநீங்காது. அதுநீங்காவிடத்து முத்தியெய்தல் கூடாமையின், அப்பாசம் பொய்யாய் வேறறும் வீடென்றா. இவ்வனமிருக்க முததியிலு மும்முதலுமுண்டெனல் மூடம். அன்றேல், “தனியேயிருப்பதற்கெண்ணினே னெண்ணமிது சாமிநீயறியாததோ.” எனச்சான்றோ கூறுதற்கேதெனின. விரிக்கிற பெருகுமாதலிற் சுருக்கியுரைத்தாம். உடன்பாடெதிராமறையை விதிவாக்கியமென்றகு விதியென்றார். இங்கே பாசமெனல் திரிசியத்தை. அத்திரிசியமே செகசேவபரமென்க. ஐம்பாசமாவன; தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, பொய்யுருவி என்பன. பதிமுதல் வீடுகாறும் உமமைகொடுத்தது மதிமயக்கென்றகு.

(கஅ)

எமமடி மாசு முக்க ணிறைபுவ னடிமை பூண்டோ
தம்மடி மாசு நீக்குந் தன்றெழுதி னெறிவ் முத
செம்மடி வால் மாச்ச தேவனு மன்பு தாயின்
மும்மடி யாரு ள்ந்தி முதல்வனோ டருகு சென்றான்.

(இ - ள்.) எம் - நம்முடைய — அடி - மூலமானின்றுள்ள — மாசம் - அஞ்ஞானத்தையும் — மூக்கன - திரிநேத்திரத்தையுடைய — இறைவன் - பரமசிவனது — அடிமைபூண்டோதம் - அடிபார்களுடைய — மடிமாசு -

வஸ்திரவழுக்கை—நீக்கும் - நீக்குகின்ற—தன்றொழில் - தனதுதொழிலி
ன்—நெறிவழாத - நெறிநின்றகலாத—செம் - நல்ல—மழவாலமாச்சதே
வனும் - மழவாலமாச்சதேவனென்பவனும்—அன்பு - அன்பில்—தாயி
ன் - பெற்றதாயினும்—மும்மடியாகும் - மூன்றுபங்குள்ள—நந்திமுதல்வ
னோடு - வசவண்ணனோடு—அருகுசென்றான் - பக்கத்திற்சென்றான்.
எ - று. எனவே, மழவாலமாச்சனுங் கூடப்போயினென்றாயிற்று. ()

சங்கரன் சடையிற் பாம்புந் தவழ்ந்தெதிர் கிடந்த பிள்ளைத்
திங்களுஞ் செய்த வொப்பச் செங்கைமா னவச மாகக.
கங்கையுந் திரைய டங்கக் கானமுன் பாடி யீச
கங்கரன் றனது பாங்கர் கின்னரப் பிரமன் சென்றான்.

(இ - ள்.) சங்கரன் - பரமசிவனது —சடையிற்பாம்பும் - சடையிலு
ள்ளபாம்பும்—தவிழ்ந்தெதிர்கிடந்த - எதிரில்தவிழ்ந்திருக்கின்ற—பிள்ளை
த்திங்களும் - மூன்றாம்பிறையும்—செய்தவொப்ப - செய்ததுபோலுமிரு
க்கின்ற—செங்கைமான் - சிவந்தகையிலுள்ளமானும்—அவசமாக - பர
வசப்படவும்—கங்கையும் - கங்காநதியும்—திரையடங்க - அலையடங்கிநிற்
கவும்—கானமுன்பாடி - முன்னேயிசைக்ஞான நயங்களைப்பாடிக்கொ
ண்டு—சசங்கரன் றனது - ஒருவகைச்சாதியடியானது—பாங்கர்-பக்க
த்தில்—கின்னரப்பிரமன் - கின்னரப்பிரமனென்போன்—சென்றான் -
போயினன். எ - று. கானம்; இசைக்ஞானம். பாம்பும் பிள்ளைத்திங்
களும் மாணும் பரவசமாகவும் கங்கையலையானது நிற்கவும் பாடிக்கின்ன
ரப்பிரமன் சென்றானென முடிக்க. இவை யெண்ணாமமை. (உ௦)

தண்டினர் கரகக் கையர் சடையருத் தூள னத்தர்
புண்டர நுதலர் கற்றேய் பூநதுகி லுடையர் நீல
கண்டனை யகம்பு றத்துங் கண்டவர் வினையி னீங்கித்
தொண்டறு நெறியி னின்றோர் சூழநதன ரெண்ணி லாரே.

(இ - ள்.) தண்டினர் - திரிதண்டமுடையோரும்—கரகக்கையர் - கர
ண்டலமேந்திய கரமுடையோரும்—சடையர் - சடையையுடையோரு
ம்—உத்துள்ளனத்தர் - அங்கமுழுதும் விபூதிதுளித்தமுடையோரும்—புண்
டரநுதலர் - திரிபுண்டரமணிந்த நெற்றியையுடையோரும்—கற்றேய் -
காவிக்கல்லிற்றேய்ந்த —பூநதுகிலுடையர் - அழகியவஸ்திரமுடையோ
ரும்—நீலகண்டனை - நீலகண்டமுடையபரமசிவனை—அகம்புறத்துங்கண்

டவர் - அகம்புரத்திலொருபடித்தாக்கண்டவர்களும் —வினையினீங்கி - இருவினையினின் றுநீங்கி —தொன்னுநெறியினின்றோர் - சிவதொன்னு நெறியினின்றவர்களும்—எண்ணிடார் - அளவிறந்தவர்கள்—சூழ்ந்தனர் - சூழ்ந்துகொண்டனர். எ - று. புண்டரம்; விபூதியால் மூன்றுகோக நெற்றியிலணிவது. அகம்புரத்தீசனைக் காண்டலாவது; சொப்பிரகாச மாதலை யென்க. (உக)

தோள்வலங் துடித்த தின்று சுடரிலை வேற்பு னென்று [பேம் கோள்வலங் கொள்ளுஞ் செம்பொற் குன்றெனு மார்பிற் காண் வேள்வலங் கொண்ட நெற்றி விழியிறை யருளா லென்னும் வாள்வலங் கொண்ட சேனை மறவர்வா ரிதிபோற் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இன்று - இன்றைக்கு—தோள்வலங் துடித்தது - வலது தோள்துடித்தது—சுடர் - பிரகாசம்பொருந்திய —இலை - இலைபோன்ற —வேற்புனென்று - வேலாலெய்தியவோர்புண்ணை—கோள்வலங்கொ ள்ளும் - 'நவக்கிரகங்களும்வலமாகவரப்பட்ட—செம் - சிவந்த—பொற்கு ன்றெனும் - பொன்மலையென்ன தத்தக்க—மார்பிற்காண்பம் - மார்பினிட த்திற்காணுதம்—வேள்வலங்கொண்ட - மன்மதன துவலியைக்கவர்ந்த— நெற்றிவிழி - நெற்றிக்கண்ணையுடைய —இறையருளால் - பரமசிவனத ருளால்—என்னும் - என்றுகூறும்—வாள்வலங்கொண்ட - வானைவலது கையிலேந்திய—சேனைமறவர் - மறவர்சேனைகள் —வாரிதிபோற்சூழ் தார் - சமூத்திரம்போற்சூழ்ந்தனர். எ - று. தோள்வலங் துடித்ததால் நம்மோடெகிர்த்தோர்மார்பில் இறையருளால் வேற்புனென்றுகாண், பமென்று சொல்லுகின்ற மறவர்சேனை சமூத்திரம்போற் சூழ்ந்தன றென்க. (உஉ)

எங்கள்வாழ் வனைய நந்தி யெழுநதருண் மறுகி னூடு
மங்குல்வா னிரவிப் புததேண் மணிநெடுந் தேர்ப்பைங் கிள்ளை
, தங்கன்காற் றூட்டு டைந்து தரிப்பரி தாகி யோட
வங்கண்மா ஞால மெல்லா மதிர்தர நடந்த வம்மா.

(இ - ள்.) 'எங்கள்வாழ்வனைய - எங்கள்வாழ்வையொத்த—நந்தியெழு ந்தருண் - வசவண்ணன்புறப்பட்ட —மறுகினூடு - வீதியில் —மங்குல் - மேகங்கள் தங்கிய—வான் - ஆகாயத்திலுள்ள—இரவிப்புத்தேன் - சூரிய பகவானது —மணி - மணிகட்டிய —நெடுந்தேர் - நீண்டதேரிலுள்ள—

பைங்கிள்ளை - பசியகிளிப்பிள்ளைகள் —தங்கள் காற்றாட்கு - தங்கள் காலி
 லெழுந்துசுகளுக்கு —உடைந்து - மெலிந்து—தரிப்பரிதாபி - சகிக்கக்கூ
 டாமல்—ஓட - ஓடும்படியாகவும்—அங்கண்- அழகியவிடத்தையுடைய—
 மாஞாலமெல்லாம் - பெரியபூமிமுழுவதும்—அதிர்ந்த - அதிரும்படியாக
 வும்—நடந்த - நடந்தன. எ - று. சேனைகள் ; தோன்றவெழுவாய்,
 அம்மா ; வியப்புக்குறிப்பு. (உரு)

அரவொடு மணசு மக்கு மகிகளி றேட்டோடு மிமபோர்
 பொரவொரு களிநல் யானை போதுமென் நெண்ணி லாக
 விரவொடு புனாடு மத்த வீரங்கவுட் சிறுகட் நேரு
 கரவனை வெண்ம ருப்புக் கடாக்களி நெழுந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அரவொடு - ஆதிசேஷனோடு —மன்சுமக்கும் - பூமியைச்சு
 மக்கின்ற—அடு - கோரநகியைந்த—களிநெட்டோடும் - அஷ்டகஜங்க
 ளோடும் —போர்பொர - யுத்தஞ்செய்தற்கு — களி - களிப்புபொருந்தி
 ய—நல் - நல்ல —ஒருயானை போதுமென்று - ஒருயானையேபோதுமென்
 று—எண்ணிலாத - அளவிதந்த—இரவொடுபுனா - இரவுக்கொப்பான—
 நிறத்த - நிறத்திலையும் —சரங்கவுள் - குளிர்ச்சிபொருந்தியகன்னத்தை
 யும்—சிறுகண் - சிறியகண்களையும்—தூங்குமம்—தொங்குகின்றதும்பிக்
 கையையும்—வளை - வளைந்த —வெண்மருப்பு - வெண்மையாகியதந்தக்க
 ளையும்—கடாப் - மதஜலத்தையுமுடைய—களிறு - யானைச்சேனைகள்—
 எழுந்த - எழுந்திருந்தன. எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். அஷ்டகஜ
 ங்களையும் எங்களிலொருயானையே வென்றுவிடும் என்றுசொல்லும்படி
 யானதோற்றத்தோடு யானைச்சேனைகளெழுந்தனவென்க. யானைகளெ
 ன்ணும் விசேஷியத்துக்கு நிறம், கவுள், கண், கரம், மருப்பு, கடாம்,
 விசேஷணமென்க. எழுந்தவெண்ணும் அஃறிணைப்பன்மை வினைமுற்றால்
 களிறென்பதை அஃறிணைப்பன்மைப் பெயராக்குக. (உரு)

ஆனைமேற்கொண்டும் ஷாவு மாலுமெம் பரியி வரந்துங்
 கூனல்வேய் தொடுத்த ஞான்ற குச்சுடைச் சிவிகை யூர்ந்துஞ்
 சேனைகா வலநெண்ணில்லார் சிலைமதன் கோல மென்ன
 மானவேன் மன்னர் மன்னன் மந்திரி மருங்கு சென்றார்.

(இ - ள்.) ஆனைமேற்கொண்டும் - ஆனைகளின்மேல்வழியும்—வாவும் -
 தாவாநின்ற—ஆடல் - ஆடுதலையுடைய—வெம் - அதிகதீவகமுள்ள—பரி

யிவந்தும் - குதிகைகளின்மேலேறியும்—கடன் - வளைவாகிய—நல்வேய்
தொடுத்து - நல்லமூங்கிலைத்தொடுத்து—நூன்ற - தொங்குகின்ற—குச்
சுடை - குச்சுகளையுடைய—சிவிகையூர்ந்து - பல்லக்குகளின்மேலேறியு
ம்—சேனையாவலர்—சேனாதிபதிகள்—எண்ணில்லார் - அளவிற்றதபெயர்—
சிலை - கருப்புவில்லையுடைய—மதன் - மன்மதனது—கோலமென்ன - அ
ழகைப்போல—மானம் - வலியுள்ள—வேல் - வேலைத்தாங்கிய—மன்ன
ர்மன்னன் - ராஜாதிராஜனாகிய, விச்சலனது—மந்திரி - மந்திரியாகியவச
வண்ணனுடைய —மருங்குசென்றார் - பக்கத்திற்கென்றார். எ - று.
மேற்கொள்ளும் இவர்தலும் ஏறிநடத்தலையென்க. (௨௫)

நலங்கிளர் மதன்கு டைக்கு நகைமணிக் காம்பி லென்ன [முந்த
விலங்குறு, பசும்பொற் காம்போ டெண்ணில்வெண் குடையெ
புலன்களை வென்ற வீரன் போகிய மறுகி லெங்கும்
விலங்கினை யன்றி யந்த விலங்கின்வா லாடிற் றன்றே.

(இ - ள்.) நலங்கிளர் - அழகுமிருந்த—மதன்குடைக்கு - மன்மதனது
குடைக்கு—நகை - பிரகாசம்பொருந்திய—மணி - ரத்னங்கள்பதித்த—
காம்பிலென்ன - காம்பில்லையென்று—இலங்குறு - பிரகாசிக்கின்ற—ப
சும்பொன் - பசியபொன்னாலாகிய —காம்போடு - காம்புகளோடு—எண்
ணில்வெண்குடை - அளவிற்றதெவண்ணைக்குடைகள்—எழுந்த - வந்தன—
புலன்களைவென்ற - ஐம்புலன்களையுஞ்செயித்த—வீரன்போகிய - வசவ
ண்ணன் போகாநின்ற —மறுகிலெங்கும் - வீதிகளிலெங்கும்—விலங்கினை
யன்றி-மிருகங்களையல்லாமல் —அந்தவிலங்கின்வால்-அந்தமிருகங்களின
துவால்—ஆடிற்றன்று - ஆடாது. எ - று. ஏ - அசை. மிருகத்தினதுசங்
கற்பத்தையன்றி அதன்வாலாடாதுபோல வசவண்ணனதெழுச்சிய
ன்றி இவ்வளவுமெழாதென்பது கருத்து. (௨௬)

மாயைதன் றோல்வி யெல்லா மாதர்க்கும் வந்த வன்றோ
நாயகன் றன்னைப் பற்றி நாம்வென்றி கொள்வ மென்று
போயுறு தன்மை போலப் புணர்முலைக் கருநெ டிங்கட் .
டேயுநுண், மருங்குண் மாதர் திரள்பல வெழுந்த வன்றே.

(இ - ள்.) மாயைதன்றோல்வியெல்லாம்-மாயையின்துதோல்லிகளனை
த்தம்—மாதர்க்கும்வந்தவன்றோ - ஏனையஸ்திரீகளுக்கும்வந்தனாவல்லவா
—நாயகன் றன்னைப்பற்றி - நாயகனைவயமாக்கிக்கொண்டு—நாம்வென்றி

கொள்வோமென்று - நாம்வெற்றியடைவோமென்றெண்ணி - போயுறு
தன்மைபோல - போகும்விதம்போல - புணர்முலை - புணரற்கியைந்தத
னங்கனையும் - கரு - கறுத்த - நெடுங்கண் - நீண்டகண்களையும் - தேயும் -
சுருங்கிய - துண் - துட்பமாகிய - மருங்குல் - இடையினையுமுடைய -
மாதர்திரள் - ஸ்திரீகூட்டங்கள் - பலவெழுந்த - பலவாகவெழுந்திருந்த
ன, ஏ - று. அன்று. ஏ - அசைகள். மாதரென்னும் விசேஷியத்துக்கு
முலை, கண், மருங்குல், விசேஷணமென்கீ. (உஎ)

பரிகளின் முழக்கு மிக்க பல்லிய முழக்கும் பூட்டைக்
கரிகளின் முழக்கும் வீரக் கழலொடு செல்லும வெங்கோ
ளரிகளின் முழக்கு மாத ரணிகளின் முழக்குச் செங்கைச்
சரிகளின் முழக்கும் விம்மித் தடங்கடல் போன்ற வன்றே.

(இ - ள்.) பரிகளின் முழக்கும் - குதிரைகளின் சத்தமும் - மிக்க - மி
ருந்த - பல்லியமுழக்கும் - வாத்தியசத்தமும் - பூண் - பூணைத்தரித்த -
கை - தும்பிக்கையையுடைய - கரிகளின் முழக்கும் - யானைகளினிச்சத்தமு
ம் - வீரக்கழலொடு செல்லும் - வீரகண்டயத்தோடு செல்லும் - வெங்
கோள் - கொடியவலியையுடைய - அரிகளின் முழக்கும் - சிங்கங்களின்
சத்தமும் - மாதர் - ஸ்திரீகளின் - அணிகளின் முழக்கும் - ஆபரணசத்த
மும் - செங்கை - சிவந்தகைகளிலணிந்த - சரிகளின் முழக்கும் - வளையல்
களின் சத்தமும் - விம்மி - மேற்கொண்டு - தடங்கடல் போன்ற - விரிந்த
கடல் முழக்கம்போன்றன. ஏ - று. அன்று ஏ - அசைகள். அரிகள் புலிக
ளெனினு மமையும். (உஅ)

ஆடுவ கவரி யெங்கு மசைவன சிவிறி யெங்கு
மூடுவ குடைக ளெங்கு முழங்குவ வியங்க ளெங்கும
பாடுவ விசைக ளெங்கும் பாய்வன கரிக ளெங்கு
மோடுவ புரவி யெங்கு முயர்வன தூளி யெங்கும்.

(இ - ள்.) கவரி - சாமரைகள் - ஆடுவவெங்கும் - எங்குமாகின்ற
ன - சிவிறி - வீசிறிகள் - அசைவனவெங்கும் - எங்குமடிக்கின்றன - மூடுவ
குடைகளெங்கும் - குடைகளெவ்விடத்துமூழ்கின்றன - முழங்குவவியங்
களெங்கும் - வாத்தியங்களெங்கணுமுழங்குகின்றன - பாய்வன கரிகளெங்
கும் - எவ்விடத்தும் ராகங்கள் பாடப்படுகின்றன - பாய்வன கரிகளெங்கு
ம் - யானைகளெவ்விடத்தும் பாய்ந்தோடுகின்றன - ஓடுபுரவியெங்கும் -

குதிராகவொவ்விடத்துந் தாவியோடுகின்றன—உயர்வன துளியெங்கும் -
எவ்விடத்துந் தூசுகள்மேலோங்கிச் செல்கின்றன. எ - று. (௨௯)

கூரிகல மனசயா நின்ற கவரிக ணுரைகண் மொக்குள்
*விரிகுடை மதுகை வீரர் விதிர்க்கும்வா னுகண்மீன் பாயும்
பரிதிரா முழக்க மார்க்கும் பல்லிய முழக்க மாகப்
பொருகட லெனவெ ழுந்து போயது வசவன் சேனை.

(இ - ள்.) கரி - யானைகள்—கலம் - கப்பலாகவும் — அசையா நின்ற க
வரிகள் - அசைகின்றசாமரைகள்—நுரைகள் - நுரைகளாகவும்—விரிகு
டை - விரிந்தகுடைகள்—மொக்குள் - குமிழிகளாகவும்—மதுகைவீரர் -
வலியுள்ளவீரர்கள் —விதிர்க்கும் - அச்சமுண்டாக்கும்—வான் - கத்திக
ள்—உகல்மீன் - குதிக்கின்றமீன்களாகவும் —பாயும்பரி - பாயத்தக்ககு
திரைகள்—திரை - அலைகளாகவும்—ஆர்க்கும் - விடாதுசத்திக்கின்ற—
பல்லியமுழக்கம், - வாத்தியவொலிகள்—முழக்கமாக—கோஷ்டமாகவும்—
வசவன்சேனை - வசவண்ணன துசேனை—பொருகடலென - மோதுகின்
றகடல்போல —எழுந்துபோயது - எழுந்துபோயிற்று. எ - று, ஆக
வெனல் கடைநிலைத்தீவகம். இக்கவி விரியுருவகம். சேனை தொகை
யொருமை. (௩௦)

வேறு.

இன்ன வாறெழுந் திரளொடு நந்தியெம் பெருமான்
றன்னை நேர்குரு பரனெதிர் சென்றவன் றுளைச்
சென்னி யால்வணங் குவனெனு மோகையாற் சென்றான்.
அன்னும் வானவர் தொருதியும் வியப்பொடு துதிப்ப.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வாறு —எழுந்திரளொடு - எழுந்தசே
னைத்திரளோடு—நந்தியெம்பெருமான் - வசவண்ணதேவன்—தன்னை
நேர் - தனக்குத்தானையொப்பரீகிய—குருபரனெதிர்சென்று - அல்லம்
னையெதிர்கொண்டிடுமாய்—அவன்றனை - அவனதுதிருவடிகளை—சென்
னியால்வணங்குவனென்னும் - எனதுசிரசினால் வணங்குவேனென்கிற—
ஓகையால், - ஆசைப்பெருக்கால் —தன்னும் - மிகுந்த—வானவர்தொ
ருதியும் - தேவர்கள்கூட்டமும்—வியப்பொடுதுதிக்க - அதிசயித்தோடு
துதிக்கும்படி—சென்றான், - போயினன். எ - று. நந்தியெம்பெருமான்
சென்று வானவர் துதிப்பச் சேனைத்திரளோடு வீதியிற்சென்றாண்னப்

பொருள்கொள்க, சென்றென்பதனை வணங்குவ னென்பதனோடு முடிக்க. (௩௧)

அத்தி றஞ்செலுஞ் செலவினை யகங்குருட் டமணர்
புத்தர் கண்டிவ ருன்கொலோ வறிதெதிர் போதல்
பித்த னென்றுதம் மிறைவனைச் சொல்லுமிப் பேய
ரெத்தி றஞ்செயா ரெனச்சிவச் சரணரை யிகழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அத்திறஞ்செலும் - அவ்வாறுபோரும்—செலவினை - போக்
கை—அகங்குருட்டமணர் - அறிவிழந்தசமணரும்—புத்தர் - பெளத்தரு
ம்—கண்டு - பார்த்து—இவர் - இந்தவசவண்ணதேவர்—என்கொலோ-
என்னமதிகொண்டோ—வறிது - வீணாக—எதிர்போதல் - 'எதிர்கொண்
டுபோதல்—பித்தனென்று - பித்தகொண்டோனென்று—தம்மிறைவ
னை - தங்களரசனை —சொல்லுமிப்பேயர் - சொல்லுகின்ற விப்பேயர்க
ள்—எத்திறம் - எவ்வளவுகொடுமைத்திறம் —செயாநென - செய்யமாட்
டார்களென்று—சிவசரணரை - சிவனடியார்களை—இகழ்ந்தார் - தூஷி
த்தார்கள். ஏ - று. சமணரும் புத்தரும்* இங்ஙனம்போதலைக்கண்டு
இஃதென்னமதியென்றும், இங்ஙனமிருக்க நமதரசனை பித்தனென்று
சொல்லி யிம்முடர்கள் என்னகொடுமைதான் செய்யமாட்டார்களென்
றும் சிவனடியார்களையும் வசவண்ணனையும் நிந்தித்தனரென்க. பொரு
மையுடையோர்க்கு எங்ஙனமுண்மை காட்டினும் அப்பொருமையே தடு
க்குமெனக் கொள்க. (௩௨)

மன்னன் விச்சலன் பாலடைந் தருகரெம் மன்னு
நின்ன கர்க்கொரு புதுமையொன் றுற்றது நீகே
ணன்னி மித்தமொன் றெய்திய தேகொடு நநதி
தன்னி டத்தொரு வன்வரு மென்றெதிர் சாரும்.

(இ - ள்.) மன்னன்விச்சலன்பால்* விச்சலவரசனிடத்தில்—அருகர
டைந்து - சமணர்கள்போய்—எம்மன்னு - எமதரசனே—நின்னகர்க்கு -
உனதுபட்டணத்திற்கு—ஒருபுதுமை - ஒருதிசையி—ஒன்றுற்றது - பொ
ருந்தியது—நீகேள் - நீகேளுதி—நன்னிமித்தமொன்று - நல்லவொருசுரு
ணம்—எய்தியதேகொடுவாய்த்ததையே உண்மையாககீகொண்டு—நந்தி-
வசவண்ணன் —தன்னிடத்தொருவன்வருமென்றி* தன்னிடத்திலொ
ருவன் வருவானென்றெண்ணி —எதிர்சாரும் - எதிர்கொண்டிபோகின்

ரூன். எ - று. ஒன்றுறுதலை ஒர்பதமாக்குக. வரும், சாரும், என்பவற்
றை “பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைத்தன்மையி” லென்னும்விதியால்
உயர்திணை யாண்பாலாக்குக. (நக)

தூண்ட நாயகன் ரோள்வலந் துடித்தது தன்னைக்
கொண்டு தான்வருங் குருபர னென்றெதிர் கோடல்
கண்ட வோர்கன விற்பெறு மடிசிலைக் கருதி
புண்டு போம்விருந் தினர்தமைத் தேடுத லொக்கும்.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன்—தோள்வலம் - வலதுதோ
ள்—துடித்ததுதன்னைக்கொண்டு - துடித்ததுகாரணமாக—வருங்குருப
ரனென்று - அல்லமன்வருவனென்று—தானெதிர்கோடல் - தானெதிர்
கொண்டுபோதல்—கண்டவோர்கனவில் - ஒருவன் தான்கண்ட வொரு
சொற்பனத்தில் —பெறுமடிசிலைக்கருதி - காணப்பெற்றவுணவை மெய்
யெனக்கருதி—உண்டுபோம்-சாப்பிட்டுப்போகத்தக்க—விருந்தினர்தமை-
விருந்தினரை—தேடுதலொக்கும் - தேடுவதற்கொப்பாகும். எ - று. தோ
ள்வலந் துடித்தலைக்கண்டு அல்லமனை எதிர்நோக்கிப்போதல் ; ஒருவன்
தன்கனவிற்கண்ட சாப்பாட்டை விருந்தினர்க்கிடத் தேடுதல்போலு
மென்க. (நச)

ஒருவன் வந்திடு மெனவெதிர் கடற்படை யொருங்கு
பரவி வந்திடச் செலுமிவன் மன்னைநீ பார்த்துப்
பொருவின் மந்திரக் கிழமைநல் கியவுனைப் போல்வா
ரரவின் வன்றலைப் படிமிசை யிலையென வறைந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருவன்வந்திடுமென - ஒருவன்வருவானென்று—எதிர் -
அவனுக்கெதிரில்—கடற்படை - கடல்போன்றசேனைகள்—ஒருங்கு - ஒ
ருமிக்க—பரவிவந்திட - தன்னோடுபரவிவரும்படி—செலுமிவன்மன்னை-
போகின்றவிந்தவசவண்ணனை—நீபார்த்து - நீவொருபொருளாகமதித்
து —பொருவில் - ஒப்பில்லாத—மந்திரக்கிழமை - ஆலோசனைவுரிமை
யை—நல்கிய - கொடுத்த—உணப்போல்வார் - உண்ணையொத்தவர்—
அரவின் - ஆதிசேடனுடைய —வன்றலை - வலியதலைமேலுள்ள—படிமி
சை - பூமியின்மேல்—இலையெனவழைந்தார் - இல்லையென்று சொல்லி
னர். எ - று. அரவின் வன்றலைப்படியென்றது ஆதிசேடனுற் சுமக்க
ப்பட்ட பூமியெனக் கொள்க. உணப்போல்வா ரிலையென்றதனால்

யோசனையில்லாதவனெனக் குறிப்பிக்கின்றதென்க. ஆலோசனை யுரிமை ; மந்திரிப்பட்டத்தை. (௧௫)

அருதர் வாசகங் கேட்டலு முளம்வியந் தடிகேள்
விரகி னுன்மிகு தண்டநா யகனுமெவ் விலைவு
கருதி னுன்கொலோ வறிகில முடிவுறக் காண்பம்
வருக நீரிரு மின்களென் றிருந்தனன் மன்னன்.

(இ - ள்.) அருகர்வாசகங்கேட்டலும் - சமணர்வசனங்களைக்கேட்கவும்—உளம்வியந்து - மனமதிசயித்து—அடிகேள் - சுவாமிகளே—விரகி னுன்மிகு - ஆலோசனையின்மிருந்த—தண்டநாயகனும் - வசவண்ணனு ம்—எவ்விளைவுகருதினுன்கொலோ - எவ்வாறாயிரயோசனைத்தையெண்ணினனோ—அறிகிலம் - யாந்தெரிகிலம்—முடிவுறக்காண்பம் - முடிபுரியாதங்காண்பம்—வருக - வரட்டும்—நீரிருமின்களென்று - நீங்களுங்களா சிரமத்திற்போயிருங்க ளென்றுசொல்லி—இருந்தனன்மன்னன் - அரசன் பேசாதிருந்தான். எ - று. அடிகேளென்றதனால் அரசன்பால் வந்த வமணர்கள் குருபீடத்தரெனப் பெற்றும். (௧௬)

தண்ட நாயகன் மனதுளந் தங்குறத் தானத்
தண்ட நாயகன் மன்மனந் தங்கிய தலைவன்
மண்ட நாயகன் மனையிகழ் சமன்செருக் கழியத்
தண்ட நாயக னெதிர்செல நினைந்தனன் மனித்து.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன்—தனதுளந்தங்குற - தனதுள்ளத்திறங்கும்படி—தானத்தண்டநாயகன் - தானந்தவசவண்ணனது—மன்மனந்தங்கிய - நல்லவிருதயத்திறங்கிய—தலைவன் - அல்லமதேவன்—தண்டநாயகன்றனை - வசவண்ணனை—இகழ் - நிந்திக்கின்ற—சமன்செருக்கழிய - சமணரதுட்கர்வநதிக்கும்படி—தண்டநாயகனெதிர்செல - வசவண்ணனெதிர்கொண்டெல்ல—நினைந்தனன் தனித்து - தானே நினைத்தான். எ - று. வசவண்ணனுளத்தில் தானும் தனதுளத்திலவ னும் இருக்கச்செய்த அல்லமன் தன்னைத்தேடிவரும் வசவண்ணனெதிரில் தானேசெல்வத் துணிந்தனனென்க. (௧௭)

என்னைக் காண்குவ னெவ்வகை டெல்லினு மென்று
துன்னற் கோவண மொடுவிரி குஞ்சியுந் தோன்றத்

தன்னைக் காண்குநர் பித்தனென் றெள்ளவென் றனக்குப்
பொன்னைப் போலுநல் வசவனா யகனெதிர் போனான்.

(இ - ள்.) எவ்வகைசெல்லினும் - யானெந்தெந்தக்கோலந்தொண்டு
நடிக்கினும் — என்னைக்காண்குவனென்று - வசவண்ணனென்னைக்க
ண்டுபிடிப்பானென்று — துன்னற்கோவணமொடு - தனக்கியைந்தகோ
வணத்தோடு — விரி - சடைசடையாகவிரிந்திருக்கின்ற — குஞ்சியுந்தோ
ன்ற - ஆண்மயிருந்தோன்றவும் — தன்னைக்காண்குநர் - தன்னைப்பார்ப்
பவர்கள் — பித்தனைன்றென் ன - பித்தகொண்டோனென்றிகழவும்—எ
ன்றனக்கு - அடியேனுக்கு—பொன்னைப்போலும் - பொன்போன்றுவி
ளங்குகின்ற—நல் - நல்ல —வசவனாயகனெதிர் - வசவண்ணனுக்கெதிரி
ல்—போனான் - போயினன், எ - று. அல்லமன் தோன்ற எள்ளப் போ
னான் எனக்கூட்டிமுடிக்க. செல்லினும் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு.

வேறு.

மருவிரின் றவரிவன் மருள னேயென
வினாவி லிங் ககலக லெனவி லக்கினு
ரொருவருங் கண்டிறை யுருவு ணர்ந்தில
ருருவு கண்டெள்ளுந ருணர வல்லரோ.

(இ - ள்.) மருவிரின்றவர் - நெருங்கிரின்றவர்கள் — இவன்மருளனே
யென - இவன்பித்தகொண்டவனேயென்று—வினாவில்-சீக்கிரத்தில்—
இங் ககலகலென - இவ்விடத்தைவிட்டுப்போபோவென்று —விலக்கினு
ர் - விலக்கினார்கள்—கண்டு - அவரவர்கள் கண்டும்—இறையரு - அல்லம
னதுண்மைவழவை—ஒருவருமுணர்ந்திலர் - ஒருவருமறிந்திலர் —உருவு
கண்டெள்ளுநர் - உருவத்தைக்கண்டுகழ்பவர்கள் —உணரவல்லரோ -
அறியவல்லரோ. எ - று. இங்கேவிலக்குதல் சனங்களை, கண்டும் எ
ன்பதிலும்மையெஞ்சியது. உருவுகண்டெள்ளுந ரொன்பதனால் இறையரு
வுணர்ந்தவனொப்பபெவர் புகழுநொன்பெற்றும். வல்லரோவென்ப
திலோகாரம் எதிர்மறை. (நக)

அல்லம னாயிடை யாட லுன்னிடே
பல்லெழு யாபுடைப் பால னாகுவன்
கொல்லிள யேறெனக் குமர னாகுவன்
வல்லென் வுடல்வளை விருத்த னாகுவன்.

(இ - ள்.) அல்லமன் - அல்லமதேவன் —ஆயிடை - அவ்விடத்தில்—
ஆடலுன்னி - வினையாடவெண்ணி —எழுவாயுடை - உருவெழுந்தகாதி
யாகவுடைய —பல்பாலனாகுவன் - பலவிதபேதக்குழந்தையாகுவன் —
கொல் - கொல்லுகின்ற—இளம் - இளமையாகிய—ஏறென-ஆண்சிங்கத்
தைப்போல—குமரனாகுவன் - குமரப்பருவமாகுவன்—வில்லென் - வில்
லைப்போல —உடல்வளை - கூன்கொண்ட —விருத்தனாகுவன் - கிழவனா
குவன். ஏ - று. பல்லெழுவாயுடையென்பதற்கு பல்முனைக்கும் வாயை
யுடைய பாலனென்பாருமுளர். வில்லெனவுடல்வளை விருத்தனென்ற
தனால் கூனெனக்கொண்டாம். (சு0)

விஞ்சையர் மகிழ்வுற வீணை யொன்றுகைக்
கஞ்சமென் மலாகொடு காண்ம பாடுவ
னஞ்சன விழிமணி யரிச்சி லம்படி
வஞ்சியர் மனமயல் வளர வாடுவன்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர்மகிழ்வுற-வித்தியாதாரர்மகிழும்படி —வீணையொ
ன்று - ஓர்வீணையை—கை - கையாகிய —மெல் - மெல்லிய —கஞ்சமலர்
கொடு - தாமதாமலரிலேந்திக்கொண்டு —காண்மபாடுவன் - இனியராக
ம்பாடுவன்—அஞ்சனம் - மைதிட்டிய—விழி - கண்களையும்—மணி - ரத்
னங்களை—அரி - பருக்காங்கற்களாகவுடைய—சிலம்பு - நூபுரமணிந்த—
அடி-பாதங்கையுமுடைய—வஞ்சியர் - ஸ்திரீகளின்—மனம் - மனதில்—
மயல்வளர - மோகம்வளர—ஆடுவன் - நடனம்புரிவன். ஏ - று. கைக்
கஞ்சமென்மலர்; உருவகம். விழி, அடி, இவைவிசேஷணம். வஞ்சியர்;
விசேஷியம். (சுக)

இந்திர னிவனென யானே மேற்கொளா
வந்தொரு புடைநரர் மருளத் தோன்றுவன்
பைந்தொடி பெயர்தரு பாணி போலவே
பந்திமுன் முடங்குளைப் பரிசு டத்துவன்.

(இ - ள்) இந்திரனிவனென - தேவேந்திரனிவனென்று —யானே
மேற்கொளா - வெள்ளையானையின்மேலேறி—வந்தொருபுடை - ஒருபக்
கத்தில்வந்து—நரர்மருளத்தோன்றுவன் - மனிதர்மருண்டுபோகும்படி
காணப்படுவன்—பைந்தொடி - பசியவனையல்—பெயர்தரும் - அசையப்
பட்ட —பாணிபோல - கையைப்போல—பந்திமுன் - வசவண்ணனுக்கு
முன்னே—முடங்கு - முடங்கிய —உளை - கழுத்துமயிரினியுடைய—ப

நிரடத்துவன் - சூதிரையின்மேலேநிரடத்துவன். எ - று. இந்திரனி
வனெனத்தோன்றுவன் பாணிபோலப்பிரடத்துவன் எனமுடித்துப்
பொருள்கொள்க. (சஉ)

வானிடைக் கண்டனன் மனையிற் கண்டனன்
சேனையுட் கண்டனன் மெருவிற் கண்டனன்
யானெனக் கடிநக ரெங்குந் தோன்றுவன்
ஞானநம் கண்ணினுற் காணு நம்பனே.

(இ - ள்.) நல் - நல்ல - ஞானக்கண்ணினுற்காணும் - ஞானக்கண்ணி
னல்மாத்திரங்காண்டற்கியைந்த-நம்பன் - அல்லமதேவன்—வானிடை
க்கண்டனனியான் - யானாகாயத்திற்கண்டனன்—மனையிற்கண்டனன் -
யான்வீட்டிற் பார்த்தனன்—சேனையுட்கண்டனன் - சேனைகளுக்குட்பா
ர்த்தனன் —தெருவிற்கண்டனன் - யான்வீதியிற் பார்த்தனன் —என -
என்றுசொல்லும்படி—கடி - காவலுள்ள—நகருக்கும் - பட்டணமுழுது
ம்—தோன்றுவன் - காணப்படுவன். எ - று. யானென்பதை கடை
நிலைத்தீபமாக்குக. (சங)

ஆடுநர் தம்முட னுடு நல்லிசை
பாடுநர் தம்முடன் பாடு மென்மலர்
சூடுநர் தம்முடன் சூடும் வாள் விதிர்ந்
தோடுநர் தம்முட னோடு மல்லமன்.

(இ - ள்.) அல்லமன் - அல்லமதேவன் —ஆடுநர்தம்முடனும்—கத்தா
டுபவர்தம்மொடுகூடியாடுவன் —நல்லிசை - நல்லவிசைக்ஞானத்தை —
பாடுநர்தம்முடன்பாடும் - பாடுபவர்களோடுகூடிப்பாடுவன் —மென்மல
ர் - மெல்லியமலர்மாலைகளை —சூடுநர்தம்முடன்கூடும் - சூடிக்கொள்பவர்
களோடுகூடிச்சூடிக்கொள்வன் —வாள்விதிர்ந்து - வாளால்நடுங்கச்செய்
து—ஓடுநர்தம்முடனோடும் - ஓடுபவர்களோடுகூடியோடுவன். எ - று.
அல்லமன் கடைநிலைத்தீபகம். ஆடும், பாடும், சூடும், ஓடும், இவற்றைப்
பல்லோர்பட்டாக்கையென்னும்விதியால் உயர்திணையாண்பாடாக்குக. வி
திர்ந்தென்கூ உருவியெனப்பொருள் கொள்வாருமுள்ள. (சச)

பொருவின வநநகர் பொருந்து மானிடர்
வனாவில் வாடலிவ வகைசெய் கிற்பவ

ரொருவரோ பலர்கொலோ வுணர்கி லோமென
வெருவின ரல்லமன் வினோத நோக்கியே.

(இ - ள்.) பொருவிலா - ஒப்பில்லாத—வளநகர் - வளப்பம்பொருந்தி
யபட்டணத்தில்—பொருந்துமானிடர் - இருக்கின்றமனிதர்—வலாவி
லா - அளவில்லாத—ஆடலீ - ஆடல்களில்—இவ்வகைசெய்கிற்பவர் - இ
வ்வாறுசெய்கின்றவர்—ஒருவரோ பலர்கொலோ - ஒருவரோ பலரோ—
உணர்கிலோமென - அறியேமென்று— அல்லமன்வினோதநோக்கி - அல்
லமனதுவினோதங்களைநோக்கி—வெருவினர் - பயந்தனர். ஏ - று. மா
னிடர் அல்லமன்வினோதநோக்கி வெருவினர் எனமுடிக்க. (சுரு)

மண்ணிடை மறைவுறு நிகிய வைப்பினைக்
கண்ணிடு மஞ்சனக் காரன் காண்கைபோ
னண்ணிடு முணர்வுடை நந்தி யெம்பிரா
னண்ணலை யறிந்தன னைய மின்றியே.

(இ - ள்.) மண்ணிடை - பூமியில்—மறைவுறு - மறைந்திருக்கின்ற—நி
தியவைப்பினை - தனப்புதையலை—கண்ணிடு - கண்ணிற்போட்ட—அ
ஞ்சனக்காரன் - மையுடையவன்—காண்கைபோல் - காணுமாறுபோ
ன்று—நண்ணிடு - அங்கிருந்த—உணர்வுடைநந்தி - மிக்கவிவேகமுள்ள
வசவண்ணனாகிய—எம்பிரான் - எமதுகர்த்தன்—ஐயமின்றி - சந்தேகமி
ல்லாமல்—அண்ணலையறிந்தனன் - அல்லமனையறிந்தனன். ஏ - று. நி
தியவைப்பு இருபெயரொட்டிப்பண்புத்தொகை. (சுரு)

உடம்பெலா முள்ளமா யுருகிக் கண்கண்
ரடங்குறா தொழுகமெய் விதிர்ப்ப வன்பினுற்
றொடர்த்தெலந் வுயிரையுந் தொண்டு கொண்டரு
னெடுத்தகா யருளென நிலத்தி றைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) உடம்பெலாமுள்ளமாயுருகி - தேகமுழுதுமுள்ளமாகநெக்
ருருகி—கண்கணீர் - கண்களினின்றிரானது—அடங்குறாதொழுக - த
டைக்கடங்காதுபெருகவும்—மெய்விதிர்ப்ப - தேகநெங்கவும்—அன்பினு
ற்றொடர்த்து - அன்பினுற்றொடர்வுற்று—எலரவுயிரையும் - எல்லாவுயிர்
களையும்—தொண்டுகொண்டருன் - அடிமைகொண்டருளப்பட்ட—நெடு
ந்தகாய் - சிறந்தகுணமுடையவல்லமனே—அருளென - அனுக்கிரகிப்பா

யென்று —நிலத்திறைஞ்சினான் - பூமியில்விழுந்துவணங்கினான். எ - று உருகுதல்; உடம்புமுழுதுமாகக்காண்டலின் உடம்பெலாமுள்ளமாயுருகியென்றார். நெடுந்தகாயென்பது பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்தவன் மொழித்தொகை. (சஎ)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற் றுழந்தெழுத்
தொண்டராயவனெடு துன்னி னாரெலாங்
கண்டுநீர் விழியுக்க கசிந்த வன்பினு
லண்டநாயகன்றிரு வடியி றைஞ்சினார்.

(இ - ள்.) தண்டநாயகன் - வசவண்ணன்—நிலம் - பூமியில்—தண்டி
ல் - அடியற்றபனைபோல—தாழ்ந்தெழு - விழுந்தெழுந்திருக்க —தொண்
டராய் - அவன்டியர்களாய் —அவனெடுதுன்னினாரெலாம் - வசவண்ண
னெடுகூடியிருந்தவர்களனைவரும்—கண்டு - பார்த்து —நீர்விழியு - கண்
களினீர்பெருக—கசிந்த - மனநெக்குருகிய —அன்பினல் - அன்பினல்—
அண்டநாயகன் - அல்லமனது—நிருவடியிறைஞ்சினார் - நிருவடியைவண
ங்கினார். எ - று. தண்டநாயகன், அண்டநாயகன், இவைகாரணவிடு
குறி. (சஅ)

நந்திதன்னைபையு நந்தி பால்வரு
மெந்தைதன் னருளையு மென்சொல் வாமெனச்,
சிந்தினர் மலர்மழை தேவர் யாவருந்
துந்துமி யதிர்த்தனர் தொண்ட ராரப்பவே.

(இ - ள்.) நந்திதன்னைபையும் - வசவண்ணனதன்பையும்—நந்திபால்
வரும் - வசவண்ணனிடத்துவந்த —எந்தைதன்னருளையும் - அல்லமனது
கிருபையையும்—என்சொல்வாமென - என்னவென்றுசொல்வோமென்
று—தேவர்யாவரும் - தேவர்களனைவரும்—சிந்தினர்மலர்மழை - புஷ்ப
மாரிசொரிந்தனர்—தொண்டரார்ப்ப - அடியார்துதிமுழக்குமேலிட—து
ந்துமியதிர்த்தனர், - தேவதுந்துமிழ்ந்தன. எ - று. அதிர்த்தன என்ப
துபடர்க்கைப்பன்மை வினைமுற்றாதலின் துந்துமியெனலை பட்டர்க்கை
ப்பன்மைப்பெயராக்கூக. தொண்டரார்ப்பவெனலை “பிறவுமேற்கும் பிற
வென்னும்” விதியால் செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாக்கூக.

மயலிலா நங்குந வசவன் வாழ்தரு
மியலினு அல்லம னெண்ணி வந்தருள்

செயலினு லடியவர் திரள்க ளித்தலாற்
கயிலையே வளங்கெழு கல்லி யரணமே.

(இ - ள்.) மயலிலா - மயக்கமிற்றத் — நங்குருவசவன் - நமதுருருவா
கியவசவண்ணன்—வாழ்தருமியலினுல் - வாழுந்தன்மையினுலும்—அஷ்
லமனெண்ணிவந்தருள் - அல்லமதேவனெண்ணிவந்த —செயலினுல் -
செய்கையினுலும் —அடியவர்திரள் - அடியார்களதுகூட்டம் —களித்த
லால் - இவற்றைக்கண்டுகளித்தலாலும்—வளங்கெழு - மிக்கவளப்பமுள்
ள—கல்யாணமே - கல்யாணபுரியே—கையையே - கையையெனப்படுவதே
யாம். எ - று. பேதங்கோடற் கிடமின்மையின் இரண்டிடத்து மேகா
ரந்தந்தனர். இஃதிலவே யவ னவனையிவ னென்றாற்போலும். (இ0)

தெரியநற் றண்டநா யகன்றன் செய்கையும்
பெரியவக் குருபரன் பெருமை தன்னையுங்
கரியமெய்ச் சமணர்தாங் கண்டு மண்பில
ரரியவற் றரிதழுக் காறு வெல்வதே.

(இ - ள்.) கரிய - கறுப்பான —மெய் - உண்மையையுடைய — சமண
ர் - சமணர்கள்—நல் - நல்ல —தண்டநாயகன்றன் - வசவண்ணனது—
செய்கையும் - செயலையும்—பெரிய - சிறந்த—அக்குருபரன் - அந்தவல்
லமனீது —பெருமைதன்னையும் - மகிமையையும்—தெரியத்தாங்கண்டு
ம் - தாங்கள்பிரத்தியட்சமாகக்கண்டும்—அன்பிலர் - சற்றுமன்பிலராயின
ர் —அழுக்காறுவெல்வது - பொருமையைவெல்வது —அரியவற்றரிது -
அருமையானவைகளுக்கெல்லா மருமையானது. எ - று. ஏ - அசை.
சமணரென வறிதுகூறுது கரியமெய்ச்சமணரென்றடை கொடுத்தது;
அவர்களது சித்தார்த்தபட்சமனைத்தும் பூர்வபட்சமாக்கற்கியைவதினும்,
அவர்களது மெய்ச்சுட்பங்குளனைத்தும் பிறர்வியக்கக்காண்டலானுங், கா
மவெகுளி மயக்கங்கள் தாமேநசித்தற்கிடமின்றிய கல்லினானத்தாலு
மென்க. பொருகீதிபற்றி அரியவற்றரிதழுக்காறு வெல்வதேயென்
றார். (இக)

தந்திர முடிவெனுஞ் சைவ தேசிகள்
வந்தெதிர் தனதுதாள் வணங்கி னாரொடு
செந்திரு மகனாலாந் தெருவுட் போகியே.
நந்திதன் மந்திர நணுகி னுனரோ

(இ - ள்.) தந்திரம் - எல்லாத் தந்திரங்களிலும்—முடிவெனும் - சைவ தந்திரமே முடிவென்று கூடும் — சைவதேசிகள் - சைவத்துக்குக் குருபீடமாகிய வல்லமதேவன்—வந்தெதிர் - எதிரோவந்து—தனது தாள்வணங்கி றொடு - தனது கணைவணங்கினவர்களோடு — செந்திருமகளுலாம் - இலக்குமி வாசஞ்செய்கின்ற—தெருவுட்போகியே - வீதியிடமாகச் சென்று—நந்திதன்மந்திரம் - வசவண்ணனது மடத்தில்—நனுகினன் - பிரவேசித்தனன். எ - று. அரோ - அசை. சைவதேசிகள் போகி நனுகினன் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. சரியை கிரியை யோகநெறித்தா விதிநிடேதங்கள் முரணது பரஞானம், அபரஞானம், ஸ்திரஞானம் இனையவென விளக்கித் தானே தானுக்கற்கியைந்த தந்திரமாதலின் சைவ தந்திரமே முடிவு கூறுவனொன்ப பெற்றும். (இஉ)

தேவரு முனிவருஞ் சித்த ராகிய
யாவரு மிதனிய லின்ன தென்றுளத்
தாய்வரு நிலையுடைய ம்ப ராதன
மூவீரு மடிதொழு முதல்வ னோக்கினன்.

(இ - ள்.) தேவரு முனிவரும் - தேவர்களும் ரிஷிகளும்—சித்தராகிய யாவரும் - சித்தநிலையையடைந்தவரெவரும்—இதனியல் - இந்தச் சிம்மாசனத்தினில்கணத்தை — இன்னதென்று - இத்தகையதென்று—உளத்து - மனதினால்—ஆய்வரும் - ஆராய்ந்தறிதற்கரிய—நிலையுடைய - நிலைமையுடைய—அம்பராதனம் - சூனியசிக்காதனத்தை — மூவருமடிதொழும் - திரிமூர்த்திகளுந்தனது திருவடிகளைத் தொழப்பெற்ற—முதல்வன் - அல்லமன் — நோக்கினன் - பார்த்தனன். எ - று. அல்லமன் அந்தச் சூனியசிம்மாசனத்தைக் கண்டனனென்க. (இங)

அசைவறு மறிவுரு வாகு மல்லமன்
றிசையறு மணியிணைச் சென்னி மீமிசை
வச்சையறு வழிநடை வசவ் தேசிக்
னிசையம் ருலகிடை யேற வேறினன்.

(இ - ள்.) அசைவறும் - அசைவற்ற — அறிவுருவாகும் - அறிவேவடிவாகவிளங்கும்—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—றிசையறு - திக்குகளடங்கிய—மணி - ரத்தனங்குப்பித்த—அணை - சூனியசிம்மாசனத்தின்—சென்னிமீமிசை - உச்சியின்மேல் — வசையறுவழி - சூற்றமற்றவழியை—

நடை - தனக்குநெரியாகவுடைய—வசுவதேசிகன் - வசவண்ணனது—
இசை - கீர்த்தி—அமருலகிடை - என் றும்நிலையாயுள்ளவுலகத்தில்—ஏற-
மேற்கொள்ள—ஏறினான் - ஏறினன். ஏ - று. அல்லமன் அணைச்செ
ன்னிமீமினிசீ வசவன் தேசிகன்புகழ்மீக்கூர ஏறினன் எனமுடிக்க.
பூரணமாதலின் அசைவனுமறிவெனவும், அறிவுருவையன்றி வேறுருவீ
மின்மையின் அறிவுருவாகுமல்லமனெனவுங்கூறினார். சமஸ்ததிக்குகளு
ம் மித்தையெனற்குத் திசையுறுமணியனை யெனக்கூறியதாகப்பெற்றும்.

கூறரு மொளியுடைக் குதினாத் தேரினான்

வேறொரு மணிமய வெற்பி வார்தெனாத

தேறரு மணைமிசை தேசி டீகாத்தம

னேறலு மலர்மழை யிழிந்த வென்பவே.

(இ - ள்.) கூறரும் - சொல்லற்கரிய —ஒளியுடை - பிரகாசத்தையு
டைய—குதினா - குதினாகட்டிய —தேரினான் - தேனையுடையசூரிய
ன்—மணிமயம் - ரத்தினங்கள்மயமாயுள்ள—வேறொருவெற்பு - வேறோர்
மலையில்—இவார்தென - ஏறினார்போல—தேறருமணைமிசை - தெளிதற்
கரியசிம்மாசனத்தின்மேல் —தேசிகோத்தமன் - தேசிகோத்தமனாகியவ
ல்லமன்—ஏறலும் - ஏறவும்—மலர்மழை - புஷ்பமாகிகள் —இழிந்த -
பொழிந்தன—என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். ஏ - று. ஏ - அசை. சூரிய
ன்வேறோர்மலையிலேறினார்போல அல்லமன் சூனியசிம்மாசனத்தில் ஏ
றினதாகக்காண்கின்றதென்க. என்பவெனல் இடைச்சொல்லடியாகப்
பிறந்தவயர்தினைப்பன்மைவினைமுற்று. (௫௫)

முரசொடு பல்லிய முழக்கெ முந்தன .

துரிசறு மடியவர் தொகுதி கைகுவித்த

தரகர வெனுமொலி யண்ட கூடமட்

டொருகண மொடுங்குமுன் ஓடிற் றென்பவே.

(இ - ள்.) முரசொடு - பேரிகையோடு —பல்லியம் - வாத்தியங்களி
ன்—முழக்கு - சத்தங்கள்—எழுந்தன - மேலோங்கின —துரிசறும் - கு
ற்றமற்ற—அடியவர்தொகுதி - அடியார்கள்கூட்டம்—கைகுவித்து - கை
களைக்குவித்து —அரகரவெனு - அரகரவென்றிரையும்—ஒலி - சத்த
மானது—அண்டகூடமட்டு - மேலேயண்டகூடமன்வும்—ஒருகணமொடு
ங்குமுன் - ஒருகணநேரத்தோன்றியொடுங்குதற்குமுன்னரே—ஒடிற்று.

வினாவிலோடியது—என்ப - என்றறிஞர்கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. ஒலி தொகையொருமையாதலின் ஒடிற்றென வஃறிணை யொருமையாக் கிணுரென்க. (ருசு)

வேறு.

முதனிலை முதலா மூவிரு நிலையின் மூலமா முதலவா தார, விதழவிழ் கமலப் பொருட்டினு ணின்ற விலிங்கமோ ரா நென நின்று, நுதன்மிசை யிலகு நிட்களம் போல நுவன்றவே மூநிலை யாகு, மதன்மிசை யமல னல்லம தேவ னமர்ந்தன னமர நும் வியப்ப.

(இ - ள்.) முதனிலைமுதலாம் - முதனிலைமுதலாகிய—மூவிருநிலையில்—ஆறுநிலையினுள் —மூலமா முதலவாதாரம்—மூலமாகியமுதலாதாரமென்னு ம்—இதழவிழ்—ஆயிரமிதழ்கள்விரிந்த —கமலப்பொருட்டினுள்—தாமரைப் பொருட்டில்—நின்ற—எழுந்தருளிய —இலிங்கமோராதென - ஆத்மாவே யாராதாரமாயிருக்கின்றதென்று —நின்று - அந்தந்தத்தானங்களினின் று—நுதல்மிசையிலகும் - நெற்றியின்மேற்பிரகாசிக்கும்—நிட்களம்போ ல - நிட்களவடிவம்போல—நுவன்ற - முன் சொல்லிய—ஏழாநிலையாகு ம் - ஏழாநிலையாகிய —அதன்மிசை - அந்தச்சூனியசிம்மாசனத்தின்மே ல்—அமலன் - பரிசுத்தனாகிய —அல்லமதேவன் - அல்லமாப்பிரபு—அம ரரும்வியப்ப - தேவர்களுமதிசயிக்க—அமர்ந்தனன் - எழுந்தருளியிருந்த னன். எ - று. ஆத்மசங்கற்பமே ஆராதாரமாகவும் தேவதைகளாகவும் நின்றலின் இலிங்கமோராதென நின்றென்றார். நுவன்றவேழாநிலையாகு மதன்மிசையென்றதனால் ஆராதாரத்துக்குமேலாயது சூனியசிம்மாசன மெனப் பெற்றும். நுதன்மிசை யிலகுநிட்களம்போல நுவன்ற வேழா நிலையாகு மதன்மிசை யமலனல்லமதேவ னமர்ந்தனனென முடித்துப் பொருள் கொள்க. (ரு௭)

உடம்பொடு பொறிநாற் கரணமற் றுயிரென் றுரைத்தி டப் படுமுபா திகளைக், கடந்துள நிலையிற் சோதியா யிலங்கக் கண்டிடு துரியனைப் போல, நெடுந்தவி சமைய வமைத்தசெம் மணிப்பொன் னிலைகளோ ரேழையுங் கடவா, விடந்தனி விசும் பென் றல்லம னிருப்ப விருந்தவர் யாவருங் கண்டார்.

(இ - ள்.) உடம்பொடு - தேகமும்—பொறி - ஐம்பொறிகளும்—நாற்க ரணம் - நான்குகரணங்களும்—மற்று - பின்னும்—உயிர் - சேவனும்—என்

முறைத்திடப்படும் - என்று சொல்லப்படும் — உபாதினைக்கடந்துள் - உபாதினைக்கடந்துள்ள—நிலையில் - முடிவாயநிலையில்—சோதியாயிலங்கக் கண்டிடு - சோதிவழிவாகப்பிரகாசிக்கக் கண்டுகொண்டிருக்கும்—துரியனைப்போல— ஆரியநிலையையுடையோன்போல—நெடுந்தவிச - பெரியசிம்மாசனம்—அமைய - பெருந்த—அமைத்த - ஏற்படுத்திய—செம்மணி - சிவந்தரத்தனங்கள்பதித்த—பொன்—பொன்னாலாகிய—நிலைகளோரேழையும் - ஏழ்நிலைகளையும்—கடவா - கடந்து—இடம்—இடமானது—தனிவிசம்பென்று - தனித்தசூனியாகாசமென்று —அல்லமணிநுப்ப - அல்லமனெழுந்தருளியிருக்க —இருந்தவரயாவரும் - பெரியதபோதனர்களனைவரும்—கண்டார்—பார்த்தனர். ஏ - று. கண்டிதுரியனைப்போல இருந்தவரயாவருங் கண்டாரென்பபொருள்கொள்க. உடம்புமுதலுயிரியவை உபாதிபற்றி நின்றலின் அவற்றையுபாதிக்க ளென்றார். அவற்றைக் கடத்தலாவது; அவற்றை யொவ்வொன்றாகக் கண்டு நியதினைதலை. ()

ஆடினார் சிலவர் ரங்கைகள் கொட்டி யல்லமன் பெரியதோர் புகழைப், பாடினார் சிலவர் விழிபொழி வெள்ளம் பாய்வுறக் குவித்தகை தலைமேற், சூடினார் சிலவர் நிலமிசை வீழ்ந்து தொழுதனர் சிலவர்மெய்ப் புளக, மூடினார் சிலவர் பரவினர் சிலவர் முக்கணு னடியவ ரன்றே.

(இ - ள்.) ஆடினார் சிலவர் - சிலராடினார்கள்—அங்கைகள் கொட்டி - உள்ளங்கைகளைக்கொட்டி —அல்லமன் - அல்லமதேவனது —பெரியதோர்புகழைப்பாடினார் - ஒருபெரியபுகழைப்பாடினார்கள் —சிலவர் - சிலபேர்—விழிபொழி - விழியினின்றொழுகும் —வெள்ளம் - ஆனந்தபாவப்பெள்ளம்—பாய்வுற - பாயும்படி—குவித்தகை, - குவித்தகைகளை—தலைமேற்குடினார் - தத்தந்தலைமேற்கொண்டனர் —சிலவர் - சிலபேர்—நிலமிசைவீழ்ந்து - பூமியின்மேல்வீழ்ந்து —தொழுதனர் - வணங்கினார்கள்—சிலவர் - சிலபேர்—மெய் - தேகத்தில்—புளகமூடினார் - புளகாங்கிதமூடப்பெற்றனர்—சிலவர் - சிலபேர்—பரவினர் - வணங்கினார்கள்—சிலவர் - சிலபேர்— (இவர்களாரெனில்) முக்கணு னடியவர் - சிவனடியார்கள். ஏ - று. அன்று—அ - அசைகள். அங்கையெனில் இடைக்குறை. ()

இந்தியம் விடயங் கரணமெய் யென்னு முயுவையுங் கரண்கிலனோங்கு, மந்தர வணமே லிவர்ந்திருந் தருளு மண்ணலைக் கண்டவப் பொழுதே, முந்திய பரமான்னந்தவா நிதியுண்

மூழ்கின னழுந்தின னம்மா, தந்திர மெவற்றுஞ் சிறந்தது சைவ தந்திர மெனுமரு ணந்தி.

(இ - ள்.) இந்நியம் - சுரோத்ரமுதலியவிர்திரியங்களும்—விடயம் - சத்தமுதலியவிடயங்களும்—கரணம்-மனமுதலியகரணங்களும்—மெய் - உடலும்—என்னும் - என்கின்ற—யாவையும்காண்கிலன் - எவற்றையுங் கண்டிலன்—ஓங்கும் - மேலோங்கிய—அந்தரவண்ணமேல் - சூனியசிம்மா சனத்தின்மேல்—இவரந்திருந்தருளும் - ஏறிய—அண்ணலை - அல்லம னை—கண்டவப்பொழுதே - கண்டவக்கணத்திற்குளே —முந்திய - எவ ற்றிற்குமேலாய—பரமானந்தவாரிதியுள் - பிரமானந்தசமுத்திரத்தில்— மூழ்கின னழுந்தினன் - மூழ்கியமுந்திவிட்டனன்—அம்மா - ஆச்சரியம்— (இவனுரெனில்) தந்திரமெவற்றும் - எவ்வகைத்தந்திரங்களினும்—சிறந் தது - சிறப்புற்றது—சைவதந்திரமெனும் - சைவதந்திரமெனக்கூறும்— அருணந்தி - அருளையுடையவசவண்ணன். எ - று. நந்தி காண்கிலன் மூழ்கினன் அமுந்தினன் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (சு0)

மண்டல மவத்தை குணமபி மான மலமிவை யனைத்தை யுங் கடந்துட், கண்டிடும் வண்ணம் புறத்துநீ யெம்மைக் காணிய வமைத்தவிச் செய்கை, வெண்டினா சுருட்டுங் கருங்கட லுல கில் வேறுளர் செய்வதன் மென்று, தொண்டர்க் கிதிக்கும் வச வனைத் துதித்தான் சுரரெலாந் துதிக்குமெம் பெருமான்.

(இ - ள்.) மண்டலம் - பூமியும்—அவத்தை - அவஸ்தைகளும்—குண ம் - குணங்களும்—அபிமானம் - அபிமானங்களும்—மலம் - மும்மலங்களு மாகிய—இவையனைத்தையுங்கடந்து - இவற்றையெல்லாங்கடந்துபோ ய்—உட்கண்டிடும்வண்ணம் - உள்ளேதெரிசிக்கும்விதமாக—புறத்து - பு றத்தில்—நீயெம்மைக்காணிய - நீயெமதுண்மைபுரு காண்பான்வேண் டி—அமைத்த - செய்த—இச்செய்கை - இந்தச்செயலை—வெண்டினா - வெண்மையானவலைகளை—சுருட்டும் - சுருட்டுகின்ற—கருங்கடலுலகில் - பெருங்கடலுழிந்தவுலகத்தில்—வேறுளர்செய்வதன்மென்று - செய்யத்த க்வர்கள் வேறேயில்லையென்று—தொண்டர்களுதிக்கும்வசவனை - அ டியார்கள் துதிக்கத்தக்கவசவண்ணை—சுரரெலாந் துதிக்கும் - தேவர்க ளனைவருந்துதிக்கத்தக்க—எம்பெருமான், - அல்லமதேவன்—துதித்தா ன் - புதழ்ந்தனன். எ - று. எம்பெருமான் வசவனைத் துதித்தான் எனப் பொருள்கொள்க; அகத்திற்காணத்தக்க வெண்ணைப் புறத்திலுங் காணச்

செய்த செயல்பற்றித் துதித்ததாகக்கண்டாம். காணியவென்பது செய்
யியவென்னும் வாய்பாடு. (௯௧)

உன்னரு ஞானதேம் கமலன்மா ரொழிலு மொருசிறு துரு
ம்புசெய் கிற்கு, மென்னநல் வசவன் புகன்றுகை கூப்பி யிணை
விழி புனலு கவுருகித், தன்னுணர் கிலனாய் வசமற நிற்பத் தண்
கதிர்ச் செம்மணித் குயின்ற, பொன்னரி யணைமேல் விசம்புற
விருந்தான் புல்லரு மல்லம தேவன்.

(இ - ள்.) உன்னரு ஞானதேல் - உனதருள்படுமாயின் - கமலன்மால் -
பிர்மாவின்னுக்களுடைய - தொழிலும் - சிருஷ்டிமுதலியதொழில்களை
யும் - ஒருசிறுதுரும்பு - ஓரற்பதுரும்பு - செய்கிற்கும் - செய்யும் - என்
ன - என்று - நல்வசவன்புகன்று - நல்லவசவண்ணன் சொல்லி - எகூ
ப்பி - கைகளைக்குவித்து - இணைவிழிபுனலு க - இரண்டுகண்களிலுநீர்
பெருக - உருகி - மனநெக்குருகி - தன்னுணர் கிலனாய் - தன்னைமறந்து -
வசமறநிற்ப - பரவசப்பட்டுநிற்க - தண்கதிர் - குளிர்ந்தகிரணங்களை யு
டைய - செம்மணிகுயின்ற - சிவந்தரத்னங்கள் பதித்த - பொன் - பொ
ன்னலாகிய - அரியணைமேல் - சிம்மாசனத்தின் மேலுள்ள - விசம்பு - சூ
னியபீடத்தில் - உற - பொருந்த - புல்லரும் - தழுவப்படாத - அல்லம
தேவன் - அல்லமதேவனென்போன் - இருந்தான் - இருந்தான்.
எ - று. வசவன் வசமறநிற்ப அல்லமதேவன் அரியணைமேல் விசம்புற
விருந்தானெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. அருளினதுமகிமையைச்
சிறப்பிக்க உன்னரு ஞானதேல் கமலன்மா ரொழிலு மொருசிறு துரும்பு
செய்கிற்கு மென்றார். (௯௨)

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி - முற்றிறறு.

ஆகதி - ௨௨ - இ - திருவிருத்தங்கள் - ௧௪௬.

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி

வேறு.

ஒருவருண்ணவொருவர் பசிகெடார்
தனாயி லென்னுந் தகுமொழி பொய்த்திட-
வருளி னல்லம னாரும் பசிகெட-
விரவி யுண்ட மிகுதி விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) ஒருவருண்ண - ஒருவர்சாப்பிட—ஒருவர் - மற்றொருவர்—
பசிகெடார் - பசிக்கார்—தனாயில் - பூமியில்—என்னுந்தகுமொழி—என்
றுசொல்லத்தகுந்தபழமொழி—பொய்த்திட—பொய்த்துப்போகும்படி—
அருளின் - கிருபையினால்—அல்லமனாரும் - அல்லமதேவரும்—பசிகெட-
அடியார்கள்பசிக்க—விரவியுண்ட - கலந்துண்ட—மிகுதி - மகிமைப்
பெருக்கை—விளம்புவாம் - சொல்லுதும். எ - று. அல்லமன் உணவு
ண்டதால் அடியார்கள் பசிக்கியதுபற்றி ஒருவருண்ணவொருவர்பசி
கெடார் தனாயிலென்னுந் தகுமொழிபொய்த்திடவென்றார். (க)

தண்ணந் திங்களிற் றண்ணெனத் தண்கதிர்
வண்ணங் குன்றுறு ஞாயிறு வார்சிலைப்
பண்ணங் குன்றுறு பான்மையி னாதனத்
தெண்ணந் தேவ னிருந்தருள் காலையில்.

(இ - ள்.) தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—அம் - அழகிய —திங்களில் -
சந்திரனிலும்—தண்ணென - சீதளமாக—தண்கதிர்வண்ணம் - சீதளகிர
ணத்தன்மை—குன்றுறு - சுருங்காத —ஞாயிறு - சூரியன்—வார் - நீன்
ட—சிலை - பாகைக்கல்லுகளால்—பண் - செய்த—அம் - அழகிய—குன்
றுறுபான்மையிற் - மலையில்வந்ததன்மைபோல —ஆதனத்து - சூரிய
சிம்மாசனத்தில்—எண்-யாவருஞ்சிந்திக்கத்தக்க—நந்தேவன் - நமதல்லம
தேவன்—இருந்தருள்காலையில் - எழுந்தருளியிருக்கும்காலத்தில். எ - று.

சந்திரனிலுமிக்க சீதனகிரணமமைந்த சூரியனொருவனுண்டாய் ஓர்மலை யின்மேனின்று லெத்தகைத்தோ அத்தகைத்தாக வல்லமன் சூரியசிக் மசனத்தின்மே லெழுந்தருளியிருந்த நிலைமையென்க. இல்பொருளையு வமித்தலால் இல்பொருளுவமையணி. திங்களில்; ஐந்தாம்வேற்றமை நீங் கற் பொருள்.

(உ)

வசவ னுள்ளம் வயல்புகு நீரென
விசய னல்லமன் மேனி வடிவமா
யசைவி லன்பிறி தொன்று மறிந்தில
னிசையு மோயிய மென்ன விருந்தனன்.

(இ - ள்.) வசவனுள்ளம் - வசவண்ணனதுள்ளம் — வயல்புகுநீரென - வயலினே ராகச்செல்லுநீரைப்போல் — விசயனல்லமன் - மாயைக்குட ன்படாதவிஜயனாகியவல்லமதேவனது — மேனி - திருமேனியே—வடிவ மாய் - தனக்குலட்சியநூர்த்தவடிவமாக—அசைவிலன் - சலனமற்றவனாயு ம்—பிறிதொன்றுமறிந்திலன் - வேறொன்றுமறியாதவனாயும் — இசையு ம்—இயைந்த—ஒவியமென்ன - சித்திரப்பிரதமைப்பால்—இருந்தனன் - வசவீண்ணிருந்தான். எ - று. வேறுபுகாது வயல்புகுநீரென்றதனால், அயல்புகாது அல்ல மன்மேனிலையிலக்காக்குவித்தன னெனப்பெற்றும்.

கழும னிததவி சென்னுங் கலத்திடை -
யழிவ றத்திக முல்லம னாகிய
செழிய நற்சுதை சென்ன வசவனும்
விழியி னுக்கு விருந்திட் டனனரோ.

(இ - ள்.) கழு - கழுவிய — மணித்தவிசென்னும் - ரத்தனங்கற்பதித்த சூரியசிக்மசனமென்னும்—கலத்திடை - பாத்திரத்தில் — அழிவறத்தி கழ் - அழிவின் நிவிளங்கும் — அல்லமனாகிய - அல்லமதேவனென்னும் — செழிய - வளமுள்ள—நல் - நல — சுவை - தேவாமிர்தத்தை — சென் னவசவனும் - சென்னவசவதேவனும் — விழியினுக்கு - கண்களுக்கு—வி ருந்திட்டனன் - விருந்துசெய்தனன். எ - று. அரோ - அசை. சூரிய சிக்மசனமென்னும்பாத்திரத்திலுள்ள அல்லமனாகியவமிர்தத்தைச் செ ன்னவசவன் தனதுகண்களுக்குவிருந்திட்டனனென்க. எனவே, இஃம யாதுபாதுகாத்தனனென்பதாயிற்று. தவிசென்னுங்கலம் அல்லமனாகிய சுதை. இவையுருவகம்.

(சு)

முனிவினைக்கொலு மோளிகை மாரணம்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடி வாலனுந்
தனைநி கர்க்குந் தவிசமர் பூவ்வினை
மனமெ னப்படும் வண்டுற விட்டனர்.

(இ - ள்.) முனிவினை - கோபத்தை—கொலும் - எழாமற்காக்கும்—ஒ
ளி - பிழையின்றிய—கைமாரணம் - கைமாரனென்பவனும்—வினையினை
த்தெறும் - இருவினைகளையும்நாசஞ்செய்யும்—மெய் - மெய்யறிவினையு
டைய—மடிவாலனும் - மடிவாலமாச்சனும் — தனைநிகர்க்கும் - தனக்குத்
தானையொப்பாகிய — தவிசமர் - சூனியசும்மாசனத்திலெழுந்தருளிய—
பூவினை - அல்லமனாகியபூவை—மனமெனப்படும்—மனமென்கின்ற—வண்
டு - வண்டுகள்—உற - மொய்க்க—விட்டனர் - விடுத்தனர். எ - று. த
விசமைபூவென்றதனால் அல்லமனை வருவித்தாம். அல்லமனாகியபூ - மன
மெனப்படும்வண்டு—இவையுருவகம். (ரு)

முன்னி ருந்த முதுக்குறை வாளரும்
பின்ன டைந்த பெரியரு மாகிய
மன்னி ருந்த மணித்தவி சின்புடைத்
துன்னி யெங்கணுஞ் சூழ்ந்தனர் தொண்டரே.

(இ - ள்.) முன்னிருந்த - பூர்வத்திலிருந்த —முதுக்குறைவாளரும் -
பேரறிவுடையோரும்—பின்னடைந்த - பின்புலந்த—பெரியருமாகி - பெ
ரியோர்களுமாகி —மன்னிருந்த - அல்லமனெழுந்தருளியிருந்த —மணித்
தவிசின்புடை - அழகியவாசனத்தின்பக்கத்தில் —துன்னி - நெருங்கி—
எங்கணும் - எவ்விடத்தும்—சூழ்ந்தனர்தொண்டர் - அடியார்களுக்கும்நி
ருந்தனர். எ - று. ஏ - அசை. (சு)

புண்ட ரந்திரு நெற்றியிற் பூசிமெய்க்
கண்டி யென்னுங் கலனணி வார்சிலர்
பண்டை நான்மறை யின்பய னாகவே
கொண்ட வஞ்செழுத் துங்குறிப் பார்சிலர்.

(இ - ள்.) புண்டரம் - திரிபுண்டரத்தை—திருநெற்றியிற்பூசி - அழ
கியநெற்றியிற்பூசி —மெய் - தேகத்தில் —கண்டியென்னும் - கண்டியெ
ன்கின்ற—கலன் - ஆபரணத்தை —அணிவார்சிலர் - சிலரணிந்துகொள்

வார்கள்—பண்டை - பழமையாகிய—நான்மறையின்பயனாகவே - நான்ருவேதங்கனையு மோதுவதாலெய்தும்பயனாகவே—கொள்ள - கொள்ளப்பெற்ற—அஞ்செழுத்தும் - பஞ்சாட்சரத்தையும்—சிலர் - சிலபேர்—குறிப்பார் - தியானஞ்செய்யக் குறித்துக்கொள்வார்கள். எ - று. (எ)

நந்த னந்தரு நான்மலர் மஞ்சனஞ்
சந்த னஞ்சுடர் தண்புகை யாதிகொண்
டிந்தி யங்கனெ லாமடங் குள்ளமோ
டந்தி வண்ணனை யர்ச்சிப்ப ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) நந்தனம் - நந்தவனம்—தரு - கொடுக்கின்ற—மலர் - புஷ்பங்களும்—மஞ்சனம் - அபிஷேகமும்—சந்தனம் - சந்தனமும்—சுடர் - தீபமும்—தண்புகை - மனமுள்ளபுகையுமாகிய—ஆதிகொண்டு - முதலியவற்றைக்கொண்டு—இந்தியங்களுலாம் - இந்தியங்களினத்தும்—அடங்குள்ளமோடு - அடங்கியமனதோடு—அந்தி உண்ணனை - செந்நிறமுள்ளவல்லமனை—ஓர்சிலர் - சிலவடியார்—அற்சிப்பர் - பூசிப்பர். எ - று. ()

தாவில் பூசனை தாமபுரி கிற்பதிற
பாவெ லாஞ்சொலப் பட்டிடி மைம்புலக்
காவல் செய்யுங் கருத்துடை யார்தமக்
கேவல் செய்தனன் நென்றுசெய் வார்சிலர்.

(இ - ள்.) தாவில்பூசனை—கெடாதபூசையை—தாம்புரிகிற்பதில் - தாங்கள்செய்வதிலும்—பாவெலாஞ்சொல்லப்பட்டிடும் - சான்றோர்நூல்களாற் கூறப்படும்—ஐம்புலம் - ஐம்புலன்களையும்—காவல்செயுங் கருத்துடையார்தமக்கு - தத்தமிட்டப்படிசெல்லாமற் காக்குமெண்ணமுடையோர்க்கு—ஏவல்செய்தனன்நென்று - தொண்டிபுரிதலே யுத்தமென்று—செய்வார்சிலர் - சிலர்செய்வார்கள். எ - று. இடையி னீங்காமையைத் தாவிலென்றார். பாவாலாயதுநூலாதலால் பாவெலாமென்றது காரணவாகுபெயர். (க)

பூசனைத் தொழில் பூண்பதி னெண்மடங்
கீசனைத் துதித்தேத்துத னன்மென
ஓச லொத்த வுளமில ராய்ப்புலத்.
துகி நிற்பத் துதிப்பவ ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) பூசனைத்தொழில் - பூசுக்குந்தொழிலை—பூண்பதின் - கொள்வதிலும்—எண்மடங்கு - எட்டுப்பங்கு—ஈசனைத்துதித்தேத்துதல் - ஈனைத்துதித்துப்புகழ்தல்—நன்றென - நல்லதென்று—ஊசலொத்த - உஞ்சலையொத்தலென—உளமில்லாய் - மனமில்லாதவர்களாய்—புலம—ஜம்புலன்களென்னும்—தூசி - புழுதி—நிற்ப - அடங்கிநிற்க—ஓர்சிலர்துதிப்பவர் - துதிப்போர்க்கெல்லராவர், எ - று. பூண்பதின் ஐந்தாம்வேற்றுமை நீங்கற் பொருள். புலத்தூசி ; உருவகம். (௧௦)

அங்க லிங்க மயிக்க மிதுவென
மங்க லந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்கு றுந்தத் துவமசி தன்பொருள்
பங்க டின்றிப் பகர்பவ டோர்சிலர்.

(இ - ள்.) அங்கம் - உடலும்—லிங்கம் - ஆத்மாவுமாகியவியற்றின்—அயிக்கமிதுவென - ஐக்கிப்பாவதுவினையதென்று—மங்கலந்தரு - சுபத்தைத்தருகின்ற—மாமறையின்முடி - மகத்தானவேதங்குளின்முடிவில் —தங்குறும் - தீங்கிய—தத்துவமசிதன்பொருள் - தத்துவமசிப்பொருளை—பங்கமின்றி - துவிதபாவமின்றி—பகர்பவர் - உச்சரிப்பவர்—ஓர்சிலர் - சிலபேர். எ - று. அறிவைபன்றி யான்மாவும் அறியாமையன்றியுடலும் இன்மையானும், அறிவையன்றி அறியாமையோர்முதலன்றாமையானும் ஐக்கிப் பெய்தற்கு யாதுமுரண். இன்மையின் அங்கலிங்கமயிக்கமிதுவென்றும் இவ்வைக்கியத்தை யுணர்த்தற்பாலது சாமவேத மஹாவாக்கியமாதலின் “மங்கலந்தருமாமறையின் முடிதங்குறுத் தத்துவமசிதன்பொருளென்றுங் கூறினார்” பதம்; தத், துவம், அசி. பதார்த்தம்; அது - நீ - ஆனாய். வாச்சியார்த்தம்; சேவன், ஈசுவரன், பிரமம். லட்சியார்த்தம்; பிரமீம், கூடஸ்தன். தான் எனக்கொண்டு உபாதிருகிறாராதலின் தேற்றேகாரங் கொடுத்துப் பிரமமே கூடஸ்தன் கூடஸ்தனே பிரமம் எனவசிபதத்தா லயிக்கியங் கொள்க. (௧௧)

பாச மேது பசுவெனப் பட்டதே

தீசன் யார்பதி யெவ்வகை யாருயிர்க்

காசு தீர வருளு மருளுடைத்

தேசிகூடுவெனத் தேர்பவ ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) பாசமேது - பாசமென்பதியாது—பசுவெனப்பட்டதேது - பசுவென்பதியாது—ஈசன்யார் - ஈசனென்பவன்யாவன்—பதியெவ்வ

கையார் - மாயாரகிதவீசனெவ்வகைப்பட்டவன்—உயிர்க்கு - உயிர்களுக்
கு—ஆகதீர - மலங்கணீங்க—அருளும்—அதுக்கிரகிக்கின்ற—அருளுடை -
கிருபையையுடைய—தேசிகாவென - குருமூர்த்தியெயென்று—தேர்ப
வர் - விசாரித்துத்தெளிபவர்—ஓர்சிலர் - சிலபேர். எ - று. ஈசன்யார்
பதியெவ்வகையார் என்றிரண்டுவந்தது; மாயாசகிதவீசனையும் மாயா
கித வீசனையும் குறிக்கற்கென்க. (கஉ)

புறந்தி னஞ்செயும் பூசையி னென்றெனச்
சிறந்த கஞ்செய் தியான மருவிமெய்
மறந்தி ருந்த மனஞ்சிவ லிங்கமுற்
றிறந்தி டிந்திற மெய்தின ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) புறம் - புறத்தில்—தினஞ்செயும்பூசையின் - தினமுஞ்செய்
யும்பூசையினும்—நன்றென - நல்லதென்று—சிறந்து - சிறப்பிற்று—அக்
ஞ்செய்கியானம் - மானதபூசையை—மருவி - அடைந்து—மெய்மறந்
திருந்த - உடல்மறந்திருந்த—மனம்—மனமானது—சிவலிங்கமுற்று - சிவ
லிங்கத்தையடைந்து —இறங்கிடுந்திறம் - அதீதமாகிற்குந்திறத்தை—எ
ய்தினரோர்சிலர் - சிலபேரடைந்தனர். எ - று. இங்கே சிவலிங்கமெ
ன்றது ஆத்மீப்பிரகாசத்தை. (கங)

ஓடிமீளு முயிர்நின் றிடா தெனி
•னீடு மூமன ரிற்பதன் ருதலால்
வீடு மேவரி தென்று விதிமுறை
நாடி வாயு நலிபவ ரோர்சிலர்.

(இ - ள்.) ஓடிமீளும் - ஓடித்திரும்புகின்ற—உயிர் - பிராணன்—நின்
றிடாதெனில் - அசைவறநில்லாதாயின்—நீடுமாமூனம் - சங்கற்பத்தால்
மிக்ருவளர்ந்தமகத்தாகிய மனமானது—நிற்பதன் ருதலால் - அசைவற
நிற்கமாட்டாததலால் —வீடுமேவரிதென்று - முத்திசாம்பராச்சியங்கி
டைத்தலரிதென்று—விதிமுறைநாடி - விதிவொழுங்கைநாடி —வாயுநலி
பவர் - வருந்திப்பிராணபந்தனஞ்செய்பவர்கள் —ஓர்சிலர் - சிலபேர்.
எ - று. இக்கவியில் யோகிகளைக்கூறலின் இங்கேயுயிரென்றது பிரா
ணவாயுவையென்க. 'இங்கே விதிமுறையாவது யோகுவிரெறியை.
இவர்கள் ஞானநெறிச் சேர்தலரிதாதலி னிங்ஙனங் கூறினென்க. (கச)

இணைய ராகி யிருந்தவக் காலையி
லணைய னாகிய வல்லமன் றன்னிடை

நினைவெ லாமுற நின்று தமதிடை
மனமி லாத வசவனைக் கண்டனர்.

(இ - ள்.) இனையராகி - இத்தகையராகி—இருந்தவக்கூடியில் - இருந்தவத்தருணத்தில் — அனையனாகிய - அத்தன்மையுடையோனாகிய — அல்லமன் றன்னிடை - அல்லமதேவனிடத்தில் — நினைவெலாமுறநின்று - நினைவனைத்துமொருங்குபெற்றின்று — தமதிடைமனமிலாத - அடியார் களிடத்தில் வைத்தஸ்மரணைச் சற்றுமில்லாத—வசவனைக்கண்டனர் - வசவதேவனைப்பார்த்தார்கள். எ - று. ஞானமெய்து மதிதீவரகுறியாத லால் “நினைவெலாமுற நின்று தமதிடை மனமிலாதவசவனென்றார்” அடியார்கள் தோன்றாவெழுவாய். (கரு)

வேறு.

பெரியவர் சிறியவ ரென்னும் பெற்றிமை
யரவணி கடவுட னடியர் தம்முளே
தெரிபவ னெவனவன் சிறிய னேயென
விரிவுறு மறையெலாம் விளம்பு மென்பவே.

(இ - ள்.) பெரியவாச்சிறியவரென்னும் — பெரியோர்சிறியோரென்கி ன்ற—பெற்றிமை - தன்மை—அரவணிகடவுடன் - பாம்பையணியாகவ ணிந்தபரமசிவனது — அடியார்தம்முளே - அடியார்களுக்குள்ளே—தெரி பவனெவன் - எவன்பேதங்காண்பானே—அவன் - அப்புருடன்—சிறிய னேயென - இழிஞனேயென்று — விரிவுறுமறையெலாம் - பலசாகைக ளாக விரிந்துள்ளவேதங்களனைத்தும்—விளம்பும் - சொல்லும்—என்ப - என்றறிஞர் கூறுவர். எ - று. ஏ - அசை. சிவதொண்டிற் கல்வியுடை மையும் கல்வியின்மையுந் கருதற்க வென்க. (கசு)

ஆவுரித் திடினுநீ ரணியு மன்பனம்
மாவுரித் தவனென வணங்கத் தக்கவன்
பூவுரித் தவன்பதம் புனையப் போற்றுற
நாவுரித் தெனம்மை நான்கு மோதுமால்.

(இ - ள்.) நீரணியுமன்பன் - அன்புகொண்டநீரணிவோன்—ஆவுரித் திடினும் - ஆவதைசெய்யினும்—நம - நம்முடைய—மாவுரித்தவனென - யானையுரித்தோனாகிய சிவனென்று—வணங்கத்தக்கவன் + யாவராலும்

வணங்கற்குப்பாத்திரன்—அவன்பதம்புனைய - அவனதுதிருவடிபயபருச்
சிக்க—பூவுரித்தென - புஷ்பந்தருதியதென்றும்—போற்றும் - அவனைத்
துதிக்க—நாவுரித்தென - நாக்ருரியதென்றும்—மறைநான்கும் - நான்கு
வேதங்களும்—ஓதும் - சொல்லும். எ - று. ஆல் - அசை. ஆவதையினு
மிக்கநீமையின்மையின் ஆவுரித்திடினுமெனவும், அவன்பால் விவநொ
ன்றி மேலிட்டவிடத்தில் அத்தீச்செய்கை யெவரதுள்ளத்தினு மெய்தற்
கிடமின்மையின் வணங்கத்தக்கவன் பூவுரித்து நாவுரித்து எனப்பட்டது.
மறைநான்கு மோதுமென்றதனால் ஈஸ்வரவாக்கியமாதலால் அவனுந்
துதிபெற்றவனெனக் குறிப்பித்ததாகப் பெற்றும். எனவெனலை யீரிட
த்து மொட்டுக. (௧௭)

வந்தவர் வருபவர் வருகின் றார்களா
மந்தமி லடியர்மாட் டாற்றுஞ் செய்கையைச்
சிந்தனை செய்கிலன் றேசி கன்செயு
மிந்திர சாலமுற் றிருந்து நந்தியே.

(இ - ள்.) வந்தவர் - வந்தவர்களும்—வருபவர் - இனிவரப்போகிற
வர்களும்—வருகின்றார்களாம் - வருகின்றவர்களுமாகிய—அந்தமிலடியர்
மாட்டு - எண்ணிறந்தவடியார்களிடத்தில்—ஆற்றஞ்செய்கையை - செய்
யுந்தொண்டினை—சிந்தனைசெய்கிலன் - நினையாதவனாய்—தேசிகன்செ
யும் - அல்லமன்செய்கின்ற—இந்திரசாலமுற்று - இந்திரசாலத்தில் மன
முறைந்து—இருந்துநந்தி - வசவண்ணனிந்து. எ - று. ஏ - அசை.
அல்லமன்செய்யும் இந்திரசாலவித்தையில் வித்துவானைக்காண ஊக்க
முற்றிருக்கையில் அடியார்கள் தொண்டை மறந்தனனென்க. (௧௮)

பத்தியிற் றவறினோன் பாலி ருந்துநாந்
துய்த்துடற் சுமப்பதிற் றுறத்த னன்றென
மெய்த்தவக் குழாமெலாம் டிவகுண்டு போயின
வத்தனற் றண்டநா யகனை விட்டரோ.

(இ - ள்.) பத்தியிற்றவறினோன்பால் - அடியார்தொண்டிமுத்தவனிட
த்தில்—இருந்துநாம் - நாமிருந்து—துய்த்து - புசித்து—உபசுமப்பதி
ல் - தேக்குசுமப்பதிலும்—துறத்தனன்றென - விடுதலன்றென்று—மெ
ய்த்தவக்குழாமெலாம் - உண்மையானவடிவார்கூட்டமனைத்தும்—அத்
தன் - கர்த்தனாகிய—நல் - நல்ல—தண்டநாயகனைவிட்டு - வசவண்ணனை

விட்டு—வெகுண்டுபோயின - கோபித்துக்கொண்டுபோயின. எ - அடியார்களை மறந்ததால் அவர்கள்கோபித்து அவ்விடம்விட்டுப் போயின ரென்க. (கக)

துன்றிய மெய்த்தவர் துறந்து போயபின்
மன்றல்செய் மற்றைநாண் மனையை யொத்தொரு
தன்றனி நற்புரந தனிப்பக் கண்டன
னன்றறி நற்செய நநதி தேவனே.

(இ - ள்.) துன்றியமெய்த்தவர் - மிக்கமெய்த்தவக்குழாங்கன்—துறந் துபோயபின் - விட்டுநீங்கியபின்னர்—மன்றல்செய் - கல்யாணஞ்செய் த—மற்றைநாள் - மறுநாள்—மனையை—அந்தக்கல்யாணஞ்செய்த வீட்டிற் கு—ஒத்து - ஒப்பாகி—தன் - தன்னுடைய—நல் - நல்ல—தனி - தனியாக—ஒருபுரம் - ஒருதேகம்—தனிப்ப - ஒண்டியாயிருக்க—நன்றறி - உண்மைநெறியறிந்த—நற்செயல் - சன்மார்க்கத்தைபுடைய —நந்திதே வன் - வசவண்ணன்—கண்டனன் - பார்த்தனன். எ - று. கல்யாண நுகழிந்த மறுநாள் அவ்விடே ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்குமாறுபோ ன்று மடத்திலொருவருமின்றித் தான்மாத்நிரமிருக்க வசவண்ணன் கண்டன னென்க. (உ௦)

வழுவின் அன்புசெய் வழியை யின்றுநான்
குழுவது மடியவர்க் குறித்துச் செய்தவழி
வொழிவது மடிசிலுண் டொழிநதி டாதுநீர்
தழிவுறு மேயென வகநத ளர்நதனன்.

(இ - ள்.) குழுவதும் - திரளாயுள்ள—அடியவர்குறித்துச்செய்த - அடியார்களைக் குறித்துச்செய்துவந்த—அன்புசெய்வழியை - அன்புவினை தற்கியைந்த நெறியை—இன்றுநான்வழுவின்—இன்றைக்குநான்வழுவி விட்டனன்—இவ்வொழிவதும்மடிசில் - யாதானுங்குன்றாதவளவையுடைய ஶிவ்வுணவை—உண்டொழிந்திடாது - உண்டுசெல்வழியாமல்—தீர்ந்து - நீங்கி—அழிவுறுமேயென - கெட்டுப்போகுமேயென்று —அகந்தளர்ந்த னன் - மனநொந்தனன். எ - று. அடியார்கள் சென்றுவிட்டதால் அவர்கள் தொண்டில் 'வழுவினேனென்றும், உன்பாரில்லாமல் இவ்வடி சில்மிடை அழிந்துவிடுமே யென்றும் விசனமுற்றன னென்க. (உ௧)

சங்கம பத்திசெய் தண்ட நாதனே
சங்கம பத்திசெய தகைமை பூண்டுநான்

சங்கம பத்தியிற் றவறினே னென்றாற்
சங்கம பத்திசெய் தன்மையெண்மையோ.

(இ - ள்.) சங்கமபத்திசெய் - சங்கமபத்திசெய்கின்ற - தண்டநாத
னே - வசவண்ணனே—சங்கமபத்திசெய் - சங்கமபத்திசெய்கின்ற—த
கைமைபூண்டு - விரதமேற்கொண்டு—நான் - அடியேன்—சங்கமபத்தி
யில் - சங்கமபத்தியினிடத்தில்—தவறினேனென்றால் - வழுவின்னெ
ன்பையாயின் —சங்கமபத்திசெய் - சங்கமபத்திசெய்கின்ற—தன்மை
ஒழுக்கம்—எண்மையோ - எளிமையதோ. எ - று. சங்கமபத்தி; அடி
யார்களுக்கன்புகொண்டு தொண்டிபுரிதலை. எண்மையோவென்பதி லோ
காரம் அருமையென மறுத்தலா லெதிர்மறை. (உஉ)

இழிப்பினும் வெறுப்பினு மில்லி னுள்ளன
வழிப்பினு முடம்பினை யரிந்து கொல்லினும்
பழிப்பறு சங்கம பத்தி செய்பவன்
ஒழிப்பது பிறவியென் றுலக மோதுமே.

(இ - ள்.) இழிப்பினும் - மானககேடெய்தியவிடத்தும்—வெறுப்பினு
ம் - எவற்றினும்வெறுப்பெய்தியவிடத்தும்—இல்லினுள்ளன - மனையிலு
ள்ளவைகள்—அழிப்பினும் - நாசமெய்தியவிடத்தும்—உடம்பினை - தன
துதேகத்தை—அரிந்து - துண்டுதுண்டாகவரிந்து —கொல்லினும் - பிறர்
கொலைசெய்தவிடத்தும்—பழிப்பறு—குற்றமற்ற—சங்கமபத்திசெய்பவன்—
இவற்றிற்கலங்காது சங்கமபத்திசெய்தோன்—ஒழிப்பது - ஒழித்தற்கி
யைவது—பிறவியென்று - சனைமென்று—உலகம் - பெரியோர்கள்—ஒ
தும் - சொல்லுவார்கள். எ - று. ஏ - அசை. இங்கே வுலகமெனல்
உயர்ந்தோர்மாட்டு. திண்ணமாதலின் ஒழிப்பது பிறவியென்றார். (உ௩)

இம்முறை சங்கம பத்தி யெய்திய
வெம்முடை நந்தித னெண்ண முற்றுற
வம்முடை யடிசிலுண் டலமன் மாதவர்
தம்முறு புசியெலாந தணிப்ப வுன்னினுன்.

(இ - ள்.) இம்முறை - இவ்வாறு—சங்கமபத்தி - சங்கமபத்திசெய்தி
யை—எய்திய - அழிபாதுமேற்கொண்ட —எம்முடைநந்திதன் - எம்மை
யாளாகவுடைய வசவண்ணனது—எண்ணமுற்றுற - எண்ணநிறைவே
ற—அ - அந்த—மடை - சோறுமுதலிய—அடிசிலுண்டு - உண்வனைத்து

முண்டு—அலமன் - அல்லமதேவன்—மாதவர்தம் - அடியார்களுடைய
உறுபசியெலாம் - மிக்கபசியனைத்தும்—தணிப்ப - தணிந்துபோமாறு—
உன்னினான் - நினைத்தனன். எ - று. அலமன்; இடைக்குறை. (உச)

ஒருவன்யான் சிறுபசியுடையன் சிற்றுணு
விரைவுற விடுதிநீ வேண்டு மாறுபின்
பரிவுள வடியவர் பாற்செய்- யென்றனன்
பொருவறு வசவனை நோக்கிப் போதகன்.

(இ - ள்.) ஒருவன்யான் - யானொருவன்—சிறுபசியுடையன் - கொ
ஞ்சம்பசியுடையவன்—சிற்றுணு - அற்பவுணவாக—விரைவுறவிடுதி-முன்
னேவிரைவிற் கொடு—நீவேண்டுமாறு - உன்னிஷ்டப்படி —பின் - பின்
னே—பரிவுள - அன்புள்ள —அடியவர்பாற்செய் - அடியார்களுக்குவுண
விடுதி—பொருவறு - ஒப்பற்ற—வசவனை நோக்கி - வசவண்ணனைப்பார்
த்து—போதகன் - அல்லமன்—என்றனன் - என்றுசொல்லினன் எ-று.
எனது சிறுபசியைத் தணித்துப் பின்ன ரடியார்கள் பசியைத் தணித்தி
டுதி யென்றல்லமன் கூறினனென்க. (உரு)

ஐயனு முனிவுறு தருளும் வண்ணமயான்
செய்யுநல் வினையென மகிழ்ந்து தேவனைப்
பையவுண் மனையிடைப் பணிந்து கொண்டுபேர்ய்ப்
பெய்யுமென் மலர்மணிப் பீடத் தேற்றினான்.

(இ - ள்.) ஐயனும் - வசவண்ணனும்—முனிவுறுது - கோபியாமல்—
அருளும்வண்ணம் - கொடுக்கும்வண்ணந்துணிவது —யான்செய்யுநல்
வினையென - நான்செய்யுநன்மார்க்கமென்று—மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்
து—தேவனை - அல்லமனை—பணிந்து - வணங்கி—பைய - மெதுவாக—
உண்மனையிடைக்கொண்டுபோய் - மனைக்குள் ளழைத்துக்கொண்டுபோ
ய்—பெய்யும் - பரப்பிய—மெல் - மிருதுவாகிய—மலர் - மலர்களை
டைய—மணி-அழகிய—பீடத்து - ஆசனத்தில்—ஏற்றினான் - ஏறச்செய்
தனன். எ - று. ஐயனும் மகிழ்ந்து பணிந்து கொண்டுபோய் ஏற்றின
னெனமுடிக்க. (உச)

ஏற்றிய வருள்வச லேச நெம்பிரான்
காற்றுனை மலர்களைக் கந்த மஞ்சன

நாற்றமென் மலர்நறும் புகை விளக்கெனப்

போற்றிய விவைகொடு பூக்கே செய்தனன்.

(இ - ள்.) ஏற்றிய - ஏறச்செய்த—அருள் - கிருபைபொருந்திய —வச வேசன் - வசவண்ணன்—எம்பிரான் - அல்லமனது —கால் - திருவடிக ளாகிய—துணைமலர்களை—உபயதாமரைமலர்களை —கந்தம் - சுகந்தமும்— மஞ்சனம் - அபிஷேகநீரும்—மெல் - மிருதுவாகிய—நாற்றமலர் - வா சையுள்ளபுஷ்பங்களும்—நறும்புகை - வாசனைப்புகைகளும்—விளக்கு - தீபமும் - எனப்போற்றிய - என்றாகமங்களாற்சொல்லப்பட்ட —இவை கொடு - இங்ஙனமாயவயிஷேககருவிகளைக்கொண்டு—பூசைசெய்தனன்— பூசித்தான். ஏ - று. காற்றுணைமலர் ; உருவகம். (உஎ)

பூசனை செய்தபின் போற்றி நின்றுபொற்

பாசன மமைத்துமென் பதமப டைததுமேல்

யோசனை கைகமழ் கறியு மொளளிய

போசன முற்றையிடப் புரிந்து நநதியே.

(இ - ள்.) பூசனைசெய்தபின் - பூசைசெய்தபின்னர் —போற்றிநிந் று - துதித்துநின்று —பொற்பாசனமமைத்து - அழகியபோசனம்படை த்தற்கியைந்தவாழையிலையைப்போட்டு —மென்பதம்படைத்து - மெல் லியசாதமபடைத்து—மேல் - அதன்மேல் —யோசனை - யோசனைதூர ம்—கைகமழ் - கைமணம்வீசத்தக்க—கறியும் - கறிகளையும்—ஒள்ளிய - அழகிய—போஜனம் - போஜனவகைகளை —முறையிடப்பறிந்து - முறை யேபடைக்கச்செய்து—நந்தி - வசவண்ணன். ஏ - று. ஏ - அசை. நந்தி போற்றிநின்று அமைத்து படைத்து முறையிடப்பறிந்தெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (உஅ)

அருந்துக வெனவடி தொழுவ மக்கலந

திருந்திய வமுதுளோ ரவிழுஞ் சேடியா

தருந்தின னேரிமைப் பேரீதி னல்லமன்

பொருந்திய வவரிநாம பூத ராகளே.

(இ - ள்.) அருந்துகவென - புசித்தருளவேண்டுமென்று—அடிதொழ வும் - திருவடிகளைவணங்கவும் —அக்கலம் - அந்தவண்ணங்கலத்தில்—தி ருந்திய - நிறையப்படைத்துள்ள—அமுதுள் - சரப்பாட்டில்—ஓரவிழுஞ் சேடியாது - ஓர்சாதமுமீதியாகாமல்—அல்லமன்-அல்லமதேவன்—பொ

நந்தியவவர்-அங்கிருந்தவர்கள் — இறும்பூதராக - அதிசயிப்பராக -
மைப்போதின் - ஓரிமையளவில் - அருந்தினன் - உண்டனன். எ - று.

பின்னரு மம்முறை பெய்ய வையுனல்
வன்னமு மம்முறை யருந்திப் பின்னரும்
பின்னரு மம்முறை பெய்ய வுண்டனன்
றன்னுளம் வியந்தனன் றண்ட நாயகன்.

(இ - ள்.) பின்னரும் - பின்னும் — அம்முறை - அந்தமுறைப்படி —
பெய்ய - படைக்க — ஐயன் - அல்லமன் — அவ்வன்னமும் - அந்தசாப்
பாட்டையும் — அம்முறையருந்தி - முன்னுண்டவாறுண்டு — பின்னரும்
பின்னரும் - பின்னும்பின்னும் — அம்முறைபெய்ய - அவ்வாறுபடைக்க —
உண்டனன் - சாப்பிட்டனன் — தண்டநாயகன் - வசவண்ணன் — (இ
தைக்கண்டு) தன்னுளம் - தனதுள்ளத்தில் — வியந்தனன் - அதிசயித்த
னன். எ - று. (நக)

சிறுச்சிறி தன்மிடுஞ் செய்கை யாலரு
ளிறைக்கெழி லுதரவெந் நெருப்பெ முந்ததால்
விறற்கன லம்முறை விறகி டக்கனன்
றுறப்பெரி தெனவெழுந் தோங்கல் போலவே.

(இ - ள்.) சிறுச்சிறிது - சிறிதுசிறிதாக — அனமிஞ்செய்கையால் -
போசனமிஞ்செய்கையினால் — அருளிறைக்கு - கிருபைபொருந்தியவல்
லமனுக்கு — எழில் - அழகிய — உதரவெந்நெருப்பு - கொடியவுதராக்கினி —
விறற்கனல் - விறகிலுள்ளவக்கினி — அம்முறை - முன்னிட்டமுறைப்ப
டி — விறகிட - அதில்விறகுவைக்க — கன்னு — சீறி — உற - பொருந்த —
பெரிதென — பெரிதாக — எழுந்தோங்கல் போல - எழுந்ததிகரித்தாற்போ
ல — எழுந்தது - அதிகரித்தது. எ - று. ஆல் - ஏ - அசைகள். விறகாக்
கினியில் 'மேலுமேலும்விறகிட அவ்ரக்கினிமேலிடொறுபோன்று அல்லம
னுக்கும் உதராக்கினிமேலிட்டதென்க. அனமெனலிடைக்குறை. (நக)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கியற்று மேவல்
தண்ணாமும் வருகென வழைத்து நம்மனைப்
பண்ணிய பதமெலாம் படைமி னென்றனுந்
துண்ணென் னனமிடுந் தொழிறெ டக்கினுந்.

(இ - ள்.) எண்ணியவெண்ணியாங்கு - வசவண்ணெண்ணியெண்ணப்படி—இயற்றுமேவலர் - செய்யுமேவலாளிகளை—அண்ணலும் - வசவண்ணனும்—வருகெனவழைத்து—வாருங்கனென்றுகூப்பிட்டு—கம்மனைப்பண்ணிய - கமதுமடத்திற்சமைத்த—பதமெலாம்படையின் - சர்ப்பாட்டையெல்லாமிவருக்குப்பூடையுங்கள்—என்றலும்—என்றுவசவண்ணன் சொல்லவும்—துண்ணென - திகிக்கென்று—அனமிந்தொழில்தொடங்கினார் - சாப்பாடுவட்டிக்கத்தொடங்கினார்கள். எ - று. துண்ணெனல்; வினாவுக்குறிப்பு. (௩௨)

வேறு.

அளவறு மடியர்க் கெல்லா மாக்கிய வடிசிற் குன்றங் கொளவுறு கூடையோடு கூடையு டாக்கக் கொண்டு வளமுறு கயிலைக் குன்றம பெயர்ததிவண் வைத்த தென்னத் தளவுற முடிசி லெங்க டம்பிரா னெதிர்கு விததார்.

(இ - ள்.) அளவறும்டியர்க்கெல்லாம் - அளவிற்றவடியர்களுக்கெல்லாம்—ஆக்கிய - சமைத்த—அடிசிற் குன்றம் - குன்றுபோன்றசாதாரணிகளை—கொளவுறுகூடையோடு - வாரிக்கொள்ளத்தகுந்தகூடையோடு—கூடையு டாக்கக்கொண்டு - கூடைகளிடிபடுமாறுவாரிக்கொண்டு—வளமுறு - வளப்பமுள்ள—கைலைக்குன்றம் - வெள்ளியங்கிரியை—பெயர்த்து - அடியோடுபெயர்த்து—இவண்வைத்ததென்ன - இவ்விடத்திற் கொண்வெந்துவைத்தாற்போல—தளவுறமுடிசில்—மல்லிகையரும்புபோன்றசாதகங்களை—எங்கடம்பிரானெதிர் - எமதுகர்த்தனாகியவல்லமனெதிரில்—சூவித்தார் - குவையல்செய்தார்கள். எ - று. அடிசிற் குன்றம்; உருவகம். அக்கயிலைமலைவடிவுபோறகாட்டச் சாதக்குவையலைக்குறித்தவாசல் இதுதற்குறிப்பணி. (௩௩)

பருப்பொரு பொருப்பெ னத்தாம் படைத்தனர் சிலரெ டித்து விரைப்புது நெய்க் கிழித்து விடுத்தனர் சிலர்ம ணக்கும் பொரிக்கறி பளிதம பாகு புளிங்கறி பலவு மெல்லா நிரைத்தொரு சிலர்சொ ரித்து நின்னனர் முகில்கள் போல்.

(இ - ள்.) பருப்பு - சமைத்தபருப்புகளை—ஒருபொருப்பினை - ஒருமையைப்போல—தாம்படைத்தனர் - தாங்கள்வட்டித்தாங்கள்—சிலரெ டித்து - சிலர்கையாலெடுத்து—விரை - வாசனைபொருத்தியு—புது புதிய—நெய் - நெய்களை—சிலர் - சிலபேர்—கிழித்துவிடுத்தனர். கிழித்த

துவிட்டார்கள்—சிலர் - சிலபேர்—மணக்கும்பொரிக்கறி - மணக்கின்ற பொரிக்கறிகளையும்—பளிதம் - பச்சடிகளையும்—பாகு - கொழம்புகளையும்—புளிங்கறி - புளியிட்டபதார்த்தங்களையும்—பலவும் - இவைபோல் வனபலவும் —எல்லாம் - சமஸ்த்தத்தையும்—நிறைத்து - வரிசையாக—ஒருசிலர் - சிலபேர்—முடிகள்போல - மேதங்களைப்போல—சொரிந்து நின்றனர் - சொரிந்துநின்றார்கள். எ - று. சிலரெடுத்துப்படைத்தனர் சிலர்கவிழ்த்து விடுத்தனர் ஒருசிலர் சொரிந்து நின்றனரென முடிக்க. தாமென்பது அசைசிலையெனினுமமையும். பளிதமெனற்குப்பொருள் கற்பூரமெனல் பொருந்தாமையின் பச்சடியென்றும். ஒன்றன்பி னென்றெனலை நிராத்தெனக் கொள்க. (௩௪)

வடைபடு திகிரி யாக மாங்கனி கவண்கல் லாக
வடைபடு கழைக்க ரும்பங் கொண்கதை யாகக் கொண்டு
கடைபடு முலகிற் கெல்லாங் காரிய கருத்தன் முன்னாப்
படைபடை யெனச்சொ ரிந்தார் படைமுகத் திளைஞா போல.

(இ - ள்.) வடை - வடைகள்—படு - பொருந்திய—திகிரியாக - சக்ராயுதங்களாகவும்—மாங்கனி—மாம்பழங்கள்—கவண்கல்லாக - கவண்டிகற்களாகவும்—உடைபடு - முறியத்தக்க—கழைக்கரும்பு - மூங்கில்போன்ற கரும்புகள்—அங்கு - அவ்விடத்தில்—ஒண்கதையாக - பலமுள்ளதடிகளாகவும்—கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு—கடைபடுமுலகிற்கெல்லாம் - கீழ்ப்பட்டவுலகங்களுக்கெல்லாம்—காரியம் - காரியநடாத்துதற்கு—கருத்தன்முன்னர் - தலைவனுசியவல்லமனுக்குமுன்னே—படைமுகத்திளைஞர் போல - யுத்தகளத்தெதிர்த்த சுத்தவீரர்களைப்போல —படைபடையெனச்சொரிந்தார் - படைபடையென்று சொரிந்துவிட்டனர். எ - று. வடை, மாங்கனி, கரும்பு, இவற்றில் திகிரி, கவண்கல், ஒண்கதை, இவற்றையாரோபித்தலால் விரியுருவகவணி. (௩௫)

குளங்கா யாக வந்தக் குளத்தினுட் பசுவின் நீம்பால்
விளங்குறு மழுத வேலை விடுத்தென விட்டார் சில்லோர்
உளங்கனி மூவர் செய்யு ளொத்தமுக கனியு மேனோர்
வளங்கெழு தொடர்பு போலு மற்றைய பழமுந் தூர்த்தார்.

(இ - ள்.) குளம் - குளமானது—கரையாக - எல்லையாக—அந்தக்குளத்தினுள் - அந்தக்குளத்தில்—பசுவின்நீம்பால் - மதுரமாகியபசுவின்பாலு—விளங்குறும் - விளங்காநின்ற—அமுதவேலைவிடுத்தென - திருப்பா

ற்கடலைவிடுத்தாற்போல—சில்லோர் - சிலபேர்—விட்டார்—விட்டனர்—
உளங்கனி - உள்ளநெக்குருகத்தக்க—மூவர்கெய்யுளொத்த - சம்பந்தர்
முதலிய மூவர்கெய்யுளொக்கொப்புகிய—மூக்கனியும் - மூன்றுகனிகளையு
ம்—ஏனோர் - மற்றவடியார்களின்—வளங்கெழு - வளப்பமுள்ள—தெர்
டர்புபோலும் - செய்யுளிட்போலும்—மற்றையபழமும் - ஏனையபழங்
களையும்—தூர்த்தார் - நிரப்பினார்கள். எ - று. சில்லோரென்பதை இ
டைநிலைத்தீபமாக விட்டார் தூர்த்தார் என்பவற்றோடொட்டிக். மூவ
ரெனல்; சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரனா. இவர்கள்செய்யுளெனல்; திருக்க
டைக்காப்பு, தேவாரம், திருப்பாட்டுகளை. மூக்கனியெனல்; வாழைப்பழம்,
பலாப்பழம், மாம்பழமெனலை. தொடைகளாற்றொடுக்கப்படுஞ் செய்யு
ட்களை தொடர்பெனல் காரணவாகுபெயர். மற்றையபழம்; முந்திரி,
திவராட்சி, பேரீச்சங்கனி முதலியவைகளை. உளங்கனி செய்யுளென
முடிக்க. குளமுதலியவற்றில் களாமுதலியவற்றையாரோபித்தலால் விரி
யுருவகவணி. (௩௪)

எண்ணில ரிடுவ வெல்லா மினியன வின்ன வென்னான் .
கண்ணிமை யொடுங்கு முன்னர் கடிதயின் றுதவு ருமல்
வண்ணமென் மலாக்கை வாங்கி வறிதிருந தன்னெங் கோன்றே
பண்ணவன் பரிக்கு மேடு பள்ளமென் பனவங் குண்டோ. [ர்ப்

(இ - ள்.) எண்ணிலர் - எண்ணிறந்தபேர் —இடுவவெல்லாம் - இடுவ
னவனைத்தையும் —இனியனவின்னவென்னான் - நன்கென்றுந் தீதென்
றுஞ் சொல்லாதவனுய்—கண்ணிமையொடுங்குமுன்னர் - கண்ணிமைப்ப
தற்குமுன்னே—கடிதயின்று - விரைவிலுண்டு—உதவுருமல்வண்ணம் -
சலித்தினிவுணவிடாவண்ணம்—மெல் - மிருதுவாகிய—மலர்க்கைவாங்
கி - தாமதாமலர்போன்றகையெடுத்து—எங்கோன்வறிதிருந்தனன் -
அல்லமன்சுமாவிருந்தனன்—தேர் - ரதத்தையுடைய —பண்ணவன்ப
ரிக்கு - சூரியனுடைய குதிரைகளுக்கு—மேடுபள்ளமென்பன—மேடுபள்ள
மென்னப்பட்டவை—அங்குண்டோ - அங்குளவோ. எ - று. உதவுரு
மல் வண்ணமென்பது அவர்கள் சலித்துநிற்கும் விதத்தை. உண்டோவெ
ன்பதி லோகாரம் எதிரீமறை. இவ்வுவமை இனியன வின்னவெனவென
கருதாமைபற்றி யென்க. (௩௪)

சுற்றினு முண்க வென்று தமருப சரியந வண்ணன்
சுற்றினு மிடுக வென்று தம்பிரா னுண்ணு ரின்றான்

மற்றிது கண்டு நின்றோர் மட்கல மொழிய வேறு
பற்றிலை யென்று நந்தி திருமுகம் பார்த்துச் சொன்னார்.

(இ - ள்.) சற்று - கொஞ்சம்—இனுமுண்டவென்று - 'இன்னுஞ்சாப் பிடுகவென்று—தமருபசரியாவண்ணம் - உறவின ருபசரியாதிருக்கும்வ ண்ணம் —சற்றினுமிடுகவென்று - இன்னுங்கொஞ்சம்போடென்று— தம்பிரான் - அல்லமன்—உண்ணாநின்றான் - வினாவிற்காப்பிட்டுக்கொ ண்டிருக்கின்றான் —மற்றிதுகண்டு - இவ்வதிகதத்தைக்கண்டு —நின் றோர் - அங்குநின்றவெவலாளிகள் —மட்கலமொழிய - சமைத்தமட்பாத் திரத்தையன்றி—வேறுபற்றிலையென்று - வேறுபற்றேனுமில்லையென் று—நந்தி - வசுவண்ணனது —திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார் + அழகிய முகத்தைநோக்கிச் சொல்லினார். எ - று. உபசாரம்பேண்டாமல் வி னாவிலுண்பதால் யாதோர்பற்றுமில்லாதிருக்க எவலாளிகள் மட்கலத் தைக் காட்டின ரென்க. (நஅ)

உண்வினை யாடல் செய்யு மொருவனைக் கண்டு வேண்மேற்
கண்வினை யாடு நெற்றிக் கடவுண்மெய் யடியா ரெல்லாம் ,
விண்வினை யாடுஞ் சோலை வியனக ரிடத்திற் செல்வப்
பெண்வினை யாடுந் தம்மிற் பேரன மிடுதற் கெண்ணி.

(இ - ள்.) உண் - உணவில்—வினையாடல்செய்யும் - திருவினையாடல் செய்கின்ற—ஒருவனைக்கண்டு - ஒருவனுகியவல்லமனைக்கண்டு —வேண் மேல் - மன்மதன்மேல்—வினையாடும் - வினையாடல்செய்த—கண்ணெற் றி + நெற்றிக்கண்ணையுடைய—கடவுள் - பரமசிவனது —மெய்யடியா ரெல்லாம் - மெய்யடியார்களனைவரும் —விண்வினையாடும் - ஆகாயமளா விய—சோலை - தோப்புக்குழந்த—வியனகரிடத்தில் - பெரிதாகியபட் டணத்தில்—செல்வப்பெண் - செல்வப்பெண்கள்கூடி —வினையாடுந்தம் மில் - வினையாட்டாகச்செய்யு நிலாச்சோறுகளில் —பேரனம் - அவ்வு ண்ணவே—இடுதற்கெண்ணி + படைக்கநினைத்து. எ - று. வேண்மேற் கண்வினையாடல்; மன்மதனையரித்தலை. அந்நகரிலுள்ளதெல்வப்பெண் கள் வினையாட்டாகச்செய்யு நிலாச்சோறுகளையேனுங் படைத்தற்கெண் ணினரென்க.* போனகமிடுதற் கெண்ணியென்பாடமுமுண்டீ. இலக் கணியால் 'விண்வினையாடுஞ் சோலையெனற்கு ஆகாயமளாவிய' சோலை யென்றும். (நக)

பாண்டின்மே லேற்றி வந்தும் பாணியிற் சுமந்து வந்தும்
வேண்டிய பாக முற்று வேறுவேறாய வன்ன
மாண்டகைக் குரவ னுண்ண வளவிலர் சொரிந்து யர்த்தா
ருண்டழல் வெறுக்கும் வண்ண மூட்டுவ மென்பா போல.

(இ - ள்.) பாண்டின்மேல் - வண்டுகளின்மேல்—ஏற்றிவந்தும் - ஏற்
றிக் கொண்டு வந்தும்—பாணியிற் சுமந்துவந்தும் - பாணிகளிற் சுமந்து கொ
ண்டு வந்தும்—வேண்டிய பாகமுற்று - அவரவரவேண்டிய பாகங்களிற் சிற
ந்து—வேறுவேறாயவன்னம் - வெவ்வேறுருசியாகச் சமைக்கப்பெற்ற
வன்னங்களை—ஆண்டகை - ஆண்தன்மையையுடைய—குரவனுண்ண -
அல்லமனுண்பான்வேண்டி—ஊண்டழல் - உதராக்கினி—வெறுக்கும்
வண்ணம் - வெறுத்துப்போரும்படி—ஊட்டுவமென்பார்போல - உணவு
ண்ணச் செய்வமென்று சொல்லுவார்போல—அளவிலர் - அளவில்லாத
பேர்கள்—சொரிந்து - குவையல்குவையலாகச் சொரிந்து—உயர்த்தார் -
மலைபோலுயர்த்தினார்கள். எ - று. (௪௦)

மலையென வமல ஞான வாரிமுன் சொரிந்து யர்ப்ப
நிலைமலர் பசுங்காய் கந்த மிளஞ்செழுந் தண்டாற் செய்த
வுலையமை பஸ்கா யம்பெ யொண்கறி யமுது வேறு
பலபல முறைம யங்கப் படைப்பர்வல் விராந்து வந்து.

(இ - ள்.) மலையென - மலைகளைப்போல—அமலம் - பரிசுத்தமாகிய—
ஞானவாரிமுன் - ஞானசமுத்திரமாகிய வல்லமனுக்குமுன்—இலை - இ
லைக்கறிகளையும்—மலர் - மலர்க்கறிகளையும்—பசுங்காய் - பசியகாய்க்கறி
களையும்—கந்தம் - வாசனையும்—இளம் - இளமையும்—செழும் - செழு
மையுமுள்ள—தண்டாற்செய்த - தண்டுவகைகளாற்செய்த—உலையமை-
அக்கினியிற் பாகமாகிய—பஸ்காயம்பெய் - முளகுமுதலிய பலகாயங்கள்
பெய்யப்பெற்ற—ஒண்கறி - மணமுள்ளகறிகளையும்—அமுது - சாதங்க
ளையும்—வேறு - வேறுவேறாக—பலபலமுறை - பலபலவிதமாக—மல
ங்க - முன்னதுபின்னதுமாகமாற—வல்வினாந்துவந்து - மிகவும்வேகமு
டவந்து—சொரிந்துயர்ப்பார் - சொரிந்துயரச்செய்வோர்—படைப்பர் -
இவ்வார்கள். எ - று. ஞானவாரி, உவமையாகுபெயர். (௪௧)

சூய்கமழ் கறிக ளிட்டுக் குவிப்பவர் சிலரெ ிதிது
நெய்கவிழ் கைய ராகி நிற்பவர் சிலர்நி ரம்பப்

பெய்கவிழ் சொரியென் றுன்புால் பெய்ப்பவர் சிலர னைந்த
கைகமழ் தயிர்கு டததாற் கவிழ்ப்பவர் சிலரங் கம்மா.

(இ - ள்.) ருய் - தாளிதம்—கமழ் - மணக்கின்ற—கறிகளிட்டு - கறிக
ளையிட்டு—குவிப்பவர்களர் - அம்பாரம்போற் குவிப்பவர்களரும்—எடுத்து
து - எடுத்து—நெய்கவிழ் - நெய்யைக்கவிழ்க்கின்ற—கையராகிநிற்பவா-
கையையுடையவர்களாய்நிற்பவர்கள்—சிலர் - சிலரும்—நிரம்பப்பெய் -
நிரம்பப்பெய்துவீடு—கவிழ் - கவிழ்த்துவீடு—சொரியென்று - சொரிந்
துவிடென்று—ஆன்பாறபெய்ப்பவர் - பசுவின்பாலையிடுபவர்கள்—சிலர்-
சிலரும்—அனைந்த - பிசைந்த—கைகமழ் - கையுமணக்கத்தகுந்த—தயிர் -
தயிரை—குடத்தாறகவிழ்ப்பவர் - குடத்தோடுகவிழ்ப்பவர்கள்—சிலர் -
சிலருமாம்—அங்கு - அவ்விடத்தில். எ - று. அம்மா; வியப்புக்குறி. குவி
ப்பவர்களர் நிற்பவர்களர் பெய்ப்பவர்களர் கவிழ்ப்பவர்களர் எனப்பொ
ருள் கொள்க. (சஉ)

இட்டவர் மறிய வன்ன மிடுதற்கு விரைநது செல்வா
முட்டுவ ரெதிரந டநது மூரலகை வாங்கி வாங்கிக்
கொட்டுவ ரடிசி றந்த கூடைகள் கவிழ்த்தெ றிறதும்
தட்டுவ ரனம்ப டைக்குந் தம்பிரா னடிய ரன்றே.

(இ - ள்.) இட்டவர் - முன்னன்னமிட்டவர்கள்—மறிய - பின்னும்—
அன்னமிடுதற்கு - அன்னம்படைத்தற்கு—விரைந்தசெல்வார் - விரைவா
கவோடுவர்—மூரல் - சாதங்களை—கைவாங்கிவாங்கி - கையில்வாங்கிவா
ங்கி—எதிரநந்து - எதிரேநடுத்துவந்து—முட்டுவர் - ஒருவருக்கொருவர்
முட்டிக்கொள்வார்கள்—அடிசிற்றந்தகூடைகள் - சாதங்கொண்டுவந்தகூ
டைகளை—கொட்டுவர் - தலைகீழ்தாகக்கொட்டுவார்கள் —அணம்படைக்
கும் - சாதம்பரிமாறுகின்ற—தம்பிராநடியர் - சிவனடியார்கள்—கவிழ்
த்தெறிந்து - கூடைகளைக்கவிழ்த்தெறிந்து —தட்டுவர் - தரையிலோங்கி
தீத்தட்டுவார்கள். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். தம்பிராநடியர்
செல்வார் முட்டுவர் கொட்டுவர் தட்டுவர் எனமுடிக்க. அனம் - இடைக்
குறை. (சக)

இன்னணம் படைத்த வெல்லா மிமைப்பினி லயின்று சைவ
மன்னவன் வயிற்றின் வெநதி வளர்த்தினிர் நீயி ரெல்லா
மென்னநல் வசவ தேவ னிருந்தபல் பண்டங் கொண்டு
முன்னவன் பசியை யாற்ற முன்னிமற் றிதனைச் செய்தான்.

(இ - ள்.) இன்னணம்படைத்தவெல்லாம் - இவ்வாறுபடைத்தவுண்
வனைத்தையும்—இமைப்பினிலயின்று - இமையளவிலுண்ணவித்து—சை
வமன்னவன்—அல்லமதேவனது—வயிற்றின் - வயிற்றில்—வெந்தீவளர்த்
திறிர் - உதாராக்கினியைவளர்த்துவிட்டீர்கள்—நீயிரெல்லாம் - நீங்களெ
ல்லாம்—என்ன - என்றுசொல்லி—நல்வசவதேவன் - நல்லவசவண்ண
ன்—இருந்தபல்கண்டங்கொண்டு - அங்கிருந்தவுணவுக்கியைந்த பலபண்
டங்களைக்கொண்டு—முன்னவன்பசியையாற்ற - அல்லமனது பசிதணித்
த—முன்வி - நினைத்து—மற்றிதனைச்செய்தான் - பின்னிந்தக்காரியத்
தைச்செய்தான். எ - று. அயின்று தன்வினைபிறவினை மயக்கம். (சச)

அவனையும் பயறு மௌளு மரிசியு மவலுங் கொள்ளுந்
துவனாயுங் கடலை யுஞ்செஞ் சோளமு நெலலும புல்லுங்
சுவனாயுங் கயிலை யுமபொற் குன்றமும் போல ஞாலத
தெவனாயுங் களிப்பு செய்ய வெங்கணுங் குவிப்பித தானால்.

(இ - ள்.) அவனையும் - அவனையும்—பயறும் - பயறையும்—எள்
ளும் - எள்ளையும்—அரிசியும் - அரிசியையும்—அவலும்—அவலையும்—கொ
ள்ளும் - கொள்ளையும்—துவனாயும் - துவனாயையும்—கடலையும் - கடலை
யையும்—செஞ்சோளம் - செம்மையாகியசோளத்தையும்—நெல்லும்—நெ
ல்லையும்—புல்லும் - புல்லையும்—சுவனாயும் - சுவனாயென்னுமோர்வகை
தானியத்தையும்—கையையும் - கையையங்கிரியையும்—பொற்குன்றமும்
போல - மேருகிரியையும்போல—ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள—எவனாயு
ம் - யாவனாயும்—களிப்புசெய்ய - சந்தோஷப்படுத்தும்படி—எங்கணு
ம் - எவ்விடத்திலும்—குவிப்பித்தான் - குவையலாக்கும்படிசெய்தான்.
எ - று. ஆல் - அசை. (சரு)

குன்றெனக் குவித்த வெல்லாங் கொள்ளெனக் கொண்டு நம்பன்
மென்றனாக் கணத்து ளின்னு மெவ்வன கொணர்மி னென்ன
வன்றிறற் றணட நாதன் மனதுதின லவைய யியற்றி
நின்றிடத் தம்பி ரானு நினைவின லவைய யின்றான்.

(இ - ள்.) குன்றெனக்குவித்த - மலைபோலக்குவையலாக்கிய —எல்
லாம் - இவையனைத்தையும்—கொள்ளென - உண்ணென்றுசொல்லும்—
நம்பன்கொண்டு - அல்லமனவுற்றையுட்கொண்டு—அரைக்கணத்தான்மெ
ன்று - அரைக்கணத்திலுமென்றுவிட்டு—இன்னும் - இன்னமும்—மெல்
வன - மென்றுநின்னத்தக்கவைகளை—கொணர்மினென்ன - கொண்டு

வாருங்களென்றுசொல்ல —வன்றிறல்—பின் பில்வலியிறந்தையுடைய—
தண்டநாதன் - வசவண்ணன்—மனத்தினால் - தன் துமனத்தினால்—அவையி
யிறநிறின்றிட - அவையுண்டாக்கிநிற்க —தம்விரும்பும் - அல்லமனம்—
நினைவினால் - தன்மனத்தினால்—அவையின்றான் —அவற்றையுண்டனன்.
எ - று. (சௌ)

நோக்கினு லளித்த வெல்லா நோக்கினுற் றொலைத்தா னந்தி
வாக்கினு லளித்த வெல்லாம் வாக்கினால் வள்ள லுண்டு
போக்கினு னிமித லுண்ண லென்னுமிப் போரின் கண்ணே
தூக்கினு லிருவர் தாமுந் தோல்வியுற் றுடைந்தா ரினை

(இ - ள்.) நோக்கினுலளித்தவெல்லாம் - திருட்டியினுற்கொடுத்தவனை
த்தையும்—நோக்கினுற் றொலைத்தான் - திவட்டியிலுழித்ததன்—நந்தி-
வசவண்ணன் —வாக்கினுலளித்தவெல்லாம் - வாக்குக்காரணமாகக்கொ
டுத்தவனைத்தையும்—வாக்கினால்வள்ள லுண்டு - வாக்குக்காரணமாகவல்
லமதேவலுண்டு—போக்கினுன் - நிறைவேற்றினன்—இடுதல் - படைத்
தலும்—உண்ணல் - தின்னுதலும்—என்னும் - என்கின்ற—இப்போரின்
கண்ணே—இந்தப்போர்க்களத்தில்—தூக்கினால் - ஆராய்ந்துபார்த்தால்—
இருவர்தாமும் - இவ்விருவரும்—தோல்வியுற்று - தோல்வியடைந்து—உ
டைந்தாரில்லை - பின்னிட்டவர்களில்லை. எ - று. நினைவினாலும், நோக்
கினாலும், வாக்கினாலும், அளித்தலும், உண்டலுமெனல் இருவர்க்கமையும்
விளக்கின்றது. இவ்வுணவுகளை இம்மூன்றாலும் கணத்திற்படைத்தலி
லும் அழித்தலிலும் சமத்தையடைதலின், இருவர்தாமும் தோல்வியுற்று
டைந்தாரில்லையென்றும், இயற்றல் அளித்தல் இடுதல் படைத்தல் மூ
தலியவையும், இவற்றிற்கெதிராகவரும் அயிலல் தொலைத்தல் உண்
டல் அழித்தல் முதலியவையும் ஒருபொருட்களவீ. பொர்புரிவார்போல்
இடுதலுமழித்தலுமாறது நடத்தலின் இப்போரின் கண்ணே யென்றுங்
கூறினார். (சௌ)

படைத்திடுந் தொழின் முயன்ற பத்தன தியல்பு மன்ன
துடைத்திடுந் தொழிலி னின்ற தூயவ னியலு நோக்கி
யடுத்தநற் பத்த ரெல்லா மனையவ ரிருவர் சீரு
மெடுத்துரைத் துளம்பி யப்புற் றிறைஞ்சின டிராருங்கு மாதோ.

(இ - ள்.) படைத்திடுந் தொழில் - படைக்குந்தொழிலை—முயன்ற—செ
ய்த—பத்தன தியல்பும்—வசவண்ணன் துவல்லமனையும் —அன்ன - அக்

தகையினதாகிய சிருட்டியை — துடைத்திடுந்தொழிலில் - அழிக்குந்தொழிலில்—நின்ற - பின்னிடா துநின்ற — தூயவனியலும் - வசவண்ணனது வல்லமையையும்—நோக்கி - பார்த்து—அடுத்தநற்பத்தரெல்லாம் - அங்குநின்றசிவ்னடியார்களினவரும்—அனையவரிருவர் - அத்தன்மையரா கியவ்ருவரின்—தேரும் - தீர்த்திகளையும்—எடுத்துரைத்து - எடுத்துத்திதித்து—உளம் - மனதில்—வியப்புற்று - அதிசயங்கொண்டு—ஒருங்கு - ஒருமிக்க—இறைஞ்சினர் - வணங்கினார்கள். எ - று. மாகு - ஓ - அசைகள். (சஅ)

இம்தற்கு வல்லா நநதி யிடும்பொரு ளெவற்றையுங்கை தொம்தற்கு வல்லா னிந்தத் தூயவ னென்ப ரிவ்வா றிம்தற்கு வல்லா ரில்லை யென்ப்ரிவ் வாறு நாங்கை, தொம்தற்கு வல்லார் தம்மைச் சொல்லவுங் கேளே மென்பார்.

(இ - ள்.) இம்தற்குவல்லான் - படைத்தற்குவல்லவன்—நந்தி - வசவண்ணனும் — இம்தற்பொருளெவற்றையும் - அங்கனம்படைக்கும்பொரு ளனைத்தையும் —கைதொம்தற்குவல்லான் - நசிக்கச்செய்தற்குவல்லமையுடையோனே—இந்தத்தூயவன் - இந்தப்பரிசுத்தமாகியவல்லமனும்—என்பர் - என்றுசிலர்கூறுவர் —இவ்வாறிம்தற்குவல்லார் - இவ்வாறுகொடுத்தற்குவலியுளோர்—இல்லையென்பர் - சிலரில்லையென்றுசொல்வார்கள்—இவ்வகறு - இவ்வண்ணம்—நாங்கைதொம்தற்குவல்லார்தம்மை - நாங்கையினாற்சட்டிக்காட்டற்குடையவல்லாரை—சொல்லவுங்கேளேம் - பிறர்சொல்லவுங்கேட்டிலேம் —என்பார்—என்றுசிலர்சொல்லுவர். எ-று. இங்கே கைதொம்தல் அழித்தலை. கைதொம்தற்குவல்லார்தம்மை - அழித்தற்குவல்லாரை—சொல்லவும் - பிறர்சொல்லவும்—நாங்கேளேம் - நாங்கள் கேட்டிலேம்—எனப்பதப்பொருள் கொள்ளினுமமையும். (சக)

கண்ணப்ப னன்பி னானே கறியென வமைத்த ஆனை *

யுண்ணப்ப னானின் வேற முயிருணின் றமைவ னென்று வண்ணப்பொன் னனைய சென்ன வசவதே சிகன் வணங்கி - விண்ணப்பஞ்செய்தான் றுங்க விடைமுகங் காரந்தா னோடு.

(இ - ள்.) கண்ணப்பன் - கண்ணப்பனென்போன் —அன்பினானே - மிக்கவன்பினால்—கறியெனவழைத்தஆனை - கறியரீகச்சீமைத்தீமாய்சித் தை—உண்ணப்பன் - உண்டபரமசிவன் —ஊனின்வேறும் - தேகத்திற்குவேறுகிய —உயிருணின்றமைவனென்று - உயிருக்குயிராயிருப்பனெ

ன்று—வண்ணம் - அழகிய—பொன்னினைய - பொன்போன்றுவிளங்காநி
ன்று—சென்னவசவதேசிகன் - சென்னவசவண்ணன்—வணங்கி - நமஸ்
கரித்து—துங்கம் - பரிசுத்தமாகிய—விடைமுகங்கரந்தானோடு - விரஷப
வடிவமறைந்துவந்தவசவண்ணனோடு—விண்ணப்பஞ்செய்தான் - சொல்
லினான். எ - று. எனவே, கண்ணப்பனானுனைத்தின்றோன் ஊனுடலி
னின்றும் பற்றாதுயிராநின்றலின் அங்நனமவனைக்காணமுயலுதிதெயன்று
சென்னவசவன் குறிப்பித்ததாகப் பெற்றும். (௧௦)

வேறு.

சென்ன் 'வசவன் சொல்லியவச் செயலே செய்யுஞ் செய
லென்று, மன்னு மருளின் மடிவால மாச்சி தேவன் வந்துரைப்ப,
வென்னை யுடையா னும்மொழியே யெனது மனதைத் தேற்று
மது, பின்னை யுளதோ கதகமலாற் பெருநீர் தெளித்தற் கென்று
ரைத்து.

(இ - ள்.) சென்னவசவன்சொல்லிய - சென்னவசவதேவன்சொல்
லிய—அச்செயலே - அந்தச்செய்கையே —செய்யுஞ்செயலென்று - யா
ஞ்செய்யத்தக்கசெய்கையென்று —மடிவாலமாச்சிதேவன் - மடிவாலமா
ச்சிதேவனென்போன்—மன்னுமருளின் - நிலைபெற்றுகருபையோடு—வந்
துரைப்ப - வந்துசொல்ல—என்னையுடையான் - என்னையாளாகவுடைய
வசவண்ணன்—நும்மொழியே - தேவரீர்வசனமே—எனதுமனதை -
என்னுடையமனதை—தேற்றமது - தேற்றத்தருவது—பெருநீர் தெளித்
தற்கு - மிக்ககலங்கனீரைத்தெளிவித்ததற்கு—கதகமலால்—தேற்றங்கொ
ட்டடையையன்றி —பின்னையுளதோ - வேறுளதோ—என்றுரைத்து -
என்றுசொல்லி. எ - று. (௧௧)

பொறிகள் கரணம் பூதங்கள் புலன்கண் மற்றும் பல்
வகைய, கறிக ளாக வாருயிரே கலந்துண் பதமா நீயுண்ணப்,
பெறுக திலையா னெனநின்று பிறவிப் பிணிதீர் மருத்துவன்ற,
னறிய மலர்மெல் லடிப ணிந்தா னமையா னுடைய வருணந்தி.

(இ - ள்.) பொறிகள் - ஐம்பொறிகளும்—கரணம் - அகக்கரணங்க
ளும்—பூதங்கள் - யஞ்சபூதங்களும் —புலன்கள் - ஐம்புலன்களும்—மற்
றும்பல்வகைய - இன்னும்பலவகையாவிரிந்துள்ளதத்துவங்கள் —கறிக
ளாக - புதார்த்தங்களாகவும்—ஆருயிரே - நிறைந்தயுயிரோ—கலந்துண் -

கறிகளோடுகலந்துண்ணத்தக்க —பதமா - சாதமாகவும் —நீயுண்ணப்பெறுகதிலன் - நீயுண்ணும்படியானபாக்கியமடைந்தேனில்லன் —யானென் - யானென்று —நின்று - திகைத்துநின்று —பிறவிப்பிணிதீர் - பிறவிநோயைத்தீர்க்கத்தக்க—மருத்துவன்றன் - வயித்தியனாகியவல்லமனது—நறியமலர் - வாசனையுள்ளதாமனாமலர்போன்ற—மெல்லடி - மிருதுவாகியதிருவடிகளை —நமையாளுடைய - நம்மையாளாகவுடைய —அருணந்தி - கிருபைபொருந்தியவசவண்ணன் —பணிந்தான் - வணங்கினான் - ள - று. பல்வகைய, வினையாலினையும்பெயர். கறிகளாக உண்பதமா இவை விரியுருவகவணி. பிறவிப்பிணி தொகையுருவகம். (௫௨)

வசவ நிலைகண் டருண்ணான வள்ள லல்ல மப்பெயரான், பசியின் வந்தே னலன்பொருட்குப் படர்கா மக்கு வந்திலன் யான், கசியு நினது மனத்தன்பு காண வந்தே னென்றேத்தி, யிசையின் மலியு மரனடியார் யாரு மகிழ வெடுத்திணைத்தான்.

(இ - ள்.) அருள் - கிருபைபொருந்திய —ஞானவள்ளல் - ஞானதாதாவாகிய—அல்லமப்பெயரான் - அல்லமென்னும்பெயருடையோன்—வசவனிலைகண்டு - வசவண்ணனதுபரிபாகநிலையைக்கண்டு —யான் - நான்—பசியின்வந்தேனலன் - பசிதணிப்பான்வந்தவனல்லன்—பொருட்கு - பொருளிட்டற்கும் —படர்காமக்கு - மிக்ககாமத்தணித்தற்கும்—வந்திலன் - வந்தேனில்லன்—நினது - உன்னுடைய —கசியும் - நெக்குருகின்ற —மனத்து - மனதிலுள்ள —அன்புகாண - அன்புபெருக்கைக்காண —வந்தேனென்று - வந்தனென்று—எத்தி - துதித்து —இசையின்மலியும் - கீர்த்தியின்மிக்க—அரனடியார்யாரும் - சிவனடியாரனைவரும்—மகிழ - களிக்கும்படி —எடுத்திணைத்தான் - எடுத்துமார்போடணைத்துக்கொண்டனன். ள - று. காமத்துக்கெனல் விகாரத்தாற்றொக்கது. யானெனலை இடைநிலைத்தீபகமாக்குக. (௫௩)

கண்போ லுயிர்கள் கண்டறியக் கதிர்போற் காட்டும்பெருமானே, யுண்போன் யானா லுட்டிமுனக் கூட்டி வேனென் நெழுந்தமையா, லெண்போ தென்போற் பேத்தமையா ரில்லை யில்லை யென்றனன்பின், பண்போ டமல னெதிரின்றான் பத்தி வடிவ மாயினான்.

(இ - ள்.) கண்போல் - உலகையறியுங்கண்போல் —உயிர்களுக்கண்டறிய - உயிர்கள் நுண்மைநிலையினை யதெனக்கண்டறிய —கதிர்போற்காட்

டும் - சூரியனைப்போல்விளக்கிக்காட்டும்—பெருமானே - கர்த்தனே—உண்போன்யானா - போகமுண்போன்யானாக — ஊட்டுமுனக்கு - ஊட்டுவிக்குமுனக்கு — ஊட்டுவேனென்று - உண்ணச்செய்வேனென்று—எழுந்தமையால் - யானெழுந்தபடியால் — எண்போது - யோசிக்கும்போது—என்போற்பேதமையார் - என்னைப்போலமுடித்தன்மையுடையோர்—பண்போடு - நற்குணங்களோடு — அமலனெதிர்நின்றான் - அல்லமனெதிர்நின்றவனாகிய—பத்திவடிவமாயினான் - பத்தியேவடிவமாகநின்றவசவுண்ணன்—இல்லையில்லையென்றான் - இல்லையில்லையென்றுசொல்லினான்—பின் - அதன்பின்னர். எ - று, உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியால் உயிர்கள்கண்டறிய உயிர்கள்கண்டுணர, கண்போல் கண்ணைப்போலும், கதிர்போல் சூரியனைப்போலும், காட்டும்பெருமானே விளக்கிக்காட்டிங்கர்த்தனே என்றுகொள்ளினுமமையும். உணர்தலைப்பற்றிக் கண்ணையும், விளக்கலைப்பற்றிச்சூரியனையுமுடவமைகூறினார். ஞானத்திற்கிவ்விருதன்மையு மொருங்குடைமையின் இதுனைக்காட்டும்பெருமானேயென்றாரொன்க. அன்றேல், சச்சிதானந்தவிலக்கணங்கட்கிலக்கியமின்றும். எண்ணும்போதெனல் விகாரத்தாற்றொக்கது. (௫௪)

செம்மை நெறியா னருணந்தி தேவன் றன்னைப் புகழ்வமோ, பொய்ம்மை தீரு மல்லமனைப் புகழ்வமோவிங் கன்றியிவர், தம்மை விழியாற் காண்பதற்குத் தவஞ்செய் துடல மிது பெற்ற, வெம்மை யாமே புகழ்வமோ வெனநின் றவார்தம் பிராநடியார்.

(இ - ள்.) செம்மைநெறியான் - செந்நெறிச்செல்வோனாகிய — அருள் - கிருபைபொருந்திய—நந்திதேவன் றன்னை - வசவண்ணனை — புகழ்வமோ - துதிப்பமோ—பொய்ம்மைதீரும் - கற்பனைகடந்த — அல்லமனை - அல்லமதேவனை—புகழ்வமோ - துதிப்பமோ—இங்கன்றி - இவ்விதமன்றி—இவர்தம்மை - இவர்களை — விழியாற்காண்பதற்கு - கண்களாற்காண்பதற்கு—தவஞ்செய்து - தவத்தைச்செய்து — உடலமிதுபெற்ற—இந்தத்தேகத்தையுடைந்த—எம்மையாமே - நம்மைநாமே—புகழ்வமோ வென - துதிப்பமோவென்று—தம்பிராநடியார் - சிவதொண்டர்கள்—நின்றனர் - சொல்லிநின்றனர். எ - று, இம்மூன்றோகாரமும் எதிர்மறை. செம்மைநெறி திருத்தொண்டை. (௫௫)

பரிந்த நந்தி முகநோக்கிப் பசித்தா ரென்று நீதாரப், பிரிந்த வந்த வடியார்தமைப் பிறங்க லணைய நின்மாடத், தருந்த

வணங்கிக் கொணாதினென வறிவா னந்த மயன்கூற, விரா
நது விடைகொண டெழுந்தன் ி. வெள்ளஞ் சென்ற தவரிட
த்தில்.

(இ - ள்.) பரிந்த - அன்புகொண்ட - நந்திமுகநோக்கி - வசவண்ண
னதுமுகத்தைப்பார்த்து - பசித்தாரென்று - பசியாயினாரென்று - நீத
ளர - நிவருந்த - பரிந்த - உண்ணவிட்டுநீங்கிய - அந்தவடியர்தமை - அந்
தவடியார்களை - பிறங்கலைய - மலைபோன்ற - நின்மடத்து - உண்
லுடையவீட்டில் - அருந்த - சாப்பிடுதற்கு - வணங்கி - நமஸ்காரஞ்செய்
து - கொணர்தியென - அழைத்துக்கொண்டிவாவென்று - அறிவானந்த
மயன்கூற - அறிவானந்தவடிவமாகியவல்லமன் சொல்ல - விராந்துவிடை
கொண்டு - விராவிலுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு - எழுந்து - எழுந்திருந்
து - அவரிடத்தில் - அடியார்களிடத்தில் - அன்புவெள்ளஞ்சென்றது -
அன்புப்பெருக்குச்சென்றது. எ - று. வசவனை அன்புவெள்ளமென்றரு
வகமாக்கலின் சென்றதென்றொன்றினையொருமையதாகியதென்க. ()

சென்ற வசவ னருட்கூரவன் றிருமே னியிறிற் று னங்க
ணிந்து, மன்றன் மலருஞ் சந்தனமும் வடிவிற நிகழ மடிநிமிர்
நது, தின்றன் முதல கறிமணக்கத் தேக்கு விடுத்து முகமலர்ந்
து, கொன்றை கமழ்வே னியனடியார் குழாங்க ளிருப்பக் கண்
டனானால்.

(இ - ள்.) சென்றவசவன் - போகியவசவண்ணன் - அருட்கூரவன் -
அருளையுடையவல்லமனது - திருமேனியில் - உடலில் - தானங்கணிந்த -
தானங்கேதரித்த - மன்றன் மலரும் - வாசனையுள்ளமலர்களும் - சந்தன
மும் - சந்தனமும் - வடிவிறநிகழ - திருமேனியில்விளங்கவும் - மடிநிமிர்
ந்து - மடிதளர்ச்சிநீங்கி - தின்றன் முதல - தின்றன் முதலாகியபுடைபெய
ர்ச்சிக்கியைந்தனவாகிய - கறிமணக்க - பதார்த்தங்கள்மணக்கவும் - தே
க்குவிடுத்து - ஏப்பங்கொண்டு - முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியோடு - கொ
ன்றைகமழ் - கொன்றைமலைமணக்கின்ற - வேணியன் - சடையையு
டைய பரமசிவனது - அடியார்குழாங்களிருப்ப - அடியார்கூட்டங்களிரு
க்க - கண்டனன் - பார்த்தனன். எ - று. ஆல் - அலை. உணவில்லா
விடத்து மடிதளர்தலை மடிநிமிர்த்தென்றார். (இள)

கண்ட நந்தி யடிபணிந்து கடையேன் செய்த பிழையெல்
லா, முண்டு பொறுமின் வருகவென வுள்ளங் கூறிப்புற் றுங்கி

ருந்த, தொண்டர் வசவ நிற்பெருமை சொல்ல வெளிதோ வயி
ரூரப், பண்டு போல வாப்குகதொழிற் படாம லயின்றே மின்
றென்று.

(இ - ள்.) கண்ட - போய்க்கண்ட—நந்தியழபணிந்து - வசவண்ண
தழகனைவணங்கி—கடையேன் செய்தபிழையெல்லாம் - நாயினுங்கடையேன்
செய்த பிழையனைத்தையும்—உண்டு - சாப்பிட்டு—பொறுமின் -
பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்— (ஆதலால்) வருகவென - வாருங்களென்
றுவசவண்ணன் வேண்ட—உள்ளங்களிப்பற்று - மனமகிழ்து—ஆங்கிரு
ந்ததொண்டர் - அங்கிருந்தவழியார்கள்—வசவ - வசவண்ணதேவனே—
நிற்பெருமை - உனதுமிமையை—சொல்லவெளிதோ - எம்மாலெதித்
துச்சொல்லவெளிதாமோ—பண்டுபோல - முன்போல—வாய்கைதொ
ழிற்படாமல் - வாய்கைகளாலெய்துந்தொழிற்படாமல்—வயிரூர - திரு
த்தியாக—இன்று - இன்றைக்கு—அயின்றேமென்று - உண்டனமெ
ன்று. எ - று. வாய்கை தொழிற்படாமையாவது; மெல்லல், நக்கல்,
பருகல் முதலிய வாய்த்தொழிலும், பிசைதல் எடுத்தாட்டல் முதலிய
கைத்தொழிலும் இல்லாமலுண்டலை. எனவே, வியப்புதொணிக்கப் பெ
ற்றும். (௫௮)

தேவ ருண்ண வவியுணவு செந்தி முகத்தி லிடுதல்போ
லோவில யாங்க ளெல்லேழு முண்ண வாடிசி லல்லமன்ற
! னாவின் மருவ விடுகிறையோர் நாவோ புகமுந தரத்ததென
வாவி யனைய நந்திசீ ரமல னடியார் புகனறேத்தி.

(இ - ள்.) தேவருண்ண - தேவர்களுள் பான்வேண்டி—அவியுணவு -
அவிர்ப்பாகத்தை—செந்திமுகத்தில் - யாகருண்டத்தில்—இடுதல்போல் -
கொடுப்பதுபோல—ஓவில - நீங்காத—யாங்களெல்லேழும் - யாங்களை
னைவரும்—உண்ண - உண்டுதிருத்தியடைய—அடிசில் - உணவு—அல்ல
மன்றஓவில - அல்லமனதுநாவின் ஈன்—மருவ - பொருந்த—இடுகிறோ -
விருந்திட்டவுள்ளே—ஓர்நாவோ - ஓர்நாக்கா—புகமுந்தரத்தது—துதிக்
குந்தகையது—என - என்று—ஆவியனைய - உயிருக்கொப்பாடிய—நந்தி
சீர் - வசவண்ணனதுகீர்த்திநாமங்களை—அமலனடியார் - சிவனடியார்
கள்—புகன்றேத்திச் சொல்லித்துதித்து. எ - று. செந்திமுகமாகித் தே
வர் திருத்தியுடையுமாறுபோன்று அல்லமன்சாரணமாக யாங்கள் திருத்
தியுடையுமாறுசெய்தனை எனப்புகந்தாரென்று. (௫௯)

உலகி லொருவன் சிவயோகி யுண்ட - தபம சராசரமா
மலகி லுயிராக ளெலாமுண்ட தாகு மெனன மறைகூறு
மிலகு முனாமைக காட்சியர் னினறிங் குணர வுணரத்தினுன்
கலக வினைக டாககுமருட கண்ணன நிகழல லமதேவன.

(இ - ள்.) உலகே - உலகத்தினிடத்தில்—ஒருவன் - ஒருபுருடனாகி
ய்—சிவயோகி - சிவயோகியென்போன்—உண்டது - புதிததது—அமம-
ஆச்சரியம—சராசரமாம - சராசரமானின்றன்—அலகில - அளவிலலா
த—உயிரகளெலாம் - சகலவுயிரகளும்—உண்டதாகும் - புதித்ததாகும்—
என்ன - என்று—மறைகூறும் - வேதங்களசொல்லாநிற்கும்—இலகுமு
ளாயை - அநவனமவிளங்குமவாதுதையை—காட்சியான் - பிரத்தியட்ச
தநால்—இன்று - இப்போது—இங்கு - இவ்விடத்தில்—உணர - யாழு
ணர—உணர்த்தினுன்—நேரேகாட்டினன்— (அவனொருனில) கலக்கவினை
கள் - விடாதுகலக்குசெய்யுமிருவினைகளையும்—தீககும் - நீக்கத்தக்க—
அருட்கண்ணன் - அருட்கண்ணனாகிய—நிகழ - சொப்பிரகாசமாகவிளங்
குகின்ற—அலலமதேவன - அலலமதேவனென்போன் எ - று. அமம-
உளாயசையெனினுமமையும், உண்டது உண்டதாகுமெனமுடிக்க. வினை
கட்டுக்கலகமென் றடைகொடுத்தது இன்பதுன்பங்களின் விடாது
மொததுண்ணச்செய்தலி னெனக. (க0)

ஆத லால் வலலமனை யருத்த லெமமை லாலாமருத்தல்
பாத மவனைப் பணிதலெமைப் பணித லாகு மெனனான்றும்
பேத மிலலை நலவசவப் பெயரோய செலக வெனனமலை
மாது தழுவக குழைநத்தோள வள்ள லடியார தமைவணங்கி.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால்—அவ்வலலமனை - அந்தவல்லமதே
வனை—அருத்தல் - உண்ணச்செய்தல்—எம்மையெலாம் - எங்கையெல்
லாம்—அருத்தலாகும் - அருந்தச்செய்தலாகும்—பாதமவனைப்பணித
ல் - அவனதுதிருவடிகளைவணங்கல்—எம்மைப்பணிதலாகும் - எங்களைவ
ணங்கியதாம்—எனனான்றும் - எப்போதும்—பேதமில்லை - சிறிதும்பே
தமென்பதில்லை—நலவசவப்பெயரோய - நல்லவசவனைன்னும்பெயர்
றாவுடையோனே—செலகவெனன் - போகக்கடவாயென்றுசொல்ல—
மலைமாது - உமையவீள்—தழுவ - தழுவாநிற்க—குழை - அத்தனாகரு
ங்கிய—தோள் - தோள்களையுடைய—வள்ளல் - பரமசிவனது—அடியார்
தமைவணங்கி - அடியார் உளைநமஸகரிசது எ - று. அருமெனலை ராரிட

த்துபொட்டுக. அருத்தல் பிரவிணை. விடப்பிரதிபிம்பபாவமின்மையின் பேதமில்லையென்றார். எனவே, ஏனையர்க்குச்சீவபாவமகலாமை யின் பேதமில்லையென்றது முரணெய்துமெனப் பெற்றும். மலைமாதழுவக்குழைந்ததோளெனல் புராணசம்மதம். குழைந்தவென்பது தன் வினையாதலின் அதனலெனவருவித்தாம். பாடமவனையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். (௬௧)

மீண்டி நந்தி யல்லமனார் மென்பூர் கமல வடியிறைஞ்சி, யாண்ட பெருமா னடியாக ளன்னை யுண்ட வுணவுகரு, வீண்டு மகவு முண்ணலபோ லெநதை யுண்ட வெலாமுண்டு, புண்ட மகிழ்வோ டிருநதனாரீ புனைநத மலரும புனைந்தென்றான்.

(இ - ள்.) மீண்டி - அவ்விடத்துநின்றதுருயிவந்து—நந்தி - வசவண்ணன்—அல்லமனார் - அல்லமனது—மெல் - மிருதுவாகிய - பு - அழகிய—கமலவடி - தாமலாமலர்போன்றவடிகளை —இறைஞ்சி - வணங்கி—ஆண்ட - எம்மையடிமைகொண்ட—பெருமானடியார்கள் - சிவனடியார்கள்—அன்னையுண்ட - தாயுண்ட—உணவு - உண்டியை—கரு - கருவாக—சாண்டு - பொருந்திய—மகவு - சிசு—உண்ணல்போல் - உண்டது போல—எந்தையுண்ட - தேவர்களுட—எலாமுண்டு - உணவனைத்தையுமுண்டு—நீபுனைந்த - நீகுடிய—மலரும்புனைந்து - புஷ்பங்களையுஞ்சூழக்கொண்டு—பூண்டமகிழ்வோடு - நீபூண்டசந்தோஷத்தோடு—இருந்தனர் - இருந்தாராக—என்றான் - என்றுசொல்லினன். எ - று. கமலமலரைக்கமலமென்றது ஆகுபெயர். கருப்பமுடையா ளுண்டவுணவு அக்கருவுக்குமாதல்போலத் தேவர்க்குகியைந்தவுணவுமுதலியவை தேவர்களுடையார்களுக்கியைந்ததாகக் கண்டனென்றென்க. மகவுமென்பதிலுமமை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவம்மை. எலாமென்பதிடைக்குறை. தாயுண்டலைக் கருவுமுண்டதற்கொப்பிடலால் இவ்வொப்பணி. (௬௨)

மூற னடித்த வடி பட்ட மன்னு முயிரின் நிறமெல்லா மீறில் புகழ்கங் கணவசவ னிட்ட வாசி லுணடுபசி யாறி யிருந்த வாதலினு லல்ல மன்பு ரணனென்னக் கூறு மொழிமொய் மெய்யென்று கூறி யுலகங் களித்ததால்.

(இ - ள்.) மூறன் - பாண்டியன்—அடித்தவடி - அடித்தவடியை—பட்ட - தாங்கிய—மன்னும் - நிலைபெற்ற—உயிரின் நிறம் - உயிர்களின்றன்மைபோல்—சரிப்புகழ் - முழுவிலுடையவை—வாசி - கங்கை

மா கவுடைய—வசவனிட்ட—வசவண்ணனல்லமனுக்கிட்ட—அழகில் - உணவை—உண்டு - புசித்து—எல்லாம் - . அடியார்கூட்டமனைத்தும்—பசியாறியிருந்தவாதலினால் - பசிதணிந்திருந்தபடியால்—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—பூரணனென்ன - பரிபூரணனென்று—கூறுமொழி - சொல்லுகின்றவேதமொழி—மெய்மெய்யென்று - சத்தியஞ்சத்தியமென்று—கூறி - சொல்லி—உலகங்களித்தது - உலகங்களிப்புற்றது. எ - று. ஆல் - அசை. சான்றோரெனப்படினும் உலகமெனப் பொதுப்படக் கூடலால் களித்ததெனவெறினை யொன்றன்பாலாக்கினார். அன்று பிட்டுக்கு மண்குந்தபோது பாண்டியன் சிவனையடித்தவடி எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாங்கியதுபோன்று, இன்று அல்லமனுக்கிட்டவுணவு எல்லாவடியார்க்குக்குமாயினதால் அல்லமனைப் பூரணனென்றற்குயாதுமுரண்? என்பதுகருத்து. மெய்மெய்யெனல் அடுக்கு. (சுந)

இவ்வாறருந்தி யமைதிபெறு மெங்கள் பரம யோகிதான், நெவ்வா கியழைவம் புலன்வென்ற திறல்கூர் வசவன் றனை மகிழ்ந்து, சைவா கமமு நான்மறையுஞ் சாற்றும் பொருளை யுணர்த்துதற்குச், செவ்வாய் மலரத் திருவுள்ளஞ் செய்து தனிவீற்றிருந்தனனால்.

(இ - ள்) இவ்வாறருந்தி - இவ்வாறுணவுண்டு—அமைதிபெறும் - சும்மாவீருந்த—எங்கள்பரமயோகிதான் - எங்கள்பரமயோகியாகியவல்லமன்—தெவ்வாடிப - சத்தருக்களாகிய—ஐம்புலன்வென்ற - ஐம்புலன்களை யுஞ்செயித்த—திறல்கூர் - வலிமிருந்த—வசவன்றனை - அல்லமனைநோக்கி—மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து—சைவாகமமும்—சைவாகமங்களும்—நான்மறையும் - நான்குவேதங்களும்—சாற்றும்பொருளை - பிரிதிவாதிக்கும் பரம்பொருளை—உணர்த்துதற்கு - தெரிவித்தற்கு—செவ்வாய்மலர - செவ்விகாகவாய்திறக்க—திருவுள்ளஞ்செய்து - நினைத்து—தனிவீற்றிருந்தனன் - தனித்திருந்தனன். எ - று. ஆல் - அசை. வேதாகமமெனப் பேதமுறினும் எடுப்பதுமுடிப்பது மோர்பொருளையாதலால் சைவாகமமு நான்மறையுஞ் சாற்றும்பொருளை யென்றார். தானையொன்றையுப தேசியாதுவேதர்கம்ப்பொருளைத்துணிதல், துணிபுநவீற்சியணி. (சுச)

ஆரோகணகதி - முற்றிற்று.

சதி - உ.ந - இ - திருவிருத்தம் - தளப

இருபத்துநான்காவது

மனோலயகதி.

வேறு.

மயங்குத லின்றி மனோலய மெய்திற்
சயந்தரு முத்தி தலைப்படு மென்று
நயந்தரு மல்லம நாதன் விளங்க
வியம்பிய வண்ண மியம்புது மன்றே.

(இ - ள்.) மயங்குதலின்றி - மயங்காமல்—மனோலயமெய்தில் - மனோ
நாசமடைந்தால்—சயந்தரும் - வெற்றிதரத்தகுந்த —முத்திதலைப்படுமெ
ன்று - முத்திகிடைக்குமென்று—நயந்தரும் - நிரதிசயானந்தவாழ்வைத்
தரத்தக்க—அல்லமநாதன் - அல்லமதேவன் —விளங்க - ஈன்குவிளங்கு
மாறு—இயம்பியவண்ணம் - போதித்தவழியே—இயம்புதும் - யாம்சொ
ல்லுதும். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். மயங்குதலின்றிமனோலய
மெய்தலாவது; உபாதானம் உபாதேயமாகாவண்ணம் காட்சிப்பொருள்
கருத்துப்பொருள்களைத் தக்கவிசாரத்தாற்றெளியில் தனக்கெனச்சொ
ரூபமொன்றின்றியகலும், அகறவே மனோலயமென்க, சயந்தருதலாவது;
சுசாதிகமுதலிய மூன்றையும் வென்று தனித்தரசாங்கஞ்செய்தலை. பி
ராணபந்தனஞ் செய்தலாலாய மனோலயமன்றெனக்காட்ட மயங்குதலி
ன்றியென்றார். அல்லமனாலெய்தும்பயன் நிரதிசயானந்தமன்றி வேறின்
மையின் நயந்தருமென அடைகொடுக்கப்பட்டது. விளங்கவெனலை இய
ம்பியவென்பதோடு முடிக்க. (க).

பத்தர்க டங்கள் பசிக்குணு மையன்
றத்துவ நல்கு கருத்தொடு தங்க
வத்தலை யன்பொ டகங்குழை கின்ற
வித்தக நந்தி விளம்புவ னன்றே.

(இ - ள்.) பத்தர்கடங்கள் - அடியார்களுடைய—பசிக்கு - பசிதணித
ற்கு—உணும் - தாணுண்ட—ஐயன் - அல்லமதேவன்—தத்துவம் - மெய்

யுணர்விலிலையை—நல்கருத்தொடு - வசவண்ணனுக் கறுக்கிரகிக்கவே
ண்மிமென்னுங் கருத்தொடு—தங்க-இருக்க—அத்தலை - அவ்விடத்தில்—
அன்பொடகங்குழைசின்ற - மிக்கவன்போமெனநெக்குருகுகின்ற—வித்
தகந்தி - * வீவேகமுள்வாசவண்ணன்—விளம்புவன் - சொல்லுவன்.
எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். தன்பசிக்கன்றெனக்காட்டப்பத்தர்க
டங்கள் பசிக்குணு மையனெனவும், உண்மைவடிவமாக்குதலைத் தத்துவ
நல்குமெனவுங் கூறினாரென்க. தத்துவம் உண்மை. (உ)

விருப்பு வெறுப்புரு வாம்பிட யத்தோ
டிருக்கு மயற்சக மென்பதி லாமற்
பரப்பிர மதியல் பார்ப்ப தெனக்குத்
தெரித்தரு னென்றுரை செய்து துதித்தான்.

(இ - ள்.) விருப்புவெறுப்புருவாம் - விருப்புவெறுப்பேவடிவாயுள்ள—
விடயத்தோடிருக்கும். - விடயத்தோடுகூடிநிற்கின்ற—மயல் - பிராந்திரு
பமாகிய—சகமென்பது - சகமெனப்படுவது—இலாமல் - காணப்படுதலி
ன்றி—பரப்பிரமத்து - பரப்பிரமத்தின்—இயல் - உண்மைநிலையை—பா
ர்ப்பது - தெரிசிப்பதாகியதிஷ்டியை—எனக்குத்தெரித்தருளென்று - எ
னக்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று—உரைசெய்து - சொல்லி—துதித்தா
ன் - துதித்தான். எ - று. விருப்புவெறுப்புக் குடன்படாது சத்தபரிசா
திவிடயமும் அவ்விடயமன்றிச்சகமும் இல்லாதிருக்க அச்சகத்தை யோர்
முதலாகவுஞ் சுயம்பாகவுங்கொண்டு அனுதிந்தியத்துவங் கற்பித்தல் த
னதமருட்சியாலாதலின் மயுற்சகமெனவும், இதுமித்தையாகாக்காரும்
மெய்யுணர்வைக் காண்டல் கூடாமையின் அச்சகமென்பதிலாமற் “பர
ப்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத் தெரித்தரு” னெனவுங் கூறினாரென்க.
செகத்தின துண்மைநிலையை விளக்கலின் மெய்மை நவிற்கியணி. (ங)

அண்ணலு மார்வ மடைந்தரு ணநதி
மண்ணுல கோர்தலை மாறுபு ஞானக்
கண்ணுறு மாறு கடாவின் னென்று
புண்ணிய னோடு புகன்றிமி கின்றான்.

(இ - ள்.) அண்ணலும் - அல்லமனும்—ஆர்வமடைந்து - களிப்புற்று—
அருணந்தி - அருளையுடையவசவண்ணன் - மண்ணுலகு - பிரதிவெண்ட
மாகியவுலகென்னும்—கோர்தலை - ஒப்பற்றபந்தத்தினின்றும் —மாறுபு -

நீங்கி—ஞானக்கண்ணுறுமாறு - ஞானதிவ்மயடைவான்வேண்டி—கடா
வினனென்று - வினாவினனென்றுணர்ந்து —புண்ணியனோடு - புண்ணிய
மூர்த்தியாகியவசவண்ணனோடு—புகன்றிகின்றான் - சொல்லுகின்றான்.
எ - று. எல்லாத்தனாகளுபிறவிகடோறுமாறும். மாறினும், உலகமுண்
டென்னுஞ் சித்தப்பிராந்தி யகலாக்காறும் எத்தனையுமவினைதற்கிடமா
தலினனும், இதனினும் பந்தமெலொன்றின்மையானும், மண்ணுலகோர்
தனை யென்றார். மண்ணுலகெனல் பிருதிவண்டமுதலாகக் காணப்பட்ட
வேண்ணிறத்த வண்டநிராகோடிகளெனினு மமையும். (சு)

யானென தென்ப திருநதிடு காறு

ஞான முறானது நண்ணில னாகிற்

ஞானில யாத சகந்திகழ் கிற்குந்

தின மிலாத சிவந்திகழ ழாதே.

(இ - ள்.) யானெனதென்பது - யானெனதென்னுமகமமதை —இருந்
திகாறும்—இருக்குமளவும் —ஞானமுறன். ஞானமடையான்—அதுநண்
னிலனாயின் - அந்தஞானத்தையடையானாயின்—தானிலையாத - தானோர்
முதலாகநிலையுறது—சகந்திகழ்கிற்கும் - சகங்காணப்படும்— (இதனால்)
தினமிலாத - மாசற்ற—சிவந்திகழாது - சிவம்விளங்காது. எ - று. ஏ -
அசை. யானெனதென்பது; யானெனதெனக்கோடற்கியையாதவற்
றை. யானெனதென்பது தொகையொருமை, இங்ஙனமாகப் பொருள்
கோடலையுத்து யானாகிற தற்போதங்கெடவேண்டிமெனின்; ஞானமு
றுவதுயாது? சகந்திகழ்வதும் சிவந்திகழாததும் யாதுக்கு? என்னுங்கடா
வுக்கு விடையின்றிப்போம். ஆதலின்வழு. தானெனல் இங்கேசகத்தை
ச்சுட்டிநின்றலால் சுட்டுப்பெயராக்குக. யானெனல் சோபாதிகமுமன்று
நிருபாதிகமுமன்று. சோபாதிகம்பற்றி நிருபாதிகம்வந்தமையானும் யா
னெனற்குவிவ்விரண்டுங் கற்பனையாதலானும், இவ்விபரீதமுன்னர்தொ
லையின் எனதென்னுமமதை தொலையதற்குச் சற்றுமுயலவேண்டுவதி
ன்று, ஆதலின்பானெனதென்பதை முன்னும் பின்னுமாகக் கூறினார்.
இஃதறியாதார்யாதுகூறினுமென்பயன். பொருத்தாதென்க. (ரு)

கூறங்கெனு மாறுமூல் கின்ற கருத்துபு

பிறந்திற வாத பெரும்பிரமத்தி

லிறந்திடி யானென தென்னு மகந்தை

மறைந்திடு மன்றி மறைந்திடு போதான்.

(இ - ள்.) கறங்கெனுமாறு - காற்றாடியென்று சொல்லும்படி—உழல்
கின்ற - விடாதலைகின்ற—கருத்து - மனது—பிறந்திறவாத - உகித்தழி
யாத—பெரும்பிரமத்தில் - பெரிதாகியவொப்பற்றைசதன்யத்தில்—இற
ந்திழல் - நஞ்சுக்கில்—யானெனதென்னுமகந்தை - யானெனதென்னுமகந்
தையானது—மறைந்திடும் - மழுங்கிப்போம்—அன்றி - இம்முறையால
ன்றி—மறைந்திடமோ - வேறொன்றால்மழுங்கிப்போமோ. எ - று. தா
ன் - அசை. மறைந்திடமோவென்பதிலோகாரம் எதிர்மறை. “ஆனாதவு
லகமெலாந்தனதுசோதி” என்பதைமறைந்தமறதியே மனமெனப்படும்.
அமமனதிற்குத் தத்தெரிசனமின்மையால் தனதுபிரதிபலனமாகியசக
த்து சத்தெனக்காணப்படும். காணப்படில், தற்பிரீதியயலாகக்காணப்பட
டும். காணங்காறும், நித்தியதிருத்திக்கிடமின்மையின் கறங்கெனுமா
றுழல்கின்றகருத்தெனவும், அக்கருத்து அந்தர்முகத்துக்கிலையுங்கால் அ
ச்சைசதன்யத்தையன்றித் தானோமுதலன்றாகமுடிதலைப் பெரும்பிரமத்தி
லிறந்திடினெனவும், அங்குனமிற்கு மதுஷ்டானமேலீட்டில் யானென
தென்னுஞ்சோபாதித மனுவனுவாகக் களையுமாதலின் யானெனதென்
னுமகந்தை மறைந்திடமெனவும், இங்குனமழுங்கல் வேறோர்நெறிபாலன்
முதலின் அன்றிமறைந்திடமோ னெனவுங் கூறினார் வேறோர்நெறியா
வது ; சரிசை, கிரியை, யோகநெறித்தாச்சோலை. (சு)

யானிது செய்வ லெனகடுது செய்வ
ரேனைய ரென்ன விருந்த கருத்தான்
மேனிகழ முத்தி விரும்ப விருட்டாற்
பானுவை மேவுறு பற்வற நிகாக்கும்.

(இ - ள்.) யானிதுசெய்வல் - யானிதனைச்செய்வன்—ஏனையர் - இவ்
வுதவிபெற்றோர் — எனக்கிதுசெய்வரென்ன - எனக்கின்னவுதவிசெய்
வார்களென்று—இருந்த - எண்ணியிருந்த—கருத்தால்—எண்ணத்தால்—
மேனிகழ - இனிப்பூர்வபட்சப்படுத்தத்தரிடமின்றி மேலாகவிளங்கும்—
முத்திவிரும்பல் - மோட்சத்தையண்டியவிரும்புதல்—இருட்டால் - துணை
க்கருவியாகக்கொண்டவிருட்டினால்—பானுவை - சூரிமனை—மேவுறுபற்
றை - அஷ்டயவேண்டிமென்னுமாசையை—நிகர்க்கும் - ஓக்கும். எ - று.
எனவே, இக்கருத்திகந்து முத்திவேண்டல் பானுவால் இருட்டைமேவு
றுபற்றைநிகர்க்கு மெனக்குறித்ததால் தற்குறிப்பணி, இருட்டாற்பானு
வை மேவுதலென்கணுமின்மையின் இல்பொருளுவகையணி, பிறருதவிக்
கவாவுங்கருத்து இருள். அக்கருத்தால்மறுமையிலடையுமுத்தி பானு

எனக்கொள்க. இருட்டாற்பாணுவையடைதற்கியையின் பிறருதவியவா
வுங்கருத்தால் முத்தியடைதற்கியையு மென்க. (எ)

இருவினை தாம்வரும் யர்னென லாலல்
விருவினை யால்வரு மின்பொடு துன்ப
மிருவினை யானென லின்றெனீ லில்லை
மிருவினை யில்லெனீ லில்லை பிறப்பே.

(இ - ள்.) யானெனலால் - அல்லதையானெனக்கோடலால்—இருவி
னை தாம்வரும் - நல்வினை தீவினைகள் தாமே வந்துவினையும்—அவ்வினையா
ல் - மெய்யெனக்கொள்ளு மவ்வினைகளால் —வருமின்பொடுதன்பம் -
சுகதுக்கங்கள்தாமேவந்தமையும் —யானெனலின்றெனீ - சைதன்யத்
தையுன்றி யானெனக்கோடற்கிடமின்றெனின்—இருவினையில்லை - இரு
வினைகள் வினைதற்கிடமில்லை —இருவினையில்லெனில் - இருவினைகள்
வினைதற்கிடமில்லை பென்றேற்கின்—இல்லைபிறப்பு - பிறவிகளில்லையாம்.
எ - று. ௨ - அசை. இல்லையென்னுமிரண்டில் ஆமென்னு மாக்கவினைக
டொக்குநின்றன. முதலிரண்டடியும் அத்தியாரோபமெனவும், ஏனைய
விரண்டடியும் அபவாதமெனவுங்கொள்க. யானலதை யாளுகக்கோடல்
பிறவிசம்பந்தம். தவிர்தல் விடுதிசம்பந்தம். எனவே, சலட்சுண விலட்
சுண விலக்கணமாநிப்பது யானெனக்குறிக்கப்பெற்றும். இல்லையென்னும்
மூன்றும் பன்மைக்குறிப்பு வினைமுற்றாதலின், இவற்றிற்கு வினைமுதல்
களைப் பன்மைப்பெயராக்குக. (அ)

மனத்தை யடக்க மவநதுணை யாகும்
பினைத்துணை யின்றது பெற்றன னாயிற்
றணிச்சிவ மேயொரு தானென வாழ்வ
னினைத்து மறநது நிலத்துழ லானே.

(இ - ள்.) மனத்தையடக்க - அகத்தமனத்தைக்கெடுக்க—மனந்துணை
யாகும் - 'சுத்தமனத்துணைக்கருவியாகும்—பினைத்துணையின்னு - வேறோர்
துணைக்கருவிபின்னு—அதுபெற்றனனாயின் - அந்நினைபுறுதிபாகப்பெறு
வானாயின்—தனிச்சிவமே - ஒப்பற்றசிவமே—ஒருதானென - ஒருதானை
க—வாழ்வன் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பன்— (இவ்வாறன்றியும்) நினை
த்துமறந்து - பிறப்பிற்றிப்பிறப்பு—நிலத்துழலான் - பூமியிற்கீழ்மேலாகவுமு
ன்றுகொண்டிரான். எ - று. ௨ - அசை. அசுத்தசங்கற்பத்தைச் சுத்த

சங்கற்பத்தாலன் நிராய்த்தலொண்ணுது. அஃதெங்ஙனமெனின், திரிபுடியாகப்பரிணமித்ததுயாதோ வதனைவிசாரத்தாற்கண்டுதெளிதல் சுத்தமனமெனவும், அங்ஙனந்தெளியாது திரிபுடியைச்சுபாவமெனக்கொண்டுமூலல் அஃத்தமனமெனவுங்கோடற்கியைதவினென்க. அங்ஙனந்தெளிவுறாவிடத்துச் சிவந்தானாகவும், தெளிவுற்றவிடத்துப் பிறவிகட்குத் தானிடமாகவு மெய்தலொண்ணுமையின் வாழ்வனெனவும், உழலானெனவுங் கூறினார். இவ்வாறு நயங்கருதியன்றியுளாகொள்ளின் ஞாயஞ், சோதனை பொருத்தங்கட்குமுரணும். அந்தந்தப்பிறவிமயமாதல் நினைத்தெனவும், நமுவல் மறந்தெனவுங்குறிப்பித்தது செனனமரணங்களைக்காட்ட செனனமெடுத்துமூலல், இன்னநிலமென்றெவர்க்குங் கணிக்கக்கூடாமையின் பொதுப்படநிலமென்றார். கீழ்மேலாகவுமூலலாவது; உயர்திணையாகவேனும், அஃந்திணையாகவேனும் விடாதுசெனித்திறத்தலை. (59)

வாரண மாகு மனத்தை யடக்கிற்

காரண மாயை களைந்தொழி யாத

பூரண மாகிய போத மடைந்திட்டு

டாரண மோது மருமபொரு ளாவான்.

(இ - ள்.) வாரணமாகும் - மத்யானேபோலடங்காதுமூலம் - மனத்தையடக்கில் - மனதைத்தன்வயப்படுத்தில் - காரணமாயை - எவற்றிற்கு முதற்கநீவியாநின் னுள்ளமாயையென்பதை - களைந்து - வேரோடுகளைந்து - ஒழியாத - ஒருகாலத்தும்விட்டுநீங்காத - பூரணமாகிய - பரிபூரணமாகிறந்துள்ள - போதமடைந்திட்டு - ஞானத்தையடைந்து - ஆரணமோதும் - வேதங்களாற்சொல்லப்பட்ட - அரும்பொருளாவான் - அரியபரம்பொருளாவான். எ - று. மனத்தைவாரணமென்றது; மூடமேலீடுபற்றியும், காரியமாயையென்னுது காரணமாயையென்றது; அறிவுக்கயலுண்டெனல் உற்றியும், பூரணமாகியபோதமென்றது; போலிபோதங்களை மறுத்தல்பற்றியும், ஆரணமோது மரும்பொருளென்றது; யுத்தியதுபவத்துக்கு முரணுது பற்றியுமென்க. களைதலாவது; காரணமாயையானது தன்னையன்றி யின்றெனவும், தன்னின்றெனவு முள்ளவாறுகோடலை. போதமாவீ நென்னுது போதமடைந்திட்டுடெனல், பிராந்திதொலைத்தற்கென்க. அரும்பொருளாதல்; தானேதானுதலை. அன்றேல் முரணும். ஒருபொருளே விபரிதமாகவுமன்றாகவு முடிதலீனென்க. வாரணமாகு மனத்தையடக்கல்; திரிசியமின்றிச்செய்தலை. அடக்கிலாவானெனமுடிக்க.

லேறு.

விரிந்த நெஞ்சங் கருவியாம் விடய முணர விரியாம
லொருங்கு நெஞ்சங் கருவியாந் தன்னை யுணர வொருங்காமல்
விரிந்த நெஞ்ச முடையவனை விடர்து பிறவி யென்றுணர்க
வொருங்கு நெஞ்ச முடையானை புறாது பிறப்பென் னுணர்கவே.

(இ - ள்.) விடயமுணர - விடயமுணர்த்தற்கு—விரிந்தநெஞ்சம் - பல
வாகச்சிதைந்துள்ளமனம்—கருவியாம் - காரணமாகும்—தன்னையுணர -
தன்னையுள்ளவாறுணர்த்தற்கு—விரியாமல் - பலவாறாகச்சிதையாமல்—ஒ
ருங்குநெஞ்சம் - ஒன்றுபட்டமனம்—கருவியாம் - காரணமாகும்—ஒருங்
காமல் - ஒன்றுபட்டாமல்—விரிந்தநெஞ்சம் - பரந்தமனதை - உடையவ
னை - உடையபுருடனை—விடாதுபிறவியென்றுணர்க - பிறவியவனைவிட்டு
நீங்காதென்றுணர்க - ஒருங்குநெஞ்சமுடையானை - ஒன்றுபட்டமனமு
டையோனை - உடாதுபிறப்பென்றுணர்க - பிறவியுத்தணுகாதென்றுண
ர்க. ஏ - று. ஏ - அசை. திரிசியமுள்ளளவு மனமெனலுண்டு. அதின்
விரிவு குவிவை மனதின்மேலேற்றல் மயக்கவணி, மேகமோடுதலைச் சந்
திரனோடுதலாகக் காண்டல்போலுமென்க. (கக)

அந்தக் கரண சுத்தியே யறிவை யறிதற் சாதனமவ்
வந்தக் கரண சுத்திதனக் கறையுங் கரும மாரணங்க
ளந்தக் கரண சுத்திதா னுவ தவாவற் றிடுதலே
யந்தக் கரண சுத்தியினு லடைவன் பிண்டப் பெயரன்றே.

(இ - ள்.) அந்தக்கரணசுத்தியே - மனோசுத்தியே—அறிவையறிதற்
சாதனம் - ஆன்மாவை யுள்ளவாறுணர்த்தற்குச்சாதனமாம் - அவ்வந்தக்
கரணசுத்திதனக்கு - அவ்வந்தக்கரணஞ்சுத்தியாதற்கு—ஆரணங்கள்
வேதங்கள்—கருமமறையும் - கருமஞ்செய்யச்சொல்லும்—அந்தக்கரண
சுத்திதா னுவது - அந்தக்கரணசுத்தியென்பது—அவாவற்றிடுதல் - ஆசை
யற்றிருத்தலாம்—அந்தக்கரணசுத்தியினால் - இங்ஙனமவாவற்றிருத்தலா
ல்—அடைவன் - தப்பாதடைவன்—பிண்டப்பெயர் - 'பிண்டப்பெயரை
யியற்கையாகவுடையபிரமத்தை. ஏ - று. அன்று. ஏ - அசைகள். திரி
சியதோடமெய்துழி யவாவறும், அவ்வவாவறுதற்குமுறை; கைவல்லியத்
தில் “கள்ளுமனுநீரும்பிலுலென்னுங் கவியிலும், “மனையறங்கள்செய்
மகங்கள் செய்யென்னுங் கவியிலும் காண்க, இதுனை வேதங் கருமகாண்ட

த்திற் பிரதிவாதிப்பதினால் அழையுங்கரும மா ரணங்களுள்ளார். பிண்டப் பெயரெனல் பிரமத்திற்கெய்தியது கருணவிஞ்ஞி. அவாவற்றிதேலே யென்னுந் தேற்றேகாரமெய்தியது; அந்தக்கரணசத்தியெனல் வேறொ ன்ற லனீறெனற்கு. அறிவையன்றி யின்மையின் அறிவை யான்மா வென்றும். (௧௨)

ஆசை யறுதல் வீட்டின்ப நேரோ யடையக் காரணமா
மாசை யறுத லலதில்லை பலநூ லனைத்து மாய்ந்திடினு
மாசை யறுவோன் சிவனாத றின்ன மெனநன் றறிந்திருந்து
மாசை யறுத லென்கொண்டோ வந்தோ மனித ரறியேமே.

(இ - ள்.) ஆசையறுதல் - அவ்வொழிதல்—வீட்டின்பம் - பேரின் பத்தை—நேரேயடையக்காரணமாம் - முட்டிந்நேரேயடைதற்குக் காரணமாம்—ஆசையறுதலது - அவாநிக்ரகத்தாலன்றி—பலநூலனை த்தும் - பலவாகவிரிந்துள்ள சகலகலையையும்—ஆய்ந்திடினும் - ஆராய்ந்து தெளியினும்—இல்லை - பயனில்லை —ஆசையறுவோன் - அவாநிக்ரகமு டையோன்—சிவனாதல் - சிவவடிவமாதல்—திண்ணமென - ஸ்திரமென் று—நன்றறிந்திருந்தும் - ஐயந்திரிபறத்தெரிந்திருந்தும்—ஆசையறுதல் - ஆசையிலுமலல் —என்கொண்டோ - என்னவுறுதிகொண்டோ—மனி தர் - மனிதர்கள்—அந்தோ - ஐயோ—அறியேம் - தெரிகிலேம். ஏ - று. ஏ - ஆசை. மனிதர் நன்றறிந்திருந்தும் ஆசையறுதல் என்கொண்டோ அந்தோ வறியேமெனக் கூட்டிப்பொருள்சொங்க. நன்றறிந்திருந்து மென்பதிலும்மை இழிவுசெய்ப்பு. (௧௩)

ஆசை தீர்ந்த மனத்தினிடை யன்றி யுணர்வு தோன்றாது
மாசை தீர்ந்த வாடியிடை யன்றி வதனந் தோன்றமோ
பாச நீங்கு பரஞ்சுடரை நினைக்கு நினைவாற் பற்றுமனங்
காச நீங்கு கண்போலத தன்னைக் காண விளங்குமால்.

(இ - ள்.) ஆசைதீர்ந்த - குற்றமற்ற—மனத்தினிடையன்றி - மனதின் கணன்றி—உணர்வுதோன்றாது - அறிவுதையமாகாது —மாசைதீர்ந்த - க ளங்கமற்றி—ஆடியிடையன்றி - கண்ணாடியிடத்தல்லது—வதனந்தோன் றுமோ - முகங்காணப்பமோ—பாசநீங்கு - பாசரகிதமான —பரஞ்சுட ரை - பரஞ்சோதியை—நினைக்குநினைவால் - நினைக்கத்தக்கத்தனை வால்—பற்றுமனம் - பற்றற்றவாயியமனம்—காசநீங்குகண்போல - காச மென்னுநோயினின் நகன் நகன்களைப்போல—தன்னைக்காண - தன்னை

யுள்ளவாறுதரிசிக்க—விளங்கும்—பிரகாசிக்கும், எ - று. ஆல் - அசை, ஆசுதீர்த்தமனமாவது; திரிசியபிராந்திர்த்தமனதை. நினைக்குநினைவாவது; பிரவிர்த்திக்கியையாத புடைபெயர்ச்சியை. காசமெனல்; கண்ணைமறைக்குமோர்விதநோயை, காசநீங்காவிடத்துக் காட்சிகளனைத்து மங்ஙனமாகக்காணும், ஒன்றையொன்றாகக் கொள்ளும் பிராந்தியகலாவிடத்துத் திரிசியமனைத்து மங்ஙனமாகத்தோன்றும், ஆதலினிங்ஙனங் கூறினரென்க. (கச)

வான மல்லேன் வளியல்லே னழனி ரல்லேன் மண்ணல்லேன் ஞான மல்லேன் வினையல்லே னானே சிவமென் றெண்ணினே னுனை யல்லா வொருசிவமே யாவ னிவ்வா றுன்னாதா னீன மெல்லா முடையவுடம பெடுத்தச் சுழலு மெஞ்ஞான்றும்.

(இ - ள்.) வானமல்லேன் - ஆகாயமல்லன் —வளியல்லேன் - காற்று மல்லன் —அழனி ரல்லேன் - அக்கினியுரீருமல்லன் —மண்ணல்லேன் - பிரிதிவுமல்லன்—ஞானமல்லேன் - ஞானமும்ல்லன் —வினையல்லேன் - இருவினைகளிலொன்றும்ல்லன்— (ஆதலின்) நானேசிவமென்றெண்ணினேன் - நானேசிவவடிவமென்றுதிடங்கொண்டோன் —ஊனமில்லா - மாசுற்ற - ஒருசிவமேயாவன் - ஒப்பற்றசிவவடிவாகவேவிளங்குவன்— இவ்வாறுன்னதான் - இவ்வாறுசந்தியாதவன் —ராமெல்லாமுடைய - இழிவனைத்தையும்வடிவமாகவுடைய—உடம்பெடுத்து—தேசமெடுத்து— சுழலுமெஞ்ஞான்றும் - எப்போதஞ்சுழன்றுகொண்டிருப்பன். எ - று. தன்னையன்றி ஞானஞ்ஞானமின்மையானும், வினைமுதலையன்றி வினையில்லாமையினனும், எதிர்மறையாக இவையல்லேனெனப்பட்டது. இது விலக்கணி. இவற்றிற்குடன்பாடாக ஐயத்திரிபுகன்ற தெளிவுமீக்குற்ற விடத்துச் சிவமெனலு நானெனலுமின்றித் த்விதபாவமறலெக்காட்டவும் நானேசிவமென்றும் சிவமேநானென்றதொனிக்கவும் இரண்டு தேற்றேகாரத்தந்தனரென்க. அல்லவேனற்கெதிர்ப்பதை ஆமென லெக்யமெனக் கெட்டுக. "நானேயென்பதை இடைநிலைத்தீயமாக்குக. எண்ணினேனென்பதை ஆவனென்பதோடுமுடிக்க. இங்கேயெண்ணுதல்; பிரத்யட்சமாகக்கண்டெண்ணுதலை அன்றேல், பாவனையாகமுடியும். முடியின், டுக்கநிலிர்த்திக்குந்தடையற்றவானந்தத்துக்கு முபயப்பிரஷ்டத்வமெய்தும். எய்துவதாற்றொள்ளற்க. இதனையேமுத்திமுடி வென்பர். (கடு)

தூன்னைச் சிவமென் றுறிந்தவனே யறிந்தான் றன்னை யுண்மையாக, தூன்னைச் சிவமென் றறியாதா னறியா னென்றும் தன்

னுண்மை, தன்னைச் சிவமென் றென்றறிவ னன்றே பாசந் தனை நீப்பன், தன்னைச் சிவமென் றறியாதான் றனக்குப் பிறப்பே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தன்னைச்சிவமென்று - தனதெதார்த்தநிலையேசிவமென்று—அறிந்தவனே - அறிந்தான்யாவனோவவனே—உண்மையா - உள்ளவாறு—அறிந்தான்நன்னை - தன்னைத்தூதானறிந்தவனெனப்படுவான்—தன்னைச்சிவமென்று - தன்னைச்சிவவடிவமென்று —அறியாதான் - அறியாதான்யாவனோவவனே—தன்னுண்மை - தனதெதார்த்தநிலையை—அறியானென்றும் - எப்போதுமறியமாட்டான்—தன்னைச்சிவமென்று - தனதெதார்த்தநிலையைக்கண்டுதானேசிவவடிவமென்று—அறிந்தவன்றே - அறிந்தவர்களைத்தரித்தானே—பாசந்தனை - இழிவாகியபூசத்தை—நீப்பன் - நீக்கிவிடுவன்—தன்னைச்சிவமென்று - தன்னைச்சிவவடிவமென்று—அறியாதான்நனக்கு - அறியாதவனுக்கு—பிறப்பேதுணையாகும் - பிறவியேதுணையாகுகூடும். எ - று. தானெனல்; அறிவு. சிவமெனல்; ஆனந்தம். தன்னை யறிவாகவுள்ளவாறுகண்டுழியானந்தமேறன்மையின் தன்னைச் சிவமென்றறிதலெனவும், தன்னை யுபாதிதாகக்கண்டுழியானந்தநனைன்மையின் தன்னைச் சிவமென்றறியாமையெனவும், இவற்றிற்கு முறையே பாசமகலனு மகலாமையும் பயனுதலின் பாசந்தனைநீப்பனெனவும், அவனுக்குப்பிறப்பே துணையாகுமெனவுங் கூறினாரென்க. மதந்தர்சூறுமெல்லாப்படுவிகளுஞ்சுகசாதனமன்றேல் தவம, விரதம், யாகமுதலியவற்றாலன்றி யெய்த வொண்ணாவெனவிதிப்பதற்கேதென்றே? அந்நனம்விதித்தவழிச்செய்தெய்தினும் தான்யாதனவுடலாலன்றியனுபவித்த லொண்ணுதென்பானேன்? அறிவே யானந்தமாகாதுழியைக்கியமென்னல்பொருந்தாயைின் மறுத்தலென்னுமதம். (௧௬)

தன்னைப் பேதமாக்காண்கை சகத்திற் காணப் பட்டதாந் தன்னைப் பேத மறச்சிவமென் றறிவோன் ஞானி தானொருவ னென்னக் கருதி மறையனூநீ யந்நு யென்ன வத்துவிதந் தன்னைப் புகலுங் கண்டதனைச் சாற்றன் முறையின் கருத்தன்றே.

(இ - ள்.) தன்னை - அறிவாகியதன்னை—பேதமாக்காண்கை - உட்குறிவழிவாக்காண்டல்—சகத்தில் - சகத்தைப்போல—காணப்பட்டதாம் - திரிசிவமெனப்பட்டதாம்—தன்னை - அறிவை—யேதமற உபாதியென்றுன்னும்பேதநீங்க—சிவமென்றறிவோன்—அறிவேயானந்தமென்றுணர்

வோன்—ஞானிதானொருவனென்ன - ஞானியொருவனென்று—கருதி - நினைத்து—மறை - வேதங்கள் —அதுநீயானாயென்ன - அதுநீயானாயென்று—அத்துவித்தத்தனைப்புகளும்- அத்துவித்தத்தையே பிரிதிவாதிக்கும்— (இதனையறியார்) கண்டதெனச்சாற்றல் - கண்டபழையக்கியநிலையக்கூறுதல்—மறையின்கருத்தன்று - வேதத்தின்கருத்தன்று. எ - று. ஏ - அசை. தன்னை யுடலாகக்காண்கை திரிபுமெனற்குமாறென்னை? இன்றேல், ஞெப்திப்பிரியம்வேறாது. வேறாயின், பிறவி கடத்தற்கேதில்லை. ஆதலின், “தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோன் ஞானிதானொருவ” னென்றார். இங்கேமறையென்பது; சாமவேதமகாவாக்யத்தையெனவும், அதுநீயானாயென்பது; தத்துவமசியெனற்குப் பதப்பொருளெனவும், அத்துவிதமெனல்; லட்சியார்த்தத்தையெனவுங்கொள்க. கண்டதெனச்சாற்றல்; உபாதிசகிதமெனவும், உபாதிசரிதமெனவும், இவைபரம்பொருளுக்குரியனவெனவுந், தனதுதிருஷ்டி பேதங்களைவெனவுந் சற்றுமுனர்த்தம் கியையினரல்லவாய் முன்பின்முரணுர்த்தம்போலிகர் களிக்கக்கண்டபழி பிதற்றலையென்க. எனவே, சரியை, சிரியை, யோகநெறித்தாறொரு பரம்பொருளையடையப் பேசஞ்சொல்லினு மது முத்திரெறிக்குக் கொண்டெருந்தந்திரமாதலின் அதாரணியின் கருத்தெனப்பெற்றும். சகத்திலென்பது ஐந்தாம் வேற்றுமை யுடமைப்பொருளில்வந்தது. (கஎ)

தூய்தா கியநெஞ் சுடையார்க்குத் தாமே சிவமாத் தோன்றுமாற், றீதா கியநெஞ் சுடையார்க்குத் தெளிய விடபத மிகலின்றி, வேதா கமங்கள் விளம்பிடினும் விளங்கா தென்றும் வேறென்றும், வாதா லழிவ ரவாமாயை மயக்க மயங்கு மதியினா.

(இ - ள்) தூய்தாகிய - பாசங்கடத்த—நெஞ்சுடையார்க்கு - மனதுடையார்க்கு—தாமேசிவமாத்தோன்றும் - தாமேசிவமாகவிளங்குவார்—தீதாகிய - மலசகிதமான—நெஞ்சுடையார்க்கு - மனமுடையவர்களுக்கு—தெளிய - தெளிவுபெற—அபேதம் - அபேதநிலையை —இகலின்றி - சுருதியாதிகட்குமாதின்னி—வேதா கமங்கள் - வேதா கமமுதலிய பிரபலகருதிகள்—விளம்பிடினும் - விடாதுபோதிக்லினும்—விளங்காதென்றும் - அபக்குவிகட்கென்றும்விளங்காது—வேறென்னும்வாதா லழிவர் - பேதவாதமேபயனாகக்கொண்டவ்வாதத்தாற் பயனின்றியழிவர்—அவர் - அவர்களாரெனில்—டாபமயக்கம் - மாயாமயக்கத்தில்—மயங்கும் - எல்லேகாணுதுதியங்கும்—மதியினர் - மதியையுடையவர்கள். எ - று. தூய்தாகிய தீதாகிய என்றவடைகளால் நெஞ்சை மலரகிதமென்றும், மலசகித

மென்றுங் கூறிலும். இந்தச்சுத்தாகத்தம் நெஞ்சுடையாராச்சார்தலால், “சினேவினைமுதலொடுஞ்செறியு” மென்றவிதிகண்டாம். உடையார்க்கென நான்காம்வேற்றுமை கொடுத்தமையானும் தோன்றுமெனல் அஃறிணைப்பன்மையில் வருமாதலானும், தாமேயென்பதை அவர்களைஞ்சங்களை யெனப்பொருள்கொள்ளின் வழவுக்கிடமின்றெனக்காண்க. அபேதமென்றதனால், வேறென்னும் வாதாலென்பதைப் பேதவாதமென்றுரைக்கொண்டாம். பேதவாதம் ஆறெனலையும், அபேதவாதம் ஐந்தெனலையும் வேதாந்தகுடாமணியில் (கஉசு-கஉஎ) வது கவிகளிற்காண்க. செகசீவபரர் தனக்கெனச் சொருபமொன்றின்மையின் அதனையறியாது அநாதிரித்தியத்வஞ் சாதித்தல் மாயையமயக்கமெனவும், சாதித்தல்மாத் திரமன்றித் தாமு முண்மையாக மயங்கு மதியினராதலால் மயங்குமதியினரெனவுங் கூறினரென்க. தூய்தாகியவென்னும் பதத்தில் யகரவொற்றுத் தோன்றியது ஆசெதுகை. பேதவாதிக்குத் தெளியவபேதமிகலின்றி வேதா கமங்கள் விளம்பிடினுஞ் சற்றும் விளங்காதெனல் அருமை நவிற்கியணி.

நெஞ்சஞ் சோகம் பாவனை யி னிற்க நிறுத்தி விடயங்க
ளஞ்சுந் துறவாத் துறநதரிவ யோயி யொருவ னடியிணையிற்
றுஞ்சுந் திருமான் முதலமர ருள்ள மவனை துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந் தவமா முனிவரிலை யெனநான் மறைபு மியம்புமால்.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் - மனம்—சோகம்பாவனையில் - சோகம்பாவனை யென்னுரிலையில்—நிற்க - கலங்காதுநிற்க—நிறுத்தி - நிறுத்திவிட்டு—வி டயங்களஞ்சும் - ஐந்துவிடயங்களையும்—துறவாத்துறந்த - துறவாமற்றுற ந்த—சிவயோகியொருவன் - ஒருசிவயோகியினுடைய—அடியிணையில் - உபயபாதங்களில்—திருமான்முதல் - விஷ்ணுமுதலிய—அமரருள்ளம் - தேவர்களுடையமனம்—துஞ்சும் - ஆனந்தநித்திரினைசெய்யும்—அவனை - அங்ஙனமாகியசிவபூதையினை—துதித்திறைஞ்சாது - துதித்துவணங்கா மல்—எஞ்சும் - மீதியாநின்ற—தவமாமுனிவர் - தவத்தையுடையமகத் தானரிவிகள்—இலையென - இல்லையென்று—நான்முறையுமியம்பும் - நான்கு வேதங்களுமுறையிடும். எ - று. ஆல் - அசை? சோகம்பாவனை யென்னும்பதம், அனை இவன் தேவதத்தன் எனப்பொருடந்து அந்தகர லத்தி லவ்விடத்திற் குடும்பியாய்நின்ற வவனும் இத்தகாலத்தி லிவ்விடத் திற் சந்நியாசியாய் நின்ற விவனும் தேவதத்தனொருவனே யெனக்காட்ட நின்று வாச்சியார்த்தத்தையும், தேவதத்தனொருவனே அங்கவ்வேடமாக வும் இங்கிவ்வேடமாகவும் நின்றோருதலானும், அவனையன்றி அகத்துச்

சுட்டுக்கும் புறத்துச்சுட்டுக்கும் வேறுபொருளின் றுதலானும் அவனே இவன் இவனே அவனென்றயிக் கங்காட்ட லட்சியார்த்தத்தையுந் தந்து வுபசாந்த நிலையதாக்குமென்க. இதை யேற்றற் பாலதாகிய வுதாரணஞ் சிறிது கூறுதும். அதாவது, விழிப்பிற் சகலனெனவும், உறக்கத்திற் கேவலனெனவும் பேர்பெற்றுநின்றேன் ஆன்மாவையுன்றி வேறலன். சகலமாரின்ற வவ்வேடமும் கேவலமாரின்ற வவ்வேடமும் ஆன்மாவன்று ஆன்மாவையன்றியுமின்று. எனவே, ஆன்மாவாகியவேடதாரியைக் காண வேண்டு மென்பதாயிற்று. விடயங்களைந்தும் துறவாமல் துறத்தலாவது ; இருவகைப்பற்றும் ஆன்மாவையன்றி யின்றாகவும் அன்றாகவுமுள்ளவாறு காண்கின்றலை. சிவயோகியடியிணைகளில் துஞ்சுந்திருமால்முதலிய ரென்றதனால் சிவயோகிதுஞ்சல் வுபசாந்தவேலைபெனவும், எனையோர் துஞ்சல் அதனது லேகமெனவும் பெற்றாம். இந்நனமன்றேல் யுத்தியதுபவத் துக்கு முரணும். (கக)

என்று கருணை பொழிவிழியெங் கோமா னுண்மை யினி நியமப, நின்ற வசவ ராயனுள மழல்சேர் மெழுநி னெக்குந மிச், சென்று ருரவ னடிபணிந்தான் சென்ன வசவன் முதலாக, துன்று சரண ருயந்தனமயா மென்று துதித்துத் தெர்மு தனரால்.

(இ - ள்.) என்று - இங்ஙனமாக - கருணைபொழி - கிருபாவெள்ளம் பொழிகின்ற - விழி - கண்டனையுடைய - எங்கோமான் - எமதுகர்த்தரு ளையவல்லமதேவன் - உண்மை - எதார்த்தநிலையை - இனிதியம்ப - நன்கு ணர்த்த - நின்ற - அங்குநின்ற - வசவராயனுளம் - வசவண்ணனதுமனம் - அழல்சேர் - ரொட்பிற்பட்ட - மெழுநி - மெழுதைப்போல - நெக்குருகி - கசிந்து - சென்று - போய் - ருரவனடிபணிந்தான் - அல்லம னாதிருவடி களில்வணங்கினன் - (பின்னர்) - சென்னவசவன்முதலாக - சென்னவசவன்முதலினராக - துன்று - அங்கேநெருங்கிய - சரணர் - அடியார்கள் - உய்த்தனமயாமென்று - நாங்கள் துன்பக்கடலினின்று பிழைத்தோமென்றி - துதித் துத்தொழுதனர் - துதித்துவணங்கினர். எ - று. ஆல் - அசை இயம்ப பணிந்தான் தொழுதனர் என்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. (௫௭)

இவ்வாறு நருள உற்றனையுணர்த்தி யிருந்த ஞான வியல்வீர, சைவா சிரிய னல்லமனித தனாயிற் பருவந தலைசிறப்ப, வ்யவா

னினைந்து தனைநோக்கி யுற்ற வடியார்க் குபதேசஞ், செய்வா
னியன்ற வடிவொடுசென் றருள்செய் செயல்செய் துலாவினான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு - இவ்வண்ணம்—அருளால் - சிருபையினால்—த
னையுணர்த்தி - தனது நிசவடிவைத்தெரிவித்து—இருந்த - எழுந்தருளி
யிருந்த—ஞானவியல் - ஞானவிலக்கணமமைந்த—வீரசைவாசிரியன் -
வீரசைவத்துக்குச் சிரேஷ்டாசிரியனாகிய—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—
இத்தளையில் - இத்தபூமியில்—பருவந்தலைசிறப்ப - பருவகாலமேலிட—
உய்வானினைந்து - பிறவிக்கடலினின் றுய்யும்படிநினைந்து—தனைநோக்கி
யுற்ற - தன்னையெதிர்நோக்கிக்காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற —அடியார்க்
குபதேசஞ்செய்வான் - அடியார்களுக்குபதேசஞ்செய்யவேண்டி—இய
ன்றவடிவொடு - அதற்குரியந்தவேடத்தோடு—சென்று - போய்—அருள்
செய்செயல்செய்து - அதுக்கிரகிக்கத்தகுந்தசெய்கையைச் செய்து—உலா
வினான்—எங்குந்திரிந்தனன். எ - று. யாதுந்தன்னையன்றியின்மையின்
தனையுணர்த்தியெனவும், பரிபாககாலமேலிடலெக்காட்ட பருவந்தலைசிற
ப்பவெனவும், எல்லாத்துன்பங்களினின்றும்நீங்குதலுமும் பிறவித்துன்பத்
தினின்றும் நீங்குதலரிதாதல்பற்றி யுய்வானினைந்தொனவுங் கூற்றினுரைக்க.
இங்குவியில் உய்வான் செய்வான் என்பனவ ஆசெதுகைகள். (உக)

மலைபடுகதி - முற்றிற்று.

ஆசனம் - உத - இ - திருவிருத்தங்கள். துரநக.

இருபத்தைந்தாவது

மான்மியகதி.

வேறு.

வியனில மேவிய விழுமி யோர்க்கெலாந்
செயிரறு மல்லமன் செய்த நன்றியைக்
கயிலையி னுதல்விழிக் கடவு டன்புடை
மயிலிய லொடுசொ லு மாறு கூறுவாம்.

(இ - ள்.) வியனிலம் - விசாலம்பொருந்தியபூமியில்—மேவிய - இரு
க்கின்ற—விழுமியோர்க்கெலாம் - அடியார்களுக்கெல்லாம்—செயிரறு
ம் - மலரகிதமான—அல்லமன் செய்த நன்றியை - அல்லமதேவன்செய்யா
மற் செய்த நன்றியை—கயிலையில் - கைலாயத்திலேழுந்தருளிய—நுதல்
விழிக்கடவுள் - நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவன்—தன்புடை - தன
திடது பாகத்திலமர்ந்த—மயிலியலொடு - மயில்போன்றவியலையுடைய
உமையவளோடு—சொலுமாறு - சொல்லும்விதத்தை—கூறுவாம் - சொ
ல்லுவாம். எ - று. சிவதொண்டுமேலிடுபற்றி விழுமியோரெனப்பட்ட
து. மயிலியல் உவமைப்புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. சொலு
மாறு இடைக்குறை. நுதல்விழிக்கடவுள், காரணவிடுகுறி. (க)

ஆயிடை யருணநதி யாதி மாதவர்

நேயமோ டமர்வுற நிறுவி யல்லமன்

மாயிரு ஞாலமேன் மானிடர்க் கெலாம்

பேர்யருள் செயுந்தொழில் பூண்டு ளானரோ.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில்—அருள் - கருபையைபுடைய—
நந்தியாதிமாதவர் - வசவண்ணர்முதலியவடியார்கள்—நேயமோடு - பிர
மானந்தத்தோடு—அமர்வுற - நித்தியதிருத்திபெற்றிருக்க—நிறுவி - நிறு
த்திவிட்டு—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—மாயிருஞ்ஞாலமேல் - பெரிதாகி
யபூமியின்மேல்—மானிடர்க்கெலாம் - பரிபாகமுள்ளமனிதர்களிடத்தி

லெல்லாம்—போய் - சென்று—அருள்செயுந்தொழில்—அநுக்கிரகிக்கத்தக்கமுயற்சியை —பூண்டொள்ளன் - விரதமாகக்கொண்டனன். எ - று. அரோ - அசை. அல்லமன் நிறுவி பூண்டொள்ளன் எனமுடிக்க. மாணிடர்க்கெலாம், வேற்றுமைமயக்கமெனினுமமையும். (உ)

இன்னண மல்லம் னிருநி லத்துறத்
தன்னிகர் கயிலையிற் சிங்கந் தாங்கிய
பொன்னணை மிசையமர் புராரி தன்னொடு
மின்னணி முலையுமை விளம்பன் மேயினான்.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு—அல்லமன் - அல்லமதேவன்—இருநிலத்துற - பெரிதாகியபூமியிலிருக்க—தன்னிகர்கயிலையில் - தனக்குத்தானேவொப்பாகியகைலையிலை—சிங்கந்தாங்கிய - சிங்கங்களாற்சமக்கப்பெற்ற—பொன் - பொன்னொலாகிய—அணைமிசை - ஆசனத்தின்மேல்—அமர் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற —புராரிதன்னொடு - திரிபுரமெரித்தபரமசிவனொடு—மின் - மின்னல்போன்ற —அணி - அழகிய—முலை - தனங்களையுடைய—உமை - உமாதேவியானவள்—விளம்பன் மேயினான்—சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. “பிறவுமேர்க்கும்பிற” வென்னும்விதியால் நிலத்துறவெனலெக்கொள்க. புராரியெனல் வில்லியென்றாற்போல இகரவிஞ்சிவியர்திணையாண்பாற் படர்க்கையாயதென்க. மின்னெனலை உமையவனோடுவொட்டுக. (ங)

அல்லம னருள்பெறற் கடைந்த நந்தியோ
* டெல்லையி னின்கண மெனது நற்கலை
மெல்லிய னிலமிசை மேவிச் செய்ததென்
சொல்லுதி யெனவுமை யிறைவன் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) அல்லமன்—அல்லமதேவரது —அருள்பெறற்கு—அநுக்கிரகம்வாய்த்தற்கு—அடைந்தநந்தியோடு—சென்றநந்திதேவரோடு—எல்லையில் - அளவில்லாத—நின்கணம்—உனதுசிவகணங்களும்—எனதுநற்கலை - எனதுசாத்துவிதருளைப்பெண்ணாகிய—மெல்லியல்—மிருதுவானமேனியையுடையவக்கமாதேவியும்—நிலமிசைமேவி - பூமியிலடைந்து —செய்ததென் - செய்தகாரியமென்ன—சொல்லுதியென - சொல்லுவாயென்று—உமை - உமையவள்கேட்க—இறைவன்சொல்லினான் - பரமசிவன்சொல்லுவன். எ - று. மெல்லியல் அன்மொழித்தொகை, சொல்லுதி

யென வுமையென்பதற்கு, சொல்லுவாயென்று வுமையவன் கேட்கவெ
ன்றுரைகொள்வதுகிறப்பு. (ச)

நந்திநல வசவனா நாமங் கொண்டமர்
தநதமி லெம்மடி யவரை யாமெனப்
புந்திசெய தவர்விழை பொருள ளித்தமன்
சிந்திய நிலமிசைச் சிறப்புற் றானரோ.

(இ - ள்.) நந்தி - நந்திதேவர் — நல்வசவனா நாமங்கொண்டு - நல்லவச
வண்ணனென்னுநாமந்தரித்து—அமர்ந்து - இருந்து—அந்தமில் - அளவி
ல்லாத—எம்மடியவரை - எமதடியார்களை—ஆமென-விவதொண்டிக்குரிய
ராமென்று—பந்திசெய்து - நினைத்து—அவர்விழை - அவ்வடியார்கள்கு
ரும்புகின்ற —பொரு ளளித்து - பொருள்களைக்கொடுத்து —அமன்சிந்தி
ய - சமணர்கள் பரவியிருக்கின்ற—நிலமிசை - பூமியின் மேல்—சிறப்புற்
றான் - மகிமையுற்றனன். எ - று. அரோ - அசை, சிவதொண்டிக்குரிய
ராமென்றெஞ்சுகின்றதால் இசையெச்சம். சமணர்களா ருநிலைமைநிலை
அமன்சிந்தியநிலமெனல்குறிப்பு. (ரு)

அறஞ்செயு நின்கலை யாகு மங்கைபொய்ச்
சிறநதுள வுலகின்மா தேவிப் பேர்பெறிஇ
மறஞ்செயு மதன்வலி மாள மாய்த்தெலாந
துறந்தனன குரவனை துருவிப் போயினான்.

(இ - ள்.) அறஞ்செயு - முப்பத்திரண்டறங்களையுஞ்செய்த—நின் -
உன்னுடைய—கலையாகும் - சாத்துவிதகலையாகிய —மங்கை - பெண்ணு
னவள்—பொய் - சென்று—சிறந்துள - சிறப்புற்றிருக்கின்ற—உலகில் -
உலகத்திலு—மாதேவிப்பேர்பெறிஇ - மாதேவியென்னும்பெயரைப்பெ
ற்று—மறஞ்செயு - அடியார்களுக்குத்தீச்செயலையேசெய்யும்—மதன்வ
லிமாள் - மனம்தனதுவலிகுன்ற—மாய்த்து - கெடுத்து —எலாந்துறந்த
னன் - எல்லாப்பற்றையும்கிடவளாய்—குரவனைத்தருவிப்போயினான் -
ஞானசானத்தேடிப்போயினான். எ - று. மங்கை பொய் பெறிஇ மா
ய்த்து துறந்தனன் துருவிப்போயினான் எனக்கூட்டிமுடிக்க. (சு)

நண்ணிய நங்கண நாநர் தாமுமக்
கண்ணகன் ஞாலமுந் மெம்மைக் காணிய

வண்ணநல் வினைகள்டல் வகைபு ரிந்தவ
ரெண்ணிய பலநக ரிடத்து வைகினா.

(இ - ன்.) நண்ணிய - பொருந்திய - நங்கணநாதர்தாமும் - நமதுசிவ
கணநாதர்களும் - அக்கண்ணகண்ணாலமுற்று-விசாலமானவந்தப்பூமியிற்
சென்று - எம்மைக்காணியவண்ணம் - எமதெதார்த்தநிலையைக்காணவே
ண்டெற்றியைந்த - நல்வினைகள் - சந்தித்தியங்களை - பல்வகைபுரிந்து -
பலவேறுவடைப்படச்செய்து - அவர் - அந்தக்கணநாதர்கள் - எண்ணி
ய - தங்கள் தங்களுக்கிடமாகிய - பலநகரிடத்து - பலநாட்டின்கண் -
வைகினர் - சந்திஞர்கள் - எ - ன் - நாமகணநாதர்தாமும் உற்று புரிந்து
வைகிடு ரெனக் கூட்டிமுடிக்க.

(௭)

அளக்கரும விரதரா யவரி ருந்திடங்
துளக்கமி நிலையுடைந தூய னல்லமன்
கொளகருறை படாதபே ரின்பங் கூட்டுண
விளக்கின ஹலகினில் வீர சைவமே.

(இ - ன்.) அளக்கரும் - அளவிடுதலாகிய - விரதராய் - விரதமுடைய
வர்களாய் - அவரிருந்திட - அவர்சரிபுக்க - துளக்கமில் - சலனமற்ற -
நிலையுடை - சித்தநிலையுடைய - நூயனல்லமன் - பரிசுத்தஞ்சுவ
ல்லமனே - கொள - பருவந்திகுடையத்தவாறுகொள்ளவும் - குறைப
டாதபேரின்பம் - துளையதரவாறுத்ததை - கூட்டுண - கொள்ளுகொ
ள்ளவும் - உலகினில் - உலாந்தில் - வீரசைவம் - வீரசைவத்தை - விள
க்கினன் - விளங்கச்செய்தனன். எ - ன். எ - அவச. அல்லமன் விளக்
கினன் எனக்கூட்டி முடிக்க

(௮)

வெறு.

எவ்வகைச்சமயத் திற்கு மிறைவனே யெனினு நேயஞ்
சைவநற் சமயத் தற்றான் சைவத்தும் வீர சைவத்,
தவ்வவர் பிறயி நீகரு மல்லமன் விருப்ப முள்ளான்
மைவரிக் தயடுந் துங்கண மடவரா லென்றான் வள்ளல்.

(இ - ன்.) எவ்வகைச்சமயத்திற்கும் - பலவேறுவகைப்பட்டுநின்றவெ
வ்வகைச்சமயத்திற்கும் - இறைவனையெனினும் - கீடவுளையென்றானு
ம் - நேயம் - பேரின்பவிளைவுக்கியைந்த - சைவநற்சமயத்து - நல்லசைவ
சமயத்தில் - உற்றான் - முக்தியமாசத்தங்கினன் - சைவத்தும் - சைவத்

தில் முக்கியமாகத் தங்குவதிலும் —வீரசைவத்து - வீரசைவத்தில் —அவ்வவர் பிறவீரீக்குமல்லமன் - அவரவர் பிறவீரீக்களீக்கற்கியைந்த வல்லமதேவன்—விருப்பமுள்ளான் - தங்கறகுமிக்கவிருப்பமுடையவன் —மை - மைதிட்டிய—வரி-செவ்வரிகருவரிபடர்ந்த—கயல் - சேற்கெண்டைபோன்ற—நெடுங்கண் - நீண்டகண்களையுடைய —மடவரால் - பெண்ணே—என்றான்வள்ளல் - என்றுபரமசிவன் சொல்லினன். எ - று. இறைவனே யென்பதி லேகாரந் தேற்றம். எனினும் என்பதிலும்மையெதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை. நேயமென்கின்றமிகையால் பேரின்பமென்றும். சைவத்தம் என்பதிலும்மை இழிவுசிறப்பு. எவ்வகைச்சமயத்திற்கு மென்பதிலும்மை முற்றும்மை.

(க)

சமயமெவ்வகையி னுநதான் சைவமே லாய தென்கொலமைபுநல் வீரசைவ மதனினுஞ் சிறந்த தென்கொலிமையவர் பரவு முக்க ணெம்பிரா னருள்செய் யொன்னவுமையவன். வினவ வேழ முரித்தவன் விளம்பு மன்றே.

(இ - ள்.) சமயமெவ்வகையினும் - எவ்வகைப்பட்டசமயங்களிலும்—சைவம் - சைவமானது—மேலாயதென்கொல் - எங்ஙனமேலாயது—அமையும் . பொருந்திய—நல்லீரசைவம் - நல்லவீரசைவமானது —அதனினும் - அந்தச்சைவத்தைக்காட்டிலும் —சிறந்ததென்கொல் - எங்ஙனஞ்சிறப்புற்றது—இமையவர்பரவும் - தேவர்கள்வணங்கத்தக்க—முக்கண் - மூன்றுகண்களையுடைய —எம்பிரான் - எமதுகர்த்தனே —அருள்செய்யென்ன - இவ்வையத்தைக்கியருளவேண்டுமென்று —உமையவள்வினவ - பரமேஸ்வரிகேட்க—வேழமுரித்தவன் - யானையுரித்தோனாகியபரமசிவன்—விளம்பும் - சொல்லுவன். எ - று. அன்று - ஏ - தான் - அசைகள். கொல்லெனலிரண்டும் ஐயம்.

(க0)

உணாக்குமெச் சமயத் திற்கு முத்தர பார்க்கு சைவந்தரிக்குமச் சைவத் திற்குத் தரமென வீரசைவந்தெரிக்குந் காமி காதி சிரத்தினிற் நிகழுங் கண்டாயரிக்குரற் சிலம்பு ரற்று மடிமலர்த் தடங்கு ணல்லாய்.

(இ - ள்.) உணாக்கும் - சொல்லப்பட்ட—எச்சமயத்திற்கும் - எவ்வகைப்பட்டசமயங்கீட்கும் —உத்தரபாதம்- மேலாயபாகத்தை —சைவந்தரிக்கும் - சைவமானதேற்கும் —அச்சைவத்திற்கு - அந்தச்சைவச்சமயத்திற்கு—உத்தரமென - மேலாயதென்று—வீரசைவம் - வீரசைவமா

னது—தெரிக்கும் - யாவர்க்குந்தெரிவிக்கும் —நற்காமிகாதி - நல்லகடியு
யத்தவமுதலியவற்றின்—சிரத்தினில் - உச்சியில்—திசமும் - விளங்கும்—
கண்டாய் - காணுதி—அரி - பருக்காங்கற்களின்—குரல் - சத்தத்தால்—
சிலம்பரந்தும் - தூபுரங்கள் கோஷ்டிக்கின்ற—அடி - பாதங்களையும்—ம
லர் - தாமரைமலர்போன்ற—தீடம் - விசாலமாகிய—கண் - கண்களையு
முடைய—நல்லாய் - பெண்ணே. ஏ - று. எவ்வகைச்சமயத்திலுமேலா
யது சைவமெனவும், அதனினுமேலாயது வீரசைவமெனவும் தெரிவி
த்தாரென்க. அடிமலரெனல்; உருவகம். (தக)

புறந்தரு சமயம் புக்குப் புறமலாச் சமயத் தெய்தி
யறநதிகழ சைவ முற்றாங் கதிற்சரி தாதி யாற்றிச்
சிற்றதுள வீரசைவஞ் சேர்ந்தபின் விடு நண்ணு
நறுந்தளிர் கவற்று மேனி நனைமலர் வல்லி யன்னாய்.

(இ - ன்.) புறந்தரு - புறம்பாகத்தரப்பட்ட—சமயம்புக்கு - சமயங்
களினுழைந்தும்—புறமலாச்சமயத்து - அகச்சமயங்களில்—எய்தி - அ
டைந்தும்—அறந்திகழ - நல்லொழுக்கம் விளங்குகின்ற —சைவமுற்று -
சைவத்தைபடைந்தும்—ஆங்கதில் - அதனிலும்—சரிதாதி யாற்றி - சரி
தாதிகளோச்செய்து—சிற்றதுள - சிறப்புற்றிருக்கின்ற—வீரசைவஞ்சேர்ந்
தபின் - வீரசைவநெறிக்கணமைந்தபின் —நறுந்தளிர் - நல்லதுளிர்க
ளை—கவற்றும் - வருத்துகின்ற—மேனி - மேனியையுடைய—நனை - தே
னையுடைய—மலர் - புஷ்பங்கணிறைந்த —வல்லியன்னாய் - வல்லிசாதக்
கொடிபோன்றவளே—வீடுநண்ணும் - விடுதிமுத்திகிடைக்கும். ஏ - று.
புறச்சமயமீறையு மகச்சமயமாறையும் அகராதியிற்காண்க. (கஉ)

அருமறை முடியுஞ் சீர்சா லாகம முடியு மொத்துப்
பொருமற மிலாமன் முற்றும் பொருளினே விளங்கக் காட்டித்
தருமுறை யதனால் வீரசைவமே தலைமைத தாமிவ்
விருமறு வறுநன் னூலு மிதிற்பீர மாண மாகும்.

(இ - ன்.) அருமறைமுடியும் - அரியவேதத்தினந்தமும்—சீர்சால் - சிஷ்
ப்புமிக்க—ஆகமமுடியும் - ஆகமங்களினந்தமும்—ஒத்து - சற்றும்பேதி
யாதொத்து —பொருளும் - முரணுகின்ற—மறமிலாமல் - சுசர்திகமுதலிய
விகற்பமில்லாமல்—முற்றும் - பூரணமாகின்றதுள்ள—பொருளினே - ப
ரம்பொருளை—விளங்கக்காட்டி - விளங்கும்படிதெரிவித்து —தருமுறை

னால் - நிர்விகற்பசமாதிதரத்தகுந்தநெறியால்—வீரசைவமே - வீர
 சைவமென்பதே—தலைமைத்தாம் - எவற்றிலுந்தலைமையதாம்—இ - இந்
 -இரு - பெரிதாகிய—மறுவறு - குற்றமற்ற—நன் னூலும் - நல்லவீர
 சுவதூல்களும்—இதில் - இந்தச்சுவாதுபூதிநிலைக்கு—பிரமாணமாரும் -
 நதிப்பிரமாணமாநிற்கும். ஏ - று. சுததசைதன்ய மொன்றேயெனல்
 யதார்த்தமெனவும், அறிவுக்கறிவேனல் ஆகமமுடிபெனவுங் கொள்க.
 வ்விரண்டு மொத்தலாவது; அறிவுக்கறிவேன்பது வுபாதிநாட்டத்தா
 ன்றிச் சைதன்யநாட்டத்தா லின்மையிற் போலியாலென்க. இங்கே
 பாருளெனல் மதத்தரால் விடாதுவழக்கிடலை. (கக)

புன்றொரு விடயங் தன்னி லுறுசுவை நிறைவென் றாக்கி
 யன்றுமெம் மூகத்த ளித்திட் டெம்பிர சாதங் கொண்டு
 னன்று கரும முன்னாற் தூய்மையில் வீர சைவத்
 தன்றிவே றொருமார் க் கத்தி னடுக்குமோ வடுக்கன் மாதே.

(இ - ள்.) ஒன்றொருவிடயந்தன்னில் - ஒவ்வொருவிடயங்களிலும்—
 றுசுவை - உறுவதாலெய்துமினியசுவையை—நிறைவென்றாக்கி - தற்
 பிரியமாதவிற்பரிபூரணமாக்கி—என்றும் - எப்போதும்—எம்முகத்து -
 மாதுசுநிதியில்—அளித்திட்டு - நிவேத்தியஞ்செய்து —எம்பிரசாதங்
 கொண்டு - அந்தவெழுபிரசாதத்தைக்கொண்டு —துன்றுறுகருமம் -
 மிக்க கர்மானுஷ்டானங்களை—உன்ன - நினையாமற் சலனமற்றிருக்கின்
 ற—தூய்மை - இந்தப்பரிசுத்தமான சுவாதுபூதிநிலை—இவ்வீரசைவத்த
 ன்றி - இந்தவீரசைவத்தெய்துமன்றி —வேறொருமார்க்கத்தின் - சைவ
 முதலிய வேறொருமார்க்கத்தில்—அடுக்குமோ - கிடைக்குமோ—வடு -
 மாம்பிஞ்சின் பிளப்பையொத்த—கண் - கண்களையுடைய—மாதே - பெ
 ண்ணை. ஏ - று. ஏ - அசை. சோதனையில் ஒவ்வொருவிடயமுந்தனக்
 கெனச் சொருபமொன்றின் றி ஞெப்திமாத்திரமாந்ந்றலானும், அந்தஞ்
 ப்தியையன்றி யயலாகப்பிரியமொன்றின்மையானும், இதனால் ஞெப்தியே
 பிரியம் பிரியமேஞெப்தியென் றாதற்கையவதினும் “ஒன்றொருவிட
 யந்தன்னி லுறுசுவைநிறைவென்றாக்கியெனவும்,” சுசாதிகமுதலியவை
 யற்றத்தது வெழுதசுநிதியாதலால் “எம்முகத்தெனவும்,” அங்ஙனமைய
 மாக்கியதே பிரசாதமாதலானும் அது நிவேத்தியமாதலானும் “எம்பிரசா
 தங்கொண்டனித்திட்டெனவுந்,” அங்ஙனமாயவவசரம் கிருதகிர்க்கியமுத
 லிய நான்குமெய்தற்பால நிலயாதலா லதனை “துன்றுறுகருமமுன்னாற்
 தூய்மையெனவும்,” இத்தூய்மையெய்தற்கு யோக்கியதையுடையது வீர

சைவமன்றி யேனையதன் ழுதலால் “இவ்வீர சைவத்தன்றி, வேறொரு மார்க்கத்தினுக்குமோ,” வெவைவுக்கூற்றினர். கூறவே, உபசாந்தநிலையது வீரசைவமேயெனப்பெற்றும், இருதகிர்த்தியமுதலிய நான்காவன; இருத கிர்த்தியம், துக்காபாவம், சர்வகாமாப்திகம், பிராப்திப்பிராப்பியம் என்பன. இவற்றை வேதாந்தகுடாமணி முதலிய ஞானநூல்களிற் காண்க. அடுக்குமோவென்பதி லோகாரம் எதிர்மறை. (கச)

ஆதலால் வீரசைவத் தறிவினை யறியச் செய்தான்
மாதர்மா தேவி யாமுன் வண்கலை மாதி னுக்கு
மேதையாம் வசவனாதி மெய்யடி யவர்க்கு ஞான
போதகா சிரிய னென்னும் பொருவிலல் லமன்வேற் கண்ணாய்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால்—வீரசைவத்து - வீரசைவத்தின் கண்—அறிவினை - எல்லாவற்றையு மறியுமறிவை—அறியச்செய்தான் - விளங்கக்காட்டினன்—மாதர் - அழகிய—மாதேவியாம் - மாதேவி யென்னும் பெயருடையவளாகிய—உன் - உன்னுடைய—வண்கலைமாதினுக்கு—சாத்திவிதகலைப்பெண்ணுக்கும்—மேதையாம் - விவேகமயமாகிய—வசவனாதி-வசவண்ணன் முதலிய—மெய்யடியவர்க்கும் - மெய்யடியவர்களுக்கும் - ஞானபோதகாசிரியனென்னும் - ஞானபோதகாசிரியனென்கின்ற—பொருவில் - ஒப்பில்லாத—அல்லமன் - அல்லமதேவனென்போன்—வேற்கண்ணாய் - வேல்போன்றகண்களையுடையவனே. எ - று. எல்லாவற்றையுங்காணுங் கண்ணைக்காட்டுவான்போன்று எல்லாவற்றையு மறியுமறிவையறியச்செய்தன நென்பதுகருத்து. அல்லமன் கலைமாதினுக்கும் மெய்யடியவர்க்கும் அறிவினையறியச்செய்தானெனக்கூட்டி முடிக்க. மாதினுக்கும் மெய்யடியவர்க்கும் என்பவற்றிலுள்ளவுமைகள் எஞ்சி நின்றன. கலைமாதென்றது வண்ணென்றடைகொடுத்ததனால் சாத்து விதகலையென்றும். அடியவரென்றது மெய்யென்றமிகையால் திரிகரண மொத்தவரெனப்பெற்றும், எனையபோதகாசிரிய னன்றெனக்காட்ட ஞானபோதகாசிரிய னென்றது எடுத்துக்காட்டணி. (கடு)

பருவபே தத்தாற் பேதப் படும்பொருள் பருவங் கண்டு
திரிவின்மா முனிவர் யோதர் சித்தர்கண் முதலானோர்க்குப்
பொருவிலா வல்ல மப்பேர் புண்ணியன் புகன்றூட் கொண்டான்
குரவ்வார் குழன்ம டந்தா யென்றனன் குன்ற யில்லி.

(இ - ள்.) பருவபேதத்தால் - பங்குவபேதத்தினால்—பேதப்படுமீம்பொருள்—பேதமாகக்காணப்படுமெய்ப்பொருளை —பருவங்கண்டு - ஏற்றற் குரியபருவங்கண்டு—திரிவில் - மாறுபடாத—மாமுனிவர் - மகத்தானரிஷிகளும்—யோகர் - யோகிகளும்—சித்தர்கள் - சித்தர்களும்—முதலானோர்க்கு - முதலியபேர்களுக்கு—பொருவிலா - ஒப்பில்லாத—அல்லம்ப்பேர்புண்ணியன் - அல்லமனென்னும் பெயரையுடையபுண்ணியவான்—புகன்று - அதுகூர்சித்து—ஆட்கொண்டான் - அடிமைகொண்டனன்—குரவம் - விரைந்த—வார் - நீண்ட—குழல் - கூந்தலையுடைய—மடந்தாய் - பெண்ணே—என்றான் - என்றுசொல்லினன்—குன்றவில்லி - மேருவைவில்லாகவளைத்தபரமசிவன். எ - று. பருவபேதத்தாற் பேதப்படுமீம்பொருளென்றதனால் இயல்பாக வீவன்று மொருபடித்தாயதென்றும், பருவங்கண்டு சித்தர்முதலானவர்க்குப் புகன்றாட்கொண்டா னென்றதனால் பருவங்காணு விடத்தவலமாமென்று முறைகாணப்பெற்றும். குரவவிதியுயிற்று. (கசு)

அம்மையுண் மகிழ்வு பொங்க வல்லமன் பெருமை கேளாமம்மர்செய் துளங்க லக்கு மாயையைக் கடந்தா னென்றன் மெய்ம்மைநின் பவள வாயால் விளமபநா னறிந்தே னென்று மும்மதில் வலிதொ லைத்த முக்கணு யகனைத் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அம்மை - உமையவள்—உண்மகிழ்வுபொங்க - உள்ளத்திலாநந்தம்பெருக—அல்லமன்பெருமைசேளா - அல்லமதேவனதுமகிமையைக்கேள்வியுற்று—மமம்மர்செய்து - மோகத்தைவினைவித்து—உளங்கலக்கும் - மனதைக்கலங்கச்செய்கின்ற—மாயையைக்கடந்தான் - மாயையென்றான்—என்றன்மெய்ம்மை - எனதுண்மைநிலையை—நின்பவளவாயால் - உனதுபவளம்போன்றவாயினால்—விளம்பு - சொல்ல—நா னறிந்தேனென்று - நான்தெரிந்துகொண்டேனென்று—மும்மதில்வலி - திரிபுரத்தின்வலியை—தொலைத்த - நாசஞ்செய்த —முக்கணுயகனை - திரிநேத்திரமுடையபரமசிவனை—தாழ்ந்தான் - வணங்கினான். எ - று. கேளாவென்பது செய்யுள்வென்னும்வாய்பாட்டுவினையெச்சம். மம்மர்செய்துளங்கலக்கலாவது; விரும்பியுமெய்தாதவைகளைப்பற்றி வந்தெய்துமனோவதையை மானியைக்கடத்தலாவது; உண்மைபோற்காண்டிலில்மபங்காமைபு. என்றன் மெய்ம்மையாவது; கானனீர் கிளிஞ்சில்வெள்ளிவானமை கயிற்றிற்பாம்பு முதலியவைபோல் தோற்றன்மாத்திரமுஞ் சொன்மாத்திரமுமா நிற்குநிலையன்மையை. (கசு)

அங்குமை மாதி னேடு மல்லமன், பெருமை கூறித்
திங்களவெண முகிழ்பு னேநத செஞ்சடைப் பரமன மேவ
விங்கருண் மேக மென்னு மிணையிலெங் குருகு கேசன
மங்கல முததி யினபும வழங்குமத தொழிலி னின்றான்.

(இ - ள்.) அங்கு - அங்விடத்தில் - உமைமாதினோடும் - உமாதேவி
யோடும் - அலலமனபெருமைகூறி - அலலமதேவனது மகிமையைச்சொ
ல்லி - வெண் - வெண்மையாகிய - திங்களமுகிழ்புனைநத - மூன்றாமபி
றைச்சந்திரனையணிந்த - செஞ்சடைப்பரமன - சிவநதசடையையுடைய
பரமசிவன் - மேவ - சுமமாவிருக்க - இங்கு - இங்விடத்தில் - அருளமேக
மென்னும் - கிருபாமேகமெனப்பெட்ட - இணையில - ஒப்பில்லாத - என
குருகு கேசன் - எமதுகுருவாயிய வலலமதேவன் - மங்கலம் - என்றமழி
யாத - முததியின்பம வழங்கும் - வீட்டின்பதைத்தரத்தக்க - அத
தொழிலில - அநதமுயற்சியில் - நின்றான் - விடாதுசெய்யரினறன்ன.
எ - று. அங்கு - இங்கு என்றதனால் கைலாயமும் பூமியுமெனக்கொ
ளக உமைமாதினோடும் என்ற உமமையால் அலலமன் பெருமையென்ப
தில என்னுமைமெஞ்சியதாகக்கண்டாம். இதனால் உமைமாதின் சிறு
மையையும் அலலமனபெருமையையுங்கூறியதாகப்பெற்றும், திங்கள்
வெண் முகிழெனல இலக்கணை. அருளமேகமென்னும் குருகு கேசனெ
னல்; உருவகவணி (௧௮)

மூத்தவ ரினோர் நோயா முகிழ்முலை மாதா நல்ல
தீததொழி லாளா பொல்லாத தீததொழி லாள ரென்றும்
பார்த்திலன் யாவா மாட்டும பரிநதருண மாரி பெய்து
காததன் னமல ஞான காரணன குருகு கேசன்.

(இ - ள்.) மூத்தவர் - வயதினமூத்தவர்களென்றும் - இனோர் - சிறி
யவர்களென்றும் - நோயா - வியாதியையுடையவர்களென்றும் - முகிழ்
முலை - முல்லையரும்புபோன்ற தன்மையையுடைய - மாதா - முங்கைப்பரு
வமாதொன்றும் - நல்லதீததொழிலாளனென்றும் - பொல்லாததீசசெய
லுடையோனென்றும் - பார்த்திலன் - பேதம்பார்த்தவனாய் - யாவர்மாட்
டும் - யாவரிடத்தும் - பரிநது - விருமபி - அருண்மாரிடுபய்து - கிருபா
வெள்ளம்பொழிந்து - காததனை - இரட்சித்தனை - (அவனொரெனில்)
அமலஞானகாரணன் - பரிசுத்தஞானகாரணனாகியும் - குருகு கேசன் -
குருகு கேசனென்னும்பெயரையுடையவனுயிருக்கின்றவல்லமன், எ - று.

முகிழ்முலைமாதொன்றதனால் மங்கைப்பருவமாதொன்றும். சற்கருமமுந் துற்கருமமும் பிறவிதரற்பாலதின் இரண்டையுந் தீத்தொழிலென்றார். நல்லதீத்தொழில் சிவபுண்ணியாதிகருமங்களையும், பொல்லாததீத்தொழில் யாகாதிகருத்தியங்களை யுமெனக்கொள்க. என்றுமெனலைக் கடைநிலைத்தீபமாக்கி யெங்குமொட்டிக. அருள்மாரி; உருவகம். அமலஞானகாரணன், குருகுசேசன், இவை காரணவிடுகுறி. நல்லதீத்தொழிலும் பொல்லாததீத்தொழிலும் நிட்காமியதவத்துக்குமாறாதவின் இவை விலக்கென்றற்கு இங்ஙனங்கூறினாரென்க. பருவபேதம்பாராது யாவர்மாட்டிமருண்மாரி பெய்துகாத்தனென்றதனால் அல்வமனதுகாருண்யம் விளங்கக்கண்டாம். பொறி, புலன், கரணம், அவித்தை யென்னும் மலஞான மிருப்பதால் இவற்றிற்குமாறாக அமலீஞானமென்றார். அமலஞானமாவது; பொருளைப் பொருளாகக்காண்டலை. (கக்)

இன்னவா தருளி னானே யிவருற விவர்வே மென்ன தன்னையோ லுயிர்கட் கெல்லா மாரரு ளொருங்கு செய்தே யென்னையா ளெனக்கொண் டாளு மிணையடிசு குருகு சேசன் மன்னுமா தவர்க ணெஞ்ச மலர்தொறும் வாழா நின்றான்.

(இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்வண்ணம்—அருளினால் - கிருபாபெருக்கால்—இவருறவிவர்வேமென்னது - இவருறவினரிவரயலாநொன்பேதஞ்சற்றுங்கொள்ளாது—அன்னையோல் - தாய்போல —உயிர்கட்டுக்கல்லாம் - எல்லாவுயிர்களுக்கும்—ஆரருள் - பூரணவருளை—ஒருங்குசெய்து - ஒருங்குவிளங்கச்செய்து —என்னையாநொனக்கொண்டு - என்னையடிமை - யாகக்கொண்டு—ஆளும் - இரட்சிக்கின்ற—இணையடி - உபயபாதங்களை யுடைய—குருகுசேசன் - குருகுசேசனாகியவல்லமன்—மன்னும் - நிலைபெற்ற—மாதவர்கள் - பெரியோர்களுடைய—நெஞ்சம் - மனமாகிய—மலர்தொறும் - புட்பங்கள்தொறும்—வாழாநின்றான் - வாழ்கின்றனன். எ - று. ஏ - அசை. நெஞ்சமலர்; உருவகம். (உஉ)

எல்லொளி யிரவி போல விருண்மல மிரித்தி லங்கு மல்லமன் சரித மோதி லறம்பொரு ளின்பம் வீடாட் நல்லன பயனோர் நான்கு னன்னுவ னிதனைக் கேட் வல்லநல் வினையி னானு மற்றவை மருளி வாழ்வன்.

(இ - ள்.) எல்லொளி - மிக்கவொளியையுடைய —இரவிபோல - சூரியனைப்போல—இருண்மலமிரித்து - இருள்போன்றமும்மலங்களை யு

நாசஞ்செய்து—இலங்கும் - பிரகாசியாகின்ற —அல்லமன்சரிதமோதி
ல் - அல்லமனது சரித்திரத்தைவாசிக்கில்—அறம்பொருளின்பம்வீடாம் -
அறம்பொருளின்பம்வீடென்னும்—நல்லன - நல்லனவாகிய —பயனோர்
நான்கும்- நான்குபயனையும்—நண்ணுவன் - அடைவன்—இதனைக்கேட்
கவல்ல-இதனைக்காதினற்கேட்புதற்குவல்லமையுள்ள—நல்வினையினனும்-
சங்கிருத்தியத்தினனும் —மற்றவை - அந்தநான்குபயனையும் —மருவி -
அடைந்து—வாழ்வன் - வாழாநிற்பன். எ - று. எல்லோளி; மீமிசைப்ப
தம். இரித்து; பிறவினை. நல்லன; வினையாலனையும்பெயர். வல்ல; குறிப்
புப் பெயரொச்சம். நல்வினையினனும்என்பதிலும்மை இறந்ததுதழீஇய
வெச்சவும்மை. நல்லனபயன்; இருபெயரொட்டிப்பண்புத்தொகை. (௨௧)

மதியிலார் மதின ராவர் மகவிலார் மகவு யிர்ப்பர்
நிதியிலார் நிதிப டைப்பர் நிலையிலார் நிலைத்து வாழ்வார்
பதியிலார் பதிநி டைப்பர் பழுதிலிவ் விருபத் தைந்து
கதியினு னிரம்பு காதை கற்றவர் கூறக் கேட்பின்.

(இ - ள்.) பழுதில் - குற்றமற்ற—இவ்விருபத்தைந்துகதியினால் - இந்
தவிருபத்தைந்துகதியினால் - நிரம்பு - நிரம்பிய—காதைகற்றவர் - சரித்
த்திரங்களைக்கற்றவர்கள்—கூறக்கேட்பின் - அவர்கள்சொல்லக்கேட்டா
ல்—மதியிலார் - மூடர்கள்—மதினராவர் - விவேகிகளாவார்கள் —மகவி
லாத் - பிள்ளையிலாதவர்கள் —மகவுயிர்ப்பர் - பிள்ளைபெறுவர்—நிதியி
லார் - செல்வமில்லாதவர்கள்—நிதிபடைப்பர் - செல்வமுடையராவர்—
நிலையிலார்—யாதோர்நிலையுமில்லாதவர்கள்—நிலைத்துவாழ்வார் - ஒன்றினிலை
பெற்றவாழ்வார்கள்—பதியிலார் - பட்டணமில்லாதவர்கள் —பதிநிடை
ப்பர் - தமக்குச்சுத்தரமாகப்பட்டணம்பெறுவார்கள். எ - று. இந்துல்
நிட்காமியபலனைத் தரற்பர்லதாயிருக்கக் காமியப்பயனையுந் தருமெனக்
கூறியவிக்கவி இடைநிற்பாடிச் சேர்த்ததாகக் காண்கின்றதென்க. கேட்
பவர்க்கே யிவ்வளவுபயனெய்தின் சுற்றவர்க் கெவ்வள வென்பம். (௨௨)

பார்கெழு சகாத்த மூவைஞ் ஞாற்றெழு பானாஞ் காவு
தாகிய தூரநா மங்கொ ளாண்டுறு விடைஞா யிற்றிற்
சீர்கெழு மல்லமன்றன் றிருவினை யாடற் கார்தை
கார்டிகழு மிடற்றெங் கோமான் கருணைகொண் டியம்பினுனே.

(இ - ள்.) பார்கெழு - பூமியில்வழங்கும்—சகாத்தம் - சாலியவாகன
சகாத்தமென்னும் —மூவைஞ்ஞாற்றெழுபானாண்காவதாகிய - ஆயிரத்

தைஞ்ஞாந்மெழுபத்துநான்காவதாகவழங்கும்—நாமங்கொள் - பெயரை
க்கொண்ட—ஆண்டுறுவிடை - வருடத்தில்—ஞாயிற்றில் - ஞாயிற்றுக்கிழ
மையில்—சீர்கெழும் - சிறப்புப்பொருந்திய—அல்லமன்றன் - அல்லமதே
வனது—திருவினையாடற்காலை - திருவினையாடலமைந்தசரித்திரத்தை—
கார்கெழு - கருமைதங்கிய—மிடற்று - கண்டத்தையுடைய—எங்கோ
மான் - எமதுபரமசிவனுடைய —கருணைக்கொண்டு - ஒருபையையாதர
வாகக்கொண்டு—இயம்பினான் - பாடினான். எ - று. ஏ - அசை. (௨௩)

மாசறு மல்ல மப்பேர் வள்ளறன் சரிதந தன்னி
சைறுஞ் செய்யு ளெல்லா மன்புடன் படிப்பார் தம்மை
யேசறு மனித ரென்ன விசைப்பதோ கரித்தோல் போர்த்த
வீசனென் புகுவே யன்றி யேதுமற் றேது வம்மா.

(இ - ள்.) மாசறும் - குற்றமற்ற—அல்லமப்பெயர் - அல்லமனென்
னும்பெயரையுடைய—வள்ளறன் - கர்த்தாவினது—சரிதந்தன்னில் -
சரித்திரத்தில்—ஆசறும் - குற்றமற்ற—செய்யுளெல்லாம் - கவிகளைத்
தையும்—அன்புடன் படிப்பார் தம்மை - அன்போடுபடிப்பவர்களை—ஏச
று - குற்றமற்ற—மனிதரென்னவிசைப்பதோ - மனிதரென்றுசொல்வ
தோ—கரித்தோல்போர்த்த - யானைத்தோலைப்போர்த்த—சசனென்பது
வேயன்றி - சசனெனக்கூறப்படுவதேயன்றி—ஏது - காரணம் - மற்றே
து—வேறென்னையுளது. எ - று. அம்மா - அசை. இதுவும் இடைநிற்
கலப்பு. (௨௪)

புண்ணிய ருலகில் வாழுக புலஞ்செறு நோன்பு வாழுக
பெண்ணொரு பாகன் பூசை பேணிவா முடியர் வாழுக
கண்ணுத லொருவன் சார்ந்த கற்புடைச் சைவம் வாழுக
வண்ணலல் மமன்சீர் கேட்டு மாதர வாளர் வாழுக.

(இ - ள்.) புண்ணியருலகில் வாழுக - புண்ணியவான்க ருலகத்தில்வா
ழக்கடவர்—புலஞ்செறு - ஐம்புலன்களையுநாசஞ்செய்யத்தக்க—நோன்
பு வாழுக - விரதங்கள்வாழ்க்கடவன்—பெண்ணொருபாகன், பூசை - அர்த்த
நாரீஸ்வரனதுபூசையை—பேணிவாழ் - விரும்பிவாழ்கின்ற —அடியர்
வாழுக - அடியார்கள்வாழ்க்கடவர்கள்—கண்ணுதலொருவன் - நெற்றிக்
கண்ணையுடையபரமசிவனை—சார்ந்த - சேர்ந்த—கற்புடைச்சைவம் -
நிலைகலங்காதசைவம்—வாழுக - வாழக்கடவது —அண்ணலல்லமன் -

சர்த்தனுகியவல்லமனது—சர்கேட்கும் - சிறப்பைக்கேட்பதற்கு—ஆதர
வாளர் - ஆசையுடையவர்கள்—வாழ்க - வாழக்கடவர். எ - று. இதுவு
மிடையிந்தகவுப்பு. (௨௩)

பொருவரும் பூதி வாழ்க பூதியை யணிலோர் வாழ்க
திருவளர் கண்டி வாழ்க சிறந்தவன் செழுந்தும் வாழ்க
குருவருள் வாழ்க மெய்பைக் கூறுநா வோர்கள் வாழ்க
வெருவரும் பிறவி தீர்க்கும் வித்தகர் வாழ்க வாழ்க.

(இ - ள்.) பொருவரும் - ஒப்புற்ற—பூதிவாழ்க - விபூதிவாழ்க்கட
வது—பூதியையணிலோர்வாழ்க - அதனையணிபவர்வாழ்க்கடவர் —திரு
வளர் - அழகுமிக்க—கண்டிவாழ்க - கழுத்திலணியுங்கண்டிவாழ்க்கட
வது—சிறந்த - சிறப்புற்ற—அஞ்செழுத்தும்வாழ்க - பஞ்சாட்சரம்வா
ழ்க்கடவது—குருவருள்வாழ்க - குருகிருபவாழ்க்கடவது—மெய்யை -
உண்மைநிலையை —கூறுநாவோர்கள்வாழ்க - சொல்லுநாவுடையோர்
வாழ்க்கடவர்—வெருவரும் - பயந்தரத்தக்க—பிறவிதீர்க்கும் - இனிப்
பிறவிவராமற்செய்யும்—வித்தகர் - ஞானவான்கள்—வாழ்கவாழ்க -
என்றும்வாழ்க்கடவர். எ - று. வாழ்கவாழ்கவென்னு மட்கு உவகை
பற்றியது. (௨௪)

அல்லமன் சரிதச செய்யுளதனிலோர் செய்யுள் கற்க
வல்லவ ரருதத மோத வல்லவர் வளைய வல்லோர்
செல்வமீ தென்ன வன்பார்ற் செவிப்புல னிறைக்க வல்லோ
ரெல்லவ ரும்பு லீதி லென்றும்வாழ்ந் திடுக வன்றே.

(இ - ள்.) அல்லமன் - அல்லமனது—சரிதம் - சரித்திரம்வாய்ந்த—
செய்யுளதனில் - கவிகளில்—ஒர்செய்யுள்கற்கவல்லவர் - ஓர்கவிகற்க
வல்லவர்களும்—அருத்தமோதவல்லவர் - அர்த்தஞ்சொல்வல்லவர்களு
ம்—வளையவல்லோர் - உரையெழுதவல்லவர்களும்—செல்வமீதென்ன -
செல்வத்துட்செல்வமீதென்ன—அன்புால் - அன்பினால்—செவிப்புலன் -
செவியுணர்வில்—நிறைக்கவல்லோர் - நிறைக்கவல்லவர்களும்—எல்லவ
ரும் - ஆகியசகலரும்—பூமீதில் - பூமியில்—என்றும்வாழ்ந்திடுக - எப்

௫௮௬

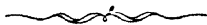
பிரபுலிங்கலீலை.

போதும்வாழக்கடவர். எ - று. அன்று-ஏ-அசைகள். ஓதல்; ஒலிவடிவம்.
வரைதல்; வரிவடிவம். செல்வத்துட்செல்வமாவது; திருக்குத்திரிசியங்
களி லேயந்திரிபின்மையை. (௨௭)

மான்மியகதி - முற்றிற்று.

ஆகதி - ௨௫ - இ - திருவிருத்தம் - தூண்டு.

பிரபுலிங்கலீலையுரை முற்றிற்று.

துறைமங்கலம். சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யுள்கராதி.

செய்யுள்.	டககம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.			
அகழ்ச்சின்னார்	நகநக	அந்தணனிருந்துலை	ககக
அகழ்ச்சிந்நிட	உகக	அகதிவண்ணைந்	உசுப
அக்கொடுவன	சஎஅ	அந்சிலையலம்.	கஉக
அங்கமதினஞ்சி	சசரு	அப்பொழுதருரு	உகஅ
அங்கலிங்க	ருகஉ	அமலையேவ	ககச
அங்கியென்றற	உஅ	அட்டராசனமி	சகச
அங்குமாயைமதமாணி	கசுப	அம்பொன்வைப்பின்	நகரு
அங்குமைமதி	ருஅக	அம்மையுணமகிழ்வு	ருஅப
அங்கைச்சிவலிங்	நகச	அயாந்திறற்கு	உஉஎ
அங்கையின்புடர்	சகச	அயனுமாயனு	சுப
அங்கொருமடவர	அரு	அரங்கினிலட	ககச
அசைவறு	ருஉஉ	அரசியலடைந்தார்	நஎஅ
அசைவிலல்லமர்	உஉச	அரத்தமதுறு	உபப
அடலுறு	கச	அரவிற்காலர	நஉச
அடவிகடெறு	உகக	அரவுகெளவிய	நஎ
அடன்மலி	நருஎ	அரவுலாஞ்சடை	நக
அடியக்கமலங்கள்	கஉக	அரவொடுமென்	ருபக
அடியர்விண்ணிற	நசரு	அரனடியவர்க்கு	உசஅ
அடியவர்க்கெளி	நகக	அரிமதரமுழை	கபக
அடியனேன்	சபஉ	அரின்மிதித்தி	உஉக
அடித்தநாழிக	சகஅ	அருகர்வாசகங்	ருகரு
அடித்துமாதவ	கஎ	அருகிருந்த	ககக
அடைக்கலமென	உஅஎ	அருங்குருவிங்க	நபச
அடைக்கலமெண்ணை	நஅச	அருச்சினைமுன்பு	ககக
அடைந்துள	சபச	அருந்தவநெடுநாண்	கருப
அணியெரிந்தன	நசக	அருந்தவமுழிக்கு	கரு
அனுமயங்கு	சகக	அருந்தவமுயன்ற	சஎஎ
அண்ணலுமார்வ	ருருக	அருந்தவமுனிந்	உஉ
அண்ணலம்	ககக	அருந்தவம்புல	உகஉ
அத்தவீச்சிற	சகச	அருந்துகெவ்வெழி	ருகக
அத்தனேர்	சருச	அருமறைமுகமுயன்	ருஎஎ
அத்திருமாலு	கக	அருளான்மருள்	நகஅ
அத்திறஞ்செலுஞ்	ருகக	அருளிணைந்திழ.	சபக
அந்தக்கரண	ருகக	அருளுணம்புனலினை	சகக

செய்யுள்.	பககம்.	செய்யுள்.	பககம்.
அருள்செயுமல்லம	௩௦௦	அறிவெனும	௪௮௦
அருளசெய்தென்னை	௨௮௫	அறிவொடு	௪௮௧
அலர்கிறுஞாயி	௫௦௧	அறுகடை	௩௭௫
அலைத்துறிப்பி	௧௭௪	அறைந்ததூய	௩௪௭
அல்லமகுரவன்	௫௦௪	அனையகாலையி	௩௫௫
அல்லமனநன்பெற	௫௭௩	அனையகோளம	௪௭
அல்லமனறிந்து	௧௬௦	அன்பறைய்	௪௭௩
அல்லமனறையத	௩௫௪	அன்பினுலன்பா	௨௧௮
அல்லமனறையதமா	௪௪௪	அன்பினுமுறுக	௧௧௩
அல்லமனனைய	௪௭௪	அன்பனகாலையி	௩௫௦
அல்லமனாயிடை	௫௧௬	அன்னநடையு	௮௮
அல்லமனியல்புநித	௫௦	அன்னமண்டப	௨௪
அல்லமனியல்புல	௪௬	அன்னமீனுட	௩௪௪
அல்லமனியன்ருன்	௪௪	அன்னமொன்றறி	௩௭
அல்லமனெனு	௩௪௩	அன்னமுனையி	௪௫
அல்லமனென்னுரு	௨௩௩	அன்னநீர்	௪௨௮
அல்லமனென்னுரு	௩௦௮	அன்னநீர்மாரிதா	௨௬௭
அல்லமனை	௧௮௮		
அல்லமன்கண்டு	௧௬௫	ஆ	
அல்லமன்கரித	௨௮௫	ஆமரபுனெறி	௪௦௫
அல்லமன்புசன்	௩௭௩	ஆக்குறஞ்செய	௨௧
அல்லமன்பெருமை	௨௩௪	ஆசறுமனததெழு	௪௧௧
அல்லமன்வலிநிலை	௪௭௮	ஆசநீர்நீர்	௫௩௫
அவத்ததைகள்	௩௮௮	ஆசைநின்னுள	௪௫௩
அவனாயும்	௫௪௭	ஆசைபறுதல்	௫௬௫
அவனெழின்மனை	௨௪௪	ஆடிமொன்றொழி	௪௮௩
அவிரச்சடைமுனிவா	௧௨௦	ஆடினாசிலவ	௫௨௫
அழிவருநிதிப	௩௮௮	ஆடிவயிரி	௫௧௧
அழிவிலானை	௩௧௩	ஆடிநீர்நீர்	௫௧௮
அழிவுமாக்கமு	௪௪	ஆட்டுகிறப	௪௪௪
அழுதுவாய்வி	௩௦௦	ஆணையலெருவி	௧௩௪
அளக்கருவிரத	௫௭௫	ஆதரவிலை	௩௮௩
அளவறுமழயர்க	௫௪௧	ஆதரவுருடைய	௩௮௪
அளியனென்று	௨௩௫	ஆதலாலவ்	௫௫௫
அள்ளிக்கொளும்	௧௩௨	ஆதலாலவ்	௩௮௫
அபஞ்செயுகினை	௫௭௪	ஆதலாலெழி	௪௮௪
அறத்துறுப்பெய்தின	௪௦௫	ஆதலால்வீரனை	௫௭௬
அறமழிந்தனை	௩௩௨	ஆதலான்மன	௩௪௨
அறவினைக்கு	௪௩௫	ஆதனந்தி	௪௮௦௧
அறிந்திடாம	௩௨௩	ஆதிபகவன்	௪
அறிவருளாதர	௨௪௭	ஆதியவரன்முறை	௧௧௦
அறிவாரிஞானி	௩௬௧	ஆதியாதார	௪௬௧

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆதிநாதன்	௪௫௯	இம்பம பாரணு	௬௬
ஆயகாலையி	௪௬௫	இம்மா நகரிற்	௬௩
ஆயிடைநின்றோர்	௩௪௬	இம்முறைசங்கம	௫௩௭
ஆயிடையருரு	௫௩	இம்பை சேர்பயன்	௨௮௧
ஆயிடையருணத்தி	௫௭௩	இயங்கட ரங்க	௨௭௫
ஆயிருக்கு	௪௮௩	இயங்குவகிறப	௨௩
ஆயின்மிக்கோ	௪௩௭	இரண்டோ டூரன்டு	௬௭௩
ஆயுமின்சவை	௬௯	இரப்பார்பரி	௬௪
ஆயத்திருந் தன்ன	௬௦	இரவி வானவ	௪௫௬
ஆரை யாரிருந்	௨௬௭	இருந்தபடி	௪௭௨
ஆவனுணர்மை	௨௯௧	இருந்தவாதி	௩௦
ஆவரித் திடினுச்	௫௩௪	இருந்தவா ரரு	௩௬
ஆவறுபிணிபெட	௪௦௩	இருநிலை தாமதமும்	௫௬௨
ஆனகாலையி	௪௯௧	இலங்கிலேவேன்	௨௬௯
ஆனேமேற்கொண்டிடு	௫௦௯	இலங்குநெனு	௩௭௨
ஆன்றமயல்	௪௮௦	இலையிறு தொலித்த	௫௦௩
ஆன்றிரட்டுறு	௪௦௩	இல்ல மகன்றிவ்	௩௩௦
		இயன்மனங்	௪௬௫
இ.		இவ்வகைகல்பா	௨௬௬
இதழ்ந்தெனதுள்	௪௦௩	இவ்வனங் காந்தழிந்	௪௦௬
இக்குழுமகளிருள்	௬௦௮	இவ்வா நமா	௪௬௮
இங்குத்தன்னுள்	௩௭௧	இவ்வா நகுத்தி	௫௫௭
இங்கு மன்ன சங்கரன்	௩௬௬	இவ்வா நகுளாற	௫௭௦
இங்கொருமாயை	௪௯	இழிப்பினுற	௫௩௭
இடுதற்குவல்லா	௫௪௩	இளங்கொடி மரு	௧௧௭
இடையொரு சற்றைய	௪௦௭	இறங்குதுறைபி	௧௩௩
இட்டவரம்பிய	௫௪௪	இறுக்கின ரமுக்குடை	௩௩௬
இணங்குமிக்க	௩௩௬	இறைவ னையகணெனு	௩௧
இணையிலாத	௫௩	இறைவியொன்று	௧௩௪
இத்தனையாட்ட	௨௦௪	இனத்தியல்பாபதி	௧௦௭
இந்தக்கன்னி	௮௨	இனியான்மறைப்ப	௧௩௪
இந்தவுலகிற	௧௭௩	இனையதிக்கலை	௨௬
இந்தியபொரொன்	௩௬௧	இனையமாநகரி	௨௫௨
இந்தியம் விடயங்	௫௨௫	இனையராகி	௧௭௧
இந்திரதிருவிற்	௧௨௩	இனையராசியிருந்	௫௩௩
இந்திர லீகிலனென	௫௧௭	இனையவாழை	௪௩௦
இந்திரனெதிர்	௨௬௨	இனையனானமி	௪௫௫
இந்திரவாரசடை	௨௪௬	இன்பநனிசெய்	௩௦௭
இந்தகர்வாழ	௨௫௧	இன்றுகாம்பை	௪௨௫
இப்பரி சருளினலே	௩௬௩	இன்றோருலகி	௧௪௬
இப்பரிசெறுழ்	௪௮௧	இன்னணங்குநென்	௫௧
இப்பொருப்பிட	௪௬௫		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இன்னணநகர	உருக	உரைசெயிற்	நடுக
இன்னணநன்னெறி	சகக	உரைத்தபொழி	நடுந
இன்னணமரசனோ	சுசு	உரைமனமெய்	நடுஉ
இன்னணமலங்க	நடுந	உலகி லொருவன்	நடுந
இன்னணமல்லம	நடுக	உலகுளவிஞ்சை	சுஉஅ
இன்னணமவை	சசு	உலகுளார்	சுஉக
இன்னணமாஸய	சுருச	உலகெலாமறிய	சுருஅ
இன்னணமையிரு	சுசு	உளந்தெளி	உ.க
இன்னணம்படைத்த	நடுசு	உள்ளமர்வமோ	உ.அச
இன்னமாதரசன்	உருச	உறவுசெய்தறிந்த	உசுந
இன்னவாறருளி	நடுஅ	உரையில்வாரொடு	உ.அஉ
இன்னவாறிங்	சுஅசு	உன்னருளுளதே	நடுஉ
இன்னவாறு	சசுந		
இன்னவாறெழுந்	நடுஉ	உள.	
இன்னவாறெழுவி	சுசுஅ	உண்ணுரு	சக
இன்னியாங்குகளின்	சுசுசு	உள.	
ந.		எங்கள்வாழ் வளைய	நடுஅ
நங்குமா தேவி	உசுஅ	எங்குருந்தி	உருந
நசுனளித்த	சுஉ	எடுத்திவீணைக	சுஅ
நசுனாழ்சு	நடு	எண்ணியவெண்ணி	நடுசு
நசுனை யிருத்தறு	சுசுசு	எண்ணிலரிடுவ	நடுசு
நன்றநாடொடங்கிச்	உருக	எண்ணுமன்ப	உஅ
உ.		எந்தைபாருமை	நடுக
உங்கன்பாவனை	சுஅச	எந்தையல்லம	நடுக
உடம்புவாழ்த	சுருக	எமையெலா	சுஅஉ
உடம்பெலா	நடுசு	எம்மழ்மாசு	நடுசு
உடம்பெனும்	நடுந	எய்தற்கரிய	நடுசு
உடம்பெரு	நடுசு	என்புரைதளிர்த	சுசுந
உடம்பைப்பொறி	சுஉஉ	எல்லையில்காமா	உசுந
உடலமான	சுஉசு	எல்லொளியிறவி	நடுஅ
உடுப்போங்க்	சுசு	எவ்வகைச் சமீபம்	நடுக
உணர்ந்தில	சுஉ	எவ்வண்ண	உ.உக
உண் வினையாடல்	நடுசு	எவ்வருவி	சுசுந
உதித்த ஞாயிறு	நடுந	எள்ளினெண்	சுஅசு
உதிர்பிரசாத	சுஅஅ	எனக்கற	நடுந
உயிரெ னும்குய	சுசுஉ	என்குணமறமே	நடுஅ
உயிர்த்தபொழுதே	சுசு	என்குறை	நடுக
உரகர் சித்தர்	சுசு	என்பிழைப்பொழும	சுருக
உரலகைசந்திடா	சுஉசு	என்மனவிருளற	சுசுசு
உருப்பமிகுவன்	சுசுந	என்றலு மிமைய வல்லி	சுசு
உரைக்குமெச்	நடுசு	என்றவ ளவரை	உசுசு
		என்றவ ரதைதலு	சுசுஉ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
என்றவனியம்ப	௩௭௭	ஐ.	
என்றறி வறவறித்	௪௦௬	ஐந்தொழி லொருவன்	௨௯௩
என்றனைய	௨௬௬	ஐம்பெரும் பூத	௭௦
என்றிது கொழுநல்	௪௮	ஐய நினைபு	௩௧௨
என்று கருணை	௩௭௦	ஐயவன் ஸ்தே	௨௮௦
என்றுகூறல்	௨௩௩	ஐயவிர்திமித	௩௦௦
என்றுகூறவிருந்	௪௮௬	ஐயனுருணிவுரு	௩௩௮
என்றுகூறவெமை	௩௬௮		
என்றுகூறிய	௩௭௪	ஐ.	
என்றுதனிய	௪௭௪	ஐக்கொடும்	௪௮௮
என்றுநல்லியலை	௨௬௪	ஐட்டொடும்	௩௩௬
என்று நினைந்து	௩௩௬	ஐட்டொடும்	௩௩௩
என்றுபுலம்பி	௪௪௮	ஐண்டரைக	௩௨௦
என்றுபொன்று	௪௮௩	ஐருகனாநில்	௩௩௬
என்று மங்கை	௪௩௩	ஐரங்குமரோ	௪௭௩
என்றுமாதரா	௨௮௨	ஐத்தல வந்த	௩௩௬
என்றுமே தழுவு	௭௧	ஐருருணை	௩௨௮
என்னநல்லியலை	௪௬௭	ஐருவன்யான்	௩௩௮
என்ன நினைந்தே	௨௭௮	ஐருவன்வந்திடு	௩௬௪
என்னபுலவு	௪௬௬	ஐருவிடந்தினர்க	௪௩௮
என்னபன்மக	௪௬௭	ஐயியெழுந்திட	௪௬௮
என்னவோதலுநி	௨௮௩	ஐழியெழுந்த	௪௬௬
என்னவோ தலுநலம்	௨௬௩	ஐழுதுறுமருவி	௨௩௩
என்னைக்கொண்டுவ	௩௬௩	ஐறுப்பவனிறித்தவ	௩௩௬
என்னைநீங்கி	௨௨௮	ஐன்றனநம்பன்	௬௩
என்னைநீவிட்	௨௬௨	ஐன்றிரண்டொழிய	௪௩௬
என்னையஞ்சி	௨௬௩	ஐன்றினென்	௪௬௦
என்னையறிவித்	௩௬௩	ஐன்றுமில்லை	௪௬௭
என்னையைதவன்	௩௬௩	ஐன்றையமுனை	௪௬௪
என்னொருமை	௪௬௩	ஐன்றொருநாளொரு	௩௦௬
என்னொருதாத்	௩௩௨	ஐன்றொருவிடயந்	௩௮௮
என்னொருநிந்து	௪௪௦		
எ.		ஐ.	
எட்டினைபுது	௪௬௩	ஐங்கொழினை	௩௩௪
எதுகொல்லினு	௪௬௩	ஐங்குலவாடிடை	௩௩௩
எதுநான்செய்வ	௨௬௩	ஐடியறிந்தே	௨௭௬
எற்றியவருள்	௩௬௮	ஐயிரானவ	௪௩௮
எற்றுவார்கொடி	௩௬	ஐயுமீனா	௩௩௩
		ஐயும்பொன்	௪௬௬
		ஐயுமருந்	௪௬௮
		ஐயுமிய	௬௭

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கால நிலைமொம்	௩௪௪	கை.	
காலமுங் கருமமு	௪௪௪	சையிற்சிலவிங்	௩௪௦
காலைய ருபி	௪௪௩	கையொடு செல்லா	௨௦௧
காலையின் மாலை,	௪௪௨		
காவலன் சரம	௨௪௨	கோ.	
காவி நீடுங்	௪௩௧	கோக்கி டேவ்	௩௪௩
காவி யாபசட்	௨௨௯	கொங்குவிழ்	௬௨
கான னீரெனச்	௨௦௯	கொங்கைப் பாரத்	௨௪௪
		கொங்கைப் பொறை	௨௪௨
கு.		கொங்கை யங்குவி	௧௦௩
குணையிதய	௪௩௩	கொடியவ ரொரித்த,	௩௪௮
குங்குமநறிய	௨௦௨	கொடிய வாள்வரி	௨௧௧
குழப்பன விழுங்	௪௪௨	கொண்ட ல்கண்	௪௩௩
குடுமி யங்கிரி	௪௮௪	கொலைகள் வழர்கா	௨௩௩
குண்டமே வுறு	௩௪௦	கொல்லா நேரன்பு	௪௪௧
குதிரை யங்கதிர்	௩௪௦	கொள்ளைவண்டிழிந்து	௨௪
குய்கமழ்	௨௪௩		
குரவர் தம முறை	௨௮௮	கோ.	
குரவர்தா மியைந்து	௪௩௩	கோடமை கரிசனங்	௪௮௧
குருசிவசரங்	௪௪௩	கோதையர் பாலா	௨௪௩
குருவருண்மொழி	௬௩	கோயிலின் முன்வார்	௨௯௧
குழலும் யாழு	௪௩	கோயிலின் மேவி	௨௮௬
குழிப்பாலகுடிப்	௪௨		
குழவி யாயுடர்	௨௪	சு.	
குளங்கரை	௨௪௨	சுகனையில் ரொறு	௧௮௨
குறிபல புலமுறை	௪௦௮	சங்கமத் சலாக்	௪௪௩
குறிப்பில் வைதனை	௩௪௩	சங்கம டத்தி	௩௪௬
குறில்வழிலகரந்	௨௩௮	சங்கமொன்றுட	௩௬
குறுகலு மவன்பல	௩௪௧	சங்கர முனிநிலை	௩௬௨
குன்றெனச் சூவிந்	௩௪௪	சங்கரந்ரு	௪௦௦
		சங்கரன் சடை	௩௦௪
கூ.		சங்கர்பொருகு	-
கூடை மென்மலர்	௪௦௬	சங்குந்ருசய்வ	௧௨௨
கூத்தனாடகக்	௩௨௩	சங்குலவு மென்னை	௧௧௧
கூத்துக்குப்புகுந்த	௨௦௧	சங்கொடு தன்னணை	௬௮
கூந்தன் மேல்	௨௧௦	சச்சி நாரந்ரு	௩௬௬
கூந்தாமொளி	௩௨௩	சத்தியால்	௨௩௬
		சந்த மேவு	௩௬௩
கெ.		செழுமெவ்வகையி	௩௪௬
கெடுக்கவல்ல	௪௩௪	சரிதையொண்	௩௬௦
கே.		சற்றிணு முண்ட	௩௪௩
கேட்டவ ரியன்	௪௦௨	சாறு நர்மை	௪௮௪

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சா.		செய்யவல்ல	அக
சாக்கிய னொறி	௩௩௮	செருக்கொஞ்சிவ	ச௨
சாத னங்களு	௩௪௬	செருக்கொழிந்	௩௪௭
சாதியுங் குறியு	௨௬௯	செல்லக்களைந்து	௩௨௯
சாந்தனோகிய	௩௩௨	செல்லுறழ்குழலர்	௧௨௪
சாற்று ழுச்	௧௯	செவ்வாய்ஞான	௧௭௯
சி.		செறிந்தமூல	௪௩௮
சிங்க முங்கரி	௨௧௧	சென்றருண்மதுகை	௧௨௪
சிட்ட னல்லம	௪௦௦	சென்றவசவ	௩௩௩
சித்த ராமனுஞ்	௪௪௧	சென்றுதேடி.	௪௨௬
சித்த ராமனோ	௩௬௪	சென்னவசவன்	௩௩௦
சித்தியு மாயுளுஞ்	௧௯௧	சே.	
சிரானுறு	௪௬௭	சேடனும் புகழ்	௩௩௬
சிலைதுதல் விமலை	௨௦௬	சேயெ டிப்பவர்	௩௪௯
சிலைது தற்புகந்	௨௩௩	சேலு லாவித்	௩௮
சிலைமத னீன்று	௨௦௩	சொ.	
சிவிகையி னிழிந்து	௧௦௯	சொல்லரு மழகன்	௧௪௯
சிறப்புப் பெற்ற	௩௪௪	சொல்லிய	௩௮௩
சிறுச்சிறி	௩௪௦	சொற்போர்செய்து	௧௩௮
சிறுபொழுதைந்	௩௦௧	சொற்போர்புரிவர்	௬௦
சினமுதலிய	௪௧௯	சொற்றிங்குதலை	௩௮௨
சினமலர்	௪௪௯	சொற்றெ ரிந்த	௨௯
சீ.		ஞா.	
சீர்கெழுவசவன்	௩௭௬	ஞானஞ்ருபர	௪௭௩
சீர்நிலை யல்லம	௩௦௦	ஞானங்கொண்டி	௪௮௩
சு.		ஞே.	
சுத்தமெய்ஞ்ஞான	௧௨௪	ஞேயஞான	௪௨௭
சுரகு லாதிபுன்	௧	த.	
சூ.		தக்க திறதைதாய்	௨௨௩
சூத்திரப் பாவை	௩௮௧	தக்கன் மகத்தி	௧௪௪
செ.		தண்டநா யகநிலந்	௩௨௦
செங்கதிரவ	௪௩௨	தண்டநாயகனெடு	௪௨௩
செஞ்சர னிஸுஞ்சி	௩௭௩	தண்டநாயகன் கறுத்	௧௪௪
செப்பமைந்த	௩௮	தண்டநாயகன்குறன்	௩௧௩
செப்புறுஞ்ஞனி	௨௯௪	தண்டநாயகன் றேள்	௩௧௪
செம்மைநெறி	௩௩௨	தண்டினர்	௩௦௭
செய்தபிழை	௪௭௧	தண்ணந் திங்களிற்	௩௨௮
செய்யதாண்	௩௩௩	தண்ணிலவியுபனைசடி	௧௩

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தண்ணுழை விளங்க	ககரு	தான லாதொரு	சஉச
தத்துவ முற்று	நஉஎ	தாணு முடன்	சகஉ
தந்திர முடிவெனு	ருஉக	தானெதிர் நிமலனைச்	ந௦ந
தன்னைதாயில	கஅரு	தான்செயுந் தவறுந்	கருசு
தன்னை தாயுள் "	கஅந	தான்செய் வினை	ந௦சு
தமக்க டாதது	உஅக		
தமமில்வோ யி	உ௦உ		
தம்பிரானு ள்	நசுஎ		
தயிலமுடனாணிடந்	ககக		
தரித்தபின் மனது	உருசு		
தருக்க நின்னுட	ககஅ		
தலைமைகொள்	சகரு		
தலையில் வெண்கலை	சஉஉ		
தலைவரின் னவை	சசு		
தளர்த்துழி	எ௦		
தளரியல் காமத்	கநஉ		
தளிர்க்குள	சருச		
தளிர்ந்ததன்	கஉஉ		
தறிபோ லுடல	கஎச		
தணுவள	சகசு		
தனைய ராகியு	உஉசு		
தனைவிரும்பி	நசுசு		
தன்கனி வாய்திறந்	கஉஅ		
தன்னள வறியான்	ருந		
தன்னினமாமிராமன்	நருந		
தன்னைக்கான	உஎஉ		
தன்னைக்கோல்லினுந்	நசுசு		
தன்னைச் சச்சிதா	சசுஉ		
தன்னைச்சிவமென்	ருசுசு		
தன்னை நிரந்தசெய்	கஅ		
தன்னைப் பேத	ருசுஎ		
தன்னை யறிந்திடை	உஎச		
தன்னையோர்	சசஅ		
தா.			
தாடலை தந்திங்	உருசு		
தாணுவி னுயர்	நஅஎ		
தாமுறு நுகர்வும்	ககக		
தாய்க்குவருவின்	நகந		
தாய்வா யடைந்து	கசச		
தாவி லாத	சநந		
தாவில் பூசனை	ருநக		
தாழ்ந்தோ ருயர்வ	க௦		
		தி.	
		திங்கள் வாணுதன்	க௦சு
		திருநக ரிதனை	ரு௦ச
		திருந்தவிவ்வகை	சகசு
		திருந்திய பளிவரு	சகந
		திருந்திய வணையான்	உருஉ
		திருப்ப ருப்பத	சகஎ
		திறந்து மூடுநின்	நஎக
		தினந்தா னளங்கு	சச
		தி.	
		திங்கனி பாலொடு	க௦
		திங்கினை யெதிர்	நகந
		திங்கு காணுந்	உஉச
		திதறு கழைக்க	ககக
		திதுசெய் சமணர்	உஎ௦
		தியனேனறிவி	நருஉ
		து.	
		துதிப்ப ரோர்சிலர்	சரு
		துயிலை யின்புன	சநச
		துளிக்கும் வார்மது	உநக
		துறவற மனைய	நஅச
		துறவெனு மரசு	உகரு
		துன்றியு மெய்த்தவர்	ருநசு
		துன்று பெண்படை	க௦சு
		து.	
		துங்கினை	சரு
		துண்டொளி	கஅ
		துது சென்றவர்	உஅச
		துது வல்லநன்	உஅச
		துநிருமலனு	உஅச
		துயசோதி	கசந
		துய்தாகியநெஞ்	ருசஅ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தெ.		நல்லறிவவ	சஎக
தெரியநற்றண்ட	௫௨க	நல்லனதீயன	சஎஅ
தெள்ளுவார்தினா	௩௯	நல்லெழில்லிமலை	கஅஅ
தென்னவன்	௪௦	நளர்கடற்றயி	௫௯
தே.		நள்ளாதொழிய	௧௩௭
தேசிகனல்லம	௩௨௫	நறவவிழந்த	௫௭
தேவருண்ண	௫௫௪	நறியபுகை	௧௧௩
தேவருமுனிவரு	௫௨௨	நறுமலர்க்குமுன்	ச௫௨
தேறுநீரென	ச௨அ	நறுமலர்நிறை	௩௦௨
தொ.		நறும்பழஞ்செறி	௩௬௭
தொக்கமலம்	௧௪௨	நற்குறிபலவு	௪௯௯
தொடர்த்துளை	௩௭௪	நற்றாமங்கமழ்	௧௧௨
தொடலுஞ்செம்	௩௦௯	நனவொருபுன்	௨௨௦
தொல்லைநஞ்சடர்	௧௦அ	நன்மையென்பன	௨௪௪
தொல்லிநின்றிரு	௨௧௩	நன்றிகொளழக	௧௭
தொல்லையிலுயர்	௪அ	நன்னகமகள்	௨௩௪
தொழிலான	௩௯௨	நா.	
தோ.		நாழ்ப்பவாழ	௧௪௯
தோலுடைப்பரன்	௩௪	நாடொறு	௪௪௬
தோள்வலந்	௫௦அ	நாம்பார்க்குமு	௧௭௯
ந.		நாயினாவிநீர்	௨௦௯
நகந்தருங்கொழி	௨௯	நாலுவார்க்குந்	௨௧௬
நகைமதிப்	௪௪௯	நாற்கதிதரு	௧௫
நங்கூரவளை	௩௩௭	நாற்குண	௪௨௨
நடம்பயிலெந்தை	௨௩௬	நாணினந்தன	௪௬௦
நண்ணியநங்குண	௫௭௪	நாணியக்கி	௧அ௨
நண்ணிவெண்குடை	௧௩௦	நான்முகவண்டந்	௨௩
நண்ணுறு	௪௫௪	நி.	
நந்தனந்தரு	௫௩௧	நிகழ்ந்துல	௩௩௩
நந்தினனன்பை	௫௨௦	நித்தியநிமல	௩௬௦
நந்திரவல்சவ	௫௭௪	நிந்தைசெய்தெமை	௩௭௫
நந்தியென்கின்ற	௨௪௧	நிந்தைசெய்யுணவி	௨அ௭
நந்தியென்றனை	௨௪௦	நிரந்தரமடியார்	௧௧௧
நதர்வடிவாயினு	௪௦௪	நிலமகள்பொழுது	௩அ௧
நலங்கிளர்	௫௧௦	நிலாதுபோமன	௪அ௧
நலமலிவியலி	௨அ௯	நினைவவனபுணர்	௧௩௦
நலமுறுமோர்	௩௯௦	நினைவினாலொரு	௪௯௩
நல்லசுருண	௧௩௯	நீன்கருத்திசை	௧அ௬
நல்லசெய்து	௪௩௫	நின்றபோதெதிர்	௧௬௬
நல்லமத்தந்தா	௨௭௬	நின்றமனந்	௪௬௦
		நின்மவமேடுத்து	௨௬௩

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நின் மவன் நுனை	௩௦௩	பண்டுபாசந்	௧௪௪
நின்றன் விம்பமே	௧௦௧	பதியும்ப்பதியாற்	௩௦௩
நின்னாற்கண்டேன்	௩௧௨	பதியைமேவுறு	௩௦௪
நின்னைநோக்கவு	௪௪௦	பத்தரைப்புகழ்	௪௧௮
நின்னையறியாது*	௪௪௧	பத்தர்கடங்கள்	௩௩௮
நின்னையறிவன்	௩௬௩	பத்தர்தமனை	௩௦௩
நின்னையுமறிந்	௩௬௮	பத்திக்கடலே	௩௬௪
நீ.		பத்தியிற்றவறினோன்	௩௩௩
நீரவிலல்லமன்	௧௬௪	பந்தபாசமுழுதும்	௩௨௧
நீர்நிலைகோலா	௨௦௨	பந்தமகன்ற	௩௬௩
நெ.		பயக்குறுமினிய	௨௪௮
நெஞ்சஞ்சோகம்	௩௬௬	பயனிலையருச்	௧௬௦
நெஞ்சமாதுனம்	௪௩௬	பயிலுநல்லினை	௨௬௪
நெஞ்சமாறழல்	௪௨௩	பரசிவம்பிரம்	௧௮
நெஞ்சம்யாதின	௨௧௩	பரசிவலிங்கபூசை	௩௪௮
நெஞ்செனுமகலி	௪௪	பரசிவலிங்கமோ	௪௪௪
நெடியவன்	௪௩௩	பரமமுத்தி	௪௩௨
நெறிபலமுற்ற	௧௬௩	பரமனையிகழ்ந்து	௨௩௬
நெறிமுன்றிருமல	௨௪௬	பரவுபெருஞ்சீ	௮௦
நெற்றித்தீ	௩௪௪	பரவைகேள்வன்	௧௨
நை.		பரற்கண்மென்	௨௨௪
நையாமனித்து	௧௪௮	பரிகளின்	௩௧௧
நோ.		பரிந்தநந்தி	௩௩௨
நோக்கின	௩௪௮	பருப்பொரு	௩௪௧
நோய்ப்பிழப்பிலா	௧௬௨	பருவபேதத்தா	௩௪௬
நோற்றுநோன்பு	௪௮௩	பருவமுற்றி	௩௩௮
ப.		பலரொடுவரினு	௨௬௮
பங்கவளற்று	௧௦	பள்ளம்புகு	௪௬௪
பங்கனிநுந்த	௩௨௪	பறந்திடாமணி	௩௪
பகிக்குமருந்து	௩௬௪	பறையடித்தின்று	௨௦௩
பஞ்சின்மேன்	௨௦௪	பற்றியாயிடை	௨௧௩
படிக்கொண்மாமுடி	௪௪	பற்றுமனமே	௧௧௪
படிக்குளிர்ப்	௩௪	பணிவரை	௪௪௪
படியிசைத்தவநீ	௩௦௧	பா.	
படியில்கல்யாண	௨௬௦	பாகமாகப்பொங்கி	௮௩
படியில்வந்த	௩௨௧	பாகமொருபெண்	௬௪
படியில்வள்ளி	௧௬௦	பாகுவெள்ளிலை	௧௦௩
படைக்கலங்களி	௪௩	பாங்கியற்புகர	௧௩௪
படைத்திடுந்	௩௪௮	பாசிமேது	௩௩௨
பணிந்துமீளுமவ்	௩௪௮	பாடினன்	௪௧௬
		பாமோதரும்	௨௩௧

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பாண்டிண்டமா	நகஅ	பூ.	
பாண்டிண்டமே	நசரு	பூங்கொடியன	உருந
பாபும்வெண்டிரை	க00	பூசனைசெயாறகை	சுகக
பார்கெழுசகாத்த	நாஅந	பூசனைசெய்தபின்	நூநக
பார்த்தரு	நக0	பூசனைத்தொழில்	நூநக
பாவமும்பழியும்	உ0எ	பூசனைசெய்தன்னே	ககந
பாவியேன்முக	நகஅ	பூதநீயலை	சஉஎ
பானலங்கருங்	உ0அ	பூதலத்தைப்பொருந்	நச
பி.		பூந்தொடை	அக
பிணிதபவேண்டி	எச	பூப்புணைகையு	சுகக
பிறந்தபயன்	சஎந	பூவாய்நெடுங்	ந
பிறந்தமெய்ஞ்ஞான	உருஎ	பூவினோடு	நகந
பிறந்தவாகமொன்	சகச	பெ.	
பிறப்பெனுங்கட	கஅச	பெடையொடு	உசந
பிறப்பொருட்காடி	நஉரு	பெடையொடுற்று	நா
பிறைதவழுநெடுஞ்	ககஉ	பெண்ணிற்கரசு	கஉ
பின்னரும்முறை	நச0	பெயர்க்குறு	சஅக
பின்னும்வேணி	கக	பெய்யுமாமழை	சச
பீ.		பெரியவாச்சிறியவ	நகச
பீடுறுகருவி	சருக	பெரியவாத்தம்மை	நருரு
பீடுறுமானிட	ககக	பெருகளற்றினி	உகஉ
பு.		பெருந்தகைமாச்	நஅ0
புகன்றவருளத்தி	எச	பெருந்தகைகவசவ	உசரு
புண்டரந்திரு	நக0	பே.	
புண்ணியமுதிர்வி	ச0ச	பேரறிவின்னான்	நக0
புண்ணியம்பிறர்	உக0	பேரானந்தம்	கஎஎ
புண்ணியருலகில்	நாஅச	பொ.	
புத்தனிச்சய்	நரு	பொங்குமாரழல்	உகஉ
புரஞ்சுகிதுறகை	உசந	பொடியணிந்	நகக
புரத்தைவென்ற	ந0	பொருத்துமத்	உகக
புலம்பினைந்	நகஎ	பொருப்பிறை	சசஎ
புலன்களை	நகக	பொருவரும்பூதி	நாஅரு
புறங்கறை	கக	பொருவிலாவள	நகஅ
புறத்துக்கருமம்	ந0எ	பொருவிலியாகமம்	ககஉ
புறந்தருசமய	நூஎ	பொருவில்சற்	ச0க
புறங்கினஞ்	நகந	பொருவிவதன	உகச
புறம்புகாண்	சகந	பொழிந்திழிமழை	கருக
புனலின்வினையா	கசஉ	பொழிகள் கரண	நரு0
புன்மரனெளி	ச0ச	பொறித்தவாழை	நகந

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பொறியிலிடியன்	௨௩௭	மதுகைநாதனை	௧௯௪
பொறியிற்புறத்து	௩௦௮	மத்தநெஞ்சுக	௧௮௦
பொறிவழிசெலா	௪௪௨	மத்தமதுறுகு	௨௩௭
பொறைக்கயிற்றிற்	௫௫	மத்தர்வாத	௪௩௨
பொறையுறும்படி	௩௪௫	மத்தளங்கொடு	௨௨௫
பொன்னானமை	௪௯௮	மத்தரவிரிப்பேர்	௭௫
பொன்னிலங்கிய	௧௦௩	மத்திரதந்திர	௧௯௪
பொன்னிற்குன்	௪௪௬	மத்திரிக்கிழமை	௨௬௫
பொன்னெயிலி	௧௧௭	மயக்குமென்பது	௧௨௭
பொன்னையன்ன	௨௨௭	மயங்குதலின்றி	௫௫௮
		மயலளற்றான்	௧௬
போ.		மயலிலாநங்குரு	௫௨௦
போகபூமியினிற்	௪௭	மயிலெழுந்தென	௧௦௨
போக்கரும்	௨௩௫	மரிப்பொடுதிப்பு	௨௩௬
போக்கும்பொருளா	௭௭	மருண்டனர்	௩௪௧
போதகருரு	௫௦௧	மருந்தினுலுட	௪௬௫
போதகனுகிய	௪௭௪	மருந்துகொண்டு	௪௬௪
போதமாகும்	௪௮௫	மருவிநின்	௫௧௬
ம.		மருளடைந்தனள்	௨௬௬
மகனுமலின்னவ்	௨௨௮	மலர்மிசை	௩௪௦
மக்கண்மானிட	௧௩௬	மலைமகன்குரர	௧௯௦
மங்கலத்தொழி	௧௦௦	மலையென	௫௪௫
மங்கைபாலடைந்	௨௮௩	மழுவலமுயரிய	௧௮௮
மங்கைமீர்நீயிர்	௧௫௬	மறவின	௩௩௪
மங்கையையிவணங்	௨௬௮	மறிந்திடா	௪௪௦
மங்கைவருமவ்	௧௩௬	மறைத்திருந்த	௩௧௭
மடந்தையை	௨௬௨	மறைபல	௪௮௨
மட்டவிழ்முழன்	௨௬௫	மறையினுள்	௪௮௫
மட்டறவோடு	௩௨௬	மறையுங்கலைகள்	௧௨
மட்டுக்கணவே	௮௧	மனத்திருளாகற்	௫௦௩
மணம்புரிவதன்முன்	௧௫௫	மனத்தையடக்க	௨௨௨
மணியமைந்தபொற்	௬௫	மனமிலிங்க	௧௩௨
மண்டலமீவத்	௫௨௬	மனமொருந்	௪௩௫
மண்டுபேரொளி	௪௦௧	மனிதருளுரகர்	௩௬௨
மண்ணிடை	௫௧௬	மன்னர்மன்னன்	௧௩௮
மண்ணுலகி	௨௮௮	மன்னனறியி	௧௪௧
மதலையாகிய	௪௫௭	மன்னவன்வந்தன	௧௧
மதிபெருகடலென	௨௨௫		
மதியிலாந்திந	௫௮௩		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மன்னன்விச்	௫௩௧	மி.	
மன்னுகாம	௪௩௯	மிடியடவிறப்ப	௨௩௭
மா.		மிடியனெருசெய்	௭௭
மாசுறுந்தி	௨௪௦	மின்போலழியு	௩௦௫
மாசுறுமல்லமப்	௫௮௪	மீ.	
மாணப்பூண்புனை	௩௨	மீண்டுந்தி	௫௫௬
மாணுநெடுங்கரி	௨௭௫	மு.	
மாதரிவ்வகை	௧௦௨	முகங்கணங்கிணு	௪௦
மாதரிவ்வணந்	௨௧௦	முகிழ்மதியணிபவன்	௧௮௮
மாதர்கடமை	௨௬௯	முகையிடை	௨௯௪
மாதர்வல்லினாந்	௧௨௫	முக்கணயகன்	௩௬௫
மாதவரிருவ	௩௭௭	முடிக்குமலர்	௨௨௧
மாதவரெண்ணி	௩௮௭	முதல்லியுரை	௧௮௯
மாதிப்பரிசு	௮௦	முதனிலை	௫௨௪
மாதருவுறுகுறி	௯௧	முத்தணிகொங்கை	௬௭
மாந்தளிர்ராவிலை	௯௧	முரசொடு	௫௨௩
மாயைகவிழ	௭௮	முல்லையந்தொடை	௩௬
மாயைதனை	௨௨௨	முற்றியகல்வியின்	௩௩௫
மாயைதன்	௫௧௦	முற்றமருள்	௪௭௨
மாயைதோன்றிய	௪௮௬	முனிவர்துருவாச	௭௨
மாயைபோக	௨௧௨	முனிவினை	௫௩௦
மாயைப்பெயர்	௭௬	முனிவுறேல்	௫௦
மாயைமுலைக்கினை	௧௧௪	முன்புகழ்ந்துரை	௨௮௮
மாயையாலுள	௧௮௨	முன்சியநோன்பு	௬௬
மாயையிடையை	௧௩௫	முன்னிருந்த	௫௩௦
மாயையையகன்ற	௧௬௧	முன்னுறநின்ற	௨௦௦
மாயைவந்த	௧௬௭	மு.	
மாரவேள்சிலை	௯௬	முத்தவரினைஞர்	௫௮௧
மாரனெடுத்து	௫	முலகாரணனை	௧௬௯
மாலருந்திய	௨௦௯	மெ.	
மாலுநான்முகனு	௯௨	மெய்த்தட	௩௩௩
மாலாவாய்மரை	௨௦௫	மெய்த்தவம்பயின்	௨௦௬
மாறருமலமலை	௨௦௧	மெய்ம்மைசிவமே	௧௭௧
மாறனடித்த	௫௫௬	மெய்ம்மையிம்	௫௦
மானமுழயிரு	௧௫௪	மே.	
மானனையாய்	௧௬௦	மேருமந்தர	௪௫௫
மானிடப்பிறவி	௧௫௭	மேவுதிவினை	௪௮௦

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மை.		வந்தனைசெய்து	நூரு
மைத்தடநெடுங்	ககஅ	வந்துபரமசிவ	நகஉ
மைந்தனையின்று	உகக	வந்துபொன்னெயில்	ககரு
மொ.		வந்துவேந்தன்	உகஉ
மொழியினுனினைவா	உகௌ	வயங்குமாயை	கௌ
மோ.		வயலிடஞ்	நூஉ
மோகமில்லுருசர	சகச	வரிக்கயல்செங்	நுக
மோகினிசகளை	கரு	வருகவெங்கட	கஅக
மோகினிதவஞ்செய்	கஉஅ	வருமுலையிறைக்	அக
மோட்டிமுலையீர்	கஉரு	வரையிற்	சஉக
யா.		வலமாழன	சகக
யாக்கைதாமென்	நூஉ	வலம்புரிவளை	கரு
யாக்கைதானெனி	சருக	வலியவனிடத்து	நருச
யாந்தொழில்	நசக	வல்லனென்	நகக
யாவருந்தன்	சௌ	வல்லிகொங்கை	உஅரு
யாவர்க்குமொப்ப	நருரு	வல்லிதன்மனத்	உரு
யாவனென்	நசஉ	வல்லியுள்ளமநிற்	கருரு
யாவுமர்கி	நூஉ	வழுவினனன்பு	ருகக
யானிதுதேய்வ	ருகக	வள்ளனாண்	சஉக
யானினைந்தன	சகரு	வள்ளலின்றே	சருஉ
யானென	ருகரு	வள்ளனல்வசவன்	நகக
வ.		வறியனாவன்	ருக
வசவநிலை	ருருக	வா.	
வசவனுள்ளம்	ருஉக	வாங்கியமுடங்க	உகக
வசவனைமுதலா	சசஉ	வாங்கும்வாளினு	சகக
வசவன்	சஉக	வாங்குவாளின்	சகௌ
வஞ்சநாட	உகச	வாசவனரியுயன்	ககரு
வஞ்சிநடாதே	உௌஅ	வாடியமருங்கு	உசௌ
வடைபடு	ருசஉ	வாதித்தொன்றோ	உௌக
வணங்கிமது	சகஅ	வாயின்மண்	உசக
வணங்கியவரவ	நகக	வாயுநிற்ப	கௌரு
வணங்கியவனை	ருஅ	வாயுநாசெய்	ககச
வணங்குமாதின்	நகக	வாய்த்துளவம்	அச
வண்டாமரைபோ	கசக	வாரணமாகு	ருகக
வண்டிபடாதலர்	உௌச	வார்க்குங்கூம்	கக
வந்தநல்லிருந்	உஅக	வாவிச்செங்கம	ருஅ
வந்தவர்வருபவர்	ருரு	வாவியாவுதன்	ருரு
வந்தனைவசவ	உகச	வாவியாலுய்ந்	நகரு
		வான்மல்லேன்	ருகக
		வானிடைக்	ருகஅ
		வானெரிந்து	சௌரு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வி.		வீ.	
விஞ்சைமாதர்	சகஅ	வீடுபுறீ	கநந
விஞ்சையர்மகிழ்	நுகள	வீடுவப்பவ	சஉச
விஞ்சையருளர்	சநுக	வீடுவிரும்பி	நஉள
விடங்குலாமதர்	ககக	வீரங்குறைவின்	உஎச
விடுவனகாம	சகந	வீரமாகேச	உகள
விடைக்கொடி	சஉக	வீரமாதருக்	சந
விண்ணிலைக்குத்தி	கநுஉ	வீரவேள்வளை	உ௦உ
விதுவைச்சேய்மை	ககச	வெ.	
வியநிலமேவிய	நுளஉ	வெங்கொலை	சகஅ
விரதங்களவேறு	உஎ௦	வெண்டிங்கனிலவு	உஉஉ
விரிந்தநெஞ்சங்	நுகச	வெம்மையெதன்	நகள
விரிந்தவாழை	சந௦	வெம்மையொழிர்	களக
விரந்தினுக்கிடுவா	உநு௦	வெள்ளவேணி	க
விருப்புவெறுப்பு	நுநுக	வெள்ளிமால்	உஉ
வினாந்தெழுந்து	உக௦	வெருவறவிவளக	கஅக
விலக்குமுற்பவ	நகக	வெருவுறப்படும்	சகந
விலையில்வெண்	சஉந	வே.	
விலைவரம்பறியாமணி	க௦ந	வேண்டியவழுவ	ககள
விலைவரம்பறியாவாடை	கஉக	வேண்டியவனைத்	கக௦
விழற்கிழைப்ப	நகக	வேந்தன்மாமனை	உஅக
விழுந்தனகொடிய	உசஅ	வேயைநகுமென்	சந
விழுவண்மீள	உக௦	வேளளித்தனன்	க௦ச
விளங்கிழை	சக	வேறாமொருவ	களச
வினங்கொளி	உநு	வேனலம்பதி	கள
விளிம்புற	கஉக	வேனினைன்பகலின்	கசஅ
விள்ளாரு	சகச	வேனெடுங்கண்	உஉக
வினைப்பயன்	உஉஅ	வை.	
வினையடுத்த	சகக	வைதவன்றனை	நநுச
வினையினாலொரு	அகக		

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௦௧	௨௫	ஏற்பாடு	ஏற்பாடு
௩௨௦	௪	சங்கரனாகவே	சங்கரனாகவே
௩௨௪	அ	சிறியன்	சிறியன்
௩௨௫	௨௨	பாத்திலமென்று	பார்த்திலமென்று
௩௨௮	௧௫	சிதம்பரமாகத்தானமை	சிதம்பரமாகத்தானமை
௩௩௮	௧௭	தாக்குறுவரோ	தாக்குறுவரோ
௩௫௫	௩	எண்ணிக்கொள்வோன்	எண்ணிக்கொள்வோன்
௪௦௦	அ	இட்டலிங்கத்தினிலையை	இட்டலிங்கத்தினிலையை
௪௦௮	௨௩	வந்தடைந்தவனாகிய	வந்தடைந்தவனாகிய
௪௦௮	௨௬	இவற்றாலெய்தும்	இவற்றாலெய்தும்
௪௧௫	௧௩	அங்கவனறிவரு	அங்கவனறிவரு
௪௦௫	௬	அத்திச்செய்த	அத்திச்செய்த
௪௨௨	௪௨	அவமரும்	அவமரும்
௪௨௫	௪௬	சாவிநூன	விசாநூன
௪௨௬	௧௯	அருவினை	ருருவினை
௪௩௦	௭	பொருந்துவிதம்	பொருந்துவிதம்
௪௪௦	௧௩	சிதைந்துகற்றலின்	சிதைந்துகற்றலின்
௪௪௫	௨௮	சுமர்முனிவரர்கடம்முள்	சுமர்முனிவரர்கடம்முள்
௪௪௭	௨௯	இருகுறு	உறுகுறு
௪௪௯	அ	நகமைதிப்பிள்ளை	நகமைதிப்பிள்ளை
௪௫௧	அ	உளர்	உளர்
௪௫௩	௨௭	தூறுசெந்தே	தூறுசெந்தே
௪௫௪	௨	மலர்தினைத்து	மலர்தினைத்து
௪௬௮	௧௪	ஆண்பெண்ணிரண்டினுள்	ஆண்பெண்ணிரண்டினுள்
௪௭௨	௧௪	அதிதிவரபருவங்கண்	அதிதிவரபருவங்கண்
௪௮௮	௪	வைகிமுறை	வைகுமுறை
௪௯௫	௨௮	முருத்தனன்	முருத்தனன்
௫௦௬	௨௭	ணிவறபவ	ணிவறபவ
௫௦௬	௩௨	இறையவன்	இறையவன்
௫௨௧	அ	கல்வியாணமே	கல்வியாணமே
௫௩௧	௧௪	அற்சிப்பர்	அற்சிப்பர்
௫௩௨	௫	ஒச்சிலர்	ஒச்சிலர்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௨	௩௦	சால்லெச்சம்	சொல்லெச்சம்
௫௪	௧௦	மணியை	மணியெயி
௬௦	௨௪	ஆரோபிக்கப்பட்டன	ஆரோபிக்கப்பட்டன
௭௦	௧௬	காரணமயாதோ	காரணமயாதோ
௭௨	௨௮	துருவாசுப்போ	துருவாசுப்போ
௭௬	௧	ஒரணு	ஒரணு
௧௨௪	௨௭	முழுக்கலின்	முழுக்கலின்
௧௩௫	௩	ஆடவனது	ஆடவனது
௧௩௫	௨௨	திஷ்டாருத்தாபத்தி	திருஷ்டாருத்தாபத்தி
௧௪௦	௨	ஒருதிரணம்போ	ஒருதிரணம்போ
௧௪௭	௬	முண்டோவென	முண்டோவென
௧௪௭	௧௭	கேட்டவளவில்	கேட்டவளவில்
௧௪௯	௬	நீலோர்பலத்தை	நீலோர்பலத்தை
௧௬௪	௬	ரஜோகுணவழிவ	ரஜோகுணவழிவ
௧௬௫	௧௧	வென்னற்பாலது	வென்னற்பாலது
௧௬௫	௨௧	பாரத்தினால்	பாரத்தினால்
௧௬௬	௨௮	ஒர்	ஒர்
௧௭௨	௨௨	ஒன்றாகிய	ஒன்றாகிய
௧௭௩	௫	ஐம்பொறிகளை	ஐம்பொறிகளை
௧௭௮	௨௯	கனவாதிருந்தான்	கனவானிருந்தான்
௧௯௦	௨௫	குரமகளிர்	குரமகளிர்
௧௯௧	௮	பூசையால்	பூசையால்
௧௯௨	௧௯	வாய்ப்புற	வாய்ப்புற
௧௯௬	௩	ஒளிக்கவேண்டாம்	ஒளிக்கவேண்டாம்
௧௯௬	௪	ஆனையென்றான்	ஆனையென்றான்
௧௯௭	௨௮	முன்றொடு	முன்றொடு
௨௦௩	௨௧	வந்தவிமலை	வந்தவிமலை
௨௦௪	௮	ரேன்றலு	ரேன்றலு
௨௦௫	௨	பாரெலா	பாரெலா
௨௦௬	௧௫	விமலை	விமலை
௨௦௮	௧௯	சினையாகுபெயர்	சினையாகுபெயர்
௨௧௯	௧௦	என்றுசொன்னான்	என்றுசொன்னான்
௨௪௮	௧௬	விரிவ	விரிவு
௨௪௮	௧௫	ஒங்குநாமங்கள்	ஒங்குநாமங்கள்
௨௪௯	௨௩	ஒர்பொருள்	ஒர்பொருள்
௨௪௭	௩௨	பூமியில்வந்த	பூமியில்வந்த
௨௬௪	௧௨	கொள்வதுபொலு	கொள்வதுபொலு

